

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 392 Subject

Name of MSS हिमाचल

Author महाशय प्रताप

Period Folios m-392A, m-392B

Script Gurmukhi Source Bhai Buta Singh Pratap
Singh ASRO

Missing Folios

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. m-392A Subject _____

Name of MSS द्विषादमात्र

Author महाशय श्री

Period _____ Folios 124

Script Gurmukhi Source Bhai Buta Singh Pratap Singh
ASR

Missing Folios _____

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. m-392B Subject _____

Name of MSS हिमाचल

Author महाय यो

Period _____ Folios 250

Script Gurmukhi Source Bhai Buta Singh Pratap
Singh ASR

Missing Folios _____

Handy . 1175.

294.553

V 628

392-MS.

ਵਿਚਾਰਮਾਲਾ

ਅਸੰਧਕਤਾ ॥ ਲ. ੭੦੭੦ ਪੰ. ੫੦੫੦

ਹਲੰ

392

21

Acc no. 392

੧੬ ਸ੍ਰੀਗਲੇਸਾਇਨਮਃ ॥ ਅਬਸ੍ਰੀਦਿਚਰਮਾਲਾ ਅਨਬਪੁਰ
ਕ੍ਰਿਤਲਿਖਯਤੇ ॥ ੧ ॥ ਨਮੋਨਮੋਸ੍ਰੀਗਮਜੂਸਤਚਿਤਾਨੰਦਹੂਪ ॥ ਜਿਹ
ਜਾਨੇਜਗਸੁਪਨਵਤਨਸੈਕ੍ਰਮਤਮਕੂਪ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਅਸਤਗੁਰਦਾਸ
ਪਸੀਗਜਬੋਇ ॥ ਤਬਪ੍ਰਾਨੀਜਾਨੇਕਛੂਹਿਓਬਿਖੈਸਭੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਗਥੀ
ਦਨਅਨੰਦਜੁਤਕਰਿਸ੍ਰੀਦੇਵਮੁਗਰਿ ॥ ਦਿਚਰਮਾਲਾਬਗਨਕਰੋਮੋਨੀਜੁਓ
ਰਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਕਿਯੰਮੋਨਃ ॥ ਯਹਮੇਅਮਯਹਨਹਿਅਸਬਾਬਿਕਲਪਭੁਏਛੀ
ਨਾਪ੍ਰਮਾਤਮਪੁਰਨਸਕਲਜਾਨਮੋਨਤਾਲੀਨਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉਸਤਤਿ ॥ ਮ
ਤਤਾਤਕ੍ਰਤਾਸੁਹਿਦਇਸਟਦੇਵਨਿਪਪ੍ਰਲਾ ॥ ਅਨਬਸੁਗੁਰਸਭਤੇਅਧਕ

ਕੂਲਾਮਨਾਬੋਧੰਪਰਿਓਮੰਧਿਤਿਹਆਇ॥੧੮॥ਕਬਹੁਨਮਨਬਿਰਤਾਗਤੀ
 ਮੇ ਸਮਸ੍ਰਯੋਪੋਤਾਜੈਸੇਮਰਕਟਾਬਿਰਛਪ੍ਰਕਬਹੁਨਠਾਂਢਹੋਤਾ॥੧੯॥ਚਲ
 ਦਲਪਤਪਤਕਪਟਦੰਮਨਿਕੱਛਪਮਾਥਾ॥ਬੂਤਦੀਪਦੀਪਕਸਿਖਾਯੈਮਨ
 ਬ੍ਰਿਤਮਨਾਥ॥੨੦॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਅਕਸਕੋਪਾਫਕਸ੍ਰਪਚਲਿਤਾ॥
 ਚੰਚਲਸੁਤਹਅਨਾਦਿਕੋਮਨਗਤਾਬਿਖੈਕਰਤਾ॥੨੧॥ਜਗਸਾਰੋਮਿਥਯਾਕਿਓ
 ਗਯੋਤਜੋਨਹਿਜਤਾ॥ਗਹਿਚਚੁਪਰਿਸਰਪਜਿਉਉਗਿਲਤਬਨਤਖਾ
 ਤਿ॥੨੨॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚਾ॥ਦੋ॥ਸਮਧੰਨਗੁਰਕਰਤਪੈਦਯਾਜੁਗਤਿਕਹਿਬੋ
 ਲਾ॥ਅਮਬਚਨਨੇਮੇਅਨਤੂਆਪਤਬਾਕਅਡੋਲਾ॥੨੩॥ਨਹਿਸਿਸਮਮ
 ਨੁਪੈਚਪਲਾਦੁਹੁਕਰਿਗਤਿਅਤਿਅਹਿ॥ਗੁਰਸ੍ਰਤਿਸੁਧਭਯਾਸਕਰਿਨਿਹ

ਚਲਕੀਜਤੁਤਾਹਿ॥ ੨੪॥ ਸਿਖਦਰਨਾਦੋ॥ ਹੋਬਿਖਈਅਤਿਅਜਿਤਮਨਾ ੩
 ਹਿਨੋਤੋਤਭਾਸਾ॥ ਤਤੇਪ੍ਰਤੁਮਪਦਸਰਨਹਰੁਕਠਨਿਜਗਤਾਸਾ॥ ੨੫॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੋਦਾਚ॥ ਸੁਨਿਸਿਖਉਤਮੰਸੀਖਕੁੰਜੋਚਾਹਤਨਿਜਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਜਗਬੀਧਨਇਫ
 ਤਮੁਚੋਤੋਸਤਸਿਗਕਰੇਯਾ॥ ੨੬॥ ਸੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਰਮਦਾਸਲਾਅਸਰਲਸਰਲ
 ਉਦਾਰਅਤਿ॥ ਜਨਅਨਾਬਉਰਸਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਚਾਹਤਹਯੋ॥ ੨੭॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਬਿਚਾਰਮਾਲਾਸਿਖਅਸੀਕਾਪ੍ਰਬੋਧੇਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਿਖਬਚਨਾਦੋ॥ ਕਹੋ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧਕੇਲੰਛਨਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਜਾਹਿਨਿਰਖਹਿਤਆਪਨੋਕਰੋਭਲੀਬਿ
 ਧਿਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਦਾਚ॥ ਸਾਧਨਲੰਛਨਬਰਨਾਦੋ॥ ਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲਨਹਿ
 ਦ੍ਰੋਹਚਿਤਸਹਨਸੀਲਤਾਜਾਗਾ॥ ਸਮਦਮਾਦਾਅਕਾਮਅਤਿਮ੍ਰਿਦੁਲਸਰਬ

ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਤਮਾਬਿਤਜੁ ਅਨੀਹਸੁ ਚਨਿਹ ਕੰਚਨ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਅਪ੍ਰਮਤਮ
 ਤਸਹਗਹਤਿ ਮੁਨਰਪਸਾਂਤਸਧੀਗ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤਖਟਗੁਣਾਧਿਤਿ ਮਾਨਕਬਿਮ
 ਨਦਾਅਪਅਮਾਨਾ ॥ ਸਤਿਪ੍ਰਤੀਤਅਨੀਤਗਤਿਕਾਗੁਣਸੀਲਨਿਧਾਨ ॥ ੪ ॥ ਉ
 ਸਤਤਿਨਿੰਦਾਮਿਤ੍ਰਗਿਪਸੁਖਦੁਖਉਚਅਹੁਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਿਣਾਮੀਮ੍ਰਤਗਰ
 ਲਾਕੰਚਨਕਾਚਨਬੰਚਿ ॥ ੫ ॥ ਸਮਦਰਸੀਸੀਤਲਪ੍ਰਿਦੈਗਤਉਦਬੇਗਉਦ
 ਗਾਸੁਛਮਚਿਤਸੁਮਿਤਜਗਚਿਦਬਪੁਨਿਹਰੇਕਾਗ ॥ ੬ ॥ ਸਰਬਮਿਤ੍ਰਨਿ
 ਹਕਲਪਮਨਤਾਗੀਅਤਿਸਿੰਤੋਖਾ ॥ ਈਸ੍ਵਰਜਾਬਿਗਮਾਨਬਲਜਨਤਈ
 ਧਾਅਹੁਮੋਖਾ ॥ ੭ ॥ ਤਨਮਤਿਗਤਿਅਨੀਦਮਾਗੁਣਾਤੀਤਨਿਸਪ੍ਰੇਹਾਗਬਿਗ
 ਤਕਲੇਸਸੁਛੰਦਮਤਿਸਿੰਤਾਂਭੁਖਣਏਹ ॥ ੮ ॥ ਸੁਸੰਬੇਦਨਹਿਕਹਿਸਕੋ

ਲੱਛਨ ਸੀਤ ਮਹਿਤਾ ॥ ਪਰ ਸੀ ਬੇਦ ਕਹੇ ਕਛੂ ਸੀ ਗਪੁਤਾ ਪਕਹਿਤਾ ॥ ਸਤ ਸੀ ਗਮ ਹਮ ॥ ੮ ॥
 ੧੬ ॥ ਸਤ ਸੀ ਗਤਿ ਨਿਜ ਕਲਪ ਤੁਹ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨ ਦੇਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਪੀ ਬਚਨ ਕ
 ਧਿਤਿ ਹੁਤਾ ਪਹਿਲੇਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਦ ਬੰਦ ਨਤ ਨਾ ਅਪਹਰਨ ਤੀਰਥ ਮਾਪਦੇਇ ॥
 ਸੀਤਾ ਪਦ ਚਿਤ ਸਾਂਤ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਮ ਪਦੇਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤ ਸੀ ਗਤਿ ਸੁਖ ਸਿੰਧ
 ਬਹੁ ਮੁਕਤਾ ਨਿਜ ਕੈਫਲਾ ॥ ਅਸੈ ਪਰਮ ਅਗਾਧ ਅੰਤਿ ਕੋਪੈ ਠੈ ਮਨ ਦਲ ਮਲਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਚੋ ॥ ਸਤ ਸੀ ਗਤਿ ਸੁਖ ਪਲ ਕਜੇ ਮੁਕਤਿ ਨੂਸ ਸਮਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਾਇ
 ਦ੍ਰਾਦਿ ਭੂਨਿਪਟ ਅਲਪ ਏਜਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਚੋ ॥ ਜਗਤ ਮੋਹ ਪਾਸੀ ਅਜਰ ਕੈਟਨ
 ਅੰਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਸਤ ਸੀ ਗਤਿ ਕਰਤ ਸਹਜਿ ਮੁਕਤਿ ਪੈਯਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਚੋ ॥
 ਕਾਮ ਧੋਨ ਮਹੁ ਕਲਪ ਤਹੁ ਜੇ ਸੇਵਤ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਸਤ ਸੀ ਗਤਿ ਛਿਨ ਏਕ ਮੇ

ਪਗਤ ਹੈ ਸੁਖ ਸਿੰਧ ਅਪਾਰ ॥ ੧ ॥ ਹੋ ਕਾਮੀ ਫੈ ਸਮਿਤ ਚਿਤ ਮੋਹਿ ਨ ਆਵੈ ਬੁਝਿ ॥
 ਕੈ ਸੇਹਿ ਤਉ ਪਦੇ ਸਕੀ ਪਰੈ ਗੈਲ ਨਿਜ ਸੁਖਿ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਕਹਤ ਸੇ
 ਤਜੇ ਸਾਜਹੀ ਬਾਤ ਗੀਤ ਗੁਚਿ ਬੈਨ ॥ ਤੇਰੇ ਤਨ ਦੁਖ ਹਰ ਲਬਾ ਇਕ ਸਬ ਸੁ
 ਖਦੈ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਏ ॥ ਬੋਲਤ ਸਹਜ ਸੁਭਾ ਇਜੈ ਬਚਨ ਮੋਨ ਹਰਿ ਸੀਤਾ ॥ ਸਪਤ ਰੂ
 ਮ ਕਾਗਿ ਅਨਕੀਤਿ ਨਹੀ ਮੈਦਰ ਸੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ॥ ਏ ॥ ਭੋਤ ਗਵਨ ਮੈ
 ਦੁਖਿਤ ਅਤਿ ਐਰਨ ਕਛੁ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਪਤ ਰੂਮ ਕਥਾ ਅਨਕੀਕਰੀ ਏ ਮੈ ਸਮ
 ਝਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੁਭਾਇ ਛਾ ਸੁਬਿ ਚਾਰ ਨਤਨ ਮਾਨਸਾ ਸੁਹਾਇ ॥
 ਸਫਾ ਪਤਿ ਅਸੀਸ ਕਤ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵਨ ਸੇਇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਹੀ ਆਸ ਪਤ ਮਭੂ
 ਮ ਕਾਹੇ ਸਿੱਖ ਯਹਿ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਜੇਕਛੁ ਅਬ ਸੇਸ ਕਰੈ ਬਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੭ ॥

॥ **ਸਿਖ ਬਚਨ** ॥ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਲਾਘਮ ਤਿਸੁ ਮਾਮਰ ਸਮਾਨ ਹੋਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਭਿੰਨ ੬
 ਭਿੰਨ ਤੇ ਕੋਹੋ ਗਿਆਨ ਭੂਮਕ ਸਾਤਿ ॥ ੮ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾ ਕ੍ਰ** ॥ **ਗਿਆਨ ਭੂਮਕ**
ਅਰਥ ਦਰਸਨ ॥ ੯ ॥ ਬਿਖਜਾ ਬਿਖੇਰੁਣੀ ਦ੍ਰਿਖਤਾ ਗੁਰਤੀਰਥ ਅਨੁਗਾਤਾ
 ਤੇ ਸੁਭਾਇਛਾ ਕਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਭਗਵਤੁ ਰਤਗਤਿ ਅਨਮਤਿ
 ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਗਤਿ ਨਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਪੁਲਕਤ ਪ੍ਰਿਏ ਦਿਨ ਦਿਨ ਸਰਸ ਸੁਹਿ
 ਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦੂਜੀ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰਨ ਉਪਜੈ ਤੋਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ਏਕੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਧਨ ਲ
 ਗੈ ਕੋਹਿ ਕੋਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਨ ਮਾਨ ਸਾਸੁ ਤੀਸਰੀ ਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਅਹਾਰਾ ॥ ਬਿ
 ਰਪੈ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਕੀਰਤੀ ਨਿਤ ਸੀਮਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚਤੁਰਥ ਸਰੂਪ ਤਿਯਾ ਅਨ
 ਰੁਢ ਉਦੈ ਅਤੀਤਾ ॥ ਅਤਮ ਜਗਦਰਸਿ ਓਭਲੇ ਜਿਉ ਮਾਧਿ ਸਿਧ ਤਰੰਗਾ ॥

੧੩॥ ਛੂਟਯੋਤਨ ਅਭਿਮਨਜਬਨਿਸਚੈ ਕੀਓ ਸਹੂਪਾ॥ ਅਸੀਸ ਕਤਯਹ ਭੂ
 ਮਕਾਪੰਚਮ ਮਹਾ ਅਨੂਪਾ॥ ੧੪॥ ਕਹੇ ਪਦਾਰਥ ਬੁਧਿਲੋ ਸਰਕੋ ਹੋਇ ਅੰਭਾਵਾ॥
 ਯਹ ਪਦਾਰਥ ਅੰਭਾਵ ਨਿਖਸਟੀ ਭੂਮਲਖਾਵਾ॥ ੧੫॥ ਭਵਾਭਾਵ ਨਤਹਾਂ
 ਕਛੂ ਸਪਤਮ ਭੁਗੀਆ ਮਾਹਿ॥ ਮੈਰੂਤਹਾਨ ਸਿਰਫੈ ਕਹਾ ਮਾਹਿ ਕਹਾਨਾਹਿ॥
 ੧੬॥ ਸੋ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀਗੁਰਦੇਵ ਸਪਤ ਭੂਮਿਕਾ ਗਿਆਨ ਕੀ॥ ਨਬਲਹੈ
 ਨਿਜਭੇਦ ਚਿਤਦੈ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰ ਜੋ॥ ੧੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲਗਯਾਨ
 ਭੂਮਕਾਸਮਾਪਤਿ ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਬਿਸ੍ਵਾਮ॥ ੩॥ ਸਿਖ ਬਚਨਾ ਦੋ॥ ਭੁਗਵਨ ਮੇ
 ਜਾਨਿਯੋ ਭਲੇ ਸਪਤ ਭੂਮਕਾ ਗਯਾਨ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਯਾਨ ਉਦੋਤ ਕੋ ਸਾਧਨ ਕੋਨ
 ਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੧॥ ਦੋ॥ ਭੁਗਵਨ ਤਿਮਰਨ ਸੈਨ ਹੀ ਕਹਿਦੀ ਪਕਕੀ ਬਾਤ॥ ਪ੍ਰਗਣ

ਗਯਾਨ ਉਦੈ ਬਿਨ ਕਿਦੈ ਕ੍ਰਮ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਾਧਨ ਕਹਤ ਹੈ ॥
ਦਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਜਗਤਾ ਸਕਤ ਤਜਿ ਦਰਾਸੁ ਤਹਿ ਹਥਿ ਤਾ ॥ ਬਿਖੜਤਾ ਬਿਖੈ ਬਿਸ
ਰਜ ਗਗਨ ਦ੍ਰੈਖ ਅਤਿ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਆ ॥ ਤਿਪ੍ਰਿਅ ਜੇ ਜਾਨਿ ਨ ਰਕਤ ਪ੍ਰੀਤ
ਅਧਿਕਾਇ ॥ ਤੇ ਸਬ ਅਤਿ ਮਤਿ ਮੰਦ ਜਗਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਪਹੀਨ ਰਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦੋ ॥
ਅਸਿ ਬਾਸਾ ਅਰੁ ਗੁਪਿ ਰਤੁ ਕਕਸਮ ਲਨਖਾ ਸਿਖ ਪੁਗਾ ॥ ਨਿਗੁਨ ਅਸੁ ਚਿਮ
ਲੀਨ ਤਨ ਤਿਆਗਿ ਆਗਿ ਜਿਉ ਦੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ਅਹਿ ਬਿਖਤ ਨ ਕਾਟੇ ਚਢੈ ਯ
ਹਿ ਚਿਤ ਫਤ ਚ ਢੁਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਣੁ ਲੇਤ ਮੂਲ ਜੁਤ ਖਾ
ਇ ॥ ੫ ॥ ਮੈ ਬੁਨ ਅਸਟ ਪ੍ਰਕਰ ਯਹ ਨ ਬਕਹਿ ਓਸੁ ਤਿਚਾਹਿ ॥ ਇਨ ਤੇ ਨਿਜ ਬਿ
ਪ੍ਰੀਤ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਵਣੁ ਹੁਸਿ ਮਹਾ ਕੀਰਤਨ ਚਿਤ ਫਨ

ਬਤਇਕੰਤਾ॥ ਵਿਰਸੀਕਲਪਪ੍ਰਯਤਨਤਨਪ੍ਰਪਤਅਸਟਕਹੰਤਾ॥ ੮॥ ਦੋ॥
 ਸੁਤਿਮੀਠੀਥਾਤੈਕਹੈਮੋਨੋਮੋਹਨਿਮੰਤਾ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨੰਦਪਾਦਸੀਦਸੋਹੰਤੁ
 ਫਜਗਜੰਤਾ॥ ੯॥ ਕਾਜਅਕਾਜਲਹਿਯੋਨਹੀਗਹਿਯੋਮੋਹਿਵਿਰਬੀਧਾ॥ ਸੁ
 ਗੁਰਕ੍ਰਿਮਗਨਾਚਹਿਓਬਹਿਯੋਸਿੰਧਮਤਿਅੰਧਾ॥ ੧੦॥ ਜੋ॥ ਅੰਧਕੁਪਸਮ
 ਗੋਹਪਾਚਿਓਨਜਾਨਿਯੋਮਰਮਸਠਾ॥ ਬਧਿਯੋਸੁਪਸਦਤਨੇਹਸੁਤਤਿਅਕ੍ਰੀੜਾ
 ਮਿਗਭਯੋ॥ ੧੧॥ ਦੋ॥ ਦਰਬਦੁਖਦਤਿਹੂਤਾਤਿਯਹਿਸਿਪਤਮਾਨਤਕੂਗਾ॥ ਬਿਸ
 ਰਿਓਅਤਮਗਾਨਧਨਸਬਸੁਖਸਿਪਤਮੂਗਾ॥ ੧੨॥ ਬਹੁਉਦਮਪਾਲੀਕਰੈ
 ਅਤਿਕਲੇਸਤਾਹੰਤਾ॥ ਜੁਰੈਤਹੰਛਿਅਨਿਪਟਿਦੁਖਜਾਇਤਪਾਲਸਮੇਤਾ॥
 ੧੩॥ ਦੋ॥ ਤਾਤੇਇਨਕੋਸੀਗਤੁਛਾਤਿਕੁਸਲਜੀਅਮਨਾ॥ ਮੋਨੋਬਿਖਤੇਸਹਪ

ਤੇ ਭਗਤੇ ਛੁਟਿਯੋ ਨਿਦਾਨ॥ ੧੪॥ ਜਗਤ ਖੇਦ ਮੇ ਪਰਹਿ ਜਿਨ ਕੇ ਫਲ ਦੁਖ ਤਾ ਆ
 ਹਿ॥ ਸਤ ਕਹੂੰ ਸਤ ਕਹੂੰ ਸਤ ਕਹੂੰ ਸੁਖ ਸੁਖ ਨੇ ਹੂੰ ਨਾਹਿ॥ ੧੫॥ ਜਗ ਸਮੁੰਦਰ ਆਸ
 ਕਤ ਜਲ ਕਾ ਮਾਦਿ ਕ ਬਹੁ ਜੀਤਾ॥ ਭਗਮ ਭਫਰਤਾ ਮੇ ਫਿਰੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲਹਿਅ
 ਨੀਤਾ॥ ੧੬॥ ਚਿਤ ਬੜਾ ਅਗਨਿ ਜਹ ਤਿਸਾ ਪ੍ਰਬਲ ਸਮੀਗਾ॥ ਜਿਹ ਜ
 ਹਾਜ ਆ ਮੇ ਪਰਿਯੋਤਿ ਹਕਿਮ ਪੀਰ ਸਹੀਗਾ॥ ੧੭॥ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਦੁਰਸ ਭਯੋ ਪਰ
 ਅਫਗੁਨ ਦਸੀਤਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੋਖ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਿਉ ਬਿਬਸ ਸਿਗਗਨ ਲਹਿ
 ਰਾ॥ ੧੮॥ ਤੇ ਤੇਤਨ ਮਭਿਮਾਨ ਤਜਿ ਅੰਜਗ ਪਾਸਿ ਬਰਾ ਆਹਿ॥ ਗਮਨ ਲੋਪ ਸਿ
 ਸਾਰ ਕਰਿ ਭੂਭਿਨ ਗਿਹੀ ਐਤਾਹਿ॥ ੧੯॥ ਸੁਖ ਬ੍ਰਹਮਾਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਕੇ ਸ੍ਵਨ ਬਿਸ
 ਟ ਦੁਤਤਿ ਆਗਾ॥ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਖ ਅਵਨ ਕੇ ਭੂਲ ਨਾਨੁ ਰਾਗਾ॥ ੨੦॥ ਧਯੋ

8A ਚਾਤ੍ਰਕਪ੍ਰਿਮਲਹਿਸ੍ਰੁਤਤ੍ਰਿਦਕੋਮਨਾਮ੍ਰੁਖਪਧਿਓਥਿਚਾਗਬਿਨਤਈਦ੍ਰਿਗਨ
 ਕੀਹਾਨਿ॥੨੧॥ੴ॥ ਨਾਗਿਪਗਈਸ੍ਰੁਪਨਮੇਭੁਗਤੀਅਤਿਜੁਖਪਾਇ॥ਧਰਮ
 ਗੋਰੇਕੰਦ੍ਰਪਗਯੋਅਸੁਚਭਯੋਹੁਖਿਸ੍ਰਾਇ॥੨੨॥ ਚੋਗਦੇਖਿਜਿਉਪਰਤਖਗ
 ਅਪਿਬਧਾਫਤਰੂਜਾ॥ਐਸੇਸੁਖਸੇਜਾਨਿਜਗਬਸਭਏਹੀਨਬਿਚਾਰਾ॥
 ੨੩॥ ਸ੍ਰਾਨਸੁਤ੍ਰਿਅਕੋਸੰਗਕਰਹਤਪਗੀਉਰਸ੍ਰਾਇ॥ਜਗਪ੍ਰਾਣੀਤਾਂਕੋਹ
 ਸੈਆਪੁਨਜਨਮਾਬਿਹਾਇ॥੨੪॥ੴ॥ ਨਾਬਾਬਿਸਾਰੇਬਿਖੈਰਸਸੰਤਨਜਾਨਮ
 ਲੀਨਾ॥ਤਾਬਿਸਟਾਸੋਹਤਿਕਰੈਕਾਮੀਕਾਕਅਧੀਨ॥੨੫॥ ਜਗਅਰੁੰਬਰ
 ਸੋਜਬਜਹਾਂਉਪਜੈਨਿਜਨਿਗਬੇਦ॥ਪੱਕਕਾਂਚੁਗੀਸਰਪਜੱਜੁਛੁਟੇਸਹਜਜ
 ਗਦੇਖ॥੨੬॥ ਬਿਖੈਬਾਸਨਾਤਿਅਗਿਕਰਿਸ੍ਰਦਨਗਮਨਮਮਰੀਬਾ॥ਸੋਤ

ਬਲਗਿਜ ਬਲਗੁਲੇਸਮੁਧੈਪੰਥਾਪੰਥਾ॥੨੭॥ਪਾਪਛਿਨਤਪਦਨਬ
ਲਾਪਿਦੈਸਾਂਤਗਾ॥ਸੋਆਧਿਕਾਰੀਗਮਨਕੋਭਯੋਮੁਛਬਰੁਭਗਾ॥੨੮॥
ਤੰਭੈਅਸਿਮੇਥੁਜਜੇਇਤਿਆਵਿਕਮਹਾਵਕਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ੍ਰਵਨਕਰੈਭਲੇਸਾ
ਰਅਸਾਰਹਿਤਕਾ॥੨੯॥ਜਗਪ੍ਰਾਣੀਬਿਛੋਪਚਿਤਤਜੈਦੁਹਿਤਿਨਸੀਗਾ॥ਬੈਠਿ
ਇਕੰਤਸੁਤੰਤਖੰਕਰੈਮਨਨਸਰਬੀਗਾ॥੩੦॥ਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿਕਰਤਬਿਚਾਰਕੋਬਿਰ
ਤਪਾਵੈਚਿਤਾ॥ਬੋਧਉਦੈਛਿਨਛਿਨਕਰੈਜਨੈਨਿਤਅਨਿਤ॥੩੧॥ਸੁੰਧਸ
ਰੁਪਪ੍ਰਕਾਸਮੈਕਛੁਪ੍ਰਵੇਸਗਹੋਇ॥ਸਾਧਨਪਾਈਪ੍ਰੇਚਤਾਨਿਧਿਸਾਸਕਹਿਸੋਇ॥
੩੨॥ਕਾਮਾਦਿਕਸਮਤਾਉਦੇਰੁਏਸੁਇਹਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਨਿਸਾਮਾਗਮਪ੍ਰਾਣੀ
ਸਬੈਹੋਤਅਲਪਸੰਸਾਰ॥੩੩॥ਸਨੈਸਨੈਸਾਖਿਯਾਤਤਾਉਦੈਰੁਣੀਜਬਜਾਇ॥

ਹੈ ਨਹੀ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹਿ ਦਰਸੈ ਤਾਹਿ॥ ੩੬॥ ਦੋ॥ ਚਲੀ ਪੂਤ ਗਿਲੋ
 ਨ ਕੀ ਬਾਹ ਸਿੰਧ ਕੀ ਲੈਨਾ॥ ਅਨਥਾ ਆਪ ਅਪੈ ਰਈ ਪਾ॥ ੩੭॥ ਕਹੈ ਕੋ ਬੈਨਾ॥
 ੩੮॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲਗ ਮਾਨ ਸਾਧਨ ਚਤੁਰਥ ਬਿਸੁਆ॥ ੩੯॥ ਸਿਖ
 ਬਚਨਾ॥ ਦੋ॥ ਸਾਧਨ ਸਿੰਧ ਲਹਿ ਯੋਭ ਲੈ ਭਗਵਨ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਿਹਿ ਪ੍ਰਕ०
 ਰਾਮਾਤ ਮਜਗਤ ਮੇ ਮਨ ਆਧਿ ਕਾ ਬਿਖੁਦਾ॥ ੪੦॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਦਾ ਦੋ॥ ਅਰੋਪੁ
 ਤੁਕੀ ਜੈ ਨਹੀ ਰਿਚ ਕਾ ਮੈ ਸੋਭ ਰਮਾ॥ ਕਹਾਂ ਜਗਤ ਈਸ੍ਵਰ ਕਹਾਂ ਯਹ ਸਬ ਮਨ ਕੋ
 ਧਰਮਾ॥ ੪੧॥ ਗਾਵੈ ਖਮਨ ਕੇ ਧਰਮ ਤੂੰ ਧੂਨ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਨਿਗ ਬਿਕਲ ਪਾਖਿ०
 ਪੱਕ ਅਮਲ ਸੁਖ ਸੁਰੂਪ ਤੂੰ ਸੋਇ॥ ੪੨॥ ਜਥਾ ਤੇ ਮੈ ਤੂ ਜਗਤ ਮੈ ਯੋਲਹਿ ਤਜਿ
 ਅਹਿ ਕਾਗ ਮੈ ਮੋਹੀ ਸਿਕਲ ਪਤਜਿ ਸੁਖ ਮਾ ਅਫਨਿ ਬਿਹਾਇ॥ ੪੩॥ ਅਗਿ

10

ਆਨਨੀਦਸ੍ਰਪੋਨੇਜਗਤਭਯੋਸੁਪਨਕਹੁਰਿਸਾ ॥ ਗਿਆਨਭਯੋਜਗਯੋਜਬੈਵਿਸਟਾਉ ॥ ੧੦
 ਸਟਨਵਿਸਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਧਾਪਿਪਾਸਾਸੋਕਪੁਨਿਹਰਖਜਨਮਅਰੁਅੰਤਾ ॥ ਏਖਟਉ
 ਰਮੀਧਗਮਤਨਆਤਮਰਹਤਅਨੰਤਾ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮਅਸਤਿਅਗੁਬਿਗਧੀ
 ਪੁਨਿਬਿਪੰਗਲਛੀਅਤਨਨਸਾ ॥ ਖਟੁਬਿਕਾਰਏਦੇਹਕੇਆਤਮਸੁਖੰਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ੭ ॥ ਚਿਦਾਕਾਸਅਬਜਅਮਲਸਾਂਤਏਕਵ੍ਰੁਪਾ ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਤਸੰਭਵੈ
 ਕਤਅਹੰਕਾਰਅਨੂਪਾ ॥ ੮ ॥ ਬਿਖੇਰੋਗਅਸਥਾਨਤਨਸਾਧਕਇੰਦ੍ਰੀਜੋਇ ॥
 ਆਹਿਰੋਗਤਾਥੁੰਧਿਮਨਤੂੰਨਚਤੁਸਟਜੋਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਕਾਹਲਲਿੰਗਅ
 ਸੂਲਤਨਮਨਬੁੰਧਿਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰਾਣ ॥ ਏਹਜਕੁਤੇਹਿਲਹੈਨਹੀਤੁਚੈਤੰਨਪ੍ਰਮਾਣ ॥
 ੧੦ ॥ ਏਕਤੰਤਮੇਤ੍ਰਿਗੁਣਤਾਅਰਝਗਿਰਥਬਹੁਭਾਇ ॥ ਤੈਸੇਸੁੰਧਸਹੁੰਮੇਨ ॥

ਬਜਗਤਦਰਸਾਇ॥੧੧॥ਬਸਨਪੁਤਰੀਬਸਨਮਮਨਨਾਅੰਗਅਨੂਪਾਇ
 ਕਤੀਤਾਬਿਨੁਨਹਿਬੀਓਐਸਬਸੁੰਧਸ੍ਵਰੂਪਾ॥੧੨॥ਦੇਖਿਖਿਲੋਨਾਖਾਂਡਕੇ
 ਅਨੰਦਕੁਐਮਨਮਾਹਿ॥ਚਹਿਕਰੀਜਬਬਸਤਕੀਤਬਸਬਲੈਪ੍ਰੇਜਾਇ॥
 ੧੩॥ਲਹਿਐਨਸੁੰਧਸ੍ਵਰੂਪਜਿਨਕਹਾਲਹਿਐਤਿਨਕੂਰ॥ਸਾਖਾਦਲਸੀ
 ਚਤਰਹਿਓਜੋਨਸੀਚਿਐਮੂਰ॥੧੪॥ਜੈਸੇਸਾਚੇਮੇਪਰੋਹੋਤਕਨਕਬਹੁਅੰ
 ਗ॥ਨਾਨਦਤਐਬ੍ਰਮਾਮਲੈਉਪਾਧਕੋਸੰਗ॥੧੫॥ਮਿਦੁਬਿਕਾਗੀਮ੍ਰਦੁ
 ਮਮਸਕਲਹਿਮਾਬਿਕਾਗਹਿਮਜਾਨ॥ਤੰਤੁਬਿਕਾਗਸੁਤੰਤਹੀਐਆਤਮਜ
 ਗਮਨ॥੧੬॥ਦੇਖਿਗੰਜੁਮੇਸਗਪਤਾਠੂਠਚੋਰਕੇਭਾਇ॥ਗਜਿਤਾਬਿਚਾਰਿਓ
 ਸੁਕਤਿਮੇਆਇਐਮਨਲਲਚਾਇ॥੧੭॥ਕੁੰਜਾਬਿਧੁਗਬਾਤਮੇਅਗਨਿ

॥ १॥ ਚੰਨਗਬਹੁ ਅੰਗ ॥ ਬੀਰਜ ਸੈਤਰਵਰਜ ਬਾਜਲ ਨਿਧਿ ਮਧਿ ਤਰੰਗ ॥ ੧੮ ॥ ੧੧
 ਦੋ ॥ ਮਿਸਰੀ ਕੀਤੂ ਬੀਰਚੰਡਿ ਗੁਪਤ ਮਾਹਿ ॥ ਖਨਲ ਗਯੋ ਜਬਤੁ ਗਮਤੁ ਜਿ
 ਸੋਤ ਬਕਰਵੀਨਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਪਾਦਕ ਮੈਦੀ ਪਕਘਨੇ ਭੁੰਮੇ ਘਟਮਟਨਾਮਾ ॥ ਨੀ
 ਹਮਾਸੁ ਓਗਰਏ ਯੋਜਗਾ ਅਤਮ ਗੰਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿਕਰੰਤ ਪੈ ॥ ਹੀਮਿ ਬਿਜਾਕਰੰ
 ਤ ਮਾਹਿ ॥ ਕਹਿ ਅਨਾਬ ਅਚਰਜ ਮਹਾਂ ਅਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਮੇਕਾਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ॥
 ਤਿਸੀ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲ ਉਪਦੇਸ ਪੰਚਮੇ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨਾ ॥ ਦੋ ॥
 ਭੁਭਗਵਨ ਮੇਮਨ ਭਯੋ ਸੈ ਸੈ ਦੇਹ ਨਿਦਾ ॥ ਜਗਮਿ ਬਿਜਾਕਿ ਹਿ ਬਿਧਿ ਕਹਿ ਮੇਪੁ
 ਤਿਕਹੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥ ਦੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਜਗਮਿ ਬਿਜਾਦਰਸਾ ਦੁਤਰੈ ॥ ਦੋ ॥
 ਸੀਤਲ ਜਲ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨ ਕੋਗਗਨ ਕਮਲ ਕੀ ਬਾਸਾ ॥ ਸੁਦ੍ਰੁ ਅਤਿ ਬੀਧਿ ॥

ਸੁਫਲੇ ਮੇਸੋ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਨਭ ਮੇਕਲ ਪੀਘ ਨੀਪੁਤ ਗੀਬਿਬਿ
 ਧੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਕਰਤ ਜੁਧ ਅਤਿ ਕੁਧ ਜੁਤ ਮੇਸੋ ਜਗਤ ਬਿਬੇਕ ॥ ੩ ॥ ਅਨਥ
 ਸੂਪਨਕਾ ਹੁਨ ਹੁਦਿ ਸਨਾ ਬਿਖੇਰ ਗਮ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰਬ ਤਜਿ ਪਸਚਮ ਗਯੋ ਤਿ
 ਹਿ ਬਿਖਾਦ ਜਗ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗਵਿਕੀ ਗਸਿ ਮਸ ਮੇਟ ਕੈ ਕਰੀ ਗੁਬਿਗਚਿ ਮਾਲਾ ॥
 ਪਹੋ ਬੀਧਿ ਜਾ ਕੋ ਸੁਫਲ ਸੋਤ ਬਨੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਸੇ ਸੀਗ ਕੋਧ ਨਖ ਕਰਿ
 ਗਗਨ ਪੂਰ ਖੁਲੀ ਏ ਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖ ਮਾਲ ਲਾਲ ਚਲ ਗਯੋ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮਾਗਤ
 ਤਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਫੁਲ ਮਾਗਤ ਫੁਲ ਦੇਤ ਨਹ ਬਢੀ ਪਰਸ ਪਰਗਾਹਿ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਭਯੋ ਨਹੋ
 ਕਛੁ ਮੇਸੋ ਜਗਤ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਗਗਨ ਸਿੰਧ ਕੀਲ ਹਰਿ ਲੈ ਆਨ ਬਨ ਯੋਧ
 ਮਾ ਮੇਸੋ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਖਿ ਜਗਤ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸ ਕੋ ਨੀਹ ਲੈ ਸੀ

12 ਚੋਨਕੁ ਅੰਭੋਜਾ ਤਾ ਸੁਗੰਧਾ ਅਈ ਸਰਸਾ ਆਹਿ ਜਗਤ ਆਹਿ ਖੋਜਾ ॥ **ਸਿਖ** ੧੨
ਬਚਨਾ ॥ ਜਗਤ ਜਗਤ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਅੰਗੁ ਪੁਨ ਦੇਖੀ ਮੇਨੈ ਨਾ ਸੋ ਮਿਥਿ ਜਾ ਕਿ
ਉ ਕਹਤੋ ਅਭਤ ਜਨ ਸੁਖ ਦੈ ਨਾ ॥ ੧੦ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ॥** ਰੰਜੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਣੀ
ਘਨੇ ਕਲਪੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਕੋਈ ਤਰਜਮ ਕੋਈ ਸਹ ਪਕਹਿ ਕੋਈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥
੧੧ ॥ ਸੁਕਤਿ ਨਿਰਖ ਬਹੁ ਭੇਦ ਲੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕਲਪੈ ਤਾਹਿ ॥ ਕੋਈ ਭੇਦ ਕੋਈ
ਰਜਤਿ ਕਹਿ ਕੋਈ ਕਹੈ ਕਾਗਰ ਆਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪੂਰਣ ਅਵੈ ਆਤਮਾ ਅਬੈ ਅਚਲ
ਅਪਾਗਾ ਮਿਥਿ ਜਾਹਿ ਕਲਪੈ ਘਨੇ ਤਮੈ ਯਹ ਸੀਸਾਗ ॥ ੧੩ ॥ ਆਨ ਭ੍ਰਿੰਨ ਨਹਿ ਤੋ
ਇਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਫੇਨ ਤਰੰਗ ॥ ਯਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੀਸਾਗ ਯਹ ਸੁੱਧ ਸਰੂਪ ਅਰੰਗ ॥ ੧੪ ॥
ਪੂਰਣ ਅਤਮ ਮੇਜਗਤ ਕੀਚਨ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅਵੈ ਅਚਲ ਅਨੂਪ ਅਜਮੁ

ਦੁਨਾਮ ਅਸਾਗ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਸਟੇ ਮੈ ਰਹਾ ਭੁਯੋ ਰਹਾ ਮੈ ਭੁਯੋ ਫੇਗ ॥ ਪਰ ਯੋ ਤੂਲ
 ਤਫੇਗੇ ਮੈ ਭੁਯੋ ਸੁਤ ਕੇ ਫੇਗ ॥ ੧੬ ॥ ਬਸਨ ਭੁਯੋ ਤਾ ਸੁਤ ਮੈ ਪੁਤਰੀ ਬਸਨ ਮਝਾਗ ॥
 ਆਪਸੇ ਮੈ ਪੁਤਰੀ ਸਬੈ ਕਰਤ ਪਰਸ ਪਰਗਾਰਿ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਸਟ ਕੇ ਯਾਗ ਰਿਕੇ ਕ
 ਰੇ ਕਾਸਨ ਬੀਧ ॥ ਤਨ ਬਿਕਾਰੇ ਯੋ ਬ੍ਰਮ ਮੈ ਕਲ ਪੈ ਪ੍ਰਣੀ ਅੰਧ ॥ ੧੮ ॥ ਬ੍ਰ
 ਮਤਨ ਨਿਰਮੇਲ ਨਿਜ ਤਾ ਮੈ ਕ੍ਰਾਤਿ ਅਨੰਤ ॥ ਜੈ ਨਹੀ ਕਹਤ ਨ ਬਨੈ ਮੈ ਸੋ ਜ
 ਗਦਰ ਸੀਤ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿ ਅਨਬ ਕਾ ਸੋ ਕਹੋ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅੰਗੁ ਅੰਤ ॥ ਜਿਉ
 ਗਵਿ ਮੈ ਨਹਿ ਪਾਈ ਮੈ ਨਿਸ ਬਾਸ ਕੇ ਤਤ ॥ ੨੦ ॥ **ਉਤਿਸੀ ਬਿਚਰ ਮਾਲ**
ਜਗ ਮਿਥਿ ਜਾਖਸਟ ਮੋ ਬਿਸਾਮ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਖ ਅਨਰਫ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਦੋ ॥ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਪ੍ਰਦਾ ਅਮ ਮਸੀਹੁ ਗਦੀ ਨਦਾਲਾ ॥ ਜਗ ਬ੍ਰਮ ਬਰਨਾ ਸਿਓ ਸਹਜ ਸੁਨਿ

ਤੁਅਬਚਨਰਸਾਲਾ॥੧॥ ਭੋਰਗਵਨਤੁਅਮਾਤੇਫੋਗੋਬਿਗਤਸਿਦੇਹਾ॥ ਸੁੱਧ ੧੩
 ਸ੍ਵਰੂਪਲਯੋਭਲੋਬਿਸਰੋਦੇਹਾ॥੨॥ ਅਗੱਤਗਸੁਰਾਮਸੁਰਨਹਿਨਹਿ
 ਈਸ੍ਵਰਨਹਿਜੀਵਾ॥ ਸਤਿਸੂਰਮੇਨਹੀਅਮਲਾਸਮਲਾਤਿਆਪੀਫਾ॥੩॥
 ਆਸ੍ਵਸਬਰਨਨਦੇਵਨਗੁਰਸਿਖਧਰਮਨਪਾਪਾ॥ ਪੂਰਣਆਤਮਏਕਰਸ
 ਨਹਿਪਾਟਿਬਢਿਮਾਪਆਪਾ॥੪॥ ਅਨਬੁਧੀਇੰਦ੍ਰੀਯੰਨਹਿਪੰਚਰੂਤਊ
 ਨਹਿ॥ ਗਿਆਤਾਗਯਾਨਨਗੋਇਕਛੂਨਹਿਸਬਤੁੰਸਬਮਾਹਿ॥੫॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਮੈਚੈਤਨਸ੍ਵਰੂਪਇੰਦ੍ਰਜਾਲਦਤਜਗਤਯਹਾ॥ ਮੈਰੂਕਥਾਅਨੂਪਯਹਵਹਕ
 ਰਿਕਤਸੀਰਫੈ॥੬॥ ਦੇਹੀਦੇਹਨੌਕਛੂਮੁਕਤਿਬੰਧਨਹਿਹੋਇ॥ ਜਤੀਨ
 ਬਿਖਈਤਪਅਤਪਨੌਏਕਨਦੇਇ॥੭॥ ਪੂਰਬਪਸਚਮਉਰਧਅਧ

ਉਤਰਦਛਨਨਾਹਿ॥ ਲਾਘਾਦੀਗਘਾਨਿਅਰੋਮਲਿਯੋਨਹਿਬਾਹਰਿਨਹਿਮੰ०
 ਹਿ॥੮॥ ਨਹਉਤਪਤਨਹਿਬ੍ਰਿਧਿਲਪਹੁਪਰੰਗਰਸਰੇਦਾ॥ ਨਹਿਜੋਗੀਭੁੰਗੀ
 ਨਹੀਨਹੀ॥ ਸਿਥਿਰਨਹਿਖੇਦਾ॥੯॥ ਮਾਲਿਨਨੈਨਕਰਿਦੇਖੀਏਸਭਕਛੁਸਤ
 ਤੀਭਾਇ॥ ਅਮਲਵ੍ਰਿਸਟਿਜਬਰਦਿਲਹਿਯੋਤਬਰਵਹੀਦਰਸਾਇ॥
 ੧੦॥ ਉਚਨੀਚਨਿਰਗੁਨਗੁਣੀਰੰਕਅਨਥਅਹੁਭੂਪਾ॥ ਚੰਪਟਿਬਧਿਕੰ
 ਸੋਕਹੋਸਭਅਨੰਦਸਹੁਪਾ॥ ੧੧॥ ਮਨਉਨਮੋਖਜਗਤਭਯੋਬਿਨੁਉਨਮੋ
 ਖਨਸਾਇ॥ ਕਹੋਜਗਤਕਤਸੀਭਵੈਮਨਹੀਜਹਾਂਬਿਲਾਇ॥ ੧੨॥ ਨ
 ਹੀਕਾਰਣਕਾਰਜਕਛੁਨਹਿਕਾਲਨਹਿਦੇਸਾ॥ ਸਿਦਸ੍ਵਰੂਪਪੂਰਣਅਚ
 ਲਸਜਾਤਿਬਿਜਾਤਿਨਲੇਸਾ॥ ੧੩॥ ਏਕਹੁੰਕਹਤਬਨੈਨਹੀਦੋਇਕ

ਹੋਕਿਹਿਭਾਂਇ॥ ਪੁਰੁਲੁਪੁਬਹੁਇਸੀਘਟਿਮਟਿਕਹੋਜਾਇ॥ ੧੪॥ ਬਿਸੰ ੧੪
 ਨਤਈਜਸਪੁਗਕਛੁਨਹਿਤੁਗੀਆਤਮਾਂਹਿ॥ ਸੋਸਹੁਪਨਿਜਗਜਾਨਘਨਮੇਤੁ
 ਬਿਬਿਤਹਾਂਨਹਿ॥ ੧੫॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸੁਖੇਪਤਿਕੇਅਭਿਮਾਨੀਏਆਹਿ॥
 ਜੋਸਭਕੇਅਨਭੁਫਕਰੈਚਿਦਸਹੁਪਕਹਿਤਾਹਿ॥ ੧੬॥ ਸਾਧਨਸਾਧਕਕ
 ਛੁਨਹਿਨਬਸਿਧਿਕੋਇ॥ ਪੁਮਲਪੁਮਾਤਕੋਕਹੈਨਬਪੁਮੇਅਨਹੋਇ॥ ੧੭॥
 ਸਾਸਤਾਸਾਸਤ੍ਰਕੋਨਹਿਨਹਿਭਿਛਕਨਹਿਦਾਨ॥ ਦੇਸਨਕਾਲਨਬਸਤਗੁਣ
 ਬਾਦੀਬਾਦਨਹਾਨ॥ ੧੮॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਪਨਹਿਬਪਅਬਪਨਹਿਪ੍ਰਭੁਨਹਿਕੋ
 ਸਾ॥ ਕੇਫਲਸੁੰਧਸੁਹੁਪੋਪੁਰੁਲਸੁਤਹਪਕਾਸਾ॥ ੧੯॥ ਸੋਗਠਾਧਮਾਤਾਧਮ
 ਨਨਧੋਇਅਮਨਿਜਸੁੰਧਸੁਹੁਪਮੇ॥ ਉਪਾਦੇਇਨਹਿਗੇਇਸਗਬਹੁਪਸਬਤੇ

ਪਗੇ॥੨॥ਦੋ॥ਕਹਿਯੋਸਿਖਅਨਰੁਦਸਬੈਰਹਿਯੋਮੇਨਗਹਿਸੋਇ॥ਬੇਲੇਦਾ
ਸਅਨਾਬਕਹਿਸੁਗੁਰਸਿਖਤਨਜੋਇ॥੨੧॥ਇਤਸ੍ਰੀਬਿਚਾਰੰਸਿਖਅਨ
ਰੁਦਸਪਤ੍ਰੋਬ੍ਰਿਸ਼ਾਮ॥੧॥ਗੁਰਪਗੀਛਕਰਤਪੈ॥ਦੋ॥ਅਨਰੁਦਮੀਮ੍ਰਿਤਸਿ
ਖਕੇਉਦੇਭਯੋਚਿਤਚੈਨ॥ਲੈਨਪਗੀਛਕੋਕਹੈਗੁਰਕਹੁਲਾਹੁਸਬੈਨ॥੧॥ਪਗੀ
ਛਨਿਜਾਬਿਠਯਾਨਕੀਲੇਰਖੰਡਾਬਿਉਗਾ॥ਅਬਬਿਤਅਤਮਦਨਕੀਉਪਦੇ
ਸਤਨਿਰਧਾਰ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਦਾਕਾਦੋ॥ਜਾਨਿਓਆਬਿਨਾਸੀਅਜਰਅਦ੍ਰੇਹੁਪ
ਅਪਚਾ॥ਜਗਾਅਸਕਤਿਨਸੀਭਫੈਸੁਨਾਸਿਖਸਤਿਬਿਚਾਰ॥੩॥ਜੋਕਹਿਕਰਿ
ਪੈਕਹਾਬਿਖੈਰਯੋਗਯਾਨਉਦੇਤ॥ਬਿਖੈਸੀਗਮਤਿਭੁਗਪੈਰਯਾਨਸਿਬਲਤ
ਰੇਤ॥੪॥ਅਤਮਸੁਧਲਹਿਯੋਨਹੀਉਦਯੋਨਨਿਰਮਲਗਯਾਨਾਮਾਲਿਨਾਇ

ਖੇਬਿਦਹਾਰਗਤਤਬਲਗਿਹੋਤਅਜਨਾ॥੫॥ਜੋਪੂਰਣਾਤਮਲਹਿਯੋਤੋਕਿ ੧੫
 ਅੰਗਤਿਬਿਦਹਾ॥ਸੋਹੰਜਨਸੁਹੋਤਕਿਉਜਗਤਦੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੬॥ਮੁਕਤਿ
 ਬਿਖੈਬੈਰਗਜੋਬੰਧਨਬਿਖੈਸਨੇਹਾ॥ਯਹਸਬਗਿਬਨਕੋਮਰੇਮਨਮੈਲੈਸੁਕਰੇ
 ਹਾ॥੭॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਸਿਖਪਰਪਨੀਗੁਰਸਰਨਈਗਾਇ॥ਇਸਿਥਿਤਿਆਤਮ
 ਦਾਨਕੀਕਹਿਪੁਨਿਪੁਨਿਦਰਸਾਇ॥੮॥ਜੈਸੇਭੂਜੈਅੰਨਮੈਉਦਭਫਤਾਰਈਛੈ
 ਨਾ॥ਭੈਸੇਆਤਮਦਾਨਕੀਭਈਜਗਤਮਤਿਲੀਨਾ॥੯॥ਅਨਬਸੁਗਮਾਨੀਕੋ
 ਟਿਕੋਨਸਚੈਨਿਜਮਤਿਏਕਾ॥ਏਕਾਮਗਮਾਨਕੇਹੋਇਬਰਤਤਮਤੇਅਨੇਕਾ॥੧੦॥
 ਸੇਵਾਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਸਪੁਨਿਅੰਗਤ੍ਰਾਸਕਰੈਕੋਇ॥ਗਮਾਨੀਆਪਨਪੈਲਹੋਤ੍ਰਿ
 ਪਤਿਕੁਪਤਿਨਹਿਹੋਇ॥੧੧॥ਬਿਖਿਆਨੀਦਸਿਸਾਰਹੈਭਜਨਾਨੰਦਹਰਿਦਾ

15A ਸਾਬੁਆਨੰਦਜੀਫਨਮੁਕਤਿਰਈਬਾਸਨਾਸਾ॥੧੨॥ਸਾਂਤਰੂਪਤਿਨਕਉਜਗ
 ਤਜੇਉਹਸਾਂਤਮਹਿਤਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤਾਪਜਿਨਉਹਜਰਤਰੇਜਗਜਰਤਲਹਿਤਾ॥
 ੧੩॥ਮੁਕਤਾਦਿਕਾਇਛਾਨਹੀਨਿਸਪ੍ਰੇਹਪਰਮਪੁਸ਼ਾਨਾ॥ਆਤਮਸੁਖਨਿਤਰਿ
 ਪਤਿਜੇਤਿਨਸਮਾਨਨਹੀਅੰਨ॥੧੪॥ਦ੍ਰਿਸਪਦਾਰਥਕੋਭਯੋਜਿਨਕੇਸਹਜ
 ਅਭਾਵਾ॥ਕਹਾਂਗਏਤਿਅਗੇਕਹਾਂਛੂਟਿਓਚਾਵਾਚਾਵਾ॥੧੫॥ਜੈਸੇਦਿਨ
 ਕਰਕੇਉਦੈਦੀਪਕਵਤਿਦੁਹਿਜਾਤਾ॥ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਮੇਅਨੰਦਸਬੈਬਿਲ
 ਤਾ॥੧੬॥ਗਰਵਰਹਾਬਹਨਸਬੈਰਸਸਬਅਮੀਸਮੀਪਾ॥ਗਯਾਨਦਿਵਕ
 ਹਕੈਉਦੈਸਬਮਤਪ੍ਰੈਗਏਦੀਪਾ॥੧੭॥ਹੇਤਪਹੀਛਾਕੇਸੁਗੁਰਖੰਡਿਓਜਗ
 ਬਿਉਹਰਾ॥ਕਹਤਾਸਿਖਆਨੰਦਜੁਤਿਬਸਪ੍ਰਾਲਭਪਾਧਾਰਾ॥੧੮॥**ਸਿਖ**

ਬਚਨਾਹੋ ॥ ਭਗਵਨ ਅਤਮ ਦਨ ਜੇ ਲੀਲਾ ਦਤ ਕਰੈ ਭੋਗ ॥ ਬਸਤੁ ਬੁਧਿ ਕਛੁ
 ਨਗਹੈ ਧੀਰਜ ਮਾਨ ਅਰੋਗ ॥ ੧੯ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅਸਕਤਿ ਮਤਿ ਕਰੈ ਸੁਖੀ ਪਨਹੋਤਾ ॥
 ਗਿਆਨੀ ਕੇ ਅਸਕਤਿ ਨਹਤ ਜੈ ਨ ਕਛੁ ਹਹਿ ਲੇਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋ ਅੰਤ੍ਰਿ ਪਾਨੀ ਤਗ
 ਤਿ ਪਰਿ ਸਚਿ ਚਿਤ ਸਮੀਗ ॥ ਬਹੁ ਕਲੇਲ ਤਾ ਮੈ ਉਠੀ ਨ ਨਰੁਪ ਸਹੀਗ ॥ ੨੧ ॥
 ਚਿਤ ਬਾਤ ਭਯੋ ਸਾਂਤ ਅਬਜੀ ਦਲਹਿ ਭੁਈ ਲੀਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਹੋ
 ਰਯੋ ਅਸੁਭ ਸੁਭ ਹੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਿਕਾ ਇਛਾ ਕਰੈ ਨਿਸਚਲ ਪਦ ਸੁਖ
 ਗਾਧਾ ॥ ਤਹਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਬਿਤਿ ਸਦਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਦਯਹ ਬਾਧਾ ॥ ੨੩ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪ
 ਨ ਤਹਾ ਨਹੀ ਜਹਾ ਸੁਖੋ ਪਤ ਮਨ ਲੀਨਾ ॥ ਮੈ ਰੂਪੁ ਤਹਾ ਨ ਸੀਭੈ ਅਤਮ ਨਿਸਚੈ
 ਕੀਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਦਤ ਜਗ ਬਿਦਹਾਗਾ ॥ ਲਿਪੈ ਨ

ਪ੍ਰਇਅਬੁਧਿ॥ ਲੇਲੁ ਸੁਧਾਗ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਅਖਰ ਸੁਧਾ ਅਸੁਧਾ॥ ੩੮॥ ਐਅਨੰ
 ਥਕੇਤ ਕਸੁਮਤਿ ਬਰਲੇ ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਭਾਮਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦਪਾਸਾ ਪਸੰਗ
 ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਪੁਰੀਨੋਤਮ ਮਿਤ੍ਰ ਬਰਖੋਰੇ ਅਥਿਤ ਕੁਗਵਨਾ॥ ਬਰਲੀ
 ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰੇ ਮੇਤਿਹ ਅਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੪੦॥ ਲਿਖੈ ਪਦੈ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੁਤਿ
 ਅਰੁ ਪ੍ਰਨਿਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਹਿਰੋਇ ਸੁਰਦਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥
 ੪੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਸਤ੍ਰੈ ਸੈਫੁ ਈਸ ਸਿਬਤ ਮਾਘਦਾਸ ਸੁਗਾਮੇ ਮਤਿ ਜਿਤ
 ਕਹੁਤੀ ਸਤੇਤ ਕਬਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ॥ ੪੨॥ ਏ॥ ਗੀਰਾ ਭਰ ਬਰਕੋ ਮਤੇ ਏਕ
 ਦਸ ਕੀਜੁ ਗਤਿ॥ ਅਸਟਾਦ ਕ੍ਰਬਾਸਿ ਸਟਮੁ ਨਿਕਛੁਕਾ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ॥
 ੪੩॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਆਤਮਾਦਨ ਕੀ ਬਿਰਿਅਸਟ ਮੋਬਿਜਾਮਾ॥

१३ श्रीविचारमालसिपुगटी॥१॥

१४ सतिगुरुप्रसादि॥ ॥ अथ
 अगिअनबेयनीबधदखालअनेमीकृतलिखते॥ चो॥ अहमअने
 रुपजेहं॥ सतचितअनेदतकेकही॥ सगबधुपबित्तसाढी॥
 नमेबेदांतबेदसुपकासा॥ १॥ दो॥ जेहंआतमअगिअनकरिबुसत
 हेजगआंन॥ जेहंजनेनहीपाਈ॥ ऐपलदेपदनिबन॥ २॥ चो॥ सत
 चितअनेददपुपुनिजे॥ पगमजनेपुनिसो॥ नमसकरिपुषे
 तिरगो॥ पाछै^{अथ}आतमबिपिको॥ ३॥ अथिआतमबिदिआअपिकर
 ॥ ३॥ उपकरिढीनपपजिहंजगी॥ सतबीरगजनेआहि॥ अथिआतमदि

ਦੁਆ ਕੋਤਾਹਿ॥੪॥ਐਸੇ ਸਾਹਮਾਨੁ ਖੋਜੇਂਦੈ॥ ਆਤਮ ਬੋਧ ਤਾ ਸਕਉ ਕਹੀਐ॥
 ਦੇਹਾਦਿ ਅਨਤ ਸਰੂਪ ਛਾਂਨਾ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਆਤਮ ਬੁਧ ਅਭਿਮਾਨ॥੫॥ ਯਹੈ ਅ
 ਦਿਦੁ ਜਾਨਿਹੈ ਗਾਂਊ॥ ਅਦਿਦੁ ਜਾ ਕਰ ਬੰਧਨ ਸਮਝਾਂਊ॥ ਅਦਿਦੁ ਜਾਨਾ ਸਮੁ
 ਕਤ ਸੁਨਿ ਜਾਂਤੈ॥ ਕਹਉ ਅਦਿਦੁ ਜਾ ਰੂਪ ਸੁਤਾਂਤੈ॥੬॥ ਅਨਾਦਿ ਸਾਂਤ ਨਈ ਸਗ
 ਕਾਧਿ ਅਸਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰਤੈ ਰੂਪ ਨਿਵਾਸਿ॥ ਅਦਿਦੁ ਜਾ ਕੈ ਸੈ ਮਿਥਿਆ ਰਾਸਾ
 ਅਦਿਦੁ ਜਾ ਕਾ ਰਜ ਲੋਕ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੭॥ ਯਹ ਅਨਰਥ ਹੋਤ ਜੇ ਆਹਿ॥ ਕਰੋ ਨਿ
 ਵਰਤ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਤਗ ਜਾਨੈ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਿ
 ਖਪ੍ਰਗਟ ਸੋ॥੮॥ ਭੋਗ ਫਨ ਸੋ ਆਤਮ ਕੈ ਸੋ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਭਾਖੇ ਪੁਨ ਜੈ ਸੋ॥
 ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਅਦੁ ਮੇਜਾਨਾ॥ ਅਖੰਡ ਅਚਲ ਅਜ ਅਕ੍ਰੈ ਮਾਨ॥੯॥

॥ ਕੂਟਸਥ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਾ ਨਿਸਚੈ ਭਾਸਾ ॥ ਯਾਮੇ ਨਹੀ १੬
 ਸਿਦੇ ਹਸੁ ਯਾਤੈ ॥ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਤੈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋ ॥ ਵੀਰ ਘਟਾਸੀ
 ਸਾਹਮੇ ਸਿਸਾਹੀ ਭਯੋ ਕਉਨ ॥ ਸੋਈ ਸਿਸਾਹੀ ਭਯੋ ਸਮਸ੍ਰੁ ਸਿਖ ਗਹਮਉਨਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਚੋ ॥ ਸ੍ਵਭਾਵ ਕਵਨਾਈ ਮਿਤ ਕਕੋ ॥ ਜੋ ਸ੍ਵਭਾਵ ਕਨਿ ਹਚੈ ਗਹੋ ॥ ਸਤਿ
 ਰੂਪ ਸਿਸਾਹੀ ਭਯੋ ॥ ਐਖਾਸ ਮੁਸ੍ਰ ਕਉਨ ਹੀ ਪੁਨਤਿਉ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਵਭਾਵ ਕ
 ਨਹੀ ਨਿਮਿਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਉ ਨਿਮਿਤ ਕਿਆ ਕਹੋ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਮਤਿ ਕਰਿ
 ਸੁਨਿ ਯਾਤੈ ॥ ਸੁਆਸੈ ਸੁਵਿਖੈ ॥ ਦਿਦਾ ਤਾਤੈ ॥ ੧੩ ॥ ਅਤਮ ਚੇਤਨ ਤਾ
 ਗਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਅਦਿਦਾ ਭਈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪ੍ਰਛਾਨਾ ॥ ਅਵਸਤੁ ਅਨਰਥ ਚਨੀ
 ਸਮਸ੍ਰੁਉ ॥ ਅਤਮਾ ਅਸੈ ਵਿਖੈ ਦਿਖਾਉ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਅਵੈ

ਜੇਈ॥ ਤਿਹ ਬਲਤ ਕੋ ਮਾਫਰਤ ਸੇਈ॥ ਆਗਾਰ ਗਰੁ ਅੰਧ ਕਰਿ ਜੈ ਸੈ॥
 ਆਗਾਰ ਗਰੁ ਜਿਉ ਛਾਪੈ ਤੈ ਸੈ॥ ਤਬ ਚਿਦਰੂਪ ਕੂਟ ਸੁਖ ਅਤਮਾ ਜੋ॥ ਕਰਿਅੰ॥
 ਵਰਨ ਦਿਖਿ ਪਤ ਕੀਓ ਸੋ॥ ਅਨਾਤਮ ਮੇ ਆਤਮ ਪਰਤੀਤਾ॥ ਯਹਿ ਅਰਿ ਮਾਂਨ
 ਬਡੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤ॥ ੧੬॥ ਪੁਰਖਾਰ ਬਸੇਖ ਅਪ੍ਰਪਤ ਜਾਂਤੈ॥ ਅਸੇਖ ਅਨਰ
 ਬਪ੍ਰਪਤ ਪੁਨਤਾਂਤੈ॥ ਅਵਿਦਯਾ ਕਲਪਤਿ ਸਾਧਨ ਧਰੇ॥ ਚਾਹੈ ਇਸਟ ਅਨਿ
 ਸਟ ਨਿਵਰੇ॥ ੧੭॥ ਕਾਂਖਿ ਅਰਿ ਵੈ ਮਾਂਹਿ ਯਹਿ ਕਰੇ॥ ਲੋਕ ਕਰੇ ਦਕਸਰੁ ਅਨੁ
 ਸਰੇ॥ ਸੁਭਾਵਕ ਸਰੁ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੈ ਨਰ॥ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਅਰਬ ਮਾਂਹਿ ਚਿਤ ਧਰ॥
 ੧੮॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖਾਰ ਬਸੇਖ ਕੀਚਾਰਿ॥ ਅਲੋਕ ਮਾਂਨ ਨਿਹ ਚੈ ਨਿਰਬਾਹਿ॥ ਜੰ
 ਨ ਤਿਹ ਅਲੋਕ ਵਤ ਜਾਂਤੈ॥ ਮੰਕ੍ਰਾ ਦਿਗ ਗਵੈਖ ਜਿਉ ਰਾਂਤੈ॥ ੧੯॥ ਇਤ ਉਤ

ਖੇਚਤਤਾਹਿਛੰਨਾਮੁਕਤਿਅਏਬਗਿਹਣਨਹੀਮੰਨਾਸੁਰਨਗਤਿਰਯਗਾ
 ਦਿਭੇਦਜੋਭਿਨਭਿਨਨਾਬਿਧਿਹੈਸੋ॥੨੦॥ਨਨਜੋਨਿਪਾਫਤਪਹਿਚੰਨਾਮੋਹਿ
 ਓਮਹਮੋਹਿਅਗਯਾਨਾਯਾਪਰਅਬਸੂਤਿਕਹਿਸਮਝੁੰਗਾਨਹੀਜਾਨਿਓਆਤ
 ਮਤਿਹੰਗਾਂਉ॥੨੧॥ਯਾਤੇਯਹਿਸਰਪ੍ਰਜਾਉਦੋਤਾਨਹੀਜਾਂਨਤਤਾਕੋਨਿਤਜੋ
 ਤਿਯਜੀਫਟੀਸਮੇਭੇਦਬਖਾਨਾਨੀਹਰਅਵਿਦਯਾਅਦਰਤਜਨਾਂ॥੨੨॥ਨਿਆਇ
 ਕਪ੍ਰਾਨਖੇਖਕਜੋਆਹਿਤਿਉਜੰਗਕਨਿਹਚੈਨਿਰਬਾਹਿਯੀਸਅਭੇਦਨਚਿਤ
 ਮੇਧਰੈਅਹਿਮਹਿਮੈਰੈਗਰੁਪੁਨਿਪਰੈਅਬਸਿੰਮ੍ਰਿਤਗਫਨਫਕਮੁਨਿਪੁ
 ਰਖਪ੍ਰਯਾਸਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਬਿਤਿਜਬਪੁਨਿਭੁਗੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਜੰਨਗੁਨਜਾਤੈਯਾਹੋਤਸ
 ਤਾਸਤਜੋਨਿਸੁਤਭੈ॥੨੩॥ਸੁਆਮਿਨਬਚਨਤੁਮਰੇਜੋਈਅਸਮਜੈਸੇਮੁ

ਚਿਰਾਸਤ ਸੋਈ॥ ਸੋਕੈ ਸੋ॥ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਜਾਤੈ॥ ਕੂਟਾ ਬਚੈ ਤੇ ਨ ਏਕ ਹਸਤਾ ਤੈ॥ ੨
 ਪਾ॥ ਸੰਤ ਰੂਪ ਅਤਮਾ ਕਰੋ॥ ਨਰ ਸੰਗਿ ਗਾਸ ਮਨ ਅਵਿਦੁ ਜਾਗੋ॥ ਆਵਰਨ ਵਿਖੇ
 ਪਸਕਤ ਦੇਤਾ ਹਿ॥ ਸੋਕੈ ਸੋ ਸੰਬੁਧੁ ਨਿਅਹਿ॥ ੨੬॥ ਗਗਨ ਮਾਂਹਿ ਜਿਉ ਕੁਸਮ
 ਅਸੰਤਾ॥ ਤਾਹਿ ਸੁਰੰਧ ਕਾਤੇ ਸੰਤਾ॥ ਮਾਪਾ ਪ੍ਰਗਟ ਅਸੰਬੁਧੁ ਪਾ॥ ਜੈ ਸੋ ਮ੍ਰਿ
 ਗ ਜਲ ਭੁਸੈ ਧੂਪਾ॥ ੨੭॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਅਗੇ ਸਿਖ ਸੁਨਿ॥ ਅਤਮ ਅਬਿਥੇ
 ਕਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿੰਧੁ ਪੁਨਿ॥ ਯਾਵਿ ਪੰਥੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿੰਧੁ ਪੈ ਜਾਤੈ॥ ਤਦ ਪਕਿੰਸਤ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਤ ਤੈ॥ ੨੮॥ ਜੈ ਸੋ ਇੰਦੁ ਜਾਲ ਜਨ ਦੇਖਤਾ॥ ਜਲ ਉਰਗਾ ਦਿਬਿਅ
 ਘਰ ਸਰੁ ਪੇਖਤਾ॥ ਤਿਹ ਕਾਲ ਸਤ ਰਾਸਤ ਅੰਨਿ ਅਸਾ॥ ਨਹੀਂ ਯਮੈ ਕਛੁ
 ਸੀ ਸੈ ਰਾਸਾ॥ ੨੯॥ ਇੰਦੁ ਜਾਲ ਭੁਖੁ ਭੁਖੇ ਨਿਦਰਤਾ॥ ਪਛੈ ਮਿਥਿਅ ਜਾਨਿ

ਰਚਿਤਾ ॥ ਯਹਿ ਅਨਭਵ ਸਭੁ ਜਨ ਮੇਸਿੰਧਾ ॥ ਗੰਜ ਸਹ ਪਜਿ ਉਯਾ ਕੀ ਬਿੰਧਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਕੀ ਨਿਵਰਤ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਕਹੰ ਉਅ ਬਜੈ ਸੇ ॥ ਕਾਹੂ ਏਕ ਪੁਨਿ ਬ
 ਸਤੇ ਸੁਨਿ ॥ ਪਾਪ ਨਾਸਤ ਭੈ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨਿ ॥ ੩੦ ॥ ਅਥਵਾ ਪੁਨਿ ਪੁਰਬ ਲਕੋਇ ॥
 ਅਕਸਮਾ ਤਕਹਿ ਪੁਗਟ ਹੋਇ ॥ ਈਸ਼੍ਵਰ ਅਥ ਬੇਦੋ ਕਤ ਜੋ ਕਰਮਾ ॥ ਜੰਗਿਆ
 ਦਿਕੀ ਏ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਤਿ ਪਰਮਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਤੇ ਰਗਾ ਦਿਕ ਮਲ ਨਾਸਾ ॥ ਅੰਤ
 ਹਕਰਨ ਸੁਧ ਭੁਜੇ ਤਾਸਾ ॥ ਨਿੰਤ ਅਨਿੰਤ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤਤੇ ਉਪਜਿ ਚਿਹੈ ਅੰ
 ਨਿਆਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਇਹ ਅਮੁਤ ਫਲ ਭੋਗੈ ਗਗਾ ॥ ਤਤੇ ਉਪਜਿ ਚਿਹੈ ਦ੍ਰਿੜ ਅਨੁ
 ਗਗਾ ॥ ਬੇਦਾਂਤ ਬੇਦੁ ਨਿਤ ਆਤਮ ਜੋਤਾ ॥ ਰਾਮੈ ਦ੍ਰਿੜ ਪਰਤੀਤ ਉਦੋਤਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਰਜੰਗਿਆਸਾ ॥ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ਇਛਾ ਅੰਨਿਆਸਾ ॥ ਕੇਵਲ

21A

ਗਯਾਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨਾ ਯਾ ਮੈ ਸ੍ਰੁਤ ਸਭ ਕਹਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਮਨ ਨਿ
 ਧਾ ਸਨ ਬਿਨੁ ਸੁਨੁ ਗਯਾਨ ਤੇ ਨਹੀ ਨਿਸਚੈ ਤੈ ਪੁਨਿ ॥ ਜਾਗਵ ਲਕਗਾਰੀ
 ਪ੍ਰਤਿਜੈ ਸੈ ॥ ਕੀਓ ਉਪਦੇਸਕ ਹਿਓ ਸ੍ਰੁਤ ਤੈ ਸੇ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁਮਹਾਰਾ ਗਾਹਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥
 ਗਾਹਗੀ ਤੋਹ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਬਾ ॥ ਤਿਉ ਆ
 ਤਮ ਨਿਸਚੈ ਸ੍ਰੁਤ ਬਾ ॥ ੩੬ ॥ ਤਿਉ ਆਤਮ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਤੋ ਬਾ ॥ ਨਿਧਾ ਸਤ ਬ
 ਰਖਤ ਹੋਂ ਭੰਬਾ ॥ ਤੁਅੰ ਪਦ ਅਗ ਬਾ ਬਿਬੇਕ ਨ ਮਿਤਾ ॥ ਸੀਨਿਆ ਸਸਰ ਬਕਰਮ
 ਧਰ ਚਿਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੁਅੰ ਪਦ ਅਗ ਬਾ ਬਿਬੇਕ ਬਿਨੁ ਕਰਤ ਕਰਮ ਕੋ ਤਿ
 ਆਗਾ ॥ ਤਾਹਿ ਪਰਿਤ ਪਹਿਚਾਨਿਓ ਸ੍ਰੁਤ ਯੋ ਕੀਓ ਬਿਰਾਗਾ ॥ ੩੮ ॥ ਚੋ ॥ ਬੇਦ ਅ
 ਚਾਰ ਜਤੈ ਪ੍ਰਗਯਾਨਾ ॥ ਨਿਸ੍ਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਚਾਨਕ ਅੰਗਿ ਹੋਇ ਕੈ ਤੋਗਾ ॥
 ਕਉ

ਮਨਾਉ॥੩॥

ੴ

ਸਮਤਮਗਮਾਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੁ ਤਸਮਾਤ
ਅਚਰਜ ਅਸੈ ਗਾਨਾ ਗਾਨਾ ਸਿਧਿ ਤੇ ਮੇਖ ਪਛਾਨਾ ॥੪੨॥

ਕੇ ਅਲਪੰਗਿ ਕਹੋ ਸਹ ਬੰਗਾ ॥੩੯॥ ਅੰਗ ਅਚਰਜ ਤੈ ਨਹੀ ਗਮਨਾ ਪ੍ਰਧਤ ਹੋਤ
ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਲੋ ਉਮਾਂ ਨਾ ॥ ਨਹੀ ਤੋ ਗਤਿ ਤੈ ਸੈ ਜਾਂ ਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਮਨ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ ॥
੪੦॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾਰਜ ਦੇ ਦੇਹ ਨਿਵਰਤਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਮਸਮਰ ਬਜਨ ਤਿਹ ਚਿ
ਤਾ ॥ ਸਿਖਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਤਮ ਗੁਣ ਸਾ ਪ੍ਰਧਤ ਜਤੈ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਬਪਮ
੪੧॥ ਗੀ ਕਤ ਤਤੈ ॥ ਤਬ ਪੁਨ ਭਵਿ ਧਾਨ ਤੈ ॥ ਕਾਜ ਸਤ ਕਰਿ ਗਾਨਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਤਮ ਗਮਨ ਉਦੇਹੁ ਉਜੁ ਤੈ ॥ ਸਿਰੁ ਤਕ ਗਮਨ ਸਮਾਸਤ ਤੈ ॥੪੨॥
ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਅੰਤ ॥ ਚਿਨ੍ਹ ਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੋਗ ਬਸਤਿ ਹ ਬਪਤਾ ਸਾ ॥ ਦੇਵ ਕਤ
ਸਾਧਨ ਜੋਚ ਗਾਤਿ ਹ ਸਿਜੁ ਗਤਿ ਜੁ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰਾ ॥੪੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿ
ਤ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਾਸਟਾਂਗ ਪੂਰਨ ਕੀਰਤਿ ਪੁਨਿ ਭਾਹਿ ॥ ਸਮਧਾ ਕਰਿ ਧਰਿ
ਤ ਤੇ ਹੋ ਗਮਨ ਪਰਿ ॥ ਜੁ ਕਰਿ ॥ ਗਾਨਾ ॥ ਅਨੁਮਤਿ ਕਰਿ

ਚਿਤ੍ਰਿਤੁ ਮਨੁ ਤਸਮਾਤ
ਅਚਰਜ ਅਸੈ ਗਾਨਾ
ਗਾਨਾ ਸਿਧਿ ਤੇ ਮੇਖ
ਪਛਾਨਾ ॥੪੨॥

ਤਬਾਹੁ ॥ ਸਮਿਤ ॥ ਦਿਸੈ ਤਿਸੀ ਬੁਧਾਨਿ ਸੁਰੁ ਰੰਤਰੁ ॥
 - १॥ ਬਾਹਿਗਟਿ ॥ ੫ ॥

ਅਗਰੁ ਇਓ ਬਿਤਾ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਾਬਨ ਜੇ ਨਿਸਚੈ ਚਿਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੀਸਾਗਤ ਪੜੈ
 ਅਗਕਪਛੰਨਾ ॥ ਤਿਹ ਕਹਿਹੁ ਸੀਤਪਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਤਾਪ ਮਿਟਾਵਹੁ ਮੇ
 ਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਛਤਹੁ ਉਤੋਹਿ ॥ ੪੫ ॥ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਨਿ
 ਜਾਤੈ ॥ ਸਿਸੈ ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ਤਾਤੈ ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੰਤ ਗਯਾਨ ਸੁਨਾ ॥ ਸਿਖਤੋ
 ਹਿ ਉਪਜੈ ਜਬ ਸੋ ਪੁਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸੀਸਾਗਨਿ ਦਰਤਤਾ ਪੜੈ ਹੋਇ ॥ ਨਹੀ ਅੰਨਬ
 ਜਾਨ ਉਪੁਨਿ ਜੋਇ ॥ ਭੋਭਗਵਨ ਏਕੰਤ ਗਯਾਨ ਜੋ ॥ ਕਿਹ ਸਾਧਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
 ਜਾ ॥ ੪੭ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਤੁਅੰਪਦ ਸੋਧਨ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ॥ ਜੀਵੰਤ ਨਾਸਤਾ ਤੋ ਹੋਇ ਪੁਨਿ ॥
 ਤਿਸਾਗਮ ਲੂਨਤਾ ਸੁਧੋ ਹੋਇ ਜਬਾ ਏਕੰਤ ਗਯਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਤ ਬਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਗੁਆਦਿ ਦਿਖੈ ਬਿਤਚੀ ਦਨਤਗਨਿਉ ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਅਗਿਯਾਨਤਾ ਹਤਿਉ ॥ ਕਿ

ਨੰਦੁਪੁਨਿਤਿਹਾਨਜਲਇਓ। ਨਿਹਚੈਕਰਚੰਦਨਸਮਸ੍ਰਾਇਓ॥੪੬॥ ਕਟ ੨੩
 ਕਸੁਰੀਧਸੀਤਲਗੁਨਤੀਨਾ। ਤੀਨੋਗੁਨਕਰਚੰਦਨਚੀਨਾ। ਤਤੁਅੰਬੁਮ
 ਤਤੁਮਸਗਾਇਓ। ਯਹਿਨਿਸਚੈਮੁਸ਼ਕੋਨਹੀਆਇਓ॥੪੭॥ ਸਤਚਿਤਅੰ
 ਨੰਦਯਹਿਗੁਨਤੀਨਾ। ਜਉਤੁਸ੍ਰਮੈਤਉਹੀਤੁਚੀਨਾ। ਤੀਨੋਗੁਨਆਪਮੈਲਹੋ॥
 ਤਉਨਿਧੜਕਥੁਮਅਹੰਕਹੋ॥੪੮॥ ਅਬਨਿਖੇਧਮੁਖਗੁਰਸਮਸ੍ਰਾਏ॥ ਨਿੰ
 ਤਅਨਿੰਤਬਿਬੇਕਦਿਖਾਂਦੈ॥ ਭੋਭਗਵਨਸਾਸੋਧਨਜੁਗਤਾ॥ ਕੈਸੇਐਸੇਸੁ
 ਨਉਜੁਉਕਤੈ॥੪੯॥ ਪਾਂਚਭੂਤਸਾਛੀਹੂੰਆਹਿ॥ ਐਸੇਸ੍ਰਤਕੀਨੋਨਿਗਥਾ
 ਹਿ॥ ਸਿਥੁਲਸਰੀਰਨਹੀਤੁਜਤੈ॥ ਅਮਕਰਾਅਸਪਦਤੈਤਤੈ॥੫੦॥ ਅ
 ਰੇਸਿਖਯਹਵਿਸਸਰੀਗਾਤੁਵਿਸਟਾਗਿ॥ ਆਤਾਨਿਤਪੀਗਿ॥ ਅਨਿੰਤਅਮੰ

ਗਲਜੜਪਹਿਚਾਂਨ॥ ਤੂੰ ਸਾਢੀ ਚੇਤਨ ਦਿਗਯਾਨ॥ ੫੪॥ ਯਹਿ ਸਰੀਰ ਨਾਂ ਹੈ
 ਤੂੰ ਜਾਤੈ॥ ਸਰੀਰ ਦ੍ਰਿਸ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਤੂੰ ਤੈ॥ ਸਰੀਰ ਉਤਪਤ ਪੂਰਬ ਤੂੰ ਆਹਿ॥
 ਸਰੀਰ ਸਨਥੀ ਧਰਤ ਨਿਰਬਾਹਿ॥ ੫੫॥ ਸਰੀਰ ਨਾਸ ਤੇ ਉਤਰ ਕਾਲਾ॥ ਤੇ
 ਹਿੰਮ ਕਾਲਾ ਸਰੀਰ ਅਭਾਵੈ॥ ਦੇਸੁ ਕਾਲ ਸਭ ਨਾਸੀ ਜਾਂਨ॥ ਤੂੰ ਅਬ ਨਾਸੀ ਨਿ
 ਤ ਬਿੰਨਾਨ॥ ੫੬॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤੂੰ ਨਾਹਿ ਸਰੀਰ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਧੀ ਬਿਚਾਰੇ ਧੀ
 ਗਾ॥ ਅਬ ਦਿਸਟਾਂਤ ਕਰ ਕਹੈ ਦਿਚਰਾ॥ ਤੁਧੁ ਤੇਰੇ ਭ੍ਰਿਨ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ੫੭॥ ਚ
 ॥ ਦਾਹ ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾ ਸਟ ਸਮਸ਼ਾਂ ਉ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾ ਦਾਹਿਕ ਅਗ ਨਿਦਿਖਾਂ ਉ॥
 ਦਾਹ ਯ ਰੁਪ ਤੇ ਦਾਹਿਕ ਨਿਮਾਗੇ॥ ਤਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਭ੍ਰਿਨ ਦ੍ਰਿਸਤੇ ਪਾਰੇ॥ ੫੮॥
 ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਮਹਿ ਤੂੰ ਗਯੋ॥ ਦੇਵ ਸਰੀਰ ਤਹਾਂ ਲੇਹਹਿ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਤੂੰ ਭੋਗ

ਭੁਗਨਾ॥ ਦੇਵ ਸਰੀਰ ਆਪਿ ਕੋ ਜਾਨਾ॥ ੫੯॥ ਛਾਹਿ ਸੁਪਨ ਜਬ ਜਾਗਤ ਭਈ ॥ ੨੪॥
 ॥ ਪੁਨਮਾਨ ਸਕੀ ਦੇਹੀ ਲਈ॥ ਯਾਹੀ ਤੈ ਤੂ ਨਹੀ ਦੇਵਾ॥ ਤੁਝ ਤੈ ਭਿੰਨ ਨਹੀ
 ਕੋਉ ਸੇਵਾ॥ ੬੦॥ ਸਰੀਰ ਸੁਪਨ ਮਗਨ ਤੇ ਨਿਆਰੋ॥ ਵਿਆਪਕਾ ਬਿਭਅ ਕ੍ਰੈਬੀ
 ਚਾਹੋ॥ ਸਰੀਰ ਯੁਗਮ ਕੋ ਬਾਧ ਭਯੋ ਜਬ॥ ਅਹਿ ਅਸਪਦ ਕੋ ਬਾਧ ਨਹੀ ਤਬ॥
 ੬੧॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਸੁਨਿ ਜਾਤੈ॥ ਨਨ ਕ੍ਰੀੜਾ ਅਨੁਭਵ ਤਤੈ॥ ਸੋਹੀ ਬਿਰਧ
 ਅਵਸਥਾ ਮਾਂਹੀ॥ ਮਉਨ ਬ੍ਰਿਤ ਬਿਤ ਅਬਿਨਿਰਬਾਂਹੀ॥ ੬੨॥ ਬਾਲ ਕਾ ਬਿ
 ਰਧ ਉਭੈ ਦਿਵਹਾਰਾ॥ ਤੂ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਸਾਛੀ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਤੈ ਪੇ
 ਖਾ॥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਿਆਇ ਲੋਕ ਮੈ ਦੇਖਾ॥ ੬੩॥ ਪਟਾ ਦਿਹੁ ਪਮਾਨ ਜੋਹੰਯੈ॥ ਚ
 ਖਾ ਅਦਿਇਵੀ ਕਹਿ ਗਹੰਯੈ॥ ਤਬ ਦੇਹੁ ਪਾਦਿ ਕੁਲ ਜੋ॥ ਚਖਾ ਅਦਿਕ ਰਿ

ਗ੍ਰਿਹਨੇਤਸੋ॥੬੪॥ਧਹਿਸਰੀਰਵ੍ਰਿਸਪਹਿਚੰਨਾਤ੍ਵਿਸਟਾਨਿਸਚੈਕ
 ਰਿਜੰਨਾਅਬਸਰੀਰਕੋਕਹੰਜਤ੍ਵਤਾ॥ਨਿਅੰਰੇਆਤਮਚੇਤਨਤੰਤਾ॥੬੫
 ॥ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਪੰਚਮਹਾਂਭੂਤਜੋ॥ਤਿਨਕੋਗਿਆਤਾਤ੍ਵਿਨਿਹਚੈਸੋ॥ਤੇਪੰਚਭੂ
 ਤਆਪਿਨਹਿਜੰਨਾਨਹੀਪਰਸਪਰਤਿਪਹਿਚੰਨਾ॥੬੬॥ਪੰਚਭੂਤਅ
 ਰਿਅੰਤਜਵ੍ਰਨਾਤ੍ਵਸਾਛੀਵ੍ਰਿਸਟਾਬਿੰਗੰਨਾਭੂਤਅੰਸਤੇਉਪਜੀਦੇਹਾ॥
 ਤ੍ਵਿਸਟਾਜੰਨਾਵ੍ਰਿਸਟੇਹਾ॥੬੭॥ਦ੍ਵਾਹੇਸੁਅੰਮਿਨਭੂਤਾਸਤੇਕੈਸੇਉਪ
 ਜੀਦੇਹਾ॥ਸੋਅਬਲੇਦਰਸਾਂਤੋਜੰਨੇਨਿਸਚੈਏਹਾ॥੬੮॥ਚੌ॥ਸਰੀਰਬਿਖੇ
 ਪੰਚਉਦਰਸਾਂਉ॥ਤਾਂਤੇਪੰਚੀਕਰਨਬਨੰਉ॥ਚਾਰਖਾਨਕੋਪੰਚੀਕਰਨਾਬ੍ਰ
 ਹਮਾਂਭੂਪਕੋਕਹੰਉਦਿਵਰਨਾ॥੬੯॥ਦ੍ਵਾ॥ਅੰਸਜੋਰਕਦਮਕੀਓਬਪਰਚ

ਨਾਂਬਿਸਬਾਗ) ਸੁਏਤਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਅੰਰੁਜਕੋਨਿਰਧਾਗ) ੧੦) ਪਾਂਚਤਤ
 ਕੇਮੇਲਾਬਿਨਸੀਤਉਸਨਨਹੀਏਇ) ਭੋਗਰੋਗਤਮੈਸਬੈਬਿਨਮੇਲਨਹੀ
 ਕੇਇ) ੧੧) ਪਾਂਚੀਕ੍ਰਿਤਕੇਮੇਲਮੈਭੁਫਨਚਤੁਰਦਸਖੇਲਾ) ਵਿਗੁਲਸਿਸ
 ਟਉਤਮਪਾਂਚੀਕ੍ਰਿਤਕੇਮੇਲਾ) ੧੨) ਏਕਭਾਂਟਅਖੰਰੁਮੈਪਾਂਚੀਕ੍ਰਿਤਅਧਿ
 ਆਸ) ਵਿਫਰਤਭੇਦਰਚਨਾਸਬੈਕਉਨਪ੍ਰਕ੍ਰੁਕਦਾਸਾ) ੧੩) ਚੌ) ਪਾਂਚੀਕ੍ਰਿ
 ਤਜੇਪਾਂਚੋਭੂਤਾ) ਤਿਨਕੋਗਿਆਤਾਤੂੰਅਨੁਸੂਤਾ) ਯਹਿਤਉਸਦਾਵਿਸਜ
 ਕ੍ਰਕਯੈਐ) ਤਾਸਕਾਗਜਚੇਤਨਕਿਉਲਹੀਐ) ੧੪) ਚੌ)) ਤਿਨਪਾਂਚ
 ਉਕੇਅੰਸਤੇਉਪਜਿਓਸਿਬੁਲਸਗੀਗ) ਤਮੈਪਾਂਚਦਿਖਾਤਹਉਜਾਨੇਕੁਰਖੁ
 ਖਿਧੀਗ) ੧੫) ਚੌ) ਯਾਮੈਕਠਨਅੰਸਜੇਰਹੈ) ਦਯਾਲਪ੍ਰਗਟਵਹੁਪ੍ਰ

ਬਦੀਕਹੈ॥ ਜੇਦ੍ਰੁਤਸੇਨੀਗਪਛੰਨਾ॥ ਉਸਨੂੰ^{ਸੁ}ਦ੍ਰੁਤੇਜਕੋਜੰਨਾ॥ ੧੬॥ ਥਾਹਰ
 ਅੰਤਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ ਕਹਤਦਿਆਲਸੋਪਦਨਕਹਾਵੈ॥ ਜਹਾਂਪੁਲਾੜ
 ਸੁਜਨਉਗਗਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਚੇਤਨਮਗਨਾ॥ ੧੭॥ ਗਗਨਮਗਨਹੋਇ
 ਰਭੈਰਹੈ॥ ਯਹਿਪਦੁਗੁੰਮੁਖਿ⁺ਦਿਰਲਾਲਹੈ॥ ਮਹੀਬਾਉਅਪਤੇਜਅਕਾਸਾ॥
 ਪਾਂਚਨਮੈਬੀਸਨਕੋਬਾਸਾ॥ ੧੮॥ ਪੰਚੀਕਰਨਗਚਿਓਜਗਦੀਸਾ॥ ਪਾਂਚਬੀ
 ਸਮਿਲਤਯੋਪਚੀਸਾ॥ ਪੰਚੀਕਰਨਕਹੈਬਿਸਬਾਗਾ॥ ਜਿਉਬੇਦਾਂਤਕਹਿ
 ਓਨਿਰਧਾਗਾ॥ ੧੯॥ ਏਕਏਕਮੈਪਾਂਚਦਿਖਾਂਉ॥ ਤਾਤੇਪੰਚੀਕਰਨਬਨਾਂਉ॥ ਪੰ
 ਚੀਕਰਨਅਨੂਪਕਹਉਅਬਾ॥ ਪੰਚਰੂਤਕੇਅੰਸਜੋਰਸਬਾ॥ ੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਅਸਤਮਾਸਨਵੀਰੁਚਾਪੰਚਮੋਮਪਛੰਨਾ॥ ਦਖਾਲਅਨੇਮੀਕਹਤਹੈਪ੍ਰ

ਥਵੀਪੰਚਬਿਧਾਂ॥੧॥ ਰੇਤਪਿਤਾ ਅਰੁ ਸੁਏਦਪੁਨਿਲਾਲਾ ਰਕਤਵਿਚ
 ਰਾਦਾਲਾ ਅਨੇਮੀਕਰਤੈ ਪਾਂਚੋ ਜਲਕੇ ਧਾਗਾ॥੨॥ ਚੋ॥ ਛੁਧਾਤ੍ਰਿਖਾ
 ਨਿਵਾਅਲਾਸ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਧਾਗਸਰਚੇਤਨ ਮੈਰੈ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਪਾਂਚ ਅੰਸ ਤੇ ਜਕੇ ਜਨਾ
 ਸਾਛੀਦਾਲਾ ਅਨੇਮੀਮਨਾ॥੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧਾਂਦਨ ਪਸਰਨ ਉਛਲਨ ਚੰਚ
 ਲਾ ਅਰੁ ਸਿਕੋਚਾ ਪਾਂਚ ਅੰਸ ਧਾਗ ਪਵਨ ਕੇ ਦੇਹ ਮਧਿਲੇ ਸੋਚਾ॥੪॥ ਚੋ॥
 ਕਾਂਅਕ੍ਰੋਧ ਅਹੁਲੇ ਰੁਮੇ ਹਸੁਨਿ ਪਾਂਚ ਅੰਸ ਤੇ ਸਹੈ ਤੈ ਸੇ ਪੁਨਿ ਪਾਂਚ ਅੰਸ ਨਰਕੇ
 ਪਹਿਚੰਨਾ ਸਾਛੀਦਾਲਾ ਸਰਬ ਕੋਠਾਂਨਾ॥੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਿਥਾ ਤਰਕੀ ਜੁਗ
 ਤਿਕਰਿ ਪਾਂਚ ਕਰੋ ਪਰਤਛਾ ਧਾਗਿ ਸ੍ਰਿਲਸਗੀਰੇ ਪਾਂਚ ਕਰਲੋਂ ਛਾ॥੬॥
 ਚੋ॥ ਕਟਸਿਬਾਨ ਮੈ ਪ੍ਰਬਵੀ ਜਨਾ ਕਰਨ ਚਿਹਨ ਤੇ ਕੀਚਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਉਦਰਸਿ

ਬਾਂਨੇਮੇਜਲਕੋਕਹਾਂ॥ ਦ੍ਰਿਵਤਚਿਹਨਤੇਨਿਕੇਲਤੇ॥੮੧॥ ਰਿਦੈਮਾਂਹਿਤੇਜਕੋ
 ਕਹੀਐ॥ ਪਚਨਸਮਰਬਚਿਹੁਤੇਲਹੀਐ॥ ਕੰਠਮਾਂਹਿਪੰਢਨਕੋਬਾਸਾ॥ ਗਮ
 ਲਗਮਨਚਿਹਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੮੨॥ ਮੁਗਧਅਸਬਾਂਨਜੰਨ੍ਹਾਂਕਾਸਾ॥ ਜਮੈਜੋ
 ਗਿਕਰੈਨਿਫਾਸਾ॥ ਬਿਓਮਮਧਿਬਾਹਰਿਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਜਮੈਕਹਨੁਸੁਨਨਸ
 ਕੁਹਾਸੀ॥੮੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਂਚਭੂਤਕੇਪਾਂਚਧਰਮਪ੍ਰਗਟਕਹੀ॥ ਬਿਸਬਾਰ॥
 ਸਾਕੋਨਿਕੇਜਾਂਨਕੇਆਤਮਦੇਵ॥ ਬਿਚਾਰ॥੮੪॥ ਭੈਪ੍ਰਿਥਵੀਕੋਧਰਮੁਪੈਮੋਹੁਧ
 ਰਸਜਲਜਾਂਨ॥ ਕ੍ਰੋਧਧਰਮੁਪੈਤੇਜਕੋਧਹਿਕ੍ਰਮੈਸੇਮਨ॥੮੫॥ ਕਾਂਧਧਰ
 ਮੁਪੈਪਉਨਕੋਲੋਭਧਰਮਅਕਾਸਾ॥ ਧਰਮਹਰਤਆਤਮਸਦਾਸਾਛੀ॥ ਸੁਤੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੮੬॥ ਚੋ॥ ਏਕਏਕਪੰਚਧਕੈਸੋ॥ ਨਿਗਮਪ੍ਰਗਟਕਰਿਗਾਯੋ

ਜੈਸੇ॥ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਕ ਰਿਪੰਚੀ ਕਰਨਾ॥ ਥਾਂਧੀ ਨਿਹਚੈ ਬਪਕੀਧਰਨਾ॥ (੩॥)
 ਦੋਹਰਾ॥ ਕਉਨ ਭੂਤ ਕੀ ਕਉਨ ਅੰਸ ਕਾ॥ ਮੈ ਕਉਨ ਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ ਕੈਸੇ ਬਿਤਯਾ ਭੂਤ ਕੀ ਕ
 ਰੋ ਦਖਾਲ ਉਪਦੇਸ਼॥ (੪॥) ਚੌ॥ ਭੂਤ ਅੰਸ ਗਿਹਨ ਅਗਤਿਆਗਾ॥ ਤਾਂਕ ਕਹੈ
 ਪਰਸਪਰ ਭਾਗਾ॥ ਭੂਤ ਏਕ ਸੁਆਸ ਜੋ ਤੇਜੈ॥ ਚਾਰ ਸੁਆਸ ਚੌਰੈ ਮੈ ਰੁਜੈ॥ (੫॥)
 ਚਾਰ ਅੰਸ ਚੌਰੈ ਕੈ ਗਏ॥ ਪੰਚੀ ਕਰਨ ਪਰਸਪਰ ਅਹੈ॥ ਅੰਬ ਕੈ ਤਤ ਬਿਭਾਗ
 ਜਨਾਉ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੈ ਸਗਲ ਮਿਟਾਉ॥ (੬॥) ਚਾਰ ਅੰਸ ਪ੍ਰਬਦੀ ਕੇ ਭਏ॥ ਦੋ
 ਚੌਰੈ ਚੌਰੈ ਮੈ ਗਏ॥ ਅਸਥਾ ਸੇਖੀ ਪ੍ਰਬਦੀ ਪੁਨਿ ਰਹੀ॥ ਕਠਨ ਪੀਤ ਵਰਨ
 ਕਰਿ ਲਹੀ॥ ੧੦੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਸ ਦੀ ਓਹੈ ਉਦਕ ਕੋ ਦ੍ਰਵ ਤ ਨਿਹਚਤੈ ਜਾਨ॥
 ਨਹੀ ਦੀਨੀ ਤੇਜ ਕੋ ਜੁ ਅਰਪੀ ਪਤੈ ਮਾਨ॥ ੧੦੧॥ ਤੁਚਾਦਈ ਹੈ ਪਦਨ ਕੋ ਸ

ਪਰਸਧਰਮਹੈਤਸਾ॥ਦੀਨੋਰੋਮਾਅਕਾਸਕਛੇਦਨਮੇਦੁਖਨਸਾ॥੧੦੨॥ਭਿੰ
 ਨਭਿੰਨਕਰਿਮਹੀਕਾਭਾਗਕੀਓਥਿਸਤਾਗਾ॥ਗੁਰਗਮਾਏਸੇਜਾਂਨਕੈਦਘਾਲ
 ਕੀਓਨਿਰਧਾਗਾ॥੧੦੩॥ਚੋ॥ਚਾਰਅੰਸਨੀਰਕੇਭਏ॥ਵੈਚਰੋਚਰੋਮੈਗਏ॥
 ਅਪਮੁਖਬੀਰਜਹੈਸਤਾ॥ਸੁਭੁਬਨਗਰਭਉਤਪਤਿ॥੧੦੪॥ਦੋ॥ਪਿਤ
 ਦੀਏਹੈਤੇਜਕੋਉਸਨਧਰਮਹੈਦਘਾਲਾ॥ਸ੍ਰੇਦਦੀਓਪਵਨਕੋਗਮਨਪ੍ਰਸੰ
 ਗਾਬਿਸਾਲਾ॥੧੦੫॥ਲਾਲਾਂਦਈਅਕਾਸਕਉਅਗਮਨਉਰਧਤੈਜਾਂਨਾ॥
 ਰਕਤਦਈਹੈਮਹੀਕੋਲੋਤਚਿਹਨਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੧੦੬॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰਿਮਾਪਿ
 ਕਾਭਾਗਕਓਥਿਸਤਾਗਾ॥ਅਦੁਏਅੰਜਅਕ੍ਰੈਸਦਾਮਾਤਮਦੇਵਾਬਿਚ
 ਗਾ॥੧੦੭॥ਚੋ॥ਚਾਰਅੰਸਤੇਜਕੇਭਏ॥ਵੈਚਰੋਚਰੋਮੈਗਏ॥ਛੁਧਾਮੁ

ਖਤੇਜਤਬਰਹਾ॥ ਪਚਨਸਮਭਬਾਚਿਹਨਤੈਕੁਹਾਂ॥ ੧੦੦॥ ਦੋ॥ ਤਿਖਦਈਹੈ ੨੮
 ਪਦਨਕੋਕੋਰੋਸੁਸੁਹਕਤੈਜਾਨਾ॥ ਨਿਦਾਦਈਹੈਅਕਾਸਕਉਸੁਨਸੁਤਾਉਪ
 ਛਾਂਨ॥ ੧੦੦॥ ਕ੍ਰਾਤਦਈਹੈਉਦਕੋਕੋਸੀਤਉਸਨਸੁਨਬੀਧਾ॥ ਆਲਸਦੀ
 ਨਮਹੀਕਉਜਾਛਸੁਕੁਦਨਿਬੀਧਾ॥ ੧੧੦॥ ਦੋ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਕਹਿਤੇਜਕਾਭਾ
 ਗਕਹਿਓਬਿਸਤਾਗ॥ ਯਾਕੋਮਿਬਿਜਾਜਾਨਕੇਆਤਮਜਨੋਸਾਗ॥ ੧੧੧॥
 ਚੋ॥ ਚਾਰਅੰਸਪਦਨਕੇਭਏ॥ ਦੈਚਰੋਚਾਰੋਮੈਗਏ॥ ਧਾਦਨਮੁਖਪਦਨ
 ਤਬਰਹਾ॥ ਸਬਲਾਚਿਹਨਤੈਨੀਕੋਕਹਾ॥ ੧੧੨॥ ਦੋ॥ ਪਸਰਨਦੀਓਅਕਾ
 ਸਕੋਬਿਜਾਪਕਤਚਿਹਨਤੈਜਾਨਾ॥ ਉਛਲਨਦੀਨੋਤੇਜਕੋਉਤਕ੍ਰਿਸਟਸੁਕ
 ਤਤੇਮਾਨਾ॥ ੧੧੩॥ ਚਲਦੀਓਹੈਅਪਿਕੋਸਿਬੁਲਦਿਵਤਪਹਿਚਾਨਾ॥

ਸੀਕੋਚਨਦੀਨੀਮਹੀਕੋਜਾਢਿਚਿਹਨਤੈਜਾਨਾ॥੧੧੪॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰਿਪਦਨ
 ਕਾਕਹਿਓਦਜਾਲਸਭਭਾਗਾ॥ਯਾਕੋਨੀਕੋਜਾਨਕੋਸਕਲਬਾਸਨਾਤਿਆ
 ਗਾ॥੧੧੫॥ਚਾਰਅੰਸਗਗਨਕੇਭਏ॥ਫੈਚਾਰੋਚਾਰੋਮੈਗਏ॥ਲੋਭਮੁਖਗ
 ਗਨਤਬਰਯਾ॥ਅਵਕਾਸਚਿਹਨਤੈਨੀਕੋਕਹਾ॥੧੧੬॥ਦੋ॥ਕਾਂਅਦੀਓਪੈ
 ਪਦਨਕਉਧਾਵਨਾਚਿਹਨਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ਕ੍ਰੋਧਦੀਓਪੈਤੇਜਕੋਉਸਨਾਚਿਹਨਤੇਜ
 ਨਾ॥੧੧੭॥ਮੋਹਿਦੀਓਪੈਉਦਕਕੋਮੇਲਨਾਚਿਹਨਪ੍ਰਤੰਛਾ॥ਮਤਸਰਦੀ
 ਨੀਮਹੀਕੋਜਾਢਨਿਹਨਤੈਲੰਛਾ॥੧੧੮॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰਿਗਗਨਕਕੁੰਗ
 ਕਹਿਓਨਿਰਧਾਗਾਨੇਤਨੇਤਕਰਿਜਾਨੀਥੀਬਿਮਲਾਮਾਤੁਮਾਸਾ॥੧੧੯॥
 ਚੋ॥ਸਿਰਸਿਅਵਕਾਸਮੁਖਅਕਾਸਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦਬਾਨਕੋਬਾਸਾ॥ਕ

ਭਸਿਬਾਨ ਅਫਕਾਸ ਪਦਨ ਸੁਨਾ ॥ ਮੁਖਨ ਸਕਾ ਅਗਮਨ ਗਮਨ ਪੁਨਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ੨੬
 ਹਿਦੈ ਅਫਕਾਸ ਅਗਨ ਕੋ ਜਾਂਨਾ ॥ ਸਦ ਉਸਨ ਤਤਾ ਮੈ ਮਾਨਾ ॥ ਉਦਰ ਅਫਕਾ
 ਸ ਮੁਖ ਜਲ ਜੋਈ ॥ ਜਲ ਸੈ ਰੂਪ ਦ੍ਰਵੈ ਨਿਤਿ ਜੋਈ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕਦ ਅਫਕਾਸ
 ਮੁਖੀ ਪ੍ਰਥਵੀ ਸੁਨਾ ॥ ਗਧਾ ਸਿਥਨ ਲਹਿ ਚਿਨਿਤ ਚੈ ਪੁਨਿ ॥ ਪਾਂਚ ਬੀਸ ਜਤਨਿ
 ਚੈ ਜਾਂਨਾ ॥ ਅਤਮ ਸਾਛੀ ਯਾ ਕੋ ਮਾਨਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਾਂਚ ਤਤਕਾ ਭਿੰਨ ਕ
 ਰਿਭਾਗ ਕਹਿ ਚਿਥਿ ਸਤਾਹਾ ॥ ਪਾਂਚੀ ਕਰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ॥ ਦਿਆਲੁ ਸਤੁ ਸ
 ਹਾ ॥ ੧੨੩ ॥

ਕੁੰਤਸੁਆਸਾ))

ਪ੍ਰਿਥਵੀ))	ਆਪ))	ਤੇਜ))	ਬਾਇ))	ਅਕਾਸ))
ਅਸਥ))	ਰੇਤ))	ਛੁਧ))	ਧਾਵਨ))	ਲੋਕ))
ਮਾਸ))	ਪਿਤ))	ਤ੍ਰਿਖ))	ਪਸਰਨ))	ਕਾਮ))
ਨਾਗ))	ਚੁਏਦ))	ਨਿੰਦ੍ਰ))	ਉਛਲਨ))	ਕ੍ਰੋਧ))
ਤੁਚਾ))	ਲਾਲਾ))	ਆਲਸ))	ਚੰਚਲ))	ਮੋਹ))
ਰੋਮ))	ਰਕਤ))	ਕ੍ਰਾਤ))	ਸੰਕੋਚ))	ਮਤਸਰ))

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ				
ਪ੍ਰਿਥਵੀ॥	ਅੱਪ॥	ਤੇਜ॥	ਬਾਇ॥	ਅਕਾਸ॥
ਅਸਥਾ॥	ਰੇਤਾ॥	ਛਧਾ॥	ਧਾਵਨਾ॥	ਲੋਭਾ॥
ਹਕਤਾ॥	ਮਾਸਾ॥	ਨਾਰੀ॥	ਤੁਚਾ॥	ਰੋਮਾ॥
ਆਲਸਾ॥	ਕੂਤਾ॥	ਪਿਤਾ॥	ਸੁਏਦਾ॥	ਲਾਲਾ॥
ਸੰਕੋਚਾ॥	ਚੰਚਲਾ॥	ਉਛਲਨਾ॥	ਡਿਖਾ॥	ਨਿੰਦਾ॥
ਮਤਸਰਾ॥	ਮੋਹੁ॥	ਕੁਧਾ॥	ਕਾਂਮਾ॥	ਪਸਰਨਾ॥

। ਸੋ॥ ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਜੋਗੁਤਿਸੁਆਂਸਾ॥ ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਜੋਗੁਤਪ੍ਰੰ॥

30 A ਸਾਪਾਚਭੂਤਕੋਪੰਚੀਕਰਨ॥ ਬਿਧਵਤਬੇਦਗੀਤਕਰਬਰਨ॥ ੧੨੪॥ ਦੋ॥ ਭ
ਉਤਕਿਭੂਤਸੰਘਾਤਜੁਭਿੰਨਿਭਿੰਨਕਰਅਹਿ॥ ਨਖਸਿਖਜੜਨਿਹਚੈਪ੍ਰਗ
ਟਮਨਬਚਜੋਨਤਾਹਿ॥ ੧੨੫॥ ਚੋ॥ ਭੋਰਗਵਨਦੁਖਸੁਖਕੋਗਿਆਨ॥ ਕੈਸੇ
ਜੜਕੋਰੋਤਪਛਾਨ॥ ਅਬਯਾਕੋਉਤਰਸੁਨਿਜੈਸੇ॥ ਦੇਹਨਜਾਨਤਦੁਖਸੁਖਤੈਸੇ॥
੧੨੬॥ ਭਉਤਕਵਿਸਦੇਹਜੜਜੇਈ॥ ਨਹੀਜਿੰਨਤਭੂਤਕਵਾਚਿਤਸੇਈ॥
ਭੂਤਅੰਸਸੰਘਾਤਦੇਹਜੇ॥ ਕੈਸੇਜਾਨਤਹੈਨਿਹਚੈਸੇ॥ ੧੨੭॥ ਦੇਹਸਮੀਪਉ
ਹੈਅਹੁਬੈਠੇ॥ ਸੁਖਪਤਾਬਿਖੈਗਿਹਤਸਕਰਪੈਠੇ॥ ਤਿਆਤਨਭੂਖਨਜੇਤੈਅ
ਹੀ॥ ਲੀਏਉਤਰਸੁਪਕਛੁਨਹੀ॥ ੧੨੮॥ ਯਾਤੇਜੜਅਤਿਅੰਤਸਹੀਗਾਜਿ
ਉਪਟਵਿਸਜਾਨਜੜਧੀਰ॥ ਨਨੁਪਟਉਪਜਤੈਸੇਬਿਤਰਹੈ॥ ਦਿਨਦਿਨ

ਦੇਹ ਬਢਤ ਧੁਨ ਅਰੈ ॥ ੧੨੯ ॥ ਯਾ ਤੇ ਘਟ ਵਤ ਦੇਹ ਨ ਹੋਈ ॥ ਧੂਛ ਚਿ ਸਿਖ ਕ ੨੧
 ਹਤ ਗੁਰ ਸੇਈ ॥ ਬਢਤ ਦੇਹ ਕਿਆ ਚੇਤਨ ਹੋਏ ॥ ਬਾਧ ਮਾਨ ਚੇਤਨ ਨ ਹੀ ਕਹੀ
 ਐ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਹਾ ਦੇਖਿ ਤੁਹਿ ਕਉ ਨੇਕ ਹਿਓ ॥ ਬਾਧ ਮਾਨ ਚੇਤਨ ਤੁਹਿ ਗਹਿ
 ਓ ॥ ਅਬ ਧਾਪ ਗਦਿ ਸਟਾਂਤ ਦਿਖਾਂਉ ॥ ਤੋਰ ਕਹਨ ਬਿਬਾਸ ਮਸਾਂਉ ॥ ੧੩੧ ॥
 ਜੋ ਸੇਂ ਤ੍ਰਿਣ ਅਰੁ ਗੋਮੇ ਛਾਗ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਲੋਇ ਕਠ ਉਗਹਿ ਰਾਗ ॥ ਵਹੁ ਬਢ ਜ
 ਇ ਦੇਹ ਪੈ ਜਤੈ ॥ ਕਹਾ ਵਹੁ ਢੇਰ ਚੇਤਨ ਹੋਤੈ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਿ ਬਾਬ ਚੀਜਿ ਤ
 ਕਹਿ ਜੋ ਸੇ ॥ ਕੂਪ ਬੀਚ ਮਿਦ ਕਾਢਿ ਤੈ ਸੇ ॥ ਕਾਢ ਕੂਪ ਤੇ ਗਖੈ ਤੀਗਾ ਵਹੁ ਬ
 ਢ ਜਾਇ ਮਹਾਂ ਬਿਸਥੀਗ ॥ ੧੩੩ ॥ ਤਉ ਕਿਆ ਚੇਤਨ ਤਾ ਤਿਹ ਕਹੀ ਐ ॥
 ਵਹੁ ਮਾਨ ਚੇਤਨ ਨ ਹੀ ਲਹੀ ਐ ॥ ਕਹੀ ਕੁਦਾਨ ਕਹਿ ਮਾਟੀ ਖੋਦਾ ॥ ਕਹਤ

31 A ਬੇਦਕਾਂ ਮਨ ਮੋ ਮੇਦਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਬਗਧ ਮਾਂ ਬੇਦ ਕਾ ਹਈ ਮੋ ॥ ਤਉ ਕਿ ਅਚੇਤ
ਨਤਾ ਤਿਹ ਕਹੀ ਮੋ ॥ ਸੋ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਅੰਨ ਨੀਹ ਕਹਿ ॥ ਅਗੇ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਨਿਹ
ਚੈ ਧਰਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਮਿਦ ਸੀਚੈ ਦਤ ਸੁਨਾ ॥ ਸੀਮਕ ਬਗਧ ਮਾਂ ਅਪਿ ਪੈ
ਪੁਨਾ ॥ ਕਿਚੇਤ ਨਤਾ ਤ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਕੀਓ ਨਿਖੇਧ ਅਨੁਭੈ ਕਹਿ ਸੋਈ ॥ ੧੩੬ ॥
ਅਤਿ ਅੰਤਿ ਜਨੁ ਜੜ੍ਹ ਨਿਹ ਚੈ ਦੇਹ ॥ ਨਿਹ ਚੈ ਤਾ ਕੋ ਤਜੇ ਸਨੇਹ ॥ ਭੂਚੈ ਤੇ ਨਾਗਿ
ਯਾਨ ਘਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਯੋਜਨੇ ਅਨੁਭੈ ਸੀਯੁਕਤਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ਹਿਓ ਜੜ੍ਹ ਤੁਰੇ
ਹੋਕੇ ਜਾਂਤੇ ॥ ਅਨਿਤਾ ਦਿਖਾਵਤ ਹੋ ਅਬ ਤਾਂਤੇ ॥ ਆਕਾਸ ਅਵਕਾਸ ਚਹਤ
ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਪਵਨ ਚਹਤ ਧਾਵਨ ਕੋ ਮਨਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਜੁਲਤ ਹੋਨ
ਕੋ ਚਹੈ ॥ ਉਦਕ ਦ੍ਰਵਨ ਕੋ ਚਾਹਤ ਅਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੋਨ ਚਹਤ ਨਿਤ ॥

ਅਪਨੇਅਪਨੇਪੰਥਚਲਨਹਿਤਾ॥੧੩੯॥ਸਗੀਰਅਨਿਤਕਹਿਓਜੈਸੈਸੁ ੩੨
 ਨਿ॥ਕਹੋਅੰਗਲਤੁਨਿਹਚੈਪੁਨਿ॥ਜਨਮਕਾਲਮੈਦੇਖਾਬਿਚਗਾਦੇਹਮ
 ਲੀਨਅਸੁਧਨਿਹਾਗਾ॥੧੪੦॥ਰਕਤਰੇਤਸੈਜੋਗਵਾਂਨਜੋ॥ਉਪਜੀਅਤਿਮਲੀ
 ਨਭਾਂਜਨਸੈ॥ਅਤਿਅੰਤਅਸੁਧਮਲੀਨਦਿਖਾਯੋ॥ਦਸਦੇਖਦਿਸਦੇਹਸ
 ਮਝਾਯੋ॥੧੪੧॥ਤੂਚੈਤੰਨਿਤਮੰਗਲਹੁਪਾ॥ਸਾਛੀਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਅਨੂ
 ਪਾ॥ਭੋਗਵਨਨੈਦਸਦੇਖਾ॥ਜਕੇਸਮਝੈਹੋਇਸਿਤੋਖਾ॥੧੪੨॥ਸੁਨ
 ਉਸਿਖਦਸਦੇਖਦਿਖਾਂਉ॥ਅਸੁਧਸੋਚੰਦਰਗੰਧਸਮਝਾਂਉ॥ਅਸੁਧਤੁਲ
 ਖੰਡਦਗਧਾਸਿਬਲਸੁਨਿ॥ਰੋਗਗਿਸਤਅਪ੍ਰਫਾਅਮਿਖਪੁਨਿ॥੧੪੩॥
 ਯਾਰੇਤੂੰਸਿਬੁਲਨਹੋਇ॥ਨਖਸਿਖਦੇਖਦਿਤਹੋਸੋਇ॥ਪੂਰਬੋਕਤਬਚ

32-1 ਨਕਹਿ ਸੰਤਿ ਤੁ ਮਹੇ ॥ ਮੈ ਨਿਹ ਚੈ ਕਰਿ ਅੰਤ ਰਿਧਾਹੇ ॥ ੧੪੪ ॥ ਭੁਭੁਗਵਨ ਨ
 ਹਿ ਸਿਧੂਲ ਸਹੀਗ ॥ ਹਉ ਨਹੀ ਨਿਹ ਚੈ ਜ ਨਿਓ ਪੀਗ ॥ ਧਾਂ ਤੇ ਲਾਭੁ ਕਹਾਉ
 ਹਿ ਭਾਇਓ ॥ ਜੇਯਹਿ ਨਿਹ ਚੈ ਅੰਤ ਰਿਛੁਯੋ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਿਖ
 ਸੁਨ ਜਾਂਤੇ ॥ ਸਦਧਾਨ ਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਤੈ ॥ ਜਬ ਤੁ ਸਿਧੂਲ ਸਹੀਗ
 ਆਂਹੀ ॥ ਤਬ ਜਾਤ ਦਰਨ ਅਸੁ ਮਤੁ ਨਹੀ ॥ ੧੪੬ ॥ ਯਾ ਤੈ ਅੰਨ ਲਾਭੁ ਹੈ
 ਜਾਨਾ ॥ ਖਟਵਿ ਕਰਤੇ ਹਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਉਤਪਤ ਬਿਤ ਬਰ ॥ ਪਰਲਾਂ ਮਾਖੀ
 ਲੁਥਿਨ ਸਖਟ ਭਾਵੁ ਸੁਨਾਮੁ ॥ ੧੪੭ ॥ ਦਰਨ ਪਰਮ ਅਸੁ ਮਾਚਾਗਾ ਸਾ
 ਸਤ੍ਰਜੰਤ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਧਨ ਤੈ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਸੁਨਿ ॥ ਜਗਤ ਜ
 ਲ ਤੇ ਨਿਹ ਚੈ ਕਰਿ ਪੁਨਿ ॥ ੧੪੮ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਿਖ ਕੇ ਸਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਕਸਤ ਪਿ

ਜਗਤੋਇਉਮਾਂਨਾ॥ ਵਹਲਾਸੁਮਾਅਤਿਮਾਨੀਜੋਈ॥ ਸੂਤਕੇਦਾਸਕਹਾਵੈਸੋ ੩੩
 ਈ॥ ੧੪੯॥ ਬਰਨਾਸੁਮਾਬਿਹੀਨਮਨਜਾਕੋ॥ ਸੂਤਕੇਸਿਰਪਰਾਮਾਸ
 ਤਕੋ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਕਹਤਸੀਮਤਯਾਮੈਸੁਨਾ॥ ਸੋਅਬਕਹੈਪ੍ਰਗਟਨਿਸਚੈਪੁ
 ਨਾ॥ ੧੫੦॥ ਮੈਨਹੀਦੇਹਿਕਦਾਚਿਤਜਾਤੈ॥ ਜਿਹਕਾਲਗਮਨਯਹਿਉਪਜੋਤੰ
 ਤੈਂ॥ ਤਿਹਕਾਲਸੁਬਕਹਤੰਤੁਜੁਆਹੀ॥ ਤੁਸੈਸਿਖਕਦਾਚਿਤਨਹੀ॥ ੧੫
 ੧॥ ਯਾਂਦੁਤਦੇਹਿਅਤਮਾਦਿਗਨਾ॥ ਬਾਧਕੀਓਨਹੀਕਰਿਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਰਮ
 ਸਾਸਤ੍ਰਤਿਹਜਾਂਨਾ॥ ਤਾਦਤਨਿਸਚੈਪ੍ਰਪਤਮਾਂਨਾ॥ ੧੫੨॥ ਇਤਸਾਸਤ੍ਰਮਾਹਾ॥
 ਯਾਂਦੁਤਦੇਹਾਅਤਮਾਦਿਗਯਾਂਨੰਬਾਧਤੇਨਪ੍ਰਮਾਂਨਤਹਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਰਮਸਾਸਤ੍ਰ
 ਨਿਤਾਦਦੇਦਉਪਪਦਤੇ॥ ੧੫੩॥ ਚੈ॥ ਭੋਗੁਗਵਨਯਹਿਸਿਧੁਲਾਸਗੀਗਾਹਉ

ਤਉ ਨਹਿਕਦਾ ਚਿਤ ਧੀਗਾ ਤਫ ਅਗਿਆ ਸਿਖ ਅਕਰ ਜਾਂਤੈ ॥ ਸਿਬੁਲਾ ਸਗੀਰ
 ਸਬੰਧ ਨਤਾਂਤੈ ॥ ੧੫੦ ॥ ਦਰੁਣ ਸ੍ਰਮ ਕੁਲ ਗੋਰੁ ਜਾਤੈ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਹੁ
 ਸਕੈ ਰੋਸੈ ॥ ਸੁਲਹ ਸਦੀ ਰਿਖ ਅਗਸਿ ਅੰਮਾ ॥ ਗਉਰ ਪੀਤ ਸਰਬ ਪਕੇ ਨਾਮਾ ॥
 ੧੫੧ ॥ ਨਮ ਰੂਪ ਖਟੁ ਬਿਕਾਗਾ ਨਹੀ ਮੁਸ੍ਰਮੈ ਨਿਹਚੈ ਯੋਧਾਗਾ ॥ ਤਫ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੁਖ
 ਨਿਗਿਖਣ ਤੈ ਸੁਲਾ ॥ ਸੀਮ ਕਰਮਾਨ ਰੁਯੋ ਨਿਹਚੈ ਪੁਨਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਭਾਵ
 ਰੂਪ ਕਰ ਜਾਂਤੈ ॥ ਅਭਾਵ ਸਗੀਰ ਚਲ ਨ ਕੋਤਾਂਤੈ ॥ ਕਾਲੇਰ ਬਧੋਰੰਗੀਤਾ ॥ ਯ
 ਹਿਉ ਪਜੀ ਅਨੁਭਵ ਪਰਤੀਤਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ਹਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਹਚੈ ਯਹਿ ਭਯੋ ॥ ਯੋਅੰ
 ਤਰਿ ਮੁਹ ਨਿਹਚੈ ਅਇਓ ॥ ਨਹੀ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤੁਮ ਨ ਬਚ ਜਾਨਾ ॥ ਭੂਤ ਕਾਰ ਜਾਇੰਦ੍ਰੀ ਪਹਿ
 ਚਾਨਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਵੇ ॥ ਭੂਤ ਗਵਨ ਕਿਹੁ ਭੂਤ ਕਾਉ ਨੇਕ ਕਰ ਜਬ ਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਅਬਲੇ

ਸਮਝਾਂਤੈ ਜੈ ਸੈ ਕ੍ਰਮਾ ਬਿਧਿ ਮਾਨ ॥ ੧੫੯ ॥ ਚੈ ॥ ਸੋ ਤਵ ਕਨਕ ਕਾਗਜ ਜਾਂਨ ॥ ੩੪
 ਬਾਉ ਕਾਗਜ ਤੁਕ ਪਾਲ ਪਛਾਣਾ ਤੇਜ ਕਾਗਜ ਰਖ ਅਰੁ ਪਾਦਾ ॥ ਜਲ ਕਾਗਜ ਉ
 ਪਸਥਰ ਸਨਾ ਪਰਿ ਪਾਦਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਗੁਦਾ ਪਾਲ ਕਾਗਜ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸੁਨਿ ॥ ਯੋ ਕ੍ਰਮ
 ਕਹਿ ਓ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਹਚੈ ਪੁਨਿ ॥ ਏਕ ਏਕ ਰੂਤ ਤੇਜ ਤੈ ॥ ਦੋ ਦੋ ਇੰਦ੍ਰਿਓ ਪਜੀਤ ਤੈ ॥
 ੧੬੧ ॥ ਦੋ ॥ ਪੰਚ ਰੂਤ ਸਤ ਅੰਸ ਮਿਲਿ ਮਨ ਉਪਜਿ ਓ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਪਾਚ ਰੂ
 ਤ ਸਮਸਤ ਕੋ ਕਾਗਜ ਮਨ ਕੋ ਜਨਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਪਾਚੋ ਗਮਾਨ ਇੰਦ੍ਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪੰਚਾਬੈ
 ਤਹੈ ਜਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਹਚੈ ਕਹਿ ਓ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਬਿਲ
 ਖਲਾਖਿਨਿ ਨੇਯੋ ਗੁਗਮ ਮਨ ਬੁੱਧ ਜਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅੰਗ ਇੰਦ੍ਰਿਯੁ ਗਮ
 ਰੂਤ ਕਾਗਜ ਅਨੁਗਮਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਅੰਤ ਹਕਰਨ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟ ਜਨ ਉਸੈ ਕਲਪ

ਦਿਸੈ ਅਬਲੇ ਦਰਸਾਂਤ ਹੋ ਜਿਉ ਦੇ ਦਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਚੈ ॥ ਸਿਕਲ ਪ
 ਦਿਕਲ ਪਨਿ ਹਚੈ ਅਹਿਕਾਗ ॥ ਚਿਤ ਦਨ ਸਾਬ ਚਿਤ ਬੀਚਗ ॥ ਸਬ ਦਸ ਪਰਸ
 ਗੁਪਰ ਸਗੰਧਾ ॥ ਬਿਖੈ ਗਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਨ ਬੀਧਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਬਚਨ ਮਾਦਾ ਨਗਮ
 ਨ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ਬਿਸਰਗ ਅਨਿਦ ਤੈ ਸੇ ਪੁਨ ਜਨਾ ॥ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਦਿਖੈ ਕਹੇ
 ਸਭਾ ॥ ਨਖ ਸਿੱਖ ਜੜ੍ਹ ਕੁ ਖਿਚਿ ਨਿਹਚੈ ਅਬਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਦੋ ਮਨ ਸਾਧਨ ਪਾਂ
 ਚ ਕੋ ਕਰ ਜਨਿ ਹਚੈ ਜਾਨਾ ॥ ਪਾਂਚ ਬ੍ਰਿਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਨੀਕੀ ਗਿਹਨ ਕਰਤ ਨਿਤ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਪਾਂਚ ਕਪਾਠ ਕਜਿ ਉਪਗਟ ਮਨ ਬੁਧ ਮਾਹਿ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਬਿਲ
 ਛਲ ਪ੍ਰਤਿ ਖਿਲ ਜਨਤਿ ਹਕਾਰ ਜਭੇ ਦਜੁ ਗਦੇਖਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਚੈ ॥ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰ
 ਲਾ ਬ੍ਰਿਤ ਬਾਉ ਬਿਕਰਾ ॥ ਬਾਉ ਗੁਪਨਿ ਹਚੈ ਕਰਧਾਗ ॥ ਪਾਂਚ ਰੂਤ ਜੜ੍ਹ ਨਿਹ

ਰੈਜਨਾ ਤੱਤ ਅੰਸ ਸੰਜੋਗ ਇੰਦ੍ਰਿਜ ਕਮਾਨਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਭੋਤਗਵਨ ਇੰਦ੍ਰਿਜ ਕ
 ਜੋਈ ॥ ਨਿਜ ਦਿਖੇ ਗਯਾਨ ਤਿਹ ਕੇ ਸੋਹੇਈ ॥ ਸੁਨਉ ਸਿਖ ਉਤਰ ਪੁਨਯ ਕੋ ॥ ਦਰ
 ਸਾਂਉਂ ਜ ਕੁਨਿਹ ਚੈਤ ਕੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰ ਆਪਿ ਕੋ ਨਹੀ ਪੁਨ ਜੰਨੈ ॥ ਪਰਸ ਪਰਾਪ
 ਨਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਸੁਬਿਖੇ ਸਬਦਾ ਦਿਗਯਾਨ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਅੰਨ ਬਿਖੈ ਅਪਿ
 ਗਯਾਨ ਨਤਾਹਿ ॥ ੧੧੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿ ਦਿਖੈ ਉਭੈ ਜ ਕੁਦਰਨਾ ॥ ਸਬਦਾ ਦਰਗਯਾਨ ਕੋ
 ਸਾਧਨ ਕਰਨਾ ॥ ਦੀਪਰੂਪਾ ਦਿਗਯਾਨ ਸਾਧਨ ਜਿਉ ॥ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰ ਸਬਦਾ ਦਿਗਯਾਨ
 ਸਾਧਨ ਤਿਉ ॥ ੧੧੩ ॥ ਯਾ ਤੈ ਭਿੰਨ ਕਰਮਾ ਇੰਦ੍ਰਿ ਜੋਈ ॥ ਸਾਧਨ ਕਿਹਿ ਅਧੁੰਛਾ
 ਨੇ ਸੋਈ ॥ ਦਰਬੀ ਦਤ ਜਾਨਉ ਪੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਅਤਿ ਅੰਤ ਮਹਾਂ ਜ ਕੁ ਇੰਦ੍ਰਿ ਤਾਤੈ ॥
 ੧੧੪ ॥ ਤੂ ਚੈਤੰਨ ਗਯਾਨ ਪਨਰੂਪਾ ॥ ਜ ਕੁ ਸਾਖੀ ਪਰਮਾ ਅਨੂਪਾ ॥ ਭੋਤਗਵਨ

ਹਉਇਵੀਨਹੀ ਸਭੈ ਬਿਕਾਰਹੈ ਤਿਹੰਸਾਹੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਭੋਗਵਨਜਉ
 ਲਉ ਬਿਤਪ੍ਰਾਂਨਾ ਕਰਨਾ ਬਿਖੈ ਚੇਸਾ ਪਹਿਚਾਂਨਾ ਪ੍ਰਾਨਗਏ ਬਪੁ ਚੇਸਾ ਹੀ
 ਨਾ ਭੈਸੇ ਹੀ ਇਵੀ ਸਭਚੀਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਹਉਤੋ ਅਸਨਪਿਪਾਸਾ ਫਾਂਨਾ ਯੰ
 ਅਨੁਭਵਤੇ ਕੀਓ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤਾਂਤੈ ਹਉਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ਅਤਿ ਦ੍ਰਿੜਨਿ
 ਹਚੈ ਅੰਤਰਜਾਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਅਗੇ ਸਿਖੰਤੁ ਨਹੀ ਪੁਨਪ੍ਰਾਨਾ ਮਹਾਂਜੜੁ ਰੁਪਤਾ
 ਹਿਪਹਿਚਾਂਨਾ ਸਖੈ ਪਤਿਸੁਨੈ ਮੇਅਫਤਜਾਤਾ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਅਪਨਸਿਧੰ
 ਤਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖਏ ਕਪਰਜੰਕਾ ਉਭੈ ਸੈਨਕੀਓ ਏਕੈ ਅੰਕਾ ਫਾਂ
 ਕੈਗਹ ਅਇਓ ਕੋਉ ਜਾਂਗਿ ਭੂਖਨਸਹਤ ਲੇਗਯੋ ਨਾਗਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾ
 ਨਨਕਛੁ ਜਾਨਿਓ ਜਾਂਤੈ ਅਤਿ ਅਤਿ ਮਹਾਂਜੜੁ ਪ੍ਰਾਨਸੁਤਾਂਤੈ ਪ੍ਰਬੁਧੋ

ਇਜਨਤਇਤਚੇਤਾ॥ ਯੋਮਤਕਹੋਕਹੋਸੀਕੇਤਾ॥ ੧੮੦॥ ਸਰਬਅਵਾਸਾਮੇ ੩੬
 ਪੁਨਪੁਲਾ॥ ਅਵਤਜਾਂਤਨਿਰਵਰਤਨਮਾਂਨਾ॥ ਅਪਨੀਬਿਤਕੋਨਹੀਪਹਿਚਾਂਨਾ॥
 ਯਾਤੇਜੜਨਿਹਚੈਕਰਿਪੁਲਾ॥ ੧੮੧॥ ਕੈਸੈਐਸੈਸੁਨਕਹਿਗਾਂਉ॥ ਨਿਹਸੈਸੈਕ
 ਰਿਤੁਹਿਸਮਝਾਂਉ॥ ਕਿਹੰਭਗਾਬਿਖੈਬਰਤਤਹੈਪੁਨਾ॥ ਪੁਨਨਕੋਪੂਛਤਕੋਉਅ
 ਨਾ॥ ੧੮੨॥ ਇਹਭਗਾਬਿਖੈਬਰਤਤਜਾਂਤੈ॥ ਪੁਨਅਸਮਰਬਕਹਨਕੋਤਾਂਤੈ॥
 ਯਾਤੇਬਿਤਾਪਨਹੀਜਨਤਸੁਨਿ॥ ਨਿਹਚੈਕੀਓਪ੍ਰਗਟਤਾਂਤੈਪੁਨਾ॥ ੧੮੩॥
 ਨਨੁਜੜਪੁਲਕੈਸੈਮਨਪਗੈ॥ ਜੜਬਪੁਜਾਂਤੇਚੇਸਟਾਕਰੈ॥ ਜੜਾਪਜੜ
 ਕੋਚੇਸੁਤਜਾਂਨਾ॥ ਲੋਕਾਬਿਖੈਦੇਖਤਸਭਮਾਂਨਾ॥ ੧੮੪॥ ਆਤਿਪ੍ਰਚੰਡਪਉਨਜ
 ਬਚਲੈ॥ ਸਾਖਾਬਿਖਪੁਨਸਭਹਲੈ॥ ਗਿਹਿਛਾਵਨਾਮਨਠਉਰਲੈਜਾਇ॥

ਮਨਥਰਜਕੁਕੋਯੋਸੁਭਾਇ॥੧੮੫॥ਇਤੋਕਹਨਤੋਨਹੀਚੇਤਨਸੁਨਿ॥ਨਹੀਉ
 ਤੇਤਰਚੇਸਾਤਿਹਪੁਨਿ॥ਕਰਮਅਧੀਨਬਿਚਰਤਹੈਪ੍ਰਾਨ॥ਜਾਗਤਸੁਪਨਸ
 ਥੇਪਰਿਬਖਨ॥੧੮੬॥ਕਰਮਨਮਿਤਉਦੈਜਾਗਤਬਿਤ॥ਜਾਗਤਸੀਸਕਾ
 ਰਬਾਸਤਾਚਿਤ॥ਸਤੁਇੰਦ੍ਰੀਮਨਬੁਧਹਿਹਨਕਰਾ॥ਯਾਉਪਾਧਸਿਗਜਨਤ
 ਗਮਨਧਰਾ॥੧੮੭॥ਤ੍ਰਿਨਅਵਸਥਾਬਿਚਰਤਜਤੈ॥ਕਰਮਨਮਿਤਪ੍ਰਾਨ
 ਕਉਤਾਤੈ॥ਗਮਨਗਮਨਪ੍ਰਾਨਕੋਜੋਈ॥ਕਰਮਅਧੀਨਜਾਨਪੁਨਸੋਈ॥
 ੧੮੮॥ਪ੍ਰਾਨਸਹੀਰਪਾਲਨਸਮਰਥਸੁਨਾ॥ਬਿਉਪਾਰਅੰਨਸਮਰਥ
 ਜਾਨਪੁਨਾ॥ਯਾਤੈਜੜਨਿਹਚੈਕਰਿਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਹੀਚੇਤਨਤਾਤਮੈਮਨਾ॥੧੮੯॥
 ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਪਾਚੇਪੁਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮਨਬੁਧਯੁਗਾ॥ਨਿਹਚੈਕਰਜਾਨਾ॥ਸਪਤਾ

ਦਸਤੰਤਜਨਪੁਨਜੇਈ॥ ਲਿੰਗਸਗੀਰਕਹਾਵੈਸੋਈ॥ ੧੯੦॥ ਸੁਛਮਸਬੂਲ ੩੭
 ਨਹੀਤੁਜਾਭੈ॥ ਜਾਨਪੁਲਜੜਨਿਹਚੈਤਭੈ॥ ਰੋਗਗਵਨਜਬਮਨਬਿਰਹੋ
 ਇ॥ ਦਰਸਨਸ੍ਰਵਣਕਰੈਕੋਇ॥ ੧੯੧॥ ਜਬਮਨਬਿਰਹਿਚੈਨਹੀਜਾਨੋ॥
 ਦਰਸਨਸ੍ਰਵਣਨਹੀਆਨੋ॥ ਹਉਸੀਕਲਪਵਿਕਲਪਵਾਨਿਸੁਨਿ॥ ਯਾ
 ਅਨੁਭੈਤੇਮਨੁਨਿਹਚੈਪੁਨਿ॥ ੧੯੨॥ ਨਹੀਤੁਮਨਨਿਹਚੈਯਹਿਜਾਨਾ॥ ਯਾਮੇ
 ਅਨੁਭੈਕਹਉਪੁਮਨ॥ ਅਨਠਉਗਮੈਰੋਮਨਗਯੋ॥ ਅਬਪੁਨਿਨਿਹੁੰਲਹੁ
 ਦੈਬਿਰਹਯੋ॥ ੧੯੩॥ ਉਭੈਥਿਤਕਥੇਤਜੋਰੈ॥ ਸੋਮਨਨਹੀਦ੍ਰਿਸਟਮਨ
 ਕਰੈ॥ ਵਹੀਮਨਕੋਬੁਧਪਛਾਨ॥ ਬਿਲਖਣਖਿਖਿਨਪ੍ਰਤਿਤਿਧਜਾਨਾ॥
 ੧੯੪॥ ਸਦਾਅਜੁਗਪਤਿਜੁਗਨਹੀਜੋਇ॥ ਏਕਨਸਾਇਕਉਤਪਤਹੋ

ਇਹ ਜਬ ਸੀ ਕਲਪ ਦਿ ਕਲਪ ਹੋਇ ਸੁਨਿ। ਤਬ ਕਹੀ ਐ ਮਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਨਿ।
 ੧੯੫)। ਬਿਨਾ ਸਦਨ ਯਾਂ ਤੈ ਮਨ ਹੋਯੈ। ਅਭਾਵ ਸਖੇ ਪਤਿ ਬਖੇਤਿ ਹੋਯੈ।
 ਯਹਿ ਅਨੁਭਵ ਮੁਝ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਇ। ਤੂ ਮਨ ਨਹੀ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸੋਇ। ੧੯੬)
 ਸੁਤ)। ਆਤਮੇ ਮਨੇ ਜਾਤ ਇਤਿ ਤੈ ਕਥਿ ਲਯਤੇ। ਚ)। ਹਉ ਨਹੀ ਲਿਗ
 ਸਗੀਰ ਕਦਾਂ ਚਿਤ। ਯਹਿ ਨਿਹਚੈ ਉਪਜਿ ਓ ਮੇਰੇ ਚਿਤ। ਯਾ ਤੈ ਲਾਭ ਕਹਾ ਮੁਹਿ
 ਪਾਇਓ। ਜੋ ਗੁਰਗਯਾਨ ਮੇਰਿ ਸਮਝਾਇਓ। ੧੯੭)। ਸੁਨ ਉਸਿਖ ਮਨ ਸਾ
 ਵਧਨ ਕਹਾ। ਜਾਂ ਤੈ ਸਿਸੈ ਜਾਹਿ ਸਭੈ ਜਗ। ਜਬ ਤੂੰ ਲਿਗਾ ਸਗੀਰ ਨਹੋਇ।
 ਤਬ ਗਾਮਨਾ ਗਮਨ ਤੋਹਿ ਨਹੀ ਕੋਇ। ੧੯੮)। ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਦਿਓ ਗਾਮ
 ਪਿਜਿਤੋ। ਨਹੀ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਤੁਝ ਕੋ ਤਿਤੋ। ਜਨਨੁ ਗਾਮਿ ਉਪਗਯੋਇ ਨ

ਗਾਨਹੀਤਹਗਮਨਗਮਨਚਿਤਧਰਾ॥੧੬॥ਪ੍ਰਾਰਭਧਫਲਭੋਗਤੇਹਨਹੀ॥੩੮॥
 ਜਾਤੇ॥ਮੁਕਤਿਰੂਪਤੂੰਨਿਹਚੈਤਾਭੈ॥ਭੋਗਧਨਸੋਕੈਸੇਐਸੇ॥ਦੇਹਜਾਨ
 ਭੋਗਾਏਜੈਸੇ॥੨੦॥ਬਿਖੈਭੋਗਨਿਹਚੈਪਹਿਚਨਾ॥ਇਵੀਭੋਗਸਾਧੰਤਿਉ
 ਜਨਾ॥ਮਨਬੰਧਭੋਗਤਾਪ੍ਰਗਟਪਛਾਨੇ॥ਤੂਸਹਿਚਰਨਹੀਯੋਜਨੇ॥੨੦੧॥ਅ
 ਰਿਕਰਮਫਲਭੋਗਨਤੇਹਿ॥ਤੂਸਾਖੀਵ੍ਰਿਸਟਾਨਿਤਜੋਹਿ॥ਹੇਰੁਹਜਾਗ
 ਤਸੁਪਨਾਬਿਖੈਸੁਨਿ॥ਸੁਖਦੁਖਅਨਭਵਹੋਤਪ੍ਰਗਟਪੁਨਾ॥੨੦੨॥ਮੁਸ਼ਕੋ
 ਨਹੀਕੈਸੈਸੁਖਦੁਖਦੇ॥ਉਤਰਕਹੋਪ੍ਰਗਟਨਿਹਚੈਸੇ॥ਸੁਲਾਬਿਸੁਚੀਚ
 ਖੋਰੋਗਸੁਨਿ॥ਉਦਰਬੇਦਨਆਦਿਜਾਂਨਪੁਨਾ॥੨੦੩॥ਸੁਖੋਪਤਿਅਫਸਾ
 ਪ੍ਰਾਪਤਮਾਹੀ॥ਬੁੱਧਬਿਦ੍ਯਾਰਤਹਾਕਿਛੁਨਹੀ॥ਤਹਾਦੁਖਸੁਖਭਾਸਤ

384 ਨਹੀਜਾਨਾ ਬੁੱਧਧਰਮਸਭਨਿਹਚੈਮਾਨ॥ ੨੦੪॥ ਅੰਨਦਿਵਿਤ੍ਰੇਕਬੁਧਸੋਜ
 ਕੀ॥ ਤੇਤਪ੍ਰਤੀਤਨਹੀਤਬਤਕੀ॥ ਸਾਤੇਨਹੀਤਵਧਰਮਸੁਖਾਦਿ॥ ਖੇਤ੍ਰ
 ਰਮਨਿਹਚੈਪ੍ਰਤਿਪਾਦ॥ ੨੦੫॥ ਤੈਆਪਨਕਉਖੇਤ੍ਰਪਛਨਿਓ॥ ਸੁਖਾਦਿ
 ਆਪਿਕੋਤਾਂਤੇਮਾਨਿਓ॥ ਜਿਉਜਲਚਾਟਮੂੜਸਤਮਾਂਨੀ॥ ਤਿਉਖੇਤ੍ਰਧਰਮ
 ਮਾਨਤਅਗਮਾਨੀ॥ ੨੦੬॥ ਭੁਖੇਤ੍ਰਗਖੇਤ੍ਰਕੋਸਾਖੀ॥ ਯੋਕ੍ਰਿਤਾਤਕਗਿਨਿਹਚੈ
 ਭਾਖੀ॥ ਸ੍ਰੁਤਿਸਾਖਤਿਹਉਪਗਾਂਊ॥ ਤਾਂਤੇਸੈਸਕਲਮਿਟਾਂਊ॥ ੨੦੭॥
 ਸਗੀਗਪ੍ਰਅਪ੍ਰਿਗੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸਿਥਿਤਸੁਨਿ॥ ਸਗੀਗਬਿਖੇਬਿਆਪਕਚੇਤ
 ਨਪੁਨਾ॥ ਸਗੀਗਸਪ੍ਰਸਹੇਤਨਹੀਜਾਹਿ॥ ਤੈਖੇਤ੍ਰਗਚੇਤਨਨਿਤਆਹਿ॥
 ੨੦੮॥ ਸ੍ਰੁਤਕੋਅਗਬਕਹੈਅਬਜਾਤੈ॥ ਕਾਮਾਦਿਧਰਮਮਨਕੋਕਹੈਤਾ

ਤੇ ਆਕਾਸ ਸੀਕਲ ਪਗਿਲਾਨ ਸਰਧਾ ਜੋ ॥ ਅਸਰਧਾ ਧ੍ਰਿਤ ਅਧ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ॥ ੨੮ ॥
 ਸੋ ॥ ੨੯ ॥ ਗਗਨ ਅਗਿਲਾਨ ਜਾਂ ਲੋਕੋ ॥ ਮਨ ਕੇ ਧਰਮ ਸਬੈ ਸੁਨ ਸੋਹੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਨ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਮਾਨ ॥ ਇਛੁ ਦੁਏਖ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੨੯੦ ॥
 ਸਿਧਾ ਤਿਚੇਤਨਾ ਧ੍ਰਿਤ ਸੁਨਿ ਜਾਂਤੈ ॥ ਏਸ ਭਖੇਤ ਧਰਮ ਕਹੇਤ ਤੈ ॥ ਸਦਿ ਕਾ
 ਰਖੇਤ ਤੈ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ਭੁਖੇਤ ਗਚੇਤਨ ਬਿਗਾਨ ॥ ੨੯੧ ॥ ਪੁਨ ਸਿੰਮਿਤ ਕੇ
 ਬਚਨ ਸੁਨ ਭੁ ॥ ਗਗਾ ਦੁਖਾ ਇਛੁ ਪੁਨ ਗਾਂਉ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਦਿਅਨੇਕ ਧਰਮ ਜੋ ॥
 ਬੁੱਧ ਬਿਖੇਸ ਭਬਰਤਤ ਪੈਸੋ ॥ ੨੯੨ ॥ ਸੁਖ ਪਤਿ ਬਿਖੇਸ ਬੁੱਧਾ ਬਿਲੀਨ ॥
 ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਦਿਨਾ ਸਤ ਬਚੀਨ ॥ ਤਾਂਤੇ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਸਰਜਨਾ ॥ ਨਹੀ ਅਤਮ ਕੇ
 ਧਰਮ ਪਛਾਨ ॥ ੨੯੩ ॥ ਅੰਤ ਹਕਰਨ ਧਰਮ ਸਰਗਾਯੋ ॥ ਸਾਢੀ ਚੇਤਨ ਭੁ

ਕੇਹੀ ਇਤਨੀ ਸਿਰੀਭਾਭਾਤੀ ਨਿਦਤ ਕਰੇ ਮਮਣੇਹਾ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਕਰਣ ਕਰ ਪੁਨਿ। ਰੁਭੁ ਪਦੇ ਸਕਰਤ ਤਾਤੇ

ਪਦਿਖਾਯੋ॥ ਸੁਤ ਸਿਮਿਤ ਗੁਰ ਅਨਭੈਫਨਾ॥ ਹਉ ਨਹੀ ਟਿੰਗ ਸਗੀਰੁ ਜੰਨਾ॥
 ੨੧੪॥॥ ਆਤਮ ਗਾਨਭਯੋ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਨਾਨਾ ਜੋਨ ਕੁਮਲ ਕੋਨਾ ਸਾ॥ ਨਫ
 ਗੁਲੁ ਗਹਤ ਸਿੱਖ ਤੁਭਯੋ॥ ਖੇਤ੍ਰ ਗਾਤਮਾ ਸਾਛੀ ਨਯੋ॥ ੨੧੫॥ ਭੋਰ ਗਾਵ
 ਨਨਫ ਗੁਲੁ ਫੁਕ ਉਨਾ॥॥ ਕੋਹੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਨਿਹਚੈ ਜੋਨਾ॥ ਬੁੱਧ ਗਾਪ੍ਰਯਤ
 ਦੁਏਖ ਸੀਸ ਕਾਗਾ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੨੧੬॥ ਅੰਤ ਰਿਬ
 ਹਰਿ ਕਰਨ ਬਿਖੈ ਸੁਨਾ॥ ਹਉ ਸਭ ਕੋ ਨਿਚੈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਪੁਨਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ
 ਬੁੱਧਾ॥ ਹਉ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸਾਛੀ ਅਤਿ ਸੁਧਾ॥ ੨੧੭॥ ਇਨ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਂਤੈ॥
 ਨਹੀ ਜਨਤ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਤਾਤੈ॥ ਯਹਿ ਕੁਮਚਿਤ ਬਿਖੈ ਅਤਿ ਭਾਰੋ॥ ਕਉਨ ਰੁ
 ਪ ਮੇਰੇ ਸੁਚਾਰੋ॥ ੨੧੮॥॥ ਤੂੰ ਕੂਨ ਹੀ ਜਨਤਿ ਮੇਸੇ ਸੇ ਸੁਨਿ॥ ਯਹਿ ਤੇਰੇ ਕਾ
 ਸੁਨਿ॥ ਸੋਕੈ ਸੇ ਅਸੇ॥॥ ਜਿਸਨ ਤ ਇਤ ਪੁਨਿ ਤਾਤੈ॥

॥ ਸੇਕੈ ਸੇਕੈ ॥

ਗਨਬਪੁਰੈ ਪੁਨਾ ॥ ਆਬਿ ਅਕਤਿ ਅਗਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਜਾਕੋ ॥ ਤੁਹਿ ਅਤਾ ਸਾਖੀ ॥ ੪੦

ਪੁਨਿ ਤਕੋ ॥ ੨੧੬ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਭ ਵਿਸਾ ॥ ਸਜੁ ਆਹਿ ॥ ਤੂੰ ਸਰਕੇ ਗਿਆਤਾ

ਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ਨਹੀ ਆਪਿ ਕਉ ਜਾਨਤ ਜਾਤੈ ॥ ਏਸੇ ਸੇਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟ ਤੂ ਤਾਤੈ ॥

੨੨੦ ॥ ਘਰ ਤੇਰੇ ਆਤਮ ਅਗਿਆਨ ॥ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਤੋ ਹਿਤਿ ਹੰਜਾਨਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਅ

ਸੈ ਤੂੰ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ॥ ਭਾਵਹੁ ਪਤ੍ਰਿ ਸੁਤੇ ਸੁਤੇ ਤਗ ॥ ੨੨੧ ॥ ਤੁਝ ਤੈ ਅੰਨ ਨ ਜਾ

ਨੈ ਕੋਇ ॥ ਤੂੰ ਜੁ ਕਪਤ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਹਉ ਸੋ ॥ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਕੋ ਆਸੈ ਜੋ ॥

ਸੋ ਤਉ ਤੁਹੀ ਗਿਆਨ ਪਾਨ ਜੋ ॥ ੨੨੨ ॥ ਜੀ ॥ ਅਗਮਾਨ ਰਹਮ ਜੋ ॥ ਆਹਿ ਤੂੰ ਸਿਮਰ ਜਾਨਤ ਸਦਾ ॥

ਸਾਧੇ ਸਾਧੂ ਤੁਹੀ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਪਛਾਣੀਏ ॥ ਜਲਨ ਜੋਗੇ ਧੰਨ ॥ ਆਹਿ ॥ ਜਲਨ ਤੂੰ ਨਿਸ਼ੇ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥

ਸਾਧੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਤੂੰ ਹੋ ॥ ਅਗਮਾਨ ਰੂਪ ਕੋ ਆਸੈ ਲਹੀਏ ॥ ੨੨੩ ॥ ਕੰਪਨ ਰੂਪ ਸੋ ਕਹੀਏ ॥

॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨ ਤੂੰ ਨਿਸ਼ੇ ਲਹੀਏ ॥ ਤੁਝ ਮੇਏ ਬਿਤ ਜੋ ਅਗਮਾਨ ॥ ਧਾਤੇ ਜਾਨਤ ਨਿਸ਼ੇ ਮਾਨਾ ॥ ਏਸ ਤੇ ਤਿਸ

ਸੋ ਸੋ ਸੋ ਸੋ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀਆਂ (ਸਾਖੀਆਂ) ਵਿਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਤੂੰ ਦਿਸ਼ਟਾਨਿ ਹੋ ਕੇ ਰਿਤਾ ਤੈ।)

੨੨੪)। ਸੁਖਮ ਸਬੂਲ ਦਿਸਤੇ ਨਿਅਰੋ। ਤਿਉ ਕਾਗਨ ਬਪੁਤੇ ਨਿਰਧਾਰੇ।

ਸਹੀਰਤੀ ਨਕੋ ਅਸੈ ਤੂੰ ਸੁਨ। ਇਨਤੇ ਸਦਾ ਬਿਲਛ ਨਤੂ ਪੁਨ। ੨੨੫)

ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸਾਖੀ ਸਭ ਕੋ ਜੋ। ਹਉ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰੰ ਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੋ। ਅਖੰਡ

ਰੰਗ ਇਮਾਨ ਇਕ ਰੰਗ। ਅਨਫੁਛਿ ਨ ਬਿਓਮਾ ਜਿਉ ਭਾਤ। ੨੨੬)। ਮੈਕੋ

ਹਉ ਉਕਹਤ ਸੁਜਾਤੈ। ਅਕਹ ਅਚਰਜ ਹੋਤ ਮੁਹਿਤਾ ਤੈ। ਅਬ ਨਿਹਸਿ ਸੈ

ਕਰਿ ਜੁਨ ਸਾਧ ਸਿਸੈ ਰੂਪ ਕਹਉ ਸਭ ਬਾਧ। ੨੨੭)। ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਅਤਮ ਕਉ

ਨਹੀ ਜਾਨੈ। ਤਿਉ ਸੁਇਤ ਕਉ ਨਹੀ ਪਛਾਨੈ। ਪ੍ਰਸਪਰਾ ਪਿਨਹੀ ਜਾਨਤ

ਜੋਈ। ਅਤਿ ਅੰਤਮ ਹਾਂਸ ਕੁਜਾਨ ਉਸੋਈ। ੨੨੮)। ਅਨਸੁ ਅਤਮ ਜਾ

ਨਤਨਹੀਜੈਸੇ॥ ਪ੍ਰਸਪਰਪੁਨਜਾਂਤਨਹੀਤੈਸੇ॥ ਪ੍ਰਸਪਰਬੁੱਧਆਦਿਕਥਿ
 ਦੁਹਰਾ॥ ਨਹੀਸਮਰਬੁੱਧਯਾਗ॥ ੨੨੮॥ ਅਤਿਅੰਤਿਮਹਾਜਵਾਨਬੁੱਧ
 ਜਾਨ॥ ਮਨਬੁੱਧਕੋਗਿਆਤਾਤੂਮਾਂਨਾ॥ ਤੁਸਤਚਿਤਅਨੰਦਵਿਗਿਆਨਾਤੁਸੁ
 ਤੈਭੀਨਸਭੈਜਵਾਨ॥ ੨੨੯॥ ਯਾਭੈਗਮਾਂਨਹੁਪਤੂਆਹਿ॥ ਯਥਾਰਾਹਸਿਰਿ
 ਸਿਰਿਧੈਰਾਹਿ॥ ਤਥਾਤੁਗਮਾਂਨਗਮਾਂਨਤੂਹਯੈ॥ ਯਾਹੀਪਰਸੂਤਨਿਹਚੈਕਹੀਐ॥
 ੨੩੦॥ ਜਿਹਕਰਿਦੇਖੈਸੁਨੈਗਧਗਹਿ॥ ਜਿਹਕਰਿਬਾਨੀਬਚਨਪ੍ਰਗਟਕਰਿ॥
 ਜਿਹਕਰਿਸੁਆਦਿਬਿਜਾਨਤਜੋਈ॥ ਨਿਹਚੈਬ੍ਰਹਮਾਨਪਨਸੋਈ॥ ੨੩੧॥
 ਬੇਤਾਸਕਲਾਬਿਸਕੋਜੋਹੈ॥ ਬੇਤਾਅੰਨਤਾਸਨਹੀਕੋਹੈ॥ ਇਹਜਗਆਗੇਪੁਰ
 ਖਪੁਰਾਨ॥ ਜਾਹਿਭਾਸਸਭਭਾਸਤਮਾਂਨ॥ ੨੩੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਸੁਨੇਭਗਵਾਂਨਵਾਕ

ਅਬਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਪਰੇਸੁਵਿਖਿ॥ ਅਨਤੇਸਰੁ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਪਰੇਜਾਨਮਨਜੋਈ॥
 ਮਨਤੇਪਰੇਬੁਧੋਏਸੋਈ॥ ੨੩੪॥ ਬੁਧਪਰੇਜੋਨਿਹਚੈਆਹਿ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਪਹਿਚਾਂ
 ਨੋਤਾਹਿ॥ ਸਤਚਿਤਅਨੰਦਰੂਪਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਸਭੈਗਯਾਨਜਾਕੈਅੰਭਿਅੰਤਰਿ॥ ੨੩੫॥
 ਅਬਾਬਿਧਮੁਖਕਰਿਕਰੰਭਿਪ੍ਰਬੋਧਾ॥ ਸ੍ਰੁਤਸਿਮ੍ਰਤਨਿਆਇਕਰਿਨਿਹਚੈਸੋਧਾ॥
 ਯਾਤੇਨਹੀਤੇਰੇਅਗਿਆਨ॥ ਜੈਸੇਆਦਿਤਮੇਤਮਹਾਂਨਾ॥ ਅਗਿਆਨੀਦੁਰਕਜੋਪੈਗਯਾ॥
 ਨਾਸੋਤੇਨਹੀਤੇਰੇਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਤੂਤੇਗਯਾਨਸਰੂਪਤੰਤ੍ਰਾ॥ ਅਗਿਆਨਗਯਾਨਸਾਖੀਜੁ
 ਨਿਰੰਤਰਿ॥ ੨੩੬॥ ਜੈਸੇਏਕਦੀਪਕੋਜਾਤੈ॥ ਆਨਦੀਪਇਛਾਨਹੀਤਤੈ॥ ਸੁਤੈਪ੍ਰ
 ਕਾਸਰੂਪਹੁੰਯੈ॥ ਤਾਰਿਪ੍ਰਕਾਸਕਾਅਭਿਰਨਪਯੈ॥ ੨੩੭॥ ਅਗਿਆਨਗਯਾਨਬੀਧ
 ਅਹੁਮੇਖਾਨਹੀਤੁਏਸੇਸਾਖੀਨਿਰੰਦਖਾ॥ ਨਿਤਮੁਕਤਿਰੂਪਤੁਜਾਤੈ॥ ਤੇਰੇਨ

42
 ਤੀਉਪਾਧਸੀਘਤੇ॥ ੨੪੦॥ ਯਾਂਤੈਤੁਚਿਦਰੁਪਕਹਿਓਸੁਨਿ॥ ਸਤਿਗੁਪਤੋਹਿਦਰਸ
 ਵਤਹੈਪੁਨਾ॥ ਚੱਖਾਆਇਇੰਦ੍ਰੀਪੁਨਹੈਜੋ॥ ਆਦਿਤਿਆਦਿਅਨੁਗੁਰੁਕਰਿਸੋ॥
 ੨੪੧॥ ਦਿੱਕਦਾਤਅਰਕਬਰਣਪਹਿਚਨਾ॥ ਤਿਉਅਸੁੰਨਿਕੁਮਾਰਪੁਨਜਨਾ॥ ਸ੍ਰੋ
 ਤ੍ਰਾਦਿਕੁਮਸੋਗਨਲੀਜੋ॥ ਯਹਿਗਯਾਨਇੰਦ੍ਰੀਦਿਦੁਸੁਨੀਜੋ॥ ੨੪੨॥ ਆਦਿਤਿਅ
 ਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜੈਸੇ॥ ਨਿਜਵਿਖਿਅਨਮੇਦੁਰਤਤੈਸੇ॥ ਬੁੱਧਕਰਨਕੋਨਿਜਾਬਿਦੁ
 ਗ॥ ਅਨੁਭਵਕਰਤਪ੍ਰਗਟਉਰਧਾਰ॥ ੨੪੩॥ ਤ੍ਰਿਚੈਤਨਅਮਲਾਅਤਿਗੁਪਾ॥ ਇੰਦ੍ਰ
 ਬਿਖੈਦ੍ਰਿਸਟਾਯੁਗਭੂਪ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਦ੍ਰਿਸਕਾਰਹੋਇਜਬਾ॥ ਅਵਸਥਾਜਾਗਤਹੋਇ
 ਨਿਹਚੈਤਬਾ॥ ੨੪੪॥ ਤੂਜਗਤਕੋਸਾਖੀਨਿਤਾ॥ ਚੇਤਨਗੁਪਅਖੈਧਰਚਿੰਤਾ॥ ਜਾਗ
 ਤਸੀਸਕਾਰਬਾਸਨਾਜੋਈ॥ ਰਿਹੰਪ੍ਰਤੀਤਬੁਧਬਾਸੀਸੋਈ॥ ੨੪੫॥ ਜੈਸੇਬਸਤ੍ਰਦੁ

ममसदभावात् अन्तर्गतं अस्मिन् विषयसुखं
मेवमस्मिन्नुत्तरेषामेवैतद्विदुर्गतिश्च भुक्त्वा
अतः ॥

ਲਪੁਟਦੇਤਾ ॥ ਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਬਾਸਨ ਲੇਤਾ ॥ ਤੂੰ ਚੈ ਤੋਨ ਅਤਿ ਉਜਲ ਜਾਤੈ ॥ ਵਿਸਟਾ
 ਰੂਪ ਯੁਗਮ ਕੋਤੈ ॥ ੨੪੬ ॥ ॥ ਵਿਸਟਾ ਵਿਸਰੂਪ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਪਨ ਬੀ
 ਚਾਰਾ ॥ ਜਾਗਤ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਖੇ ਸੁਨਾ ॥ ਭਾਵ ਰੂਪ ਕਰਿ ਗਿਆਨ ਹੋਤ ਪੁਨਾ ॥ ੨੪੭ ॥
 ॥ ਜਿਉ ਪਦਾਰਥ ਜਾਗਤ ਮੇ ਦੇਖੇ ॥ ਤਿਉ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰੇਖੇ ॥ ਅਭਾਵ ਰੂਪ
 ਭਾਵ ਜਿਉ ਭਾਸੈ ॥ ਜਿਉ ਗੰਧ ਬਾਸਨ ਗਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੨੪੮ ॥ ॥ ਅਥਵਾ ਮਨ ਪ੍ਰਣਾਮ
 ਸੁਪਨ ਸੁਨਾ ॥ ਗਾਯਤ੍ਰਿ ਗਾਇਤ੍ਰਿ ਪਧਾਰ ਪੁਨਾ ॥ ਅਥਵਾ ਸੁਪਨ ਅਵਿਦਯਾ ਤੈ ਜਿ
 ਉ ॥ ਸੀਪ ਯਤ ਜਿਉ ਭਾਸਤੈ ਹੇਤਿ ਉ ॥ ੨੪੯ ॥ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜੁ ਅਵਸਥਾ ਦੇਉ ॥ ਤਿ
 ਹ ਸਾਖੀ ਚੇਤਨ ਤੂੰ ਸੋਊ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਅਵਸਥਾ ਜੁਗਤੈ ॥ ਸਰਬ ਸਿਸਕਾਰ ਬੁ
 ਧ ਸਹਿਤ ਸੋ ॥ ੨੫੦ ॥ ॥ ਅਵਸਥਾ ਯੁਗ ਉਪਾਧ ਸਭ ਚੀਨਾ ॥ ਮੂਲ ਅਵਿਦਯਾ ਮੇ

੫੩ ਸਰੁਲੀਨਾ) ਸਿਸਕਾਰਮਾਤ੍ਰ ਅਦਿਸਿ ਸੁਜਾਤੈ) ਅਦਿਰਾਤੀਨ ਬਿਤਹੈਤਾਤੈ)।
 ੨੫੧) ਸਾਖਿਅਕਾਰਪੁਨ ਸੁਖਾਕਾਰਸੁਨ) ਅਦਸਾਅਗਯਾਨਕਾਰਿਚਿਨਿਪੁਨ)।
 ਤੀਨ ਅਦਸਾਤੁਝੈਲੀਨਾ) ਬਿਸਾਮਕਰਤਤੁਝੈਇਉਚੀਨਾ) ੨੫੨) ਨਿਗਥਿਕ
 ਲਪਅਨੁਭਵਜਹਾਂਹੋਇ) ਸੁਖਪਤਿਅਦਸਾਜਾਨੈਸੋਇ) ਨਹੀਕਛੁਕਾਮਕਾ
 ਮਨਾਂਜਮੈ) ਨਹੀਕਛੁਸੁਪਨੇਦੇਖੀਐਤਾਂਮੈ) ੨੫੩) ਸੁਖਰੂਪਸਾਖੀਪਤਿਹਚੈਜੰ
 ਨਾਬ੍ਰਹਮਰੂਪਤਹਾਂਜੀਵਪਛੰਨ) ਯੈਸੁਖਪਤਕੋਜਨਤਜੋਈ) ਸੁਖਸਰੂਪਸਾਖੀਤੁ
 ਸੋਈ) ੨੫੪) ਅਦਸਾਤੀਨਮਹਿਜੁਅਛੁਤ) ਭਵਅਭਾਵਸਾਖੀਅਨਸੁਤ)।
 ਅਦਸਾਤੀਨਬਿਲਛਨਜੋਹੈ) ਚੇਤਨਰੂਪਸਾਖੀਤੁਸੋਹੈ) ੨੫੫) ਤੀਨਕ
 ਲਮੇਭਾਵਰੂਪਜੋ) ਅਚਲਅਖੰਡਰੂਪਨਿਹਚੈਸੋ) ਅੰਨਅਸੰਤਾਸਤਾਜਾਤੈ)।

ਜਨਤਤੂਨਿਹਚੈਕਰਿਤਾਭੈ॥੨੫੬॥ਸੁਸਤਾਸੁਤੇਪ੍ਰਮਾਨਦਿਖਾਉ॥ਸੁਸਤਾਗਿ
 ਅਨਾਸੈਸਮਝਾਉ॥ਸਤਾਬਿਨਗਿਆਨਸੈਨਹੀ॥ਸੁਸਤਾਅਨੁਭਵਸਿਧਸਮਾ
 ਹੀ॥੨੫੭॥ਯਾਤੈਸਤਰੂਪਤੁਹੰਯੈ॥ਅਨੰਦਰੂਪਤੈਰਾਬਕਹੀਐ॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਿ
 ਵਹਾਗਬਿਖੈਸੁਨਜਾਤੈ॥ਨਿਜਬਿਖੈਰੂਪਤੇਅਤਿਦੁਖਤਾਭੈ॥੨੫੮॥ਤੁਝਸੁਖ
 ਸਰੂਪਬਿਖੈਬਿਸ੍ਵਾਮਾਕਰਤਭਲੀ॥ਬਿਧਨਿਹਚੈਜਾਨਾ॥ਸੁਖਸਰੂਪਨਹੀਇੰਦ੍ਰੀ
 ਮਨਬੁਧਸੁਨਿ॥ਸੁਖਸਰੂਪਵਤਹੈਨਿਹਚੈਪੁਨ॥੨੫੯॥ਹੋਤਸੁਪਤਤੇਜਬਉ
 ਤਥਾਨ॥ਨਿਜਾਬਿਵਹਾਸਮਰਬਪਛਾਨਾ॥ਯਥਾਪਰਿਸਹਿਨਵਤਦੇਖਾ॥ਤ
 ਥਾਪਟਸੁਗੀਧਵਤਪੇਖਾ॥੨੬੦॥ਯਾਤੈਤਵਸਰੂਪਅਨੰਦਾ॥ਜਿਹੰਜਾਨੇ
 ਅਟਹੈਸਰੁਦੰਦਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਪੰਪੀਲਕ੍ਰਾਤਅਨੁਸੂਤਾ॥ਸਾਖੀਅੰਤ

ਰਿਜਾਮਿਅਛੁਤਾ ॥ ੨੬੧ ॥ ਅੰਦੁਤੀ ਸਰੂਪ ਤੂੰ ਜਾਂਤੈ ॥ ਯਾਪਰ ਸੁਤ ਭਾਖੋ ਉਅਬ
 ਤਾਂਤੈ ॥ ਏਕ ਦੇਵ ਸਭ ਮੈਂ ਅਭਿਗੁਣਾ ॥ ਦਿਆਪਕ ਸਰਬ ਸਾਖੀਆ ਰੂੜਾ ॥ ੨੬੨ ॥
 ਸਰਬ ਤੂਤ ਅੰਤਰ ਅਤਮ ਜੋ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ ਰਹੈ ਨਿਹਚੈ ਸੋ ॥ ਕਰਮ ਅਧਿਖ ਸਰਬ
 ਮੈ ਬਾਸਾ ॥ ਚੇਤਨ ਨਿਗੁਨ ਸਾਖੀ ਭਾਸਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਨਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਾਖੀ ਜੋ ਕਹੈ ॥ ਸਦੁ
 ਤੀਯ ਕੈ ਸੈ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥ ॥ ਸੁਨ ਪੁਨ ਮ੍ਰਿਦਾ ਬਿਕਾਗ ਜਿਉ ਜਾਂਤੈ ॥ ਸ੍ਰਗ ਨਾ ਬਿਕਾਰ ਸ੍ਰਗ
 ਨ ਤਿਉ ਤਾਂਤੈ ॥ ੨੬੪ ॥ ਤੰਤ ਬਿਕਾਰ ਤੰਤ ਜਿਉ ਜਾਂਨਾ ॥ ਚਿਦ ਦਿਵਗਤ ਚੇਤਨ ਤਿ
 ਉਮਾਂਨਾ ॥ ਦਿਵਗਤ ਰੰਜ ਸਰਪ ਜਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਸੁਕਤ ਰਜਤ ਜਿਉ ਤੈ ਸੇ ਲਹੀਐ ॥
 ੨੬੫ ॥ ਯਾ ਤੈ ਤੂੰ ਅਵੈਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਖੰਡ ਦਿਖਾਵਤ ਹੋ ਪੁਨਰੂਪਾ ॥ ਸਜਾਤਿ ਬਿਜਤ
 ਸੁਗਤ ਭੇਦ ਜੋ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਰਤ ਅਤਮ ਹੋ ਸੋ ॥ ੨੬੬ ॥ ਅਖੰਡ ਏਕ ਰਸ ਸੋਧ ਦਘਨ

ਜਿਉ॥ ਅਬ ਅਚਲਤ ਦਿਖਾਵਤ ਹੋਤਿਉ॥ ਜਨਮੀਤ ਰਹਤ ਅਚਲ ਸੁਨ॥
ਅਜਤ ਦਿਖਾਵਤ ਹੋ ਅਬ ਕੈ ਪੁਨ॥ ੨੬॥ ਕਾਰਨ ਬਝਤ ਅਨਾਦਿ ਮਜੈ ਜੋ॥ ਅ
ਕ੍ਰੈ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਤ ਪੁਨ ਸੋ॥ ਜਿਉ ਕੁਮਕ ਸਨ ਮੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਿ॥ ਜੜ੍ਹ ਮੈ ਲੋਹ ਕਰਤ
ਚੇਸਟਾ ਚਗ॥ ੨੬੮॥ ਤਬ ਅਹਿ ਕਾਰ ਜਨਮ ਮਕਾਰ॥ ਇਛਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਰਹਤ
ਨਿਰਧਾਰ॥ ਸਤ ਚਿਦਾਨੰਦ ਰੂਪ ਤੁਜਾ ਤੈ॥ ਤਵ ਸਤ ਸਨ ਮੁਖ ਕਰਿ ਤਾਰੈ॥ ੨੬੯
॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਬੁਧਾ॥ ਸੰਤਾ ਸਤ ਕ੍ਰਿਆ ਹੋਤ ਹੋ ਸਿਧਾ॥ ਯਾ ਤੈ ਤੋਰੇ ਅਕ੍ਰੈ
ਰੂਪਾ॥ ਤੂੰ ਚੇਤਨ ਸਾਖੀ ਜੁਗ ਰੂਪਾ॥ ੨੭੦॥ ਤੁਸ੍ਟਾ ਅਤਮ ਚੇਤਨਾ ਮੈ ਕਰਿ ਸੁਨਾ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਹ ਮਨੋ ਬੁੱਧ ਜੋ ਪੁਨਿ॥ ਅਪੁਨ ਕਿਰਿਆ ਅਰਥ ਮੈ ਜਾਤੈ॥ ਬਗਤ ਤੈ
ਨਿਹ ਚੈ ਕਰਿ ਤਾਤੈ॥ ੨੭੧॥ ਜਿਉ ਗਦਿ ਅਮੈ ਲੋਕ ਬੀਖੈ ਜਨਾ॥ ਕਿਰਿਆ ਅਨੇ

੫੩
 ਕਕਰਤਨਿਹਚੈਮਨਾ॥ਸਾਪਰਕਹੋਭਗਵੰਨਬਚਨਜੋ॥ਸਰੀਰਵਾਕਮਨਕਰਮ
 ਅਰਿਤੁਸੋ॥ਨਿਆਇਬਿਪ੍ਰੀਤਕਰਮਹੈਜੋਈ॥ਪੰਚਹੋਤਪਹਿਚਨੋਸੋਈ॥ਸ
 ਰੀਰਜੀਵਇੰਦ੍ਰੀਭਿਨਭਿਨਜੋ॥ਚੇਸਟਾਬਿਬਿਪਦੇਵਪੰਚਮਸੋ॥੨੧੩॥ਸਤ
 ਚਿਦਨੰਦਅਕ੍ਰੈਸਰੂਪਨਿਤਾ॥ਸਤਸੁਭਾਵਤੋਹੋਨਿਯਚੈਉਤਾ॥ਅਗਨਿਉਸਨ
 ਵਤਜਨਉਤਾ॥ਸਾਗਦਿਪ੍ਰਕਾਸਜਿਉਤਕੋਭਾਸਾ॥੨੧੪॥ਅਬਕੂਟਸਬਸਰੂਪਦਿ
 ਖਾਂਉ॥ਕੂਟਸਬਨਿਗਬਿਕਾਰਸਮਸ੍ਵਾਂਉ॥ਕੂਟਵਤਰਿਸਟਤਸੋਕੂਟਸਤਾ॥ਐਸੋ
 ਚੇਤਨਾਮਦੈਵਸਤਾ॥੨੧੫॥ਅਨੰਤਰੂਪਅਬਸੁਨੋਪ੍ਰਗਟਸੋ॥ਦੇਸਕਾਲਤੇਅਨ
 ਵਛਿਨਜੋ॥ਅਦਿਅਕਤਿਆਦਿਪ੍ਰਥਵੀਪਰਜੰਤਾ॥ਬਿਆਪਕਸਰੁਮੇਪੂਰਨ
 ਅੰਤਾ॥੨੧੬॥ਪਟਉਤਪਤਿਪੂਰਬਨਭਜੈਸੋ॥ਬਿਆਪਕਰੂਪਸਰਬਮੈਤੈਸੋ॥

ਐਸੋਵਿਅਪਕਚੇਤਨਜਾਨ॥ ਅਨੰਤਰੂਪਤਕੋਪਹਿਚਨ॥ ੨੭॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪ
 ਅਬਗਾਂਊ॥ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਤਿਹੋਦ੍ਰਸਾਂਊ॥ ਸਭਕੋਚੇਤਨਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਕਾ॥ ਸੂਰਜ
 ਜੋਮਾਮਗਨਕੋਭਾਸਕਾ॥ ੨੮॥ ਵਿਸਮਾਨੁਤੁਸ਼ਕੋਸਭਯਾਤੈ॥ ਤੂੰਵਿਸਟਾਨਿ
 ਹਚੈਕਹਿਤਾਤੈ॥ ਵਿਸਮਾਨਸਭਤੂੰਨਹੀਹੋਇ॥ ਤੁਸ਼ਤੇਗਿਆਤਾਅਉਰਨਕੋਇ॥
 ੨੯॥ ਤੁਸ਼ਹੀਕਉਅਨੁਭਵਯਹਿਹੋਤਾ॥ ਤੂੰਸਤਾਚਿਤਅਨੰਦਉਦੋਤਾ॥ ਸੁਅੰ
 ਜੋਤਤੂਸੁਮੀਬੇਦਸੁਨਾ॥ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਕਤੂੰਨਿਹਚੈਪੁਨਾ॥ ੩੦॥ ਬ੍ਰਹਮਤੁਦਿ
 ਖਾਵਤਹਉਅਬਜਾਨ॥ ਅਧਿਸਟਨਜੀਵਈਸਕੋਮਾਨਾ॥ ਸਭਤੇਪਰੇਪਰੇ
 ਕਹਿਯੋ॥ ਪ੍ਰਤੰਗਿਆਤਮਾਤਕੋਕਹੋ॥ ੩੧॥ ਜੜਅਨਿਤਅਹਿਕਾਗਬਿਠ
 ਛਨਾ॥ ਪ੍ਰਤੰਗਆਤਮਾਕਹੋ॥ ਬਿਚਛਨਾ॥ ਤੰਤੁਮਸਿਆਦਿਫਕਹੋਜੋਈ॥ ਅ०

ਨਾਨੇਕ ਕਹੈ ਸੂਤ ਸੋਈ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਯੋਸਭ ਸੂਤ ਗਾਢ ਤਾਸਰ
 ਬਵਿਸ ਸਾਖੀ ਸਮਝਾਢ ਤਾਜਾਂਤੈ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਜੋ ਹੈ ॥ ਅਦੁ ਐਰੂਪ
 ਸੁਤਿ ਰਸੋ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਖੰਡ ਅਚਲ ਅਜ ਕ੍ਰੈਜਾਨਾ ਕੁਟ ਸਬ ਅਨੰਤ ਸ
 ਰੂਪ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਗਿਆਨਾ ॥ ਯਹਿ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਸੇ ਖਲ ਜੰ
 ਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦੁਆਦਸ ਦਸੇ ਖਲ ਕਰਿ ਜੁਦ ਸੇਖਤਾ ॥ ਸੋਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਪਤਤ
 ਯੋ ਪੇਖਤਾ ॥ ਲੀਨ ਮਹਤ ਸੁਗੰਧ ਉਤਪਲਾਜਿ ਉ ॥ ਨਿਤ ਸੁੰਧ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਜੰ
 ਨ ਤਿਉ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਖ ਅਨੁਭਵ ਤੁਝ ਕੇ ਯਹਿ ਰੁਯੋ ॥ ਅਗਿਆਨ ਤਿ ਮਹਤ
 ਤੈ ਮਿਟ ਗਯੋ ॥ ਆਤਮ ਯਾਜਗ ਪ੍ਰਬਾਹਿ ॥ ਸਿਰਜਿ ਓਦੁ ਐਤ ਬਹੁ ਬਿ
 ਧਿ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਪਛੈ ਤਮੇ ਕੀ ਓਪਦੇਸਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ
 ਇਤ ਸੂਤ ॥ ਪ੍ਰਯਾਨ ਸਯਾਨ ਮਧਿ ਯਾਨਿ

ਓਉਪਦੇਸਾ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਰਤ ਜਨ ਕੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ॥
 ਮਨ ਕੇ ॥ ੨੭ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਅਜ ਅਸ ਗੀਰਾ ॥ ਰਹਤ ਸਪਰਸ ਚੇਤਨ ਗੀ
 ਰੀਰਾ ॥ ਸਗੀਰ ਬਿਖੈ ਜਨ ਤਨਿ ਜਾਪਾ ॥ ਸਾਂਤ ਭਏ ਤਿਹ ਤੀਨੋ ਤਾਪਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਸੁਅੰਜੋਤਿ ਯਦ ਜਾਨਿ ਓਆਪਾ ॥ ਤਪਿ ਓਨਹੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੀਤਾਪਾ ॥ ਬਿਗਿਮ ॥
 ਨਮਯ ਪੁਰਖ ਜੀਵ ਕੋ ਜਾਨਿ ਓ ॥ ਅਸੀਰਾ ਪੁਰਖ ਤਿਉ ਜੀਵ ਪਛਾਨਿ ਓ ॥ ੨੯ ॥
 ੬ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਅਤਮਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਤੱਗਨੀ ਦਾਤਮਾ ਸੋ ਹੈ ॥ ਸਹਸ੍ਰ
 ਸੀਰਖਾ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜਾਤੈ ॥ ਜੀਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਯ ਪੁਰਖ ਤਾਤੈ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਰਖਾ ਬਿ
 ਰੀਅਨ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ॥ ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਤਿਸਟਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਨ ਸੋ ॥ ਸਤਿ ਅੰ
 ਰਿਯਾਨ ਅਨੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਜਨ ॥ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਯਚ ਰਾਮ ਪੁਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਇਅੰ

ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਖੇਤ੍ਰਗੁਪਤਿ ਹਚੈ ਕਰਿਗਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੁਤ ਅਰਥ ਸਰ
 ਬ ਜਾਨਿਓ ਪੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਜਿਉ ਇਛਾ ਤਿਉ ਬਿਚਾਰੁ ਤੈ ॥ ੨੬੨ ॥ ਯਾ ਤੇ ਬੇਦ
 ਕਿੰਕਰ ਤੂਨ ਹੀ ॥ ਯਾ ਪਰਸਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦਿਖਾਂ ਹੀ ॥ ਸਬਦ ਅਤੀਤ ਸਬਦ
 ਕੇਰੁ ਸਕਾ ॥ ਸਾਪੇਖ ਕਸਬਦ ਰਹਤ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਜਗਤ ਈਸਾ
 ਤਮਾ ਅਦੁ ਅਨਿਤ ਜੋ ॥ ਜਾਨਤ ਨਿਹਚੈ ਮਨ ਬਚ ਰਿਤਿ ਸੋ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ਪੁ
 ਨ ਕਰੈ ॥ ਤੋ ਕੈ ਤੈਨ ਕਾ ਹੂਚਿਤ ਪਰੈ ॥ ੨੬੪ ॥ ਜਗਤ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਜਾ
 ਨਿਓ ॥ ਤਿਹ ਮਹਾਂਤਮ ਪ੍ਰਗਟ ਪਛਾਨਿਓ ॥ ਜਿਉ ਇਛਾ ਤਿਉ ਹੀ ਦਰਤ ਉਸੁਨਿ ॥
 ਤਿਹ ਨਿਖੇਧਨ ਸਮਰਥ ਕਉ ਪੁਨ ॥ ੨੬੫ ॥ ਭੋਗੁ ਗਵਨੁ ਪੁਛੁ ਤਹੁ ਤੋਹਿ ॥ ਸੀਸੈ
 ਸਕਲ ਮਿਟਾਵਹੁ ਮੇਹਿ ॥ ਯਾਦਿ ਪਾਗਿ ਜਾਨ ਉਤਪਤਿ ਅਨਿਤ ਹੀ ॥ ਜਨਮਾਮ

ਕਾਵਕਹਿਓਜੁਨਿਰਿਤਗਿ॥੨੬੬॥ਤਦਪਪੂਰਬਗਿਆਨਉਤਪਤਿ॥ਯਾਜਨਮ
 ਬਿਖੇਕ੍ਰਿਤਕਰਮਜੁਸੰਤਿ॥ਉਤਰਕਾਲਭਾਵੀਜੁਬਸੇਖਾ॥ਅਤੀਤਅਨੇਕਜਨ
 ਮਕ੍ਰਿਤਦੇਖਾ॥੨੬੭॥ਤੇਕਰਮਕਹੰਫਲਦੇਤਨਜਾਤੈ॥ਨਾਸਨਯੁਗਤਿਤਾਸ
 ਕੇਤਾਤੈ॥ਤਾਤੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਰਮਜੋ॥ਤੀਨਜਨਮਦੇਰਿਨਿਸੁਸੋ॥੨੬੮॥ਸਰ
 ਬਕਰਮਦੁਖਿਕ੍ਰਿਤਨਮਕਰਿ॥ਅਰਿਤੇਨਿਹਚੈਮਨਬਚਧਰ॥ਜਉਦਹੁਹੋ
 ਹਿਅਨਥਾਜਾਤੈ॥ਕ੍ਰਿਤਨਾਸਨਿਸਚੈਹੁਇਤਾਤੈ॥੨੬੯॥ਸਰਬਅ
 ਨਦਸਥਾਪਸਿਗਸੁਨਾ॥ਸਾਸਤ੍ਰਅਨਰਬਕਹੋਪ੍ਰਗਟਪੁਨਾ॥ਕ੍ਰਿਤਕਰਮਨ
 ਕੀ ਸਕਬਹੁਨਹੀਹੋਇ॥ਕੋਟਿਕਲਪਕਰਿਨੇਜੋਇ॥੩੦੦॥ਅਵਸਮੇਫੋਰੋਗਤਬ
 ਸੁਜਾਤੈ॥ਕ੍ਰਿਤਕਰਮਸੁਭਾਸੁਭਜੋਪੁਨਤਾਤੈ॥ਭੋਭਗਵਨਤੁਮਕਹਿਓਜੁਆਹਿ॥

੫੨ ਨਹੀਜਨਮਤੁਸ੍ਰਕੋਨਿਰਬਾਹਿ॥੩੦੧॥ਸੋਅਜੁਗਤਿਦੇਖਤਹੋਜਾਤੈ॥ਅਨ
 ਠਹਰਤਨਮੋਰਤਾਤੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਹਤਸੁਨੋਕਛੁਕਹੋ॥ਸਿਸੈਸਕਲਸਿਖ
 ਤੁਹਿਦਹੋ॥੩੦੨॥ਗਿਆਨਅਗਨਸਮੀਪਸਪ੍ਰਸਜੁਆਹਿ॥ਸਰਬਕਰਮ
 ਬੀਜਕੀਓਦਾਹਿ॥ਨਹੀਅੰਕੁਰਉਪਜਤਪੁਨਕੋਇ॥ਗਿਆਨਅਗਨਕੋਯਹਿ
 ਫਲਹੋਇ॥੩੦੩॥ਕਰਮਬੀਜਜੁਗਿਆਨਅਗਨਸਮੀਪੁਜਿਉਪਤੰਗਜਨੋ
 ਪੁਨਦੀਪਾ॥ਨਹੀਅੰਕੁਰਲੇਤਪ੍ਰਗਟਪੁਨਜੋਈ॥ਕਲੇਸਗਿਆਨਦਗਧਭ
 ਏਸੋਈ॥੩੦੪॥ਨਹੀਅੰਕੁਰਉਪਜਤਪੁਨਜਨਾ॥ਗਿਆਨਅਗਨਕੋਯਹਿ
 ਫਲਮਾਨਾ॥ਸਿਖਕਹਤਐਸੇਪੁਨਿਹੋਇ॥ਯਕੇਮੇਟਸਕੈਨਹੀਕੋਇ॥
 ੩੦੫॥ਗਿਆਨੋਤਕਲਕ੍ਰਿਤਕਰਮਜੁਆਹਿ॥ਗਿਆਨਸਹਿਕਰਜੋਗਤੇ

ਕਰਮਜੁਆਹਿ॥ ਦਾਹਿਸਮਰਬਰਮਾਨਨਹੀਤਾਹਿ॥ ੩੧੧॥ ਤੋਰੋਕਰਨਾਬ੍ਰਿਥਾਸਰਹੰਯੋ
 ॥ ਲਖਾਰਬਨਿਹਚੈਅਬਪੁਨਕਹੰਯੋ॥ ਤਿਨਕਰਮਨਕੋਮੁਕਤਿਤੀਗਜਿਉ॥ ਪਗਦਿਗਤ
 ਫਲਹੋਰਜਾਨਨਿਹਚੈਤਿਉ॥ ੩੧੨॥ ਪੂਰਬਲਖਬੇਧਕਰਿਜਾਤੈ॥ ਛੁਟਿਓਧਨਖ
 ਤੋਬਾਨਸੁਤਾਤੈ॥ ਲਖਬੇਪੁਨਉਤਰਕਾਲਾ॥ ਆਰਭਧਬੇਗਖੈਹੋਤਾਬਿਸਾਲਾ॥ ੩੧
 ੩॥ ਲਖਬੇਧਪੁਨਹੋਤਪ੍ਰਦਿਗਤਾ॥ ਕਰਜਅਸਮਰਬਜਨਾਵਿਰੁਚਿਤਾ॥ ਯੋਸਗੀਰ
 ਅਰੰਭਕਕਰਮਾ॥ ਸਗੀਰਬਿਖੇਬਿਤਨਿਹਲਧਰਮਾ॥ ੩੧੪॥ ਪ੍ਰੇਜਨਨਿਦਰਤਾਪਿ
 ਨਿਹਚੈਜਨਾ॥ ਸੀਸਕਾਰਬੇਗਖੈਤੈਪਹਿਚਨਾ॥ ਪੂਰਬਜਿਉਬਰਤਤਪੁਨਆਹਿ॥
 ਕੇਦਲਕਰਮਕਰਤਨਿਰਬਾਹਿ॥ ੩੧੫॥ ਬਪੁਜਤਾਤਾਅਰਬਜੁਪ੍ਰਭਿਤਾ॥ ਇ
 ਛਾਮਨਛਪਗਿਛਤਨਿਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਅਰੋਪਤਿਧਰਿਚਿਤਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਾਦਿਲਖਣਨੈ

ਮਿਤਾ ॥ ੩੧੬ ॥ ਪ੍ਰਾਗਭਧਕਰਮਫਲ ਅਨੁਭਵਕਰੇ ॥ ਅੰਤਹਕਰਨਧਰਮਚਿਤਧਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਾਗਭਧਕਰਮਥੈਤੈਸੁਨਿਜਾਤੈ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਪੁਨਜਨਮਨਤਾਤੈ ॥ ੩੧੭ ॥ ਅ
 ਪਰਮਾਰਥਬੁਧਯੋਜੇਆਹਿ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਗਯਾਨਕਾਰਿਖੇਪੁਨਤਾਹਿ ॥ ਕਾਰਜਅਸਮਰ
 ਬਪ੍ਰਵਿਰਤਤਿਹੱਪਯੈ ॥ ਅਪ੍ਰੇਖਗਯਾਨਕਯਹਿਫਲਕਹੀਐ ॥ ੩੧੮ ॥ ਪ੍ਰਾਗਭ
 ਧਨਸਪ੍ਰਤਿਭਾਸਨਾਸੁਨਿ ॥ ਯਾਕ੍ਰਮਹੋਤਨਾਸਮਾਯਾਪੁਨਾ ॥ ਮਾਯਾਮਾਮੂਲਕਰ
 ਮ ਕੋਭਾਸਾ ॥ ਮਾਯਾਨਸਕਰਮਸਭਨਾਸਾ ॥ ੩੧੯ ॥ ਨਨੁਗਯਾਨੋਤ੍ਤਨਿਹਚੈਜਾਨਾ ॥ ਕੀਏ
 ਕਰਮੈਇਛਾਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਸਹੀਗੰਤਰਧਰਾਪਿਤਿਹਰੇਗਾ ॥ ਨਿਹਚੈਹੋਤਪ੍ਰਗਟਯ
 ਹਿਜੇਗਾ ॥ ੩੨੦ ॥ ਜੇਇਉਕਹੈਨਹਿਸੁਨਜਾਤੈ ॥ ਤਾਹਿਕਰਮਫਲਚਾਹਿਨ
 ਤਾਤੈ ॥ ਕਰਤੰਤਅਭਿਮਾਨਰਹਤਤਿਹੱਜਾਨਾ ॥ ਹਉਅਸੀਗਅਕ੍ਰੈਯੋਮਾਨਾ ॥ ੩੨੧ ॥

ਅਸਿਮ੍ਰਿਤਾ।

50
ਅਸਿਗੀਹਉਕਰਤਨਹੀਮਾਨੈ॥ਇਛਾਦਿਅਰੋਪਤਿਕਲਪਤਿਜਾਨੈ॥ਇਛਾਦਿਖੇੜ
ਧਰਮਹੈਜਿਤੇ॥ਹਉਸਾਛੀਤਮੈਸਭੁਤਿਤੇ॥੩੨੨॥ਗਯਾਨਵਾਨਾਪਿਨਿਹਚੈਜੋਈ
॥ਨਿਜਪਕ੍ਰਿਤਸਮਾਨਚੇਸਟਾਕਰਿਸੋਈ॥ਧਿਆਇਤਜਿਉਲੀਲਾਇਤਤਿਉ
ਸੁਨਾ॥ਸ੍ਰੁਤਸਿਮ੍ਰਿਤਯੋਕਹਿਓਪ੍ਰਗਟਪੁਨਾ॥੩੨੩॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਿਖਿਅਨਮੇਬਰਤਤ
ਜਬਾ॥ਹੋਅਕ੍ਰੈਜਨਤਨਿਹਚੈਤਬਾ॥ਬਪਜਾਤਾਤਤਾਹਿਬਿਤਜਾਨਾ॥ਤਾਤੇਅਪਿ
ਵਹੁਨਿਰਅਭਿਮਾਨਾ॥੩੨੪॥ਗਤਿਸਿਗਮੁਕਤਗਯਾਨਬਿਤਚੇਤਾ॥ਮਹਾਪ੍ਰਬੀ
ਨਬ੍ਰਮਕੋਬੇਤਾ॥ਯਾਗਿਨਮਿਤਾਅਚਰਤਕਰਮਜਬਾ॥ਣੀਨਹੋਹਿਤਮੈਨਿਹ
ਚੈਸਬਾ॥੩੨੫॥ਜੀਵਨਾਮੁਕਤਪੁਰਖੁਜੁਆਗਿ॥ਖੈਪ੍ਰਗਥਪੁਰੋਏਨਿਰਬਾਰਿ॥ਸੁ
ਮਿਰਸੈਤੈਪ੍ਰਗਥਜੈਸੇ॥ਕਰਮਾਦਿਭੁਗਕਰੋਪੁਨਿਤੈਸੇ॥੩੨੬॥ਉਰਤ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਾ॥

ਅੰਨਥਾਸਗੀਰਜਾਨਸਿਧਪੁਰੇਵਗੀਤਬਰ

ਪੁਰਬ ਕੇ ਅਘੋਰੀ॥ ਅਸਪ੍ਰਾਧਿਨ ਸਪਛਾਨੇ ਸੋਈ॥ ਤਕੀਜ ਉਬਿਰੁ ਤਕਛੁ ਹੋਇ॥
 ॥ ਤਾਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਦੀਜੈ ਸੋਇ॥ ੩੨॥ ॥ ਸਾਧ ਬ੍ਰਿਤ ਦੀਜੈ ਤਿਹ ਮੀਤਾ॥ ਪਾਪਾ ਬ੍ਰਿਤ
 ਦੈ ਗੋਕੋ ਨੀਤਾ॥ ਤਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਸਨ ਹੀਜੈ ਹੈ॥ ਤਾਹੀ ਮੈ ਦੇਖ ਉਸੁ ਲੈ ਹੈ॥ ੩੨
 ॥ ਕਛੁ ਪ੍ਰਗਤੁ ਪਭੋਗਤ ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਸੇਖ ਗਯਾਨ ਕਰ ਦਹਤ ਸੁਮਾਨਾ॥ ਸਗੀ ਗਇਤਰ
 ਕਰ ਮਜੋ ਬਖਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਰੇ ਬਾਦੀ ਦੁਫੈ ਖੀਮੈ ਜਾਨਾ॥ ੩੨੮॥ ਅਨਾਰਭੁ ਪਕਰਮ
 ਗਯਾਨ ਕਰਿ ਜਾਏ॥ ਨਿਰਬੀਰ ਜਕੀਏ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਤਏ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰ
 ਖੋਜੇ ਆਹਿ॥ ਪ੍ਰਗਤੁ ਪਭੋਗ ਅਰਬ ਨਿਰਬਾਹਿ॥ ੩੩੦॥ ਨਹੀ ਸਗੀਰ ਸਾਧਨ
 ਮਹਿ ਦੇਖਾ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਦਾ ਸੀਤੋਖਾ॥ ਜੈ ਸੇਓਗਦਾ ਤਹੀ ਨ ਸੁਨਾ॥ ਤੈਸੇ
 ਜਾਨਾ ਅਵਿਦਿਆ ਹੈ ਪੁਨਾ॥ ੩੩੧॥ ਅਵਿਦਿਆ ਕਾਰਜ ਦੇਹ ਦੁਖੈ ਜਾਨਾ॥ ਕਛੁ ਕਰ

ਨਸਮਰਬਤਾਹਿਨਪਛਾਂਨ॥੩੩੨॥ਸੁਨਗੁਰਦੇਵਕਹਉਭੁਭਿਆਗੈ॥ਯਹਿ
 ਨਿਕੇਮਨੇਮੇਨਯੀਲਾਗੈ॥ਕਾਰਨਨਾਸਤੈਕਾਰਜਦੇਖ॥ਤੰਤਨਾਸਪਦਪ੍ਰਗਟਪਰੇਖ॥
 ੩੩੩॥ਕਹਾਦੇਖਿਕਉਨੇਇਉਕਹਿਓ॥ਯਹਅਚਰਜਮੇਰੇਮਨਲਹਿਓ॥ਸੁ
 ਨਹੁਸਿਖਉਤਰਯਾਕੋਜੋ॥ਕਾਰਨਸੁਕਸਜਬਿਤਹੈਸੋ॥੩੩੪॥ਸੁਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਕਹਿ
 ਚਿਲੋਕਮੇਦੇਖਿਓ॥ਨਿਜਅਨੁਭੈਕਹਿਦ੍ਰਿੜਪੁਨਪੇਖਿਓ॥ਯਾਮੈਜੁਗਤਿਅਭੁਤ
 ਦਿਖਾਂਉ॥ਰੱਜਸਰਪਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਜਨਾਂਉ॥੩੩੫॥ਜੈਸੇਰੱਜੁਗਯਾਨੁਜਬਹੋਇ॥ਸਰ
 ਪਗਯਾਨੁਤਰਹਰੈਨਕੋਇ॥ਤਬਭੈਜਨਤਕਪਜਉਆਹਿ॥ਵਰਤਤਹੈਨਿਹਚੈਨਿਰਬ
 ਹਿ॥੩੩੬॥ਦੀਸਤਦਗਧਪ੍ਰਗਟਪਟਜੈਸੋ॥ਗਯਾਨਿਕੋਬਪੁਤਸਤਤੈਸੋ॥ਸਦ
 ਮੁਕਤਿਗਯਾਨੀਪਹਿਚਾਂਨ॥ਬ੍ਰਹਮਰੋਇਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਪਤਮਾਨ॥੩੩੭॥ਮੁਕਤਿਰੂਪ
 ਯਾਥਾਮਤਿਕੁੰਚਤਜੇਬਿਲਮਾਤੀ॥ਨਿਜਮਭਾਵਦੇਖਤਪੁਨਨਾਹੀ
 ॥ਦੁਆਬਿਪਿਸਰੀਰਪਤਨਥਿਤਮੈਸੁਨਿ॥ਮੁਕਤਰੂਪਗਯਾਨੀਪ

ਤੀਮੁਕਤਭਯੋਹੈ॥ ਨਿਤਮੁਕਤਸੁਭਾਵਛਯੋਹੈ॥ ਕੀਓਪਰਹਾਰੁਪਪਰਹਾਰਾਪ੍ਰਾਪ
 ਤਕੀਪ੍ਰਾਪਤਨਿਰਧਾਰ॥ ੩੩੮॥ ਅਬਅਪਿਯਬਾਸੁਪਨਦ੍ਰਿਸਟਾਜੋ॥ ਸੁਪਨਪ੍ਰਾਪ
 ਤਭੈਕਰਿਪ੍ਰਬੁਧਸੋ॥ ਸੁਪਨਦਿਦਹਾਰਸਰਬਮਿਥਿਕੋਰਿ॥ ਕੀਓਨਿਖੇਪਸਾਂਤਹੁਪ
 ਸੇਖਧਰਿ॥ ੩੩੯॥ ਤਿਉਹੀਕੁੰਤਮੁਲਸੀਸਾਗਾਮਹਾਂਸੁਪਨਜਨੋਬਿਦਹਾਰ॥ ਸਭਮਿਥਿ
 ਆਕਰਿਕੀਓਨਿਰਸਤਾ॥ ਤੁਸਤਹੁਪਸੇਖਪ੍ਰਸਸਤਾ॥ ੩੪੦॥ ਨਨੁਪ੍ਰਾਰਭੁਪਕਰ
 ਮਖੈਤੇਸੁਨਿ॥ ਸਹੀਰਨਾਸਜਨੋਨਿਹਚੈਪੁਨਾ॥ ਸਹੀਰਨਾਸਪੁਨਜਨਮਅਭਾਵਾ॥ ਸਰ
 ਬਦ੍ਰਿਪਨਰਹਤਾਦ੍ਰਸਾਉ॥ ੩੪੧॥ ਨਨੁਸੁਨਾਤਮਾਯਾਤੇਜਾਨਾ॥ ਹਉਕਿਹੋਅਸ
 ਮਕਹਉਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਨਾਥਿਖੈਹੇਤਤੇਕਹੀਐ॥ ਨਾਸਤਭ੍ਰਮਾਐਸੇਕਹਿਓ
 ਹੀਐ॥ ੩੪੨॥ ਪ੍ਰਸਿਧਅਸੰਤਹੁਪਹੋਜਾਤੈ॥ ਸੁਅੰਏਵਅਵਸੇਖਸੁਤਾਤੈ॥

ਐਸੇ ਅੰਗੀਕਰ ਕਿ ਮਰਬਾ ॥ ਬਾਦੀ ਸਿਕਾਕਰਤ ਸਮਰਬਾ ॥ ੩੪੩ ॥ ਯੋਸਤਕ
 ਹੋਮੁਤ ਅਗਯਾਨਾ ॥ ਨਾਸਤ ਸੂਨ ਕੋਗਯਾਤਾ ਮਨਾ ॥ ਜਿਉ ਸਰਪ ਚੁਤਾ ਕੋਤਾ ਗਤ ਹੈ ਸੁ
 ਨਾ ॥ ਸੁਸਰੂਪ ਨਹੀਤਾ ਗਤ ਹੈ ਪੁਨਾ ॥ ੩੪੪ ॥ ਨਹੀਆਤ ਮਯਾ ਹੇਤ ਜੁਆਹਿ ॥ ਕਹਿ
 ਬੋਕੋ ਸਮਰਬ ਨਹੀਤਾ ਹਿ ॥ ਅਮਾਦਾ ਸਿਆਮੈ ਜੈਸੇ ਚਦਾ ॥ ਨਹੀਦੀ ਸਤ ਅਰ
 ਕਯੋਗ ਸਨ ਬੀਧਾ ॥ ੩੪੫ ॥ ਤਿਉ ਆਤਮਾ ਅਗਯਾਨ ਯੋਗ ਕਰਿ ॥ ਰੂਸੂਨ ਹੀ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਨਿਹਚੈ ਧਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਚਦ ਦਰਸ ਮੈ ਜਾਤੈ ॥ ਨਹੀਦੀ ਸਤ ਅਚਿਹਨ ਕਰਤਾ ਤੈ ॥
 ੩੪੬ ॥ ਗ੍ਰਿਸਨਾਸਤੈ ਤਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟ ਜੋ ॥ ਨਹੀਦੀ ਸਤ ਬਿਦਹਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੋ ॥ ਅ
 ਥਾਨਿ ਬੇਧ ਉਪਦੇਸ ਕਹੋ ਸੁਨਿ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਨਿ ॥ ਇਸ ਬੁਲਾਅ
 ਨਲ ਨਹੀਗ ਸਪਛਾਨਾ ॥ ਯੋਸੁਤ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਗਟ ਦੁਖਿਆਨਾ ॥ ਜਾਹਿ ਕਹਨ ਕੋ

ਵਾਕਨਿਬ੍ਰਿਤਾ॥ ਅਪ੍ਰਪਤਮਨਸਾ ਬਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤਾ॥ ੩੪੮॥ ਕਹ ਬੋਕੋ ਬਾਚਾਨਉ
 ਦੇਜਾ॥ ਇਤਾਦਿਨ ਬੇਧ ਸਿਧਨ ਹੀਰੋਤਾ॥ ਸਰਬ ਨਿਬੇਧ ਅਉਧ ਪਹਿਚਾ
 ਨਾ॥ ਅਵਿਸੇਖ ਸਤ ਆਤਮ ਜੋ ਜਨਾ॥ ੩੪੯॥ ਨਿਬੇਧ ਦੁਆਰ ਜੁ ਕਹਿਓ ਅ
 ਸੰਤ ਪੁਨਾ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨਾਤਮ ਹੈ ਪੁਨਾ॥ ਜਉ ਅਸੰਤ ਅਤਮ ਕਹੋ ਜਾਂਤੈ॥
 ਥੀਧਿ ਅਸੁਤ ਕਰਿ ਕਾਰਜ ਨਤਾਤੈ॥ ੩੫੦॥ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਤਮਾਂ ਜਾਂਨਾ ਜੋ
 ਸਭੁ ਹੁਕੋ ਕਰਤ ਪ੍ਰਮਾਣਾ॥ ਸਭ ਕੀ ਆਦਿ ਅਤਮਾਂ ਹੋਯੈ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਿਤ
 ਕੋ ਕਹੀਐ॥ ੩੫੧॥ ਸਤ ਸਿਪਤਿ ਸਤੁ ਭਵ ਬਿਖੈ ਸੁਤਾ॥ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਮਾਣ
 ਕਹਤ ਉਤਾ॥ ਯਾ ਜਗ ਪੂਰਬ ਸਤ ਆਤਮ ਜਾਂਨਾ॥ ਉਦਿਆਲ ਕਸੇ ਕ੍ਰੇਤ ਜੁ
 ਬਖਾਂਨਾ॥ ੩੫੨॥ ਸਤੁ ਜੀਅ ਨਿਤਗਮਾਨ ਬ੍ਰਮ ਜੋ ਸੁਤ ਸਾਖ ਕਹਤ ਨਿ

ਚੈਸੋ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਅਬਪੁਨ ਕਹਤ ਸੁਜਾਂਤੈ॥ ਆਤਮ ਅਥਿਨ ਸੀ ਜਨੋਤ ਤੋ॥ ੩
 ੫੩॥ ਜਿਹ ਕਰਿਸਰਬ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਸੱਤ ਰੂਪ ਅਤਮ ਯੋਭਾ ਸੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਤਭਾਵਾ ਬਿਖੈ ਜੁ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਨਹੀ ਅਪੇਖਿਆ ਨਿਹਚੈ ਜਾਂਨਾ॥ ੩੫੪॥ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸ੍ਰਾਂਤਿ॥ ਅਵਸਥਾ ਤ੍ਰੈਸਾਛੀ ਕਹਿਗਾਂਊ॥ ਪ੍ਰਮਤ੍ਤੁ ਅਥਿਭਚਾਰ
 ਹੇਤ ਕਰਿ॥ ਕੂਟਸਤ ਨਿਤ ਸਿੰਧਗਯਾਨ ਧਰਿ॥ ੩੫੫॥ ਸੁਖੁ ਪਤਿ ਬਿਖੈ ਬਿਭ
 ਚਰਤ ਇਤਿ ਚੇਤਾ॥ ਨਹੀ ਐਸੇ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਬੇਤਾ॥ ਸੁਖੁ ਪਤਿ ਬਿਖੈ ਅਪੇਖੇ
 ਸੇ ਜਾਂਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੇ ਯਤੁ ਨਿਵਾਰਨਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੩੫੬॥ ਹੋ ਨਹੀ ਯਾ ਸੁਖੁ ਪਤਿ ਮੇਜਾਂ
 ਨਾ॥ ਸਰਬ ਲੋਕੇ ਐਸੇ ਨਹੀ ਮਾਂਨਾ॥ ਸੁਖੁ ਪਤਿ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਿਤੁ
 ਕੇ ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ੩੫੭॥ ਅਸਿੰਧ ਬਸਤੁ ਬਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਨਿ ਜਾਂਤੈ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਪੇ

ਖਿਆਨਿ ਹਚੈ ਤਾਭੈ ॥ ਨਹੀ ਆਤਮ ਕੋ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਸੁਨਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਪੇਖਿਆ
 ਮਨ ਬਚਕ ਰਿਪੁ ਨਿ ॥ ੩੫੮ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਪੇਖਿਆ ਆਤਮ ਚੇਤਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ
 ਤੁਕ ਉਨ ਕੋ ਨਿਹਚੈ ਬੇਤਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੁਜਾ ਕੋ ਪੁਨਹੋਇ ॥ ਬੋਧ ਰੂਪ ਆਤਮ ਹੈ ਸੋਇ ॥
 ੩੫੯ ॥ ਤਾਭੈ ਸੁਭੈ ਸਿਧ ਆਤਮ ਸੁਨਾ ॥ ਨਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਪੇਖਿਆ ਭਿਰੋ ਪੁਨਾ ॥
 ਜੇ ਯਹਿ ਦ੍ਰਿਸਸ ਮੂਹ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਵਿਦਯਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਮਾਤ੍ਰ ਕਰਿ ਧਿਆਸਾ ॥ ੩੬੦ ॥
 ਕੂਟ ਸਬ ਨਿਤ ਸਿਧ ਹੋਤ ਕਰਿ ॥ ਅਭਾਸ ਸੱਤਾ ਸਮਸਤ ਮੈ ਧਰਿ ॥ ਸਤ ਬਸ
 ਤੁਅਭਾਵ ਨਹੀ ਸੁਨ ਜਾਭੈ ॥ ਤੀਨ ਕਾਲ ਜਿਉ ਕੀਤਿ ਉਤਾਭੈ ॥ ੩੬੧ ॥ ਇਸ ਬੂ
 ਲ ਕਾਰਜ ਸਤ ਜਾਭੈ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤ ਸੂਖਮ ਕਾਰਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਯਹਿ ਸਭ ਚਿਤ ਬਿ
 ਵਰਤ ਰੂਪ ਜੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਜਾਨਿ ਹਚੈ ਸੋ ॥ ੩੬੨ ॥ ਦਿਸਤਾਰ ਸਰਬ ਰੂਪ ਕੋ

ਜੋਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਬਿਸੁਯਹਿ ਸਭ ਜਗੁ ਸੋਹੈ॥ ਦੈਖੈ ਅਤਮ ਜਿਉ ਤੈ ਸਭਾ ਬਿ
 ਚਛਨ ਤਾਹਿ ਕਹਤ ਕੋ ਦਿਕਥਾ॥ ੩੬੩॥ ਗਯਾਨ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਤੋਤ ਕਦਾਂ ਚਿਤਾ॥
 ਅਰਬਨ ਕੀ ਸੋਤਾ ਨਿਹ ਚੈ ਨਿਤਾ॥ ਏਕ ਗਯਾਨ ਬਹੁ ਰੂਪ ਅਕਾਗਾ ਕੈ ਸੋਭੇ ਯੋ ਦਿ
 ਸਥਾਗਾ॥ ੩੬੪॥ ਅਨਿਰਵਚਨੀ ਮਹਿਤੀ ਮਾਯਾ ਜੋ॥ ਸਕਤ ਲਖ ਲਾਜ ਨ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਸੋ॥ ਨਾਨਾ ਭਾਵ ਕੋ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਾ॥ ਸੋ ਅੰਕੁਰੋਂ ਕਹਿਓ ਜਿਉ ਅਪਤਾ॥ ੩੬੫॥
 ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਪੁਨਾਮਾਰ ਮਜੇਈ॥ ਬਹੁ ਰੂਪ ਧਰੇ ਸੁਤ ਭਾਖਿਓ ਸੋਈ॥ ਨਨੁ ਦ੍ਰੈਤ
 ਰੂਪ ਬ੍ਰਾਹਮਿ ਚਿੰਨਾ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਹਿਓ ਜੁ ਬਖਾਨਾ॥ ੩੬੬॥ ਦਾਸਤਵ ਦੇ
 ਤਭਯੋ ਸੁਨ ਜਾਤੈ॥ ਯੋ ਮਤ ਕਹੇ ਸੁਖ ਮਤ ਤਾਤੈ॥ ਦੁਐਤ ਰੂਪ ਕੀ ਨਿਆਈ
 ਭਾਸਿਓ॥ ਅਦਿਰ ਜਾਤੈ ਇਉ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਕਾਸਿਓ॥ ੩੬੭॥ ਨਹੀ ਦਾਸਤਵ

ਦ੍ਰੈਤਕਦਾਂਚਿਤਜਨਾਯੋਬੇਦਾਂਤੰਡੁਮਪਹਿਚਾਂਨਾਯਹਿਸਿਧਾਂਤਕਹਿਓਪ੍ਰਬੀਨ
 ਯਾਕੋਨਿਹਚੈਮਨਬਚਚੀਨਾ॥੩੬੮॥ਜਹਾਂਦੁਐਤਜਿਉਹੋਤਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾ॥ਇ
 ਤ੍ਰਇਤ੍ਰਕੋਦੋਖੈਸੋਪੁਨਾ॥ਇਤ੍ਰਇਤ੍ਰਗੰਧਕੋਲੇਤ॥ਇਤ੍ਰਇਤ੍ਰਕਉਨਿਹਚੈਦੇਤਾ॥
 ੩੬੯॥ਜਹਾਂਸਰਬਆਤਮਾਹੋਇ॥ਕਿਹਿਕਰਿਕੋਕੋਦੋਖੈਕੋਇ॥ਕਉਨਕ
 ਉਨੰਗੰਧਗਹਤਸੁਨਾ॥ਕਉਨਕਉਨਸੋਲੇਤਦੇਤਪੁਨਾ॥੩੭੦॥ਜਿਹੋਕਰਿਯ
 ਹਿਸਭੁਜਾਨਿਓਜਾਈ॥ਤਾਕੋਗਿਆਤਾਕੋਠਹਿਰਾਈ॥ਨਹੀਅੰਨਦ੍ਰਿਸ਼ਟਪ
 ਹਿਚਾਂਨਾ॥ਨਹੀਅੰਨਸ੍ਰੋਤਾਤਿਉਜਾਂਨਾ॥੩੭੧॥ਨਹੀਅੰਨਦ੍ਰਿਗਿਆਤਾਕੋਇ॥
 ਸਭੁਕੋਗਿਆਤਾਆਤਮਾਹੋਇ॥ਗਿਆਤਾਕੋਗਿਆਤਾਨਹੀਪੰਯੈ॥ਯਹਿਅਚ
 ਰਜਕੈਸੇਕਹਿਲਹੀਐ॥੩੭੨॥ਏਤਤਸਰਬਆਤਮਜਾਂਨਾਪ੍ਰਕਾਸਕਸ

ਰਬਰੁਪਕੇਮੰਨਾ॥ ਨਿਤਸੁਪੰਬੁਧਪੁਨਮੁਕਤਾ॥ ਪੁੰਡਰਿਕੇਤੰਨਮਤੁੰਕਿਤਾ॥ ੩੧
 ੩॥ ਸੋਤਉਤੁਹੀਸਿਖਸੁਨਜਭੈ॥ ਦੇਵਤਤਫਿਤਅਨੁਕੋਤਭੈ॥ ਸ੍ਰਤਗੁਰਅਨ
 ਭਵਲੁਕਤਪ੍ਰਮੰਨਾ॥ ਉਪਜੀਅਧੇਖਬੁਧਾਬ੍ਰਿਤਮਾਨਾ॥ ੩੨॥ ਸਾਧਨਕਰਿਪ੍ਰਬੁ
 ਧਜਬਤਯੋ॥ ਸਭਮਿਥਿਅਰੂਪਪ੍ਰਤੈਮਟਿਗਯੋ॥ ਅਪ੍ਰਮੇਵਰੂਪਾਦਿਸੇਖਾ॥
 ਸੋਹੰਸਰਬਰੂਪਕਰਿਦੇਖਾ॥ ੩੩॥ ਯੀਸਯਾਨਿਵ੍ਰਤੈਜੁਪ੍ਰਬੁਧਾ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
 ਭਯੋਅਤਸੁਧਾ॥ ਪ੍ਰਬੁਧਕਰਮਜਨਤਫਲਜੇਈ॥ ਅਦਧਲੋਕਸਿਰਹਕੀਸੇ
 ਈ॥ ੩੪॥ ਲੋਕਅਨੁਗ੍ਰਹਅਰਬਸਗੀਗਾ॥ ਪ੍ਰਬਜਿਉਬਰਤਤਪੁਨਪੀਗਾ॥
 ਸਾਸਤ੍ਰਸਾਖਯਾਹੀਪਰਹੋ॥ ਕਰਨਨਾਸਤੈਕਾਰਜਲਹੋ॥ ੩੫॥ ਰੰਗੁਆਹਿਜਿਉ
 ਸਰਪਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਤਕੇਦੇਖਮਹਾਭੈਭਾਸੈ॥ ਰੈਤੇਉਪਜਿਓਕੀਪਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਸੁਧ

ਬੁੱਧ ਭੂਲ ਗਈ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ੩੧੮ ॥ ਰੰਜੁ ਗਯਾ ਨੁਬਹੁਰ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਅਤਿ ਭੈ ਪੂਨ
 ਤਾ ਤੈ ਮਿਟ ਗਯੋ ॥ ਗਹਿ ਓਸੇ ਖਕ ਪਪੂਨ ਜਾ ਤੈ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਕਾਰ ਜਬਿ ਤੈ ਤੈ ॥
 ੩੧੯ ॥ ਅਬ ਦਾਸਟਾਂ ਤੁਕ ਹੋ ਸੁਨਿ ਜੈ ਸੇ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਕਾਰ ਲਹਿ ਓਤੈ ਸੈ ॥ ਬਿਧ
 ਵੰਸ ਅਖਲ ਮੋਹਿ ਅਪਿ ਕੀਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਕਾਰਜ ਅਤਮ ਬਿਤਰੀਨਾ ॥ ੩੨੦ ॥ ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦੇਹ ਧਰਨ ਜੋ ॥ ਲੋਕ ਉਪਕਾਰ ਜਨ ਅਰਥ ਸੇ ॥ ਅਸਨ ਪਾਨ ਅਛ
 ਦਨ ਅਰਥਾ ॥ ਸਰੀਰ ਗਹਿ ਓਨ ਹੀ ਭੋਗ ਸਮਰਥਾ ॥ ੩੨੧ ॥ ਲੋਕ ਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰ
 ਜੁਆਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਹੈ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ॥ ਦਰਸਨ ਭਜਨ ਸੰਭਾਖ ਲਜਾਂਨਾ ॥
 ਸਾਂਕੋਟ ਲਾ ਅਬ ਕਹੈ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੩੨੨ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਸੰਭਾਪਾ ਪਾਬਿਨਾਸਾ ॥ ਭਜ
 ਨ ਕੀਏ ਸਿਪਦਾ ਬ੍ਰਿਧ ਬਾਸਾ ॥ ਸੰਭਾਖ ਲੁਟੈ ਮੋਖ ਪਛਾਂਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਕਹਿ ਓਉਪ

ਕਾਗਬਿਧਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਨਿਤ ਸੁੱਧ ਬੁੱਧ ਮੁਕਤਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ਸੋਹਿ ਨਿਹਚੈ ਅੰਤਰਿ ਅੰ ੦੫੬
 ਏਓ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬੋਧ ਭਯੋ ਪੁਨ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੈ ਨਿਹਚੈ ਜੋਹਿ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ
 ਨਾਮ ਹਾਨਿ ਦਾਤੇ ਜਾਤੈ ॥ ਭਯੋ ਪੁੱਧੁ ਸੁੱਧ ਮਤਿ ਤਾਤੈ ॥ ਸੀਸਾ ਗਬਿਕਾਰ ਬਿਧ ਨਤੇ
 ਮੁਕਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਯਹ ਉਪਜੀ ਲੁਕਤਿ ॥ ੩੩ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਬਡੋਹਿ
 ਤਕਾਰੀ ॥ ਆਤਮਾ ਬਿਤ ਪੁਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤਾਕੇ ਆਤਮਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ॥
 ਤਰਤਸੇਕ ਆਤਮਾ ਬਿਤ ਸੋਇ ॥ ੩੪ ॥ ਜੀਵਿ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕਤਾ ਜਾਹਿ ॥ ਤਕੇ ਤਿ
 ਬਿਧ ਕਰਮ ਭਏ ਦਾਹਿ ॥ ਗੁਨ ਅਗਨਿ ਸਭ ਕਰਮ ਜਗਾਵੈ ॥ ਯੋਗੁ ਗਵੰਨ ਅਰ
 ਜਨ ਪ੍ਰਤਿਗਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ॥ ਜਾਕੀ ਉਪਮਾ ਅ
 ਮਿਤ ਅਨੁਪਾ ॥ ਆਤਮਾ ਬਿਦਿ ਜਾਤੈ ਜੋ ਅੰਨਾ ॥ ਤਾਹਿ ਉਪਾਸਨ ਮੈ ਦੁਖ ਜੰਨਾ ॥

੩੮੮॥ ਦਿਦਾ ਅੰਨਕ੍ਰਿਆ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਫਲ ਅਨਿਤਤਾ ਕੋ ਜੁ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਆ
 ਪਰਾਇਨਾ ਬਿਦਿਆ ਸਰਬਾ ॥ ਸ੍ਰਗ ਕਾ ਮਨ ਉਪਜਤ ਗਰਭਾ ॥ ੩੮੯॥ ਫਲ ਅਨਿ
 ਤ ਕਰਮ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਪਟਵਤ ਸ੍ਰਗਾ ਦਿਕਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਕਰਮਨ ਕਰਿਯਹਿ ਲੋਕ
 ਉਪਾਇਓ ॥ ਤਿਉ ਪਰਲੋਕ ਕਰਮ ਤੈ ਗਾਯੋ ॥ ੩੯੦॥ ਪੁੰਨ ਖੀਲ ਸੁਰਲੋਕ ਖੀਲ
 ਸੁਨਾ ॥ ਤਿਉ ਯਹਿ ਲੋਕ ਜਾਨਿ ਨਿਚੈ ਪੁਨਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਮ ਕੋ ਜੋਈ ॥ ਨਖ ਸਿਖ
 ਦੁਖ ਗੁਪੈ ਸੋਈ ॥ ੩੯੧॥ ਅੰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਿਦਾ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਦਾ ਸਭੈ ਅਦਿਦਾ
 ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਦਾ ਅੰਨ ਉਪਾਸਨ ਜਾਤੈ ॥ ਦੁਖ ਤੈ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਤਾਤੈ ॥ ੩੯੨॥
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਬਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਤੋ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨਨ ਤੁਏ ਖਿਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਵਤੈ
 ਅੰਨ ਦੇਵਤੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਰਤ ਉਪਾਸਨ ਪੁਨਸੈ ॥ ੩੯੩॥ ਦੇਵ ਪਸੂ ਨਿਹਚੈ ਕਹੁ

ਜਾਨਾ ਅਤਮ ਤੈਥਿੰ ਨ ਦੇਵ ਪਹਿਚਾਨਾ ਚੰ ਪੁਨ ਭਿੰਨ ਦੇਵ ਤੈ ਮਾਨਾ ਭੇਦ ਉਪਾ ॥ ੫੧ ॥
 ਸਨਹੈ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਫੁਲ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਪਸੁਨਿ ਹਾਗਾ ਬੀਧਨ ਬੀਧਿ ਓਸ ਦਾਉ
 ਹਧਾਗਾ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤ ਦੇਵ ਤ ਦੇਵ ਤਾਉ ॥ ਦੁਖ ਗੁਪ ਕੀਤਿ ਹਸਿ ਰਪੰਡਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤ
 ਤੈ ਅੰਨ ਦਿਦਾ ਪਰਤਾਗਾ ਅਧਿਅਤਮਾ ਦਿਦਾ ਅਸੈ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਦਿਦਾ
 ਕੈਸੀ ਅਬ ਗਾਂਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਬਚਨ ਦਰਸਾਉ ॥ ੩੮ ॥ ਦਿਦਾ ਸਕਲ
 ਰਾਜ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਜ ਗੁਰਾ ਸੁਖ ਗੁਪ ਸਮਾਜਾ ਉਤਮ ਅਤਿ ਪਦਿਤ ਸੁਨਾ
 ਤੈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪਤਾ ਹਿਧਰ ਮਸਤਾਉ ॥ ੩੯ ॥ ਅਹੰ ਪਰਮ ਸੁਖ ਅਤਮੈ ਜਨ
 ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸੁਖ ਕਰਤ ਸੁਮਾਨਾ ਅਗਨ ਹੋਤਾ ਦਿਸ੍ਵਰ ਗਫਲ ਜੈਸੈ ॥ ਦੇਵ ਦਿ
 ਖਾਨੇ ਨਿਹਚੈ ਤੈਸੈ ॥ ੪੦ ॥ ਤਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਦਾ ਬਿਗਿਆਨਾ ਪੁਰਖਾਰ ਬਪਰ

ਮਦਿਖਾਦਤਜਾਨਾ ਵਿਦਯਾਬ੍ਰਮਾ ਅਨਿਤਰਜਾਤੈਂ ॥ ਹੋਤਮੋਖਫਲਨਿਹਚੈਤਤੈਂ ॥
 ੩੮੮ ॥ ਸੰਧਿਬਿਖੈ ਕਾਗਜਾਂਤ੍ਰਜੇਈ ॥ ਤਾਹਿਨਿਵਾਰਤਨਿਹਚੈਸੋਈ ॥ ਸੁਹੰਬ੍ਰਹ
 ਮਦਿਤਗਾਨੀਜੋਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਨਿਹਚੈਕਰਿਸੋਹੈ ॥ ੪੦੦ ॥ ਬੇਦਅਨੁਸਾਸਨ
 ਤੀਨਬੇਰਸੁਨਾ ॥ ਨਿਹਚੈਪ੍ਰਗਟਕੀਓਤਾਤੈਪੁਨਾ ॥ ਸਠਉਨਮਤਿਗੁਰਸਰਧਾਰੀਨਾ ॥
 ਕਪਟਕਰਤਗੁਰਸੋਅਤਿਚੀਨਾ ॥ ੪੦੧ ॥ ਗੁਰਬਚਨਬਿਖੈਨਹੀਜਾਹਿਪ੍ਰਤੀਤਾ ॥
 ਗੁਰਸੋਕਹੈਹਰਿਅਰੁਜੀਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿਅਉਬ੍ਰਾਹਮਪੁਨਅਉਗਾ ॥ ਤਿਹਪਾਪੀਕੋ
 ਕਹੂੰਨਠਉਗਾ ॥ ੪੦੨ ॥ ਗੁਰਸੋਕਹੈਬਿਤਤਾਜਲਪਾ ॥ ਨਰਕਪਰੈਨਿਕਸੈਨਹੀਕ
 ਲਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਘਾਤਗੋਘਾਤੀਜਾਂਨਾ ॥ ਕਪਟਕਰੇਗੁਰਸੋਚਿਤਾਨਾ ॥ ੪੦੩ ॥
 ਏਕਅਖਰਦਾਤਾਜੋਹੰਯੈ ॥ ਜੇਤਕੋਗੁਰਨਹੀਪੁਨਿਕਹੀਐ ॥ ਸਉਜਨਮਸੁ

ਆਨਕੋ ਪਾਵਤ ਜਾਤੈ ॥ ਪੁਨ ਚੰਡਾਲ ਜਨ ਮਧਰਤਾ ਤੈ ॥ ੪੦੪ ॥ ਜੈ ਸੀ ਗੁਰ ਸਿ
 ਉਕਰੇ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ॥ ਤੈ ਸੋ ਹੀ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮੀਤਾ ॥ ਗਯਾਨ ਬਿਨ ਨ ਹੀ ਗੁਰੁ ਪਛਾਂਨਾ ॥ ਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰੇਮੇ ਸੁਰ ਭੇਦ ਨ ਮਾਂਨਾ ॥ ੪੦੫ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦਿਨ ਕੋ ਰਾਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਤਿ ਸੇਵਕੁ ਸਾ
 ਚੀ ਕਰ ਮਾਂਨੈ ॥ ਮਨ ਮੇ ਕਰੈ ਨ ਸੀ ਕਾ ਜਾਤੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਨ ਤਤੈ ॥ ੪੦
 ੬ ॥ ਉਤਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੀਨਾ ਸਤ ਕਰੈ ॥ ਬੀਖੇ ਮਗਨ ਚਿਤ ਜਾਨੈ ਸੋ ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਤੈ
 ਅਗੁਰ ਅੰਗਰੀ ਜੋਈ ॥ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਤਕ ਹੋ ਸੋਈ ॥ ੪੦੭ ॥ ਦੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਤ ਗੁਰੁ ਪਾਤਕੋ ਪੁਨ ਗੋਪਾਤ ਅਪਾਗਾ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਪਾਤਕੁ ਰਸੇ ਕਰੈ ਤਿਹ ਦਰਸ
 ਨ ਪਾਪਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪੦੮ ॥ ਚੌ ॥ ਐਸੇ ਜੋ ਜਨ ਜਗ ਮੇ ਭਾਸੈ ॥ ਦਿਵਾ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਹਿ
 ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮੇ ਸੁਰ ਭਗਤ ਬਿਖੇਰਤਾ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਦੇਵ ਭਗਤਿ ਹੋ ਮਤਿ ॥

੪੦੬॥ ਅਧਿਆਤਮਾਬਿਦਯਾਜੋਅਹੈ॥ ਐਸੇਸੇਅਧਿਕਾਰੀਪ੍ਰਤਿਕਰੈ॥ ਤਕੇਅੰ
 ਤਮਗਯਾਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਅਹਾਮੇਹਅਗਯਾਨਾਬਿਨਸੈ॥ ੪੧੦॥ ਸਰਬਪ੍ਰਮਾਨ
 ਬਿਨਸਭੁਤਾਸਕਾ॥ ਸਾਪੇਖਕਨਿਰਪੇਖਪ੍ਰਕਾਸਕਾ॥ ਨਿਰਉਪਾਧਸਉਪਾਧ
 ਬਿਲਾਸੀ॥ ਜਾਮੈਕਹਨਸੁਨਨਸਭਹਾਰੀ॥ ੪੧੧॥ ਪ੍ਰਮਾਨਪ੍ਰਕਾਸਮੈਨਪ੍ਰਮਾਨਾ
 ਤਾਮੈਕਉਨਗਯਾਨਅਗਯਾਨਾ॥ ਸਰਬਪ੍ਰਮਾਨਪ੍ਰਮਾਨਕਰੈਜੋ॥ ਤਾਮੈਕਉਨਪ੍ਰਮਾ
 ਨਕਰੈਸੋ॥ ੪੧੨॥ ਨਹੀਦ੍ਰਿਸਟੇਕੋਦ੍ਰਿਸਟਾਜੈਹੈ॥ ਤਿਪਟੀਰਹਤਅਕਹਪੁਨਸੈ
 ਹੈ॥ ਕਹਨਅਕਹਨਦਉਪੈਗਨੀ॥ ਤਾਮੈਕੋਗਯਾਨੀਅਗਯਾਨੀ॥ ੪੧੩॥ ਗਯਾਨ
 ਰੂਪਮੈਗਯਾਨਅਨਰਥਾ॥ ਗਯਾਨਅਕਾਂਖਿਆਤਾਮੈਬਿਅਰਥਾ॥ ਕੇਤਕਕ੍ਰਮਸੋ
 ਕਰੈਅਰੋਪਨਾ॥ ਬਾਂਦਅਨੇਕਉਠਾਵਤਜੋਜਨਾ॥ ੪੧੪॥ ਈਸਬਾਂਦਕੋਉਕਰੈਅ

ਨੇਕਾ ਬੁਝਾ ਬਿਸਰੁ ਦੁਜੁ ਬਿਬੇਕਾ ਗਨਪਤ ਆਦਿ ਅਨਿਤ ਬਖਾਨੈ ਏਕਅ ੫੬
 ਨੇਕ ਏਸ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥੪੧੫॥ ਕਰੈ ਬਿਬਾਦ ਜੀਵ ਮੇ ਕੋ ਉਭਾ ਅਬ ਕੈ ਲੈ ਦਰ
 ਸਾਦਤ ਸੋ ਉਭਾ ਕੋ ਉਕਰੈ ਜੀਵ ਏਕ ਸੁਨ ਜਤੈ ॥ ਕੋ ਉਕਰੈ ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਸੁਤ ਤੈ ॥
 ੪੧੬॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਲਪ ਨਾ ਕੋ ਪੈ ॥ ਜਹਾਂ ਪੁਆਨ ਪ੍ਰਬਿਤ ਨ ਸੋ ਪੈ ॥ ਬਾਦ ਅਨੇਕ
 ਕਹੈ ਅਬ ਕੈ ਸੁਨਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਾਦ ਅਭਾਸ ਜਾਨੈ ਸੋ ਪੁਨਾ ॥੪੧੭॥ ਅਵਛਿਨ ਅ
 ਵਛੇਦ ਵਾਦ ਕੋ ਉਕਰੈ ॥ ਕੋ ਉਕਰੈ ਪਤ ਜੀਵ ਕੋ ਗੋ ॥ ਕੋ ਉਕਰੈ ਅਗਿਆਨ ਬਿਸਿਸ
 ਟ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਸੇ ਜੀਵ ਭੁਪ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥੪੧੮॥ ਅੰਤ ਹ ਕਰਨ ਉਪਾਧ ਕ ਜੀਵ ॥
 ਕੋ ਉਕਰੈ ਅਸੇ ਜਾਨਤੈ ਹੀ ॥ ਅਗਿਆਨ ਉਪਾਧ ਕ ਜੀਵ ਕੋ ਹੋ ॥ ਭੇਦ ਉਪਾਧ ਕ
 ਨਤੈ ਸੋ ॥੪੧੯॥ ਕੋ ਉਕਰੈ ਉਪਾਧ ਕੋ ਅਗਿਆਨ ॥ ਅੰਤ ਹ ਕਰਨ ਕੋ ਹੋ ਕੋ ਉਕਰੈ ॥

ਨਨਗਮਾਨਨਨਅਗਮਾਨ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਅਭਾਸਬਦੀਯੋਮਾਨ॥ ੪੨੦॥ ਏਕ
 ਅਗਮਾਨਏਕਪੈਗਮਾਨ॥ ਏਕਜੀਵਿਬਾਦੀਯੋਮਾਨ॥ ਏਕਉਪਾਧਏਕਚੈਤੰ
 ਨਾਭੇਦਉਪਾਧਜੀਨਨਹੀਅੰਨਾ॥ ੪੨੧॥ ਨਹੀਉਪਾਧਕਵਾਸਤਵਭੇਦਾ॥ ਏਕ
 ਜੀਵਿਸਕੁਮਾਰਿਅਭੇਦਾ॥ ਜੀਵਈਸਕੂਟਸਤਥੁਮਾਸੁਨਾ॥ ਏਕਚੈਤੰਨਚਾਰ
 ਨਾਮਪੁਨਾ॥ ੪੨੨॥ ਅੰਤਹਕਰਨਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਜੀਵਨੋ॥ ਏਕਪਖਯੋਮਾਨਤਪੈ
 ਸੀ॥ ਚੇਤਨਅੰਤਹਕਰਨਉਪਹਤਾ॥ ਜੀਵਿਅਭਾਸਤਾਕੋਕਹਤਾ॥ ੪੨੩॥ ਅੰ
 ਤਹਕਰਨਅਗਮਾਨਉਰੈਜੋ॥ ਤਾਮੈਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਜੀਵਿਜਾਨਸੋ॥ ਯੁਗਮਮਾਰਿਅ
 ਵਛਿਨਅਵਛੇਦਾ॥ ਤਾਮੈਜੀਵਿਹੁਪਕੋਬੇਦਾ॥ ੪੨੪॥ ਯੁਗਲਉਪਹਤਜੀਵਿਪ
 ਰਿਚੰਨਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਅਭਾਸਭੇਦਨਹੀਜਾਨਾ॥ ਏਕਬੇਦਾਂਤਮਾਰਿਯਹਿਬਾਦਾ॥

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬਾਦ ਅਨਾਦਿ ॥ ੪੨੫ ॥ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾਦੀ ਮੇਜਾ ਤੈ ॥ ਆਦਰ ੬੦
 ਨਭਿਗ ਕੋ ਬ੍ਰਿਤ ਸੁਤਾ ਤੈ ॥ ਆਦਰ ਨਭਿਗ ਪੁਨ ਚਿਤ ਉਪਗਾ ॥ ਉਭੈ ਗੁਪਨ ਕੋ
 ਬ੍ਰਿਤ ਅਨੁਗਾ ॥ ੪੨੬ ॥ ਸੁਆਸੈ ਸੁਬਿਖੈ ਮਨ ਤ ਅਗਾਨਾ ॥ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾ
 ਦੀਯੋ ਮਾਨਾ ॥ ਅੰਨ ਅਸੈ ਅੰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਾਨਾ ॥ ਨਾਨਾ ਜੀਵ ਬਾਦੀਯੋ ਮਾਨਾ ॥ ੪੨੭ ॥
 ॥ ਉਭੈ ਪਛਮੇ ਨਹੀ ਦਿਰੋਧਾ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਾਦ ਤਜ ਸੋਧਾ ॥ ਕਾਰਨ ਉਪਾਧ ਜੀਵ ਕੋ
 ਗਹੈ ॥ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾਦੀਯੋ ਕਹੈ ॥ ੪੨੮ ॥ ਕਾਰਜ ਉਪਾਧ ਜੀਵ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਨਾਨਾ ਜੀ
 ਵ ਬਾਦੀਯੋ ਜਾਨੈ ॥ ਭੇਦ ਅਨੰਗੀ ਕਾਰ ਬਖਾਨਤਾ ॥ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾਦੀਯੋ ਮਾਨਤ
 ॥ ੪੨੯ ॥ ਸ੍ਵਦਨ ਮਨ ਨ ਸਾਧਨ ਜਉ ਆਹਿ ॥ ਬ੍ਰਿਬਾਹੋਤ ਨਿਹਚੈ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ਭੇ
 ਦ ਬਿਨਾਨ ਅਭੇਦ ਸਿੰਧ ਸੁਨਾ ॥ ਅਭੇਦ ਬਿਨਾਨੀ ਗਾਨਾ ਸਿੰਧ ਪੁਨਾ ॥ ੪੩੦ ॥ ਉ

ਪਾਧਕਭੇਦਬੇਦਕਹਿਗਯੋ॥ ਸੁਤੈਭੇਦਨਹੀਬੇਦਲਖਾਯੋ॥ ਤਰਕਾਦਿਭੇਦ
 ਬਾਦੀਹੈਜਿਤੇ॥ ਦਾਸਤਫਭੇਦਕਹਤਹੈ॥ ਤਿਤੇ॥ ੪੩੧॥ ਉਪਾਧਕਭੇਦਬੇਦ
 ਯੋਕਹਿਓ॥ ਦਾਸਤਫਭੇਦਬੰਨ੍ਹਨਸੁਤਗਹਿਓ॥ ਕਾਰਜਉਪਾਧਜੀਵਸਮਸ੍ਰੰ
 ਉ॥ ਕਾਰਨਉਪਾਧਈਸਦਰਸਾਉ॥ ੪੩੨॥ ਕਾਰਨਕਾਰਜਦੋਤਜਹੈ॥ ਪੁ
 ਰਨਬੋਧਦਾਲਖਹਿਕਹੈ॥ ਅਧਿਸਟਾਨਈਸਜੀਵਕੋਜੋਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡ
 ਜਾਨਪੁਨਸੋਹੈ॥ ੪੩੩॥ **ਸੂਤਾ**॥ ਕਾਰਜਉਪਾਧਰਿਯੀਜੀਵਹਕਾਰੋਪਾਧਈਸੁ
 ਰੈ॥ ਕਾਰਜਕਾਰਨਤਈਹਿਤ੍ਵਪੁਰਨਬੋਧਫਸਿਖਤੇ॥ ਅਬਯੁਨਭੇਦਕਰਕੈ
 ਸਾਧਾਅਵਿਦਯਾਕਾਫਰਨਨਕਰਤਹੈ॥ ਚੋ॥ ਯਾਮੇਸਤਿਗੁਨਪੁਰਨਹੋਯੋ॥ ਸੋ
 ਸਾਧਾਨਿਹਚੈਕਹਿਕਹੀਐ॥ ਸਤਿਤੈਭ੍ਰਿਨਜੁਰਜਤਮਅਹੈ॥ ਰਜਤਮਫਤੀਅ

ਦਿਵਾਕਰੈ॥੬੫॥ਆਯਾਮੇਪ੍ਰਤਿਬਿਬਚੇਤਨਜੋ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਈਸ੍ਰਗੋਰੈਸੋ॥੬੬॥
 ਅਦਿਵਾਮੇਪ੍ਰਤਿਬਿਬਚੇਤਨਜੋ॥ਤਾਕੋਜੀਵਸਰੂਪਪਛਾਨ॥੬੭॥**ਸੂਤ** ਆਖਾ॥
 ਕੁਸੋਨਜੀਵੇਸ੍ਰੋਕਰੋਤੀਤਤੰਤੁਤੁਹੰ॥ਕਲਪਤਾਬੀਬਜੀਵੇਸ੍ਰੋਤਾਤਯੀਸਰਬਪ੍ਰਕ
 ਲਪਤੀ॥ਆਖਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੋਬਿਦਿਯਾਤੁਮਾਇਨੰਤੁਮਹੇਸੁਰੀ॥੬੮॥ਸੂਤਾ॥ਇ
 ਹੋਆਖਾਭਿਹਪ੍ਰਗ੍ਰੁਪੀਗਯਤੇਰਿਚਹ॥ਏਕੋਦੇਵਹਸਰਬਕੁਤੇਖੁਗੁਰੁਹਸਰਬ
 ਬੀਆਪੀਸਰਬਕੁਤਾਤਮਾ॥ਕਰਮਾਧਿਖੁਹਸਰਬਕੁਤਾਧਾਵਾਹਸਾਖੀਚੇ
 ਤਾਕੇਵਾਲੋਨਿਰਗੁਣਹਚੇਤ॥੬੯॥ਦੋ॥ਸਕਲਬਾਦੈਕੋਤਾਗਕੋਰਹਤਾਬਿ
 ਬਾਦਸਰੂਪ॥ਤਮੇਨਿਹਚੈਕੀਜੀਮੇਯਹਿਸਿਧਾਂਤਅਨੂਪ॥੭੦॥ਦੋ॥ਦੁਦਸ
 ਬਦਸਾਪੇਖਕਜੋਈ॥ਤਹਿਤਾਗਨਿਹਚੈਕਰਿਸੋਈ॥ਯਹਿਸਿਧਾਂਤਪਰਮਅ

ਤਿਗਾਏ॥ ਬਚਨ ਅਵਿਖੈ ਸਰੂਪ ਦਿਖਾਏ॥ ੪੪੦॥ ਅਬ ਸਾਪੇਖ ਕ ਸਬ ਦ ਨਿਖੇ
 ਧ ਬਰਤੇ॥ ਚੋ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬੰਧ ਅਰ ਮੁਕਤਿ॥ ਸੂਨ ਅਸੂਨ ਉਭੈ ਤਿਉ ਉਕਤਾ॥ ਸ०
 ਪੇਖ ਕ ਜਿਉ ਸੁੰਧ ਅਸੁੰਧ॥ ਅਦੁ ਅੇਦੁ ਅੇਤ ਜਾਂਨੁ ਬੁਧਿ॥ ੪੪੧॥ ਧਰਮ ਅਧ
 ਰਮ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਜੇ ਸੇ॥ ਸੱਤ ਅਸੱਤ ਪਛਾਨੈ ਸੇ॥ ਜਵ ਚੈਤਨ ਤੈ ਸੇ ਸਮਣਾਉ॥
 ਯਹਿ ਸਭ ਸਾਪੇਖ ਕ ਦਰਸਾਉ॥ ੪੪੨॥ ਤਬਾ ਅਚਾਰ ਜੇਨ ਉਕਤਾ॥ ਨਚਈ
 ਕੰਤ ਦੰਨ ਯਦੁ ਤੀਅੰ ਕੁੰਤ ਸਿਯਾ॥ ਨਚਾ ਕੇਵਲ ਟੰਦੁ ਨਦਾ ਕੇਵਲ ਟੰਦੁ॥ ਨਸੂਨਿ
 ਯੰਨਚਾ ਸੂਨਿ ਮਦੁਈ ਤਕੰਦੁ॥ ਕਬੀ ਸਗਬ ਬੇਦਾਂਤ ਸਿਧੀ ਬਿਵੀਮਾ॥ ੪੪੩॥
 ਤਬਾ ਅਨੁਗੀਤ ਯੰ॥ ਨੈਦ ਧਰਮੀ ਨਚਾ ਧਰਮੀ ਨਚੈਦ ਹਸੁਭਾ ਸੁਭੀ॥ ਯਾਸਿ
 ਯਾਵੇਕਾ ਸਨੇਲੀ ਨਿਤੂ ਸਨੀ ਕ੍ਰਿਚਤ ਅਚਿਤ ਯਨਾ॥ ੪੪੪॥ ਤਯ ਜਧਰ

ਮਮਧਰਮੰਚਾ ਤਾਜਸਤਾਨਿ ਤੇਤਥਾ ਉਭੈਸਤਾਨਿ ਤੇਤਾ ਕਵੁਯੇ ੬੨
 ਨਤਜਸਤਤਿਜਾ ॥੪੪੫॥ ਅਸੁਦਕੁ ਉਉਕਤਾ ਸੁਧਮਦੁਈਤਮਾਤਮਾ
 ਨਿਭਾਵਯੰਤੁਕਬੁਧਾ ॥ ਨਤੁਜਨਿਤਸੀਮੋਹਤਾਫਜੀਕਾਬਿਨਗਬ੍ਰਿਤਾ ॥
 ੪੪੬ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਪਰਮਹੰਸ ਪਗਥ੍ਰਿਜਕਾਚਾਰਜਮਛੰਕਰਉਪਾਸ
 ਕਥੁਯਾਨੰਦਸਾਰੰਸੁਤੀਰਸੁਪੁਜਪਾਦਸਿੰਖਦੁਆਲਾਮਨੇਮਾਨੰਦਸਾਰੰਸੁ
 ਤੀਤਸਿੰਘਪਬੇਦਾਂਤਪ੍ਰਵਿਸਮਗਿਆਨਬੋਧਨਿਭਾਖਾਬਿੰਦੁਰੇਅਧਿਅੰਤ
 ਮਾਥੀਧਿਉਪਦੇਸਥਿਧਿਸਮਾਪਤਮਾ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਇਨਮਃ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਾਮਰੂਪਮਿਹਾਜਲਸਭੈਕੋਕੋਰਪੁਲਾਮਾ ॥ ਮੇਰੀਮੁਝਕੋਬੰਦਨਸੋਹੀਆਤਮਰੰਮਾ ॥

१॥ **ਸ੍ਰੀਕੁੰਡਾਵਲੋਕਾਚਾਰੋ** ॥ ਹੇ ਸਿਸੁਕਹੋਕਦਨਤੁਹਯੋ ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਕਹਾਂਕਰਿਕ
 ਹੀਯੋ ॥ ਕਉਨਠਉਰਤੇਆਏਸਾਧਾ ॥ ਕਹਾਂਜਾਇਪੁਨਿਕਰੋਸਮਧਾ ॥ ੨॥ **ਹਸਤਮ**
ਲੋਕਾਚਾਰੋ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦਅਤਮਜੋਹੀ ॥ ਸੁਖਮਸਾਖੀਸਭਿਘਟਿਸੋਹੀ ॥ ਯਹੁਆਤ
 ਮਅਫੈਨਹੀਜਾਦੈ ॥ ਨਮਕ੍ਰਿਆਗੁਨਕਿਹਠਹਰਾਦੈ ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਮਕ੍ਰਿਆ
 ਗੁਨਦੋਹਕੇਸਾਖੀਸੋਹੀਮਾਨਾ ॥ ਬਰਨਧਰਮਸਭਿਦੋਹਕੇਸੋਅਬਕਹੋਖਾਨਾ ॥ ੪॥
 ਚੋ ॥ ਨਹੀਮਨੁਖਦੇਫਗਣਜਛਾ ॥ ਨਹਉਬ੍ਰਮਲਖਤ੍ਰਪੰਛਾ ॥ ਨਹੀਦੈਸਿਯਾਸੂਦ੍ਰ
 ਹਉਜਾਤੈ ॥ ਮੇਰੇਨਹੀਉਪਾਧਸੀਘਾਤੈ ॥ ੫॥ ਨਹੀਬ੍ਰਮਚਾਰੀਪੁਨਿਗੇਹੀ ॥ ਬਾਨਪ੍ਰਸ
 ਥਾਭਿਖਕਨਹੀਦੇਹੀ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਸਭਕੋਪ੍ਰਤਪਾਲਕਾ ॥ ਤਜਿਭ੍ਰਮਦੇਖਸੇਈਹਉ
 ਬਾਲਕਾ ॥ ੬॥ ਅਨੁਚਖੁਆਦਿਬਿਖੈਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਤਿਹਨਮਿਤਚੈਤੰਨਾਬਿਚ

ਹਾਨੁ ਬੁਝਿਯੋ ਬਿਯਾਪਕ ਹਿਤ ਉਪਾਧਾ ਚੁੰਬਕ ਲੇਹ ਕ੍ਰਿਆ ਜਿਉ ਸਧਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ੬੩
 ਰਵਜਗਾ ਬਿਦਹ ਰਨ ਮਿਤਾ ॥ ਤਿਉ ਚੇਤਨ ਸਾਖੀ ਹਉ ਨਿਤਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖਿ ਸੋਈ ਹਉ ਬਾਲਕਾ ॥ ੨ ॥ ਅਗਨਿ ਉਸਨ ਜੈ ਸੋ ਪਹਿ ਚੋਨੇ ॥
 ਬੋਧ ਰੂਪ ਆਤਮ ਤਿਉ ਮੋਨੇ ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਰਖ ਆਦਿ ਹੋ ਜਿ ਤੈ ॥ ਅਤਿ ਅਬੋਧ ਆਦਿ ਦਿ
 ਕਤਿ ਤੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਹਰੀ ਪਏ ਕਾਸੇ ਬਿਦਹ ਗਾਮਨ ਅਰੁ ਬੁਝਿ ਚਿਤ ਅਹੰਕਾਰ ਗਾਨਿ
 ਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕਾ ॥ ਤਜ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖਿ ਸੋਈ ਹਉ ਬਾਲਕਾ ॥ ੪ ॥ ਮੁਖ ਮ
 ਭਾਸ ਦਰਪਨ ਮੇਜ ਹੋ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਨਿਅਰੋਪੁ ਨਿਸ਼ੇਹੀ ॥ ਚਿਤ ਅਭਾਸ ਬੁਝਿ ਮੇਤਿ ਉ
 ਹੀ ॥ ਨਹੀ ਨਿਅਰੋਕ ਬੁਝਿ ਪੁਨਿ ਕਿਉ ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਨਿਅਰੋ ਮਿਲਿ ਓਕ ਉਨ ਕੋ ਕਹੀ
 ਐ ॥ ਬਾਂਝੁ ਪੁਤ ਕ੍ਰਮ ਯੋ ਹੀ ਲਹੀ ਐ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕਾ ॥ ਤਜਿ

7

ਕੁਮਦੇਖਸੇਈਹਉਬਾਲਕਾ॥੧੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਉਨਬਿਬਪ੍ਰਤਿਬਿਬਕੋਕਉਨਅ
 ਦਿਦਾਆਹਾ॥ਕੋਬਿਛਰਿਓਕਉਨੇਮਿਲਿਓਸਬਸਮਤਾਨਿਰਬਾਹਿ॥੧੩॥
 ਚੋ॥ਜੇਅਭਾਵਦਰਪਨੋਇ॥ਮੁਖਅਭਾਸਤਹਾਹੈਨਕੋਇ॥ਤਿਉਅਭਾਸ
 ਬੁਧਿਕੋਪਯੋ॥ਚਿਦਾਭਾਸਚੇਤਨਕੋਕਹੀਯੋ॥੧੪॥ਵਿਦਮਾਨਮੁਖਏਕਪਛੋਨੋ॥
 ਗਹਿਤਕਲਪਨਾਤਾਕੋਜਾਨੋ॥ਨਿਤਪ੍ਰਪਤਸਤਕੋਪਾਲਕਾ॥ਤਜਿਕੁਮਦੇਖਸੇਈ
 ਹਉਬਾਲਕਾ॥੧੫॥ਦੋ॥ਕੋਭਾਸਕੋਭਾਸਹੈਕੋਨਅਭਾਸਾਬਿਚਾਗ॥ਤੁਲਾਮੂ
 ਲਾਫਲਪਾਤਸਬਏਕਬੀਜਾਬਿਸਤਾਗ॥੧੬॥ਚੋ॥ਬੁਧਿਉਪਾਧਿਅਨੇ
 ਕਜੁਆਹੀ॥ਏਕਪ੍ਰਕਾਸਤਹੈਸਤਮਾਹੀ॥ਘਟਿਅਨੇਕਮੇਜਿਉਗਵਿਏਕਾਘ
 ਟਿਉਪਾਧਿਭੈਰੋਜੇਅਨੇਕਾ॥੧੭॥ਤਜਿਉਪਾਧਿਜੇਤਕੋਦੇਖੇ॥ਏਕਰੂਪਸਾਖੀ

ਸਮਲੇਖੈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਪਤ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ ਤਜਿ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖਿ ਸੋਈ ਹਉ ਬਲ ੬੪
 ਕਾ॥ ੧੮॥ ਚੌ॥ ਕੋ ਕਲਪ ਕੋ ਕਲਪ ਨਾ ਕਲਪ ਤਿ ਕਹੀ ਐ ਜੋ ਨਾ॥ ਜਹ ਭੇਦ
 ਸੁਪਨੇ ਨਹੀ ਸਾਧਨ ਸਾਧੈ ਕੋ ਨਾ॥ ੧੯॥ ਚੌ॥ ਸ੍ਰੁਖੀ ਜੋ ਤਿ ਜੋ ਆਤਮ ਹੋਯੈ॥ ਇੰਦ੍ਰ
 ਮਨ ਤੇ ਨਿਯੋਗ ਕਹੀ ਐ॥ ਮਨ ਤੂ ਅਰੁੰਛ ਆਦਿ ਕੀ ਆਦਿ॥ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਤਿ ਅਗਮ
 ਅਗਾਧਿ॥ ੨੦॥ ਅਤਿ ਸੁਛ ਮਰੇ ਸੁਛ ਮਸਾਖੀ॥ ਯਹ ਗਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨਭ
 ਖੀ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਪਤ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ ਤਜਿ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖਿ ਸੋਈ ਹਉ ਬਲ ਕਾ॥ ੨
 ੧॥ ਚੌ॥ ਕੋ ਗਿਆਤ ਕੋ ਗਿਆਨੈ ਕਉ ਨੈ ਕਹੀ ਐ ਗੋਇ॥ ਏਕ ਰੰਟ ਚੇਤਨ ਸਬੈ ਕਾ
 ਕੋ ਕਉਨ ਪ੍ਰੇਮੇਇ॥ ੨੨॥ ਚੌ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਨੇਕ ਰਖ ਜੋ ਕੁਸੈ॥ ਨਹੀ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰ
 ਦਿਤਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਅਨੇਕ ਬੁਧਿ ਕੋ ਬੋਧ ਕਰਿ ਉਹੀ॥ ਨਹੀ ਬੋਧੈ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਪੁਨਿ

ਸੋਹੀ॥੨੩॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਚਹੈ॥ ਹਥ ਦੀਪਕ ਪਾਵਕ ਪਗਵਹੈ॥ ਬੋ
 ਧਗੁਪ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ ਤਜਿ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ ਸੋਈ ਹਉ ਬਾਲਕ॥੨੪॥ ਦੋ॥
 ਕੋ ਬੋਧਕ ਕੋ ਬੋਧਹੈ ਕਉਨੇ ਕਹੀਐ ਬੋਧ॥ ਕੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਿਤਰੇ ਕਹੈ ਸੁਬਾਅਤਮ॥
 ਸੋਧ॥੨੫॥ ਚੋ॥ ਜੱਗੁ ਗਵਿਲੋਚਨ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਲੋਚਨ ਉਲਾਟਿ ਸੁਹਾਖੁ ਭਾ
 ਸੈ॥ ਤਿਉ ਚਿਤ ਬ੍ਰਿਤ ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਲਖੈ ਬ੍ਰਿਤ ਚੇਤਨ ਅਬਿਨਾਸੀ॥੨੬॥
 ਮਨ ਛੁਡੁ ਪਗਾਨ ਕੋ ਗੈ॥ ਹੋ ਸਾਖੀ ਸਭ ਕੋ ਜਨ ਦੈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ ਤਜਿ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ ਸੋਈ ਹਉ ਬਾਲਕ॥੨੭॥ ਦੋ॥ ਕੋ ਚੇ
 ਤਨ ਚਿਤ ਬ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕੋਲੋਂ ਖਕੋਲੋਂ॥ ਕੋ ਸਾਖੀ ਕੋ ਸਾਖੀਹੈ ਅਦੈ ਗੁਪ ਅਲੋ
 ਧ॥੨੮॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਬ ਪਾਤਮੈ ਸਹਜੇ ਗਹਿਓ ਸਮਾਇ॥ ਜਾਨੈ ਪਾਤਪ

ਕਾਸਕੋਮੈਰੋਪੁਨਠਧਗਾਇ॥੨੮॥ਚੋ॥ਜਲਅਨੇਕਮੈਜਿਉਗਦਿਏਕਾ॥ਹੋਤ
 ਚਲਾਚਲਰੂਪਅਨੇਕਾ॥ਨਹੀਨਿਅੰਗਕਬਹੁੰਦੈ॥ਹੋਤ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਕਾਸੈਜਲਮੈਜੋ
 ਤਿ॥੨੯॥ਚਲਾਚਲਬੁਧਿਅਨੇਕਜੁਆਰੀ॥ਨਿਖਰੇਭਾਸਤਹੈਸਬਮਾਂਹੀ
 ਨਿਤਪ੍ਰਪਤਸਭਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ਤਜਿਕ੍ਰਮਦੇਖਿਸੋਈਹਉਬਾਲਕਾ॥੩੦॥
 ਦੋ॥ਨਹੀਉਪਾਧਿਨਸਮਾਧਿਹੈਨਹੀਸਧਨਨਹੀਸਿਧਿ॥ਨਹੀਦਿਖੇਪਾਇਕਾ
 ਗੁਤਾਨਹੀਹੰਨਨਹੀਬ੍ਰਿਧ॥੩੧॥ਚੋ॥ਘਨਕਰਿਜੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਗਈ॥ਅਨੇਸੁ
 ਰਜੋਤਿਘਨਛਾਈ॥ਮੂੜਗੁੜਗਤਿਯੋਹੀਜਨੈ॥ਪ੍ਰਗਟਹੋਤਆਦਿਤਪਛ
 ਨੈ॥੩੨॥ਤੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਮੂੜਜੈਅਹੈ॥ਨਿਤਮੁਕਤਿਕੋਬਾਧੈਕਹੈ॥ਨਿਤਮੁ
 ਕਤਿਸਭਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ਤਜਿਕ੍ਰਮਦੇਖਿਸੋਈਹਉਬਾਲਕਾ॥੩੩॥

ਕੋਗਮਨੀਕੋਗਮਨਪੈਕੋਅਰਬੀਕੋਅਰਬਾਕੋਪ੍ਰਮਾਥਬੀਧਕੋਬਚਨਥਿਕ
 ਲਪਅਨਰਬਾ॥੩੫॥ਚੋ॥ਅਨਸੁਤਸਮਸਤਵਸਤਮੈਬਜਾਪਕਾਏਕ
 ਰੂਪਸਾਖੀਸਮਗਜਾਪਕਾਪੁੱਲਪੁੱਮਪਵਨਜਲਵਹੈ॥ਜਿਉਨਰਸੁਧਿਸੁ
 ਬਦਾਅਹੈ॥੩੬॥ਤਿਉਚੇਤਨਸਤੁਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਗਹੈਅਲਪਤਸਕ
 ਲਪਟਿਵਸੀ॥ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਸਭਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ਤਜਿਕੁਮਦੇਖਿਸੋਈ
 ਹਉਬਾਲਕਾ॥੩੭॥ਕੋਬਜਾਪਕੋਕੋਬਜਾਪੈਕੋਸਾਧਨਕੋਮੁਕਤਾ॥ਜੋਗਜਾਸੀ
 ਗਮਾਨੀਕਵਨਨਹੀਯੋਗਨਜੁਗਤਿ॥੩੮॥ਚੋ॥ਅਚਲਚਾਂਦਨੀਜਲਮੈਜੋ
 ਸੈ॥ਚੰਚਲਰੂਪਤਾਸਕੋਤੈਸੈ॥ਤਿਉਉਪਾਧਿਮੈਚੇਤਨਪਿਆਰਾ॥ਆਤਮਰੂ
 ਪਚਲਾਚਲਨਿਆਰਾ॥ਉਪਾਧਿਭੇਦਜਿਉਫਟਕਦਿਖਾਵੈ॥ਬੁਧਿਭੇਦਤਿਉ

ਕੇਦਰਜਨਦੈ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਪਤਿਸਭਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ ਤਜਿਕੁਮਦੇਖਿਸੋਈਹਉ
 ਬਾਲਕਾ॥੪੦॥ ਦੋ॥ ਪ੍ਰਸਨੋਤਰਉਤਮਕਥਾਹਸਤਾਮਲਭਗਵੰਨਾ॥ ਸਲੋਕ
 ਚਤੁਰਦਸਲੋਕਹਿਓਪਰਮਤਤਕੋਗਯੰਨਾ॥੪੧॥ ਅਹੰਬ੍ਰਹਮਾਸਿਉਪਾਸਨਭੂ
 ਮਚਤੁਰਥੀਗਯੰਨਾ॥ ਚਾਰਭੂਮਕਾਬਿਧਕਹੀਪ੍ਰਸਨੋਤਰਗਥਿਧਿਠੰਨਾ॥੪੨॥
 ਗਯੰਨੋਤਰਕਛੁਪੰਬਿਨਹਿਨੀਪ੍ਰਪਤਿਅਭਿਲਾਖਾ॥ ਹਸਤਾਮਲਭਗਵੰ
 ਨਪ੍ਰਤਿਚਾਰਭੂਮਕਾਭਾਖਾ॥੪੩॥ ਹਸਤਾਮਲਪ੍ਰਤਿਕਰਤਪੁਨਿਸਾਤਭੂਮਭਰ
 ਵੰਨਾ॥ ਸਦਿਕਲਪਉਪਾਧਸਮਾਧਿਅਭੂਮਚਤੁਰਥੀਗਯੰਨਾ॥੪੪॥ ਚੋ॥ ਗਯੰ
 ਨਜਨਸਦਿਕਲਪਸਮਾਧਿ॥ ਸਤੁਆਪਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਰਿਪਾਦਾ॥ ਅਸੀਸਕ
 ਤਿਪਾਂਚਵੀਗਾਂਉ॥ ਸਮਾਧਿਨਿਗਥਿਕਲਪਸਮਸ੍ਰਾਂਉ॥੪੫॥ ਦੋ॥ ਸਾਭੈਅ
 ਸੀਗਵਾਨੈਵਰਾ

ਗੈਰੋਤੋਰੇ ਨਿਗਬਿਕਲਪਜੁਸਮਾਧਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਮਤਮੈਨਹੀਜਹਾਂਤ੍ਰਿਪਟੀਕੋਥਾ
 ਧਿ॥ ੪੬॥ ਗੋਇਗਜਾਂਨਗਿਜਾਤਨਹੀਨਹੀਅਸਮਅਭਿਮਾਨ॥ ਅਸਿਸਕਤਿਪੁ
 ਨਿਸਹਜਹੀਹੋਤਸਰਬਮੇਜਾਨ॥ ੪੭॥ ਸਤ੍ਰੁਪਤਿਬਿਖੈਪ੍ਰਗਟਹੋਤਸ੍ਰਪਰਉਤਥਾ
 ਨਾ॥ ਪਰਉਤਥਾਨਪਛੁੰਨੀਯੋਅਸਿਸਕਤਿਮੇਜਾਨ॥ ੪੮॥ ਨਿਗਬਿਕਲਪਸਦਿ
 ਕਲਪਕੋਮਿਟਤਜਹਾਂਅਭਿਮਾਨ॥ ਥਕੀਬ੍ਰਿਤਅਨੁਰੋਥਕਿਓਕਉਨੈਗਜਾਤਾ
 ਗਜਾਂਨ॥ ੪੯॥ ਤਤ੍ਰੁਪਦਕੇਅਰਬਕੋਹੋਤਅਭਾਵਨਿਦੰਨਾ॥ ਛੁਟੀਪਦਬਥਅਭਾਵਨੀ
 ਨਹੀਸ੍ਰੁਪਰਉਤਥਾਨ॥ ੫੦॥ ਏਕੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਮੈਚਾਹਮੁਕਤਿਜਿਉਹੋਤਾ॥ ਤਿ
 ਉਏਕੈਤੁਰੀਯਾਬਿਖੈਤੁਰੀਯਾਚਾਹਉਦੋਤਾ॥ ੫੧॥ ਚਾ॥ ਵਰਵਰਿਸ੍ਰਵਰੀਅਨਬ੍ਰ
 ਹਮਦਿਤਾ॥ ਚਾਰਿਭਾਂਤਿਤੁਰੀਯਾਜਨੋਚਿਤਾ॥ ਅਪਰੋਖਪਰੋਖਓਦਯੋਆਯਾਛ

ਠੀਪਾਂਚਵੀਕੋਨਿਰਬਾਹਾ॥੫੨॥ਸਤ੍ਰਪਤਿਪ੍ਰਿਥਮਤੁਰੀਯਾਸੁਨਿ॥ਅਸਿਸਕਤ ੬੧
 ਦੁਤੀਯੇਜਾਂਨੋਪੁਨਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਯਪਦਾਰਥਅਭਾਵਨੀਜਾਂਨੋ॥ਬਿਸਮਰਨਸਰਬਤੁ
 ਗੀਤਿਉਮਾਂਨੋ॥੫੩॥ਦੋ॥ਸੁਭਇਛਾਸੁਬਿਚਰਨਾਤਨਮਾਨਸਸਤ੍ਰਪਤਾ॥ਅਸਿਸ
 ਕਤਿਪਦਾਰਥਅਭਾਵਨੀਪੂਰਨਤੁਰੀਯਾਸਤਿ॥੫੪॥ਚੌ॥ਪ੍ਰਿਥਮਜਾਂਨਸੁ
 ਭਇਛਾਏਕਾ॥ਸੁਭਕਰਮਨਕੋਸਦਾਬਿਬੇਕਾ॥ਕਹੋਬਿਚਰਨਾਦੁਤੀਏਤਿਉ
 ਪੁਨਾ॥ਬੇਦਾਬਿਚਾਰਕਰੇਗੁਰਤੇਸੁਨਾ॥੫੫॥ਤਦਾਕਾਰਸ੍ਵਦਨਸੋਹੋਇ॥ਤਨਮਾ
 ਨਸਜਾਂਨੋਪੁਨਿਸੋਇ॥ਗਯਾਨਪੂਰਬਯਹਤੀਨਬਖਾਂਨੀ॥ਦਿਕ੍ਰਸਾਪਨਸਤ੍ਰਪਤਿ
 ਠਨੀ॥੫੬॥ਦੋ॥ਪ੍ਰਿਥਮਭੂਮਕਾਹੋਤਹੈਨਉਧਾਭਗਤਿਬਿਚਰਾ॥ਤਾਰੇਅੰਕੁਰਉ
 ਪਾਜਿਹੈਭਗਤਿਅਨਨਿਉਦਾਗਾ॥੫੭॥ਭਗਤਿਅਨਨਿਉਦਾਰੇਸਫਲਸਾਤਵੀ

67A

ਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪਦ ਸੇਈ ਕਹਿਓ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਨ ਉਦੇਤ ॥ ਪਦ ਚੋਈ ਸ੍ਰੁ
 ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ॥ ਗੁਨ ਉਚਾਰ ਕੀਰਤਨ ਦੁ ਤੀਐ ਪੁਨਿ ॥ ਤਿੰ
 ਯੇਈ ਸ੍ਰੁ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਨਾ ॥ ਪਦ ਸੇਵਨ ਅਰਚਨ ਬਹਨ ॥ ਪਦ ਬੰਦਨ ਦ
 ਸਭਾਦ ਪਰਚਨ ॥ ਸਖਾਭਾਦ ਆਠ ਵੀਜਾਨ ॥ ਸਰਬ ਨਦੇਦਨ ਨ ਉਲਹੀ ॥
 ਨ ਉਧਾਰ ਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਕਹੀ ॥ ੬੦ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੂਮਕਾ ਕਹਤ ਹਉ ਅ
 ਰਥਾ ਬਿਧਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬੀਜ ਰੂਪ ਸਫਲੀ ਫਲੈ ਸੋ ਆਬਿਕ ਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ੬੧ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੂਮਕਾ ਜਾਸਾ ਬਹਨ ਤੇ ॥ ਚੋ ॥ ਕਿਉ ਅਲਸਾਇ ਮੂੜੋ
 ਇਰੋ ॥ ਬੀਧ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਮਾਗਲਹੋ ॥ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਸਾਧਿਤ ਵਹੋ ॥ ਹੋਰੋ ਸਜ
 ਨ ਸੀਤ ਪਿਆਰੋ ॥ ੬੨ ॥ ਅਬ ਤੋਤ ਜੋ ਮਹਾਂ ਬਲ ਦੇਸਾ ॥ ਨਿਕੈ ਕਰਿ ਆਕੇ ਆਦੇ

ਸਾ ॥ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਜਨ ਜੇਆਹੀ ॥ ਭਗਰੂਪ ਪਾਦ ਪਜਹਾਂ ਨਹੀ ॥ ੬੩ ॥ ਸੀਤ ੬੮
 ਲਛਾਹਿਸਟਲਫਲਭਰੇ ॥ ਆਨੇਆਪਿਥਿਪਾਤਕਰੇ ॥ ਤਹਾਂਨਏਕਦਿਵਸਖ
 ਤਕੀਜੈ ॥ ਤਾਸੁਤਿਆਗਪਗੁਆਗੇਦੀਜੈ ॥ ੬੪ ॥ ਫੈਰਾਗਆਦਿਛਾਨਿਤ
 ਗਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਕੁਮਸੁਭਇਛਾਘਹੈ ॥ ਸੁਭਇਛਾਜਿਹਅੰਤਰਿਜਾਗੈ ॥ ਤਕੀਮ
 ਲਨਬਾਸਨਭਾਗੈ ॥ ੬੫ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਕੁਮਕਾਵਿਤ੍ਰਅਕੁਜਾਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿਭੁਜੇਬਿ
 ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕੋਹਿਕਉਨਕਹਾਤੇਆਯੋ ॥ ਜੀਵਹੋਇਕੈਸੇਲਪਟਯੋ ॥ ੬੬ ॥
 ਸਤਅਚਰਗਬਿਦਹਾਗਬਿਚਰਾ ॥ ਯਹਬਿਚਾਰਨਜਨੇਸਾਗ ॥ ਨਿਤਜਾਨਿਤਿ
 ਬਿਬੇਕਾਬਿਚਰੈ ॥ ਰਖੇਨਿਤਅਨਿਤਦਿਸਾਰੈ ॥ ੬੭ ॥ ਦੋ ॥ ਸੁਭਇਛਾਸੁਬਿਚ
 ਰਨਾਤਤੈਜੋਫਲਹੋਇ ॥ ਇਵੀਅਭਥਾਬਿਖੈਪ੍ਰਗਟਗਗਰਹੈਨਹੀਕੋਇ ॥ ੬੮ ॥

ਚੋ ਅਨਸੁਛਮ ਹੋਇ ਸੁਛਮ ਲਾਗੈ ॥ ਵਿਰਥਿ ਚਾਰ ਸੋਤ ਨ ਮੇਜਾਗੈ ॥ ਤਨਮਨ
 ਅਭਾਟ ਕੋ ਛਿਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸੁਬੁਲ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤ ਰਿਦਾਹੀ ॥ ੬੯ ॥ ਦੋ ॥ ਤਦਾਕ
 ਰਬੀ ਚਾਰ ਸੋਤ ਜਿਕਤ ਹੁੰਨ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਨਮਨ ਸਤਾ ਕੋ ਕਹੈ ਜੋ ਪੰਡਿਤ ਕਵਿਗ
 ਇ ॥ ੭੦ ॥ ਸੁਭਾਇ ਛਾਸੁ ਬਿਚਾਰਨਾ ਤਨਮਨ ਸਵਿਦੁ ਜਾਨ ॥ ਰਾਏ ਸਵਾਪਤਿ ਕੋ ਅੰ
 ਕੁਰ ਕੇਵਲ ਗਯਾਨ ॥ ੭੧ ॥ ਚੋ ॥ ਸਤਿਗੁਪਾਤਮਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਤਾਮੇ ਬਿਤ ਸਵਾਪਤਿ ਸੋ
 ਹੈ ॥ ਚਾਰ ਭੂਮ ਵਿਰਥਿ ਮਾਸ ਕੁਯੋ ਜਬਾ ॥ ਨਿਸੰਗੀ ਨਿਖਾਰੇ ਫਲ ਤੇਤ ਬਾ ॥ ੭੨ ॥
 ਸਤਿਅੰਤਮ ਕੀਪੁ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਵਾਪਤਿ ਪਛੋਨ ਸੋਈ ॥ ਸਵਾਪਤਿ ਚਤੁਰ
 ਬੀਗਯਾਨ ॥ ਤਕਾ ਅਨੁਭਵੈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੭੩ ॥ ਦੋ ॥ ਹਉ ਅਖੰਡ ਅਵੈ ਅਮਰ ਜ
 ਗਮੁ ਝੁਮੈ ਆਪੁ ਜਾਸਾ ॥ ਦਿਆਲ ਮੁਕਤਿ ਮੁਨਿ ਕਹਤ ਹੈ ਸਵਾਪਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੭੪

ਸਵਾਪਤਿਪ੍ਰਕਾਸਮੈ ਸ੍ਰੁਠੇਜਾਨੈ ਜਗਤਾ ਸਾਰਪਛਾਨੈ ਆਤਮਹੋਇ ਏਕਤਾਕੁ
 ਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਵਾਪਤਿਸ੍ਰੁਪਬਰਨਤੋ ਚੋ ਜਾਨਏਕਦੁਸਰੇ ਆਗੈ ॥ ਤਿਹਉ
 ਪਾਧਿਏਕਤਾਲਾਗੈ ॥ ਸੁਪਨੇਕੇਗਜਤੇਨਹੀਭਗੈ ॥ ਤੁਰੀਯਕੀਜਗਤਮੈਜਗੈ ॥
 ੧੬ ॥ ਤਜੈਤੀਨਤੁਰੀਯਮੇਰਹੈ ॥ ਜੋਰਹੈਸੋਅਨੁਭਵੈ ॥ ਗਿਆਨਮਹਿਮੇਦਗਹੈਤਿ
 ਹਮੰਤਗਾ ॥ ਯਹਚਤੁਰਬ੍ਰਹਮਕਾਮੰਤਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਯਹਏਕਤੁਅਵਸਥਾਸਾਗਾਮੁ
 ਕਤਿਰੂਪਜਗਜਿਉਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਆਮੈਗਿਰਿਓਬਹੁਰਿਨਹੀਆਵੈ ॥ ਮੁਕਤਿਰੂਪ
 ਚੈਤਨਸਮਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਕੇਸ੍ਵਦਨਮਨਨਕੀਪਿਆਸਾ ॥ ਸਦਾਜਗਤਜਾਨੈਅ
 ਧਿਆਸਾ ॥ ਹੋਤਸੁਪਹਉਤਬਾਨਸੁਦਾਕੋ ॥ ਛੁਟੈਲਗੈਸਮਾਧਿਸੁਤਕੋ ॥ ੧੯ ॥ ਭੂ
 ਮਚਤੁਰਬੀਤਿਆਗੈਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਭਾਖੇਭਗਵਾਨਾ ॥ ਜਾਤੈਮਨਪਾਵੈਬਿਸਾ
 ਹਜਤਮਲੋਦਚਾ ॥

ਮਾਤੁਮਸਤਿਗੁਰਪੂਰਨਪਦਧਾਮ॥੮॥ ਸਤਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ॥ ਅਚ
 ਲਾ ਅੰਤਕਾਲਮਨੁ ਕੇਸੇ॥ ਸੋਬਿਧਿਕਹੋਰੋਤਹੈਜੈਸੇ॥ ਮਨਪਾਰਦਪੁਨਿਪਫ
 ਨਸਰੂਪਾ॥ ਅਚਲਹੋਤਨਹੀਤਕੋਰੂਪਾ॥੯॥ ਦੋ॥ ਗਯਾਂਨਪ੍ਰਿਥਮਮਨਅਚ
 ਲਕੀਸੀਕਾਕਹੀਬਿਚਾਗ॥ ਅਬਦਗਯਾਂਨਤਰਕਹੀਉਰੈਪੱਖਨਿਰਧਾਗ॥੧੦॥
 ਦੋ॥ ਗਯਾਂਨਤਰਪੂਰਬਸਦਾਮਨਚੰਚਲਚਲਾਹੀ॥ ਉਰੈਪੱਖਸੀਕਾਹੋਰੋ
 ਥੀਧਿਵਤਕਗਨਿਰਥਾਹੀ॥੧੧॥ ਚੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਸ੍ਵਰਨਮਨਨਦ੍ਰਿੜਸਾਧੈ॥ ਮ
 ਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਬਚਨਅਗਧੈ॥ ਸਮਦਮਾਦਿਸਾਧਨਦ੍ਰਿੜਕਰੈ॥ ਅਚਲ
 ਹੋਇਮਨਤਮਕੋਹਰੈ॥੧੨॥ ਦੋ॥ ਗਯਾਂਨਤਰਮਨਗਯਾਂਨਦਸਿਹੋਤਸਹਜਹੀਜ
 ਨਾ॥ ਮਦਮਾਤੇਮਾਤਿਗਜਿਉਅੰਕੁਸਬਾਸਿਪਹਚਾਂਨਾ॥੧੩॥ ਜਉਲਉਅੰਕੁ

ਸਸੀਸਪਰਤਉਲਉਸੁਧੀਚਲਾ॥ਤਿਉਮਨਸਾਧਨਗਯਾਨਕਰਿਅਚਲ ੧੦
 ਹੋਤਹੈਦਿਆਲਾ॥੮੬॥ਜਿਉਤਸਕਰਬੀਦੀਪਰਿਓਇਤਉਤਕਤਹੁਨਜਾ
 ਇ॥ਜਬਛੁਟੈਪੁਨਿਤਸਤੈਤਕੈਵਹੀਸੁਭਾਇ॥੮੭॥ਅੰਤਕਾਲਸੁਭ
 ਦਿਕਰਿਸਾਧਨਗਯਾਨਾਬਿਨਾਸਾ॥ਤਾਤੈਮੁਕਤਿਨਹੋਤਹੈਬ੍ਰਿਥਾਗਯਾਨਮ
 ਭੁਜਾਸਾ॥੮੮॥ਚੋ॥ਜਬਮਨਗਯਾਨਸਹਜਿਗਗਤਾ॥ਬਿਧਿਨਿਖੇਧ
 ਜੋਤਾਗੋਨਾਤਾ॥ਭੁਜੇਅਚਲਚੰਚਲਤਾਤਾਗੀ॥ਪੁਰਬਸੀਸਕਾਰਮਤ
 ਜਾਗੀ॥੮੯॥ਦੋ॥ਸੀਕਲਪਾਬਿਕਲਪਉਪਾਧਿਸੈਮਨੁਕਹੀਯਤਹੈਤਾ
 ਸਾ॥ਤੁਆਗਉਪਾਧਸਮਾਧਸੈਅਚਲਭੁਜੇਆਨਾਸਾ॥੯੦॥ਚੋ॥ਮਨ
 ਹੀਸਾਧਚੋਰਪਹਿਚਾਨੇ॥ਚੋਗੀਤਜੈਸਾਧਸੋਈਜਾਨੇ॥ਚਾਖਿਓਣੀਖਮਹ०

ਹਸ ਜਾਇ॥ ਨਿਬ ਪਾਤਕ ਬਹੁ ਨ ਹੀਖਾਇ॥ ੧॥ ਹਸਤਾ ਮਲੋਢ ਚਾ ਦੋ॥
 ਨਿਹ ਚੈਕ ਰਿਗੁਰ ਗਯਾਨ ਤੇ ਮਨੁ ਭੁਯੋ ਅਚਲ ਅਖੰਡ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੂਰਛਾ -
 ਵਿਬਸ ਅਚਲ ਹੋਤ ਖੰਡ ਖੰਡ॥ ੨॥ ਚੋ॥ ਚਤੁਰ ਬਹੁ ਮਕਾਪ ਪਤਿ ਕੁਯੋ॥
 ਜੀਵਤ ਦੇਹ ਕਿਧੀ ਮਰਿ ਗਯੋ॥ ਅਸੁੰਗ ਜੋਗ ਬਿਨੁ ਕੇਵਲ ਗਯਾਨਾ ਅੰਤ
 ਕਾਲ ਤਿਹ ਨ ਸੁਪਛੰਨਾ॥ ੩॥ ਅਸੁੰਗ ਜੋਗ ਸਾਧਿ ਨ ਹੀ ਕੇਵਲ ਗਯਾਨ
 ਉਦੋਤਾ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੂਰਛਾ ਵਿਕਰਿਨਾ ਸਗਯਾਨ ਕਾ ਹੋਰਾ॥ ੪॥ ਅੰਤ ਕਾਲ
 ਨਤ ਰੈ ਨ ਹੀ ਕੇਵਲ ਗਯਾਨ ਉਦਾਗ॥ ਤਿਉ ਸਮਾਦਿ ਸੁਵਨਾ ਦਿਸੁਤਾ ਅਚਲ
 ਹੋਤ ਨ ਬਿਚਰਾ॥ ੫॥ ਚੋ॥ ਅਸੁੰਗ ਜੋਗ ਯੁਕਤ ਜੋਗਯਾਨਾ ਅੰਤ ਕਾਲ
 ਮੇ ਅਚਲ ਪਛੰਨਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੋਖ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਤਨੁ ਤਯਾ ਗੈ ਸੋਇ॥

71
 ੬॥ ਯਾਮੇਗਿਰਿਓਬਹੁਰਿਨਹੀਜਗੋ॥ ਅਚਲਗਯਾਨਮੇਜੋਤਨੁਤਿਆਗੋ॥ ੧੧
 ਕੇਵਲਗਯਾਨਬਹੁਰਿਸੀਸਾਗ॥ ਅੰਤਕਾਲਤਿਹਨਸਾਬਿਚਾਗ॥ ੧੨॥ ਦੋ॥ ਅ
 ਸ੍ਰਾਂਗਜੋਗਾਬਿਨੁਹੋਤਨਹਿਅਚਲਗਯਾਨਅੰਤਕਾਲ॥ ਤਿਉਮਨੁਹੀਚਿਚਲ
 ਅਚਲਹੋਤਨਹੀਪੁਨਿਦਿਆਲਾ॥ ੧੩॥ ਚੋ॥ ਹਸਤਮਲਸੀਕਾਯੋਕਰੋ॥
 ਭਗਵਾਂਨਕੁਤਰਕਤਾਹਿਪਰਹੈ॥ ਅੰਤਕਾਲਗਤਿਬਿਧਿਵਤਸੋਧਾ॥ ਹਸਤ
 ਮਲਪ੍ਰਤਿਕਰੈਪ੍ਰਬੋਧਾ॥ ੧੪॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੋਵਾਚਾ॥ ਚੋ॥ ਅੰਤਕਾਲਕਹੁ
 ਕਵਨੇਕਹੀਯੋ॥ ਜਮੈਬਿਧਿਨਿਖੇਧਾਬਿਧਿਲਹੀਯੋ॥ ਅਗਯਾਨਨਾਮਕਾਲ
 ਕੋਯੋਗਾ॥ ਅਬਫੁਕਹੋਕਿਪ੍ਰਨਾਬਿਯੋਗਾ॥ ੧੦੦॥ ਜਬਅਗਯਾਨਨਸੁਦ੍ਰਿਤੁ
 ਭੁਯੋ॥ ਬਿਅਲਗਯਾਨਉਜੀਆਗਛੁਯੋ॥ ਤਿਹਅਵਸਰਦੇਹਾਦਿਕਭਾਂਨਾ॥

71A
 ਮਿਥਿਜਾਜਾਨਤਜੇਅਭਿਮਾਨ॥੧੦੧॥ਦੋ॥ਚਉਤਨਮਨਇੰਦ੍ਰੀਨਹੀਸਾਛੀ
 ਸਕੁਕੋਆਹ॥ਕਾਂਇਆਕਾਸੀਨਗਰਮੇਅੰਤਕਾਲਦਾਹ॥੧੦੨॥ਬਿਨੁਕੁਰੈ
 ਛੁਟੈਨਹੀਪ੍ਰਾਬਧਧਿਸੇਖਾ॥ਸੁਖਦੁਖਮੂਰਛਾਭੈਅਭੈਗਯਾਨਬਿਰੋਧਨਦੇਖਾ॥
 ੧੦੩॥ਜੋਤਨਤਾਗੈਰੋਤਗਤਿਜੀਵਤਪਾਈਸੋਇ॥ਜਿਹਸਾਧਨਆਤਮਲਾਪੈ
 ਉਤਮਧਾਸਨਸੋਇ॥੧੦੪॥ਜਬਲਗਗਨਉਦੈਨਹੀਤਬਲਗਸਾਧਨਸਾਧਾ॥
 ਗਯਾਨੋਤਰਸਾਧਨਸਕਲਕੀਯੋਗਯਾਨਤਿਹਬਾਧਾ॥੧੦੫॥ਸਿਨਪਾਬੁਭੈਆਇ
 ਦੈਮੂਰਛਾਦਿਕਪਹਿਚਾਂਨਾ॥ਉਦਰਬੇਦਨਾਆਦਿਸਭਨਹੀ॥ਬਿਰੋਧੀਗਯਾਨਾ॥
 ੧੦੬॥ਗਯਾਨਪ੍ਰਲੈਗਯਾਨੀਗਯੋਅੰਗਯਾਨੀਅਗਯਾਨਾ॥ਗਯਾਨੀਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਭੁਯੋਅ
 ਗਯਾਨੀਉਤਥਾਨਾ॥੧੦੭॥ਨਹੀਸਿਮੁਚੈਗਯਾਨਸੋਅਸੰਗਯੋਗਦੈਰਾਗਾ॥ਮੁਕ

ਤਿਸੁ ਕੇ ਫਲ ਗਯਾਨ ਤੈ ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਨੁ ਤਿਆਗ ॥ ੧੦੮ ॥ ਚੌ ॥ ਸਮਦਮਾ ਦਿਸੁ ੭੨
 ਫਲਾ ਦਿਕਲੁ ਕਤਾ ॥ ਜਾਂਨ ਅਤਮਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਾਧਨ ਯੋਗ ਅਨੀਰੀਕ ०
 ਗਾ ਪ੍ਰਥਮ ਅਸੀਕਾ ਕੋ ਨਿਰਫਰ ॥ ੧੦੯ ॥ ਗੁਰਗਮ ਗਯਾਨ ਪੁਲੈ ਸਬ ਅਵੈ ॥
 ਅੰਗਯਾਨ ਨਾ ਸਦੈ ਗਯਾਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗਯਾਨ ਅਚਲ ਗਯਾਨੀ ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਗਯਾਨੀ ਕੋ
 ਮੁਰਛਾ ਦਿਕ ਭਾਸਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਹਸਤਾ ਮਲੈ ਫੁਚਾਵੈ ॥ ਸਉ ਲੋਗਯਾਨੀ ਹੋਤੈ ਤ
 ਉਲੋਗਯਾਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗਯਾਨੀ ਨਹੀ ਗਯਾਨ ਪੈ ਨਹੀ ਗੋਇ ਤਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਭੁਗਵ ०
 ਨੇਵ ਚਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਇਸੁ ਪਤਿ ਪੈਰੈ ਰਿਬਚਨ ਦਿਆ ਘਾਤਾ ॥ ਛੁਰੀ ਭੂਮਕਾ ਹੋਤੈ
 ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਭੂਮ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਭੂਮ ਚਤੁਰਥਾ ਬਿਚਾਰ ਤੈ ਗਯਾਨ ਅਚਲ ਪਹਿ
 ਚਾਨਾ ॥ ਗਯਾਨੀ ਕੋ ਮੁਰਛਾ ਲਗੈ ਗਯਾਨ ਦੋਖ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਚੌ ॥ ਪ੍ਰਥਮ

ਅਸੀਕਾਕੋਨਿਰਦਾਗਾ॥ ਬਿਧਿਵਤਕਹਿਓਰੁਲੈਬਿਸਤਾਗਾ॥ ਕਹੋਦੁਸਰੀਸੀ
 ਕਾਬਾਧੀ॥ ਕੇਵਲਕਰਮਤਹਾਵਿਰੁਸਾਧਾ॥ ੧੧੪॥ ਦੋ॥ ਜਾਗਤਸਾਧਨ
 ਜੋਪਵੈਖੋਏਸੁਪਨੇਮਾਂਹਿ॥ ਭੂਲਿਓਗਯਾਨਬਿਚਾਰਸਬਹਾਂਨਿਬ੍ਰਿਧਿਕਛੁ
 ਨਾਹਿ॥ ੧੧੫॥ ਚੌ॥ ਸੁਪਨਾਅਵਸਥਾਜਾਗਤਨਾਸੈ॥ ਤਿਉਸੁਪਨੇਮੇਜਾਗ
 ਤਭਾਸੈ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸੁਖੋਪਤਲੀਨਾ॥ ਤਿਉਸੁਖਪਤਿਮੈਦੋਨੋਚੀਨਾ॥ ੧
 ੧੬॥ ਜੀਵਨਮਰਨਕਾਲਦੋਤਿਉਹੀ॥ ਹੋਤਪਰਸਪਰਮਿਥਿਯਾਯੋਹੀ॥
 ਜਿਉਅਗਯਾਨਗਯਾਨਪਹਚਨਾ॥ ਤਿਉਹੀਮੁਹਛਾਦਿਕਸਬਜਨਾ॥ ੧੧੭॥
 ਦੋ॥ ਅਨੇਕਾਵਸਥਾਭੇਦਕੋਗਯਾਨਬਿਰੋਧੀਨਾਹਿ॥ ਸਿਨਪਾਤਜ਼ੁਰਆਦਿਦੋ
 ਮੁਹਛਾਦਿਠਹਰਾਹਿ॥ ੧੧੮॥ ਅਨੇਕਾਵਸਥਾਭੇਦਤੈਗਯਾਨਹੰਨਨਹੀ

ॐ ਤਾ ਜੈ ਸੈ ਕੈ ਸੈ ਤਨੁ ਗਿਰੈ ਫਲ ਪ੍ਰਬਧ ਉਦੇਤਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਏਕਤਜਿਓਤਨਜਾਂਨ ॥ ੧੨
 ਕੈ ਏਕਤਜਿਓਅਨਜਾਂਨ ॥ ਅਗਯਾਨਗਯਾਨੇ ਮੈਰੇ ਦਹੈ ਮਰਬੋ ਏਕਸਮਾਂਨ ॥ ੧੨
 ॥ ਚੋ ॥ ਰੋਗ ਅਰੋਗ ਹੋਇਤਨਤਾਗੈ ॥ ਗਯਾਨੀਕਉਕਛੁਦੇਖਨਲਾਗੈ ॥ ਅ
 ਥਵਾਬਹੁਬਿਆਕੂਲਬਹੁਰੋਗ ॥ ਬੁਧਿਗਯਾਨਉਪਜੈਨਹੀਯੋਗ ॥ ੧੨੧ ॥ ਮ
 ਨਕੋਪੁਲੈਕਾਲਜਬਆਵੈ ॥ ਜਿਉਕਾਤਿਉਕੈਸੇਠਹਗਾਵੈ ॥ ਜੈਸੀਆਨ
 ਅਵਸਥਾਹੋਇ ॥ ਤਦਾਕਰਮਨੁਤਾਮੈਸੋਇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਜੇਜਾਗਤਮੈਹੈਬਿਦਹ
 ਗਾ ॥ ਸੁਸੁਪਨੇਮੈਨਹੀਬਿਚਾਗਾ ॥ ਜਾਗਤਜਾਗੈਸੁਪਨੇਸੋਵੈ ॥ ਜਾਇਸਥੋਪਤਿ
 ਆਪਾਖੋਵੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਗਯਾਨਜੋਗਦੁਖਸੁਖਹੈਜਿਤੈ ॥ ਅੰਤਹਕਰਨਪਰਮਸ
 ਭੁਤਿਤੈ ॥ ਸਿਕਲਪਅਨੇਕਏਕਛਿਨਕਰੈ ॥ ਏਕਰੂਪਕਬਹੂੰਨਹੀਧਰੈ ॥ ੧

੨੪) ਤਿਨਕੇ ਅਚਲ ਕਰ ਚਿਜੇ ਚਹੈ ॥ ਸੋ ਪਰਮੇ ਸਰਬਾਧਿਕ ਅਹੈ ॥ ਅਨਕੇ
 ਬਾਧ ਗਯਾਨ ਕਰਿ ਗਹੈ ॥ ਅਨਚਲ ਰੂਪ ਅਚਲ ਕਿਉ ਕਹੈ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਜੈ ਸੈ ਮੂਲ ਤੂਲ ਕੁਮਤੈ ਸੋ ॥ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਠਹਰਾਵੈ ਕੈ ਸੋ ॥ ਅਚਲ ਬ੍ਰ
 ਮ ਚਿਚਲ ਚਲ ਮਨਹੈ ॥ ਸੋ ਬਿਰਹੇ ਤਨ ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਨਹੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸੋ ਰਠਾ ॥
 ਭੁਮ ਚਤੁਰ ਬੀਗਯਾਨ ਨਹੀ ਕੁਯੋ ਪਰਪਕ ਜਿਹਾ ॥ ਤਿਹ ਅਦਸਰ ਤਜ ਪ੍ਰਨਤਾ
 ਕੀ ਰੁਖੈ ਕੋ ਨਗਤਿ ॥ ੧੨੭ ॥ ਚੋ ॥ ਕੁਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਤਿ ਉਤਮ ਆਹੀ ॥ ਸਕਲ
 ਪ੍ਰਜਾ ਪਨ ਜਿਹ ਘਰਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਚਿਰੁ ਚਿ ਅਤਿ ਕੁਲੀਨ ਸਬ ਗਯਾਨੀ ॥ ਸਾਧ
 ਨ ਸਿਧਿ ਬੇਦ ਗਤਿ ਬਾਨੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਦੋ ॥ ਐਸੇ ਕੁਲ ਜਨ ਮਧਰ ਬਹੁ ਰਿਗਯਾ
 ਨ ਉਪਜਾਇ ॥ ਤਾ ਤੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਗਯਾਨ ਬੀਜ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ੧੨੯ ॥

ਚੌ॥ ਕੀਨਿਆ ਕੋਟ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨਾ॥ ਜਗ ਅਸੇਖ ਬਿਸੇਖ ਬਖਾਨਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਅਧਿ ੧੪
 ਕੋਇ ਫਲ ਤਾਸਾ॥ ਜੋਤ ਨੁਤ ਜੈ ਗਿਆਨ ਅਭਿਆਸਾ॥ ੧੩੦॥ ਸਰੂਪ ਤਿਚਤੁ ਰਬੀ
 ਗਿਆਨਾ॥ ਬਿਧ ਵਤ ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰ ਬਖਾਨਾ॥ ਰੂਮ ਚਰਦਿ ਰੂਪਿ ਜਾਸੁ ਭੋਜ ਬਾਅ
 ਸਿਸਕਤਿ ਪੰਚ ਮਉਪ ਜੈਤ ਬਾ॥ ੧੩੧॥ ਦੋ॥ ਗਿਆਨ ਅਚਲਤਾ ਪਾਚ ਵੀਜਿ ਫਿਨ ਮੁ
 ਕਤਿ ਬਖਾਨਾ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ ਮਿਥਿਆ ਭਾਸੈ ਭਾਨਾ॥ ੧੩੨॥ ਤਜਿ ਸਮਾਧਿ ਉ
 ਪਾਧਿ ਸੋਲਾ ਗੋਮਿਥਿਆ ਜਾਨਾ॥ ਹੋਤ ਅਸਕਤ ਨ ਸੁਖ ਮੇਅ ਸਿਸਕਤ ਪਹਚਨਾ॥
 ੧੩੩॥ ਚੌ॥ ਕੇਵਲ ਪਰਉਤਖਾਨ ਜਾਂ ਮੇ॥ ਲਾਗੈ ਸਮਾਧਿ ਨ ਛੂਟੈ ਤਾਂ ਮੇ॥ ਨਿਸਟ ਰੂਪ
 ਸਰੂਪ ਅਚਲ ਗਤਿ॥ ਲਾਗੈ ਨਹੀ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗਤਿ॥ ੧੩੪॥ ਦੋ॥ ਪੰਚ ਰੂਮ ਕਾ
 ਭਾਸਤੈ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਿਸ਼ਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਦਿਸੁਖ ਤੈ ਸੋਨਹੀ ਹੋਤ ਸੁਤਾ॥ ਹੋਅ

ਗਾਮਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵ ਨਿਛੁਠੀ ਸਫਲ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰ
 ਥ ਅਭਾਵ ਵਿਦੁ ਸੀਸੀ ਰਹੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੩੬ ॥ ਅਨੇਨਾ ਸੋਖੇ ਬਾਸ ਨਾ ਛੁਠੀ ਭੂਮਕ
 ਹੋਤਾ ॥ ਤਿਪਟੀ ਭੂਮਨਾ ਸੈਨ ਹੀ ਨਿਗਬਿਕਲ ਉਦੋਤਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ਰਵੰ ਪਦਕੋ ਅਰ
 ਥ ਕੋ ਹੋਤਾ ਅਭਾਵ ਨਿਦਾਨ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵ ਤਿਉ ਅਥਵਾ ਮੇਸੇ ਜਾਨਾ ॥
 ੧੩੮ ॥ ਅਥਵਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਪਦਾਰਥਾ ਅਭਾਵ ਰੂਪ ਤਿਹ ਕਹੀਐ ਥਾਰਥ ॥ ਜੋ
 ਜੋ ਹੋਇ ਪਦਾਰਥ ਸਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਨਹੀ ਕਲਪਨਾ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਤਿਉ ਸੀ ਪਦਕਨਕਾ
 ਵਿਕਜਿਤੇ ॥ ਸਕਲ ਅਭਾਵ ਰੂਪ ਹੋਤਿ ਤੇ ॥ ਨਹੀ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਕਛੁ ਤਾਂ ਕੋ ॥ ਯ
 ਦ ਪਦੇ ਹਸ ਸੋ ਪਦਕੋ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਆਪੈ ਨਹੀ ਆਗਜਗਾਵੈ ॥ ਤਸਕਰਦੈ
 ਰੂਸਹ ਜਿਧਨ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਹੋਇ ਬਿਜੋਗਾ ॥ ਮਨ ਮੇਨ ਹੀ ਉਪਜੈ ਕਛੁ ਸੋਗੁ ॥

੧੪੧॥ ਤਾਮੇਨਹੀਸੁਪਰਉਤਬਨ॥ ਛੁਹੀਭੂਮਕਾਤਕੋਜਾਨ॥ ਘਾਤੈਕਹੀਐਜ
 ਨਕਾਬਿਦੇਹੀ॥ ਛੁਹੀਭੂਮਤਾਗੋਸਰਨੇਹੀ॥ ੧੪੨॥ ਵਿਦੁਅਭਾਸਰੂਮਖਟਰ
 ਯੋ॥ ਤੁਰੀਆਬਿਰੁਆਨਤਾਸਮੇਛੁਯੋ॥ ਬਿਸਮਰਨਸਰਬਸਪਤਮਫਲਫਲੈ॥
 ਤਾਕੇਅੰਤਕਾਲਨਹੀਪੁਲੈ॥ ੧੪੩॥ ਦੋ॥ ਭੂਮਚਤੁਰਬੀਆਦਿਦੇਤੁਰੀਆਚਾਰਬਿ
 ਚਾਰ॥ ਚਾਰਭਾਂਤਿਸੋਈਫਲੈਬਿਧਿਵਤਕਰਿਬਿਸਤਾਰ॥ ੧੪੪॥ ਚੌ॥ ਬੇਦਬ੍ਰਹਮ
 ਦਿਤਤੁਰੀਆਜੋਰੈ॥ ਤੁਰੀਆਪ੍ਰਥਮਜਾਨਿਯਹਸੇਰੈ॥ ਦੁਤੀਆਬ੍ਰਹਮਦਿਤਵਰਪ
 ਹਚਨ॥ ਤਿਉਦਰਿਸਤੀਸਹੀਜਨ॥ ੧੪੫॥ ਚਤੁਰਬ੍ਰਹਮਦਿਤਹੋਵਹੀਯਨ॥
 ਯਹਚਤੁਰਬ੍ਰਹਮਤੁਰੀਆਇਉਠਨ॥ ਜੈਸੇਤੁਰੀਆਚਾਰਬਿਚਾਰ॥ ਜਾਗਤਾਦਿਚਾਰਿ
 ਤਿਉਧਾਰਿ॥ ੧੪੬॥ ਦੋ॥ ਚਾਰਭੂਮਾਬਿਧਿਏਕਹੈਸਾਤਭੂਮਾਬਿਧਿਏਕਾਉਭੈਪਖ

ਸਿਸਾਨਹੀਕਾਰਨਏਕਾਥਿਬੇਕਾ॥੧੪॥ਅਥਸਾਤਭੂਮਕਾਕੋਸ੍ਵਭਾਵਬਰਨਤੇ॥
 ਦਾ॥ਨਹੀਦਿਖੇਖਇਕਾਗੁਰਾਨਹੀਸਮਾਧਿਨਉਪਾਧਿ॥ਅਰਿਯਾਨਰਯਾਨਭਾਸੈਨ
 ਹੀਸਧਕਨਹੀਸਾਧ॥੧੪੦॥ਅਥਬੁਭੁਤਿਉਨਮੰਤਵਿਰੁਥਲਕਜਿਉਵਿਦੁਹਾ
 ਗਾਭੰਨਬ੍ਰਿਧਿਮਾਨੈਨਹੀਐਸੋਪਰਮਉਦਾਗ॥੧੪੧॥ਤੋਲਤਬੋਲਤਖਾਤਪੁ
 ਨਿਸੁਪਤਪਰਸਤਅੰਗਾ॥ਅਨਲੋਚਨਬਚਨਮੈਅਤਿਅਲਸਾਨੈਅੰਗਾ॥
 ੧੪੨॥ਇਸਟਅਨਿਸਟਬਿਚਾਰਨਹਿਨਹੀਗੁਹਨਅਰੁਤਯਾਗਾ॥ਸੋਵੈਸਹਜਸੁ
 ਰਾਵੈਸੋਸਹਜੈਜਾਗੁਤਜਾਗਾ॥੧੪੩॥ਬੁਧਿਆਬੁਧਿਬਿਚਾਰਨਹਿਨਹੀਸਿਕਾਨ
 ਬਿਖਾਵਾ॥ਭੁਯੋਸਰਬਾਬਿਸਮਰਨਤਿਹਸਹਜੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥੧੪੪॥ਸੁਰ
 ਬਪ੍ਰਮਾਥਭੁਯੋਨਿਬਿਸੇਖਸਵਿਸੇਖਾ॥ਬਚਨਠਉਗਪਾਵੈਨਹੀਕੈਸੇਲਿਖੀ

ਅਲੇਖਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ਨਹਿ ਨੈਨ ਪੁਨਿ ਜੀ ਹਕ ਜੀ ਹਨੈ ਨਨ ਬਿਸਾਲਾ ਰੂਪ ਪਰੇ ੧੬
 ਖਿਆ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਾਨੀ ਬਚਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕੇਤਨੁ ਤਾਗੈ ਸਹਜ ਸੈਕੈ
 ਦਿਆ ਕੁਲ ਬਹੁਰੇਗਾ ॥ ਗਯਾਂ ਲੇ ਪੁਨਹੀ ਲਾਗਈ ਕਾ ਅੰਕਰ ਮਛਲ ਭੋਗਾ ॥
 ੧੫੫ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਪ ਚਰੇ ਹਤੀ ਰਬਤਨੁ ਤਾਗੈ ॥ ਗਯਾਂ ਨਕੋ ਕਛੁ ਦੇਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥
 ਨਸਟ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਤਨੁ ਤਾਗੈ ਜਹਾਂ ॥ ਗਯਾਂ ਨੀਕਾ ਮੁਕਤ ਮਨੁ ਤਹਾਂ ॥ ੧੫੬ ॥ ਦੋ ॥
 ਗਯਾਂ ਨੀਹ ਬਸ ਗਫਲੈ ਸੁਪ ਚਰੀ ਚਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਭਿਖਿ ਆਕੋ ਭੋਲਤ ਫਿਰੈ ਹਾਂ
 ਨ ਬ੍ਰਿਧਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧੫੭ ॥ ਅਸੁ ਮੇਧ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕਰਹੈ ਯੋਗ ਹਜਾਗਾ ਪ੍ਰੀ
 ਨ ਲੇ ਪਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਮ ਗਯਾਂ ਨ ਸੋ ਜਗਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਘਾਤ ਗੋਘਾਤ ਲੈ ਕਰਹੈ
 ਲਾਖ ਅਨੇਕਾ ॥ ਪਾਪ ਲੇ ਪਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਗਯਾਂ ਨਾ ਬਿਸਾਲਾ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧੫੯ ॥ ਪਤੀ

ਜਲਸਾਧਨਾਬਿਨਾਕੇਵਲਗਾਨਾਬਿਚਾਰਾ॥ ਸਮਦਮਾਦਿਸ੍ਵਦਲਯੁਤਜੀ
 ਦਨਮੁਕਤਿਉਦਾਰਾ॥ ੧੬੦॥ ਚੌ॥ ਗਾਨਾਨਦਗਧਤਾਕੋਤਨੁਕੁਯੋ॥ ਅੰਤਕਾਲ
 ਬਿਨੁਕਲੈਛਯੋ॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰਾਰਥਧਨਸਤਨੁਤਾਗੈ॥ ਯਹਕਉਤਕਜਮਰਾਜ
 ਹਿਲਾਗੈ॥ ੧੬੧॥ ਦੋ॥ ਤਨੁਤਜਿਤਨਕੋਲੇਗਹਿਓਮਨਤਜਿਮਨਯੁਤਜਾ
 ਨਾ॥ ਆਤਮਤਜਿਆਤਮਸਹਿਤਮਿਟਿਓਅਵਿਦਯਾਮਾਨਾ॥ ੧੬੨॥ ਜਗਿ
 ਓਅਵਿਦਯਾਨਿਦਤੈਭੂਲੈਸੁਪਨਾਮਨੇਕਾ॥ ਭੂਲਿਓਸੁਪਨਸੁਪਨਿਜਿਨੈਸੋਰਨਾ
 ਹਿਬਿਬੇਕਾ॥ ੧੬੩॥ ਚੌ॥ ਕਰਮਨਸਗਾਨੀਤਨੁਤਾਗੈ॥ ਤੋਕਛੁਦੋਖਨਗਾ
 ਨੀਲਾਗੈ॥ ਜੋਤਨੁਪ੍ਰਲੈਸੁਭਾਵਸਮਾਵੈ॥ ਤੋਕਛੁਦੋਖਨਗਾਨੀਆਵੈ॥ ੧੬
 ੪॥ ਜੋਮਨਜਾਇਸੁਖੋਪਤਿਸੋਵੈ॥ ਤੋਕਛੁਦੋਖਨਗਾਨੀਹੋਵੈ॥ ਜਉਮਨੁਲਾ

ਗੈਸੁਪਨੈਜਾਇ॥ ਨਹੀਯਹਗਜਾਨਬਿਰੋਧਸੁਰਾਇ॥ ੧੬੫॥ ਚਿਦੈਹਸੈਤਸੈਬ
 ਹੁਬਲੈ॥ ਪਟਸੈਮੁਖਢਾਪੈਅਖਲੈ॥ ਸਿਨਿਪਾਤਮੁਰਛਾਦਿਕਰਕੈ॥ ਹੈਕਛੁ
 ਅਉਰਅਉਰਅਵਿਲਕੈ॥ ੧੬੬॥ ਪਿਤਪਤਅਰੁਪ੍ਰਾਨਬਿਯੋਗ॥ ਯਹ
 ਪ੍ਰਾਬਧਕਰਮਸੀਯੋਗ॥ ਬਿਨੁਤੋਗੈਟਰਿਓਨਹੀਟੈ॥ ਗਜਾਨਬਿਰੋਧਨਯਕੋ
 ਕਰੈ॥ ੧੬੭॥ ਗਜਾਨੀਕੋਕਛੁਦੈਖਨਲਾਗੈ॥ ਜਿਐਸੀਥਿਧਿਪ੍ਰਾਨਹਿਤਾ
 ਗੈ॥ ਜਿਹਅਵਸਰਮੇਉਪਜੈਗਜਾਨਾ॥ ਤਕੈਅੰਤਕਾਲਸੇਈਜਨਾ॥ ੧੬੮॥
 ਯਦੋ॥ ਅਗਜਾਨਨਾਸਕੋਕਾਲਜੈਅੰਤਕਾਲਸੇਈਜਨਾ॥ ਤਨੁਤਜਿਤਨਕੋਲੈ
 ਰਹਿਓਜੈਸੇਜਨਕਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੧੬੯॥ ਗਜਾਨੀਤਐਤਨਤਜਿਓਸੁਖਦੁਖਮੁਰਛਤੋ
 ਗਾ॥ ਗਜਾਨੀਦੈਖਨਲਾਗਈਰੋਗਰੋਗਸਮਜੋਗਾ॥ ੧੭੦॥ ਭੂਲਿਓਰੋਦਦਿ

77A
 ਰਾਗ ਸਭੁ ਜਗਤ ਗਯਾਂ ਨ ਅਗਯਾਨ ॥ ਆਦਿ ਕਾਲ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੇ ਸਮਤਾ ਸ
 ਰਬ ਪਛਾਂਨ ॥ ੧੧੧ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਤਮਾ ਸਕਲ ਪਿੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
 ਭੇਦ ਭਾਵ ਨਾ ਦੇਖੈ ਲੇਖੈ ਅਭੇਦ ਅਖੰਡ ॥ ੧੧੨ ॥ ਚੈ ॥ ਤੀਜੂ ਮਕਾਉ ਤ
 ਰਗਯਾਂਨ ॥ ਬਿਧਿ ਫਤ ਕਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਗਵੰਨ ॥ ਤਮੇ ਰਹੈ ਨ ਸੀਕਾ ਕੋਇ ॥ ਜ
 ਤੈ ਪ੍ਰਸਨ ਬਹੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਦੋ ॥ ਹਸਤ ਮਲ ਭਗਵੰਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸੋਤ
 ਰਜੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਕਹਿ ਓਯ ਥਾ ਮਤ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਵਬ ਸਾਹ ਸ੍ਵਬੰਗ ॥ ੧੧੪ ॥ ਜੋ
 ਹਸਤ ਮਲ ਸਹਿ ਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਖਾ ਕਹੀ ਬਨਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਗਾਹਨ ਅਤਿ ਕਰਨ
 ਪਦ ਸੁਗਮ ਕਹਿ ਓਸ ਮਝਾਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਹਸਤ ਮਲ ਭਾਖਾ ਚੀਰ ਚਿਪਚਿ
 ਖਚਿ ਸੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਯਹ ਬਿਗਯਾਨ ਗੀਤ ਕਹੀ ਸਕਲ ਬੇਦ ਮੇਸਾਗਾ ॥ ਹਸਤ

ਮਲੋਦਾਚਾਵੇ॥ ਜਾਨਿਓਗਿਯਾਨਸਰੂਪਸਬਸਾਤਭੂਮਾਬਿਸਤਾਗ॥ ਮਿਟਿਓ
 ਮਹਾਅਗਯਾਨਤਮਸਦਾਸਰੂਪਅਧਾਗ॥ ੧੧੧॥ ਸੁਗਮਬ੍ਰਹਮਕੋਗਯਾਨਪੈਕਠ
 ਨਗਯਾਨਅਗਯਾਨਾਸਾਤਭੂਮਾਅਗਯਾਨਕੀਕਹੋਪ੍ਰਗਟਭੁਗਵੰਨ॥ ੧੧੨॥ ਅ
 ਚਰਜਰੂਪਕਉਤਕਅਕਹਨਉਤਨਕਿਧੋਪ੍ਰਗੰਨਾਜੈਸੋਹੈਅਗਯਾਨਯਹਤੈਸੋ
 ਕਹੋਬਖਾਨ॥ ੧੧੩॥ ਸਾਤਭੂਮਾਜਿਉਗਯਾਨਕੀਬਿਧਿਵਤਕਹੀਬਿਚਗਾਤਿ
 ਉਸਾਤੋਅਗਯਾਨਕੀਭੂਮਕਹੋਬਿਸਤਾਗ॥ ੧੧੪॥ ਨਹੀਜਨਤਹਉਅਪਕੋਯ
 ਹਗਯਾਨਸਰੂਪਾਤਰਦਗਜਿਉਫੂਲੈਫਲੈਬਰਘਟਿਜਾਇਅਨੁਪਾ॥ ੧੧੫॥
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਦਾਚਾਵੇ॥ ਸਾਤਭੂਮਕਾਅਗਯਾਨਕੀਸੁਨੈਸਿਖਸੁਗਯਾਨਾਗ
 ਯਾਨਹੋਤਅਗਯਾਨਕੋਅਗਯਾਨਨਾਸਪਹਿਚਨਾਚੋ॥ ਅਬਅਗਯਾਨਰੂਪਦੁਮ
 ੧੧੬

ਜੈਸੋ ॥ ਬਿਧਿਵਤਿ ਆਲਬਖਨੈ ਤੈਸੋ ॥ ਤਾਕੀ ਸਾਤ ਰੂਮਾਂਗਾਂਉ ॥ ਜੈਸੋ ਰੂ
 ਮਤੈ ਸੋਠਹਾਂਉ ॥ ੧੮੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੀਜ ਜਾਗਤ ਹੈ ਏਕਾ ॥ ਦੁਤੀਏ ਜਾਗਤ ਜਾਨ
 ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਸਹਾਜਾਗਤ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਜਾਗਤ ਸ੍ਰਪਨ ਚਤੁਰਬੀਜਾਨ
 ॥ ੧੮੪ ॥ ਪੰਚਰੂਮ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰਪਨ ਜਨਾਂਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨ ਜਾਗਤ ਖਸਮ ਸਮਝਾਂਉ ॥
 ਤਿਉ ਸੁਖ ਪਤਿ ਸਾਤ ਵੀਲਹੀ ॥ ਅਗਿਆਨ ਸਪਤ ਬਿਧਿ ਐਸੀ ਕਹੀ ॥ ੧
 ੮੫ ॥ ਦੋ ॥ ਚੇਤਨ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਤੈ ਅਹਿ ਭਾਵ ਉਤਥਾਨਾ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ
 ਦੁਖ ਬੀਜ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰੂਮ ਅਗਿਆਨ ॥ ੧੮੬ ॥ ਚੌ ॥ ਅਨਵਛਿਨ ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਿਥ
 ਮੇਸੁਨਿ ॥ ਅਨਵ ਅਖੰਡ ਅਮਲ ਅਦ੍ਵੈਪੁਨਾ ॥ ਭੁਵਿਖਿ ਯਤ ਚਿਤ ਜੀਵ
 ਦਿਨ ਮੇਜੋ ॥ ਸਬਦ ਅਰਥ ਭਾਂਜਨ ਨਿਹਚੈ ਸੋ ॥ ੧੮੭ ॥ ਦੋ ॥ ਅਹਿ ਭਾਵ

ਅਗਮਾਨਕੀਪ੍ਰਿਥਮਭੂਮਕਾਜਾਨਾਨਾਮਰੂਪਜਗਾਬ੍ਰਿਛਕੋਬੀਜਤਹਿਪ੍ਰਿਥਿ ੧੯
 ਚਾਂਨਾ ੧੮੮) ਚੋ) ਅਹਿਭਾਵਬੀਜਜਾਗਤਜੋ) ਪ੍ਰਿਥਮਭੂਮਅਗਮਾਨਕ
 ਹੀਸੋ) ਜਾਗਤਬੀਜਲੀਯੋਅੰਕੁਰਜਬਾ) ਭਏਦੰਦਲਹਿਤਾਮਤਤਬਾ) ੧੮੯)
 ਸੋਹੀਇਯੀਇਦੰਮਮਗੀਤਾ) ਯਹਉਪਜੀਜੀਯਾਵ੍ਰਿਤਪ੍ਰਤੀਤਾ) ਜੀਵ
 ਰੂਪਤਤੇਪੁਛਯੋ) ਅਨਮਬੀਚਨਮਯਹਨਯੋ) ੧੯੦) ਦੋ) ਇਹਜਾਗਤਅ
 ਗਮਾਨੀਕੀਭੂਮਦੂਸਰੀਜਾਨਾ) ਪ੍ਰਾਗਭਾਵਨਾਹਤਹੈਜਾਗਤਤਤੈਰਨਾ) ੧੯੧)
 ਚੋ) ਸੋਹੀਅਯੀਇਦੰਮਮਧਿਜਾਸਾ) ਯਹਜਨਮਾਤ੍ਰਕੋਆਧਿਜਾਸਾ) ਵ੍ਰਿਤਪ੍ਰ
 ਤੀਤਨਿਹਚੈਕਰਿਹੋਇ) ਅਹੰਜਾਗਤਜਨੈਪੁਨਸੋਇ) ੧੯੨) ਬਿਖੈਪ੍ਰਗਏਸ
 ਬਦਾਦਿਕਾਜਿਤੇ) ਅਗਬਸਰੂਪਅਨੇਕਹੈਤਿਤੈ) ਤਦਕਾਗਮਨਤਾਸੋਜਨਾ)

ਵਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿਕ੍ਰਮ ਪਹਿਚੰਨਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਜਾਗਤ ਮੇ ਮਨੁ ਰਜ ਕਰੇ ਜਬਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯੋਂ
 ਭੋਗ ਭੋਗੋਤ ਬਾ ॥ ਯਾ ਕੇ ਜਾਗਤ ਸ੍ਵਪਨ ਪਛਨਾ ॥ ਯਹ ਚਤੁਰ ਬੁਧ ਮਾਗ ਜਾਨ
 ॥ ੧੬੪ ॥ ਅਨੁਤਾ ਅਧਿਜਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਜੈ ਸੇਰ ਜਤ ਸੀਪ ਮੈ ਭਾਸੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੇ ਜਿਉ ਜਲ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਚਾਂਦ੍ਰ ਚਾਂਦ ਪਛਨਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਜਾਗਤ ਮੇ
 ਅੰਸੇ ਬੁਧ ਜੈ ਸੋ ॥ ਜਾਗਤ ਸ੍ਵਪਨ ਪਛਨੈ ਤੈ ਸੋ ॥ ਅਲਪ ਕਾਲ ਮੇ ਸ੍ਵਪਨਾ ਦੇ
 ਖਿਓ ॥ ਤਤੇ ਭੂਲ ਗਯੋ ਜੋ ਪੇਖਿਓ ॥ ੧੬੬ ॥ ਜਾਗਤ ਮੇ ਜੋ ਅੰਸੇ ਜਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕੇ
 ਵਲ ਸ੍ਵਪਨ ਪਹਿਚੰਨਾ ॥ ਚਿੰਕਾਲ ਸ੍ਵਪਨ ਬਿਦਹਾ ਭੁਯੋ ਜਬਾ ॥ ਜਾਗ
 ਤ ਜਿਉ ਸ੍ਵਪਨ ਭਾਸੈ ਤਬਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਜਾਗਤ ਯਹ ਜਾਨੈ ਜਾਤੈ ॥ ਸ੍ਵਪ
 ਨ ਪਰਤੰਛ ਜਾਗਤ ਮੇ ਤਾਤੈ ॥ ਗਜਾਲੋਨ ਅਵਸਥਾ ਯਹੈ ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਪਦਾਰਥ

ਜਾਗਤਲਹੇ॥੧੯੯॥ਖਟਕੁਮਤਾਗਜੀਵਜਵਹੋਇ॥ਕੁਦਿਖਤਦੁਖਥੋਧ ੯੦
 ਯੁਤਸੇਇ॥ਸੁਖਪਤਿਸਾਤਦੀਏਹੀਜਨਾ॥ਜਾਮੇਹੈਸਦਾਅਗਯਾਨ॥੧੯੯
 ੯੧੯੧॥ਸਾਤਕੁਮਅਗਯਾਨਕੀਬਿਧਵਤਕਹੀਬਖਾਨਾ॥ਕੁਯੋਗਯਾਨਅਗਯਾ
 ਨਕੋਨਾਸਕੁਯੋਅਗਯਾਨ॥੨੦੦॥੧੯੧੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਗਯਾਨਪ੍ਰਿਥਮਭੋਵਤੀ
 ਅਗਯਾਨਅਗਯਾਨ॥ਨਾਸਕੁਯੋਅਗਯਾਨਕੋਅੰਤਕਾਲਸੇਈਜਨਾ॥੨
 ੦੧॥ਨਾਮਰੂਪਸਭਆਰੁਮਾਜਨੈਗੁਰਮੁਖਿਗਯਾਨ॥ਉਲੂਕੇਸੁਧੈਨਹੀ
 ਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸੈਭਾਨਾ॥੨੦੨॥੧੯੧੧॥ਸਤਮਲਭਗਵਾਨਕੀਕਹੈਕਥਾ
 ਚਿਤਲਾਇ॥ਅਥਵਾਸੁਨੈਸੁਭਾਵਸੋਪਾਪਸਮੁਲੋਜਾਇ॥ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯੁ
 ਤਛੰਦਾ॥ਕਹਿਓਪ੍ਰਸੰਨਭੁਲੀਭਾਂਤਿਦੋਉ॥ਜੁਹੈਅਥਵਾਮੈਕਹਿਓ

ਆਲ ਸੋਊ ॥ ਧਰਿਓਨਾ ਮਤ ਕੋ ਸੁਬਿਗ ਯਾਨ ਗੀਤਾ ॥ ਸੁਨਾਏ ਸੁਨੈ ਸੁਬ ਰੈਤੇ ਅਤੀ
 ਤਾ ॥ ਫੁਰੈ ਗਯਾਨ ਬਿਗਯਾਨ ਅਨੰਦ ਲਹੀ ॥ ਮਿਟੈ ਦੁਖ ਸਿਤ ਪਜੋ ਗੁੜ ਗਹੀ ॥ ਫੁ
 ਕੈ ਗਯਾਨ ਬੰਗ ਯਾਨ ਅਨੁਭਵ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪੜੈ ਸਰਬ ਕੋ ਸਾਰ ਬੰਗ ਯਾਨ ਗੀਤਾ ॥ ਬੜੇ ਪੁੰ
 ਨ ਕੁਗੀ ਜਗਤ ਜਨ ਮਜੀਤਾ ॥ ਪਛਾਏ ਪਛੈ ਨਿਤ ਫਿਗ ਯਾਨ ਗੀਤਾ ॥ ਲਪੈ ਸਿਪਦੰ
 ਅਪਦਾ ਕੋ ਨ ਸਾਢੈ ॥ ਮਹਾਂ ਪਰਮ ਸੁਖ ਰੂਪ ਸਮਤਾ ਸਮਾਢੈ ॥ ੨੦੫ ॥ ਸਿਮਤ ਸਤ੍ਰ
 ਸੈ ਬਰਸ ਬੀਤੇ ਜਬ ਛਤੀ ਸਾ ॥ ਕਾਰੂਕ ਸੁਕਲ ਤਿਯੋ ਦਸੀ ਬਾਰ ਬਰਨ ਜਨੀ
 ਸਾ ॥ ੨੦੬ ॥ ਢੇ ॥ ਇਕ ਸੋ ਇਕ ਦੋਹਰਾ ਕਪੈ ਚਉਪਈ ਇਕ ਸੋ ਤੀਨਾ ॥ ਭੁਜੀ ਗਛੀ
 ਦਇਕ ਜਨੀ ਯੋ ਸੀ ਖਿਆ ਕੂਮ ਯੋ ਚੀਨਾ ॥ ੨੦੭ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਪਰਮ ਪਿਸ ਪਰਬੰ
 ਜ ਕਾ ਚਰਜ ਉਪਸਕਸੀ ਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇ ਮਨੰਦ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਕੁਗਾਟੀ ਨ ਹਸਤ ਮ

ਲਪ੍ਰਸੰਨਤਰਤਾਖਾਸੀਸਕ੍ਰਿਬ੍ਰਿਤੰਗਯਾਨਬਿਗਯਾਨਸਰਬਸਾਰਸੀਗ੍ਰਹਬਿ
ਗਯਾਨਗੀਤਾਸਮਾਪਤੀ। ਸ੍ਰਿਪੁਰਣੀ। ਸੁਤੰਤ੍ਰਪੁਨਸਮਸਤੰ ॥

ਅਸੁ
॥੧॥

ੴ ਸ੍ਰਸਤਸ੍ਰੀਗਲੇਸਾਇਨਮਃ ॥ ਅਬਕਬਕ੍ਰਿਤਦਾਲਾਅਨੇਮੰ
ਨੰਦਸੁਰੰਸੁਤੀਅਸ੍ਰਾਦੰਕ੍ਰਤਾਬਗਨਤੋ। ਛਪੇ॥ ਅਤਿਅਮਿਤਾਅ
ਨੰਦਕੰਦਪਰਮਨੰਦਪਰਮਅਖੇਦੁਤਿ। ਸੁਸਿਬੇਦਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਤੰਤਰਸੁਤੋਸਿਧ
ਯੁਤਾ। ਨਿਤਨਿਵੀਨਨਗੀਤਨਿਰੰਜਨਅਚਲਾਅਮਲਸਮਾ। ਨਿਗਥਿਕਰਨਿ
ਰਦ੍ਰਿਦਸਨਾਤਨਸਦਾਰਹਤਤਮਾ। ਚੇਤਨਅਲਖਅਭੇਦਪੁਨਚਿਦਨੰਦਅ
ਦਭੁਤਬਰਨਾ। ਅੰਗਲਾਸਰਬਸਮਾਨਿਨਿਤਸੁਖਸਰੁਪਸੀਕਟਹਰਨਾ॥੧॥

ਵਰਗ) ਆਤਮਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਐਸਾ) ਭਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤਰੂ ਪ੍ਰਮੇਨ
 ਹੀ ਦੀ ਪਕੀਠ ਉਗ) ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤਿ ਕਠਨ ਪਦ ਅਰਥ ਗੁਪਤਿ ਅ
 ਤਿ ਆਹਿ) ਭਾਖਾ ਅਸਟਾਦ ਕ੍ਰਕੀ ਸੁਗਮ ਕਹਤ ਹੋਂਤਾਹਿ) ੩) ਗਰਭ ਮਾਹਿ
 ਖੰਡਨ ਕੀ ਚਿਤਾ ਤਬ ਚਨ ਅਨਯਾਸ) ਪਿਤਾ ਸ੍ਵਾਪਤੈ ਨਾਮ ਤਿਹ ਅਸਟਾਦ
 ਕ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸ) ੪) ਅਹੰਤ ਪਤ ਜੁਤ ਹੋਇ ਗਿਖ ਦੀਨੋ ਤਾ ਕੋ ਸ੍ਵਾਪਾ ਅਠਵ
 ਕ੍ਰਤੁ ਹਿਦੇ ਹਿੰਮੈ ਲਾਗੈ ਇਤ ਸੀਤਾ ਪਾ) ੫) ਦੇਹ ਅੰਗ ਅਤਿ ਬਿਅੰਗ ਸਭ ਕ
 ਹਾ ਅਠਵ ਸੰਬੀਸ) ਹੋਂ ਸਾਢੀ ਤਾ ਕੋ ਅਮਲ ਪਰਮ ਸੁਖ ਜਗਦੀਸ) ੬)
 ਸਿਬਤ ਸਤ੍ਰਾ ਸੈਬ ਰਖ ਬੀਤੇ ਜਬ ਛਤੀਸ) ਬਿਤਿਖ ਸਟੀਸਾਂ ਵਨ ਸੁਦੀ
 ਵਰਵਰਨ ਰਜਨੀਸ) ੭) ਤਾਦਿਨ ਗਿਥ ਅੰਭ ਪੁਨਿ ਕੀਨੋ ਪਰਮ ਪੁਨਿ

ਤਾ ਸੋਯਹਿ ਮੰਗਲ ਆਦਿ ਦੋ ਗਯੋ ਲੈ ਸੁਰਗੀਤ ॥੮॥ **ਤੋ ਮਰਛੰਦਾ ॥** ਪ੍ਰਲ
 ਦੋ ਸੁਆਪੇ ਆਪਕੋ ॥ ਕੈ ਸੇਜ ਪੋ ਨਿਹ ਜਾਪਕੋ ॥ ਅਵੈ ਤਾ ਸਿਧਾ ਬਿਚਾਰੋ ॥
 ਸਬ ਦ੍ਰੈਤ ਦੁਖਿ ਧਾਜਾ ਰਿਹੋ ॥ ਦ੍ਰੈ ਸਲੋਕ ਤਿੰ ਸਤਿ ਤਤੁ ਕੇ ॥ ਗਾਂਊ ਸਤੈ ਏਕ
 ਤੁਕੇ ॥ ਯਹਿ ਗਯਾਨ ਸਾਗਰ ਕਹਤ ਹੋ ॥ ਦਿਗਯਾਨ ਅਨਭੈ ਚਹਤ ਹੋ ॥ ਵਰਨ
 ਨ ਕਰੋ ਨਿਜ ਹਾਲ ਕੋ ॥ ਸਾਢੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦਯਾਲ ਕੋ ॥੯॥ **ਦੋ ॥** ਅਨਭੈ ਬਾਧ
 ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਸੁਤਰ ਬੋਧਾਹਿ ॥ ਸੇ ਤਾਂ ਮੈ ਪੈਰ ਨ ਲੀਯੋ ਈਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਰਬ
 ਹਿ ॥੧੦॥ ਪਟ ਬਡੋ ਕਹੁ ਪਾਟਨ ਹਰਿ ਸਨ ਅਮਿਤ ਦਯਾਲਾ ॥ ਕਿਉ ਤਰੀ
 ਜਾਇ ਤਰੀਗ ਨਿਜ ਕਉ ਦਰੁ ਬਿਸਾਲਾ ॥੧੧॥ **ਸਨ ਕੋ ਵਾਗ ॥** ਗਯਾਨ ਸੁਕ
 ਤੇ ਵੈਗ ਗਵਿ ਕੈ ਸੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਯਾ ਕਉ ਤਰਭਖੀ ਐਸਿ ਸਾਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥

੧੨) ਮੁਕਤਿਯੁਕਤਿਗੁਰਦੇਵਜੋਭਾਖੈ ਮੁਕਤਿਦਿਸੇਖਾ ॥ ਰਿਸਨਹੁ
 ਪੀਬਿਧਕੋਸੀਸਾਰਹੈਨਸੇਖਾ ॥ ੧੩) ਅਸਟਾਦਕ੍ਰੋਢਾਚਾ ॥ ਜੋਤੁਮਚਹੈ
 ਮੁਕਤਿਕੋਬਿਖੈਤਜੋਤਤਕਾਲਾ ॥ ਖਿਮਾਦਜਾਸਿਤੋਖਰਿਜੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਅਚੋਦਜਾਲਾ ॥ ੧੪) ਚੋ ॥ ਸੁਨਤਤਜੋਮੁਕਤਿਅਠਾਧੀ ॥ ਤਾਗਢਾਸਨ
 ਸਾਧਨਸਾਧੀ ॥ ਤਾਤਸਬਦਕੋਅਰਬਸੁਨਾਂਉ ॥ ਅਨੁਗ੍ਰਹਸਹਤਦਰ
 ਨਕਹਗਾਂਉ ॥ ੧੫) ਯਹਸਿਬੋਧਨਪ੍ਰਗਟਪਛਨੇ ॥ ਸਰਬਅਨ
 ਰਬਨਬ੍ਰਿਤਬਖਨੇ ॥ ਪਰਮਨੰਦਪ੍ਰਾਪਤਕੋਚਾਹੇ ॥ ਬਿਖੈਤਾਗਨਿਹਚੈ
 ਨਿਰਬਾਹੇ ॥ ੧੬) ਖਿਮਾਸਰਬਸਹਨਤਾਜਾਨਾ ॥ ਸੋਆਤਮਕੋਧਰਮੁਪ
 ਛਾਨਾ ॥ ਅਦਿਦਜਾਆਪਮੇਨਹੀਮਾਨੈ ॥ ਆਰਜਵਨਾਮਇਹੈਪਹਿਚਾ

ਨੈ॥੧॥॥ਨਿਰਉਪਾਧਿਜਿਉਕਾਤਿਉਪੰਯੈ॥ਦਯਨਾਮੁਯਾਹਿਕਿਕਹੀਯੈ॥੮੩
 ਆਤਮਸੁਖਸੁਖੀਆਜਨੁਜੋਈ॥ਸਿਤੋਖਰੁਪਜਨੋਪੁਨਿਸੋਈ॥੧੮॥ ਅਜ ॥੩॥
 ਤੀਨਕਾਲਜਿਉਕਾਤਿਉਜੋਹੈ॥ਸਤਰੁਪਪਹਿਚਨੋਸੋਹੈ॥ਯਹਪਿਉਖ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਹਿਚਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਉਯਾਕੋਕਰਿਪਾਨ॥ਖਟਚੋਪਈਦੋਹਰ
 ਏਕਾ॥ਪ੍ਰਿਥਮਸਲੋਕਕਕਹੈਬਿਬੇਕ॥ਸਿਖਾਸਲੋਕਗਿਏਕੁਮਯਾ
 ਤੈ॥ਕਹੀਆਧਿਕਚੋਪਈਤਰੈ॥੨੦॥ਸਬੁਲਗੀਰਅਭਿਮਾਨਮੁਹਿਦਿ
 ਰੁਪਤੀਤਾਇਤਆਦਿ॥ਤਤੇਰੁਤਕਦੇਹਜੋਸੈਆਤਮਪ੍ਰਤਪਾਦਾ॥੨੧॥
 ਨਹੀਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲਅਗਨਿਤੂਨਹੀਪਦਨਮਕਾਸਾ॥ਮੁਕਤਰੁਪਚੈ
 ਤੇਨਤੁਸਾਛੀਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੨੩॥ਸਦੈਯਾ॥ਤੂਤੋਨਹੀਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲ

ਤੇਜਨਮਾਹਤਬਜੋਮਨਹੀਸੁਨਿਜਾਤੈ॥ ਯਾਕੁਸਾਛੀਤੂੰਏਕਾਖੰਡਸਦਾਚਿ
 ਦਰੁਪਸਨਤਨਤਤੇ॥ ਦ੍ਰਿਸਸਭੈਲਘਦੀਰਘਭ੍ਰਾਤਗੇਤਿਹਉਨਿਅਖੰ
 ਰਤਦਾਤੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਰਗੁਪਲਖੈਅਪਨੋਜੁਦਯਾਲਸਦਾਸਮਝੈਸਮਤਾਤੈ॥
 ੩੩॥ ਜਬਤੂੰਜਨੈਦੇਹਤੈਆਤਮਨਿਯਹੋਨਿਤ॥ ਤਬਪਾਢੈਬਿਸ੍ਵਾਮਕੋਨਿਯੋਚੈ
 ਤੇਹੋਚਿਤ॥ ੩੪॥ ਸੁਖੀਸਾਂਤਤਤਕਾਲਤੂੰਬੀਧਨਮੁਕਤਿਵਿਸੇਖਾਦੇਹ
 ਨੇਹਕੇਧਰਮਕੋਸੀਸਾਹੈਨਸੇਖਾ॥ ੩੫॥ ਫਰਨਾਸ੍ਰਮਜੁਗਤਿਕ੍ਰਿਯਾਤਜੋ
 ਚਿਤਇਹੁੰਤਹੋਇ॥ ਪਾਪਉਦੈਤਾਭੈਪ੍ਰਗਟਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ ੩੬॥
 ਫਰਨਾਸ੍ਰਮਤੈਭਿਨਹੈਸਰਬਆਤਮਾਸਾਗ॥ ਸਦਾਅੰਗੀਸਰਬਤੋਸੋਈਕ
 ਹਾਂਬਿਚਾਰ॥ ੩੭॥ ਨਹੀਫਰਨੀਆਸ੍ਰਮੀਨਹੀਅਛਪੁਤਛ॥ ਸਦਾਅਸਿਰੀ

ਸਰਬਗਤਨਾਰੋਸਾਛੀਸੁਛਾ॥੨੮॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਬਿਪ੍ਰਤੈਆਦਿਜੁਬਰਨੈਚਰ
 ਬਿਚਾਰਕੈਦੇਖਿਤੁਨਾਹਿਨਕੋਈ॥ਤੈਸੇਹੀਆਸੁਮਚਗਬਿਚਾਰਪੁਤੰਛਲਖ
 ਤੁੰਤੋਨਾਹਿਨਸੇਈ॥ਤੁੰਤੋਅਰੂਪਅਦ੍ਰਬਅਖੰਡਤਇੰਦ੍ਰੀਕੇਗਯਾਨਅਗੋਚਰਜੋ
 ਈ॥ਦਯਾਲਸਦਾਨਿਹਸੀਗਨਿਰੁਪਨਿਰੰਤਰਬਿਸੁਕੋਸਾਛੀਪੈਰਿਈ॥੨੯॥
 ਧਰਮਅਧਰਮਾਦਿਕਸਬੈਕਰਤਭੁਗਤਾਭੋਗ॥ਆਪਮਾਨਿਯੋਤਿਨ
 ਬਿਖੇਕਾਗੋਪਾਪਪ੍ਰਯੋਗ॥੩੦॥ਧਰਮਅਧਰਮਦੁਖਸੁਖਸਬੈਮਨਕੇਧਰਮ
 ਪਛਾਨ॥ਤੂੰਮਨਕੋਸਾਖੀਸਦਾਨਿਤਮੁਕਤਿਬਿਗਯਾਨ॥੩੧॥ਨਹੀਕਰਤਾਭੁ
 ਗਤਾਨਹੀਨਹੀਮਨਮਨਕੀਥਿਤਾ॥ਤੂੰਮਨਕੋਸਾਛੀਸਦਾਮਨਤੈਨਿਯੋਗਨਿਤਾ॥
 ੩੨॥ਨਿਤਮੁਕਤਿਜੁਸੁਭਾਦਤੈਬੰਧਨਬਾਂਧਯੋਕੋਨ॥ਪਤੀਤਕਬੰਧਨਕ

ਤੰਸਮਝਾਸਿਖਗਹਮੈਨ॥੩੩॥ਏਕੈਦ੍ਰਿਸਟਾਸਰਬਕੋਨਿਤਮੁਕਤਿਚਿ
 ਤਏਕਾ॥ਯਹਿਬਿਧਨਤੁਏਮੈਬਰਦੈਖੈਤਾਹਿਅਨੇਕ॥੩੪॥ਅਹਿਕਰਤਾਅ
 ਭਿਮਾਨਜੋਜਾਨੇਕਾਰੋਨਗਾ॥ਨਖਿਸਿਖਤੈਤਿਨਹੀਡਿਸਯੋਲਗਯੋਦੈਤਕੇਦ
 ਗੁ॥੩੫॥ਨਹਿਕਰਤਾਅਨਯਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਯਾਕੋਜਨਾ॥ਤਸਪਾਨਸੀਤਲ
 ਸੁਖੀਸਮਤਾਉਰਿਬਿਗਯਾਨ॥੩੬॥ਚੈ॥ਏਕਾਬਿਸੁਪਬੋਧਹੋਜਾਭੈ॥
 ਅਗਨਿਰੂਪਯਹਨਿਚੈਤਭੈ॥ਅਗਯਾਨਗਹਨਵਹੀਕਰਿਜਾਰੈ॥ਤਜਿਸ
 ਬਸੋਕਮਹਾਂਸੁਖਧਾਰੈ॥੩੭॥ਦੋ॥ਸਬਜਗਕਲਪਤਤੁਣਾਬਿਖੈਰਜਤ
 ਸੀਪਾਜਿਉਜਾਨਾ॥ਅਨੰਦਪਰਮਾਨੰਦਤੁਬੋਧਰੂਪਾਬਿਗਯਾਨ॥੩੮॥ਜੋ
 ਅਭਿਮਾਨੀਮੁਕਤਿਕੋਮੁਕਤਿਰੂਪਤਿਹਜਾਨਾ॥ਜੋਅਭਿਮਾਨੀਬਿਧਕੋਬਾ

ਧਯੋਤਾਹਪਛਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜੈਸੀਮਤਿਜਿਹਹਤਹੈਤੈਸੀਗਤਤਿਹਦੇਖੁ ॥ ਬੇਦ ੮੫
 ਲੋਕਯੋਕਹਤਹੈਯਹਦਿਗਯਾਨਦਿਸੇਖਾ ॥ ੪੦ ॥ ਚੌ ॥ ਸਤਚਿਤਅਨੰਦਆ ਅਦ ੧੫ ॥
 ਤਮਜੋਹੈ ॥ ਸਾਛੀਬਿਰੁਪੁਰਨਪੁਨਸੋਹੈ ॥ ਏਕਅਚਲਅਦ੍ਵੈਤਅਖੰਡਾਏ
 ਕਰਾਂਟਬਜਾਪਕਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ੪੧ ॥ ਮੁਕਤਿਹੁਪਅਕ੍ਰੈਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਦ
 ਅਸਿਗਸਾਂਤਨਿਰਦਾਸੀ ॥ ਕ੍ਰਮਤੇਸੀਸਾਹੀਸਾਲਾਗੋ ॥ ਸਾਛੀਜੋਇਸੁਕ੍ਰਮ
 ਜੋਕੋਤਾਗੋ ॥ ੪੨ ॥ ਦੋ ॥ ਕੁਟਸ਼ਥੋਧਅਦ੍ਵੈਤਨਿਤਅਤਮਕੋਪਹਿਚਨਾ ॥
 ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੈਤਜੋਚਿਦਾਭਸਹੋਗਯਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਚੌ ॥ ਅਤਿਮਾਨਦੇਹਫਾਸੀ
 ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਤਕਰੁੰਬਾਂਧਯੋਪੈਤਾਤਾ ॥ ਗਯਾਨਖੜਗਸੋਕਾਟੋਤਾਹਿ ॥ ਅਤ
 ਸਮਤਾਸੁਖਕੋਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ੪੪ ॥ ਨਿਹਸੰਗਨਿਹਕ੍ਰੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਨਿਤਨਿ

ਰੰਜਨੈਂ ਅਬਨਸੀ ॥ ਯਹ ਬੰਧਨ ਤੁਸੈ ਮੇਂ ਵਿਰਾਏ ॥ ਸਾਧਨ ਜਾਪ ਸਮਾਧ
 ਲਗਾਏ ॥ ੪੫ ॥ ਦੋ ॥ ਤੂੰ ਬਾਪ ਕਸਬ ਜਗਤ ਮੇਂ ਸਬ ਜਗਤੁ ਸੈ ਮੇਂ ਮ
 ਹਿ ॥ ਅਗਨ ਜਗਤੁ ਸੂਤ ਪੈਂ ਕਹਾਂ ਕਰਤ ਪੈਂ ਚਾਹਿ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਧ ਬੁਧ ਅਖੰਡ
 ਤੂੰ ਸਾਢੀ ਸਭ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਇ ਅਚਰਜ ਤੂੰ ਛੁ ਵਿਚਿਤ ਕੈ ਣਾਥਾ ॥
 ੪੭ ॥ ਨਿਗਬਿਕਾਰ ਨਿਰਪੇਖ ਤੂੰ ਨਿਰਤੁਰ ਸੀਤਲ ਚਿਤਾ ॥ ਅਗਾਧ ਬੁਧ ਅ
 ਖੰਡ ਤੂੰ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਨਿਤਾ ॥ ੪੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਲੋਕ ਪੂਰਬਾ ਰਧ ਕਰਕ
 ਹੀਤਾ ਗਾਥਿਯ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾਉ ਪਰਿਖੇ ਵਸ ਕੈ ਸਲੋਕ ਜੁ ਮੁਕਤਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥
 ੪੯ ॥ ਧੁਨਿ ਅਬੁਭਿਤ ਰਿਅਧ ਕਰ ਸਿਰਹ ਸਲੋਕ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸਲੋਕ ਤੀ
 ਨ ਕਰਕਾਤ ਹੋ ਗੁਨ ਮਾਤਮਾ ਸਾਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ਨਿਰਕਾਰ ਲਖਿ ਨਿਤ ਤੂੰ ਅਥਿਯਾ

ਸਭੈ ਸਕਾਗਾ ਧਾਹੀ ਤਵੁ ਉਪ ਦੇਸਕ ਹਿਓ ਤਨ ਪੁਨ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸੁਕਰ
 ਮਧ ਬਾਹਗਿ ਜਿ ਮੇਹੋ ਤਬ ਦਨ ਪ੍ਰਤੰਛਾ ॥ ਤਿਉ ਸਰੀਰ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਿ ਪਰ
 ਮੇਸੁਰ ਅਤ ਸੁਛਾ ॥ ੫੨ ॥ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਿ ਧਬਾ ਦਿਆ ਪਕਰੁ ਪ
 ਅਕਾਸਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਰੰਤਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਸਬ ਭੂਤ ਗਾਨ ਭਾਸਾ ॥ ੫੩ ॥ ਏਕ ਛੋ
 ਰੇ ਮਹਾ ਸੁਇਕ ਜਾਨ ਸਦੈ ਯੈ ਦੇਇ ॥ ਉਨ ਤਾਲੀ ਦੇਹਾ ਕਹੈ ਚੋਪਈ ਯਾਗ
 ਹੋਇ ॥ ੫੪ ॥ **ਉਤਿਸ੍ਰੀਅਤਦਯਾਲ ਅਨੇਮੀ** ਵਿਰਚਤੀ ਅਸਾਫ
 ਕੁਭਾਖਾ ਆਤਮਾ ਅਨੁਰੈ ਉਪ ਦੇਸ ਦਰਨੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਕਰਣ ਮਾ ॥ ੧ ॥
 ਦੋ ॥ ਆਤਮਾ ਅਨੁਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਸਤ ਗੁਰ ਕਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜਨ ਆਤਮਾ
 ਹਉ ਭਯੋ ਨਿਰਭੈ ਨਿਤ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ਪੂਰਬ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸ ਭੁਲ

ਕੇ ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਮੁਹਿ ਮੇਰਿ ਬਿਡਿ ਬਪੁ ਦੇ ਸਕਹੋ ਗੁਰ ਫਿਤ ਉਪ ਕਾਰਜੋ ॥
 ੨ ॥ ਅਰੋ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਂਤ ਹਉ ਬੋਧ ਅਵਿਦਯਾ ਪਾਗਾ ਉਪ ਦੇਸ ਪੂਰ ਬਏ
 ਤੇ ਸਮੇ ਮੇਰਿ ਬਿਡਿ ਬਾ ਬਿਚਗਾ ॥ ੩ ॥ ਦੋ ॥ ਜੇ ਸੇਏ ਕਪੂਰਾ ਸਹੋ ਦੇਹ ਤਬਾ ਜਗ ਜੰਨ ॥
 ਤੈ ਸੇਧ ਜਗ ਮੇਧ ਬਿਖੇ ਅਬਦਾਨ ਹਿ ਕਛੁ ਮਾਨ ॥ ੪ ॥ ਸੁਹਤ ਸਗੀਰ ਅਚ
 ਰਯ ਜਗ ਅਬਕੀ ਨਿਤਿ ਹਤ ਯਾਗਾ ॥ ਅਵਲੋਕਯੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੁ
 ਲ ਕੁੰਦੈ ਗਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਚੋ ॥ ਜੈ ਸੈ ਨਹੀ ਨਿਰਤੈ ਨਿਯਾਰੇ ॥ ਦੇਹਿ ਤਰੰਗ ਬੁਦ
 ਬੁਦਾ ਧਾਰੇ ॥ ਆਤਮ ਤੈ ਉਪ ਜਯੋ ਜਗ ਜੈ ਸੇ ॥ ਨਹੀ ਨਿਯਾਰੇ ਆਤਮ ਤੈ
 ਤੈ ਸੇ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਪਟਵਿਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਸੋਧੈ ॥ ਤਤ ਰੂਪ ਨਹੀ ਨਿਯਾਰੇ ਬੋਧੈ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਵਿਸੁ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ॥ ਆਤਮ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਸੋ ॥ ੭ ॥ ਜੈ ਸੇ

ਏਖਿ ਮਹਾਂ ਰਸ ਜਾਤੈ ॥ ਨਹੀ ਮਧੁਰ ਭਾਨਿਆ ਗੀਤਾ ਤੈ ॥ ਕਲਪਤ ਖੰਡ
 ਨਾ ਮਹੈ ਤਾ ਮੈ ॥ ਸੰਤ ਰੂਪ ਮਧੁਰ ਰਸ ਜਾ ਮੈ ॥ ੮ ॥ ਭੈ ਸੇਵਿ ਸ੍ਰਮ ਕਲਮੁ
 ਝੁਮਾਂਹੀ ॥ ਚੰ ਅਨ ਦਿਵਿ ਯਾ ਪਕਾਵਿ ਰੁਆਹੀ ॥ ਧਰਮ ਭਜ ਗਮੁ ਝੁ
 ਮੈ ਅਧਿਆਸਾ ॥ ਹੈ ਨਹੀ ਯੋਕ ਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕੋਨ ਕਾਲ ਜਗਤਾ ਸੋ
 ਕੋਨ ਕਾਲ ਨਹੀ ਭਾਸਾ ॥ ਧਰ ਵਿਚਾ ਗਵਿ ਰੁਸੇ ਪਕੇ ਮੋ ਕੋ ਕਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਚੌ ॥ ਜਗ ਅਭਾਮਾ ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਜ
 ਗਤਾ ਸੈ ॥ ਸੀ ਪੀ ਮੈ ਰੂਪੈ ਕੋ ਗਿਆਨਾ ॥ ਹੈ ਨਹੀ ਤ ਕੋ ਪਹਚੰਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰ
 ਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਤੈ ॥ ਨਹੀ ਨਿਯਾ ਰੋਕ ਖੁਹੁੰ ਜਗਤ ਤੈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਤ
 ਧਰ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਮੈ ਰੋਸ ਭਭਾਸਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋ ॥

੮੭

ਅਸਾ
॥ ੧ ॥

੮੮

87A
ਕ ਲਪਤ ਜਗ ਅਗਨ ਕਰਤਾ ਸਤ ਮੁਝੈ ਮੇਮਾਨਾ ॥ ਸੁਕਤ ਜਤ ਸਿੰਗ ਸਾਂਪ
ਜਿਉ ਕਿਰਨ ਗੁੰਨ ਜਲ ਜਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮੁਝੈ ਤੇ ਉਪ ਜਿਓ ਜਗ ਸਬੈ ਤਿਉ ਲਯ
ਮੁਝੈ ਮੇਮਾਨਾ ॥ ਜਲ ਬੀਚਿ ਮਿਦ ਕੁੰਭ ਜੁ ਕੁੰਡ ਲਕਨ ਕਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥
ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੋ ਬੀਦਨਾ ਤੇ ਅਬ ਸਮੀਨਿਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਡਿਲ ਅੰਤ ਲੋ
ਜਾਨੇ ਜਗਤ ਅਨਿਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੋ ਬੀਦਨਾ ਦੇਹ ਫਾਨ ਹਉ ਏਕਾ ॥
ਕਹੂੰ ਗਯੋ ਆਯੋ ਨਹੀ ਬਯਾਪਕ ਜਗਤ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੋ ਬੀਦ
ਨਾ ਚਤੁਰਨ ਮੁਝ ਸਮਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਅਪਰਸ ਸਰੀਰ ਸੋਧ ਯੋ ਸਬ ਜਗ ਸੋ
ਇ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੋ ਬੀਦਨਾ ਨਹੀ ਮੁਝੈ ਮੇਕ ਛੁਆਨਾ ॥ ਅਬ ਫਾਸ ਬ
ਜਗ ਮੁਝ ਬਿਖੈ ਬਚਨ ਅਗੋਚਰ ਜਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗਯਾਨ ਗੋਇ ਰਯਾਤਾ

ਪ੍ਰਗਟਤੀਨੇਵਾਸਤਵਨਾਹਿ॥ ਭਾਸਤਹੈਅਗਯਾਨਤੈਯਹਤੀਨੇਮੁਸ਼ਮਾਂਹਿ॥ ੮੮
 ੧੮॥ ਦ੍ਵੈਤਮੂਲਦੁਖਹੁਪਹੈਐਖਧਤਾਗਿਬਿਬੇਕ॥ ਏਕਚਿਦਾਨੰਦਅਮਰ
 ਮਲਹੈਮਿਥਿਆਵਿਸਅਨੇਕ॥ ੩੦॥ ਚੌ॥ ਬੋਧਹੁਪਅਦ੍ਵੈਰੋਅਹਿ॥
 ਅਗਯਾਨਉਪਾਧਕਲਪਤਮੁਸ਼ਮਾਂਹਿ॥ ਐਸੈਵਿਧਵਤਕੀਯੋਬਿਚ०
 ਰਾ॥ ਨਿਰਵਿਕਲਪਬਿਤਮਮਨਿਰਧਾਗ॥ ੩੧॥ ਦੋ॥ ਅਹੋਵਿਸ਼੍ਵਥਿਤਿ
 ਮੁਸ਼ਾਬਿਖੈਨਹੀਤਵੁਤੈਜਨਾ॥ ਬਿਧਮੋਖਮੁਸ਼ਮੈ॥ ਨਹੀਕ੍ਰਾਂਤਸਾਂਤਪਹਿ
 ਚਾਂਨ॥ ੩੨॥ ਚੌ॥ ਸਹਤਸਗੀਰਵਿਸ਼੍ਵਜੋਅਹਿ॥ ਨਾਸਹੁਪਦਮਕੀਪ
 ਰਛਾਹਿ॥ ਸਤਚਿਤਅਨੰਦਆਤਮਜੋਹੈ॥ ਭੁਵਅਭੇਦਕਲਪਨਕੋ
 ਹੈ॥ ੩੩॥ ਸੋ॥ ਸਗੀਰਸ੍ਵਰਗਨਰਕਾਦਿਬਿਧਮੋਖਨਹੀਕਲਪਨਾ॥

ਅਸ
॥੮॥

ਤੰਚਿਦਰੁਪਅਨਾਦਿਕਿਹਕਾਯਮੇਰੈਸਬੈ॥੨੪॥ਸੋ॥ਜਨਸਮੂਹ
 ਵਿਸਤਾਰਦਿਸਮੇਦ੍ਵੈਤਨਦੇਖੋ॥ਬਿਨਾਗਯਨਸਿਸਾਰਹੈਅਬਰਤਕ
 ਸੋਕਰੋ॥੨੫॥ਦੋ॥ਨਾਹਿਦੇਹਨਦੇਹਮਮਨਾਹਿਜੀਵਿਜਗਚਿਤ॥ਯ
 ਹਈਧਨਮੁਝਮੇਬਰੋਜੀਵਤਆਸਾਨਿਤ॥੨੬॥ਸੋ॥ਅਚਰਜਭ
 ਵਨਕਲੋਲਨਾਨਾਬਿਧਿਮੁਝਤੈਂਭੁਏ॥ਬਾਰਧਅਮਿਤਅੰਤੋਲ
 ਚਿਤਬਾਤਮੁਝਤੈਂਓਦੋ॥੨੭॥ਬਾਰਧਅਮਿਤਅੰਤਚਿਤਦਤ
 ਲੇਮੁਝਬਿਖੋ॥ਜੀਵਤਰੰਗਾਬਿਸਿਤਨਾਸਹੋਤਖੇਕਰਮਤੈ॥੨੮॥
 ਬਾਰਧਅਮਿਤਅਮੇਲਅਚਰਜਜਗਈਚੀਬਿਬਿਧਾ॥ਉਪਜ
 ਬਿਨਸਕਰਿਖੇਲਕਰੈਸੁਭਾਦਪ੍ਰਦੇਸਮੁਹਿ॥੨੯॥ਦੋ॥ਸੰਤਾਦੋ

ਪ੍ਰਗਟਪੁਨਪਾਂਚਸੋਰਠਾਜਨਾ॥ ਆਠਚੋਪਈਤਿਉਕਹਿਦੁਤੀਅਪ੍ਰਕਸ਼ਣ
 ਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੩॥ ਇਤਸਿਖੋਕਤਮਾਤਮਾਮਨੁਭਵਉਲਾਸਪੰਚਵਿਸ
 ਤਿਕੀਸਲੋਕਪ੍ਰਕਰਨਦੁਤੀਆ॥ ੩॥ ਦੋ॥ ਆਤਮਾਮਨੁਭਵਸਾਰਸਬ
 ਕਯੋਸਿਖਸਗਯਾਨ॥ ਤਸਅਪੇਖਾਹੇਤਗੁਰਾਬਕਛੁਕਹੇਬਖਾਨ॥
 ੧॥ ਅਨੁਭਵਸਾਣੀਸਿਖਕੇਦੇਖਪ੍ਰਗਟਾਬਿਦਹਾਗ॥ ਅਖੇਪਦ੍ਵਾਰਗੁ
 ਰਕਤਪੈਤਵਾਬਿਬੇਕਾਬਿਚਾਗ॥ ਚੋ॥ ਏਕਮਖੰਡਮਖੇਆਬਿਨਾਸੀ॥
 ਜਾਨਜੇਅਤਮਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਤੂੰਅਤਮੋਗਧੀਰਹੈਸੋਈ॥ ਬਜ੍ਯੁਹਾਰਅ
 ਰਬਗਤਿਕੈਸੈਹੋਈ॥ ੩॥ ਬਿਖੇਵਿਦਿਪਭੁਮਗੋਚਰਜਨਾ॥ ਤਾਸਪ੍ਰਤੀ
 ਤਮਾਤਮਾਅਗਯਾਨਾਸੀਪੀਸੈਰੂਪੇਕੋਜਾਨੈ॥ ਆਧਿਕਲੋਭਮਯਾਨ

ਅਸੁ
 ॥੬॥

ਪਛਾਨੈ॥ ਜੇਮੈਦਿਸੁ ਦੁਰੇਬੁ ਰੰਗਾ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿਤ ਰੰਗਾ॥ ਸੇਰੀ
 ਅਸਿ ਮਪਛਾਨਯੋਗ ਯਾਨਾ॥ ਕਹਾਦੀਨ ਜਿਉ ਧਾਵਤ ਮਨਾ॥ ੫॥ ਸੇਰੀ
 ਸੁਧ ਚੇਤਨ ਅਥਿਨਾ ਸੀ॥ ਅਤਿ ਸੁਦੁ ਅਤਮ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਅੰਤ ਯੀਤ
 ਸਮੀਪ ਵਿਖੈ ਸਿਸਕਤਾ॥ ਭੁਈ ਮਲੀਨਤਾ ਤੋ ਕੋਭਗਤਾ॥ ੬॥ ਦੋ॥ ਸਰ
 ਬ ਭੂਤ ਮੈ ਅਤਮਾ ਸਭ ਨਿਜ ਅਤਮ ਮਾਂਹਿ॥ ਹੇ ਮੁਨਿ ਐਸੇ ਜਾਨ ਕੈ ਮਮਤ
 ਤਾਗਤ ਨਹਿ॥ ੭॥ ਚੋ॥ ਅਦ੍ਵੈਤ ਪਰਮਾ ਬਿਤਨਿ ਸਾਗ ਯਾਨਾ॥ ਮੇਖ ਅਰ
 ਬ ਤਾ ਮੈ ਹਤਿ ਠੰਨਾ॥ ਅਚਰ ਯਕਾ ਮੈ ਬਾਕੁਲ ਭਯੋ॥ ਕੇਲ ਕਲੋਲ ਕ
 ਲਾ ਮੈ ਛਯੋ॥ ੮॥ ਉਪਜੈ ਕਾ ਮਗਨਾ ^{ਬਸ} ਨਹਿ ਪੁਜਾ ਹੈ॥ ਅਤਿ ਦੁਰਬਲ ਤੋ ਕੋ
 ਪੁਨ ਧਾ ਹੈ॥ ਕਾਂਸ ਕਾਂਸ ਨਾ ਵਛਾ ਤੋ ਹੈ॥ ਯਹ ਅਚਰਜ ਅਵਤਮ ਨ ਮੈ ਹੈ॥

੯) ਦੋ) ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਥਿਥੇ ਕਕ ਗਿਇਹ ਅਮੁੜ ਦੈ ਗਾਗ) ਅਚਰਯ ਮੋਖ
 ਗਾਂਧੀ ਕਰੈ ਨਹੀ ਚਿਤ ਮੈ ਅਨੁਗਾਗ) ੧੦) ਦੋ) ਭੋਜਨ ਦਿਦਿ ਪਤੁ ਗਾਵੈ ਪੀ
 ਗਾ ਅਥਵਾ ਬਹੁ ਦੁਖ ਦੇਤ ਸਗੀਗ) ਸਮਾਤ ਮਕੇ ਵਟ ਪਹਿਚੰਨਾ ਹ
 ਰਖ ਸੋਗ ਨਹੀ ਤਰੈ ਜਾਨਾ) ੧੧) ਦੋ) ਚੇਸੁ ਮਾਨੁ ਸਗੀਗ ਜਿਉ ਪੇਖਤਾ
 ਨ ਸਗੀਗ) ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਮੈ ਹੋਤ ਨਹਿ ਛੋਕ ਦਾ ਚਿਤ ਪੀਗ) ੧੨) ਦੋ)
 ਮਾਯਾ ਮਾਤ੍ਰ ਦਿਸੁ ਜੋ ਆਹੀ) ਛਿਨ ਭੰਗ ਰਵੁ ਮਕੀ ਪਰਛਾਹੀ) ਸਨਮੁਖ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਖੈ ਪੀਗ) ਤ੍ਰਾਸ ਹੋਤ ਨਹੀ ਤਾਂਹਿ ਸਗੀਗ) ੧੩) ਨਿਸਪ੍ਰੇਰਿ ਨਿ
 ਹਚਲ ਮਨ ਤਾਮੈ) ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ਆਸ ਪੁਨਜਾਮੈ) ਆਤਮ ਗਯਾਨ ਤਿਪਤ
 ਰਯੋ ਜੇਈ) ਤਾ ਕੋ ਤੋਲ ਸਕੈ ਨਹੀ ਕੋਈ) ੧੪) ਦੋ) ਨਿਸਚੈ ਜਨ ਸੁਖ

40A
 ਵਤੈਦਿ ਸਨਹੀਝੈ ਕਾਲਾ ॥ ਗਿਹਲੁ ਤਾਗਨਹੀ ਦੇਖਿ ਹੈ ਧੀਗਵਿਦੇਂ ਕੀਦ
 ਯਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਤ ਰਿਤੈ ਨਿਹਚੈ ਤਜੈ ਵਿਖੈ ਗੁਪ ਅਨੁਲਾਖਾ ॥ ਸਖਾ
 ਹਤ ਨਿਰਦੁੰਦ ਨਿਤ ਬੇਦ ਸਾਧ ਸੁਤ ਭਾਖਾ ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰਾਗਧ ਧਕਰ ਮਥ
 ਸਚੈ ਤੈ ਰੋਗਤਾ ਹਿ ਅਨਾਸਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਵਿਖੈ ਆਤਮ
 ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਨੇਦੋਹ ਨੇਚੈ ਪਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੀ ਵਿਚਾਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਕਰਨ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਪਛਾਨਿਯੋ ਸਿਖ ਯਾ ਕੁਮਾਦਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਨੁ ਰਚਤੀ ਅਸਾ ਵਕੁ ਭਾਖਾ ਅਖੇ ਪ੍ਰਦੂਰ ਉਪਦੇਸਹੁ
 ਰਕਬ ਨਿਚਤ ਰਦ ਸਕੀ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਪ੍ਰਕਰਣਿ ॥ ੩ ॥ ਵੈ ॥ ਬਿਯੋਗ ਅ
 ਰੋਪ ਨਗੁਰ ਕੀਯੋ ਸਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਪਾਗਾ ॥ ਸਿਖ ਸਲੋਕ ਖਟਕ ਪਤਰੈ

੧੧) ਚੋ। ਅਤਮਗਿਆਨੀਧੀਰਜੁਆਂਹੀਂ। ਲਿ
 ਲਾਭੋਗਖੇਲਜਗਆਂਹੀਂ। ਜਿਉਸੀਸਾਹਦਹੀਸਕੁਤੇਗੀ। ਤਿਹਸ
 ਮਾਂਨਹੀਗਿਆਨੀਜੋਗੀ। ੨) ਦੋ। ਨਨੁਸੀਸਾਹਦਿਖੇਪੁਗਟਗਆ
 ਨੀਬਿਤਬਿਯੋਹਗ। ਸੀਸਾਹਤੁਲਕੈਸੈਨਹੀਯਹਸੀਕਾਉਰਧਾਗ।
 ੩) ਸੱਕ੍ਰਾਦਿਕਸਬਦੇਦੁਤਾਬਾਛਤਯਾਪਦਦੀਨ। ਤਹਜੋਗੀਸ੍ਰ
 ਭਾਵਾਬਿਤਹਰਖਹੋਤਨਪ੍ਰਬੀਨ। ੪) ਚੋ। ਧੂਮਧੁਗਤਿਨਭੁਭਾਸਤ
 ਜੈਸੈ। ਸਦਾਬਿਮਲਜਾਨੇਪੁਨਤੈਸੈ। ਗਿਆਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਜੁਮ
 ਹਾਪਪ੍ਰੀਤਿਪਰਸੈਨਹੀਤਹ। ੫) ਦੋ। ਨਨੁਕਰਮਕਰਤਤੈਕਾਲ
 ਨਿਤਕੈਸੈਛੁਵਤਨਤਾਸ। ਅਭਮਾਨਦੇਹਕੇਤਾਗਕੈਕਰਮਕਰਤਮ

ਨਾਮ ॥ ੬ ॥ ਚੈ ॥ ਜਗ ਅਤ ਮਜੇ ਜਾਨ ਸਰੀਗ ॥ ਸੋ ਮਹਤ ਮਾਗਯਾ
 ਨੀਧੀਗ ॥ ਜਿਉ ਇਛਾ ਤਿਉ ਬਿਚਰੈ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਸਨਖੇਧ ਸਮਰ ਬੰਕੋ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਿਲ ਅੰਤ ਜਹਾਂ ਲੋ ॥ ਕੂਤਹ ਮਦਿਧ ਚਾਰਤ
 ਹਾਂ ਲੋ ॥ ਇਛਾ ਮੋਰ ਅਨਿਛਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਤਾਗਸ ਮਰਬਾ ਵਿਦੇ ਕੀ ਸੋ ਹੈ ॥
 ੮ ॥ ਜਗਤ ਈਸ ਅਰੁ ਜੀਵ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਜੁਗਲ ਅਭੇਦ ਪਛਾਨੈ ਸੋਈ ॥
 ਜੋ ਜਨੈ ਚਾਹੈ ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਭੇਦ ਤਿਲੋ ਕੀਧੈ ॥ ੯ ॥ ਚੈ ॥ ਕਹੇ ਦੇ
 ਹਰਾ ਪਾਚ ਪੁਨਰੋ ਪਈ ਪਾਂਚ ਪਛਾਨ ॥ ਸਿਖਾ ਕ੍ਰਮਾਦਿਧ ਜਾਨ ਯਹ ਪੁ
 ਕਰਨ ਚਤਰ ਬਪੁ ਮਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇ ਮੀਧਿਗ ਚਿ
 ਤ ਅਸਾਦ ਕ੍ਰਤਾ ਅਨਭਵ ਉਲਾਸ ਖਟਕੀ ਚਤਰ ਬਪੁ ਕਰਣਿ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋ॥ ਉਲਾਸਖਟਕ ਅਨੁਭਵੇ ਸੋ ਤੇ ਕਹੈ ਸਿਖ ਸਰਸਾਨਾ॥ ਸਲੋਕ ੬੨
 ਚਾਰਕਰਕਹਤਗੁਰ ਅਬਲੈ ਯੋਗਾਬਿਧਾਨ॥ ੧॥ ਚੋ॥ ਸੁੰਧ ਬੁੰਧਤੁ
 ਸਦਾ ਅਸੀਗੀ॥ ਕਹਾਤਾ ਗਵਾਛਾ ਸਰਬੀਗੀ॥ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇਹ
 ਆਸਾ ਲੈ ਕਰੋ॥ ਯਹ ਲੈ ਯੋਗ ਭਲੈ ਚਿਤਧਰੋ॥ ੨॥ ਯਹ ਸਬ
 ਜਗਤੁ ਝੁਟੈ ਉਦੇਤ॥ ਜਿਉ ਤਰੰਗ ਬਾਰਧ ਤੈ ਹੋਤ॥ ਏਕ ਅਤਮ ਅ
 ਵੈ ਜਾਨ॥ ਕਰੋ ਭਲੈ ਲੈ ਯੋਗਾਬਿਧਾਨ॥ ੩॥ ਦੋ॥ ਦਿਸ੍ਵ ਅਸੰਤਪੁ ਤੋਛ
 ਜੇ ਅਮਲ ਤੇ ਹਿ ਮੈ ਨਾਹਿ॥ ਰਜ ਸਰਪ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਟ ਲਖ ਲੈ ਯੋਗ ਕਰੋ
 ਤਿਹ ਮਾਹ॥ ੪॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਸਮਜਨ ਮਮਰਨ ਸਮਜਾ
 ਨਾ॥ ਪੂਰਨ ਮਨ ਦਾ ਸਿਖਤੁ ਸਮਾਇ ਨ ਮੈ ਲੈ ਠਾਨ॥ ੫॥ ਕਹੈ ਚਾਰਦੋ॥

ਅਸੁ
 ੧੧੨੧

Q2 A

ਪ੍ਰਗਟਵੇਚੋ ਪਈ ਪਛਾਨਾ ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਕਰਨ ਕੀ ਸਿਖ ਜਾ ਕਰੀ
ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇ ਮੀ ਦਿਗਚਿਤ ਅਸ੍ਰਾਵਕੁ
ਭਾਖਾ ਲੈਯੋ ਗਚਤ ਰਬਕ ਨਾ ਮਪੰਚਮ ਪ੍ਰਕਰਣਿ ॥ ੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸਿਖ ਪਰੀ
ਖੂਹੇਤਾ ਵਿਕਲੈਯੋ ਗਕਹਯੋ ਕੁਰਜਾਨਾ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਸਿਖ ਅਬ
ਲੈਯੋ ਗ ਅਭਾਵ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਚਾਰ ਕਰਕਹਤ ਹੈ ਉਤਗ ਸਿ
ਖ ਅਸੇਖਾ ॥ ਲੈਯੋ ਗ ਅਭਾਵਾ ਦਿਖਾਤ ਹੈ ਆਤਮ ਅਨੁਕੁਵ ਦੇਖਾ ॥
੨ ॥ ਚੋ ॥ ਚੋ ਅਨੰਤ ਬਾਰਧ ਜਿਉ ਆਂਹੀ ॥ ਜਗਤ ਰੰਗ ਜਿਉ ਹੈ ਮੁੜ
ਆਂਹੀ ॥ ਜਨਗਯਾਨ ਅੰਗਯਾਨ ਤਜਾਹੀ ॥ ਗੁਪਤ ਯਾਗ ਲੈ ਮੁੜ
ਮੈਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਚੋ ਅਨੰਤ ਬਜ੍ਯੋ ਮਜਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਪਟਵਤ ਮਾਇਕ ਜਗ

ਤਪਛਾਨਾ ਘਰਨਿ ਚੈ ਉਪਜੈ ਵਿਗਿਆਨਾ ਨਹੀ ਤਜਾਗਹੁ ਹੁਲੈ ਰਨਾ ॥ ੬੩ ॥
 ੪॥ ਦੋ॥ ਸਦਾ ਸੀਪ ਜਿਉ ਸੁਧੈ ਜਗ ਕਲਪਤਾ ਜਿਉ ਰਜਤਾ ਘਰ
 ਬਿਗਿਆਨ ਪਛਾਨ ਕੈ ਗਹੁਲ ਆਗਲੈ ਤਜਤਾ ॥ ੫॥ ਆਸੁ ਮੈ ਸਬੈ
 ਸਰਬ ਮੈ ਜਿਉ ਪਟ ਪਟ ਮ੍ਰਿਦ ਸੂਤਾ ਗਹੁਲ ਆਗਲੈ ਜਨੀ ਜੈ ਸਬੈ
 ਬਾਂਝ ਕੇ ਪੂਤਾ ॥ ੬॥ ਖਸਮ ਪ੍ਰਕਰ ਲੈ ਖਜਾ ਕਹੈ ਦਿਧ ਦੁਸੈ ਨਿਰ
 ਧਾਰਾ ॥ ਦੂਰੈ ਪਈ ਸਹਤ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਦੇਹ ਰਾਗਾ ॥ ੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ
 ਦਯਾਲ ਅਨੇ ਮੀ ਦਿਰਚਤੀ ਅਸਾ ਦਕੁਤਾ ਪਾਸਿ ਖੋਜੈ ਕਤ ਉਤ੍ਰੰਤ ਰਬ
 ਸਲੋਕੰ ਨਾਮ ਖਸਮ ਪ੍ਰਕਰ ਲੈ ॥ ੮॥ ਦੋ॥ ਅਨੁਭਵੈ ਪੰਚਕ ਕਹਤ ਹੈ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਖਉ ਦਾਗ ॥ ਪ੍ਰਬਧ ਪਦਨੈ ਕਾਜਗਤ ਆਤਮਾ ਸਿੰਧਿ

ਅਸਾ
 ॥ ੯੩ ॥

ਰਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚੰਬਾਰਧ ਜਗਨਾਂ ਉਧੈ ਮੁਖ ਮੇ ਅਫਤਜਾਤਾ ॥ ਨਹੀ ਅਸ
 ਹਨਤਾ ਮੁਖ ਦਿਖੇ ਪ੍ਰਾਬਧ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਚੰ ਅਨੰਤ ਬਾਰਧ
 ਮਹਾਂ ਜਗਤ ਰੰਗ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਸ੍ਰੁਕਾ ਵਤੈ ਹੰਨਾ ਬਿਰ
 ਧ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਚੰ ਅਨੰਤ ਬਾਰਧ ਮਹਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿਕਲਪਤਨਾਂ ॥
 ਨਿਰਕਾਰ ਅਤਿ ਸਾਂਤ ਹੋ ਨਿਰਾਵਿਕਾਰ ਨਿਰਕਾਂ ॥ ੪ ॥ ਕੁਵਾ ਬਿਖੇ ਅ
 ਤਮਨਹੀ ਕੁਵਨ ਅਤਮ ਮਾਹਿ ॥ ਸਪ੍ਰਹਾ ਸਾਂਤ ਧਰਜਾ ਨਕੈ ਦੇ ਦਬਾ
 ਦ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਅਨੰਤ ਨਿਰੰਜਨ ਅਤਮਨਹੀ ਅਧਾਰਧੇਅ ॥
 ਚੰ ਅਸਕਤ ਧਰਜਾ ਨਕੈ ਕੋ ਕੋ ਨ ਪ੍ਰਮੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਅਚਰਜ ਗੁਪਚੈ
 ਤਨਹੋ ਇੰਦ੍ਰ ਜਲ ਜਗਜਾਨ ॥ ਤਾਤੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਨਹੈ ਰਿਹਨ ਤਾਗ ਅਭਿਮ

ਨਾ॥੧॥ਸਪਤਮਨਾਮਪ੍ਰਕਰਨਜੋਅਨਭੈਪੰਚਕਜਨਾ॥ਸਾਤਦੋਹਰਾਤ

ਸਕੇਕਹੇਪ੍ਰਗਟਪਹਿਚਾਨ॥੮॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਦਯਾਲਅਨੇਮੀਫਿਰਚ

ਅਸ਼ਾ
॥੧੪॥

ਤੰਅਸ਼ਾਦਕ੍ਰਤ੍ਰਾਖਾਸਿਖੋਕਤਅਨਭੈਪੰਚਕਨਾਮਸਪਤਮੰਪ੍ਰਕਰਣ॥

੧॥ਦੋ॥ਖਟਪ੍ਰਕਰਨਕਰਿਸਿਖਕੀਕਰੀਪਰੀਖਜਾਜਨਾ॥ਸਲੋਕਚਾਰਕਰਿ

ਕਹਤਗੁਰਬੰਧਸੇਖਾਵ੍ਰਿਧਾਨਾ॥੧॥ਚੋ॥ਕਛੁਬਾਛੈਕਛੁਸੋਚਕਰੈਚਿਤਾ॥

ਕਛੁਆਗੈਕਛੁਗੁਪਣਕਰੈਨਿਤਾ॥ਚਿਤਮੈਹਰਖਕੋਪਜਬਪਯੈ॥ਤਬਚਿ

ਤਬੰਧਨਬਯੋਕਹੀਯੈ॥੩॥ਨਹੀਬਾਛੈਨਹੀਸੋਚਕਰੈਚਿਤਾ॥ਨਹੀਤਆਗੈ

ਨਹੀਗੁਪਣਕਰੈਨਿਤਾ॥ਨਹੀਹਰਖਕੋਪਨਹੀਕੋਇ॥ਮੁਕਤਿਚਿਤਜਨੇਪੁ

ਨਜੋਇ॥੩॥ਚਿਤਪਰਤੰਤਰਪਦਾਰਥਲੀਨਾ॥ਬੰਧਨਬਯੋਕਹਤਪ੍ਰਬੀਨ॥

ਜਬ ਸੂਤਿ ਤਗਚਿਤ ਸਦਾ ਅਸਿਰੀ॥ ਤਬ ਚਿਤ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਸਹ ਬੀਰੀ॥
 ੪॥ ਜਬ ਹਿਤਾ ਹੋ ਮੈ ਧਰ ਮੋਰੀ॥ ਤਬ ਬੀਧ ਨ ਬਾਧੋ ਚਿਤ ਚੋਰੀ॥ ਜਬ ਹੋ ਮੈ
 ਹਿਤ ਕੋਤ ਜੈ॥ ਤਬ ਚਿਤ ਮੁਕਤਿ ਅਪਨ ਪੋਤ ਜੈ॥ ੫॥ ਐਸੇ ਜਨਗ ਹੋਨ
 ਹਿਤ ਯਾਗੇ॥ ਅਨੁਭੈ ਬੋਧ ਰੂਪ ਮੈ ਜਾਗੇ॥ ਤਬ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਅਜਾ
 ਸਾ॥ ਜਬ ਹਿਤਾ ਹੋ ਮੈ ਕੋਨਾ ਸਾ॥ ੬॥ ਦੋ॥ ਅਸੁ ਮਨ ਮਪ੍ਰਕਰ ਨ ਜੋ ਬੀ
 ਧ ਮੋਖ ਬੀਚਿਰਾ॥ ਪਾਂਚ ਰੋਪਈ ਤਾ ਸਮੇ ਦੋਰਾ॥ ਇਕ ਨਿਗਧਾਰਾ॥ ੭॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇਮੀ ਵਿਗਚਿਤ ਅਸੁ ਫਕੁ ਭਾਖਾ ਰੂਰੂ ਨਿ
 ਰੂਪ ਕੀ ਬੀਧ ਮੋਖ ਬਿਫਸਾ ਪ੍ਰਕਰਣ ਅਸੁ ਮੀ॥ ੮॥ ਦੋ॥ ਬੀਧ ਮੋਖ ਬਿ
 ਧਿਗੁਰ ਕਹੀ ਸਿਖ ਅਨੁਗਯਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਉਪਦੇਸਨ ਮਿਤਿ ਗੁਰ ਨਿਗਦੇ

ਦਾਸੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਚੌ ॥ ਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਦੁਇ ਅਨੇਕ ਸੁਆਂਹੀ ॥ ਕਾਹੁ ਕੇਕ ਬ
 ਹੁੰਨ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਗਹੈ ਨਿਰਦੇਦਾ ॥ ਪਰਮ ਤਾਗਾ ਬਿਤਲ ਖੈਅ
 ਭੇਦਾ ॥੨॥ ਦੋ ॥ ਕੋਊ ਜੇ ਏਕ ਸਹਿ ਸ੍ਰੀ ਮੇਧੀਨ ਸਿਖ ਬਡ ਭਾਗਾ ॥ ਚੇਸਾ ਲੋਕ
 ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਕਰੈ ਵਾਸਨਾ ਤਾਗਾ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਇਛਾ ਆਵਿ ਵੈਰੋਗਾਗ
 ਯਾਨ ਅਭੁਲਾਖਾ ॥ ਸਥੈ ਵਾਸਨਾ ਸਾਂਤਗਤ ਮੁਕਤਿ ਕਹਤ ਸੂਤ ਸਾਖਾ ॥
 ਚੌ ॥ ਸਬ ਸੀਸਾਰ ਅਨਿਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਪੋ ਜੇ ਤੀਨ ਤਪ ਸੋ ਜਨਾ ॥ ਪੰਚ
 ਕਲੇਸ ਊਰਮ ਖਟਹੁ ਸਯੋ ॥ ਖਟ ਵਿਕਾਰ ਆਭੁ ਤੁਲ ਸਯੋ ॥੫॥
 ॥ ਸਦਾ ਅਸਾਗ ਵਿਕਾਰ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਤ ਤਾਗਾ ਨੀ ਅਭੁ ਮਭਾਰੀ
 ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਤਜੇ ਸਬ ਆਸਾ ॥ ਨਿਹ ਚੈਲੈ ਰੈ ਸਾਂਤ ਅਨਯਾਸਾ ॥

ਅਸਾ
 ॥੧੫॥

੬) ਕੋਨ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਨੋ ਕਾਲਾ ਜਹਾ ਨਿਰਦੇਹ ਤੇ ਜਨ ਦਯਾਲਾ ਜ।
 ਕੀਵਛਾ ਮਨ ਮੇ ਕਰੈ॥ ਯਥਾ ਪ੍ਰਪਤ ਮੇ ਸਮਤਾ ਧਰੈ॥ ੭) ਦੋ॥ ਜੈ ਮਨ
 ਗੋਤ ਮਾਯਾ ਦਿਵੈ ਕਪਲ ਕਲਾ ਦਿਕਸੇ ਸਾ॥ ਕਰਮੀ ਜੋਗੀ ਮਹਾਰਿਖ
 ਨਾਨਾ ਮਤ ਉਪਦੇਸਾ॥ ੮) ਨਾਨਾ ਵਿਧ ਮਤ ਦੇਖਤ ਹਕਰੈ ਭੁਲੈ ਨਿਰਦੇ
 ਦਾ॥ ਤਮੈ ਸਮਤਾ ਸਾਂਤਗਤ ਮਾਤ ਮਲਖੇ ਅਭੇਦਾ॥ ੯) ਚੌ॥ ਚੇਤਨ
 ਰੂਪ ਅਪਨੋ ਪੈ ਜਾਨਯੋ॥ ਤਿਯੁ ਰੁਕ੍ਮ ਮੁਨਿ ਹਚੈ ਕਰਿ ਮਨੋ॥ ਸਮਤਾ ਜੁ
 ਤ ਨਿਰਦੇਹ ਦਿਚਾਰਾ॥ ਨਿਜ ਮਾਤ ਮਤਾ ਰਿਓ ਸੀ ਸਾਗ॥ ੧੦) ਦੋ॥ ਦੇਹ
 ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਤੈ ਆਦਿ ਸਬ ਰੂਤ ਵਿਕਾਰ ਪਛਾਨਾ॥ ਭੂਤ ਮਾਤ੍ਰ ਤੈ ਲਖੇ
 ਤਜੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ॥ ੧੧) ਤਤੈ ਤਤ ਛਿਨ ਹੋਤ ਹੈ ਬੀਧਨ ਮੁਕਤਿ

96

ਬਿਸੇਖਾ) ਨਿਜ ਸੁਰੂਪੇ ਮੇ ਅਚਲ ਮਤਿ ਅਵੈ ਅਸਿਤ ਮਲੇਖਾ) ॥
 ੧੨) ਸਿਸਾਰ ਦਾਸ ਨ ਰੂਪੈ ਕੋਰੇ ਦਾਸ ਨ ਆਗਾ) ਤਾਸ ਤਾਗਾ ਤਿਓ
 ਆਗਾ ਵਿਚੋ ਤਯਾ ਬਾਵੇ ਗਾ) ॥੧੩) ਨਿਰਬੇਦਾ ਸੁਕ ਨ ਮੋਜੋ ਨ ਦਮ
 ਪ੍ਰਕਰਣ ਨਿਹਾਗ) ਚੋਪਈ ਪਾਂਚ ਪਛਨੀ ਚਿਹਾ ਅਠਾ ਵਿਚਾਰ) ॥੧੪
 ॥ ਓਤਿ ਸੀਮਤ ਦਾ ਲਾ ਅਨੇ ਮੀ ਵਿਗਚਿਤੀ ਅਸੁ ਵਕੁਭਾਖਾ ਨਿਰਬੇਦਾ ਸੁਕ
 ਨ ਮਨ ਦਮ ਪ੍ਰਕਰਣ ਮਾ) ॥੧੫) ਨਿਰਬੇਦਾ ਸੁਕ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸਿਖ ਸਾਧਯ
 ਚਿਚੰਨਾ) ਉਪਸਮਾ ਅਸੁ ਕਕਹਤ ਅਬਸਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿਗਯਾਨ) ॥੧੬) ਚੋ) ॥
 ਬਰੇ ਗਯਾਨ ਰਿਪੁ ਕਾ ਮੁਪਛਨੇ) ਤਕੋ ਆਗ ਬਰੇ ਸੁਖ ਮਾਨੇ) ਅਰਥ ਅਨ
 ਰਥ ਬੀਜ ਹੋ ਜੋਈ) ਤਕੋ ਸੀਗਿ ਮਹਾਂ ਦੁਖੁ ਹੋਈ) ॥੧੭) ਕਾਮ ਅਰਥ ਕੋ

੬੬

ਅਸਾ
॥੧੬॥

ਕਾਰਨਧਰਮਾ॥ ਤਾਹ ਅਨਾਦਰ ਕੀਜੈ ਪਰਮਾ॥ ਧਰਮ ਕਾ ਮਾਮਰ ਜਾਨੈ ਅਰਥ॥ ਯ
 ਹਤ ਵਰਗੇ ਹੋ ਮਹਾਂ ਅਨਰਥ॥ ੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਖੇਤ੍ਰ ਪਨਧਾਂ ਮਜਹਾਂ ਲੋ॥ ਦਾਰਾ ਸੁ
 ਤ ਸਬ ਦੇਖਤ ਹਾਂ ਲੋ॥ ਸੀਪ ਦਕਨ ਕਾ ਦਿਹੈ ਜੇ ਤੇ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਸੁਪਨਾ ਪੈ
 ਤੇ ਤੇ॥ ੪॥ ਤੀਨ ਪਚ ਦਿਨ ਕਾ ਹੈ ਮੈਲਾ॥ ਨਰੁ ਮੇਜਿ ਉਬਾਦਰ ਕੋ ਖੇਲਾ॥ ਜਿਉ
 ਗੰਧੂਬ ਨਗਰ ਦੁਤ ਛਾਜੈ॥ ਦੇਹ ਨੇਹ ਨਾਤਾ ਤਿਉ ਰਾਜੈ॥ ੫॥ ਦੋ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ
 ਤਿਸਨਾ ਪੈਤ ਹਾਂਤ ਹਾਂ ਸੀਸਾਰ॥ ਤਿਸਨਾ ਤਜਵੈ ਰਾਗ ਗੁਹੁ ਯਹ ਸੁਖ ਮੁਕਤ ਕਿ
 ਚਾਰ॥ ੬॥ ਬੰਧਨ ਤਿਸਨਾ ਮਾਤ੍ਰੈ ਮੁਕਤ ਸੁਤਿ ਸਨਾਸ਼॥ ਅਸੀਸ ਕਤ ਪੈ
 ਰਾਵੇ ਮੇਅ ਨਿਦ ਉਰ ਅਨਯਾਸ॥ ੭॥ ਅਨਾਦਏ ਕਾ ਅਤਿ ਸੁਧੁ ਤ੍ਰਿਜੁ ਅ
 ਸੰਤ ਜਗ ਜਾਨ॥ ਨਹੀ ਅਦਿਦ੍ਯਾ ਤੁਝ ਬਿਖੈ ਕੋ ਜਗ ਮਾਸ ਗਯਾਨ॥ ੮॥

ਗਜਪੁਤ੍ਰਦਾਗਦਿਸਬਪੁਨਸਹੀਰਸੁਖਗਾਗਿ॥ ਸਦਾਸਕਤਤੂਭਿਨਬਿਖੈਜ
 ਨਮਜਨਮਤੁਹਤਮਾਗਾ॥ ੬੭੮॥ ਅਰਬਅਨੇਕਰੁਪਜੇਆਹਿ॥ ਤਿਨਕਰਿ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਜੇਕੋਊਨਾਹੀ॥ ਤਿਉਹੀਸੁਕ੍ਰਿਤਕਾਮਨਕਰਮਾ॥ ਤੇਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਤਨਹੀ
 ਧਰਮਾ॥ ੧੦॥ ਯਹਸੀਸਾਹਬਰੋਕੰਤਾਗਾ॥ ਅਨਮਿਗਸਾਂਤਹੋਤਨਦਿਚਾਗਾ॥ ਚਾਰ
 ਪਦਾਰਥਅਵਿਦਯਾਮੂਲਾ॥ ਯਹਸਬਰੈਆਤਮਪ੍ਰਤਕੂਲਾ॥ ੧੧੩॥ ਅਰਬ
 ਕਾਂਮਨਾਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਤੂਅਬਪੁਰਨਹੋਇ॥ ਯਾਸੀਸਾਹਉਜਾਗੈਸਾਂਤਭੁਜੇਨਹੀਕੋ
 ਇ॥ ੧੨॥ ਯਾਂਹੀਤੈਉਪਸਮਕਯੋਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਦਿਚਾਗਾ॥ ਏਕਆਤਮਾਂਪ੍ਰਗਟ
 ਕਹਾਟਾਂਛਾਂਉਰਧਾਗਾ॥ ੧੩੮॥ ਜਨਮਅਨੰਤਅਨੇਕਜੁਆਹੀ॥ ਕੀਏਕਰਮ
 ਗਨਤੀਕਛੁਨਹੀ॥ ਕੇਤਕਕਾਇਕਕਰਮਪਛੋਨੇ॥ ਕੇਤਕਮਾਨਸਕਰਮਬਖੋਨੇ॥

ਅਸੁ
 ॥੧੭॥

ਤੁ

१४॥ ਕੇਤਕਵਾਚਕਕਰਮਵਿਚਰੋ॥ ਦੁਖਦਾਇਕਦੁਖਮੂਲਉਚਰੋ॥ ਅਬਤੁਮ
 ਕਰਮਨਿਭ੍ਰਿਤਧੋਗੰਚਿਤ॥ ਦੁਖਦਾਇਕਦੁਖਮੂਲਕਰਮਨਿਤ॥ १੫॥ ਦੋ॥ ਉਪਸ
 ਮਅਸ਼ਕਨਮਜੋਦਸਮਪ੍ਰਕਰਲਜੁਆਹ॥ ਸਾਤਦੋਹਗਚੋਪਈਅਠਕ
 ਹੀਨਿਰਬਾਹ॥ १੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਦ੍ਰੜਾਨਾਮੋਸ੍ਰੀਵਿਰਚਤੀਅਸ਼ਵੰਕੁ
 ਭਾਖਉਪਸਮਅਸ਼ਕਦਸਪ੍ਰਕਰਲੇ ॥ ੧੭॥ ਦੋ॥ ਉਪਸਮਅਸ਼ਕਕੁ
 ਰਕਯੋਬੀਨਾਗਜਾਨਨਹੀਜਾਨਾ॥ ਤਾਤੈਅਬਪੁਨਕਹਤਗੁਰਜੋਅਸ਼ਕਵਿੰ
 ਗਜਾਨ॥ ੧੮॥ ਭਾਵਅਭਾਵਵਿਕਾਰਜੋਸੁਖਸੁਭਾਵਤੈਜਾਨਾ॥ ਨਿਗਦਿਕਾਰਗਤ
 ਕਲੇਸਯੋਸੁਖਉਪਸਮਯਹਗਜਾਨ॥ ੧੯॥ ਈਸ਼੍ਵਰਪ੍ਰੇਰਕਸਰਬਕੋਨਹੀਅੰਨ
 ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਗਲਤਅਸਨਿਰਬਾਸਦੈਅੰਤਰਿਤਜਅਭਿਮਾਨ॥ ੨੦॥ ਆਪਦ

ਸਿਪਦਕਾਲਸਬਸਦਾਦੈਵਤੈਹੋਇ॥ ਤਿਪਤਸੁਛਿਦਇਵੀਸਦਾਵਾਂਛਾਸੋਚ
 ਨਕੋਇ॥ ੪॥ ਜਨਮਮਿਤ੍ਰਦੁਖਸੁਖਸਬੈਦੈਵੀਨਦਿਚਾਗਾਸਾਧਅਦਗਸ
 ਸਮਰਹਰਕਰਤਾਅੰਕ੍ਰੇਧਗਾ॥ ੫॥ ਚਿਤਤੈਦੁਖਹੋਤਹੈਨਹੀਅੰਨਤੈਜਾਂਨਾ॥ ਤਾ
 ਸਹੀਨਮਨਸਾਂਤਗਤਵਾਂਛਾਗਤਪਹਿਚਾਂਨਾ॥ ੬॥ ਨਹੀਦੇਹਨਦੇਹਮਮਬੋਧ
 ਰੂਪੋਂਨਿੰਤਾ॥ ਨਹੀਸਿਮਰਨਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਕੋਜੋਦਿਦੇਹਕੀਬ੍ਰਿਤਾ॥ ੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
 ਕਤ੍ਰਿਲਾਮੀਤਲੇਸਰਬਜਗਤਹੋਂਨਿਤਾ॥ ਨਿਗਦਿਕਲਪਸੁਚਸਾਂਤਗਤਪ੍ਰਾ
 ਪਤਅਪ੍ਰਾਤਿਨਿਦ੍ਰਿਤਾ॥ ੮॥ ਅਨੇਕਅਚਰਜਸਗੁਪਜਗਨਹੀਕਿੰਚਤਪੁਨ
 ਸਾਂਤਾ॥ ਫੁਰਨਮਾਤ੍ਰਕਿੰਚਤਨਹੀਨਿਗਬਾਸਨਨਿਹਕ੍ਰਾਤਾ॥ ੯॥ ਗਮਨਾਸੁਕਨ
 ਮਪ੍ਰਕਰਨਜੋਏਕਾਦਸਪਹਿਚਾਂਨਾ॥ ਨੈਦੋਹਰਾਤਾਸਕੇਕਹੇਸਿਖਮਾਕ੍ਰਮਦਿਗਮਾ

ਨਾ॥ ੧੦॥ ਇਤਿ ਗ੍ਰੰਥਿ ਮਤਿ ਦਾਤਾ ਅਨੇ ਮੀਧਿ ਰਚਤਿ ਅਸ੍ਰਾਵੰਕੁ ਨ ਖਾਗਾ
 ਨਾ ਸੁਕ੍ਰਿਨਾ ਮਏ ਕਦ ਸਕੀ ਪ੍ਰਕਰਦੁ ਮਾ॥ ੧੧॥ ਜਿਉ॥ ਗਿਆਨਾ ਸੁਕ ਗੁਰ ਸਬ ਕ
 ਜੋ ਤਾਭੈ ਰਯੋ ਨ ਸੇਖਾ॥ ਅਬ ਅਸੁ ਕਲੇ ਕਹਤ ਹੈਂ ਸਿਖ ਸੁ ਅਨੁਭੈ ਦੇਖਾ॥ ੧
 ॥ ਚੌ॥ ਕਾਖਾ ਜੁਗਤ ਕਰਮ ਜੋ ਜਾਨਾ॥ ਸੀਧ ਜਾ ਬੀਦਨ ਅਵਿਪਛਾਨਾ॥ ਫਾਚ
 ਕ ਕਰਮ ਜਪਾਇ ਕਜੇ ਤੇ॥ ਧਿਆਨਾ ਦਿਕ ਮਨ ਕਰਮ ਪੈ ਤੇ ਤੇ॥ ੨॥ ਚੌ॥ ਕਾਇ
 ਕ ਮਾਨਸ ਬਚਨ ਜੁਤ ਜੋ ਕਰਮ ਅਰੰਭਾ॥ ਤਾਭੈ ਪਰਮ ਨਿਦਰ ਤੋਂ ਦੁਖ ਦਾਇ
 ਕ ਸਭ ਦੰਭਾ॥ ੩॥ ਗਤਿ ਅਰੁ ਦਸ ਬਦਾ ਦੇ ਮੇ॥ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਤੀਤਾ॥
 ਬਿਖੇ ਪਾਇ ਕਰਤ ਹਰਿ ਤੋਂ ਨਿਜ ਅਨੁਭੈ ਬਿਭਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੪॥ ਅਧ ਜਾ
 ਸਨਿ ਰਾਸ ਅਰਾਧੈ ਸਾਧਨ ਯੁਗਤ ਸਮਾਧਾ॥ ਅਗਿਆਨ ਹਨ ਪੁਨਿ ਕੋ

ਨਹੈ ਸਾਧਨ ਸਾਧਕ ਸਾਧਾ ॥ ੫ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਹੋ ਭਯੋ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਗੁ
 ਹਲਤ ਜਾਗ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਹਰਖਾ ਬਿਖਾ ਦਿਅਤੀਤਾ ॥ ੬ ॥ ਅਨਾਸ੍ਰਮ ਆਸ੍ਰਮ ਧਮਾ
 ਨ ਸਬ ਚਿਤ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨਾ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਨਾਨਾ ਸਤੈ ਨਿਗਦਿ ਕਲਪ ਦਿ
 ਗਮਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਹੋਤ ਭੁਲੈ ਅਗਮਾਨ ਤੈ ਉਦਭਵ ਕਰਮ ਉਪਰਮਾ ॥ ਤਤ ਜਬਾਰ
 ਬਜਨਿ ਯੋਭਯੋ ਸੁਭਿਤਿ ਨਿਜ ਧਰਮਾ ॥ ੮ ॥ ਅਚਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤ ਵਨ ਕਰੈ ਭੁਜੈ
 ਸੁਚਿਤ ਰੂਪਾ ॥ ਸੋਹੰ ਭਵਤ ਜੈ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮ ਅਚਿਤ ਅਨੂਪਾ ॥ ੯ ॥ ਐਸੋ ਅਨੂ
 ਭਵ ਗਮਾਨ ਜਿਹ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਤ ਰਬ ਸੋਇ ॥ ਐਸੋ ਹੋਇ ਸੁਭਾਵ ਜਿਹ ਵਹੀ ਕ੍ਰਿ
 ਤਾ ਰਬ ਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਆਠ ਸਿਖਾ ਕਹੀਦੁ ਆਦਸਨਾ ਮਪ੍ਰਕਰਣਾ ॥
 ਦੇਹਨੈ ਇਕ ਚੋਪਈ ਨਿਹਚੈ ਤਾ ਕੀ ਵਰਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਦੁਆਲਾ

ਆਸਾ
 ॥ ੧੯ ॥

ਨਿਰੀਫਿਰਚਤੀਅਦੁਵੰਕੁਭਾਖਾਅਸੁਕੀਕਥਨਿਨਾਮਦੁਆਦਸਕੀਪੁਕਰ
ਇਸਾ॥੧੨॥ਚੌ॥ਅਸੁਕਗਮਾਨਾਬਿਧਾਨਸਬਕਯੋਸਿਖਸਾਮੁਸ਼ਾਇ॥

ਜਥਾਸੁਖਸਪਤਕਕਤਪੁਨਦਛੰਗਤਦਿਖਾਇ॥੧੩॥ਚੌ॥ਚਗਪਦਾਰ

ਬਬਾਛਾਰਤਾਤਾਹਿਅਕਿੰਚਲਗਮਾਨੀਕਤਾਤਜਿਅਭਿਲਾਖਅਚ

ਲਭਈਬ੍ਰਿਤਾਕੋਪੀਨਮਾਸਫੁਰੇਨਹੀਚਿਤਾ॥੧੪॥ਗਹਲੁਤਾਗਤਜਨਿ

ਜਗਤਛਯੋਅਚਲਰੂਪਆਯੋਨਹੀਗਯੋ॥ਚੌ॥ਸੁਖਰੂਪਸਰਬਦਾਸੋ

ਇ॥ਯਥਾਪ੍ਰਪਤਿਸੁਖਨਿਹਚੈਹੋਇ॥੧੫॥ਚੌ॥ਮਨਬਚਕਾਖਾਕਰਮਤੈ

ਬਡੇਖੇਦਪਹਚੰਨਾਤਾਸਤਾਗਾਥਿਤਿਹੋਰੁਯੋਅਚਲਾਅਖੰਡਤਗਮਾ

ਨਾ॥੧੬॥ਕਰਤਕਰਮਕ੍ਰਿਆਪ੍ਰਗਟਕਲਪਤਮੁਸ਼ਮੇਤੀਨਾ॥ਐਸੇਜਨਜੋ

ਤਤੈ ਜਨੈ ਤਤੁ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੫ ॥ ਸਗਿ ਗਵਿ ਕਸਬ ਕ੍ਰਿਅ ਤੈ ਅਕ੍ਰੈ ਜਨੈ ਮਾਪਾ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਦੇਹ ਕਰਮ ਸੁਭਾਵ ਤੈ ਤੋਂ ਸੁਖ ਹੁਪ ਅਜਾਪਾ ॥ ੬ ॥ ਜੋਗੀ ਜਗਤ ਦੇਹ ਅਮਾ ॥ ੨੦ ॥
 ਕ੍ਰਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਹਿਕਾਰ ਕ੍ਰਿਅ ਸਬਠਨੀ ॥ ਨਿਰਕਰਮ ਕਰਮ ਭਾਵ ਦ੍ਰਿਢ ਜ
 ਕੰ ॥ ਕੀਯੋ ਨਿਰਬੇਦ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਤਕੋ ॥ ੧ ॥ ਸੀਜੋ ਗਾਥਿਯੋ ਗਾਥਿ ਹਥ ਪੁ
 ਧਰਮਾ ॥ ਭੁਗਤ ਭੋਗ ਧਰਮਾ ਸੁਖ ਕਰਮਾ ॥ ਕੀਯੋ ਨਿਰਬੇਦ ਸਬਨ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥
 ਜੋਹਿ ਸਾਛੀ ਸਤਿ ਦਿਗਯਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਹੀ ਚਲ ਬੋਨ ਹੀ ਜੋਇ ਬੋਨ ਹੀ ਕਛੁ
 ਬਿਤਿ ਬਜੁ ਹਾ ॥ ਅਰਥ ਅਨਰਥ ਨ ਮੁਢ ਬਿਖੈ ਸਾਛੀ ਸਬ ਸੀਸਾਗ ॥ ੧੨ ॥
 ਹੋਤ ਸਹਜ ਹੀ ਸੋਇ ਬੋਚਲ ਬੋ ਬਿਤਿ ਗਤ ਜੋਇ ॥ ਧਰਮ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲੋਗ ਹਿਥਿ
 ਅਭਿਮਾਨ ਦੇਹ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਏ ਤੈ ਨਹੀ ਹਾਂਸ ਮਮਜਾ ਗੈ ਕਛੁ ਨ ਬਿਧਾ ॥

ਦੇਹਧਰਮਸਬਜਨਯਹੋਤਜਬਾਸੁਖਸਿਧੋ॥੧੧॥ ਸੁਖਾਦਿਰੂਪਸਬਨੇ
 ਮਜੇਭੂਮੇਬਹੁਗਬਿਭਿਗਾ॥ਤਮਾਗਸੁਭਾਸੁਭਜਗਸਬੈਯਥਾਪਰਮਸੁਖਭੇ
 ਗਾ॥੧੨॥ ਯਥਾਸੁਖਸਪਤਕਨਾਮਜੋਪ੍ਰਕਰਣਭੋਦਸਸੋਜੋਇ॥ਅਠ
 ਦੇਹਗਦੋਪਈਚਰਕਹੀਕ੍ਰਮਸੋਇ॥੧੩॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਦਮੋਦਰਅਨੇਸ਼ੀ
 ਵਿਗਚਿਤੀਅਸਟਵ੍ਰਕੁਥਾਯਥਾਸੁਖਸਪਤਕੀਸਿਖਉਕਰੀਨਾਮਭੋਦ
 ਸਪ੍ਰਕਰਣੇ॥੧੪॥ ਦੋ॥ ਯਥਾਸੁਖਸਪਤਕਪ੍ਰਗਟਕਰਕਯੋਸੁਮਤਦਿ
 ਸਤਾਗਾ॥ਸਲੋਕਚਰਅਤਿਸਾਂਤਕੇਕਹੇਸੁਸਿਖਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ ਸੁਨਚਿਤ
 ਬਿਖਜਨਬਿਖੈਜਨਸੁਭਾਦਕਅਹਾ॥ਪ੍ਰਕਰਪਕਰਮਅਗਮਾਨਦਸਭ
 ਵਭਾਵਨਾਤਾਹਾ॥੨॥ ਨਿਵ੍ਰਤਬੋਧਤਜਿਉਪ੍ਰਗਟਛੀਨਤਾਹਸਿਸਾਰਾ॥

ਬਿਖੈ ਬੀਜ ਸੀਸਾ ਹੋਤਾ ਹਨਾ ਸਨਿਹਧਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਆਸਨਿ ਰਾਸੁ ਧੋਯਗ
 ਰੰਪੁਨਾ ਕੋਧਨਧਾਂ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਖਾਸੁਨਾ ਕੋਧੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੋ ਨਦਿਗਯਾਨਾ ਜ
 ਬਿਮਿਟਿ ਗਯੋ ਅਰਿ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਢੀ ਪੁਰਖੁ ਅਖੰਡਤਜਨੀ ॥ ਤਤ
 ਪਦਵੈ ਪਦਏ ਕਪਛਾਨੀ ॥ ਬਿਧਿ ਮੋਖ ਤੈਰੁ ਯੋ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਨਹੀ ਮੁਕਤ ਚਿੰਤਾ
 ਕੋਤਾਸਾ ॥ ੪੦ ॥ ਬਿਕਲ ਪਨਾਸ ਅੰਤਹ ਸਦਾ ਬਾਹਰ ਅਤ ਸੁਛੰਦਾ ॥
 ਕੁੰਤਦ ਸਾਜਿ ਉਸੰਤ ਨਿਤ ਤੈ ਸੋਚਿਤਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਂਤ ਚਤੁ ਸੁਕਨ
 ਮਜੇ ਪ੍ਰਕਰਨ ਚਤੁਰਦ ਸਦੇਖਾ ॥ ਚਾਹਦੇ ਹਰ ਚੋਪਈ ਦੋਕੁ ਮੇਲੇਖਾ ॥
 ੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਦਾਸ ਜੀਵਨ ਮਹਿ ਵਿਗਚਿਤਿ ਅਸਾਫੁ ਕੁਤਾਖਾਤ ਚ
 ਤੁਸਕਨਾ ਮਚਤੁ ਦਸਕੰਦ ਸਕੰ ਪ੍ਰਕਰਣੀ ॥ ੧੦ ॥ ਚੋ ॥ ਦੁਗਬਿਗੋਖ ਪਛ

ਨਗੁਰ ਆਤਮਤਤ ਅਨੁਪਾ ਅਨਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਬਕਹਤ ਦੇ ਜੋਦ
 ਧਰੁਪਾ॥ ੧॥ ਭੁੱਧ ਭੁੱਧ ਸਤਗੁਨ ਭੁਤ ਜਾਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਤਮ ਪਰ
 ਚਾਨਾ ਉਪਦੇਸ ਅਲਪ ਤੈ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਤਾ ਗਥਾ ਸਾਧ ਬੇਦ ਯੋਕ ਹੋ ਜਬਾ ਗਥ
 ੨॥ ਭੁੱਧ ਮਲੀਨ ਮਹਾਤਮ ਤਨੈ ਨਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭੇਦ ਪਛਾਨੈ ਜੁਗ
 ਅਨੇਕ ਜੰਗ ਯਾਸਾ ਕਰੈ ਮਹਾਂ ਮੋਹ ਨਿਵਾਨ ਹੀਤ ਰੈ॥ ੩॥ ਯਥਾਤ
 ਥਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਸਤ ਭੁੱਧ ਉਪਜਤ ਗਯਾਂ ਨਾ ਜੁਗ ਭੁਗ ਜੰਗ ਯਾਸਾ ਅਪਰ
 ਤਰੈ ਨਤ ਮਤਿ ਹਜਾਨਾ॥ ੪॥ ਜਬ ਲਗ ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਤਾਤ ਬਣ ਲਗ ਰਿ
 ਗਨ ਹੋਇ॥ ਬਸਨ ਮੇਲ ਜਬ ਪਰ ਹਰੈ ਗੁਰ ਗਾ ਅਤਿ ਸੋਇ॥ ੫॥ ਬਿ
 ਖੇ ਬੈਰ ਮੁਕਤ ਕਰੈ ਬਿਖੇਰ ਗਾ ਵਿਚ ਬੀਧਾ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਟੀਕ ਰੈ ਜੋ ਯਹ

ਜਾਨੈਸੀਧਾ॥੬॥ ਤੰਤਬੋਧਕੋਤਜਤਹੈਰੋਗੀਜਨਜਗਜਾਨਾ॥ਸਰਪਾਦਿਕ
 ਜਿਉਤਾਗਹੈਸੋਅਬਕਹੋਬਖੰਨਾ॥੭॥ ਮੁਕਜੜਾਲਸਕਰਤਹੈਦਾਗਮ
 ਪ੍ਰਾਗਉਦੋਗਾ॥ਤਾਤੈਰੋਗੀਤਜਤਹੈਤਰੁਬੋਧਸਿਜੋਗਾ॥੮॥ ਨਹੀਤੁ
 ਦੇਹਨਤੇਗੀਦੇਹਾ॥ਤੂਤੋਸਦਾਆਨਾਦਿਬਿਦੇਹਾ॥ਨਹੀਕਰਤਾਕੁਗਤਾਅਭਿ
 ਲਾਖੀ॥ਤੂੰਚਿਦਹੁਪਸਦਾਸਬਸਾਖੀ॥੯॥ ਦੇਹਗੇਹਨੇਹਤੈਨਾਹੋ॥ਅਨੁਭੈ
 ਰੁਪਅਖੰਡਾਬਿਚੋਰਾ॥ਤੂੰਨਿਰਪੇਖਸਦਾਅਬਨਾਜੀ॥ਸੁਖਸੁਰੁਪਨਿਜਤੇਜਪ੍ਰਕਾ
 ਸੀ॥੧੦॥੧੦॥ ਗਾਗਦੈਖਮਨਧਰਮਹੈਨਹੀਕਫੁਤੇਰੋਧਰਮਾਤੂੰਮਨਤੇਨਾਹੋ
 ਸਦਾਸਾਛੀਸਬਜਗਭੁਗਮਾ॥੧੧॥ ਨਿਗਦਿਕਲਪਨਿਜਬੋਧਤੂੰਨਿਗਦਿਕ
 ਰਨਿਹਸੀਗਾ॥ਐਸੋਗਮਾਨਬਿਚਾਰਕੈਸੁਖਾਬਿਚੋਰੋਸਹਬੀਗਾ॥੧੨॥ ਸਰਬਭੁ

ਤਾਅਤਮਾਬਿਖੇਸਬਮੈਆਤਮਜਨਾਨਿਰਮਮਨਿਰਹਿਕਾਗਨਿਤਸੁਖਬਿ
 ਚੇਸੰਗਮਾਨਾ॥੧੩॥ਚ॥ਜਿਉਤਰੰਗਸਾਗਰੇਮੈਆਹਿੰ॥ਤਿਉਸਬਜ
 ਗਫੁਰੈਤੁਸੁਮਾਂਹੀ॥ਸੋਰੇਤੁਹੀਨਹੀਸਿਦੇਹਾ॥ਐਸੋਜਾਨਤਜੋਸਬਨੇਹਾ॥
 ੧੪॥ਤੂੰਅਖੰਡਸਾਛੀਨਿਤਨਾਓ॥ਤੁਲਹੀਤੈਸਬਜਗਤਪਸਾਰੇ॥ਤੂੰਲ
 ਖਚੇਤਨਾਪਨਕੇਸਾ॥ਤੀਨਤਾਪਤਜਪਾਂਚਕਲੇਸਾ॥੧੫॥ਚੋ॥ਤਾਤਕ
 ਰੇਸਰਧਾਸੁਦ੍ਰਿੜਤਜੋਅਨਾਤਮਪ੍ਰੀਤਾ॥ਗਮਾਨਰੂਪਕੁਗਵਾਨਤੂੰਆਤਮ
 ਸਰਬਅਭੀਤਾ॥੧੬॥ਖਟਵਿਕਾਰਗੁਨਤੀਨਲੂਤਪਾਂਚਭੂਤਕੀਦੇਹਾ॥
 ਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਰਹੈਤਾਸੋਤਜੋਸਨੇਹਾ॥੧੭॥ਅਚਲਅਖੰਡੁਆਤਮਾ
 ਨਹੀਆਵੈਨਹੀਜਾਇ॥ਤਕੋਸੋਚਨਕੀਜੀਐਰਹੈਸਰਬਪਟਛਾਇ॥੧੮॥

ਦੇ ਹਰ ਹੋਂ ਕਲਪਾਂ ਤਲੋਂ ਅਥਵਾ ਅਥਹੀ ਜਾਇ ॥ ਹਾਂ ਨ ਬਿਰਧ ਤੇ ਰੋਨ ਹੀ ਤੂੰ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਚਿਦਰੂਪ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਤੂੰ ਅਨੰਤ ਬਾਰਧ ਮਹਾਂ ਜਗਤ ਰੰਗ ਤੁਸਮਾ ॥ ਅਸੁ ॥
 ਹਿ ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਸੁਭਾਵ ਤੈ ਹਾਂ ਨ ਬਿਰਧ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧੦੫ ॥ ਤਾਤ ਚਿ ॥ ੧੦੬ ॥
 ਦਾਨੰਦ ਰੂਪ ਤੂੰ ਸਬ ਜਗਤੋਂ ਰੂਪਾ ॥ ਗੁਣ ਲਤਾ ਗਤੋਂ ਰੋਨ ਹੀ ਤੂੰ ਅਵੈ ॥
 ਅਨੁਪਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਅਵੈ ਅਮਲ ਚਿਦਾਕਾਸ ਤੂੰ ਜੋਇ ॥
 ਜਨਮ ਕਰਮ ਹੀ ਕਾਰ ਭਰਮ ਤੁਸਮੇਂ ਮਿਥਿ ਆਹੋਇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਅ ॥
 ਚਲ ਅਖੰਡ ਤਾਮਾਤ ਮਾਸਾਛੀ ਸੁੰਧਾ ਦਿਚਾਗਾ ॥ ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਇ ॥
 ਕਤੂੰ ਕਾਰਯ ਸਬ ਸੀਸਾਗ ॥ ੧੦੯ ॥ ਕੰਚਨ ਰੂਪ ਨ ਕੰਠ ਮਿਦ ਕਾਰ ॥
 ਨ ਰੂਪੀ ਏਕਾ ॥ ਤੁਹੀ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮੇਂ ਜਾਨੋਂ ਤਤਾ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧੧੦ ॥

॥ १०३ ॥ **१०३** ॥ ਜੇਹਨਾਹਿ ਕਲਪਨਾਯਹ ਬਿਭਾਗਾਂਤਿ ਮਾਗਾ ॥ ਸਬੈਆ
ਤਮਾਂ ਜਾਨਵਿ ਨਿਗਦਿ ਕਲਪਦੈ ਗਾਗਾ ॥ **੨੫** ॥ ਤੇਰੇ ਹੀ ਅ
ਗਿਆਨ ਤੈ ਜਗਤੁ ਝੁਟੈ ਉਦੈਤਾ ॥ ਪਰਮਾਰਥ ਤੈ ਏਕਤੁ ਅ
ਚਲ ਅਖੰਡ ਜੋਤਾ ॥ **੨੬** ॥ ਤੁਝ ਤੈ ਨਹੀ ਨਿਯਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੀ
ਸਾਹਿਕੋ ਉਐ ਗਾ ॥ ਨਹੀ ਅਸੀ ਸਾਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਦੂਸਰੀ ਠੈ
ਗਾ ॥ **੨੭** ॥ ਕ੍ਰਮ ਸਰੂਪ ਸਬ ਜਗਤ ਹੋਇ ਨਿਸਚੈ ਤੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ
॥ ਨਿਰਬਾਸਨ ਨਿਤ ਤਾਸ ਤੈ ਸਾਂਤ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਾਰਿ ॥ **੨੮**
੨੮ ॥ ਅਚਲ ਏਕ ਸਾਗਰ ਤੁਹੀ ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਅਬਾਧਾ ॥ ਬੀ
ਧ ਮੇਖ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਤੁਛਿ ਤਕਿਤ ਸਮਾਧਾ ॥ **੨੯** ॥ ॥ ਤੁਸੀਕ

ਲਪਦਿਕਲਪਤੈਛੋਭਕਰੋਜਿਨਚਿਤਾਹੇਚਿਨਮੈਸੰਕ
 ਲਪਤਜਾਅਨੰਦਪ੍ਰਾਪਤਿਨਿਤਾ॥੩੦॥ ਆਨੰਦਅਦਿਕੈ
 ਆਤਮਾਤਮੈਤੂਕਰਸਾਂਤਾ॥ਸੁਖਸੋਭਿਤਿਓਂਤਾਸਮੈਜੋ
 ਤਹੁਪਾਜਿਹਕ੍ਰਾਂਤਾ॥੩੧॥ ਸਰਬਤ੍ਰਯਾਨਤਜਤੁਪ੍ਰਗਟਕ
 ਛੁਰਿਦੈਨਹੀਧਾਗਾ॥ਸੁਫਨਮਨਨਕਮਕਰਤਹੈਤੁਹੀਆਤ
 ਮਾਸਾਗਾ॥੩੨॥ ਤਤਉਪਦੇਸਪ੍ਰਕਰਨਜੋਸਲੋਕਵੀਸ
 ਤਿਹਜਾਨਾ॥ਛਬੀਦੋਹਾਸਬਕਹੇਖਟਚੋਪਈਪਛਾ
 ਨਾ॥੩੩॥ ਇਤਿਸੁਮਤਦਿਆਲਅਨੇਮੀਦਿਰ
 ਚਿਤੀਅਸਾਫਕ੍ਰਕ੍ਰਾਂਤਤਉਪਦੇਸਦਿਸਤਿਕੀਨਾਮਪੰਚ

ਅਸਾ
 ॥੨੪॥

ਦਸਕਿਪ੍ਰਕਰਣਾ॥੧੫॥ੴ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਾਸਨਾਸਤੈਅਲਿਬਨ
 ਨਹਿਹੋਇ॥ ਦਿਸਮਰਨਸਰਬਗੁਰਕਰਤਅਬਸਿਸਾਹੈਨਕੋਇ॥
 ੧॥ ਨਾਨਾਸਾਸਤ੍ਰਦਿਚਾਰਤੈਕਿਐਵਾਰਅਨੇਕ॥ ਤਬਾਪਿਸੁਸਤਿਨ
 ਹਿਹੋਤਹੈਬਿਨੁਦਿਸਮਰਨਬਿਬੇਕ॥ ੨॥ ਸਾਧਨਸਾਧਸਮਾਧਕਰ
 ਭੋਗਕਰਮਕਰਿਨਿਤਾਹੋਤਸਰਬਾਬਿਸਮਰਨਤੈਆਸਾਸਰਬਨਿਬ੍ਰਿਤਾ॥
 ੩॥ ਦੁਖੀਸਰਬਅਰਿਭੁਤੈਨਹਿਯਾਕੋਕੋਉਜਾਨਾ॥ ਧੀਨਸੁਯਾਉਪਦੇਸਕਹਿਹੋਤ
 ਨਾਬ੍ਰਿਤਪਛਨਾ॥ ੪॥ ਬਾਹੁਹਾਰਨਿਮੇਖੁਉਨਿਮੇਖਤੈਖੇਦਹੋਤਹੈਜਾਸਾ॥ ਤਾਹੀਆ
 ਲਸਪੁਗੀਕਉਸੁਖਨਹੀਅੰਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੫॥ ਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਦੁਦਾਅਨੇਕਤੈਸਨਮੁਕਤ
 ਜਬਹੋਇ॥ ਨਿਰਪੇਖਪਦਾਰਥਚਰਤੈਸਿਸਾਹੈਨਕੋਇ॥ ੬॥ ਬਿਖੈਦੈਗਯਾਕੇਰ
 ਹੋਸੋਦਿਰਕਤਸੰਗਯਾਨਾ॥ ਬਿਖਯਨਮੇਜਿਹ

ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਗਗੀਤ ਕੋ ਜਨਾ ॥ १ ॥ ਗੁਹ ਲੁਤਾ ਗਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਹੀ ਬੰਧ ਅਰੁ
 ਮੋਖਾ ਨਹੀ ਦਿਗੁਤ ਗਗੀ ਨਹੀ ਉਰੈ ਪੱਛ ਨਿਰਦੋਖਾ ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ਦੇ ਕਦਸ
 ਕੇ ਸਦਨ ਮੈ ਜੋ ਲੋ ਜੀਵਨ ਆਸਾ ॥ ਗੁਹ ਲੁਤਾ ਗਸਿ ਸਾਰਤਰੁ ਅੰਕੁਰੋ
 ਤਪੁਕਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਉਪਜਤ ਗਗਾ ਪ੍ਰਾਦਿ ਰਤ ਤੈ ਦੁਖ ਨਿਵਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗ
 ਯਾਨੀ ਬਿਚਰੈ ਬਾਲਾ ਜਿਉ ਗਗਾ ਦ੍ਰੋਖ ਨਹੀ ਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਸਾਰ ਹਨ ਕੋ ਚਰ
 ਤ ਹੈ ਗਗੀ ਦੁਖ ਨਿਵ੍ਰਿਤਾ ॥ ਬੀਤ ਗਗਾ ਜਗ ਮੈ ਰਹੈ ਖੇਦ ਹੋਤ ਨਹੀ ਚਿਤਾ ॥
 ੫ ॥ ਦੇਹ ਬਿਖੈ ਮਮਤਾ ਜਿਨੈ ਮੋਖ ਬਿਖੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਨਹੀ ਗਯਾਨੀ ਜੋ ਗ
 ਨਹੀ ਕੇਵਲ ਦੁਖੀ ਪਛਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਯੱਦ ਪਿਤਰਿ ਹਰਿ ਗਬਿਧਿ ਕਰੈ ਉਪਦੇਸ
 ਕੁਲੀ ॥ ਬਿਧਿ ਜੋਹ ॥ ਤੰਦ ਪਿਕੁ ਸਲਨ ਹੋਤ ਹੈ ਬਿਸਮ ਹਨ ਸਰਬਾ ਬਿਨੁ

੧੦੫

ਅਸ
॥ ੨੫ ॥

ਤੁਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਬਿਸੇਖ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਕਰਨ ਜੋ ਖੋੜ ਸਤ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਤੇਹ
 ਦੇਹੇ ॥ ਤਾਸ ਕੇ ਸਿਖ ਜਾ ਕ੍ਰਮ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਲਾ
 ਨਾਮੀ ਦਿਗੰਤੀ ਅਸਾਫ ਕ੍ਰੁਤਾਖਾ ਬਿਸੇਖ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਕਰਨ ਜੋ ਖੋੜ
 ਸਤ ਕੋ ਪ੍ਰਕਰਨ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋ ॥ ਉਪਦੇਸਾ ਬਿਸੇਖ ਅਸੇਖ ਸਬ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਬ ਤੰਤਗ ਸਗੂਪ ਕੇਂਦਰ ਨਨ ਕਰਤ ਬਿਲਾ
 ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ॥ ਕੁਯੋਗ ਜਾਨ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੈ ਸੈ ॥ ਅਭੁਜਾ ਸਯੋਗ
 ਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੈ ਸੈ ॥ ਏਕ ਕੀ ਬਿਚਰੈ ਨਿਤ ਜੋਈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਛੰਦ ਇ
 ਵੀ ਹੋ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਤੰਤੁਗ ਜਾਨ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾ ਕੋ ॥ ਜਗ ਮੇ ਖੇਦ ਹੋਤ
 ਨਹੀ ਤਕੋ ॥ ਫਾਹੀ ਕਿਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਗਯਾਨੀ ਆਤਮ ਏਕ ਅ

ਖੰਡਾ ॥ ੩ ॥ ਦੋ ॥ ਨਿਜ ਅਤਮਾ ਬਿਸਮਕੋ ਬਿਖੇਰ ਬਨ ਉਦੇਤਾ ॥ ਜੈਸੈ ॥ ੧੦੬ ॥
 ਇੰਕੋਈ ਖਅਤਿ ਨਿਬਹਰ ਬਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ੪ ॥ ਚੋ ॥ ਅਤਮ ਬਿਪਤਿ ॥ ਅਸਾ ॥
 ਸਦਾ ਜਨ ਜੋਈ ॥ ਭੁਗਤ ਭੋਗ ਮੁਕਤਾ ਪੁਨ ਸੋਈ ॥ ਅਭੁਗਤ ਭੋਗ ਬ ॥ ੧੧ ॥
 ਛਾਨੀ ਧਾਰਾ ॥ ਮੇਸੋ ਦੁਰਲਭੁ ਹੈ ਸਿਸਾਗ ॥ ੫ ॥ ਦੋ ॥ ਭੋਗ ਮੇਖ ਜੁਤਕ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਮਨਾ ਜਗ ਮੇਜੀ ਦ ਅਨੇਕ ॥ ਭੋਗ ਮੇਖ ਅਸਾਰ ਹਤ ਜਗ ਮੇ ਬਿਰਲਾ ॥
 ਏਕ ॥ ੬ ॥ ਚੋ ॥ ਧਰਮਾਰਥ ਕਾ ਮੇਖ ਯਹ ਜਾਨ ॥ ਜਨਮ ਮਿਤੁ ਤੈਸੈ ॥
 ਪਹਿਚਾਨ ॥ ਉਦਾਰ ਚਿਤ ਇਨ ਮੈ ਕੋ ਉਆਹੀ ॥ ਗੁਣੁ ਤਜਾਗ ਜਾ ਕੇ ॥
 ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ੭ ॥ ਦੋ ॥ ਬਿਸਾ ਬਿਲੈ ਦੁਛਾਨ ਹੀ ਬਿਤ ਮੈ ਦੈ ਖਨ ਕੋਇ ॥
 ਧੀਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦਹ ਯਬਾ ਪਾਪਤ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥

ਰਬਗਜਨਕਹਿਗਲਤਬੁਧਭਈਤਾਸਾ॥ ਬੀਖਣਾਦਿਸਬਕਰਤਹੈਨਿਰ
 ਅਭਿਮਾਨਾਬਿਲਾਸਾ॥ ੯੦॥ ਸੁਨਦਿਸਟਚੇਸ੍ਰਾਬ੍ਰਿਬਾਇੰਦ੍ਰੀ॥ ਬਿਕਲਬਿਰ
 ਗਾਨਹੀ॥ ਬਿਰਕਤਗੰਗੀਨਹੀਖੀਲਤਹਸੀਸਾਗ॥ ੯੧॥ ਚੋ॥ ਸੁਨਦਿਸ
 ਟਕਾਅਰਬਸੁਨਾਂਉ॥ ਸੀਕਲਪਾਬਿਕਲਪਰਹਤਮਨਗਾਂਉ॥ ਚੇਸ੍ਰਾ
 ਕਾਇਕਾਦਿਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਿਬਾਹੋਤਵਿਸ੍ਰਾਂਤਸੁਧਾਰਾ॥ ੯੨॥ ਜਿਉਓ
 ਨਮਤਬਾਲਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਦੇਖੈਸੂਨੈਪਛਾਨੈਨਹੀ॥ ਬਿਜਾਕੁਲਮਨ
 ਇੰਦ੍ਰੀਤਿਹਅਾਂਹੀ॥ ਚੇਸ੍ਰਾਬ੍ਰਿਬਾਅਰਬਅਵਗਾਂਹੀ॥ ੯੩॥ ਦੋ॥ ਪ੍ਰ
 ਗਟਪਦਾਰਬਦੇਖਹੈਨਿਰਨੈਹੋਤਨਤਾਸਾ॥ ਜੋਜਾਗਤਸਬਕੂਤਕੀ
 ਨਿਸਾਤਗਅਨਯਾਸਾ॥ ੯੪॥ ਨਹੀਜਾਗੈਸੋਫੈਨਹੀਨਹੀਮੁਦ੍ਰਤਨ

ਬਿਲੋਕਾ ਏਕਰੂਪਚੇਤਨ ਅਚਲ ਦੇਖਤ ਹੈ ਸਭ ਲੋਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁ ੧੦੭
 ਗੀਅਪਰੈ ਪਰੰਦਸਾਤ ਮੈ ਬਿਚਰੈ ਜਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤ ਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਸਿ ॥ ਅਸੁ ॥
 ਦਾਨ ਹੀ ਅਵਸਥਾ ਫੁਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬਦੁ ਖਸੁ ਖਮੈ ਸੁ ਅਸਤਿ ॥ ੨੭ ॥
 ਚਿਤ ਸਰਬਾ ਬਿਮਲ ਜੂਤ ਜਾਨਾ ॥ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾ ਮੁਕਤ ਮਨ ਮੁ
 ਕਤ ਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਚੋ ॥ ਦੇਖੈ ਸੂਨੈ ਸਪਰਸੈ ਅੰਗਾ ॥ ਸਿ
 ਏਪੇ ਸਹਜ ਕਰਮ ਫੁਲ ਸੇਗਾ ॥ ਗਹੈ ਤਜੈ ਖਾਢੈ ਅਰੋਲੈ ॥ ਬਾ
 ਨੀ ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਸੁ ਬੋਲੈ ॥ ੧੭ ॥ ਇਛੁ ਦ੍ਰੇਖਹੁ ਤਮ ਨ ਜੋਈ
 ॥ ਮੁਕਤ ਚਿਤ ਜਾਨੈ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਬਧ ਕਰਮ ਤੈ ਸਬ ਬਿ
 ਫੁਟਾਗਾ ॥ ਮੁਕਤ ਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਬਿਸਤਾਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨੀਰਸ ਨਿਰ

ਫਿਕਰਸਬਮਾਂਹੀ॥ ਹਰਖਕੋਪਨਿੰਦਾ ਸੁਭਤਨਾਹੀ॥ ਨਹੀਦੇਦੈਨਹਨ
 ਕਛੁਗੋਏ॥ ਮੁਕਤਚਿਤਸਰਬਮੇਰੇ॥ ੧੮॥ ਦੇਖੈਸਹਤਰਗਤੀਅ
 ਗਾਢੀ॥ ਮਿਤਬਿਲੋਕੈਸਨਸੁਖਠਾਂਢੀ॥ ਰਗਦੈਖਾਥਿਜਾਕੁਲ
 ਚਿਤ ਨਹੀ॥ ਮੁਕਤਚਿਤਰਾਜਤਸਭਮਾਂਹੀ॥ ੧੯॥ ਦੋਦੁਖਸੁਖਨਰਨਹੀ
 ਬਿਖੈਸੰਪਦਾਦਿਪਤਿਨਿਹਾਰਾ॥ ਧੀਰਬਿਰੋਧਨਦੇਖਹੀਸਮਦਰਸੀਸੁ
 ਦਿਰਾਰ॥ ੨੦॥ ਨਹੀਹਿਸਾਕਰੁਲਾਨਹੀਨਹੀਅਭਿਮਾਨੀਦੀਨਾ॥ ਨਹੀਅ
 ਚਰਯਨਹੀਛੋਭਕਛੁਜੋਸੀਸਾਗਬਿਹੀਨਾ॥ ੨੧॥ ਬਿਖਯਨਮੈਚਿਚਲਨ
 ਹੀਬਿਖੈਦੋਖਨਹੀਜਾਸਾ॥ ਅਸੀਸਕਤਮੁਕਤਨਿਤਫਲਪ੍ਰਬਧਉਪ
 ਸਾ॥ ੨੨॥ ਸਮਾਪਾਨਾਦਿਜੁਕਲਪਨਕਲਪਤਸਬਬਿਦਹਗਾਸੁੰਨ

ਚਿੱਤ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਸੀ ਸਾਗ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਚਿੱਤ ਬਿਦ੍ਵਾਹ ਮੇਗ ਯਾਨੀ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਪਰਮ ਉਦਾਗ ॥ ਹਾਂ ਨ ਬਿਧ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਜੇ ਉਕੇਵਲ ਦਿਚੁ ॥ ੨੫ ॥ ਨਿ
 ਰਮ ਮਨਿ ਰਹਿ ਕਰਨਿ ਤਸ ਬਚਿ ਦਰੁਪ ਨਿਹਾਗ ॥ ਅਸਾ ਅੰਤ ਗਲਤ
 ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਟਲੇ ਪਨ ਉਦਾਗ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਥਿ ਸੇਖ ਬਿਰਤ ਭੂਲੀ ਸਕਲ
 ਗਲਤ ਭੁਯੋ ਮਨ ਜਾਸਾ ॥ ਦਸਾ ਅਰਬ ਚਨੀਕ ਹੋਗ ਯਾਨੀ ਜਹਾ ਸੇਵਾ ਸ
 ੨੭ ॥ ਗਲਤ ਭੁਯੋ ਮਨ ਜਾਸਕੋ ਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਹੀ ਤਾਜਾ ॥ ਨਹੀ ਅਵਸਥਾ
 ਮੋਹਨ ਹਿਅ ਦਭੁਤ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਤੰਦੁ ਗਸ੍ਟੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੇ ਸਪਤ
 ਦਸ ਨਿਰਧਾਗ ॥ ਅਸਾ ਦਸ ਦੇ ਹਾਕ ਹੈ ਚੋਪਈ ਦਸ ਬੀਚਾਗ ॥ ੨੯ ॥
 ਇਤਾਸੀ ਮਤ ਦੁਖ ਲਾਮਨੇ ਮੀ ਵਿਚ ਚੁਤੀ ਅਸਾ ਦੋਕੁ ਭਾਖਿ ਦੁ

ਅਸਾ
 ॥ ੨੯ ॥

ਗਾਸਰੂਪਾਵਿਸਤਕੰ ਨਮਸਪੁਦਸਕੰਪ੍ਰਕਰਣਿ॥੧੧॥ਦੋ॥ਤ

ਤਗਾਸਰੂਪਪ੍ਰਕਰਨਕੇਸਲੋਕਬੀਸਹੁਰਜਾਨ॥ਸਾਂਤਰੂਪਅਬਬਰ

ਨਪੈਸਲੋਕਸੋਠੰਨ॥੧॥ਜਾਂਕੈਬੈਧਉਦਤਤੈਹੋਤਸੁਪਨਜਿਭ੍ਰੂਤ

॥ਨਮਸਕਾਗਤਿਹਕਰਤੋਂਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਖਸਾਂਤ॥੨॥ਅਰਬਅ

ਨੇਕਉਪਾਇਕੈਪ੍ਰਪਤਬਹੁਬਿਧਿਕੁਗਾ॥ਸਰਬਤ੍ਰਜਾਤੈਹੋਤਹੈ

ਸੁਖਅਖੰਡਸੰਜੋਗ॥੩॥ਕਰਤਬਿਦੁਖਮਾਰਤਿਰੁਕੀਜ੍ਵਲਾਅੰ

ਤਰਿਦਾਹ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਸਸਾਰਸੁਖਸਾਂਤਰੂਪਨਹੀਤਾਹ॥੪॥

॥ਭਾਵਭਾਵਨਾਮਾਤ੍ਰਸਬਪਰਮਾਰਥਤੈਨਾਂਹਿ॥ਪਰਮਾਰਥਤੈਆ

ਤਮਸੋਸੁਭਾਵਸਭਮਾਹਿ॥੫॥ਪਟਪਟਜੋਨ੍ਯਾਰੋਮਿਲਾਜੇਤਾਕੋਕ

॥ ३३ ॥ ਸੁਭਾਵ ॥ ਨਹੀ ਅਭਾਵ ਸੁਭਾਵ ਕੋਭਾਵ ਅਭਾਵਾ ਬਿਭਾਵ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਨਹੀ ਦੁਰਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟ ਪੁਨਲਯੋ ਸੁਆਤਮ ਜਾਂਨਾ ॥ ਨਿਗਦਿ
 ਕਾਹ ਨਿਗਦਿ ਨਿਤ ਨਿਗਦਿ ਕਲਪ ਪਹਿਚਾਂਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਹੁਪਗਮ
 ਨ ਤੈ ਹੋਤ ਹੈ ਬਿਗਤ ਦਿਸੈ ਤੈ ਜਾਂਨਾ ॥ ਆਦਰ ਨਰਹਤ ਅਨਾਸ ਨਿਤ
 ਬੀਤ ਸੋਕ ਪਹਿਚਾਂਨਾ ॥ ੮ ॥ ਸਮਸਤ ਕਲਪ ਨਾਮਾ ਤੁਹੈ ਆਤਮ ਮੁ
 ਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਧੀਗਦਿ ਦੇਕੀ ਜਾਨੀ ਧੀ ਬਾਲਕ ਜਿਉ ਅਭਾਸਾ ॥
 ੯ ॥ ਕਲਪ ਤਭਾਵ ਅਭਾਵ ਸਬ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਤਾ ॥ ਕਿਹ ਜਾਂ
 ਨੈ ਕੋ ਨੈ ਕਹੈ ਕਾ ਕਹੈ ਨਿਰਕਾਮ ॥ ੧੦ ॥ ਜੋਹਿ ਧਰਨਹੀ ਇਹੈ ਧੀਨ ਕਲਪ
 ਨ ਜਾਂਨਾ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮ ਜਾਂਨ ਕੈ ਮੋਨ ਰਹੈ ਬਿੰਦੁ ਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਹੀ ਦਿ

੧੦੯

 ਅਸਾ
 ॥ ੭੯ ॥

109 A
ਖੋਇਕਾਕਤਨਹੀਬੋਧਨਹੀਮੁਹਾਸੁਖੀਦੁਖੀਕਬਹੁਨਹੀਸਾਂਤਸਹ
ਜਅਤਿਗੁਰੂ॥੧੩॥ਬਿਯੋਧਾਰਗਜਭਿਖਯਾਰਟਨਲਗੁਅਲਾ

੩ ਸਮਾਂਨਾ॥ਨਿਗਦਿਕਲਪਜਨਬਨਾਬਿਖੈਨਿਗਦਿਸੇਖਤਿਹਜਾਂਨਾ॥੧੩

॥ਕੋਨਧਰਮਕੋਕਾਮਨਕੋਨਅਰਥਕੋਗਯਾਂਨਾ॥ਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਦੁਦਾਅਨੇ

ਕਤੈਜੋਗੀਮੁਕਤਬਿਧਾਂਨਾ॥੧੪॥ਨਹੀਕ੍ਰਿਤਕਰਨੀਕਛੁਪ੍ਰਿਦੈਨਾਂਹਿ

ਕਛੁਆਸਾ॥ਜੋਗੀਜੀਦਿਨਮੁਕਤਜਗਾਬਿਚਰਤਹੈਅਨਾਸਾ॥੧

੫॥ਚੋਕੋਨੈਮੋਹਦਿੰਸ੍ਰਕੋਆਹੀ॥ਗਯਾਨਧਯਾਨਮੁਝੈਕਛੁਸਹੀ

॥ਕੋਨਮੁਕਤਕੋਨਅਗਯਾਨ॥ਜਬਅਤਮਾਬਿਸਮਪਛਾਂਨਾ॥੧੬॥

ਸੋ॥ਜਿਹਦੇਖੋਸਿਸਹਸੇਉਕਰੋਨਖੇਧਤਿਹਾ॥ਜੋਨਹੀਦੇਖਉਦਰਨਿ

ਰਬਾਸਨਕਛੂਨਾਕਰੈ॥੧੭॥ਜਿਨਦੇਖਯੋਪਰਬੁਯਸੋਹੀਚਿਤਫਨਸੋਕ
 ਰੈ॥ਕਹਾਚਿਤਫੇਨਿਹਕਾਮਜੇਦੁਤੀਅਵੇਖੈਨਹੀ॥੧੮॥ਜਾਮੈਦ੍ਰਿੜ
 ਦਿਖੇਪਸੇਈਕਰੋਨਿਰੋਧਸਬਾ॥ਜਾਮੈਨਹੀਯਹਲੇਸਸਾਪਅਭਾਵ
 ਕਹਾਂਕਰੈ॥੧੯॥ਧੀਗਲੇਦ੍ਰਿਪ੍ਰੀਤਫਰਤਮਾਨਸਬਲੋਕਜਿਉ॥ਨਹੀਸੀ
 ਮਾਧਕੀਪ੍ਰੀਤਨਹੀਦਿਖੇਪਉਦਾਗੇਮੈ॥੨੦॥ਭਾਵਅਭਾਵਬਿਹੀਨਤ੍ਰਿ
 ਪਤਿਸਦਾਨਿਰਫਾਸਬੁਧਾ॥ਨਹੀਦੇਖੈਪ੍ਰਬੀਨਲੋਕਦ੍ਰਿਸ਼ਕਰਤਾਲ
 ਗੈ॥੨੧॥ਚੈ॥ਪ੍ਰਗਟਪਗਦਿਗਤਨਿਦਿਗਤਜੁਆਹੀ॥ਦੁਖਸੋਗ
 ਹਲਧੀਗਕੈਨਹੀ॥ਜੇਕਛੁਕ੍ਰਿਯਾਸਯਜਬਨਆਵੈ॥ਤਕੈਕਰਸੁ
 ਖਸਹਜਸਮਾਵੈ॥੨੨॥ਸੋ॥ਨਿਗਲਿਬਸੁਛੰਦਨਿਗਬਾਸਮੁਕਤ

ਬੰਧਨ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਬਧ ਪਦਨ ਕ੍ਰਮ ਕੰਦ ਚੇ ਸ੍ਵਾ ਸੁਕੇ ਪਾਤਾ ਜਿਉ ॥ ੨
 ੩ ॥ ਦੋ ॥ ਧੀਰ ਅਸੀਸ ਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਖ ਦਿਖਾ ਦਨ ਮਾਨ ॥ ਸੀਤਲਾ ਚਿ
 ਤਾ ਬਿਦੇ ਹਜਿ ਉਸਦਾ ਦਿਗ ਜਤ ਜਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਤਾਗਾ ਆਸਤ ਕੈਨ
 ਹੀਨ ਹੀਤਾ ਸਕੈ ਨਾਸ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਦਿਸ੍ਵਾ ਮਕਰਿ ਸੀਤਲ ਮਨਾ
 ਨਾਸ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਦਿਕਾਰ ਸੁਭਾ ਦਕਰਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਰਮ ਬਸ ਜਾਨ ॥
 ਬਿਚਰਤ ਧੀਰ ਅਧੀਰ ਜਿਉ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ੨੬ ॥ ਕਰਮ ਪੋਤ
 ਸਬ ਦੇਹ ਕਰਨ ਹੀ ਆਤਮਾ ਕ੍ਰਿਤ ਠਾਨ ॥ ਜੇ ਮੇਸੋ ਅਨਭੈ ਕਰੈ ਕਰਤਾ
 ਅਕ੍ਰੈ ਜਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਅਹਿ ਕਰਤਾ ਅਭਿਮਾਨ ਤਜ ਕਰੈ ਕਰਮ ਜੇ ਆਨ ॥
 ਅਰਥ ਬਾਦੀ ਤਕੈ ਕਪੈ ਮੁਹਖਤਾ ਹਨ ਜਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ

॥॥
 सुधीसदाजंदपजगाबिद्येउग। कहुसुलगेनहीसेउतयेस १११
 साग। २८। ननद्वैताबिचरहुँ। बक। पीरतजकांमा। सुखस
 गुपअद्वैतेमेपायेतिहबिसुमा। ३०। आतमतेन। नही
 कलपेजांनैजीआ। त्रिउहीनहीदेपैसुनैसमरसपुगनहीआ।
 ३१। निहचैकलपतजांनसबआपाबृहमपढान। नहीसम
 यनदिषेपरैनहीमुमुखुनहीग्यान। ३२। अहिकरताअंय
 मासदिद्वैअकैकरताजांन। ग्याननिरहीकराद्वैकरताअ
 क्कैमान। ३३। चै। मुकताचितग्याननिद्वैजगौ। करैनक
 हुकरतासालागौ। नहीसिकलपदिकलपउदेता। अंक्कै

अष्ट
 ॥३१॥

111A
PPP
ਦੁਪਸਕਲ ਸਮਯੋਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਹੀਉ ਬਿਗਨਤੁ ਸੁਤਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਗਤ
ਸਿਦੇਹ ਨਿਗਾਸਿ ਸੋ ਹੈ ॥ ਮੁਕਤ ਚਿੰਤਾ ਰਾਜਤ ਜਗਮਾਂਹੀ ॥ ਆਪਨ
ਦੁਖੇ ਦੁਖਾਵੈ ਨਾਂਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਵ੍ਰਤ ਨਿਹਕ੍ਰੈ ਨਾਮ ਸੁਨਾਂਉ ॥ ਚੇਸ੍ਰਾ ਕ
ਰਤਾਤਿ ਉਸਮਾਉ ॥ ਚੇਸ੍ਰਾ ਤਨਿ ਵ੍ਰਤ ਗਯਾਨੀ ਜਾਂਨਾ ॥ ਨਹੀ ਪ੍ਰਵਿਰ
ਤਾ ਚਿਤ ਸੋਮਾਂਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਗਹਿਤ ਨਾਮਿ ਤਾ ਚਿਤ ਤਿਧ ਪਯੈ ॥ ਜਿਉ ਉਨ
ਮਤ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਧਿ ਕਹਿਯੈ ॥ ਨਿਵ੍ਰਤ ਨਿਸਚਲ ਨਿਜ ਸਰੂਪਾ ਬਿਤਾ ॥
ਚੇਸ੍ਰਾ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਹੈ ਨਿਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਦਾ ਅਗਯਾ
ਨ ਜਿਹੈ ॥ ਜੁਗ ਪਦ ਅਰਥ ਭੇਦ ਗਤ ਸੋ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ਮੁਕਤ ਮ
ਹੀ ॥ ਅਭੇਦ ਗਯਾਨ ਚਿਤ ਉਪਜਤ ਨਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਅਥਵਾ ਸਾਸ

ਤਗਯਾਨ ਕੇਹੇਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਸ ਮਾਧ ਸੀਕੇਤਾ ॥ ਕਰਿਸ ਮਾਧ ਚਿਤ
 ਕੋਠਹ ਗਵੈ ॥ ਭੇਦ ਬੁੱਧ ਮੂੜਤ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਦੋ ॥ ਉਠੈ ਪੰਖ ਨਾ
 ਰੋਹੈ ਅੰਤ ਰਿਸਦਾ ਅਮੂੜਾ ॥ ਬਾਹਗਿ ਬਿਚਰੈ ਮੂੜਾ ਜਿਉ ਏਕ ਗਯਾ
 ਨਗਤ ਗੂੜਾ ॥ ੪੦ ॥ ਚੌ ॥ ਮੂੜਾ ਇਕਾਗਤ ਹੋਤ ਨਿਰੋਪੈ ॥ ਅਕੁਜਾ ਸਅ
 ਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਸੋਧੈ ॥ ਜਤਨ ਕ੍ਰਿਆ ਨਹੀ ਧੀਰ ਨਿਭੈ ॥ ਨਿਜ ਪਦ
 ਬਿਤ ਜਗ ਸੁਪਨ ਵਿਚਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਜਤਨ ਅਜਤਨ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਨਿ
 ਤਾ ॥ ਮੂੜ ਨਿਦਿ ਰਤਨ ਹੋਤ ਕਦਾ ਚਿਤਾ ॥ ਸੁੱਧ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਿਅ ਪੂਰਨ ਜੋਤਾ ॥
 ਨਿਹ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਿਰਦੁਰ ਉਦੋਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮ ਅੰਦ੍ਰਿਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥
 ਅਕੁਜਾ ਸਅਨੇਕ ਜਤਨ ਵਿੜਨੈ ॥ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਆ ਤੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਅਸੁਦ
 ॥ ੩੨ ॥

ਅੰਤ੍ਰਿਯਾਸੁ ਮੁਖਿ ਬਿਥੁ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਫਿਰਿ ਗਯਾਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕਰਮੁ ਕ
 ਰਤਾ ਭਯੋ ॥ ਧੀਨ ਕ੍ਰਿਆ ਸਗਰ ਤਰਗਯੋ ॥ ਅਚਲ ਅਧਿਕ੍ਰਿਪੁ
 ਰਨ ਸੋਇ ॥ ਬਿਸਮਰਨ ਸਰਬ ਤਾ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰੋਇ ॥ ੪੪ ॥ ਦੋ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਨ ਕੋ ਚਹਤ ਪੈ ਮੂੜ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ॥ ਅਨਇਛੇ ਰੀਧੀ ਰ
 ਪੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਉਦੈਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋ ॥ ਮੂੜ ਮਹਾ ਨਿਰਨਿਰਧਾਰ
 ਅਕ੍ਰੋਕਰਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ॥ ਪੁਨ ਪੈ ਸਿਸਾਰ ਗਵੈਖ ਅਗਯਾਨ ਸ
 ਬਾ ॥ ੪੬ ॥ ਜੋ ਗਯਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਮਾਹਿ ਮੂਲ ਛੇਦਤਾ ਕਾ ਕਰੈ ॥ ਅਨ
 ਰਥ ਮੂੜ ਨਿਰਬਾਹ ਸਬ ਅਨਰਥ ਹੋ ਜਾਇ ਬਿਖੈ ॥ ੪੭ ॥ ਦੋ ॥
 ਚਿੰਤ ਨਿਰਧ ਸਮਤਾ ਚਹੈ ਮੂੜ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਂਤਾ ॥ ਧੀਰਤਤੁ ਅਪਾ

ਲਖੇਸਦਾਸਾਂਤਮਨ ਕ੍ਰਾਤਾ ॥੪੮॥ ਚੈ ॥ ਤਕੇਆਤਮਦਰਸਨ
 ਕਹਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਅ ਰਬ ਅਫਲਿਬੇਜਹਾਂ ॥ ਸੋਸੋ ਅਰਬਧਿਗਨ
 ਹਿਦੇਖੈ ॥ ਆਤਮਅਬਿਨਾਸੀਗਤਧੈਖੈ ॥੪੯॥ ਚਿਤਨਿਰੋਧਨ
 ਬਿਧਨਕਰੈ ॥ ਛੂਟੇਸਮਾਧਬਹੁਗਬਿਸਤਰੈ ॥ ਆਤਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮ
 ਜੋਆਹੀ ॥ ਸਹਜਸਮਾਧਛੂਟਕਿਉਜਾਂਤੀ ॥੫੦॥ ਸੂਨਅਭਾਵ
 ਆਤਮਕਰੈ ॥ ਰਾਬਾਦਜੜ੍ਹਆਤਮਲਪੈ ॥ ਉਭੈਅਭਾਵਕਰੈਬੇ
 ਦਾਂਤਾ ॥ ਸਿਹਜਾਨਮਿਟਹੈਚਿਤਕੁੰਤਾ ॥੫੧॥ ਦੋ ॥ ਅਦ੍ਵੈਤ ਸੁਧਆ
 ਤਮਚਿਤੈਮਹਾਂਮੂਰ੍ਹਹੈਸੋਇ ॥ ਸਾਧੇਖੁਸਬਦਕੇਗਯਾਂਨਤੈਮੋਹ
 ਨਿਵ੍ਰਿਤਨਹੋਇ ॥੫੨॥ ਚੈ ॥ ਮੁਮੁਖਬੋਧਾਬਿਨੁਮੁਕਤਨਪਾਵੈ

ਜੇਸੇ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰਧਾਵੈ ॥ ਨਿਗਲਿ ਬਨਿ ਹਕਾਂ ਮਥੋ ਧਜੋ ॥ ਮੁਕਤ ਹੁਪ
 ਸਰਬ ਦਾਹੈ ਸੋ ॥ ੫੩ ॥ ਦਿਖੈ ਸਿੰਘ ਦੇਖ ਰੁਹ ਰੁਯੋ ॥ ਮੂਹ ਨਿਰੋਧ ਸਰ
 ਨਿਤਿ ਹਰਾਯੋ ॥ ਨਿਰੋਧ ਇਕਾਗਰ ਤਪੇ ਤਿ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਸਿੰਘ ਰਕੀ ਦੁਮੈ ਅ
 ਨੁਸਰੈ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋ ॥ ਨਿਰਬਾਸ ਨਹਿ ਦੇਖ ਕੈ ਰੁਯੋ ਦਿਖੈ ਗਜ ਮੈ ਨਾ ॥
 ਲਗ ਬੇਕੀ ਨਹੀ ਸਕਤ ਤਿ ਹਰੈ ਦਾਸ ਪੈ ਕੁੰਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਚੌ ॥ ਗਯਾਂ ਨਿ
 ਮੁਕਤ ਕਾਰ ਕਨਹੀ ਧਰੈ ॥ ਨਿਹ ਸੀਸੇ ਮਨ ਅਚਲਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸੂਘੇ ਸੂ
 ਨੈ ਸਪਰਸੈ ਦੇਖੈ ॥ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਮਤਾ ਸਰੂਪੈ ਖੈ ॥ ੫੬ ॥ ਆਤਮ ਸੁ
 ਫਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕਰਿ ਜਾਂਨਾ ॥ ਸੁਧ ਬੁਧ ਦ੍ਰਿੜ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅਨਾਚਾਰ ਚਾਰ
 ਨਹੀ ਜਾਂਤੇ ॥ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਿਏ ਖਤ ਜਗਤਾਂਤੇ ॥ ੫੭ ॥ ਸੁਰੁ ਰੁਅ ਸੁਰੁ ਕ

ਗਮਜੋਆਹੀ॥ ਤਕੋਕਰਕਛੁਚਾਹੈਨਹੀ॥ ਲੋਕਦ੍ਰਿਸ੍ਟਪ੍ਰਾਗਬਧਹੋਤ ॥੧੧੪॥
 ਕਗਾ॥ ਚੇਸ੍ਟਾਬਾਲਕਜਿਉਮਨਮੇਧਗ॥੫੮॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਵਤੰਤਰਤੈਹੋਤਸੁ
 ਖਸ੍ਵਤੰਤਰਤੈਗਮਾਨ॥ ਸ੍ਵਤੰਤਰਤੈਸਾਂਤਪ੍ਰੈਸ੍ਵਤੰਤਰਪ੍ਰਮਾਨ॥੫੯॥
 ਸਦਾਅਕਰਤਾਅਤਮਸਦਾਅਭੁਗਤਾਸੋਇ॥ ਖੀਦਹੋਹਿਚਿਤਬ੍ਰਿਤਸ
 ਬਾਐਸੈਜਾਨੈਜੋਇ॥੬੦॥ ਚੌ॥ ਅਕੁਤਕਬਿਤਬੁਧਅੰਤਰਿਜੋਹੈ॥ ਬਾਹ
 ਰਉਤਸਿਖਲਅਤਸੋਹੈ॥ ਸੋਭਤਪੀਰਸਦਾਜਗਜਾਨੈ॥ ਅਨੰਦਮਗਨ
 ਹੋਨਹੀਛਾਨੈ॥੬੧॥ ਸੋਪ੍ਰਹਾਸਹਤਚਿੰਤਮੂੜਜੋਆਹੀ॥ ਕਿਰਤਮਸੰ
 ਤਸੋਭਤਜਗਨਾਹੀ॥ ਸਾਂਤਕੀਏਕਛੁਸਾਂਤਨਪਾਏ॥ ਜੇਸਉਲਾਖਜ
 ਤਨਕਰਧਾਏ॥੬੨॥ ਅਹਾਂਰੋਗਮੈਕਰੈਬਿਲਾਸ॥ ਅਬਧਾਗਿਰਗ

੧੧੪

ਅਸਾ
॥੩੪॥

ਹਬਰਬਨਬਸਾ॥ ਪ੍ਰਾਹਬਧਕਰੁ ਬੁਸਭੋਗਾਦਿਕ ਸੁਨਾ॥ ਹਰਤਕਲ
 ਪਨਾਧੀਗਮੁਕਤਪੁਨਾ॥ ੬੩॥ ਸੋਤੀਦੇਫਠੀਗਬਜੇਆਹੀ॥ ਧਰਮਾ
 ਰਬਕਮਨਤਮੈਨਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਅਰੰਗਾਭੂਪਤਪੈਖੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਪੁਤ੍ਰਾਦਿ
 ਕਬਹੁਬਿਧਿਦੈਖੈ॥ ੬੪॥ ਕਾਮਫਾਸਨਾਹਿਦੈਨਧੈ॥ ਐਸੇਸੋਗਯਾਨੀ
 ਧੀਗਨਿਧੈ॥ ਨਹੀਵਿਤ੍ਰੋਇਬਾਸਨਾਤਕੋ॥ ਇੰਦ੍ਰਕਬੇਰਪੁਜਾਸੁਖ
 ਜਾਕੋ॥ ੬੫॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਦੁਹਤ੍ਰਦਾਸਜੇ॥ ਗੋਤ੍ਰਜਾਨਮਹਾਂਪ੍ਰਿਅ
 ਰੈਂਤੇ॥ ਮਿਲਿਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕਨਿਖੇਧੁਜੋਗੀ॥ ਕੀਯੋਉਪਹਾਸਮਹਾਂਗਸਭੋ
 ਗੀ॥ ੬੬॥ ਚਿਤਮੈਛੋਰੁਨਪਵੈਯਾਤੈ॥ ਦੁੰਦਬਦਦੁਬਧਾਨਹੀਤਾਂਤੈ॥
 ਗਗਦ੍ਵੈਪ੍ਰੇਤਅਗਯਾਨਾ॥ ਕਲਿਨਾਸਕੁਲੀਬਿਧਿਜਾਨਾ॥ ੬੭॥ ਸਿਤੁ

ਸੁਕੀਐਸਤੁਸੁਨਹੋਈ॥ ਖੇਦਖੇਦਹੋਤਨਹੀਕੋਈ॥ ਅਚਰਯਦਸ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਜਾਕੀਪੈਜੋਈ॥ ਤਾਸੈਨਿਹਚੈਜਾਨੈਸੋਈ॥ ੬੮॥ ਦੋ॥ ਕਰਤਫੁਰੂਪਸਿ
 ਸਾਹਰੈਸਤਨਦੇਖੈਤਾਹਾ॥ ਸੁਨਅਕਾਸਪਛਾਂਨਤਿਹਮਿਬਿਜਾਜਨੈਜਹਾ॥
 ੬੯॥ ਤਤਨਿਰੰਜਨਏਕਹਸਨਿਗਦਿਕਾਗਚਿਦਰੂਪਾ॥ ਗਯਾਨੀਦੇਖੈਤਾ
 ਸਕੋਨਿਰੰਗੁਨਪਰਮਅਨੂਪਾ॥ ੭੦॥ ਚੌ॥ ਸੁਖਬੁਧਜੋਨਹੀਕਛੁਕੈਗੈ॥
 ਵਿਦੁਸਿਕਲਪਵਿਆਗਤੁਪੈਗੈ॥ ਤਿਉਸਥਾਕ੍ਰਿਅਕਰੈਵਿਦੁਨਾ॥
 ਨਿਰਸਿਕਲਪਕੁਸਲਤਿਹਜਾਨਾ॥ ੭੧॥ ਦੋ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆਦਿਬਿਜੋਹ
 ਰੇਮੈਸਾਂਤਬੁਧਨਹੀਖੇਦਾ॥ ਸੋਗਯਾਨੀਕੀਲੋਕਯਲੋਕਯਯੋਪ੍ਰਗਟਜਿ
 ਉਦੇਦਾ॥ ੭੨॥ ਸੁਖਸੰਬਿਤਸੋਦੈਸੁਖੀਸੁਖਅਦੈਸੁਖਜਾਇ॥ ਸੁ

ਅਸਾ
 ॥੩੫॥

ਖਸੋਬੋਲੇਬਚਨਾਖਸੁਖਸੋਸੋਰੋਗੁਗਾਇ॥੧੩॥ਚੋ॥ਗਮਾਨੀਜਗਜਿ
 ਉਜੋਬਿਵਹਾਰੀ॥ਜਗਾਚਿਤਵਤਦੁਖੋਤਨਭਾਰੀ॥ਸੁਭਾਵਸਦਾਸੁਖ
 ਰੂਪਹੈਜੋਈ॥ਜਾਨਾਮਾਤਮਾਮਾਤਮਸੋਈ॥੧੪॥ਜਿਉਜਲਾਹੁੜ
 ਗਠਨਅਤਅੰਗੀ॥ਸਬਦਤਰੰਗਛੋਰੁਤਤਹਨਾਹੀ॥ਤੁੰਗਮਾਨੀਕੋਅੰ
 ਤਹਕਰਨ॥ਗਤਕਲੇਸਸੋਰੁਤਜਿਉਦਰਨ॥੧੫॥ਦੋ॥ਮੂੜਪਾਇ
 ਗਤਿਨਿਗਦਿਰਤਕੋਉਪਜਾਵੈਅਨਾਸਾ॥ਤਿਉਪ੍ਰਬਿਤਪੁਨਧੀਰਕੀਕ
 ਰੈਨਿਬ੍ਰਿਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੬॥ਪਰਘਰਪਰਮੰਦਰਾਦਿਖੈਮੂੜਹੋਤਵੈਗਾ॥
 ਸਾਂਪਸੰਜਾਮਹੁਸਿੰਘਕੋਕੀਨੋਦਿਧਵਤਤਾਗਾ॥੧੭॥ **ਨਿਰਾਜਛੋ**
ਦਾ॥ ਭਾਵਨਾਅਭਾਵਨਾਅਸਕਦਿਸਦਮੂੜਹੈ॥ਅਰਿਕਰੋਮਜੁਗ

ਲਸੋਹਿਕਰਧਾਰਗੁਰੂਪੈ॥ ਸੁਛਾਚਿਤਗਯਾਨਵਨਾਤਿਉਨਤਾਸਦੇਖ १੧੬
 ਪੈ॥ ਭਾਵਨਾਅਭਾਵਨਾਧਿਕਾਰਗਹਿਤਪੇਖਪੈ॥ ਯਾਦਪਤਿਹਵਿਸੁਚਿਤ ਅਸੁ
 ਵਨਾਕਰੈਦਿਚਾਰਕੈ॥ ਲਖੈਅਵਿਸੁਰੂਪਣੀਉਪਾਧਰੇਦਾਹਕੈ॥ ਦਯ
 ਲਾਵਿਸਦਰਸਨਅਤੀਤਗੀਤਗਯਾਨਪੈ॥ ਭਾਵਨਾਅਭਾਵਨਾਪ੍ਰਮਾ
 ਤਕੋਪ੍ਰਮਾਨਪੈ॥ ੧੮॥ **ੴ** ਗਯਾਨੀਸਰਬਅਰੰਭਮੇਥਿਚਰੈਪ੍ਰੈਨਿਹਕ
 ਮਾ॥ ਬਾਲਕਜਿਉਥਿਚਰੈਜਗਤਨਿਤਾਮਾਤਮਾਗਾਮਾ॥ ੧੯॥ ਨਹਿ
 ਲੇਪਤਿਹਸੁਧਕੋਕਰੈਕਰਮਇਹਗਾਇ॥ ਗਯਾਨੀਤਾਕੋਕਹਤਪੈਜੇਪਰ
 ਤਕਵਗਾਇ॥ ੨੦॥ ਮਾਤਮਗਯਾਤਾਧੀਨਵਹੁਸਰਬਭਾਵਸਮਜੋਇ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਦਿਬਿਵਹਾਰਮੈਨਹੀਭਾਵਨਾਕੋਇ॥ ੨੧॥ ਨਿਗਦਿਕਲ

ਅਸੁ
 ॥੩੬॥

716 A
ਪੰਜੇਧੀਰੈ ਤੈ ਕੈ ਨਹੀ ਸੀ ਸਾਗਾ ਨਹੀ ਸਾਧਨ ਨਹੀ ਸਾਧਕ ਛੁਜਿਉ
ਅਕਾਸ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥੮੨॥ **ਚੁ॥** ਅਰਬਨ ਤੈ ਨਿਕੈ ਸੀ ਨਿਜਾ ਸਾਜਿ
ਹਕੀਨੋ ਬਿਧ ਬੇਦ ਪਰਕਾਸਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸ ਪੂਰਨ ਪੈ ਜੋਈ ॥ ਮਹਾਂ
ਪਰਮ ਜੈ ਤਾ ਕੀ ਹੋਈ ॥੮੩॥ ਅਨਦਿਛਿੰਨ ਪੁਨ ਅਕ੍ਰਿਤ ਅਸਦਿ
॥ ਤਾਂ ਮੇਕੀ ਨਿ ਅਚਲ ਸਮਾਧਾ ॥ ਐਸੇ ਗਾਨੀ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ਸਦ
ਬਿਜੋ ਮਾਜਿ ਉਪੈ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥੮੪॥ ਯਾ ਤੈ ਅਧਿਕ ਅੰਨ ਕਿ ਮਾਕਹੈ ॥
ਗਾਨੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਂ ਸੈਲਹੈ ॥ ਰੋਗ ਮੋਖ ਬਾਛਾ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਨਿਰਸ ਨਿਰ
ਦਿਕਾਰ ਅਨੁਸਰੈ ॥੮੫॥ ਮਹਤੰਤੁ ਆਦਿ ਜਗਦ੍ਵੈ ਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਂ ਮ
ਮਾਤ੍ਰ ਤਾ ਕੋ ਦਿਸਤਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਤੈ ਨ ਜੋਰੈ ਨਿਤ ਰੁਮੈ ॥ ਕਲਾਪਤ ਰੂਪ

ਅਨਾਦਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥੮੬॥ ਜੈਸੈ ਇੰਦ੍ਰਜਾਲ ਕੋ ਰੂਪ ॥ ਅਨਹੋਤਾ ਬਿਰਦੇ
 ਖਸ ਰੂਪ ॥ ਸੁਧ ਬੁਧ ਚੈਤਨ ਦਿਸੇਖ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਹੀ ਫਿਅ ਅਦਿਸੇਖ ॥
 ॥੮੭॥ **ਚੋ** ॥ ਧਰਮ ਬਜਗ ਕ੍ਰਮ ਰੂਪ ਹੈ ਨਿਹ ਚੈਤੈ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਸੁਧ ਸਫੁ
 ਨ ਅਲੰਖ ਅਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸਾਂਤਿ ਤਿਹ ਮਾਂਹਿ ॥੮੮॥ **ਚੋ** ॥ ਸੁਧ ਸਫੁ
 ਨ ਰੂਪ ਨਿਰਵਾਸੀ ॥ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਦਿਸ ਪਦਾਰਥ
 ਤਾ ਕੋ ਭਾਸੈ ॥ ਅੰਦ੍ਰੈ ਏਕ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥੮੯॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਤਾ ਕੋ ਪੁਨ
 ਕੋਹੈ ॥ ਕੋਢੈ ਗਾਗੁ ਜਾਗੁ ਪੁਨ ਕੋਹੈ ॥ ਕੋਸ ਮਤਾ ਕੋ ਨੈਦਿਖੇਖ ॥ ਸਦਾ ਏ
 ਕ ਰਸ ਹੈ ਨਿਰਲੇਖ ॥੯੦॥ ਸਫੁਗਨ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਕਹ ਜੇਈ ॥ ਨਹੀ ਅ
 ਗਨਾਂ ਬਿਲੋਕੈ ਸੋਈ ॥ ਬਿਧਿ ਮੇਖ ਤਾ ਮੈਂ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਕੋਨੈ ਰਹ ਖਦਿਖਾ

ਦਿਕਹਾਂਗੀ॥੬੧॥ਬੁੱਧਪਰਜੀਤਸਬੈਸੀਸਾਗ॥ਆਧਾਮਾਤ੍ਰਸਕਲ
 ਬਿਉਤਾਗਾ॥ਨਿਰਮਮਨਿਰਹਿਕਾਰਸੁਜਾਂਤੈ॥ਨਿਰਕਾਂਮੀਸੋਰੁਤਬੁੱਧਤਾਂ
 ਤੈ॥੬੨॥ਜੇਮੁਨੀਆਤਮਦੇਖੈਮੇਸੋ॥ਅੰਧੈਗਤਸਿਪਾਤਸੁਤੈਸੋ॥
 ਤਕੈਕੋਦਿਦੁਆਸਿਸਾਗ॥ਕੋਨਦੇਹਮਮਤਾਹਿਕਾਗ॥੬੩॥ਚਿਤਨਿਰੋਧ
 ਆਦਿਜੇਕਰਮਾ॥ਮੂੜਤਜੈਜਨੈਨਹੀਮਰਮਾ॥ਛਿਨਮੈਬਹੁਹਿਕਰਮਕੋ
 ਧਰੈ॥ਸਕਲਮਨੋਰਬਾਸਾਦਿਚਰੈ॥੬੪॥ਕੁੰਚਰਸੋਚਤਾਗਹੈਤਾ
 ਕੋ॥ਤਜੈਨਿਰੋਧਗਹੈਪੁਨਜਾਕੋ॥ਆਤਮਸੁਵਨਸ੍ਰੰਬਪਛਾਨੈ॥ਇੰਦ੍ਰ
 ਪ੍ਰਾਨਆਪਕੋਜਨੈ॥੬੫॥ਆਤਮਸੁਵਨਮੰਦਜੋਕਰੈ॥ਨਹੀਮੂੜਤਾ
 ਮਨਤੈਰੈ॥ਬਾਹਰਨਿਗਦਿਕਲਪਦ੍ਰੋਹੈ॥ਬਿਖੈਬਾਸਨਾਅੰਤਰਚਰੈ॥

੯੧) ਗੁਪਤੀ ਕਰਮ ਗੁਪਤੀ ਸੋ ਜਾਗਾ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਗਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਚਰਾ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਅਹਿ ਕਰਤਾ ਯਹ ਐਸਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਅਨ ਬਚ ਕਰਮ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹੈ ॥ ੯੨) ਅਸਾ ॥ ੩੮ ॥
 ੯੩) ਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਮੇ ਨਹੀ ਪੰਧੈ ॥ ਹੰਨ ਬ੍ਰਿਧ ਕੈ ਸੈ ਕਰਿ ਕਹੀ ਐ ॥ ਨਿ
 ਗਦਿ ਕਾਹੀ ਰਹੈ ਜੋਈ ॥ ਕਲਾ ਦਿਕ ਭੈ ਤਾ ਸਨ ਰੋਈ ॥ ੯੪) ਨਿਹ ਸ੍ਰ
 ਭਾਵ ਜੋ ਗਿਜਗਾ ਆਹਾ ॥ ਬਚਨ ਰਹਿਤ ਸ੍ਰਭਾਵ ਪੈਤਾਹਾ ॥ ਤਕੈ ਨਹੀ
 ਧੀਰ ਜਨ ਦਿ ਦੇ ਕਾ ॥ ਕਲਾ ਦਿਕ ਭੈ ਨਹੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ੧੦੦) ਦੋ ॥ ਨ
 ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਨਹੀ ਨਰਕ ਤਿਹ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੋਇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰ
 ਕ ਛੁਨਹੀ ਸਬਦ ਕਲਪ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ੧੦੨) ਨਹੀ ਦਛਾ ਕ ਛੁਲਾ ਭਤੈ
 ਨਹੀ ਅਲਾ ਭਤੈ ਕੋਧਾ ॥ ਸੀਤ ਲਚਿਤ ਨਿਤ ਧੀਰ ਕੋ ਪੂਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਬੋਧਾ॥੧੦੩॥ **ੴ** ਸਾਧਜਾਨ ਉਪਮਾਨ ਹੀ ਕਰੈ॥ ਦੁਸ੍ਰਜਾਨ ਨਿੰਦ
 ਪਰਹੈ॥ ਸਮਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਛੁ ਭ
 ਸੈਤਾਸਾ॥੧੦੪॥ ਧੀਰਨਹੀ ਫੈਰੀ ਸਿਸਾਰ ਸਬੈ ਆਤਮਾ ਜਾਂਨੈ ਸਾਗ॥
 ਹਰਖ ਸੋਕ ਨਹੀ ਤਕੈ ਪੱਧੈ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਤਾਸ ਨਹੀ ਕਹੀਐ॥੧੦
੫॥ ਸੁਤਦਗਸੋ ਨਹੀ ਸਨੇਹਾ॥ ਬਿਖਯਨੈ ਮੈ ਨਿਰਕਾਂ ਮੀ ਦੇਹਾ॥ ਚਿੰਤਾ ਬਿ
 ਖੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਤਾਸਾ॥ ਸੋਭਤਗਮਾਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਾਸਾ॥੧੦੬॥ ਸਦਾ ਸਿ
 ਤੁਸ੍ਰਸਰ ਬੈਧੀ ਗਾਯਾ ਧਾਪਤ ਸੁਖ ਹੋਤ ਸਗੀਗਾ॥ ਸੁਛਿਦ ਫਿਰੈ
 ਸਬ ਦੇਸ ਨਮਾਂਹੀ॥ ਜਪਾਰਦ ਅਸਤਿਤਹਾਂ ਬਿਤਅਾਂਹੀ॥੧੦੭॥ ਜੀ
 ਵਨ ਮਰਨ ਦੇਹ ਕੋ ਹੋਇ॥ ਗਮਾਨੀ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਿਜ ਆਤ

ਮਾਥਿਸ੍ਵਾਮੁਤਯੋਸਬੈਜਗਤਭੂਲਤਿਹਗਯੋ॥ ੧੦੮॥ ਦੋ॥ ਨਿਗਬਿ ੧੧੯
 ਕਾਰਬੁਧਰਮਤਹੈਨਹੀਕਛੁਤਕੋਆਸਾ॥ ਨਿਹਦੰਦਛੀਨਸਿਸੇਸਦਾਸ
 ਰਬਅਸਕਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੦੯॥ ਜੋਰਗਾ॥ ਨਰਮਮਸੋਰਤਪੀਰਕੰਚ
 ਨਪਾਹਨਲੋਹਸਮਾ॥ ਰਿਦੈਗਿਥਕੋਚੀਨਾਸਕੀਮੇਜਿਨਤੀਨਬੁਨਾ॥
 ੧੧੦॥ ਚੋ॥ ਸਬਾਬਿਖਮਨਕੋਨਹੀਦਿਚਰਾ॥ ਨਹੀਮਨਮੇਕਛੁਆਸਾ
 ਧਾਰਾ॥ ਮੁਕਤਤਮਨਿਤਤ੍ਰਿਪਤਿਬਿਲਾਸਾ॥ ਕੋਨੈਤੋਲਸਕੈਪੁਨਤਾਸਾ॥
 ੧੧੧॥ ਦੋ॥ ਜਾਂਨਤਅਨਜਾਂਨਤਸਦਾਦੇਖਤਹੀਅਨਦੇਖਾ॥ ਬੋਲਤਅ
 ਨਬੋਲਤਸਦਾਬਿਨੁਗਮਾਨੀਨਹੀਪੇਖਾ॥ ੧੧੨॥ ਚੋ॥ ਰਿਖਕਜਾਗਦ
 ਲਜਿਉਹੋਇ॥ ਰੂਪਤਜਾਂਨਜਨਕਜਿਉਸੋਇ॥ ਜੋਨਿਹਕਮਬਾਸਨ

ਜਾਗਾ ਸੋਕੁਤ ਹੈ ਸੋਈ ਸਿਸਾਗ) ੧੧੩) ਅਲਪ ਅਰਥ ਬਹੁ ਅਰਥ ਨ
 ਮਾਂਹੀ) ਗਲਤ ਆਸ ਅੰਤਰ ਤੇ ਆਹੀ) ਅਮਤਾ ਤੁਜਾਗੁ ਯੋਨਿ ਰਬ
 ਸੀ) ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਹੁ ਪਨਿਵਾਸੀ) ੧੧੪) ਜੋਗ ਯਾਨੀ ਨਿਰਕਪ
 ਟਨਿਰੇਤਰਿ) ਬਿਚਰਤ ਸਰਬ ਅਰਥ ਕੇ ਅੰਤਰਿ) ਤੁੰ ਕੇ ਕੋਨ ਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਤ ਨ
 ਬ੍ਰਿਤਾ) ਕੋਨੈ ਤਤ ਬਿਨਿਸਚੈ ਚਿੰਤ) ੧੧੫) ਦੋ) ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਬਿਸੁਮ
 ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਯੋਨਿ ਰਬਾਸ) ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੇ ਦੋਖ ਕੋ ਤਤਾਛਿ ਨ ਕੀ
 ਨ ਨਾਸ) ੧੧੬) ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਅਨੁਭਵ ਕਯੋ ਕੋਨ ਕੋ ਜਾਨ) ਤੈ ਸੋ ਆਪਿ
 ਕਾਗਿਨੀ ਤੈ ਮੈਨ ਪ੍ਰਮਾਨ) ੧੧੭) ਚੌ) ਸੁਖ ਪਤੈ ਮੈਨ ਸਖੇ ਪਤ ਆਹ)।
 ਸੁਪਨੈ ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀ ਤਥਾ) ਜਾਗੁਤੈ ਮੈਂ ਜਾਗਤ ਨਹੀ ਭਾਸੈ) ਛਿਨ ਛਿਨ

ਆਤਮਾਤ੍ਰਿਪਤਿਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ੧੧੮॥ ਸਹਤਚਿਤਲਿਹਾਚਿਤਪਛਾਂਨਾ॥ ਇ ੧੨੦
 ਵੀਸਹਤਨਇਵੀਜਾਂਨਾ॥ ਗਮਾਂਨਿਸਹਤਬੁਧਨਿਰਬੁਧਾ॥ ਸਾਰਿਕਾਰਪ ਅਸਾ
 ਛੋਨੇਸੁੱਧਾ॥ ੧੧੯॥ ਚੋ॥ ਅਕਿਚਨਕਿਚਨਨਹਿਸੋਨਹਿਸੁਖੁਖਨਹਿ ॥੪੦॥
 ਖੁਕਤਾ॥ ਨਹੀਵਿਰਕਤਗਾਗੀਨਹੀਸੁਖੀਦੁਖੀਨਹੀਭੁਗਤਿ॥ ੧੨੦॥
 ਪਾਂਡਿਤਾਂਬੀਪੰਡਤਨਹੀਨਹੀਜੜਜੜਤਮਾਂਹਿ॥ ਸਮਾਧਾਬੀਬੇਨਸ
 ਮਾਧਪੈਮਨਕੁਮਕੁਮਤਨਾਂਹਿ॥ ੧੨੧॥ ਚੋ॥ ਯਥਾਪ੍ਰਾਪਤਮੈਨਿਹਚ
 ਲਾਚਿਤਾ॥ ਭੂਤਭਵਿਖਤਕ੍ਰਿਆਨਿਬ੍ਰਿਤਾ॥ ਸਮਸਰਵਤ੍ਰਨਤ੍ਰਿਸ
 ਨਹੋਇ॥ ਕ੍ਰਿਤਅਕ੍ਰਿਤਫੁਰੈਨਹੀਕੋਇ॥ ੧੨੨॥ ਚੋ॥ ਨਿਦਾਤੈਨਹੀ
 ਛੋਰਕਛੋਊਪਮਾਂਹਰਖਨਯੋਗਾ॥ ਜੀਵਨਮੈਅਨੰਦਨਹਿਮਰਨੇਮੈ

ਨਹੀ ਸੋਗਾ) ੧੨੩) ਨਹੀ ਧਾਵਤ ਜਨ ਪੁੰਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀ ਕਰਤ ਬਨ ਬਾ
 ਸਾ ਜੈ ਸੈ ਤੈ ਸੈ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਬਨ ਪਟਨ ਸਾ ਬਿਲਾਸ) ੧੨੪) ਏਕ
 ਉਸੁ ਠੇਢੇ ਪਈ ਦੋਹਰਾ ਤਿਹ ਫੰਜਾ ਸਾ) ਏਕ ਛਿਦਨੈ ਸੋਗ ਠਾ ਸਿਖਾ ਕ
 ਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ) ੧੨੫) ਸਾਂਤੁ ਸਤ ਕਰੈ ਨਾਮ ਜਿਹ ਅਸੁ ਦਸਨਾਂ ਮ
 ਪ੍ਰਕਰਨ) ਤਾ ਕੀ ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦ ਯਾਲ ਅਨੇ ਮੀ ਬਰਨ) ੧੨
 ੬) ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇ ਮੀ ਫਿਰ ਚਤੀ ਅਸੁ ਦੋ ਕੁ ਭਾ
 ਖਾ ਅਨੁਕੁਧਾ ਬਿਲਾਸ ਸਾਂਤ ਸਤ ਕੀਨਾਂ ਮਇਤ ਅਸੁ ਦਸ ਪ੍ਰਕ
 ਰਣਿ) ੧੨੭) ਦੋਹਰਾ) ਸਾਧਨ ਸਾਧ ਸਮਾਧ ਸਬ ਰੂਪ ਮੁਖ ਤੈ
 ਸੁਨ ਧਾਰਾ) ਨਿਜ ਅਤਮਾ ਬਿਸੁ ਮਕੇ ਸਲੋਕ ਅਠਾ ਬਿਸਤਰਾ)

੧॥ ਹੇਗੁਰਮੈਤੁ ਮਤੈਲੀਯੋਤਵੁਗਮਾਨਉਪਦੇਸਾ॥ ਰਿਦੇਉਦਰਸਮੁੰ ੧੨੧
 ਦੁਸੇਕੁਮੁਕਛੁਗਮੇਨਲੇਸਾ॥ ੨॥ ਪਰਮਰਸਬਾਂਬਿਧਹੁਤੰਤਕੋਸੁ
 ਲਾਂਦਿਚਾਗ॥ ਤਾਂਕੋਨਾਂਸਪ੍ਰਕਾਸਕਰਕੀਯੋਮੋਹਉਧਰਾ॥ ੩॥ ਕੋਨ
 ਧਰਮਕੋਅਰਥਹੈਕੋਨਕਾਮਕੋਰਮਾਨ॥ ਕੋਨਦੈਤਅਦੈਤਹੈਨਿਜ
 ਉਪਮਾਂਬਿਤਠਾਂਨ॥ ੪॥ ਕੂਤਭਾਵਿਖਤਕੋਨਹੈਦਰਤਮਾਂਨਕੋਆਹ॥
 ਕੋਨਦੇਸਉਪਦੇਸਕੋਨਿਜਆਤਮਾਬਿਤਜਾਂਹ॥ ੫॥ ਕੋਨਅਨਾਤਮ
 ਆਤਮਾਕੋਸੁਭਅਸੁਭਾਬਿਧਾਂਨ॥ ਕੋਨਚਿਤਨਿਹਚਿਤਕੋਨਿਜਉਪ
 ਮਾਂਬਿਤਜਾਂਹ॥ ੬॥ ਜਾਗਤਸੁਖਨਸੁਖਪਤਕੋਕੋਤੁਗੀਆਆਭਿਮੰ
 ਨ॥ ਨਿਜਉਪਮਾਂਬਿਤਹੈਭਯੋਨਿਗਬਿਸੇਖਨਿਗਬਾਂਨ॥ ੭॥ ਕੋਨੈ

ਅਸੁ
 ੧) ੪੧)

ਦੁਰਸਮੀਪਕੋ ਅੰਤਰਬਾਹਰਕੋਨਾ ॥ ਕੋਸੁਛਮਪੁਨਸੁਛਲਕੋਨਿਜਉ
 ਪਮਾਥਿਤਮੈਨਾ ॥ ੮ ॥ ਕੋਨਾਮ੍ਰਿਤਜੀਵਨਕਵਨਕੋਨੈਲੋਕਬਿਲੋਕਾ ॥
 ਕੋਸਮਾਧਕੋਲੀਨੈਨਿਜਉਪਮਾਥਿਤਯੋਗਾ ॥ ੯ ॥ ਧਰਮਅਰਥ
 ਅਰੁਕਾਂਮਤ੍ਰਿਵਰਗਾ ॥ ਭਯੋਪੁਰਨਸਤਿਗੁਰਸਿਸਾਰਗਾ ॥ ਅਲੀਬਿ
 ਗਮਾਂਨਕਬਾਪੁਨਯੋਗਾ ॥ ਨਿਜਆਤਮਾਥਿਤਅਨੰਦਰੋਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹੈ
 ਦੋਹਰਾਨੋਪ੍ਰਗਟਚੋਪਈਏਕਪਛਾਂਨਾ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਤਅਸ੍ਵਉਨੀਸਕੀਸਿਖਮਾ
 ਕਹੀਪ੍ਰਮਾਂਨਾ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਦਯਾਲਅਨੇਮੀਵਿਰਚਤੰਅਸ੍ਵਾਦ੍ਰਕ੍ਰੁਤਾਪਾ
 ਥਿਸ੍ਵਾਤਅਸ੍ਵਾਕੰਨਾਅਏਕੋਨਵਿਸਤਕੰਪ੍ਰਕਰਣਿ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਆਤਮਾਵਿਸ੍ਵਾਤਪ੍ਰਗਟਕਹੈਸਲੋਕਆਠਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕ

ਤਿਦਸਾਕਹੋਸਲੋਕਚਤੁਰਦਸਧਾਗ॥ ੧॥ ਕੋਨਭੂਤਕੋਦੇਹਪੁਨਕੋਇ ੧੨੨
 ਹੀਮਨਕੋਨ॥ ਸਤਸਹੁਪਨਿਗਬਾਸਮੈਸਥੈਕਲਪਨਮੈਨ॥ ੨॥ ਦੁ ਅਸਾ
 ਦਅਤੀਤਅਮਲਾਬਿਖੈਕੋਨਸਾਸਤਾਬਿਗਜਾਂਨ॥ ਕੋਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿਕੋਨਿਗਵਿਖੈਕੋਨਮਨਜਾਂਨ॥ ੩॥ ਬਚਨਅਤੀਤਅਪਰ
 ਮਿਤਜਾਮੈ॥ ਕੋਨਅਵਿਦ੍ਯਾਵਿਦ੍ਯਾਤਾਮੈ॥ ਕੋਨਇਦਿਤਾਤਿਤਾਮਮ
 ਤਾ॥ ਕੋਨਬਿਧਾਮੁਕਤਮੈਸਮਤਾ॥ ੪॥ ਨਿਗਵਿਸੇਖਅਦ੍ਵੈਤਮੈਤ੍ਰਿ
 ਬਿਧਿਕਰਮਨਹੋਕੋਇ॥ ਕੋਬਿਦੇਹਕੈਵਲਪੇਜੀਵਨਮੁਕਤਨਸੇ
 ਇ॥ ੫॥ ਕੋਕਰਤਾਭੁਗਤਾਕਵਨਅਕ੍ਰੈਦੁਗਨਕੋਇ॥ ਕੋਪਰੋਖਅ
 ਪ੍ਰੋਖਕੋਨਿਹਸੁਭਾਦਹਮੋਇ॥ ੬॥ ਨਿਗਵਿਸੇਖਅਦ੍ਵੈਤਮੈਕੋਮੁਮੁ

122A
ਖਕੇਲੋਗਾ॥ ਥੀਧਮੁਕਤਗਜਾਂਨਿਕਵਨਕੋਜੋਗੀਕੋਸੋਗਾ॥ ੭॥ ਨਿਗਬਿ
ਸੇਖਅਦੈਤਮੈਕੋਉਤਪਤਿਸਿਘਾਰਾ॥ ਕੋਨੈਸਾਧਨਸਾਧਕੋਕੋਸਾਧਕ
ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੮॥ ਨਿਗਦਿਸੇਖਅਦੈਤਪਛਾਨਾ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਮਾਤਾਨਹੀ
ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਮੇਯਪ੍ਰਮਾਬਿਗਜਾਂਨਾ॥ ਨਹੀਅਕ੍ਰਿਚਨਕਿਚਨਜਾਂ
ਨਾ॥ ੯॥ ਕੋਦਿਖੋਪਇਕਾਗਤਾਕੋਨਮੂੜਕੋਬੁੱਧਾ॥ ਕੋਨੈਰਖ
ਦਿਖਾਦੈਨਿਗਦਿਸੇਖਅਤਿਸੁੱਧਾ॥ ੧੦॥ ਪ੍ਰਮਾਥਬਦਿਦਹਾਰਕੋਕੋ
ਸੁਖਦੁਖਪਰਚਾਂਨਾ॥ ਸਾਪੇਖਕਸਥਿਕਲਪਨਾਸਬਦਗਹਿਤਨਿਰ
ਬਾਂਨਾ॥ ੧੧॥ ਕੋਮਆਸਿਸਾਰਕੋਕੋਨਾਬਿਰਤਰਤਜਾਂਨਾ॥ ਕੋਨਜੀਅਕੋਬੁ
ਭਾਯੈਨਿਗਬਿਸੇਖਨਿਰਬਾਂਨਾ॥ ੧੨॥ ਕੋਨਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਤਨਿਬ੍ਰਿਤਕੋਕੋਨਬੀਧ

ਕੋ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਿਰਧਿਕਾਰ ਕੁਟੁੰਬ ਕੋ ਵਚਨ ਦਿਖੇ ਨਹੀ ਉਕਤਾ ॥ ਉਪਦੇ १੩੩
 ਸਕਦ ਨ ਕੋ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਪੈ ਕੋ ਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਗੀਤਾ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾਦ ਬਾਹਰ ਬਾਹਰ ਕੋ ਆ ॥ ਅਸਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਤਮ ਸਬਦ ਅਤੀਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੋ ਨ ਏਕ ਕੋ ਦੂਸਰੇ ਅਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਕੋ ਅੰ
 ਹਾ ॥ ਮੁਝੇ ਮੇਕ ਛੁਡਹਾਤ ਨਹਿ ਕਹਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਤਾ ਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਰੋ ਪਈ
 ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਸਦੋਹ ਗਜਾਨਾ ॥ ਦਿਸਾਇਨਾ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਸਿਖਾ
 ਕਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇ ਮੀ ਅਸਾ ਦੋ ਕ੍ਰਮ
 ਖਾਅਨੁ ਭਵ ਬਿਲਾਸ ਦਿਰਚਤੀ ਦਿਸਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸਣੀ ॥ ੩ ॥
 ਚੋ ॥ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਉਨੀ ਸਾਦਿਚਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖ ਪਛਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥
 ਖੇਵ ਸਕਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕੇਹੇਤਾ ॥ ਤੀਨ ਕਹੈ ਸੰਗੁ ਸੀਕੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮ

ਪ੍ਰਕਰਣ ਸੀਖਾ ਕ੍ਰਮ ਐਸਾ ॥ ਕਹੈ ਸੀ ਸਕ੍ਰਿਤ ਦਿਪਦ ਤਜੈ ਸੋ ॥ ਰੈ ਸੈ
 ਹੀ ਭਾਖਾ ਕ੍ਰਮ ਕਹੈ ॥ ਅਯਤ ਨਿਰਧਾਰੁ ਲੀ ਦਿਪ ਗਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ ਉ
 ਕਤ ਅਨੁਭਵ ਉਲਾਸ ॥ ਦੁਤੀ ਆਪ੍ਰਕਰਨ ਨਾਮ ਪੈ ਜਾਸਾ ॥ ਕਹੈ ਸ
 ਲੋਕ ਫਾਂਕੇ ਪਰੀਸਾ ॥ ਜਿਨੈ ਲਖ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ
 ਚਤੁਰਦਸ ਤ੍ਰਿਤੀ ਆਪ੍ਰਕਰਨ ॥ ਗੁਰ ਅਖੇ ਪਸੁ ਦੁਕਰ ਬਰਨਾ ॥ ਅਨੁ
 ਭਵ ਉਲਾਸ ਚਤੁਰਬ ਪ੍ਰਕਰਨ ॥ ਕਹੈ ਸਲੋਕ ਖਟ ਸਿੱਖ ਬਿਫਰਨਾ ॥
 ੪ ॥ ਲੈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਪੰਚਮ ਜੋ ਆਹਾ ॥ ਸਲੋਕ ਚਾਰ ਗੁਰ ਕੀ ਯੋ ਨਿਰ
 ਬਾਹਾ ॥ ਸਿੱਖ ਕਹੈ ਉਤਰ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਸਲੋਕ ਚਾਰ ਖਸਮ ਦਿਚਾਰਾ ॥
 ੫ ॥ ਸਪਤਮ ਨਾਮ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਕਰਨ ॥ ਸਲੋਕ ਪੰਚ ਸਿੱਖ ਬਾਧੀ

ਧਰਨਾ॥ ਅਸੁ ਮਪ੍ਰਕਰਨ ਬੀਧ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ॥ ਸਲੋਕ ਚਾਰ ਤ ਕੇਗੁ
 ਰਉਕਤ॥ ੬॥ ਨਵ ਮਪ੍ਰਕਰਨ ਜਾਂਨਿ ਰਬੇਦਾ॥ ਸਲੋਕ ਆਠਗੁ
 ਰਕਹੇ ਅਰੇਦਾ॥ ਦਸ ਮਪ੍ਰਕਰਨ ਉਪਸਮਪਹਚਾਂਨ॥ ਸਲੋਕ ਆਠਗੁ
 ਰਕਹੇ ਪ੍ਰਮਾਂਨ॥ ੭॥ ਏਕਾਦਸ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਸਲੋਕ ਆਠ
 ਗਮਾਨ ਰਤੁਰਗਾਵੈ॥ ਦੂਦਸ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਂਨ॥ ਸਲੋਕ ਆਠ ਸਿ
 ਖ ਕਹੈ ਸੁਜਾਨਾ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਸਾਤ ਸਿਖ ਸੁਖ ਕੇਗਾਵੈ॥ ਤ੍ਰੇਦਸ ਨਾ
 ਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਸਲੋਕ ਚਾਰ ਗਾ ਸਿਖ ਸਾਂਤ ਬਖਾਂਨ॥ ਚਤੁਰਦਸ
 ਮਪ੍ਰਕਰਨ ਪਛਾਂਨਾ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ ਬੀਸ ਗੁਰ ਤਤੁ ਉਪਦੇਸਾ ਪ੍ਰਕਰਨ ਪੰ
 ਚਦਸ ਗਾਯੇ ਦੇਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਦਸ ਜਾਂਨਾ॥ ਏਕਾਦਸ ਨਾਮ ਪ੍ਰ

ਕਰਨਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕਬੀਸਗੁਰਤੋਤੁੰਜੁਗੁਪਾਸਪਦਾਦਸਨਾਮ
 ਪ੍ਰਕਰਨਅਨੁਪਾਕਯੋਸਲੋਕਸੋਗੁਰਸਮਠਾਨਾਅਸ੍ਵਦਸਨਾਮਪ੍ਰ
 ਕਰਨਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕਆਰੁਆਤਮਾਬਿਤਦਰਨਾਸਿੱਖਕਯੋ
 ਉਨੀਸਪ੍ਰਕਰਨਾਸਲੋਕਚਤੁਰਦਸਜੀਵਨਮੁਕਤਾਬਿਸਤਿਪ੍ਰਕ
 ਰਨਸਿਖਤਿਉਉਕਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੇਸਲੋਕਖਟਗੁਰਸਿਖਾਕਰਾਪ੍ਰਕਰ
 ਨਏਕਬੀਸਨਾਮਪਗਾਸਲੋਕਖੰਡਕੋਪ੍ਰੰਜਸੁਨਾਉਗਸਿਖਾਯੁਗਮ
 ਸਮਸ੍ਵਦਿਖਾਉਂ ॥ ੧੩ ॥ ਆਤਮਅਗਨਿਮੋਧਖੰਜਾਨਾਕਯੋਸਲੋ
 ਕਸਿਖਾਪ੍ਰਮਾਨਾਬਿਸਤਿਖੰਡੇਕਮਿਤਕਹੀਖੰਡਸਲੋਕਸਿਖਾ
 ਯੋਲਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਨਹੀਸਿਸਕ੍ਰਿਤਗਮਨਜਿਹਜਾਨੋਚਹੇਈਸਾ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
 ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ਅਮਾਦਿ ਸ
 ਚੁਗੁ ਗਾਇਸਚੁ ॥ ਹੇਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚੈ
 ਚਿਨਹੋ ਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਗਾ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨਹੋ ਵਈ ਜੇ ਲਾਇਗ
 ਲਿਵਤਾਗ ॥ ਕੁਖਿ ਮਾ ਕੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੀਨਾ ਪੁਰੀ ਮਾਭਾਗਾ ਸਹ
 ਸਸਿ ਮਾ ਲੁਪਾ ਲਖ ਹੋਰਿ ਤਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵੇ ਸਚਿ ਮਾ
 ਗਾਹੋਈ ਮੈ ਕਿਵੇ ਕੁਝੈ ਤੈ ਪਾਲਿ ॥ ਪੁਕ ਮਿਰਜਾਈ ਚਲ ਨਾਨਾ
 ਨਕਲਿਖਿ ਮਾ ਨਾਲਿ ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਹੋਵਨਿ ਮਾ ਕਾਰੁ ਪੁਕ ਮੁਨਕਹਿ ਮਾ
 ਜਾਈ ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਪੁਕ ਮਿਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਉ
 ਤਪੁਨੀ ਚੁਪੁਕ ਮਿਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕ ਨਾ ਪੁਕ ਮੀ ਬਖ

ਸੀਸਾਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ।ਪੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇ
 ਬਾਹਰਪੁਕਮਨਕੋਇ।ਨਾਨਕਪੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥
 ੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਲੁਹਵੈਕਿਸੈਤਾਲੁ।ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਲੈਨੀਸਦੁ॥
 ਗਾਵੈਕੋਗੁਲਵਡਿਆਈਆਚਾਗ।ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖ
 ਪੁਵੀਚਾਰੁ।ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੋਇਸੈਦੁਗਿ।ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਗਦਗਦੁਗਿ॥
 ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਰਿ।ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਇਦਾ
 ਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ।ਜੁਗਾਜੁਗਤਰੰਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਪੁਕਮੀਪੁਕਮੁਚ
 ਲਾਏਗਾਹੁ।ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁ
 ਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਹੁ।ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾ
 ਤਿਕਰੇਦਾਤਾਹੁ।ਫੇਰਿਕੈਅਗੈਰਪਹਿਮੈਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥੪॥

ਕਿ ਬੋਲ ਨੁ ਬੋਲੀ ਮੈ ਜਿ ਤੁਸੁ ਦਿਪ ਰੇ ਪਿਆਂਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ
 ਲਾਸ ਬੁਨਾਉ ਵਾਂਗੁ ਈਵੀ ਚਾਗੁ ॥ ਕਰਮਿ ਮਾਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ
 ਮਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਲਿਖੇ ਸੁਭਾ ਮਾਪੇ ਸਚਿਆਗੁ ॥ ੪ ॥ ਬਾਪਿਅ
 ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨਹੋਇ ॥ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ
 ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ ਮੈ ਗੁਣਿ ਨਿਪਨੁ ॥ ਗਾਵੀ ਮੈ ਸੁ
 ਲੀ ਮੈ ਮਨਿ ਰਖੀ ਮੈ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਈ ਸਰਗੁ
 ਰਗੋਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇਹਉ ਜਾਣਾ ਮਾਖਾ ਨਹੀ ਕਰ
 ਲਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭ ਨਾਜੀਆ ਕਾਇ
 ਭਯਾਤਾ ਸੋ ਮੇਵਿ ਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵਾ ਵਿ

ਲੁਭਾ ਲੇਕਿ ਨਾਇਕਗੀ। ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਭੀ ਪਾਈ ਵੇਖਾ ਦਿਲੁ ਕ
 ਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ। ਅਤਿ ਦਿਰਗਤ ਨਜ਼ ਵਾਹਿਗੀ। ਏਕੇ ਜੇ
 ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲੀ। ਗੁਗਾਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ। ਸਭ ਨਾਜੀਅ
 ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੇ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ। ੬। ਜੇ ਜੁਗ ਜੁਗੇ ਮਾਰ ਜਾਹੈ
 ਰਦ ਸੁਲੀ ਹੋਇ। ਨ ਵਾਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾ ਲੀਐ। ਨਾਲਿ ਰਲੈ ਸਭ ਕੇ
 ਇ। ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗ ਲੋਇ। ਜੇਤਿ ਸੁਨਦਰ
 ਨਾਮਾ ਵਈ ਤਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋ। ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਦੇ
 ਸੁਧਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣ ਵੇਤਿ। ਆਗੁਣੁ ਦੇ
 ਤੇ ਹੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿਤਿ ਸੁਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ। ਆਸੁ ਦਿਖੈ ਸਿਖ
 ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥਿ। ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਪਵਨ ਅਕਾਸਾ। ਸੁਣਿਐ

ਦੀਪਲੋਅਪਤਲਾ। ਸੁਇਮੇਪੋਹਿਨਸਕੇਕਲੁ। ਨਾਨਕਭਗਤਾ ३
 ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਇਮੇਦੁਖਪਾਪਕਾਨਸੁ॥ ੮॥ ਸੁਇਮੇਈਸ
 ਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ। ਸੁਇਮੇਸੁਖਿਸਾਲਾਹਲਖੰਦੁ। ਸੁਇਮੇਜੋਗ
 ਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦਾ। ਸੁਇਮੇਸਾਸਤਸਿਮਿਤਿਦੇਦਿ। ਨਾਨਕਭਗ
 ਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਇਮੇਦੁਖਪਾਪਕਾਨਸੁ॥ ੯॥ ਸੁਇਮੇਸਤੁ
 ਸੰਤੋਖੁਗਿਅਨੁ। ਸੁਇਮੇਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ। ਸੁਇਮੇ
 ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ। ਸੁਇਮੇਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਅਨੁ। ਨਾਨ
 ਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗੁਸੁ। ਸੁਇਮੇਦੁਖਪਾਪਕਾਨਸੁ॥ ੧੦॥ ਸੁ
 ਇਮੇਸਗਗੁਲਾਕੇਗਾਗ। ਸੁਇਮੇਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਗ। ਸੁਲ
 ਮੇਅੰਧੇਪਾਵਹਰਗੁ। ਸੁਇਮੇਗਥਹੈਅਸਗਾਨੁ। ਨਾਨਕਭ

ਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਹਿਅਮੇਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਅੰ
 ਨੇਕੀਗਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ ਕਾਗਦਿ
 ਕਲਮਨਲਿਖਲੁਹਾਰੁ॥ ਅੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਐਸਾ
 ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੨॥ ਅੰਨੇਸੁਰ
 ਗਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ ਅੰਨੇਸਗਲਭਵਲਕੀਸੁਧਿ॥ ਅੰਨੇਮੁਖ
 ਚੋਟਾਨਪਾਇ॥ ਅੰਨੇਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
 ਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੩॥ ਅੰਨੇਮਾਗਗਿਠਾਕ
 ਨਪਾਇ॥ ਅੰਨੇਪਤਿਸਿਭੁਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ ਅੰਨੇਮਗਨਚਲੈਪੰਥੁ॥
 ਅੰਨੇਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮ
 ਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਅੰਨੇਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ ਅੰਨੇਪਰ

ਵਾਰੈ ਸਧਾ ਗੁਮਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਗੁਗੁਮਿਖਾ ਮਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨਾ
 ਭਿਖਾ ਮੇਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮਨ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ਆਪ
 ਚਪਰਵਾਲੁ ਪ੍ਰੰਗਯਾਨਾ ਪਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ਆਪ
 ਸੋਹਹਿ ਦਰਿਗਜਾਨੁ ਆਪ ਚਾਕਗੁਰੁ ਦੇ ਕੁਧਿ ਮਾਨੁ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਕ
 ਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ਧੰਨੁ ਪਰਮੁਦਇਅ
 ਕਾ ਪੁਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਬਾਧਿ ਰਖਿ ਮਾਜਿ ਨਿਸੁਤਾ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸ
 ਚਿ ਮਾਰੁ ਪਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ਪਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ
 ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਲੁ ਜੇਹੁ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵਾ ॥
 ਸਭ ਨਾਲਿ ਖਿਆ ਫੁਟੀ ਕਾਲਾ ਮਾਏ ਹੁਲੇ ਖਾਲਿ ਖਿਜਾ ਲੈ ਕੋ
 ਇਲੇ ਖਾਲਿ ਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ਕੇਤਾ ਤਾਲੁ ਸੁਮਾਲਿ ਹੁਗੁਪੁ

4A ਕੇਤੀਦਾਤਜਾਣੈਕੋਲੁਕੁਤਾਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ।ਤਿ
ਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ।ਕੁਦਰਤਕਵਲੁਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।
ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜਿਤੁਪੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾ
ਗ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੬॥ਅਸੀਖਜਪਅਸੀਖ
ਭਾਉ।ਅਸੀਖਪੂਜਾਅਸੀਖਤਪਤਾਉ।ਅਸੀਖਗ੍ਰਿਥਮੁਖਵੇਦਪ
ਠਾ।ਅਸੀਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ।ਅਸੀਖਭਗਤਗੁਲਾਰਿ
ਆਨਵੀਚਾਰ।ਅਸੀਖਸਤੀਅਸੀਖਦਾਤਾਗ।ਅਸੀਖਸੁਰ
ਮੁਹਭਖਸਾਗ।ਅਸੀਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਗ।ਕੁਦਰਤਿਕ
ਵਲੁਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜਿਤੁਪੁਭਾ
ਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੭॥

ਅਸਿਖਮੁ ਰਖ ਅੰਧਧੋਗਾ ਅਸਿਖਚੋਰਗਾ ਅਖੋਗਾ ਅਸਿਖ ॥ ५
 ਅਮਰਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਗਾ ਅਸਿਖਗਲਵਛਹਤਿਆਕਮਾਹਿ ॥
 ਅਸਿਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸਿਖਕੁਹਿ ਆਰਕੁਹੈ ਫਿਰਾ
 ਹਿ ॥ ਅਸਿਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ ॥ ਅਸਿਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕ
 ਰਹਿਭਾਗਾਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਦੀਰਾਗੁ ॥ ਦਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏ
 ਕਵਾਗਾਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ ॥ ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸਿਖਨਾਵਾਅਸਿਖਥਾਵਾ ॥ ਅਗਮਅਗੀ
 ਮਾਅਸਿਖਲੇਆ ॥ ਅਸਿਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇਆਖਰੀਨਾ
 ਤੁਮਖਰੀਸਾਲਾਗਾ ॥ ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਲਗਾਗਾਅ
 ਖਰੀਲਿਖਲੁਥੇਲਲੁਥਾਇਆ ॥ ਅਖਗਸਿਰਿਸੀਜੋਗੁਵਖਾਲ ॥

ਜਿਨਿਐ ਹਿਲਿਖੇਤਿ ਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ ਜਿਵਛੁਗਿਮਾਏਤਿਵਤਿ
 ਵਪਾਹਿ॥ ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ ਦਿਲੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀਕੇਥਾਉ॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਦਲੁ ਕਗਾਦੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਮਾਨਜਾਏਕਦਮ॥
 ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸਾਈਕਲੀਕਾਗ॥ ਤੁਸਰਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਗ॥
 ੧੮॥ ਭਰੀਮੈਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹਾ॥ ਪਾਲੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹਾ॥
 ਮੁਤਪਲੀਤੀਕਪਹੁੰਦੇਇ॥ ਦਿਸਾਬੂਲੁਲੀਮੈਓਹੁੰਦੇਇ॥
 ਭਰੀਮੈਮਤਿਪਾਪਕੈਸਿਰਿ॥ ਓਹੁੰਦੇਪੈਨਾਵੈਕੈਰਿਗਾ॥ ਪੁਨੀਪਾਪ
 ਆਖਲੁਨਾਹਿ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਿਲੁਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ ਆਪੇ
 ਥੀਜੇਆਪੇਹੀਖਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥ ੨੦॥
 ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਮਾਦਤੁਦਾਨੁ॥ ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥

ਸੁਹਿਅਮਾਮਨਿਅਮਾਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ। ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਗਥਿਮ
 ਲਿਨਾਉ। ਸਭਿਗੁਨੁਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ। ਦਿਨੁਗੁਨੁਕੀਤੇ
 ਭਗਤਨਹੋਇ। ਸੁਮਸਤਿਅਥਿਥਾਨੀਬਰਮਾਉ। ਸਤਿਸੁਗਾਨੁ
 ਸਦਾਮਾਨਿਚਾਉ। ਕਵਲੁਸੁਦੇਲਾਵਖਤੁਕਵਲੁਕਵਲੁਥਿ
 ਤਿਕਵਲੁਵਾਗਾਕਵਲੁਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਲੁਜਿਤੁਹੋਮਾ
 ਮਾਕਾਗੁ। ਵੇਲਨਪਾਈਆਪਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਗਾਨੁ। ਦ
 ਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਾਨਿਲੇਖੁਗੁਗਾਨੁ। ਥਿਤਵਾਹੁ
 ਨਾਜੇਗੀਜਾਨੈਗੁਤਿਮਾਹੁਨਾਕੋਈ। ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸ
 ਜੇਆਪੇਜਾਨੈਸੋਈ। ਕਿਦਕਰਿਅਥਾਕਿਦਸਾਲਾਹੀਕਿਉਦ
 ਰਠੀਕਿਦਜਾਨਾਨਾਨਕਾਮਾਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਥਿਕਉਇ

ਕੁਸਿਮਾਲਾ ਦਰਸਾਹਿ ਬੁਢੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਕਾ ਹੋਵੈ ।
 ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਣੈ ਮਗੈ ਗਇਆ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ੨੧ ॥
 ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲ ਲਖਾ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸਾ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ
 ਕਤਾਲਿ ਖਕੇ ਦੇ ਦਰਗਨਿ ਰਿਕਵਾਤਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮਠਾਹ ਕਹ
 ਨਿਕਤੇ ਬਾਅਸੁ ਲੂਇ ਕੁਪਾਤੁ ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤਲਿ ਖੀਮੇਲੇ
 ਖੋਹੇਇ ਦਿਲਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾ ਆਖੀ ਮੇਆਪੇ ਜਾਣੈ ਮ
 ਪੁ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿਏ ਤੀਸੁ ਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ਆਨ
 ਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀ ਮਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ
 ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ॥ ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ
 ਜੇਤਿ ਸੁਮਨੁ ਪੁਨਵੀ ਸਹਗਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਾਇ

ਨਮੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਕਰ ਲੈ ਦੇਇ ਨਮੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਦੇਖ ਲਸੁਲ
 ਇਨਮੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਮ ਮਨਿ ਮੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀ
 ਤਾਮਾ ਕਾਰੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਗਵਾਰੁ। ਅੰਤੁ ਕਾਗਲਿ ਕੋਭੋਭ
 ਲਲਾਹਿ। ਤਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ। ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ ਲੈ ਕੋਇ।
 ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ। ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾਥਾਉ। ਉਚੇ
 ਉਪਰਿ ਉਚਾਨਾਉ। ਏਵਰੁ ਉਚਾਹੋਵੈ ਕੋਇ। ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾ
 ਲੈ ਸੋਇ। ਜੇਵਰੁ ਮਾਧਿ ਜਾ ਲੈ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕ
 ਰਮੀ ਦਾਤਿ। ੨੪॥ ਬਹੁਤਾ ਕਰ ਮੁਲਿਖਿ ਮਾਨਾ ਜਾਇ। ਵਡਾ
 ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ। ਕੇਤੇ ਸੰਗਹਿ ਜੋ ਪਾਪਾਗ। ਕੇਤਿ ਮਾ
 ਗਲਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ। ਕੇਤੇ ਪਿਤੁ ਟਹਿ ਦੇਕਾਰੁ। ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ

7A

ਮੁਕਰੁਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ। ਕੇਤਿ ਆਦੁ ਖਭੂਖ ਸਦ ਮਾਗ ॥
 ਏਹਿ ਭਿਦਾ ਤਿਤੇ ਗੀਦਾ ਤਾਗ। ਬੀਦ ਖਲਾ ਸੀਭਾ ਲੈਂਦੇ ਹਿ। ਜੋਰੁ ਆ
 ਖਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਜੋ ਕੋ ਖਾਇ ਕੁਆ ਖਲਿ ਪਾਇ। ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੋਤੀ
 ਆਮੁਰਿ ਖਾਹਿ। ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ। ਆਖਹਿ ਸਿਭਿ ਕੇਈ
 ਕੇਇ। ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਗ। ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ
 ਤਿਸਾਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਪਾਰਾਗ। ਅਮੁਲ ਵਪ
 ਗੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਗ। ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ। ਅਮੁ
 ਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲ ਸਮਾਹਿ। ਅਮੁਲੁ ਪਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾ ਲੁ।
 ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁ - - - ਲੁਪਰਵਾ ਲੁ। ਅਮੁਲੁ ਬ
 ਖਸੀਸਾ ਅਮੁਲੁ - ਨੀਸਾ ਲੁ। ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ

ਗਮਾਲੁ ॥ ਮਮੁਲੇ ਮਮੁਲੁ ਮਮਿ ਮਮਾਨ ਜਾਇ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਮਮਿ ਰੇ ॥ ੮
 ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਦੇਵ ਪਾਨੁ ਪੁਗਲੁ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਪ੍ਰੇਰ ਰਹਿ
 ਵਖਿ ਮਾਲੁ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਬਰਮੇ ਮਮਿ ਮਮਿ ਦਿੰਦਾ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਗੋਖੀ ਤੈ
 ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਸਰਮ ਮਮਿ ਮਮਿ ਸਿਧਾ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁ
 ਧਾ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਦਾਨਵ ਮਮਿ ਮਮਿ ਦੇਵਾ ॥ ਮਮਿ ਮਮਿ ਸੁ ਹਿਨ ਹਮੁ ਨਿਜ ਨ ਸੇਵ ॥ ੧
 ਕੇਤੇ ਮਮਿ ਮਮਿ ਮਮਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਮਿ ਕਮਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
 ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਹੈ ਹਿ ॥ ਤਾ ਮਮਿ ਨ ਸਕਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜੇਵ ਭੁਭਾਵੈ ਤੇ
 ਵਰੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮਮਿ ਬੋਲੁ ਦਿਗਾਨੁ ॥
 ਤਾ ਲਿਖੀ ਮੇਸਿ ਰਿਗਾ ਵਗਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥ ਸੇਵ ਕਰੇ ਗਾਏ ਪਰੁ ਕੇ
 ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਮਨੇ ਕਾ ਮਸਿਖ ਕੇਤੇ ਵਾਹੁ ॥

ਗੇਕੇਤੇਗਾਗਪਗੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਲਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿ
 ਤੁਹੰਨਪਉਲੁਪਾਲਿਥੈਸੀਤਰੁਗਾਵੈਗਾਜਾਧਰਾਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵ
 ਹਿਚਿਤਿਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਲਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਾਮੁਦੀਚਾਰੇ॥
 ਗਾਵਹਿਸੀਸਰੁਬਰਸਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਦਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦ
 ਇੰਦਾਸਲਿਖੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਾ
 ਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਗਾ
 ਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਤਿਤਪਤ੍ਰਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਵ
 ਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸੋਹਲੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਅਲੇ॥
 ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧ
 ਮਹਾਬਲਸੁਰਾਗਾਵਹਿਖਾਦੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਦਰ

ਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧ ਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧ ਭਾਵ ਨਿਰਤੇ
 ਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤ ਨ ਆਵਹਿ ਨਾਨ
 ਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ
 ਨਾਈ ॥ ਹੋਰੀ ਹੋ ਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀ ਰਚਨ ਜਿ ਨਿਰਚਾਈ ॥ ਰੀਰੀ ਰੀਰੀ
 ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿ ਨ ਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿ ਨਿਉ ਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
 ਖੇ ਕੀਤਾ ਮਾਪ ਲਾਜਿ ਵਤਿ ਸਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ
 ਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰ ਲਾਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਹੁ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
 ਬੁਨਾਨ ਕਰਹੁ ਰੁਚਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਗਲੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ
 ਧਿਆਨ ਕੀਰੀ ਹੋਰਿ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਭੁਗਤ
 ਰੰਗ ਪਰਤੀਤਾ ॥ ਮਾਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ॥ ਮਨਿ ਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥
 ਜੀ

॥ ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਮਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਮਨਾਹਤ
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆ ਭੁਦਇ ਮਭੰਗੁ ਰਣ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਦਾ ॥ ਆਪਿ ਨਾ ਬੁਨਾਖੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧ ਸਿ
 ਧਿ ਅਵਰਾਜਾ ਦਾ ॥ ਸਿੱਧ ਗੁਣਿ ਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾ ਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆ
 ਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਮਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਮ
 ਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕਾ ਸਾਈ ਜੁਗਤ ਵਿਆਪੀ
 ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਦਾਲੁ ॥ ਇਕੁ ਸੀਸਾ ਗੀ ਇਕੁ ਭੰਗੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀ
 ਬਾਲੁ ॥ ਜਿਵਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵਹੈ ਵੈ ਫੁਰਮਾਲੁ ॥
 ਓਹੁ ਦੇਖੇ ਭਨਾਨ ਦਰਿ ਨਾਮਾਵੈ ਬਹੁ ਤਾਏ ਹੁ ਵਿਡਾਲੁ ॥ ਆਦੇ ਸੁ
 ਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਮਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਮਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ

10 ਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁ ਲੋਇਲੋਇਡੰਡਾਗਾਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁ ੧੦
 ਏਕਾਵਾਗਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣੁਹਾਗਾਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀ
 ਕਾਰਾਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਵੇਸੁਆਵਿਆਨੀਲੁਆਨਾਦਿਆਨਾਹ
 ਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੁਜੀਭੋਲਖੋਹਿਲਖੋਵ
 ਹਿਲਖਵੀਜਾਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀ
 ਸਾਏਤੁਗਾਹਿਪਤਿਪਦਵੀਆਚਰੀਐਹੋਇਇਕੀਸਾਸੁਦਿਗ
 ਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਮਾਈਗੀਜਾਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਕੁ
 ਵੀਕੁਨੈਣੀਸਾ॥੩੨॥ਆਖਲਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁਜੋਰੁਨਮੰਗ
 ਦਿਦੇਦਿਨਜੋਰੁਜੋਰੁਨਜੀਵਦਿਅਰਦਿਨਹਜੋਰੁਜੋਰੁਨਰਾ
 ਜੀਮਾਲਿਮਾਨਿਸੋਰੁਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗੀਆਨੀਵੀਚਾਗੀਜੋਰੁਨਜੁ

ਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸਿਸਾਗੁ ਜਿ ਸੁਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ
 ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ। ੩੩। ਗਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਗੁ। ਪਦੁ ਪਾਲੀ ਅਗ
 ਨੀ ਪਾਤਲਾ। ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀਯ ਗਾਸਾਲਾ। ਤਿਸੁ ਵਿ
 ਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇਰੰਗਾ। ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਅਨਿਤਾ ਕਰੀ ਮੀਕਰ
 ਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ। ਸਚਾ ਅਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ। ਤਿਥੈ ਸੋਗ ਨਿਪੰਚਪ
 ਰਵਾਕੁ। ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਪਵੈ ਨੀਸਲੁ। ਕਚਪ ਕਾਈ ਥੈ ਪਾਇ। ਨ
 ਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ। ੩੪। ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾਏ ਹੋਧ ਗੁ। ਗਿਆ
 ਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖੁ ਕਰਮੁ। ਕੇਤੇ ਪਦੁ ਪਾਲੀ ਥੈ ਸਿਤਰੁ ਕੇਤੇ ਕਾ
 ਮ ਹੋਸਾ। ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾਤੁ ਤਿਪਤੀ ਅਹਿ ਰੁਪਰੀਗ ਕੇਵੇ ਸਾ। ਕੇਤੀ
 ਆਕਰਮ ਰੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪੁਠਿ ਪਵੇ ਸਾ। ਕੇਤੇ ਇੰਦਰ ਦਸੁਰ ਕੇਤੇ

11
 ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾ। ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਸਾ। ਕੇਤੇ ਦੇ ੫੫
 ਵਦਾਨ ਵਸਤੂ। ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ। ਕੇਤੀਆਂ ਥਾ ਲੀ ਕੇਤੀਆਂ ਥਾ
 ਲੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ। ਕੇਤੀਆਂ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਮੰਤਰਾਂ
 ਤਾ। ੩੫।। ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਪੁਰਚਿਤ। ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿ
 ਨੋਦ ਕੇਤੀ ਅਨੰਦ। ਸਗਮ ਖੰਡ ਕੀ ਥਾ ਲੀ ਗੁਪਤ। ਤਿਥੈ ਪਾਤਿਤਿ ਪਾ
 ਤੀ ਐਥਹੁ ਤਾਮਨੁ ਪੁਤ। ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ। ਜੇਕੋ
 ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ। ਤਿਥੈ ਪਤੀ ਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ। ਤਿ
 ਥੈ ਪਤੀ ਐ ਸੁਗਮਿ ਪਾਰੀ ਸੁਧਿ। ੩੬। ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਥਾ ਲੀ ਜੇ
 ਗੁ। ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ। ਤਿਥੈ ਜੋ ਪਸਾਰ ਬਲ ਸੁਗਤਿ ਨ ਮਹਿ
 ਰਾਮ ਰਹਿ। ਮਾਭਗੁਪੁਗ। ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿ ਮਾਮਹਿ। ਤਾ ਕੇ ਗੁਪ

11A
ਨਕ ਬਨੇ ਜਾਗਿਆ ਨ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਗਿਆ ਜਿਨ ਕੈਰ
ਮੁਵ ਸੇ ਮਨ ਮਾਗਿਆ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਦਸਹਿ ਕੇ ਲੇਆ ਕਰਹਿ ਅ
ਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ। ਸਚਖੰਡ ਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੈ
ਨਦਰਿ ਨਿਗਲਾ। ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਤ੍ਰ ਲਵਰੀਤ। ਜੋ ਕੇ ਕਥੈ ਤਾ ਮੰਤ
ਨ ਮੰਤ। ਤਿਥੈ ਲੇਅ ਲੇਆ ਮਾਕਾਗ। ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ
ਤਿਵਕਾਗ। ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਗ। ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰਨਾ
ਸਾਗੁ। ੩੭। ਜਤ ਪਾਹਗ ਪੀਰ ਜੁ ਸੁਨਿਆਗੁ। ਅਹਲਿ ਮਤਿ ਦੇ
ਦੁਹ ਥੀਆਗੁ। ਭਉਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪਤਾਉ। ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਤਿਤੁ ਛਾਲਿ। ਪ੍ਰਵੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀਟ ਕਸਾਲਾ। ਜਿਨਕ
ਉਨਦਰ ਕਰਮੁ ਤਿਨਕਾਗ। ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲਾ। ੩੮।

ਸਲੋਕੁ॥ ਪਵਨੁ ਗੁਰੁ ਪਾਲਿਧਿਤਾਮਾਤਧਰਤਿ
ਮਹਤਾ॥ ਦਿਵਸੁ ਗਤਿ ਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਥੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ
ਚੀਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੁਗਿ॥ ਖਰਮੀ
ਆਪੋਆਪਲੀਕੇਨੇਤ੍ਰੈਕੈਦੁਗਿ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮ
ਸਕਤਪਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਤੇਖੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੋਦਰੁਗਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਸੋਦਰੁਤੇਗਕੇਹਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾ
ਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਾਮਨੇਕਾਮਸੀਖਾਕੇਤੇਤੇ
ਰੇਵਾਵਨੁਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਪਗੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵ

ਏਹਾਰੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਪਵਲੁਪਾਲੀਬੈਸਿਤਰੁਗਾਵੈਗਜਾਪ
 ਰਮੁਦੁਆਰੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਓਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਲਾਨਿਲਿਖ
 ਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਈਸਰੁਬੁਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿ
 ਭੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਲਿਬੈਛੇਵੇਵਤਿਆ
 ਦਰਿਨਾਲੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਮੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਪ
 ਨੋਸਾਪਬੀਚਾਰੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਜਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਪ
 ਨੋਵੀਰਕਰਾਰੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਪੰਡਤਪਤ੍ਨਿਰਬੀਸੁਰਜੁਗੁਪੁ
 ਵੇਦਨਾਲੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਮੋਹਲੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁ
 ਪਇਆਲੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਰਤਨਭੀਪਾਏਤੇਰੇਅਨੁਸਾਠਿਤੀਰਸ
 ਨਾਲੋਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਪਨੋਖਾ

ਦੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਪਨੇਪੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇ
 ਤੇਰੇਪਾਰੇ। ਸੇਈਤੁਪਨੇਗਾਵਨਿਜੇਤੁਪਤਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰ
 ਸਾਲੇ। ਰਿਰਕੇਤੇਤੁਪਨੇਗਾਵਨਿਸੇਮੇਚਿਤ੍ਰੰਆਵਨਿਨਾਨੁਕ੍ਰਿਅ
 ਦੀਚਾਰੇ। ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ। ਜੈ
 ਤੀਜੇਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਰਚਾਈ। ਰਿਗੀਰਿਗੀਭਾਤੀਕ
 ਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਆਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਦੈਖੈਕੀਤਾ
 ਆਪਲਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਦੈਸੇਈਕਰਸੀ
 ਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਲਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬੁ
 ਨਾਨਕਰਹਲੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਸੁਲਵਤਾ
 ਆਖੈਸਭੁਕੋਇ। ਕੇਵਰੁਵਤਾਤੀਠਹੋਇ। ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਰਿ

ਆਜਾਇ॥ ਕਹ ਲੈਵਾ ਲੇਤੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾ
 ਹਿਥਾ ਗਾਹਿਰੀਭੀ ਗਾਗੁਲੀ ਗਹੀ ਗਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾ ਲੈਤੇ ਗਾ ਕੇਤਾ
 ਕੇਵਤੁ ਚੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥
 ਸਭ ਕੀ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ
 ਗੁਰ ਹਾਈ॥ ਕਹ ਲੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਹੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਸਭ
 ਸਤ ਸਭਿਤ ਪਸਭੁ ਚੀਰੀਆਈਆ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਵ
 ਡਿਆਈਆ॥ ਤੁਧੁ ਦਿਲੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ॥ ਕਰ
 ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿਰ ਹਾਈਆ॥ ੩॥ ਆਖ ਲਵਾਲਾ ਕਿਆ
 ਵੇਚਾਗਾ॥ ਸਿਫ ਤੀਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਗਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੇ ਹਿਤਿ ਮੈ ਕਿਆ
 ਚਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਰਲੁ ਹਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਆਖਾਜੀਵਾਦਿਸਰੈਮਹਿਜਾਉ। ਆਖਲਾਮਉਖਾਸਾਚਾਨਾ ॥
 ਉ। ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖਾ। ਉਤਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਮਹਿਦੁਖਾ।
 ੧॥ ਸੋਕਿਉਦਿਸਰੈਮੇਰੀਆਇ। ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ। ੧॥
 ਬਹਾਉ। ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ। ਆਖਿਸਕੇਕੀਮਤਿ
 ਨਹੀਪਾਈ। ਜੇਸਭਿਅਲਿਕੈਆਖਲਪਾਹਿ। ਵਡਾਨਹੈਵੈਖਾ
 ਟਿਨਜਾਇ। ੨॥ ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੈਵੈਸੋਗੁ। ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੁਕੈਭੋਗੁ।
 ਗੁਲੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ। ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ। ੩॥ ਜੇਵਡੁ
 ਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ। ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਗਾਤਿ। ਖਸ
 ਮੁਦਿਸਾਗਹਿਭੇਕਮਜਾਤਾ। ਨਾਨਕਨਾਵੈਥਾਤੁਸਨਾਤਿ। ੪॥
 ੩॥ ਗਾਗੁਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੪॥ ਗਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤ

14A
 ਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ਹਮ ਕੀਰੋ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਰਲਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੈ ਮੀਤ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਸੇਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪਾਨ ਸ
 ਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮ ਗੀਰਹ ਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦੇ
 ਰੁਭਾ ਗਵਰੇ ਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸਿਗਤ ਗੁਲ ਪੂਰ ਗਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿ
 ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਭਾਗੀ ਲਜਾ ਮਪਾਸਿ॥
 ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਦਿ ਸਿਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵ
 ਸਿ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸ
 ਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ॥ ਧਨ ਪੈ ਨੁਸਤ ਸਿਗਤ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁ

ਪਾਇਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੪॥ਗਗੁਗੁਜ
 ਰੀਸਹਲਾ॥ ॥ ਕਾਹੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਅਹਰਿਹਰਿ
 ਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੀਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਰੋਕ
 ਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਚੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਿਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਪਰਿਆ॥ਸਿ
 ਰਿਸਿਗਿਰਿਜਕੁਸੀਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਉਡੇ
 ਉਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੇਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਦਨੁਖਲ
 ਵੈਕਦਨੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਨਿਪਾ
 ਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰੁਕਰਤਲਪਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕ
 ਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਜਾਈਮੈਤੇਗਾਮੀਤੁਪਾਰਾਵਰਿਆ॥

ਰਗੁਆਸਾਮਹਲ ੪ ਸੋਪੁਰਖੁ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੋਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿਪੁਰ
 ਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿਅਗਮਾ ਅਗਮਾ ਅਪਾਰਾ ਸਭਿਧਿਆਵਹਿ ਸ
 ਭਿਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਗਾ ਸਭਿਜੀਅਤੁਮ
 ਰੇ ਜੀਤੁੰ ਜੀਆਕਾਦਾਤਾਗਾ ਹਰਿਧਿਆਵਹੁ ਸਿਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿਦੁਖ
 ਵਿਸਾਰਨੁ ਹਾਗਾ ਹਰਿਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀਕਿ
 ਆਨਾਨ ਕਜਿਤਵਿਚਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਘਟਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬਨਿਰੰ
 ਤਰਿ ਜੀਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਨਾ ਏਕਿ ਦਾਤੇ ਏਕਿ ਭੋਖਾਗੀ ਜੀ
 ਸਭਿਤੇ ਰੋਚੇ ਜੀਵਿਡਾਨਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀਹਉ
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀਤੇਰੇ
 ਕਿਆ ਗੁਨਾ ਮਾਖਿਵਖਾਨਾ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

ਨੂਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਲਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆ
 ਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨੰਗਮਹਿਸੁਖਦਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏ
 ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੁਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰ
 ਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਦ
 ਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਗਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਗੁਪ
 ਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੀਨੁਸੇਧੀਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੂਨਾਨਕੁ
 ਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਭੰਡਾਰਜੀਭ
 ਗੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀ
 ਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕ
 ਰਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇ

ਰੇਅਨੇਕਪਤ੍ਰਹਿਬਪੁਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਾਰਿਕਰਿਆਖਟੁਕਗ
 ਕਰਿਤਾ। ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹ
 ਰਿਭਗਦੇਤਾ॥੪॥ ਤੂੰਆਇਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਦ
 ਭੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹ
 ਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਦਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿ
 ਸੁਹੋਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿ
 ਸਭਗੋਈ॥ ਜਨੁਨਨਕੁਗੁਨਗਾਵੈਕਰਤੇਕੋਜੀਸੋਸਭਸੈਕਾਜਾ
 ਵੇਈ॥੫॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੪॥ ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁ
 ਮੇਡਾਸਾਂਈ॥ ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਬੀਸੀਜੋਤੁਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਭਤੇਗੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰ

17 ਹਿਤਿ ਨਿਨਾਮਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵ
ਇਆ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਦਿਛੋ ਵਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ
ਗੀਆ ਉਸਭੁਤੁ ਹੀਮਾਗਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਜੀਅ
ਜਿਤ ਸਭੁ ਤੇਗ ਖੇਲੁ ॥ ਦਿਜੋਗਿ ਮਿਲਾਵਿਛੁ ਵਿਆ ਸੀਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥
੨॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਜਾ ਦਾਇਹਿ ਜੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਗਰਿਗੁਲੁ ਸਦ
ਹੀ ਆਖਿ ਦਖਾ ਲੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗਰਿਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਗਰਿਨਾਮ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੁਆ ਪੋਕਰਤਾ ਤੇਗ ਕੀ
ਆਸ ਭੁੱਯੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਖਹਿ ਜਾਨਹਿ ਜੋਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥
॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਤਿਤੁ ਸਰਦਰ ਫੈਭਈ ਲੇਨਿ

17A
 ਵਾਸਾਪਾਲੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆਪਕਜੁਮੇਤਪਗੁਨਹੀਚਲੇ
 ਹਮਦੇਖਾਤਹਭੂਥੀਮਲੇ॥੧॥ਅਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂਕਮਨਾਹਰਿ
 ਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਲਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨ
 ਹੀਪਇਆਪੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆਪੁਲਵਤਿਨਾਨ
 ਕਤਿਨਕੀਸਗਲਾਜਿਸਤੁਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥ਆਸਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਸਾਨੁਦੇਹੁਰੀਆਗੋਬਿੰਦਮਿਲਲ
 ਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮਾਮਿਲੁ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਦਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੀਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਲਤ
 ਰਨਕੈਜਨਮੁਬਿਥਾਜਾਤਰੀਗਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉਜਪੁਤ
 ਪਸੰਜਮੁਪਰਮੁਨਕਮਾਇਆਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿ

ਗਇਆ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀ ਚਕਰੀਆ। ਸਰਲੁ ਪਰੇ ਕੀਰਾਖ ਹੁਸ

ਰਮਾ। २॥੪॥

ਜੋਹਿ ਲਾਰਾ ਗੁਗਉੜੀ ਦੀਪ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈ ਪਾਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀ ਐਕਰ ਤੇ ਕਾਹੇ ਇਥੀ ਚਾਰੇ। ਤਿਤੁ ਪਰ

ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵ ਰਿਪੁ ਸਿਰਜ ਲਹਾਰੇ। ੧॥ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਵਹੁ ਮੇ

ਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ। ਹਉ ਵਾਗੀ ਜਿ ਤੁਸੋਹਿ ਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ।

੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅ ਨੂੰ ਸਮਾਲੀਆ ਨਦੈ ਖੈ ਗਾਵੇ ਵਲਹਾਰਾ।

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਲੁ ਸੁਆਰਾ। ੨॥ ਸਿਥਤਿ ਸਾਹ

ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਲੁਭਾਵੇਹੁ ਸਜਲੁ ਅਸੀਸ ਵੀਆ

ਜਿਉਂ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ। ੩॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਏਹੋ ਪਹੁ ਚਾਸਦ ਤੇ

ਨਿਤਪਵਿਨਿ॥ ਸਦਨੁ ਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸੇਦਿ ਹਮਾਵੀਨਿ॥

੪॥੧॥ ਗਗੁਮਾ ਸਾਮ ਹਲਾ॥ ਛਿਅਪਾਰਿਛਿਅਗੁਰਛਿ

ਅਉਪਦੇਸਾ ਗੁਰਗੁਰਏ ਕੋ ਦੇਸਾ ਮਨੇਕਾ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਪਰਿਕਰ ਤੇਰੀ

ਰਤਿ ਹੋਇ॥ ਸੇ ਪਗੁਰਾ ਪੁਦਗਾਈ ਤੇਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਸੁ ਏਚ ਸਿਆ

ਪਵੀਆ ਪਹਗਾ ਬਿਤੀ ਦਾਹੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ॥ ਸੁਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਮ

ਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੋ ਤੇ ਦੇਸਾ॥੨॥੨॥ ਗਗੁਪਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ

੧॥ ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁਰ ਦਿਚਿ ਦੁਈ ਪਕ ਬਨੇਤਾਰ ਕਾ ਮੰਡਲ ਜ

ਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਧੁਪੁ ਮਲਾ ਮਾਨ ਲੋਪਵਨੁ ਚਦਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਲ

ਇਛੁ ਲਿਤੁ ਜੋਤੀ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਮਾਰਤੀ ਹੋਇ॥ ਭਵ ਥੰਡ ਨਾ ਤੇਰੀ ਮਾ

ਰਤੀ॥ ਮਨ ਹਤਾਸ ਬਦਵਾਜੀ ਤਭੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ

ਨੈਨਗਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਿਸਮੁਗਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਿ
 ਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਹੀਪਬਿਨੁਸਹਸਤਦਹੀਪਦਿਵਚਲਤ
 ਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਾਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਐਸੋਇਆਤਿਸਦੈਚਾਨਇਸ
 ਭਮਾਹਿਚਨਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁ
 ਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਨਕਵਲਮਕਰੀਦਲੋਭਿ
 ਤਮਨੋਅਨਾਦਿਨੁਮੋਹਿਮਾਗੀਪਿਆਸਾਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨ
 ਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੋਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ਗਗੁਗਉ
 ਰੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥੪॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਨਗਰੁਬਪੁਰੀਆਮਿਲਿ
 ਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰਪਾਇਆਮਨਿਹ
 ਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਦਰਾ

ਹੋ। ਕਰਿ ਤੇਰੇ ਤਪੁ ਨ ਵਡਾ ਹੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾ ਕਤ ਹਰਿ ਸ
 ਸਾ ਦੁ ਨ ਜਾਇਆ ਤਿਨ ਅੰਤ ਰਿਹਉ ਮੈ ਕੰਡਾ ਹੋ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
 ਚਲਾਹਿ ਉਥੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਹਿ ਸਿਰਿ ਤੇਰਾ ਹੋ॥ ੨॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਭਵ ਖੰਡ
 ਹੋ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਜੇਭ ਖੰਡ ਬ
 ਹਮੰਡਾ ਹੋ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਥ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਾਖੁ
 ਵਡ ਵਡਾ ਹੋ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ
 ਮੰਡਾ ਹੋ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੀ ਪੁਰਖੀ ਮਹਾਲਾ ੫॥ ਕਰਉ
 ਨੀਤੀ ਸੁਲਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤੁ ਤਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ॥ ਈਹਾ ਖਾਇਲੁ ਹੁ
 ਰਿਲਾਹਾ ਮਾਗੈ ਬਸ ਨੁਸੁਹੇਲਾ॥ ੧॥ ਅਉਧਾ ਪਟੈ ਦਿਨ ਸੁਰੇ

ਲਾਗੇ। ਮਨਗੁਰੀਮਲਿਕਾ ਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਰਗਉ। ਇਹੁ ਜੀਸਾਰੁ
 ਬਿਕਾਰੁ ਜੀਸੇ ਮਹਿਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ। ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇਮ
 ਆਵੈ ਇਹੁ ਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿ ਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੇ
 ਈ ਬਿਗਾਨੁ ਹਰਿਗੁਰ ਤੇ ਬਸੇਗਾ। ਨਿਜਾਪਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁ
 ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਗੋਛੇਗਾ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
 ਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨਕੀ ਪੂਰੇ। ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਰੈ ਮੋਕਉ ਕ
 ਰਿਸਿਤ ਨਕੀ ਪੂਰੇ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

20A ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਨਾਮ: ੫ ਜਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥

ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾਨੁਗਾਇ
ਗੁਰਏਨਮਹਾ ॥ ਜਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮ
ਹਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਮਰਉ ਜਿਮਰਿ ਜਿਮਰਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ ॥ ਜਿਮਰਉ ਜਾ
ਸੁਬਿਸੁੰਤਰਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾ
ਨਸਿੰਮਿਤਿਸੁਧਾਖਰਾ ॥ ਕੀਲੇਗਮਨਾਮਇਕਆਖਰਾ ॥ ਕਿਨ
ਕਾਏਕਾਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਾਨੀਨਆਵੈ ॥
ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕਉਨਜੀਗੋਮੋਹਿਉਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥
ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ ॥ ਫੁਗਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸਾਖਾ

੧॥ ਰਗਉ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਰਗਉ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮ
 ਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨ ਸੋ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਮਰਨਿ ਦੁਸਮ ਨੁਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਤੁ ਕਛੁ ਬਿਪਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆ
 ਪੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧਕੈ
 ਸੀਰੀ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੀਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ
 ਰਿਪਿ ਨਿਪਿ ਨ ਉਲਿਪਿ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਤਤੁ
 ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪਤੁ ਪ੍ਰਯੁਜਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨ
 ਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥਾਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਨਿ ਚੋਇ ਸੁਕੁ ਲਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ

ਮਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ਨਾਨ
 ਕਤਾਕੈਲਗਉਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭੁਤੇਉਚਾ॥
 ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ॥ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥
 ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਰਨਿਨਾਹਿਜਮ
 ਤਾਸਾ॥ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਰਨਿਪੁਰਨਆਸਾ॥ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਰਨਿਮਨਕਿ
 ਮਲੁਜਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਪ੍ਰਕਾਸਿਮਰਨਿ
 ਹਿਸਾਪਕੀਰਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਕ
 ਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥
 ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਦਾਨਾ॥ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰ
 ਖਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਕਉਸਿ

22 ਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਪ੍ਰ
 ਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆ
 ਪਿਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੇਰਵਾਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਕਉ
 ਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬ
 ਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮ
 ਰਹਿਤਿਨਸੁਖਿਬਿਹਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁ
 ਜੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਉ
 ਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਲੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿ
 ਰਿਨੇਰੇ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆ॥ ਨਾਨਕਾਸਿਮਰਨੁਪੁ
 ਰੈਕੁਾਰੀ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਕਉਸਿਮਰਨਿਕਬ

22

ਹੁਨ ਸੁਰੇ ਪ੍ਰਕੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿਗੁਨ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰਕੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
 ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਨੀ ਪ੍ਰਕੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹ ਚਲਾ ਸਨੁ ਪ੍ਰ
 ਕੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾ ਸਨੁ ਪ੍ਰਕੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹ
 ਦ ਸੁਨਕਾਰਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਕੁਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਗਾ ਸਿਮਰ
 ਹਿ ਜੈ ਜਨ ਨਿਕਉ ਪ੍ਰਕੁਮਾਇਆ ਨਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰ
 ਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਕੁਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਾਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਏ ਸਿ
 ਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਚਰਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹ
 ਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਪਰਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰ
 ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿ

ਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇ
 ਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੮॥੧॥
 ਜਲੋਕੁ॥ ਵੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਬਅਨਾ
 ਥਾਸਰਾਇਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਜਾਬਾ॥੧॥ਅਸ
 ਟਪਦੀ॥ ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਜੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਉਹਾ
 ਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਜਹਾਈ॥ਜਹਮਾਭਾਉਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ
 ॥ਤੁਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੈਦੈਅ
 ਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਪੁਨਹ
 ਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹੈ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੈ॥ਨਾਨਕਪਾਟਹੁਜੁਖਘਨੇਰੈ॥

੧॥ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿਕ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆਂ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤਰੇ
 ਇਜੁਖੀਆਂ ਲਾਖ ਕਰੋ ਰੀਬੀਧੁਨ ਪਰੇ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪ
 ਤਨਿਸਤਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗਤਿ ਖਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤਰ ਅਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤਿ ਇਕੇ
 ਲਾ ॥ ਤੁਹ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੀਰਿ ਹੋਤੁ ਜੁਰੇ ਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾ ਮੁਮਨਸ
 ਦਾਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾ ਨਕਰੁ ਗਮੁਖਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥
 ੨॥ ਛੂਟਤੁ ਨਾਹਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾ ਮੁਜਪਤਰੁ ਹਪਾਰਿ
 ਪਰਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹਾ ਆਇਸੰਘਾਰੇ ॥ ਹਰਿਕਾ
 ਨਾ ਮੁਤਤ ਕਾਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮੇ ਮਰਿਜਾ ਮਾਨਾ
 ਮੁਜਪਤਰ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੇਲਾ ਮਲੁਕ ਬਹੁਨ ਧੋਵੈ ॥

24 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਏ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੀਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਕੇਸੀ ਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋ ਸਾ
 ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੀਰੀ ਤੋ ਜਾ ॥ ਜਿਹ ਪੇੜੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਸੀਰੀ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਝਾਨੁ ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਗੁਣ ਆਨਤ ਪਤਿ
 ਬਹੁ ਪਾਮਾ ॥ ਤੁਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀਤੁ ਮਊ ਪਰਿਛਾਮਾ ॥ ਜਹ ਤ੍ਰਿਖਾ
 ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰੇਖੇ ॥ ਤੁਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰੇਖੇ ॥ ੪ ॥
 ਤੁਰਾਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤ ਨਿਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਹ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਪਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਹਰਿ
 ਜਾਨੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧਕ ਮਾਤਿ ॥

ਹਰਿਜਨ ਕੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨਕੀ ਨੈਦਾਨਾ ॥ ਮਨ
 ਤਨ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ਪ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨਕ ਉਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨਕ
 ਉਤ੍ਤਿ ਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨਕ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿਨਾ
 ਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨਕੀ ਵ੍ਰਤਿ ਆਈ
 ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋ ਰੂਪਾਈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨਕ ਉਠੈ ਗ
 ਜੋਗ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨ ਚਿਥਿ ਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਗਤਾ ਹਰਿਨਾ
 ਮਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ
 ਮਾਝੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਨਕ ਉਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰਜ

ਏ॥ ਓ॥ ਤਿ॥ ਪੋ॥ ਤਿ॥ ਜਨ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਸਿ॥ ਰਤੇ॥ ਆ॥ ਸੁ॥ ਨ॥ ਜ॥ ਮ॥ ਪਿ॥ ਨ॥ ਮਿ॥ ਰ॥ ਸਿ॥ ਮ॥
 ਤੇ॥ ਆ॥ ਠ॥ ਪ॥ ਹ॥ ਰ॥ ਜ॥ ਨੁ॥ ਹ॥ ਰਿ॥ ਹ॥ ਰਿ॥ ਜ॥ ਪੇ॥ ॥ ਹ॥ ਰਿ॥ ਕ॥ ਭ॥ ਗ॥ ਤੁ॥ ਪ੍ਰ॥ ਗ॥
 ਟ॥ ਨ॥ ਹੀ॥ ਛੁ॥ ਪੇ॥ ॥ ਹ॥ ਰਿ॥ ਕੀ॥ ਭ॥ ਗ॥ ਤਿ॥ ਮੁ॥ ਕ॥ ਤਿ॥ ਬ॥ ਦੁ॥ ਕ॥ ਰੇ॥ ॥ ਨ॥ ਨ॥ ਕ॥ ਜ॥ ਨ॥
 ਸੀ॥ ਗੀ॥ ਕੇ॥ ਤੇ॥ ਤੇ॥ ਰੇ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪ॥ ਰ॥ ਜ॥ ਤੁ॥ ਇ॥ ਦੁ॥ ਹ॥ ਰਿ॥ ਕੋ॥ ਨ॥ ਮ॥ ਕ॥ ਮ॥ ਪੇ॥ ਨ॥ ਹ॥
 ਰਿ॥ ਹ॥ ਰਿ॥ ਗੁ॥ ਟ॥ ਗ॥ ਮ॥ ॥ ਸ॥ ਕੁ॥ ਤੇ॥ ਉ॥ ਤੁ॥ ਮ॥ ਹ॥ ਰਿ॥ ਕੀ॥ ਕ॥ ਬ॥ ॥ ਨ॥ ਮੁ॥ ਸੁ॥ ਨ॥ ਤੁ॥
 ਦ॥ ਰ॥ ਦ॥ ਦੁ॥ ਖ॥ ਲ॥ ਬ॥ ॥ ਨ॥ ਮ॥ ਕੀ॥ ਮ॥ ਹਿ॥ ਮ॥ ਸੰ॥ ਤੁ॥ ਰਿ॥ ਦ॥ ਵ॥ ਸੈ॥ ਸੰ॥ ਤੁ॥ ਪ॥ ਤੁ॥
 ਪਿ॥ ਦੁ॥ ਰ॥ ਤੁ॥ ਸ॥ ਕੁ॥ ਨ॥ ਸੈ॥ ॥ ਸੰ॥ ਤੁ॥ ਕ॥ ਸੰ॥ ਗੁ॥ ਦੁ॥ ਰੁ॥ ਕੁ॥ ਰ॥ ਪਿ॥ ਈ॥ ਐ॥ ॥ ਸੰ॥ ਤੁ॥ ਕੀ॥
 ਜੇ॥ ਵਾ॥ ਨ॥ ਮੁ॥ ਪਿ॥ ਮਾ॥ ਈ॥ ਐ॥ ॥ ਨ॥ ਮ॥ ਤੁ॥ ਲਿ॥ ਕ॥ ਛੁ॥ ਮ॥ ਦੁ॥ ਰੁ॥ ਨ॥ ਜੋ॥ ਇ॥ ॥ ਨ॥
 ਨ॥ ਕ॥ ਗੁ॥ ਰ॥ ਮੁ॥ ਖਿ॥ ਨ॥ ਮੁ॥ ਪਾ॥ ਵੈ॥ ਜ॥ ਨੁ॥ ਕੋ॥ ਇ॥ ॥ ੮ ॥ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸ॥ ਲੋ॥ ਕੁ॥ ॥
 ਬ॥ ਦੁ॥ ਸ॥ ਸ॥ ਤੁ॥ ਬ॥ ਦੁ॥ ਸਿ॥ ਮਿ॥ ਤੀ॥ ਪੇ॥ ਖੇ॥ ਸ॥ ਰ॥ ਬ॥ ਚੰ॥ ਚੰ॥ ਲਿ॥ ਪੁ॥ ਜ॥ ਸਿ॥

ਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਅਮੋਲਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਜਾਪਤਾਪਰਿਆਨਜਗਿਧਿਆਨਾਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮਿ
 ਤਿਵਖਿਆਨਾਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧੂਮਕਿਰਿਆ॥
 ਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੇਫਿਰਿਆਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏ
 ਬਹੁਜਤਨਾਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾਸਰੀਰੁਕਟਾਇ
 ਹੋਮੇਕਰਿਰਾਤੀ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਕਾਤੀ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗ
 ਮਨਾਮਬੀਚਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ
 ॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸੁਤਪਿ
 ਸਰੁਬੀਵੈ॥ਅਗਨਿਮਹਿਹੋਮਤੁਪਰਾਨਾਕਨਿਕਅਸ੍ਵਰੋਦ
 ਰਕੂਮਿਦਾਨਾਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾਜੈਨਮਾਰ

ਗਸੰਜਮਅਤਿਜਾਪਨਾਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਰੀਰੁਕਟਾਵੈ॥
 ਤਉਕੀਹਉਮੇਮੇਲੁਨਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਜਮਜਰਿਕਛੁਨਾਰਿ
 ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਰਿ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਾ
 ਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ॥ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮੰਤੇਹੁਟੈ॥ਜੋਚਕਰੈਦਿਨਜੁ
 ਅਰੁਗਤਿ॥ਮਨਕੀਮੇਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਥ
 ਹੁਸਾਪਨਕਰੈਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਖਿਆਟਰੈ॥ਜਲਿਧੋਵੈਬ
 ਹੁਦੇਹਅਨੀਤਾ॥ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਾਚੀਕੀਤੀ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮ
 ਕੀਮਾਰਿਮਾਊਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੁਚਾ॥੩॥
 ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਜਮਕਾਕਉਬਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨ
 ਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾਪਾਪੈ॥ਕੁਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋ

६ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

27 ਨੂ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਕੁ ਮਾਨੁ ਆਪਾ ਸਕਉ ਜੋ ਜਾ ੨੭
 ਏ ਨੀਚਾ ਜੋ ਉਗਨੀ ਅੇਸ ਰੁਤੇ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗ
 ਲ ਕੀਰੀਨਾ। ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਤਿ ਨਿਪਟਿ ਪਟਿ ਰੀਨਾ।
 ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ। ਪੇਖੇ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜ
 ਨਾ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨਮ ਦਿਸਟੇ ਤਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇ ੨੮
 ਪਾ। ੬॥ ਨੇਰ ਪਨਕ ਉਧਨੁ ਤੇ ਰੋਨਾ ਉ। ਨਿਬਾਵੇ ਕਉਨਾ ਉਤੇ
 ਰਾਬਾ ਉ। ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਕਤੇ ਰੋਮਾਨੁ। ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇ
 ਵਦੁ ਦਾਨੁ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ। ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ
 ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ। ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੋ। ਆਪਸ
 ਸੀਰੀ ਜਾਨਹੁ ਆਪੋ। ਅਪਾਸੀਰੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਕਰਤੇ। ਤੁਮਰੇ

ਉਸਤਤਿਤੁਮਤੋਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨ ਸਿਕੋਇ॥ ੨॥
 ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸੇਸਟ ਧਰਮੁ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮ
 ਲ ਕਰਮੁ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ॥ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ॥ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭੁ
 ਲਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿਹ ਸਨ ਬਖੁਨੀ॥ ਸਗਲ ਬਾ
 ਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਬਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥
 ੮॥੩॥ ਜਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਰਇਆ ਨਿਅਜੋ ਪੁਰੁ
 ਸਦਾ ਜਮਾਲਿ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬ
 ਹੀਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਰਮਈ ਅਕੇਗੁ ਨ ਚੇ

ਤਿਧਰਾਨੀ॥ ਕਵਨਮੁਲਤੇਕਵਨਦਿਸਟਾਨੀ॥ ਜੇਨਿਤੂਜਾ
 ਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ ਗਰਭਮਗਾਨਿਮਾਹਿਜੇਨਹਿਉ
 ਬਾਰਿਆ॥ ਬਾਰਬਿਦੁਸਬਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧਾਭਰਿਜੇ
 ਬਨਰੇਜਨਸੁਖਸੁਧਾ॥ ਬਿਗਧਿਭਇਆਉਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥
 ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨਾ॥ ਇਹੁਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਕਛੂਨ
 ਬੁਝੈ॥ ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥ ੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰ
 ਉਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ ਸੁਤਕ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਤਾਸੀਗਿਹਸਹਿ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ ਸੁਖਦਾਈਪਦਨੁਪਾ
 ਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ ਸਗਲਸ
 ਮਗ੍ਰੀਸੀਗਿਸਾਬਿਬਸਾ॥ ਹੁਨਿਹਸਤਪਾਦਕਰਨੇਤ੍ਰਸਨਾ॥

ਤਿਸਹਿਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਸੀਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ
 ਬਿਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਦੁਲੇਹੁ ਪਕੁ ਆਪੇ ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ
 ਜੋਗ ਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ
 ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ ਜੇਠਾ ਕੁਰੁ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾਕੀ ਟਹਲ ਪ
 ਵੈ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸ
 ਦਾਇ ਹੁਕੂਲ ਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖ ਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਨੁ
 ਤਿਆਗਿ ਕਉ ਗ੍ਰੀਸੀ ਗਿਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁ ਛੋੜਿ ਝੂਠੀ ਸੀਗਿ ਮਚੈ ॥
 ਜੇਛੁ ਤਿਨਾ ਸੋ ਅਸ ਬਿਰੁਕ ਗਿਮਾਨੈ ॥ ਜੇਹੋ ਦਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ
 ॥ ਛੋੜਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰ ਮੁਕਰੈ ॥ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰ

ਹਰੈ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧ ਬਖਸੀ ਤਿਭੁ ਸਮ ਸੀਗਿ ॥
 ਹੋਇ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਮ ਹਿਪਤਿ ਤੁਥਿ ਕਰਾਲਾ ॥ ਨਨਕ ਕਾ ਦਿ
 ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤੂ ਤਿਪਸੁ ਕੀਮਾਨ ਸਜਾਤਿ
 ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ
 ਮਾਇਆ ॥ ਛੁਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛੁਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਗਿ
 ਆਨਾ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਕੁ ਸੁਆਨੁ
 ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ॥ ਗਲਿ ਪਾਸਰ ਕੈ ਸੇ
 ਤਰੈ ਅਬਾਹਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਧਿ ॥ ਨਨਕ ਤੇਜਸ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਕੈ ਸੇਮਾ ਬਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁਗਾ
 ਹਿਲੇਹੁ ਉਂਕਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਿ ਤਿਬੁ ਝੈਂਡੂ ਰਾਨਿ ਸਿ

ਕਹਿਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਲੋਕਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਯ ਪਦਗਾਏ ਗੁੰਗਾ ॥ ਜਤ
 ਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਕਹਾ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਭਵਨਾ ॥ ਨ
 ਜਿਤੋ ਤਉ ਹਉ ਸੁਗਵਨਾ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੇਦੀ ਨੁਬੇਨ ਤੀ ਕਰੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥ ੬ ॥ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁਆਏ ਨਚੀ
 ਤਿਸ ਜੈ ਬੈਰਾਣੀ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੂਆ ਕੋ ਰਿਹ ਕੁਤਿ ਰਿਬ ਸੈ
 ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੀਰ ਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਨੈ ਮਨ ਹਿ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਏ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾ ਮਕੂਧ ਮੇਹਾ ॥ ਝੂ
 ਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਕੁ ਪ੍ਰੇਹਾ ॥ ਇਆਪੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੈ ਕਈ ਜਨ
 ਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੭ ॥ ਤੂਠਾ ਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪ
 ਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਹ

ਮਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ਗੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਪਾਨੇਗੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ॥
 ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਕੁਗਦੰਤੁ ॥ ਸਗਲਾ ਜਮਰੀ ਤੁਮਰੀ ਸੁ
 ਤ੍ਰਿਪਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੋਹੋ ਇਸੁ ਆਗਿ ਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁ
 ਮਰੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਜਲੋ ਕੁ ॥
 ਦੇ ਨਹਾਵ ਪ੍ਰਭ ਛੋੜਿ ਕੈ ਲਾਗਾ ਹਿਅ ਨ ਜੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ
 ਜੀ ਝੁਟਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਤਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਜਟ ਪਦੀ ॥
 ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇਪਾ ਢੁਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਏ
 ਵੈ ॥ ਏਕ ਕੁੰਨ ਦੇਇ ਦਸ ਕੁੰਨਿ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੁੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ
 ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦਨ
 ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾ

ਹੂਮਨਿਵੁਠਾਨਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆਸਰਬਥੋ
 ਕਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਰਾ
 ਸਿਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿਅਪੁਨੀਅਮਾਨਿਕਛੁ
 ਬਹੁਰਿਸਹੁਲੇਇਅਗਿਆਸੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇਅਪਨੀਪ
 ਰਤੀਤਿਆਪਹੀਖੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸਦੁਸੁਨਹੋਵੈ॥ਜਿਸ
 ਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਰੋਗਖੇ॥ਪਕੁਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥
 ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆ
 ਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤੁ॥ਸਰਪਰਹੋਵਤਜਨੁ
 ਅਨੇਤੁ॥ਬਿਰਖਕੀਛੁਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਹੁਬਿਨਸੈ
 ਉਹੁਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਜੇਟੀਸੈਜੇਚਾਲਨਹਾਰੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿ

ਓਤਹਤਹਅੰਧਅੰਧਾਗੁਬਟਾਉਸਿਉਜੇਲਾਵੈਨੇਹਾਤਕਉਹਬਿ
 ਨਆਵੈਕੇਹਾਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰ
 ਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲਏਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਪਨੁਕੁਟੰਬੁਜ
 ਬਾਇਆਮਿਥਿਆਹਉਮੇਮਮਤਾਮਾਇਆਮਿਥਿਆਰਾਜ
 ਜੇਬਨਧਨਮਾਲਾਮਿਥਿਆਕਾਮਕੋਪਬਿਕਰਾਲਾਮਿਥਿ
 ਆਰਥਹਸਤੀਅਸੂਬਸਤ੍ਰਾਮਿਥਿਆਰੰਗਸਿਰਿਮਾਇਆ
 ਪੋਥਿਹਸਤ੍ਰਾਮਿਥਿਆਧੋਹਮੋਹਅਕੁਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆ
 ਪਸਉਪਰਿਕਰਤੁਗੁਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਕੁਗਤਿਜਾਪਕੀਜਰਨਾ॥
 ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਚਰਨਾ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸੁਫਨਪਰ
 ਨੀਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆ

ਨੇੜਪੋਖਤਪਰਤਿਆਰੂਪਾਦਾਮਿਥਿਆਰਜਨਕੋਜਨਅਨਸ੍ਰਾ
 ਦਾਮਿਥਿਆਰਨਪਰਬਿਕਰਕਉਧਾਵਹਿਮਿਥਿਆਮਨ
 ਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿਮਿਥਿਆਤੁਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾਮਿ
 ਥਿਆਬਾਜੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆਸਲੁਭਏ॥
 ਸਫਲਦੇਹਨਨਕਹਰਿਹਰਿਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਕਤਕੀ
 ਆਰਜਾਸਾਰਬਿਨਾਕਹਹਦਤਸੁਚਾਬਿਰਥਨਾਮਬਿਨਾ
 ਤਨੁਅੰਧਾਮੁਖਿਅਵਤਤਕੈਦੁਰਗੰਧਾਬਿਨੁਸਿਮਰਨਿਦਿਨੁ
 ਨਿਬਿਧਾਬਿਹਾਇਮੇਘਬਿਨਾਨਿਉਖੇਤੀਜਾਇਗੋਬਿਦਭ
 ਜਸਬਿਨੁਬਿਬੇਸਕੁਕਾਮਾਨਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਗਥਦਾਮਾਪੀਸਿ
 ਧੀਨਿਤੇਜਨਨਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿਬ

ਲਿਜਾਉ॥ ੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕੁਮਾਰਤਾ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖ ਹੁਰੀ ਛੁਲਾਵਤਾ॥ ਜਾਨ ਨਹਾਰ ਪ੍ਰਕੁਪ ਬੀਨਾ॥
 ਬਾਹਰਿ ਕੇ ਬਨ ਕਾਹੁ ਕੁਨੀਨਾ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਅਪਿਨ ਕਰੈ॥
 ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਅੰਤੁ ਰਿਬ ਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤਰੈ ਸੀਸਾਹੁ॥ ਜੋਤੁ ਮਛਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕੁਜਾਤਾ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਗਤਾ॥ ੭॥ ਕਰ ਉਬੈ ਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰ
 ਕੁਜਾਨੈ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਅਪਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਪਹਿ ਆਪ ਆ
 ਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤੁ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ॥
 ਉਪਾਵ ਸਿਆਨ ਪਸਰਾ ਲੇਤ ਰਹਤਾ॥ ਜਕੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀਰ
 ਹਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਾਡਿ ਲਾਇ॥ ਬਾਨ ਬਨੈ ਰੁਚਿ ਰਹਿ

ਅਸਮਾਇ॥ ਸੋਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜ
 ਪਿਨਾਨ ਕਰਹੀ॥ ੮॥ ੫॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਸੁ ਲੋਕੁ ਮੇ
 ਹ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾਇ ਅਰੀ ਮੇਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਕਰਿ
 ਪਸਾਦੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਜਿ ਤੁਪਸਾ
 ਦਿਛਤੀ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਤਪਾਤੀ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕ
 ਚਿਹਨੁ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਜਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧ ਤਤੁ ਨਿਲਾਵਹਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤੁ ਪਰਮ
 ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ॥ ਤਿਸਹਿ
 ਧਿਆਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਿਹਾ ਸੀਰੀ ਸੁਖ ਬ
 ਸਨਾ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਗਜਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰ

ਗਰਸਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇਐਧਿਆਵਨਜੋਗਾ॥੧॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਦਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕ
 ਤਾਮਦਰਲੁਰੁਦਾਵਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੇਈਜੈ॥ ਮ
 ਨਾਮਾਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਦੀਜੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਲੁਸਰੁ
 ਕੋਉਮਾਨੈ॥ ਮੁਖਿਤਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋ
 ਰੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਦਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥
 ਪ੍ਰਕੁਜੀਜਪਤਦਰਗਾਮਾਪੁਪਾਦਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀ
 ਪਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰੋਗਕੰਠਨਦੇ
 ਹੀ॥ ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭੋਗਿਲਾਹਰਹਤਾ॥ ਮਨੁਖਪਦਵਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ॥

ਜਸੁ ਕਹਤਾ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲਾ ਛਿ ਦੁਛਕੇ ।
 ਮਨਸਰਨੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਪਭਤ ਤੇ । ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਤੁ
 ਝੁਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ । ਮਨਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਰਹੁ ਪਭੁ ਚੈ ।
 ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ । ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਰੁ
 ਗਤਿ ਕਰੇਹਾ । ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਅਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀ
 ਜੈ । ਮਨਤਿ ਸੁਸਿ ਮਰਤਾ ਕਿਉ ਅਲਸੁ ਕੀਜੈ । ਜਿਹ
 ਪਸਾਦਿ ਅਸੁਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ । ਮਨਤਿ ਸੁਪ
 ਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ । ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਬਾਗ
 ਮਿਲਖ ਧਾਨਾ ਰਾਖ ਪਰੇਇ ਪਰਾਮਪੁਨੇ ਮਨਾ । ਜਿਨਿ
 ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨ ਤਬ ਨਾਈ । ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦਤਿ ਸ

੩੫

ਧਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਈਜੇਏਕੁਅਲਖੋ॥ਈ
 ਹਾਉਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੇ॥ਜਿਹਪਸਾਦਿਕਰਹਿ
 ਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨਾਅਨਾਮਾਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆ
 ਨੁ॥ਜਿਹਪਸਾਦਿਤੁਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਤਿਸੁ
 ਪੁਰਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਗੀ॥ਜਿਹਪਸਾਦਿਤੇ
 ਰਾਸੁੰਦਰਬੁਪਾ॥ਸੋਪੁਰਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੁਪਾ॥ਜਿ
 ਹਪਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪੁਰਸਿਮਰਿਸਦ
 ਦਿਨੁਗਾਤਿ॥ਜਿਹਪਸਾਦਿਤੇਰੀਪਾਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰ
 ਪਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥ਪਾਜਿਹਪਸਾਦਿਸੁ
 ਨਾਹਿਕਰਨਨਾਦਾ॥ਜਿਹਪਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸ

ਮਾਦਾ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮਿਤਰਸਨਾ ਜਿਹ
 ਪਸਾਦਿ ਚਖਿਸਹ ਜੇਬਸਨਾ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਹਸਤਕ
 ਰਚਲਹਿ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਸਿਧੁ ਰਨਫਲਹਿ ਜਿਹ
 ਪਸਾਦਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਵਹਿ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਸੁਖਿ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਅਗਿਆ ਮਵਰ
 ਕਤਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥
 ੬ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਰੂਪ ਗਵਸੈ ਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ
 ਮੁਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾ
 ਪੁਰੇ ਮਨ ਮੁਕਤੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਤੇਰੇ
 ਕਾਰ ਜਾਪੁਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

॥ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਜਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਸਿਉ ॥
 ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਦਿ ਸਰੁ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨ ਲਕ
 ਜਾ ਪੁਜ ਪੇਜ ਪੁਜੇਇ ॥ ॥ ਆਪਿ ਜਾਪਾਏ ਜਪੇ ਜੇ
 ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁਹ ਰਿਗੁ ਨਗਾਉ ॥ ਪੁਰਕਿ
 ਰਪਾਤੇ ਹੋਇ ਪਗਾਸੁ ॥ ਪੁਰਦਇ ਆਤੇ ਕਮਲਾ ਬਿ
 ਗਾਸੁ ॥ ਪੁਰਸੁ ਪੁਸਿਨ ਬੈਸੈ ਮਨਿ ਜੇਇ ॥ ਪੁਰਦਇ
 ਆਤੇ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰਤੇ ਰੀ
 ਮਾਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨ ਹੂਲਇਆ ॥
 ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨ
 ਨ ਕਾਇ ਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਬਾ ॥ ੬ ॥ ਸੰਲੋਕ ॥ ॥

ਅਗਮਾ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬਹੁ ਸੋਇ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਖੁ
 ਕਤਾ ਹੋਇ। ਸੁਨਿ ਮੀਤਾਨ ਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਾ। ਸਾਧ ਜੁ
 ਨਾ ਕੀ ਅਚਰ ਜ ਕਥਾ ॥ ਅਸਟ ਪਟੀ। ਸਾਧ ਕੈ
 ਸਿਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ। ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀਐ
 ਤਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨ। ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ
 ਪੁਗਟੈ ਸੁਗਿ ਮਨੁ। ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਬੁਝੈ ਪਛਨੇਗਾ।
 ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤਾ ਨਿਬੇਗਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਪਟੈ
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ। ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨਾ। ਸਾ
 ਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉ ਨੁਪੰਨੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ
 ਸੋਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਅਗੈ

ਚਉਮਿਲੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਸਦਾ ਪਰ ਫੁਲੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿ
 ਗਿ ਆਵੁ ਹਿਥ ਸਿਪੰਚਾ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁ
 ਚਾ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਹੋਇ ਸਕੁ ਕੀਰੇਨਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਮਨੈ
 ਹਰ ਬੈਨਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਨ ਕਤ ਹੁਧਾਵੈ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਅ
 ਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਆਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ
 ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਨ ਕਪ ਭੁਖੁ ਪਸੰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਦਸਮ
 ਨ ਸਭਿ ਮੀਤਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ
 ਕਿਸ ਸਿਉ ਨ ਹੀ ਬੈਠਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੇਰੁ
 ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਜਨੇ ਪਰਮ
 ਨੰਦਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉਤਾਪਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ

ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
 ਧਪ ਭੁਖ ਨਿਆਈ ॥ ਤਾ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਬਸਤੁ ਅਗੈ
 ਚਰਲਹੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਰਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ
 ਬਸੈ ਬਾਨਿ ਉਚੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਰਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਿੱਖੈ ਸਭਿ ਪਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੇਵਲ ਪਾ
 ਰਬੁ ਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਧੁ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਪਚੈ ॥
 ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟਿ ਬਨਿ ਸਤੁ ਗੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿ
 ਰਿ ਸੋਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਨੁ ਤੇ ਸਭ ਕੇਵਰ ਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧ

ਸੀਗਿਧਗਮਗਾਇਕਰੇਸੇਵਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸੇਭਾਸੁ ३੭
 ਰਦੇਵਾਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਧਾਪਪਲਾਇਨਾਸਾਧਸੀਗਿ
 ਅੰਮਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸੁਬਖਾਨਗੀਆ
 ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸਫਲਜਨੀਆਪਸਾਧਕੈਸੀ
 ਗਿਨਹੀਕਛੁਪਾਲਾਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲਪ
 ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਕਲੁਖਤੁਹਰੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਰਕਪ
 ਰਹਰੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਈਗਾਉਗਾਸੁਹੇਲਾਸਾਧ
 ਸੀਗਿਬਿਛੁਰਤੁਹਰਿਮੇਲਾਜੇਇਛੈਸੇਈਫਲਪਦੈ
 ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਧ
 ਰਿਦੈਬਸੈਨਾਨਕਉਪਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥

ਸਾਧਕੈ ਸਿਰਿ ਸੁਨੁ ਉਹ ਰਿਨਾਉ। ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਕੇ
 ਗੁਨ ਗਾਉ। ਸਾਧਕੈ ਸਿਰਿ ਨਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ। ਸਾਧ
 ਸਿਰਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ। ਸਾਧਕੈ ਸਿਰਿ ਲਗੈ ਪਭੁ
 ਮੀਰਾ। ਸਾਧੁਕੈ ਸਿਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤ੍ਰੀਣਾ। ਸਾਧ
 ਸਿਰਿ ਕੁਏ ਮਾਗਿ ਆਕਾਰੀ। ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਗਤਿ ਭ
 ਈ ਹਮਾਰੀ। ਸਾਧਕੈ ਸਿਰਿ ਮਿਟੇ ਸਰੂਰ ਗੁ। ਨਨਕ
 ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸਿਜੇਗਾ। ਸਾਧਕੀ ਮਹਿ ਮਾਥੇ ਦਨ ਜਾਨ
 ਹਿ। ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਅ ਆਨਹਿ। ਸਾਧਕੀ ਭਿ
 ਪਮਾਤਿ ਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ। ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾਰ ਹੀ ਭੁ
 ਰਪੂਰਿ। ਸਾਧਕੀ ਸਿਭਾ ਕਾਨਹੀ ਅੰਤੁ। ਸਾਧਕੀ ਸਿ

ਰਾਸਦਾਬੇਅੰਤੁ। ਸਾਧਕੀਜੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀ। ਸਾਧ
 ਕੀਜੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀ। ਸਾਧਕੀਜੋਭਾਸਾਧਥਨਿਅੰ
 ਈ। ਨਨਕਸਾਧਪਭਭੇਦਨਭਾਈ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥
 ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚੁਜੇਇ। ਅਵਰਨਪੇਖੈਏਕ
 ਸੁਬਿਨੁਕੋਇ। ਨਨਕਇਹੁਲਛਣਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅੰ
 ਹੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਸਦਾ
 ਨਿਰਲੇਪਾ। ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾ।
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਪਾ। ਜੈਸੇਸੂਰਸ
 ਬਕਉਸੋਖਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਕੈਦਿਸਾਟਿਸਮਾਨੀ
 ਜੈਸੇਰਾਜਰੋਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨਾਬ੍ਰਹਮ

ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੈਮਤੁਸਤੁਸਮਾਨੀ

ਮਗਿਅਨੀਕੈਪੀਰਜੁਏਕਾਜਿਓਬਸੁਪਕਿਉ
 ਬਦੈਕਉਚਿਦਲੇਪਾਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕਾਇ
 ਹੋਗਨਾਉ। ਨਾਨਕਾਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁ
 ਗਾਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ
 ਜੈਸੈਮਲੁਨਲਗੋਜਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੈਮ
 ਨਿਹੋਇਪਗਾਜਾ। ਜੈਸੇਧਰਉਪਾਰਿਆਕਾਜਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੈਨਹੀਅਭਿਮਾਨੁ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਉਚਤੇਉਚਾ। ਮਨਿਅਪਨੈਤੇ
 ਸਭਤੇਨੀਚਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਸੇਜਨਭਏ। ਨ
 ਨਕਾਜਿਨਪਰਾਪਾਪਕਰੇ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅ

39 ਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਗੀਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ ॥ ੨੮ ॥
 ਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬਰਾਨ ਰੁਣਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦਿ
 ਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ
 ਮੁਕਤੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲਾ ਜੁਗਤੁ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬੋਝ ਨੁਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਇ
 ਕਉ ਪਰਿਆਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਾਠੀ ਬੀਜ ਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ

॥

ਕੈਪਰਿਸਦਾਅਨੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜ ॥
 ਨਿਵਾਸਾ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀ। ਬਿਨਾਸਾ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਬੇਤੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਏਕਸੀਗਿਰੇਤੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਚਿਤੁ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲੁਮੰਤੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਿ
 ਤੁਕਰੈਪਕੁਮਆਪਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਬਰੂਪ
 ਰਤਾਪ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਰੂਭਾਗੀ
 ਪਾਣੀਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਣੀਐ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਗ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ

ਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਕੈਸਗਲਮਥਿ
 ਮਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦਾ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਅਨੀਕਉਸਦਾਮਦੇਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਕਾ
 ਕਥਿਅਨਜਾਇਆਪਾਪਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਸਰ
 ਬਕਾਠਕੁਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਕੀਮਤਿਕਉਨਬਖਾਨੈ
 । ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਜਾਨੈ॥
 । ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਕਾਮੰਤੁਨਪਾਗੁ। ਨਾਨਕੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
 ਅਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ । ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਸ
 ਰੁਸਿਸਾਟਿਕਾਕਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਸਦਾਜੀਵੈ
 ਨਹੀਮਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜਿ

ਅਕਾਦਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀ ਪੁਰਨਪਰਖੁ ਬਿਧਤੁ।
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀ ਅਨਾਥਕਾਨਬੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀ
 ਕਾਸਭੁ ਉਪਰਿਹਾਬੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀ ਕਾਸਗਲ
 ਅਕਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀ ਆਪਿਨਿਰਕਾਰੁ। ਬ੍ਰ
 ਮਾਗਿਅਨੀ ਕੀਜੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀ ਬਨੀ। ਨਾਨ
 ਕੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੀ ਸਰਬਕਾਧਨੀ। ੨੮। ਸਲੋਕਾ
 ਉਰਿਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤੁਰਿਨਾਮ। ਸਰਬੋਮੇਧੈ ਖੇਰਗਵਾ
 ਨੁ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਕੂਰਨ ਅਜਕੂਰੈ। ਨਾਨਕ ਉਹੁ
 ਅਪਰਸੁ ਸਗਲਾਨਿ ਸਤਾਰੈ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਮਿਥਿਅਾਨਾ ਹੀਰਜਨਾ ਪਰਸਾ। ਮਨਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਨਿਰਜਨ ਦਰਸਾ ਪਰਤਿ ਅਭੁਪਨ ਪੇਖੇ ਨੇਤ੍ਰਾ
 ਸਾਧਕੀ ਟਹਲ ਸਿਤੁ ਸੀਗਿ ਹੇਤ੍ਰਾ ਕਿਰਨ ਨ ਚੁਨੈ ਕ੍ਰਿਪੁ
 ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਭੁ ਤੇਜੈ ਆਪਸ ਕੁਝ ਮੰਦਾ ਗੁਰ
 ਪਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹੈ ਅਨਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ
 ਤੇਟਕੇ। ਇਹੀ ਜਿਤੁ ਪਚਿਦੋ ਪਤੇ ਰਹਤਾ ਨਾਨਕ ਕੋ
 ਟਿਮਧੇ ਕੋ ਮੇਸਾ ਅਪਰਸਾ॥੧॥ ਬੈਸਨੇ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉ
 ਪਰਿਸੁ ਪਸਿਨਾ। ਬਿਸਨਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਕ
 ਰਮਕਰਤੁ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮਾ। ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮ
 ਲ ਪਰਮਾ ਕਾਹੂ ਫਲਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ। ਕੇਵਲ
 ਭਗਤਿ ਕੀਰਤੁ ਨ ਸੀਗਿ ਰਾਚੈ। ਅਨਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ਰਿਸਿ

41 ਮਰਨਗੇ ਪਾਲਾ ਸਭ ਉਪਾਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮਾ ੫੪੨
ਵਿਤੈ ਅਵਰ ਹਨਾ ਮੁਜੈ ਪਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੈ ਪ
ਰਮਗਤਿ ਪਾਵੈ। ੨ ਭੁਗਉਤੀ ਭੁਗਵੰਤ ਭੁਗਤਿ
ਕਾਰਿਗੁ। ਸਗਲਾਤਿ ਆਗੈ ਦਸਟ ਕਾ ਸਿਗੁ।
ਨਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭੁਗਾ। ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬਰ
ਮੁ। ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਪਾਪ ਅਲਖੈ। ਤਿਸੁ ਭੁਗਉਤੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ। ਭੁਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ
ਅਨੁਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ। ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿ
ਰਦੈ ਬਸਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਭੁਗਉਤੀ ਭੁਗਵੰਤ ਕ
ਉਪਾਵੈ। ੩ ਸੋ ਪੀਤਿ ਤਜੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ

ਆਤਮਾਮਹਿਸੋਧੈ। ਗਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ। ਉਸੁ
 ਪੀਤਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ। ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰ
 ਦੈਬਸਾਵੈ। ਸੋਪੀਤਿਤੁਫਿਰਿਜੇਨਿਨਾਮਾਵੈ। ਬਿਦਪੁਰ।
 ਨਸਿਮਿਉਭੁਭੈਮੂਲਾ। ਸੁਖਮਾਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੁਲਾਚ
 ਹਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸਾ। ਨਾਨਕਉਸੁਪੀਤਿਤਕਉ
 ਸਦਾਅਵੇਸਾ। ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ।
 ਉਹੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੇਕੋਉਨਾਮਾ। ਜੋਜੇਜਪੇਤਿਸਕੈ
 ਗਾਤਿਹੋਇ। ਸਾਧਸਿਗੰਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ। ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਅੰਤੁਰਿਉਰਧਾਰੈ। ਪਸੁਪੇਤੁਮੁਖਦਪਾਥਰਕਉ
 ਤਾਰੈ। ਸਰਬਰੋਗਕਾਮਉਖਦੁਨਾਮੁ। ਕਾਲਿਅਮਾਦਾਹੁਪਮੰ

ਗਲਗੁਣਗਾਮਾ ਕਾਹੁਜੁਗਤਿਕਿਤੈਨਪਾਈਐਪਰਮਿ॥੪੩
 ਨਨਕਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਮਿ॥੫॥
 ਜਿਸਕੈਮਾਨਿਪਰਬਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥੬॥ਤਿਸਕਾਨਮੁ
 ਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁ॥ਅਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆ॥੭॥
 ਦਾਸਦਸਿਤੁਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਨਿਕਟਿ
 ਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ॥ਸੇਦਾਸਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥ਅਪੁ
 ਨੇਦਾਸਕਉਆਪਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭੁ
 ਸੇਈਪਰੈ॥ਸਗਲਸਿਗੀਅਤਮਉਦਾਸੁ॥ਐਸੀਜੁ
 ਗਤਿਨਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੮॥ਪਭਕੀਆਗੀਆਅਤ
 ਮਹਿਤਾਵੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਊਕਹਾਵੈ॥ਤੈਸਾਹ

48
ਖੁਤੈ ਸਾਓ ਚੁਸੇਗੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ
ਤੈ ਸਾਸੁ ਵਰਨੁ ਤੈ ਸੀਉ ਚੁਮਾਟੀ ਤੈ ਸਾਮੀ ਮਿਤੁ ਤੈ ਸੀਉ
ਖੁਖਾਟੀ ਤੈ ਸਾਮਾਨੁ ਤੈ ਸਾਮਾਭਿਮਾਨੁ ਤੈ ਸਾਰਿ ਕੁ
ਤੈ ਸਾਰਾ ਜਾਨੁ ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਾਤਿ ਨਨ
ਕਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪਾਰ
ਬਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਊ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਗਏ ਤੈ
ਸਾਤਿ ਨਨਾਉ ਮਾਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੇਗੁ ਪਭ
ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿਹੋਗੁ ਪਸਰਿਓ ਮਾਪਿਹੋਇ ਮ
ਨਤਰੰਗੁ ਲਖੇ ਨਜਾਹਿ ਪਾਰ ਬਹਮ ਕੇ ਗਾਜੈ
ਸੀਮਾਤਿ ਦੇਇਤੈ ਸਾਪਰਗਾਜਾ ਪਰ ਬਹਮੁ ਕਰਤ

ਸਦਾ

੫੫

ਅਬਿਨਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਜਿਮਰਿਸਿ ੪੪
ਮਰਿਨਾਨਕੁ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੯॥ ਸੁਲੋਕੁ ਉਸਤੁ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ਨਾ
ਨਕਰਚਨਾ ਪੁਰੁਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਆਨੰਦ ਪਰਕੁ
ਗ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੁਏ ਤੀਰਥ
ਵਾਸੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨੁ ਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਬੇਦ ਕੇ ਸੇਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਰਹੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਅਤੁ ਮਧਿ ਮਾਨ ਪਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਥਿ ਕਾਬਿ
ਬੀਚਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮਧਿ ਮਾਵਹਿ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਦਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੁ
 ਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ
 ਮਾਤੁ ਮਨਿ ਕੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦਰਬ ਕਥਿ ਹਿਰ
 ਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੁਖ ਨਾ ਕਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾ
 ਏ ਅਸਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭੁ ਮਾਹਿ
 ॥ ਜਿ ਤੁ ਜਿ ਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿ ਤੁ ਤਿ ਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ
 ਤੇ ਕੀਜੈ ਕਰਤਾਰ ਚਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਪੰਜ
 ਤੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਜੇ ਰਸ ਰੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਪੰਥੀ ਸਰਪਉ ਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਗ ਬਿਰਖ

ਨਿਪ ਜਾਏ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਨ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤਰਾ। ਕਈ ੪੫
 ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂਮੰਡਲ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅਰ ਭੂਰਨਖ
 ਤਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿਛਤਾ। ਸਗਲ
 ਸਮਗੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਪਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਜਿ ਸੁਭ ਵੈਸੁ
 ਸੁਤਿ ਸੁਨਿ ਸਤਾਏ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸਤਾਮ ਸਾਤੁ ਕ
 । ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ। ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪਕਾਰ ਜਿਤ
 । ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਰਜੀਵੈ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ
 ਭਵਰਨ ਬੀਵੈ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਪਾ ਕੰਨ ਰਪਿ ਸਾਚਾ॥॥
 । ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪੇਤੁ ਕਰੀ ਮਰਾਚਾ। ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੇ ਸ

ਭਉ ਤੇ ਦਰਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਾਲਿ ਪਤੁ ਰਹਿ ਮਾਭ
 ਰਪੁ ਰਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰ
 ਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਹਿਜੀਵ ਹਿ ਮਰ
 ਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠ
 ਤਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਲਿ ਬਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਕੀਟੇ ਪਨਵੰਤਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ
 ਚਿਤਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਭਾਵਾਤ ਹਰਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਭੁ
 ਕਿਛੁ ਪਭ ਕੋਹਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥
 ਗਮਨਾ ਮਸੀਰਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੁਰ
 ਕਉ ਬੋਜੀ ਤੇ ॥ ਮਾਤਾ ਮਾਹਿ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਲ ਹੀਤੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪਭਾਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿ
 ਲਿਓ ਪੁਰਾ ਆਬਿਨਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤੁ
 ਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਮਾਤਿ ਨ ਲਾਗਾਰੰਗੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋ
 ਏ ਆਪਿ ਸੁਖ ਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਪਾਨਿ ਪੀਨਿ ॥
 ੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਮਰੁਖੰਤੁ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਰੁ
 ਸਕੁ ਹਮਰਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਇ ਮਵਤਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੁ
 ਗਾਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਰਾ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਇ
 ਪੁਰ ਤੋਹੋਇ ਪੁਰ ਮਾਹਿਸ ਮਾਤਿ ॥ ਤਾਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾ
 ਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਜੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਈ

ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸਾ। ਤਿਨ ਹੋਵਤਾ ਅਤਮ ਪਾ
 ਰਗਾਸਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਤੁਤ ਕੇ ਬੇਤੇ। ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ
 ਏ ਕੇਨੇ ਤੇ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਪੀ ਵਹਿ। ਅਮਰ ਭ
 ਏ ਸਦਾ ਸਦੀ ਜੀਵਹਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵ
 ਹਿ। ਅਤਮ ਗੁਣ ਸਿਉ ਪਿਸਹਿ ਸਮਾਵਹਿ। ਅਪੁ
 ਨੇ ਜਨ ਕਉ ਜਾਸਿ ਜਾਸਿ ਸਮਾਹੈ। ਨਨਕ ਭਇ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪਰੁ ਏ ਕੁਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ।
 ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ ਹਾਰੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ
 ਮਲਿ ਸਾਇ। १ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ॥

47 ਕਰਨਕਰਾਂਵਨਕਰਨੈਜੇਗੁ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈਸੇਈਹੋਗੁ ਥਿ ੪੭
 ਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਗੁ ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਗਵਾਰ
 ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਾਰਿਹਵੈ ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾ
 ਵੈ ਹੁਕਮੇਉਚਨੀਚਾਬਿਉਹਾਰਾ ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪ
 ਰਕਾਰਾ ਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਅਪਨੀਵਰਿਅਈ ਨਨਕ
 ਸਭਮਹਿਰਹਿਅਸਮਾਈ ੧ ਪਭਭਵੈਮਨੁਖਗਤਿ
 ਪਾਵੈ ਪਭਭਵੈਤੁਪਬਰਤਗਵੈ ਪਭਭਵੈਬਿਨੁਸਾ
 ਸਤੇਗਖੈ ਪਭਭਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ ਪਭਭਵੈਤਪ
 ਤਿਤਉਧਰੈ ਅਪਿਕਰੈਅਪਨਈਚਾਰੈ ਦੁਹਸਿਰਿ
 ਅਕਾਅਪਿਜੁਅਮੀ ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ

47A ਜੇਭਵੈਸੋਕਾਰਕਰਵੈ। ਨਨਕਦਿਸਟੀਅਵਰਨਅਵੈ।
ਕਾਕਹਮਨੁਖਤੇਕਿਅਹੋਇਆਵੈ। ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੋਈਕ
ਰਵੈ। ਇਸਕੋਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭਾਕਿਛੁਲੇਇ। ਜੇਤਿਸੁਭ
ਵੈਸੋਈਕਰੇਇ। ਅਨਜਨਤਾਬਿਖਿਆਮਾਹਿਰਚੈ। ਜੇ
ਜਾਨਤਾਮਾਪਨਾਪਬਚੈ। ਰੁਗਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਜਿ
ਧਾਵੈ। ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੀਟਾਢਿਰਿਆਵੈ। ਕਾਗਿਕਿ
ਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ। ਨਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿ
ਮਿਲੇਇ। ਤਾਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਜਾਪਾਰ
ਬਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਜਾਕਾਦਿਸਟਕਛੁਨਅਵੈ।
ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਕਾਲਦਹਦਿਸਪਗਾਟਾਵੈ। ਜਾਕਉਅਪੁ

ਨੀ ਕਰੇ ਬਖਸੀਸਾ ਤਾ ਕਾਲੇ ਖਨਗਨੈ ਜਗਦੀਸ
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਇਆ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੂਰ
 ਨ ਬਹਮ ਪੰਗਾਜਾ ਅਪਨੀ ਬਲਤੁਆ ਪਿਬਨਾਇ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦੇਖਿ ਬਰਾਈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲ ਨਾ ਹੀਇ
 ਸੁਹਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਅਗਿਆ ॥
 ਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫਨਿ ਬੀ
 ਉ ॥ ਕਬਹੂ ਚਨੀ ਚਮਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੇਗ ਹਰ
 ਖਰੀਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦ ਬਿਉ ਹਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂ
 ਉਰਾ ਅਕਾਸ ਪਇਆ ਲਿ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬਹਮ ਬੀ
 ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿਮਿਲਾਵਣ ਹਾਰਾ ॥ ਪਾਕਬਹੂ

ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ। ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰੰਗ
 ਤਿ। ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲਾ। ਕਬਹੂ ਸਰਬ
 ਕੀ ਹਿਤ ਰਵਲਾ। ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਵਰਗ ਜਾ। ਕਬ
 ਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾਸਾ ਜਾ। ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮ
 ਹਿ ਆਵੈ। ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਨਾ ਕਹਾਵੈ। ਜਿਉ ਪਭੁ
 ਰਾਖੈ ਤਿਵਹੀ ਰਹੈ। ਹਰਪਸਾ ਦਿਨਾਨ ਕਸਚੁ ਕਹੈ।
 ੬। ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤ ਕਰੈ ਬਖਾਨੁ। ਕਬਹੂ ਮੋਨਿ
 ਪਾਰੀਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ। ਕਬਹੂ ਤਟਤੀਰ ਬਇਸਨਾਨੁ।
 ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਮੁਖਿ ਆਗਿਆਨੁ। ਕਬਹੂ ਕ੍ਰ
 ਟਹਸਾਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ। ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ

49 ਭਰਮੇਰਗੀਆ ਨਨਾਰੂਪਾਜਿਉਸ੍ਵਾਗੀਦਿਖਾਵੈ॥ਜਿ ੪੮
 ਉਪਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨ ਚਾਵੈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ॥
 ਨਨਕੁਕਦੂਜਾਮਵਰਨਕੋਇ॥ਕਬਹੁਸਾਪਸੀਗਤਿ
 ਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਾਵੈ॥ਅੰਤਰਿ
 ਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸਾ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਾਹੀਥਿ
 ਨਾਸਾ॥ਅਨਤਨਨਮਿਰਤੇਇਕਰੀਗਾ॥ਸਦਾਬਸਹਿਪ
 ਰਬਹੁਮਕੋਸੀਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾ
 ਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੀਗਿਜੇਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟੇਗਏਗਵਨੁ
 ਪਾਏਬਿਸਰਾਂ॥ਨਨਕਪਰਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨਾ ੨੧॥੧
 ॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਰਿਤੇਲੇ

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹਿਕਾਰੀ ਆਨਨ ਕਰਗਰ ਬਿਗਲੇ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਜਾਓ ਆਭਿਆਨੁ ॥
 ਸੇਨ ਕਪਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੇਜੇ ਬਨਵੈ
 ਤੁ ॥ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾਜੀ ਤੁ ॥ ਆਪ ਜਕੁ ਉਕਰਮਵੈ
 ਤੁ ਕਹਵੈ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜਨਿ ਕੁਮਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ
 ਕਾਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗੰਧੀ ਬੀਬਸਾਵੈ ॥ ਨਨ
 ਕਈ ਗਾਮੁ ਕਾਤਿ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਧਨਵੰਤ ਹੋਇ
 ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ ਤਿਨੁ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਸੀ ਗਿਨ ਜਾਵੈ ॥
 ਬਹੁ ਲਖੁ ਕਾਰਿਆਨੁ ਖਉ ਪਰਿ ਕਰੈ ਆਜਾਪਲ

50 ਭੀਤਰਿਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ਸਭਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲ 40
 ਵੰਤੁ ਆਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭੁਸਮੰਤੁ ਆਕਿ ਸੈਨ ਬਦੈ
 ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਉ ਕਰੇ ਖਾਮਾਰੀ
 ਗੁਰਪਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ
 ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁ
 ਮੁਖਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ਅਨਿਕਤ ਪਸਿਆ ਕਰੇ
 ਅਹੰਕਾਰਾ ਨਰਕ ਚੁਰਗਾ ਫਿਰਿ ਟਿਰਿ ਮਵਤਾਗ ॥
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਮਾਤਮਨ ਹੀ ਵਢੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
 ਹੁਕੈ ਸੋ ਗਵੈ ॥ ਆਪਸਕ ਉਜੈ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਭੁ
 ਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀਰੇਨ ਜਾਂਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

50A

ਕਹੁ ਨਨਕਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗ
ਜਨੈ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨ
ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬਾ ਏਹੁ ਜਨੈ ਮੇਰਿ ਕੁਕਰਤਾ ॥ ਤਬ
ਲਗੁ ਗਰਬੁ ਜੇ ਨਿਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਰੋ ਕਉ ਏ
ਰੀ ਮੀਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਜਬ
ਲਗੁ ਮੋਹਮਗਨ ਸਿਰਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪਰਮਰਾ
ਇਦੋਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪਰਾਕਿਰਪ ਤੇ ਬੀਧਨ ਤੁਟੈ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹਸਰ ਖਟੈ ਲਖ
ਕਉ ਭਠਿਧਾਵੈ ॥ ਤਿਪਤਿ ਨਾਮ ਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾ
ਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਕਰੇ ਗਬਿਖਿ ਮਾਕੇ ਕਰੈ ਗਨਹ

ਤਿਪਤਾਵੇਖਪਿਖਪਿਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾਸੀਤੇਖਨਹੀਕੋਉ
 ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨਮਨੈਬਬਿਰਬੇਸਭਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮਰੰਗ
 ਸਰਬਜੁਖੁਹੋਇ ॥ ਬਰੁਭਾਗੀਕਿਸੈਪਗਪਤਿਹੋਇ
 ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੋਆਪਿ ॥ ਸਦਾਸਦਾਨਕਰ
 ਰਿਜਾਪਿਪਾਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਗਗ ॥ ਇਸ
 ਕੋਹਾਬਿਕਰਾਵੀਚਾਗੁ ॥ ਜੇਸੀਵਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਹ
 ਈ ॥ ਆਪੋਆਪਿਆਪਿਪਰਸੇਇ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕੀ
 ਨੈਜੁਆਪਨੈਰੰਗਿ ॥ ਸਰੁਤੇਦੁਰਿਸਰੁਹੁਕੈਸੀਗੰ ॥ ਬੁ
 ਝੈਦੇਖੇਕਰੈਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪਹਿਏਕਾਆਪਹਿਅ
 ਨੈਕਾ ॥ ਮਰੈਨਾਬਿਨਸੈ ॥ ਆਵੈਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਦਹਿ
 ਰਹਿਅਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਅ

ਪਿਆਪਯੋਗਦਿਆਸਭਕੈਸਾਥਿ। ਅਪਿਕੀ
 ਨਾਅਪਨਥਿਸਥਾਗੁ। ਸਰੂਕਛੁਓਸਕਓਹੁਕਰ
 ਨੈਹਾਗੁ। ਉਸਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ। ਬਨਥ
 ਨਿਤਰਿਏਕੈਜੇਇ। ਅਪੁਨੇਚਲਿਤੁਆਪਿਕਰਦੇ
 ਹਾਗੁ। ਕਉਤੁਕਕਰੈਰਗਮਪਾਗਮਨਮਹਿਅ०
 ਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ। ਨਨਕਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨ
 ਜਾਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੁਸੁਆਮੀ॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵ। ਧਿਆਨੀ। ਸਚੁਸਚੁਸਚੁ
 ਸਰੂਕੀਨਾ। ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈ। ਬਿਰਲੇਚੀਨਾ। ਭੁਲ०
 ਭੁਲਾਭੁਲਾਤੇਗਰੁਪਾ। ਅਤਿਸੁਦਰਮਪਾਗਮ
 ਨੁਪਾ। ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਇ

ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸੁਨੀ ਸਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਪਾਵਿ ਤੁਪਾਵਿ
 ਤੁਪਾਵਿ ਤੁਪੁਨੀ ਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪੀਤਿ
 ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਤੁ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ
 ਜਨੁ ਉਪਰਨੁ ਹਾਰੈ ॥ ਸਿਤੁ ਕੀਨਿ ਦਾਨ ਨਕਾ ਬਹੁ
 ਰਿਬਹੁ ਰਿ ਅਵਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਸਿਤੁ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਆਰਜਾ ਪਾਟੈ ॥ ਸਿਤੁ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਜ
 ਮਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸਿਤੁ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਸੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
 ਸਿਤੁ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਨਰਕ ਮਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਿਤੁ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਮ
 ਤਿ ਹੋਇ ਲੀਨਾ ॥ ਸਿਤੁ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਸੋਭੁ ਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਸਿਤੁ ਕੈ
 ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਿਤੁ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਬਾਨ ਬ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ

52A

ਸਿਤਕਿਰਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ। ਨਾਨਕਸਿਤਸਿਗਿ
 ਨਿਦਕੁਰੀਤਰੈ॥ ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਤੇਮੁਖਭਵੈ। ਸਿਤ
 ਨਕੈਦੁਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ। ਸਿਤਨਕੈਦੁਖਨਿ
 ਸਰਪਜੇਨਿਪਾਇ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੇਨਿ
 ਕ੍ਰਿਮਾਇ। ਸਿਤਨਕੈਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਜਨਾਮਹਿਜਲੈ॥
 ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਿਸਭੁਕਛਲੈ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਿਤੇਜਸ
 ਭੁਜਾਇ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ। ਸਿਤਕੈ
 ਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਸਿਤਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗ
 ਤ੍ਰਿਪਾਹਿ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਮਹਾਮਤਤਾਈ॥ ਸਿਤ
 ਕਾਨਿਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁ

ਮਹਾਹਤਿਆਗਾ ਸਿਤਕਾਨਿੰਦ ਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ
 ਸਿਤਕਾਨਿੰਦ ਕੁਗਜਤੇਹੀਨਾ ਸਿਤਕਾਨਿੰਦ ਕੁਦਖੀ
 ਆਮਰੁਦੀਨਾ ਸਿਤਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬਰੋਗਾ
 ਸਿਤਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇਗਾ ਸਿਤਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇ
 ਖਮਹਿੰਦੇ ਖਾਨਾਨਕ ਸਿਤਭਵੇਤਾ ਉਸਕਾ ਭੀ ਹੋਇੰ
 ਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇ ਖੀ ਸਦਾ ਅਪਾਵਿਤਾ ਸਿਤਕਾ ਦੇ
 ਖੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨਹੀ ਮਿਤਾ ਸਿਤਕੇ ਦੇ ਖੀ ਕਉ ਭਨੁਲਾ ॥
 ਗੋ ਸਿਤਕੇ ਦੇ ਖੀ ਕਉ ਸਰੁਤਿ ਆਗੋ ਸਿਤਕਾ ਦੇ
 ਖੀ ਮਹਾਮਹਿਕਾਗੀ ਸਿਤਕਾ ਦੇ ਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ
 ਸਿਤਕਾ ਦੇ ਖੀ ਜਨਮੇ ਮੈਂਗੈ ਸਿਤਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇਫ

ਬੈ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾ ਹੀ ਠਾਉ। ਨਾਨਕ ਸਿਤ ਭਾਵੈ ਤਾ
 ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ। ੪। ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਅਪ ਬੀ ਚਤੇ ਟੁਟੈ।
 ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਿਤੇ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੈ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕ
 ਉਠੈ ਦਿਅਨ ਕੁਮਾਈ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਉਤ੍ਰਿ
 ਪਾਈ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੋਝਾ। ਜਿਉ ਸਾਸ
 ਬਿਨਾ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀਲੇ ਬਾ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀਜਤ
 ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ। ਮਾਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ॥
 ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰ ਨ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ। ਨਾਨਕ
 ਸਿਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲਾਏ ਉਥਾਹਿ। ਪ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਏਉ
 ਬਿਲ ਲਾਇ। ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਰੂ ਨ ਮਛੁ ਲੀਤ ਰਛੁ॥

ਇਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾਨ ਹੀ ਗਯੋ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕੁਈ ਪਾਸਿ ॥
 ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੇ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੁਝਾ ॥
 ਤੁਤਿ ਲਖੇ ਤਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਪਗ ਅਤਰ
 ਹਤਾ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿ
 ਦਕ ਕਾ ਪੁਰਿ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ
 ਈ ਬਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜੁ ਪੁਰੇ ਇਜਾਇ ॥
 ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸਭਾਇ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇ
 ਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈ ਮੋ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਨਮਰੈ ਨਜੀਵ ॥
 ਈ ਮੋ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨਾਸਾ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇ
 ਖੀ ਉਠਿ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਤਿਸੈ ਕੋਇ
 ਜੈ ਸਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਇ ਹੋਇ ॥ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨਮੋ

ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੇਇ ॥ ਸਰੁਪਟਾ ਤਿਸ ਕੇ
 ਚਹੁ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ ॥
 ਪਭ ਕੀਉ ਸਤੁ ਤਿਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਗਿਧਿ
 ਮਾਵਹੁ ਜਾ ਸਿਗਿ ਗਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ
 ਕੀਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋਈਆ ॥ ਮਾਪਨਾ ਖੇਲੁ
 ਮਾਪਿ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉ ਨੁਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਮਾਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬ
 ਰਭਾ ਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥ ੨੧ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਤੁਜਹੁ ਜਿਅਨ ਪਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਜਿਮਰਹੁ ਹਰਿਹ
 ਰਿਗਇ ॥ ਏਕਾ ਅਸਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ
 ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ॥

ਆਨੁਖ ਕੀਟੇ ਕ ਬਿਥੀ ਸਭੁ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕਉ
 ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀ ਅੇਰ ਹੋ ਅਪਾਇ ॥
 ਬਹੁ ਰਿ ਨ ਤਿਸ ਨਾਲ ਗੋ ਆਇ ॥ ਆਰੈ ਗਖੈ ਏਕੈ
 ਆਪਿ ॥ ਆਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਗਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕ
 ਹੁ ਕਮੁ ਬਾਇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੀਰਿ
 ਪਾਗੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਜੈ ॥ ਨਾ
 ਨ ਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤੁ ਤਿਸ ਨਾਮ
 ਹਿ ਕਰਿ ਨੈਰ ਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ
 ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਨਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਜੁ ਹੋਲ
 ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨ ਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾ ਕੁਰ ਕਾਰਿਗੁ ॥

ਸਾਧਸਿਗਿਬਿਨਸੈਸਭੁਸਿਗਾ। ਚਰਨਚਲਉਮੰ॥
 ਰਗਿਗੋਬਿੰਦਾਮਿਟਾਉਪਾਪਜਪੀ। ਮੇਹਗਿਬਿ
 ਦਾ। ਕਰਹਰਿਕਰਮਸ੍ਵਦਨਿਹਰਿਕਥਾ। ਹਰਿਦਰ
 ਗਹਨਾਨਕਉਜਲਮਥਾ॥ ਬਡਭਾਗਤਿਜਨਨ
 ਗਮਾਹਿ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ। ਰਾਮਨੰ॥
 ਮਜੇਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ। ਸਿਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ
 ਮਨਿਤੁਨਿਮਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ। ਸਦਾਸਦਾ
 ਜਾਨਹੁਤੇਜੁਖੀ। ਏਕੋਏਕਏਕਪਛਾਨੈ। ਇਤਉ
 ਤਕੀਓਹੁਸੇਈਜਾਨੈ। ਨਾਮਸਿਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁ
 ਮਾਨਿਮਾ। ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥

੩ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜ
 ਨਹੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿਹ ਗਿਹ ਰਿਜ ਸੁਕ
 ਹਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤਾ ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇ ਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥ ਗਿਹ ਸਤੁ ਮਹਿ ਜੋਇ
 ਨਿਰਥਾਨੁ ॥ ਏਕੁ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ॥ ਆਸਾ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੀ ਕਟੀ ॥ ਐਜ ਮਕੀ ਫਾਸ ॥ ਪਾਰਬਹਾਮ ਕੀ ਜਿਸੁ
 ਮਨਿ ਭੂਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਹਿ ਨ ਲਾਗ ਹਿ ਵੂਖੀ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸਿਤੁ ਸੁਹੇ
 ਲਾਨ ॥ ਹੀਰੂ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਭੁ ਆਪੁ ਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ
 ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਰੂਹੈ ॥ ਜੈ ਸਾਸਾ ਤੈ ਸਾ ਵਿਸਟਾਇ

ਇਆਮਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਜਮਾਇਆ
 ਜੋਧਤਜੋਧਤਜੋਧਤਸੀਤ੍ਰਿਆਗੁਰਪਸਾਦਿਤ
 ਤੁਸਤੁਬੁਇਆਜਬਦੇਖਉਤਬਸਤੁਕਿਛੁਲੁ
 ਨਨਕਸੋਖਮੁਸੋਈਅਸਬੁਲੁਪਾਨਗਕਿਛੁਜ
 ਨਮੇਨਗਕਿਛੁਮਰੈਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕ
 ਰੈਆਵਨੁਜਾਵਨੁਵਿਸਟਿਅਨਵਿਸਟਿਆਗਿ
 ਆਕਾਰੀਧਾਰੀਜਤੁਸਿਸਟਿਆਪੋਆਪਿਸਗਲ
 ਮਹਿਆਪਿਆਮਨਿਕੁਜਗਤਿਗਚਿਥਾਪਿਉਥ
 ਪਿਆਮਥਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾਧਾਰਦਧਾਰਿਰ
 ਹਿਥਿਬਹਮੰਡਾਅਲਖਾਮਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤਾਪ

ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਕਜਪਾ ॥ ਜਿਨਪਭੁਜਤਾਉ
 ਸੇਭਾਵੰਤਾ ਸਗਲਸੇਸਾਰੁ ਉਪਰੈਤਿਨਮਤਿ ਪਭਕੇ
 ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨਾ ਪਭਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸ
 ਰਨਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁਸ
 ਪਿਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ
 ਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖੁ ਉਤ੍ਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਕਿ ਛੁਕਰੈ ਸੁਪਭਕੈ ਰੀਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸ
 ਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋਹੇਇ ॥ ਕਰਵੈ ਹਾਰੁ ਪਛੁ
 ਵੈ ਸੋਇ ॥ ਪਭਕਾ ਕੀ ਆਜਨ ਮੀਠਲ ਗਾਨਾ ॥ ਜੇ

ਸਾਸਤੈ ਸਾਵਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸਤੇ ਉਪਜੇਤਿ ਸੁਮਾਹਿ
 ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖਨਿ ਪਾਨ ਉਨਹੁ ਬਨਿ ਮਾਏ
 ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੈ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਭਜ
 ਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਭ
 ਰਪੁ ਰਪੁ ਭੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨ ਹਾਰਾ ॥ ਜਕੋ ਸਿਮਰਿ
 ਉਪਰੀ ॥ ਮੇਨਾਨ ਕਉਤਿ ਸੁਖਾਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ਅਸਟਪਦੁ
 ॥ ੧ ॥ ਟੁਟੀ ਗਢ ਨਹਾਰੀ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ
 ਪਾਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ॥ ਤਿਸਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ
 ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਭੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾ ਆਪ

ਨਕੀਅਕਛੂਨਹੋਇ। ਜੇਸਉਪਨੀਲਚੈਕੋਇ॥
 ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਅਗਤਿਨਾਨਕਜੀ
 ਏਕਹਰਿਨਾਅ॥ ੧॥ ਰੂਪਵੰਤਹੋਇਨਾਹੀਸੇਹੈ॥ ਪਭਕੀ
 ਜੋਤਿਸਗਲਪਟਸੇਹੈ॥ ਧਨਵੰਤਹੋਇਕਿਅਕੋਗ
 ਰਬੈ॥ ਜਾਸਤੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀ॥ ਆਦਰਬੈ॥ ਅਤਿ
 ਸੁਗਜੇਕੋਉਕਹਾਵੈ॥ ਪਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਧਾਵੈ॥
 ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾਤਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਾਨੈਗਾਵਾਰੁ॥
 ਜਿਉਗੁਰਪਸਾਦਿਤੁਟੈਹਉਰੋਗੁ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨੁਸਦ
 ਅਰੇਗੁ॥ ੨॥ ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਬਾਮੇਖੀਮਨੁ॥ ਤਿਉਗੁਰ
 ਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਖੀਮਨੁ॥ ਜਿਉਪਾਖਾਣਨਾਵਚ

ਕਿਤਰੈ। ਪਾਣੀ ਗੁਰਚਰਦਲ ਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ। ਜਿ
 ਉਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ। ਗੁਰਦਸਨੁ ਦੇਖਿ
 ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ। ਜਿਉ ਮਹਾਉਦਿ। ਆਨਮਹਿ
 ਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ। ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੀਗੀ। ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ
 ਗਟਾਵੈ। ਤਿਨ ਸਿਤ ਨ ਕੀਥਾ ਛੁਓ ਪੂਰਿ। ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ। ਤਾ ਅਨੁਰਖ ਕਾ ਹੋ ਬਿਲ ਲਾਣੀ। ਐ
 ਪੁਰਬ ਲਿਖੈ ਕਾਲਿਖਿ। ਮਾਪਾਣੀ ਐ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ
 ਭੁਦੇਵ ਨਹਾਰਾ। ਮਵਰਤਿ। ਆਗਿ ਤੁਤਿ ਸਹਿ। ਚਿਤਾਰ
 ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖ ਮਾਨਾ। ਭੁਲਾ ਕਾ ਹੋ ਫਿਰਹਿ। ਅਤੁ
 ਨਾ ਕਉ ਨ ਬਸਤੁ। ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੀਗੀ। ਲਪਟਿ ਰਹਿ।

ਰਸਿਲੇਭੀ ਪਤੰਗਾ ਰਾਮਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਤਿ ਜੇਤੀ ਪਰਿਜਾਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰਕ
 ਉਲੈ ਨਿਤੁ ਆਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਸੀਤਨ ਪਰਿਪਾਇਆ॥
 ਤੁਜਿ ਮੰਭਿ ਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਜੋਲਿ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮ
 ਹਿਤੋ ਲਿ॥ ਲਾਇਖੇ ਪਸੀਤੁ ਹਸਿ ਗੀਚਾਲਾ॥ ਅਵਗਤਿ
 ਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੀ ਜਾਲਾ॥ ਧੀਨਿ ਪੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥
 ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਇ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲੁ॥
 ਵਾਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੈ॥ ਪ॥ ਚਰਨ ਸਾ
 ਧਕੇ ਧੋਇਏ ਧੀਧੀਧੀ॥ ਮਰਪਿ ਸਾਧਕ ਉਮਾ ਪਨਾਜੀ
 ਓ॥ ਸਾਧਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਜਨਾਨੁ॥ ਸਾਧਉ ਪਰਿਜਾ

ਈਐਕਰਬਾਨੁ ਸਾਧਜੇਵਾਰੁ ਭਾਗੀਪਾਣੀਐਐਸਾ
 ਧਸੀਗੋਹਰਿਕੀਰਤੁਨੁਗਾਈਐਐਅਨਿਕਬਿਪਰ
 ਤੇਸਾਧੁਰਾਖੇਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮਿਤਰਸੁਚਾਖੇ
 ਓਟਗੋਹੀਸਿਤਹਿਦਰਿਆਇਆਸਰਬਸੁਖਨਾਨ
 ਕਤਿਹਪਾਇਆ੬ਅਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰਾ
 ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤੁਆਧਾਰਾਸਰਬਨਿਪਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿ
 ਸਟੀਮਾਹਿਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਲਾਪਾਹਿਸਭਾਕਿ
 ਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੇਗੁਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੇਅੰ०
 ਨਹੋਗੁਜਪਿਜਨਜਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੇਲੀਸਭਤੇਊਚ
 ਨਿਰਮਲਇਹੁਕਰਲੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾ

ਮੁਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥੀਆ ॥ ਜਾ ਕੋ
 ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਅਵੈ ਹਰਿ ਪਤ
 ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਜੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਿਰ
 ਦੇ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਚ ਕਰਲੀ ਸਚਤਾ ਕੀ ਰਹਤਾ ॥ ਸਚ ਹਿਰ
 ਦੇ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ ॥ ਸਾਚੀ ਵੈਸਟਿ ਸਾਚਾ ਅਕਾਰੁ ॥ ਸ
 ਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ
 ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮॥੧੫॥੧
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪਤ
 ਭਿਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਨਾ ਨਕਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪਨਾ
 ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪਭੂ ਮਨ ਮਾਹਿਰਾਧੁ ॥

ਅਨੁਖਕੀਤੁਪੀਤਿਤਿਆਗੁ ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ
 ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇਆਆਪੇਕੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ
 ਗਹਿਰਗੀਭੀਰਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
 ਰੁਗੋਇਦਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਬਖਸਿਦਾਸ
 ਪਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉਨਾਨਕਕੋਮਨਿਟਿਹੁਅਨਰਾਭੀ
 ਅਨਸਾਪੂਰਨਸਰਨਜੇਗੁਜੇਕ੍ਰਿਪਾਇਸੋਈਹੋਗੁ
 ਹਰਨਭਰਨਜਾਂਕਾਨੇਤੁਫੇਗੁਤਿਸਕਾਮੰਤੁਨਜਾਨੈਹੋਗੁ
 ਅਨਦੁਖਮੰਗਲਸਦਜਾਕੋਸਰਬਬੋਕਸੁਨੀਅਹਿ
 ਪਰਿਤਾਕੋਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀਤਪਮਹਿ
 ਤਪੀਸਰਗਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀਪਿਆਇਪਿਆਇ

62 ਭਗਤ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ॥੬੨॥
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਂ ਕੀਲੀ ਲਾਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥
 ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿਜਾ ॥
 ਨੈਪੁਤਾ ॥ ਸਗਲ ਪਰੇਣੀ ਅਪੁਨੈ ਸੁਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗਿਆ ॥
 ਨਾਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ॥
 ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਗਮਾਏ ॥ ਜਨਮ ਅਰੈ ॥
 ਫਿਰਿਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਉਚਨੀ ਚਤਿਸ ਕੈ ਅਸਥਾਨ ॥
 ਜੈਸਾ ਜਾਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ
 ਜਾਂ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਰੇਖ ਕਰਿ ਹਿਇ ਕਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ
 ਕੀਨੈ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਪਰੁ ਅਭਿਨਾਸੀਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ

ਚਲਿਤ ਕਰੇਖਿ ਨ ਮਾਹਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਪੁਰਨੁ ਸਭੁ
 ਠਾਇ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ਅੰਪਨਿ
 ਕੀ ਮਤਿ ਅਪੋਪਾਈ ਸਭੁ ਘਟਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਾਤਿ
 ਸਕੇ ਠਾਉ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਥਿ ॥੪॥
 ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਸ ਗਲੇ ਜੀਤਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬਹਾਮ
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮਿ ਮਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨਾਮ ਕੇ ਪ
 ਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਅਗਾਸ
 ਪਤਾਲ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ਨਾਮ ਕੇ ਪ
 ਰੇ ਪੁਰੀ ਅੰਸ ਭਰੁ ਵਨ ਨਾਮ ਕੇ ਸਿਰਿ ਉਪਰੇ ਸੁਨਿ
 ਸੁਰ ਵਨ ਕਰਿ ਰਿਰ ਪਾਜਿ ਸੁਆ ਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਈ

ਨਨਕਰ ਚਉਥੇ ਪਦਮ ਹਿਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ਪੁ
 ਸਾਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਾਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ਪਰਖੁ ਸਾਤਿ ਕੇ ਵਲ ਪ
 ਰਧਾਨੁ ਕਰਤੁ ਸਤਿ ਜਤਿ ਜਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਾਤਿ ਪੁਰ
 ਖਸਰੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ਸਾਤਿ ਕਰ ਮੁਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ
 ਸਾਤਿ ਮੁਲ ਸਾਤਿ ਸਤਿ ਭਿਤ ਪਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਣੀ ਨ
 ਰਮਲਾ ਨੈਰਮਲੀ ਜੇ ਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤੇ ਸਹਿ ਸਰਭ ਲਿ
 ਸਾਤਿ ਨ ਮੁਪਭ ਕਾ ਸੁਖੁ ਦਾਣੀ ਬਿਸਦੁ ਸਾਤਿ ਨ ਨ
 ਕਰਗਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ੬ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਉਪਦੇਸਾ ਸ
 ਸਾਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜ ਕੇ ਰਿਦੈ ਪਵੈ ਸਾ ਸਾਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੋ ਕੋ
 ਈ ਨਾਮ ਜਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਪਿ ਸਾਤ ਕੀ

ਅਸਭੁਸਤਿ॥ ਅਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ॥ ਅਜਿਸ
 ਕੀਸਿਸਟਿਸੁਕਰਦੇਹਾਹੁ॥ ਅਵਰਨਬੁਝਿਕਰਤੁਈ
 ਚਹੁ॥ ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆਨਾਨਕਜੇ
 ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਵਰਤੀਆ॥ ਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭ
 ਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਨਿਬੁਝਿਅਤਿਸੁਆਤਿਆ
 ਸੁਦਾ॥ ਪਰਕੈਰਿਗਿਗਾਚਿਅਨਰਹੇ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿ
 ਪਦਾਰਥਲਹੇ॥ ਓਇਦਾਤੇਦਖਕਾਟਨੇਹਾਗੇ॥ ਅਨਕੁ
 ਸੇਵਰੁਸੇਵਰਭਾਗੀ॥ ਅਨਕੈਸਿਗਿਏਕਾਲਿਵਲਾਗੀ
 ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਨਾ
 ਨਕਫਲਪਾਵੈ॥ ੨੧੬ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ॥

ਮਾਵਿਸ ਚੁਭੁਗਾਵਿਸ ਚੁ। ਚੈਭੀਸ ਚੁਨਾਨ ਕਹੋਸੀ
 ਭਿਸ ਚੁ ॥ = " " " ਮਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ॥
 ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਸਨ ਹਾਗ। ਪ੍ਰਜਾਸਤਿਸਤਿ ਸੇਵ
 ਦਾਗ। ਵਰਸਨੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪੇਖ ਨਹਾਗ। ਨਾਮੁ ਸਤਿ
 ਸਤਿਧਿਆਵਨੁ ਹਾਗ। ਆਪਿਸਤਿਸਤਿ ਸਭੁ ਪਾਰੇ
 ਮਾਪੇਗੁਲਾਮਾਪੇਗੁਲ ਕਾਰੀ। ਸਬਦੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰ
 ਥਕਤਾ। ਸਰਤਿਸਤਿਸਤਿ ਜਸੁ ਚੁਨਤਾ। ਬੁਝਨਹਾ
 ਰਕਉਸਤਿਸਤਿ ਜਭਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਇ।
 ॥ ਸਤਿਸਭੁ ਪੁਰਿਦੈ ਜਿਨਿਆਨਿਆ। ਕਰਨਕ ਰੰਗਨੁ
 ਨਿਮੁਲੁ ਪਛਾਨਿਆ। ਜਾਂਕੈ ਰਿਦੈ ਕਿਸਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ

ਆਤਤਗਿਆਨੁਤਿਜੁਮਨਿਪਗਟਾਇਆ ਭੈਭੈਨਿਰਭ
ਉਹਿਏਬਸਾਨਾ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਜੁਮਾਹਿਜਮਾਨਾ
ਬਸਤੁਆਹਿਲੇਬਸਤੁਗਭਾਣੀ। ਤਾਕੁਉਭਿੰਨਨਕਹ
ਨਾਜਾਈ। ਤੁਏਬੁਣਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕਾਨਾਰਾਇਨਅਲੇ
ਨਾਨਕਏਕਾਰਾਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕਾਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਠਾ
ਕੁਰਕਾਸੇਵਕਾਸਦਾਪੂਜਾਰੀ। ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਗਾ
ਲਗੀਤਿ। ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕਾਜਾਨੈਸਿਗਾ। ਪਭਕਾਸੇਵ
ਕੁਨਾਮਕੈਰੀਗਾ। ਸੇਵਕਕਉਪਭਪਾਲਨਹਾਰਾਸੇਵ
ਕਕੀਰਾਖੇਨਿਰੀਕਾਰਾ। ਸੇਸੇਵਕੁਜਿਦੁਦਾਇਆਪਭ
ਪਾਰੈ। ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਸਾਜਿਸਾਜਿਸਮਾਰੈ॥ ੩ ॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਦਾ ਕੋ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸ
 ਰਪ ਰਗਏ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਰਾਣੀ ॥ ਅ
 ਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਣੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪਿ
 ਪਤਿ ਰਾਖੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੇ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸੇ
 ਵਕ ਕਉ ਕੋਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚਤੇ ਉਚੈ ॥
 ਜੇ ਪੁਰ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਦ
 ਹਾਇ ਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ
 ਰਾਖੇ ॥ ਰੁਸਮ ਕਰੋਲ ਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ
 ਦਨ ਕਾ ਦੁਤਾ ਮਾਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਗਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥਾ ॥
 ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤ ਬਾਥਿ
 ਰਖੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀ

ਆਕਾਰਖਾਜੋਇ। ਕਹੋਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪਣੀ। ਜਪਿ
 ਨਾਨਕਪਭਅਲਖਵਿਰੁਣੀ। ਪ। ਬਾਰੰਬਾਰਖਰਪ
 ਭੁਜਪੀਐ। ਪੀਅੰਮਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ।
 ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ। ਤਿਸੁਕਿਛੁ
 ਅਵਰਨਹੀਵਿਸਟਾਇਆ। ਨਾਮੁਪਨੁਨਾਮੇਭੁਪੁ
 ਰੰਗੁ। ਨਾਮੇਸੁਖਹਰਿਨਾਮਕਾਸਿਗੁ। ਨਾਮਰਸਿਜੇਸੁ
 ਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ। ਅਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ। ਭੂਰ
 ਤਥੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾ
 ਮ। ६। ਬੋਲਹੁਸੁਤਿਹਬਾਦਿਨਰਾਤਿ। ਪ੍ਰਭਿਅ
 ਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ। ਕਰਹਿਭਗਤਿਆਤਮਕੋਚ
 ਇ। ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਹਹਰਿਸਮਾਇ। ਜੈਹੋਆ

ਹੇਵਤਸੋਜਾਨੈ। ਪਭਾਅਪਨੇਕਾਹੁਕਾਮਪਛਾਨੈ। ਤਿਸ
 ਕੀਅਹਿਮਾਕਊਨਬਖਾਨਊ। ਤਿਸਕਾਗੁਨਕਹਿਏਕ
 ਨਜਾਨਊ। ਅਠਪਹਰਪਭਥਜਹਿਹਜੁਰੇ। ਕਹੁਨ
 ਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ। ੧॥ ਅਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਓਹਿ।
 ਅਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ। ਜਿਨਿਜਾਨਿਆ
 ਅਪੁਨਾਪਭੁਪਛਾਤਾ। ਜੋਜਨੁਸਰਬਬੋਕਕਾਦਾਤਾ।
 ਤਿਸਕੀਜਗਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ। ਤਿਸਕੈਦਗਸਿ
 ਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ। ਅਵਗਸਿਆਨਪਸਗਲਿ
 ਛਾਤਾ। ਤਿਸਜਨਕੀਤੁਜੇਵਾਲਾਗੁ। ਅਵਨੁਜਾਨ
 ਨਹੋਵੀਤਿਗਾ। ਨਾਨਕਾਤਿਸੁਜਨਕੇਪੁਜਹੁਸਦਾਪੈਗਾ।

८॥११॥ ਜਲੇਕ੍ਰਾਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿ
 ਗੁਰਤਿਸਕਾਨਾਉ।ਤਿਸਕੈਸੈਗਿਸਿਖਉਪਰੈਨਨਕ
 ਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥१॥ ਅਸਟਪਦੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖ
 ਕੀਕਰੈਪਤਿਪਾਲਾ।ਸੇਵਕਕਉਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲ
 ਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਮਤਿਮਲਹਿਰੈ।ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿ
 ਨਾਮਉਚਰੈ।ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੋਬੰਧਨਕਾਟੈ।ਗੁਰ
 ਕਾਸਿਖਾਬਿਕਾਰਤੇਹਟੈ।ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾਮਪ
 ਨੁਦੇਇ।ਗੁਰਕਾਸਿਖਵਰੁਭਾਗੀਹੋਇ।ਸਤਿਗੁਰਸਿ
 ਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਿਖ
 ਕਉਜੀਆਨਾਲਿਜਮਾਰੈ॥१॥ ਗੁਰਕੈਗਿਹਿਜੇਵਕੁਜੇਰ

ਹੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗੀ ਆਮਨ ਮਹਿ ਜ ਹੈ॥ ਅਪ ਜ ਕਉ ੬੭
 ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿ ਦੈ ਸਦਾ ਧਿਆਵੈ॥
 ਅਨੁ ਬੈਠੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸਿ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਕਾਰਜਰ
 ਸਿ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹ ਕਾਮੀ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰ
 ਪਾਤਿਸੁ ਆਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ
 ਨਾਨਕ ਸੇਸੇਵ ਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ॥ ਵਾਈ ਸਬਿ ਸ
 ਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਨੈ॥ ਸੇਸੇਵ ਕੁ ਪਗੇ ਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾ
 ਨੈ॥ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ
 ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜੀ ਅੰਕਾ ਦਾ
 ਤਾ॥ ਅਠਪਹਰ ਪਾਰਬਰਹ ਮਹਿ ਗਿਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ

ਜਨੁ ਜਨਮ ਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨ ਹੀ ਕਛੁ
 ਰੁਗੁਮਾਸਹ ਸਾਸਿ ਅਨਪਲਾਇ ਅਨਜਾਈ ਮੇ॥
 ਨਾਨਕ ਮੇਸਾਗੁ ਰਬ ਰੁਭਾਗੀ ਪਾਈ ਮੇ॥ ੩॥
 ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਪੁਨੀਤਾ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਾਤਿ
 ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ। ਭੇਟਤਿ ਸਿਰਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ। ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਰਵੇ। ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਪਨੇ
 ਅਸਿ ਤੇਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀ ਅਲੇ। ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਓ
 ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸਿਤਾ ਗੁਣ
 ਬਿਅੰਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਵੇ
 ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ੪॥ ਜਿਹ ਕਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅ

ਨੇਕਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕਾ ਕਾ ਹੁ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁੰਚ
ਤੁਪਾਨੀ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰਾਨਿ ਰਬਾਨੀ ਨਿਗ
ਰਨਿ ਰਵੈ ਰਸੁ ਪਦਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿ ਨੈਨ ਪਾਈ
ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦ ਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿ
ਰਵੈ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪਨੈ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਸਾਇ ਐਸਾ ਪੁਰੁਜ ਪਨੇ ਪਾਇਹੁ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ
ਸੋਹੇਇ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸਾ ਜਾ ਕੈਸ
ਨਿਪ ਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ਅਠ ਪਹਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੋਇ
ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵ ਕਰਕੁ ਉਦੇਇ ਮੇਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸਿ

ਗਿਨਲੇਪੁ। ਅਨਮਾਹਿਰਾਖੇਹਰਿਹਰਿਟੇਕੁ। ਅੰਧਕਾਰ
 ਦੀਪਕਪਰਗਜੇ। ਨਾਨਕਭਰਮਸੇਹਦੁਖਤਹਤੇਨਾ
 ਜੇ। ੬। ਤੁਪਤਿਮਾਹਿਠਾਢਿਵਰਤਾਈ। ਅਨਦੁਭਇਅੰ
 ਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ। ਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਜੇ। ਸਾਧੂ
 ਕੇਪੂਰਨਉਪਦੇਸੇ। ਭਉਚੁਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸੇ।
 ਸਗਲਾਕਿਆਧਿਮਨਤੋਪੈਨਜੇ। ਜਿਸੁਕਾਸਾਤਿ
 ਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਸਾਧਸਿਗਿਜਪਿਨਾਮੁਸੁਗਰੀ
 ਥਿਤਿਪਾਈਦੂਕੇਕੁਮਗਵਨਾ। ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹ
 ਰਿਜਸੁਸਵਨਾ। ੧। ਨਿਰਗੁਨਾਮਾਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓ
 ਹੀ। ਕਲਾਪਾਰਿਜਿਨਿਸਗਣੀਸੋਹੀ। ਅਪਨੇਚਰਿ
 ਤਪਰਿਮਾਪਿਬਨਾਏ। ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਮਾਪਪਾਏ।

ਹਰਿਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ। ਸਰਬ ਨਿਰਤ ਰਿਏ ਕੋ
 ਜੋਇ। ਓਤੁ ਪੋਤਿ ਰਵਿ ਆਰੁ ਪਰੰਗ। ਕੁਏ ਪਗ
 ਸਜਾਧ ਕੇ ਸੰਗ। ਗਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ
 ਅਨਿਕ ਬਾਰਨਾਨ ਕਬਲਿ ਹਾਰੀ॥ ੧੮॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਾਬਿਨ ਚਾਲੇ ਬਿਨੁ ਭੁਜ
 ਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਹੁ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮ
 ਵਨਾਨਾਨ ਕਟਿ ਹੁਪਨੁ ਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੰ
 ਸਿਤੁ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਵੀਚਾਰੁ। ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਆ
 ਪਾਰੁ। ਅਵਰਿਓ ਪਵਸਤਿ ਮੀਤੁ ਬਿਸਾਰੁ। ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਰਿਦਮਾ ਹਿਓ ਰਿਪਾਰੁ। ਕਰਨ ਕਰਨ ਸੇ
 ਪਭ ਸਮਰਥੁ। ਏਹੁ ਪੰਨੁ ਜਿ ਚਹੁ ਹੋਵਰਗ ਵੰਤ॥

ਦਿਲੁ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਗਹਿ ਵਸੁ

ਸਿਤਤ ਨਕਾਨਿਗਮਲਮੰਤ੍ਰਾ ਏਕਾਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ
 ਸਰਬੋਰਗਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾਹਿ॥ ਜਿਸੁਪਨਕਉਚਾ
 ਰਿਕੁਟਓਠਿਪਾਵਹਿ॥ ਸੇਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥
 ਜਿਸੁਪਨਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤਾ॥ ਸੇਸੁਖਸਾਧੁਸਿਗਿ
 ਪਗੀਤਿ॥ ਜਿਸੁਸੇਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ॥ ਸਸੇ
 ਭਾਭੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੇਗੁਨਜਇ
 ਰੇਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ॥ ਸਰਬਨਿਪਨਮਹਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁ॥ ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ
 ॥ ਰਾਮਨੁਪਰਬੋਧਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਦੁਹਦਿਸਿਪਾਵਤਾ
 ਅਵੈਗੁਇ॥ ਤਾਕਉਬਿਧਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ ਜਾਕੈਰਿ
 ਦੇਬਸੇਹਰਿਸੇਇ॥ ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਂਦਹਰਿਨਾਉ॥ ਸਿ

10
 ਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਉ। ਰਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇ ੧੦
 ਮਾਸ। ਰੁਗਤਿਗੁਣਿਆਰੁਮਪਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁਪਾ
 ਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਕਟੀਜਮਕੀ
 ਫੁਸੀ। ੩। ਤਿਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ। ਜਨਮਿਮ
 ਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ। ਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟੈਪੁਰਸੇਵਾਅ।
 ਪੁਤਿਆਗਿਸਗਨਿਗੁਰਦੇਵਾ। ਇਉਰਤਨੁਜਨਾਕਹੈ
 ਇਉਧਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਾਨਾਮਧਾਰਾਅਨਿ
 ਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ। ਸਿਮ੍ਰਿਸਾਸਤੁਬੈਦਬੀਚਾ
 ਰੇ। ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ। ਅਨਿਬੰਛਤ
 ਨਾਨਕਫਲਪਾਇ। ੪। ਸਿਗਿਨਚਾਲਸਿਤੋਰੈਧਨਾ।
 ਤੁਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮਰਖਮਨਾ। ਸੁਤਮੀਤੁਕਟਿਬਅ

70A

ਰਬਨਿਨੁਗਾਇਨਤੇਕਹੁਤੁਮਕਵਨੁਸਨਾਥਾ। ਰਾਜਰੀ
ਗਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰਾਇਨਤੇਕਹੁਕਵਨਛੁਟਕ
ਗਮਸੁਹਜਤੀਰਥਮਸਵਾਰੀ। ਝੁਠਾਤੈਛੁਝੁਠ
ਪਾਸਰੀ। ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਥਝੈਨੈਬਿਗਾਨਾਨਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾਮ॥। ਗੁਰਕੀਅਤਿਤੁਲੇ
ਹਿਇਆਨੇ। ਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਭੁਥੇਸਿਆਨੇ। ਹਰਿਕੀ
ਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤਾ। ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਤੁਮਾਰੋਚੀਤੁ।
ਚਰਨਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿ
ਲਾਬਿਖਜਾਹਿ। ਆਪਿਜਪੁਹੁਅਵਰਾਂਨਾਂਮੁਜਪਾਵੁਹੁ।
ਸੁਨਤਕਹੁਤਰਹੁਤਗਤਿਪਾਵੁਹੁ। ਸਾਰਭੂਤਸਾਤਿਹਰਿ
ਕੇਨਾਉ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਨਕਗੁਨਗਾਉ। ਗੁਨਗਾ

ਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰ ਸਿਮੇਲਾ ਬਿਨ ਸਿਯਾਇ ਹਥੀ ਮੇਥਿ ਖੁਫੇ
 ਲਾਹਿਦਿ ਅਚਿਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ਸਾਸਿ ਰਿਹਾ ਸਿਹ
 ਰਿਨਾ ਮੁਜ ਮਾਲਿ ਛਾਡਿ ਸਿਮਾਨ ਪਸਗ ਲੀਮਨਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਪਾਵਾਹਿ ਜਚੁ ਧਨਾ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਸਿਚਿ ਕੁ
 ਰਹਾ ਬਿਓਹਾਰਾ ਈਹਾ ਸੁਖ ਦਰਗਹ ਜੈ ਕਾਰਾ ਸਰਬ ਨਿ
 ਰਤੁ ਰਿਏ ਕੋ ਦੇਖਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖਾ ॥
 ॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਜਾਲਾਹਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿਏ ਕੋ ਮਨਾ
 ਆਹਿ ਏਕੁ ਸਕੇਗੁ ਨਗਾਓ ਅਨੰਤਾ ਅਨਿਤ ਨਿਜ ਪਿਏ
 ਕਰੁ ਗਵੰਤਾ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੂਰਨੁ ਪੁਰਿ
 ਹਿਓ ਪੁਰਾਣਿ ਆਪਿ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇਰੇ ॥

ਏਕਾਮਗਾਧਿਪਰਾਛਤਗਣੇ॥ ਅਨਤਨਾਮੰਤਰਿਟੇਕੁ
 ਪ੍ਰਭੁਰਾਤਾ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਨਕਕਇਕੁਜਾਤਾ॥॥॥
 ॥ ੮॥੧੯॥ ॥ ਜਲੋਕੁ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਪ੍ਰਭਾਮਾ
 ਇਆਪਰਿਤੁਭਿਜਰਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭੁਬੇਨ
 ਤੀਅਪਨੀਕੁਗਤੀਲਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥॥॥
 ॥ ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਖੁ
 ਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਾਪਯਨਕੀਮਾਗਉਧੁਰਿ॥ ਪਾਰਬ
 ਹਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾ
 ਵਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਤਮਹਿਧਿਆਵਉ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਾਸਿਉਲਾਗੋਪੀਤ੍ਰਿ॥ ਰੁਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਭਕੀ

ਨਿਤ ਨੀਤਿ। ਏਕੁ ਓਟ ਏਕੋ ਅਧਾਰੁ। ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨ
 ਮੁਖ ਭਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਪਭ ਕੀਵੈ ਸਾਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਹ
 ਰਿ ਰਸੁ ਪਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ। ਜਿਨਿ ਚਾਖਿ ਆਸੇ ਜਨ ਤਿ
 ਪਤਨੇ। ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਹੀ ਚੋਲਨੇ। ਸੁਭ ਰਭਰੇ ਪੋਸਰ
 ਸਰੀਰਿ। ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰਿ। ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਅ
 ਨ ਸਤਿ ਆਗਿ। ਅੰਤੁ ਰਿਪੁ ਗਾਸ ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਿਵਲ
 ਗਿ। ਬਰੁ ਭਾਗੀ ਜਪਿ ਆਪੁ ਭੁਜੇਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ੨॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ। ਸਤਿਗੁਰ
 ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ। ਜਨਕ ਉਪ ਭੁਜੇਇ ਓਦਇ ਮੁ
 ਲਾ। ਸੇਵਕ ਕੀ ਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ। ਬਿਪਨ ਕਾ ਦਿਮੁ ਕਤਿ

ਜਨੁ ਭਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਭੁਗਤਿਆ ਭਇ
 ਛੁਪੁ ਨੀਸਰਧਾਸ ਰੁਪੁ ਰੀ। ਰਵਿ ਰਹਿ ਅਸਦ ਸਿਗਿ
 ਹਜੂਰੀ। ਜਿਉ ਕਾਸਾ ਤੇ ਨਿਲੀ। ਅਮਿ ਲਾਇ। ਨਨ
 ਕੁਰਗਤੀ ਨ ਅਸਮਾਇ। ੩। ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਪਾਲ
 ਨ ਭਾਨੈ। ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀ ਅਯਾਨੈ। ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸ
 ਰੈ ਜਿ ਨਿਸਭੁ ਕਿ ਛੁਦੀ। ਆ। ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵ
 ਨ ਜੀਆ। ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ।
 ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ। ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ
 ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੁਟਾ ਗਾਢੈ। ਗੁਰਿ
 ਰੈ ਤਤੁ ਇਹੋ ਬੁਝਾਇਆ। ਪੁਰੁ ਅਪਨਾਨ ਕਜਨ

ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾਜਨ ਸਿਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮਾ ॥ ਅ
 ਨਤਿ ਮਾਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਮਾਪਿ ਜਪ
 ਹੁ ਮਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇਤਰੀਐ
 ਸਿਸਾਗੁ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋ ਸੀਛਾਗੁ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲਿ
 ਮਾਣਿ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਭੂਤ ਤਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ
 ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਹੋ ਵਤ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਪਹੁਗੁ ਨਤਾ ਸੁਖ ॥ ਓਪ ਜੀਧੀ ਤਿਪੇ ਮਰਸੁ ਚਾਉ
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਗਿਣਿ ਹੀਜੁ ਮਾਊ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਹੁਪੇ ਖਿਦ
 ਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗੈ ਸੈਸਾ ਪਚਰਨੁ ਪਇ ॥

ਭੁਗਤੁ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤੁਨਿ ਰਿਗੁ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਉਪਾ
 ਵੈ ਸਿਗੁ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਝੈ ਕਾਰਿ ਮਇਆ ਗੁਰਪੁ
 ਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹੀਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪਰਬ
 ਖਸਿ ਦਰੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲ ਜਦਾ ਕਿ
 ਰਪਾਲਾ ॥ ਮਨਾਖ ਨਾਖ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਪ
 ਟਾਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤ ॥
 ਗ ॥ ਭੁਗਤੁ ਜਨਾ ਕੇ ਪਾਨਾ ਅਧਾਰਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜੋ ਪੋਸਹੈ
 ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭਾਇਲਾ ਵੈ ਮਨਹੀਤਾ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁ
 ਨੀ ॥ ਮਾਰਨੀ ਚ ਅਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ

ਭੁਗਵਾਨ॥੧॥ ਸਰਬੰਬੇਕੰ ਠਮੁਕਤਿ ਸੇਖ ਪਾਏ॥
 ਕਨਿ ਮਖਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬ
 ਡਿਓ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਿਭਾਈ॥ ਬਹੁ
 ਭੇਜਨ ਕਾ ਪਰਸਿ ਗੀਤਾ॥ ਰਸ ਨਾਜ ਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀ
 ਤਾ॥ ਭਲੀ ਭੁਕਰ ਨੀ ਸੇਰਾ ਪਨਵੇਤਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਪੁਰ
 ਨ ਗੁਰਮਤਿ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਪਭੁ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਸਰ
 ਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਗਾਸਾ ੬੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਉਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ
 ਆਪ ਨਕੀ॥ ਆਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ
 ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਜਬਾ ਅਕੁ ਗਇਹੁ ਕੁਛ

74A
ਨਾਇਸਦੇਤਾ ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹੁਤੇਹੋਤਾ ਜਿਥ
ਧਾਰੀਆਪਨਸੁਨਸਮਾਧਿ। ਤੁਥਬੈਗਬਿਰੋਧ
ਕਿਸੁਸੀਗਿਕਮਾਤਿ। ਜਿਥਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹ
ਨੁਨਜਾਪਤਾ। ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿ। ਬਿ
ਆਪਤਾ। ਜਿਥਆਪਨਆਪਆਪਿਪਾਰਬ
ਹਮਾ। ਤਬਸੋਹਕਹੁਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮਾ। ਆਪ
ਨਖੈਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ। ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨ
ਦੁਜਾ॥ ਤੁਥਹੋਵਤਪਰਕੇਵਲਪਾਨੀ। ਤੁਥਬੈਧ
ਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸੁਕਉਗਨੀ। ਜਿਥਟੇਕਹਿਹਰਿ
ਅਗਮਾਪਾਰਾ। ਤੁਥਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨ

75
 ਅਉਤਾਰਾ। ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ। ੭੪
 ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹੁ ਹੁਕਿ ਤੁਠਾਇ। ਜਬ ਅਪ
 ਹਿ ਮਾਪਿ ਮਾਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ। ਤਬ ਕਵਨੁ ਨਿਭੁ
 ਰੁਕਵਨੁ ਕੁਤਰੈ। ਮਾਪਨ ਚਲਿਤ ਮਾਪਿ ਕਰ
 ਨੈ ਹਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮਗਮਾਪਾ ਰਾਮ ਬਿ
 ਨਾਸੀ ਸੁਖਾ ਮਾਪਨਾ ਮਾਸਨਾ। ਤੁਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੁ
 ਹੁਕਹਾ ਬਿਨਾਸ। ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁਸੋਇ। ੭੫
 ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਕਹੁ ਹੁਕਿ ਸੁਹੋਇ। ਜਬ ਅਰਿ
 ਗਤਿ ਮਗੋ ਚਰਪਭਏ ਕਾ। ਤਬ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ
 ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਯੇਖਾ। ਜਬ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮਗੋ

75A
 ਚਰਮਗਾਧੇ। ਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਵਨਬੰਧਨਬੰ
 ਧੈ। ਅਪਨਾਅਪਾਪਹੀ। ਅਚਰਜਾਨਾਨ
 ਕਾਅਪਨਭੁਪਾਅਪਹੀਉਪਰਜਾਤਾਜਹਨਿ
 ਗਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ। ਤਹਬਿਨੁਮੇਲੁਕ
 ਹੁਕਿਮਾਧੋਤਾ। ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰ
 ਬਾਨ। ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨ। ਅਭਿਮਾਨ
 ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ਼। ਤਹਛਲਾਛਿ
 ਦਲਗਤੁਕਹੁਕੀਸ਼। ਜਹਜੇਤਿਸਰੂਪੀਜੇਤਿਸੀ
 ਗਿਸਮਾਵੈ। ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨਤਿਪਤਾ
 ਵੈ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੋਹਾਰਨਾਨਕਕਰਤੇਕ।

16
 ਨਾਹਿਜੁਮਾਰੁ ४ ਜਬਾਅਪਨੀਜੋਰੁਆਪਨਸਿਗਿ १੬
 ਬਨਾਈ। ਤੁਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤੁਚਤੁਰੁਈ ੮
 ਜਹਸਰਬਕਲਾਅਪਹਿਪਰਬੀਨਾ। ਤਹਬੇਕਤੇਏ ੮
 ਕਹਾਕੋਉਚੀਨਾ। ਜਬਾਅਪਨਾਪੁਆਪਿਉਰਿਧੰ।
 ਗੈ। ਤੁਉਸਗਨਾਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਰੈਗੈ। ਜਹ
 ਅਪਨਉਚਾਅਪਨਾਪਿਨੇਗਾ। ਤਹਕਉਨ
 ਠਾਕੁਰੁਕਉਤੁਕਹੀ। ਮੇਚੇਗਾ। ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰ
 ਹੋ। ਬਿਸਮਾਦਾ। ਨਾਨਕਾਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆ
 ਪਿ। ਪ। ਜਹਮਛਲਾਮਛੇਦਾ। ਮਭੇਦਸਮਾਇਆ
 ਉਹਾਰਿਸਹਿ। ਮਾਤੁਮਾਇਆ। ਮਾਪਸਕਉਆ

ਬੁ ਧ

ਪਹਿਅਵੇਸਾ। ਤਿਹੁਗੁਲਕਾਨਹੀਪਰਵੇਸਾ। ਯਹ
 ਏਕਹਿਏਕਏਕਕੁਰਗਵੰਤਾ। ਤਹਕਉਨੁਅਚਿ
 ਤੁਕਿਸੁਲਾਰੀਚਿਤਾ। ਯਹਅਪਨਅਪਾਅਪਿ
 ਪਤੀਆਗ। ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰ
 ਬਹੁਬੇਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾਨਾਨਕਾਅਪਸਕ
 ਉਆਪਹਿਪਧੁਚਾ। ਏਯਹਅਪਿਗਚਿਓਪਰ
 ਪਚਿਆਕਾਗ। ਤਿਹੁਗੁਲਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸੁਥ
 ਪਾਪਪੁੰਨਤਹਰਈਕਹਾਵਤਾ। ਕਉਨਰਕਕਉ
 ਏਰਗਬੀਛੁਵਤਾ। ਅਲਜਾਲਮਾਇਆਤੀਤੀ
 ਲਾਹਉਮੇਸਹਰੁਰਮਭੈਰਾਗ। ਦੁਖਦੁਖਮਾਨਅ

ਪਸਾਨਾ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰ ਕੀ ਥਿਬਖਾਨਾ ਅਪ
ਨਖੇਲੁਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ਖੇਲੁ ਸਿਕੋ ਚੇਤ ਉਨਾਨਕ
ਏਕੋ ॥ ਜਹਾ ਅਥਿਗਤੁ ਤਹਾ ਆਪਿ ਜਹਾ ਪਸ
ਰੈ ਪਾਸ ਰੁਸਿ ਤੁਪਰਤੁ ਪਿਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਅਪਹਿ
ਧਨੀ ॥ ਉਨਕੀ ਸੇਭਾ ਓਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਅਪਹਿ ਕਉਤ
ਕਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜਾ ॥ ਅਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਨ ਨਿਰ
ਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇਲਾਵੈ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਖੇਸੁ ਮਾਰ ਅਬਾਹੁ ਅ
ਗਨਤੁ ਅਤੁਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬਲਾਵੁਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕਦ
ਸੁ ਬੋਲੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥

੨੧

ਭਗਤੁ

77A
 ਜੀਅਜੰਤੁ ਕੇਠਾ ਕੁਰਾਮਾ ਪੇਵਰਤ ਲਹਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੋ ਪਸਾਰਿਆ ਦੁਜਾ ਕੁਹਾ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਗੁ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਪਿ ਕਬੈ ਮਾਪਿ ਜੁਨ
 ਨੈ ਹਾਰਾ ਮਾਪਹਿ ਏਕੁ ਮਾਪਿ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
 ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਮਾਪਨੈ ਭੁਲੈ
 ਏਸ ਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿ ਛੁਹੋਇ ॥
 ਮਾਪਨ ਭੁਤਿ ਜਬੁ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇ ॥ ਜਾ ਕਥਿ ਪ
 ਰਜੀਓ ਮਾਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜੇਈ ਜ
 ਨੁਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਕੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਗਲ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਜਬੁ ਤ

ਕੈਹਾਥਾ । ਦੀਨਦਇਆਲਾ ਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ ॥ ਜਿ
 ਸੁਗਾਥੇਤਿਸੁਕੋਇਨੁਮਾਰੈ ॥ ਜਿਪੁਆਜਿਸੁਮਨਹੁ
 ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁਤੁਜਿਅਵਰਕਹਾਕੋਜਾਇ ॥ ਸਭੁ
 ਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰਿਜਨਗਾਇ ॥ ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਤੁ ॥
 ਕੈਸਭੁਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜਾਨਹੁਸਾਥਿ ॥
 ਗੁਨਨਿਪਾਨਬੇਅੰਤੁਅਪਾਗਾਨਾਨਕਦਾਸਸ
 ਦਾਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਬਹੋਦਇਆਲਾ ॥ ਸ
 ਭੁਭਿਪਰਿਹੋਵਤੁਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇਕਰਤਬ
 ਜਾਨੈਆਪਿ ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਗਹਿਓਬਿਆਪਿ ॥
 ਪਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਤਿ ॥ ਜੋਜੋਗਚਿਓ

ਸੁਤਿਸਾਹਿਧਿਅਸੀ॥ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲ॥
 ਇ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਮਨਾ ਮ
 ਤਰਿ ਬਿਸੁ॥ ਸੁਖ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨ ਗਾਰਨਾ
 ਨ ਕਟਿ ਕੁਜਾਨਿਆ॥ ਤਜਨ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ
 ਨਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ॥ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ॥ ਸੇਵ
 ਕ ਕਉ ਸੇਵ ਬਨਿਆਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੂਤਿ ਪਰਮਪੁ
 ਦੁਪਾਈ॥ ਇਸ ਤੇ ਭੂਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਾ ਕੈ
 ਮਨਿ ਬਸਿਆ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਬਿਪਨਿ ਤੋਰਿ ਰੁਏ
 ਨਿਰਵੈਰੁ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਪੂਜਾ ਹਿਗਰ ਕੇ ਪੈਰ॥ ਇਹੁ
 ਲੋਗੁ ਸੁਖੀ ਏ ਪਰਲੋਕੁ ਜੁਹੇ ਲੋ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਭ

ਅਪਹਿਮੇਲੇ ॥ ਸਾਧਸਿਰਿਮਿਲਿਕਰਹੁਮਨਿਦਾ ॥ ੧੮
 ਗੁਨਗਾਵਹੁਪਭੁਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਤਤੁਕਰਹੁ
 ਬੀਚਰਾ ॥ ਵਲਭੁਦੇਹਕਾਕਰਹੁਓਰਧਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ॥ ਪਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈਜੁਆ
 ਓ ॥ ਅਠਪਹਰਪਭੁਪ੍ਰੇਮੁਹੁਨੇਗਾ ॥ ਮਿਦੈਅਗਿਆ
 ਨਾਬਿਨਸੈਅੰਧੇਗਾ ॥ ਜਨਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵ
 ਹਾ ॥ ਮਨਏਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ ॥ ਪਾਹਲਤੁਪਲ
 ਤੁਦਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧ ॥
 ਗਿ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿਸੁਮਾਨਿਬ
 ਸੈ ॥ ਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜ

ਪਹੁਲਿਵਲਾਇ। ਦੁਖਦਰਦਮਨਤੇਭਉਜਾਇ। ਸਰ
 ਵਾਪਾਰੁਕਰਹੁਵਾਪਾਰੀ। ਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੇਪਤਮਾ
 ਰੀ। ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਾਮਾ
 ਵਹਿਜਾਹਿ। ੬। ਤਿਸਤੇਦੁਰਿਕਹਕੇਜਾਇ। ਓਥ
 ਰੈਗਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇ। ਨਿਰਭਉਜੋਪੇਸਗਲ
 ਭਉਮਿਟੈ। ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪਲੀਛਟੈ। ਜਿਸੁਪ੍ਰ
 ਗਥੇਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁਖਾਨਾਮਜਪਤਮਨਿਹੋਵ
 ਤਸੁਖਾ। ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈ। ਅਹੰਕਾਰਗਾਤਿਜੁਜਨ
 ਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ। ਸਿਰਉਪਾਰਿਠਾਢਗੁ
 ਰਸੁਗਾ। ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ। ੧। ਮਤਿਪੂਰਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਿ ਟਿਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂ
 ਪਾਸ ਫੁਲ ਦਰਸਨੁ ਸ੍ਰੀ ਵਰਹ ਰਿਭੁ ਪਾਧੀਨੁ ਸੇਵਾ
 ਸੇਵ ਕੁਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰਤੁ ਰਜਾਸੀ ਪਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਹੇਤੁ ਨਿਹਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ
 ਆਵਤੁ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭੁਏ ਅਮਰਾਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਾਧ ਸਾਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨੨੨ ॥
 ॥ ਸਦੈ ਕੁ ਗਗਿ ਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
 ਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਿਤੁ ਭੁ
 ਟਿ ਆਨਾ ਨਕਸ਼ਾ ਨਿਪਰਗਾਸੁ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਸਿਤੁ ਸਾਗਿ ਅੰਤੁ ਰਿਪੁ ਭੂਨੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪਭੁ ਕਾਲਾ

ਗਮੀਠਾ ਜਗਲਜਾਮਿਰੀਏਕੁਸੁਪਟਮਾਹਿ॥
ਅਨਿਕਰੰਗਨਨਾਦਿਸਟਾਹਿ॥ ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪਭਕਾਨਾਮ੍ਰਿਦੇਹੀਮਹਿਦਿਸਕਾਬਿਸਾਮ੍ਰਿ॥
ਸੁੰਨਜਾਪਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦਾਕਹਨੁਨਜਾਈਅ
ਚਰਜਬਿਸਾਦਾਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਜੁਆਪਿਦਿਖ
ਏ॥ ਨਨਕਤਿਜੁਜਨਸੇਸ਼ੀਪਾਏ॥ ਜੋਅੰਤੁਰਿਸੇਬ
ਹਰਿਅਨੰਤੁਪਟਿਪਾਟਿਬਿਅਪਿਰਹਿਅਭੁ
ਗਵੰਤੁ॥ ਧਰਨਿਮਾਹਿਅਕਾਸਪਣਿਅਲਾਸਰ
ਬਲੇਕਪੁਰਨਪਤਿਪਾਲਾਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈ
ਪਾਰਬਹੁਮਾਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰਮੁ॥

ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸਿਤੁਰਮਾਹਿ। ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਾਦਿ
 ਸੇਸਮਾਹਿ। ਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋਠਾਭੀ। ਗੁਰਪ
 ਸਾਦਿਨਾਨਕੁਖਪਾਭੀ। ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਿਤਿ
 ਮਹਿਦੇਖਾ। ਜਸੀਅਰਸੁਰਨਖਤੁਮਹਿਏਕਾਬਾਣੀ
 ਪੁਰਕੀਸਤੁਕੋਬੇਲੋ। ਅਪੀਅਰੁਲੁਨਕਬਹੁਰ
 ਲੋ। ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇਲੈਖੇਲਾ। ਮੋਲਿਨਪਾਣੀ
 ਮੇਗੁਲੁਹਅਮੇਲਾ। ਸਰਬਜੇਤਿਮਹਿਜਾਂਕੀਜੇ
 ਤਿ। ਪਾਰਿਰਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ। ਗੁਰਪ
 ਸਾਦਿਕੁਰਮਕਾਨਾਸੁ। ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿ
 ਸਾਸੁ। ॥ ਸਿਤਜਨਕਾਪੇਖਨੁਸਰੁਬੁਧਾ॥॥

ਸਿਤਜਨਾਕੈਹਿਰਵੈਸਰਿਧਰਾਸਿਤਜਨਾ
 ਨਹਿਉਰੁਬਚਨਾਸਰਬਾਥਿਆਪੀਰਾਮਸਿ
 ਗਿਰਚਨਾਜਿਨਿਯਾਤਾਰਿਸਕੀਇਹੁਰਹਤੁ
 ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਸਭਿਕਹਤੁਜੋਜੋਹੋਇਸੇ
 ਈਸੁਖਮਾਨੈਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਪਕੁਜਾਨੈ॥
 ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਗ੍ਰਿਓਹੀਨਾਨਕਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖਿਸਭਮੇਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ
 ਾਤਿਸੁਪਭਤੇਸਗਲੀਓਤਪਤਿਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕ
 ਰੇਬਿਸਥਾਨਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੁਕਰਾਅਨਿਕਕ
 ਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿ

ਲਾਇ। ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀ। ਮੇਰੂ ਗਿ। ਅਪੇ
 ਅਪਿ। ਅਪਿ। ਰੁਰਪੁ। ਅਤਿ। ਰਿਗ। ਤਿ। ਜਿ। ਸੁ। ਅ
 ਪਿ। ਜਨ। ਏ। ਨ। ਨ। ਕ। ਤਿ। ਸੁ। ਜਨ। ਅ। ਪਿ। ਬੁ। ਝ। ਏ।
 ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ। ਰੂ। ਤ। ਅ। ਪਿ। ਵਰ। ਰ। ਰ। ਸਰਬ। ਨੈ। ਨ। ਅ। ਪਿ।
 ਪੇ। ਖ। ਨ। ਹ। ਰ। ਸ। ਗ। ਲ। ਸ। ਮ। ਗੀ। ਜ। ਕ। ਤ। ਨ। ਅ। ਪੁ। ਨ। ਜ
 ਸੁ। ਅ। ਪ। ਹੀ। ਸੁ। ਨ। ਅ। ਵ। ਨ। ਜ। ਨੁ। ਟਿ। ਕੁ। ਖੇ। ਲੁ। ਬ। ਨ। ਏ। ਮੁ।
 ਮ। ਗੀ। ਮ। ਕ। ਰੀ। ਕੀ। ਨੀ। ਮ। ਏ। ਮੁ। ਸਰ। ਰੂ। ਕੈ। ਮ। ਪਿ। ਮ
 ਲਿ। ਪ। ਤੇ। ਰਹੈ। ਜੋ। ਕਿ। ਛੁ। ਕ। ਹ। ਨ। ਸੁ। ਅ। ਪੇ। ਰਹੈ।
 ਮ। ਗੀ। ਮ। ਅ। ਵੈ। ਮ। ਗੀ। ਮ। ਝ। ਏ। ਨ। ਨ। ਕ। ਰ।
 ਵੈ। ਤ। ਲ। ਏ। ਸਿ। ਮ। ਏ। ॥ ੬ ॥ ਏ। ਸ। ਤੇ। ਹੇ। ਏ। ਸੁ। ਨ। ਹੀ। ਬੁ। ਰ।

ਓਰੈਕਹਰ ਕਿਨੈਕਛੁਕਾਗਾ। ਅਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿ
 ਨੀਕੀ। ਅਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀ। ਅਪਿਸਾਚੁਪਾਰ
 ਸਭੁਸਾਚਾਓਤਿਪੋਤਿਅਪਨਸਿਗਿਗਾਚਾ। ਤਾਕੀਗ
 ਤਿਅਤਿਕਹੀਨਜਾਇ। ਦੂਸਰਹੋਇਤੁਜੇਝੀਪਾਇ।
 ਤਿਸਕਾਕੀਅਸਭੁਪਰਵਾਨਾ। ਗੁਰਪਸਾਦਿਨਾਨਕ
 ਇਹੁਜਾਨਾ। ਜੇਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖਹੋਇ। ਅ
 ਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪਰੁਸੋਇ। ਓਹੁਪਨੁਵੈਤੁਕੁਲਵੈ
 ਤਪਤਿਵੈਤੁ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਰੁਗਵੈਤੁ
 ਧੰਨੁਪੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ। ਜਿਸੁਪਸਾਦਿਸਭੁ
 ਜਗਤੁਤਗਾਇਆ। ਜਨਮਾਵਨਕਾਇਹੋਸੁਆਓ

ਜਨਕੈ ਸਿਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਅਪਮੁਕਤੁ ਮੁ
 ਕਤੁ ਕਰੈ ਸਿਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨਕ ਉਜਦਾਨ ਮਸ
 ਕਾਰੁ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਲੇ ਕੁ ਪੁਰਾਪਰੁ ਅਗਾਧਿ ਅ
 ਪੁਰਾਜਾ ਕਾਂ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ
 ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿਉ
 ਪਦੈ ਸੁ ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਮਾਨਿ ਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀਉ ਤਰੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਆ
 ਸ ਅਨਿਤੁ ਤਿ ਆਗਹੁ ਤਰੈ ਗਾ ॥ ਸਿਤੁ ਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਮ
 ਨ ਮੰਗ ॥ ਅਪੁਛੋ ਭਿਬੇਨ ਤੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਅ
 ਮਨ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡੁ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਖੋਮ ਕੁ ਸਲ ਜਹ ਜ

ਅੰਨ੍ਹਾਸਾਧਸਿਗਿਰੁਜੁਪਰਮਾਨੰਦ। ਨਰਕਨਿ
 ਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ। ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮਿਤਰ
 ਸੁਪੀਉ। ਚਿਤਿਚਿਤਿਵਹੁਨਾਰਾਇਲੁਏਕਾਏ
 ਕਰੁਪਜਾਕੇਰੰਗਾਮਨੇਕਾਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨ
 ਦਇਆਲਾ। ਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਾਕਿਰਪਾਲਾ।
 ਸਿਮਰਿਸਿਮਾਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰਾ। ਨਾਨਕਜੀਅ
 ਕਾਇਹੈਅਧਾਰੁ। ਉਤਮਸਲੇਕਸਾਧਕੇਬ
 ਚਨਾ। ਮਮੁਲੀਕੁਲਾਲਏਹਿਰਤਨਾ। ਸੁਨਤਕ
 ਮਾਵਾਤਹੈਤਉਧਾਰਾ। ਮਾਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤ
 ਗਾਸਫਲਜੀਵਨਸਫਲਤਾਕਾਸੀਗੁਜਰੈਮ

ਨਿਲਗਾਹਿਰਿਗੁ ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹੁਦਵਾਜੈ॥
 ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪਭਗਾਜੈ॥ਪਗਟੇਗੁਪਲ
 ਮਹਾਂਤਕੈਆਖੈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਖੈ॥੩॥
 ਸਗਨਿਜੇਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
 ਭਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਿਟੀਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇ
 ਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਾਪਸਿਗਿਲੈਨ॥ਸੁਪਸਿਨਭਏ
 ਗੁਰਦੇਵ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ॥ਆਲਤੀ
 ਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਿਨਿਰਸਨ
 ਕਹਤੇ॥ਕਰਿਪਸਾਦੁਦਇਆਪਭਿਧਾਰੀ॥ਨਨ
 ਕਨਿਬਹੀਖੋਪਹਆਗੀ॥੪॥ਪਭਕੀਉਸਤਤਿਕ

ਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਰੁ ਸਾ ਵਧਾਨ ਏਕ ਗਰਚੀਤੁ ਸੁਖ
ਮਨੀਸਹ ਜਗੋ ਬਿੰਦਗੁ ਨ ਨਾਮੁ ਅਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ
ਜੁਹੇਤੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰਖੁ ਪਗਟੁ ਜਰੂ ਲੋਇ। ਸਰੂ ਤੇ ਉਚ
ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ। ਬਹੁ ਰਿਨੋ ਵੈ ਆਵ ਨ ਜ
ਨੁ। ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਜੋਇ। ਨਾਨਕ
ਜਿਸ ਹਿ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਪਖੇ ਮਸਾ ਤਿ ਰਿਧਿ
ਨਵ ਨਿਧਿ। ਬਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤੁਹ ਸਿਧਿ।
ਬਿਦਿਅਾ ਤੁਧੁ ਜੇਗੁ ਪਰੁ ਪਿਆਨੁ। ਗਿਆਨੁ
ਸਰੇਸਟ ਉਤਮਾਇ ਜਨਾਨੁ। ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕ

ਮਲਪਗਾਸਾ ਸਤੁਕੈ ਮਾਧਿ ਜਗ ਲਤੇ ਊਦਾਸਾ ॥
 ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰਤਤਕਾ ਬੇਤਾ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ
 ਤਾਇ ਹਫਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ਗੁਰਨਾਨੁ
 ਕਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮ
 ਨਿਕੋਇ ॥ ਸਕੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਕੀ ਰਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਪੁਨਿ ਬਦੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾ
 ਲੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤਕੇ ਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗ
 ਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁ ਮਾ ਕੋਇ ਮੁਪਾਧ ਸਾਧ ਸਿਰੀਸਿ ਮੈ ॥
 ਸੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜ ਮਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕੀ ਕਰ ਮਧੁਰਿ
 ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧਿ ਨਨਕ ਤੇ ਮਾਏ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸ ਮ

[illegible]

੪੬ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਰਕਾਛੰਦਾ ਸੀਅਲੈਸਏਆਏ
 ਮੰਗਲਸੁਚਾਗਾਏ। ਆਨੰਗੀਬਛਾਏ। ਸਹਰੇਅਵਧਜਹੈ। ੧। ਧਾ
 ਏਕੁਗਾਈਆਵੈ। ਭੀਰੋਨਥਾਰਪਾਵੈ। ਆਕੁਲਖਰੇਉਪਾਵੈ। ਭਾਖੈਛੋ
 ਲਨਕਹੈ। ੨। ਜੁਲਛੈਅਰੂਪਜਾਕੀ। ਨਾਗਨਕਿਸਿਆਹਬਾਂਕੀ।
 ਅਦਰੁਤਅਦਾਇਤਾਂਕੀ। ਮੇਸੈਛੋਲਨਕਹੈ। ੩। ਚਿਤਕੋਚੁਗ
 ਇਲੀਨਾ। ਜਲਮਛਿਰਾਕਈਨਾ। ਜਿਨਦਿਲਹਰਾਹਮਾਗਾ। ਵਹਗੁ
 ਲਚਿਹਰਕਹੈ। ੪। ਸਰਦੇਸ੍ਹੇਚਮਨਗਾ। ਬੁਝਦਸਤਜਾਂਨਤਨਗ
 ਜਿਨਦਿਲਹਰਾਹਮਾਗਾ। ਵਹਗੁਲਬਦਨਕਹੈ। ੫। ਕਿਉਥਾਇਏ
 ਇੰਗ। ਚਹੈਸੁਆਸਲੈਰੈ। ਜਿਨਦਿਲਹਰਾਹਮਾਗਾ। ਵਹਮਨਪਰਿ
 ਨਕਹੈ। ੬। ਮਾਤੇਸਾਸਿਅਮਲਕੋ। ਗਧਪਸੂਜਾਵਤਨਕੇ

੧੬

ਆਲਮੁ ਕੁਸੁਮੁ ਦਿਖੂ ਬੀ॥ ਵਹ ਗੁਲਿ ਚਿਹਰ ਕਰਾਏ॥ ੮੭॥ ਜਾਲਮ
 ਮਾਮਦਾਇਲੀਨੇ॥ ਬਜਨਖਿਜਾਨਕੀਨੇ॥ ਜਿਨਦਿਲਹਰਾਹਸਾਯਾ
 ਵਹਸਾਥਦਨਕਰਾਏ॥ ੮੮॥ ਜਾਲਮਾਮਦਾਇਲੀਨੇ॥ ਜਾਨਕਸੁਗਥ
 ਪੀਨੇ॥ ਗੁਖਸਾਰਜਗਤਾਥਾ॥ ਵਹਗੁਲਬਦਨਕਰਾਏ॥ ਜਾਲਮਜਾ
 ਲਖੂਬੀ॥ ਰੋਸਨਦਿਮਾਗਅਖਤਗਾ॥ ਬੁਰਦਸਤਜਾਇਜਿਗਗਾ॥ ਵਹ
 ਗੁਲਚਿਹਰਕਰਾਏ॥ ੮੯॥ ਜਾਲਮਦੇਸਾਮਾਏ॥ ਸੀਤੇਜੁਆਨ
 ਜਾਲਮਾਕਾਮਲੁਕਮਾਲਸੁਰਤਾ॥ ਵਹਗੁਲਚਿਹਰਕਰਾਏ॥ ੯੦॥
 ਰੋਸਨਜਗਨਖੂਬੀ॥ ਜਾਹਗਮਕਲੀਮਹਤਜਾ॥ ਆਲਮਕੁਸਾ
 ਇਜਿਲਫੈ॥ ਵਹਗੁਲਚਿਹਰਕਰਾਏ॥ ੯੧॥ ਸੀਤੇਬਜਗਜਾ
 ਲਾ॥ ਰੀਨੇਖੂਤਭਾਪਰਗਾ॥ ਪੁਰਕਬਿਖਾਨਖੈਠੇ॥ ਸੀਤੇ

ਵਦ ਨਕ ਹਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਦਰ ਬੁਸਾਲ ਖੁਤ ਗਾਕੀ ਨੇਰ ਜਾ
 ਗਾਛਾ ਵਗਾ ਸਾਤ ਰਸਿ ਤਾ ਬਪਾਈ ॥ ਵਰਗੁਲ ਚਿਹਰ ਕਰ
 ਯੈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਸੁਰੀ ਬਰਨ ਤੇ ॥ ਭੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭੁਸੁਤੈ ਸਿਧ ਸਰ ਬੰਪ੍ਰਕਾਸੀ

੮੭

87A

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines. The script is somewhat faded and the paper shows signs of age and wear. A large, dark, circular ink smudge or hole is visible in the center of the page, obscuring some of the text. The text appears to be a mix of religious or philosophical content, possibly a hymn or a treatise.

88

CC

88A

89A

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧੫੫ ਰੂ ੧॥ ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕ
 ਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੀਉ ਰਹਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਦੁਖ
 ਵਿਸਾਰਨੁ ਸੇਵਿ ਆਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਸਾਰਿ ਬੁਝੇਗੀ ਤ
 ਨਵਾਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਸਾਰਿ ਬੁਝੇਵੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੰਡਾਏ ਸੋਇ॥ ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਲੀ ਪਾਰਿਉ ਤਾ
 ਰਹੋਇ॥ ੨॥ ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਗਾ॥ ਸਦਕੁ ਬਾਣੈ ਜਾਉ॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਸਰਬੀ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ
 ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਣੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵਰਹਾ॥ ਸਾਵਭਿਆ
 ਵੀ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਮਾ
 ਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇਕਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਰਿ ਬੁਝਾ ਪਣਾਮ

ਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ਉਕੋਇ। ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ। ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੁ ਖੁਬ ਖੁਬ ਹੋਇ।
੪॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮਾਦਿ ਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਖੁਬ ਖੁਬ ਹੋਇ॥੧॥ ਰ
ਗਉ॥੧੪॥

ਤਿਲਿਗਮਹਲਾ ੧

੫੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਆਪਿ
ਆਰੇ ਲੀਤ ਨਾਲ ਬਿਰੀਗਾਏ। ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਕਾਵੈ ਚੋਲ ਨ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ
ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ॥੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾ ਨ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ
ਜਾਓ। ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ। ਲੈ ਨ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨ
ਉਤਿ ਨ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ॥੧॥ ਰਗਉ। ਕਾਇਆ ਰੰਗੁ ਦਿ
ਜੇ ਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ। ਰੰਗੁ ਦਾ ਲਾਜੇ ਰੰਗੇ
ਸਾਹਿਬੁ ਐ ਸਾਰੰ ਗੁਨ ਡੀਠ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤਨੇ ਪਿਆਰੇ ਕੀਤੁ
ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ। ਸੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕੀ ਅਰਦਾਸ॥੩॥

ਆਪੇ ਜਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਨਿ ਕੀ
 ਤੈਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਂਵੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੀ ਗਮ ਹਲਾ ੧ ॥ ਇਆ
 ਨਤੀਏ ਆਨ ਨਾ ਕਾਇ ਕਰੇਗਿ ਆਪ ਨਹੈ ਪਰਿਹਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀ ਨਸਾ
 ਦੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨਹੈ ਪਨ ਕੀ ਮਲੀਏ ਬਹੁਰੁ ਕਿਆ ਛੂਢੇਹਿ ॥ ਬੈਕੀਆ
 ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਲੀਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਤਾਸੇ ਹਾਗ ਲਿਜਾ
 ਲੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾਸਹੁ ਪਰੇ ਪਿਅਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਇਆ ਲੀਥਾਲੀ ਕਿਅ
 ਕਰੇ ਜਾਪਨ ਕੀ ਤਨਭਾਵੈ ॥ ਕਰਨੁ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾਪਨ ਮਹਲੁ
 ਨਪਾਵੈ ॥ ਦਿਲੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪਾਵੈ ॥ ਲ
 ਥਲੋਭਾ ਮਹੀ ਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਸਾਂਸ ਦਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾ
 ਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮ ਲਾਇਆ ਲੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛ

91A
ਹੁਸੇਗਲੀਵਾਰੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ।ਜੇਕਿਫੁਕਰੇਸੋਭਲ
ਕਰਿਆਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਦੁਕਾਈਐ।ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਈਐਤਉਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਈਐ।ਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜੈਤਨੁ
ਮਨੇਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ।ਏਵਕਹਹਿਜੇਗਲੀ
ਭੈਲੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥੩॥ਅਪ੍ਰਗਵਾਈਐਗਾ
ਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁਖੈਸੀਚਤੁਗਈ॥ਸਹੁਨਦਾਰਿਕਰਦੇਖੈ
ਸੋਇਨੁਲੇਖੈਕਾਮਲਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਅਪਲੇਕੀਤਪਿਅੰ
ਗੀਸਹੇਗਲੀਨਾਨਕਸਾਸਤਗਈ॥ਐਸੈਗੀਗਤੀਸ
ਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਲੀ॥ਸੁਦਾਰਿਸਾਇਸਹੁ
ਪਾਥੈਚਖਲਿਕਹੀਐਸਾਸਮਾਲੀ॥੪॥੨॥੩॥ਸੁਹੀਮ

੧੨ ੧॥ ਕਉਨੁ ਤਗਜੀ ਕਵਲੁ ਤੁਲਾ ਤੇਗ ਕਵਲੁ ਸਗਲੁ
 ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਉਨੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਖੁਲੁਕ ਗ
 ਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ
 ਅਲਿ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਮਨੁ ਤਾਗਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਗੀ ਸੇਵ ਸਗਲੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟੀ ਭੀਤ
 ਰਿਸ ਸਹੁ ਤੇਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇਲੁ ਤ
 ਗਜੀ ਆਪੇ ਤੇਲੁ ਹਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੋਵਲ
 ਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਭਿਲੁ ਜਾ
 ਵੈ ॥ ਤਾਕੀ ਸਿਗਤ ਨਾਨਕੁ ਰਹਵਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੁਰਾ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ੪॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ

ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮ
ਹਲਾ १ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ १ ॥ ਤੂਸੁ ਲਤਾ ਨੁਕਹਾ ਹਉਮੀਆ ਤੇ
ਰੀਕ ਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਏ ਹਿ ਸੁਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਮੂਰਖ ਕਹਲੁ
ਨਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਏ ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿਰਾ
ਉਰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇਰੀ ਸ
ਭਾਅ ਸਨਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਪੁਲੇ ਕਿਆ ਚ
ਤੁਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿਏ ਖਾਮੇ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥ
ਨਾਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਾਡਾ ਆਈ ॥
੩ ॥ ਏਤੇ ਕੁਕਰਹਉ ਬੇਗਾ ਨਾਭੁ ਉਕਾਇ ਸੁਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿ

ਹੀ ਲੁ ਨਾ ਨਕੁ ਜੋ ਹੋਇ ਗਾਤਾਖਸਮੇ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥ ੧॥ ਬਿ
 ਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਦੇਸਕਲਿ ਦਰੁ ਘਟਹੀ ਤੀਰ
 ਬਿਨਾਵਾ ॥ ਏਕੁ ਸਥਦੁ ਮੇਰੇ ਪਾਨਥ ਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁ ਵਿਜ ਨ ਮਿਨਾਅ
 ਵਾ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਥੋਧਿ ਆਦਿ ਆਲਸੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਕਉ ਲੁ ਜਾ
 ਲੈ ਪੀਰ ਪਗਈ ॥ ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਗਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰੁ ਮਲਖ ਅਪਾਗਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਮਾਗੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਮਹੀ ਅਲਿਭੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀ ਲਾਪਾਇ ਪਾਇ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥
 ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵ
 ਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤਸ
 ਭਿ ਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰ

ਗਾਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਰਦਾਸੈ ॥੪॥੨॥੬॥ ਸਾਤੁ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੈ ਚੈ ਗੁਰਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿ
 ਲਪਕਰੇ ਚਾੜਿ ਕਰੀ ਨਿਆਈ ॥ ਰਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ
 ਦਰਸਨ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾ
 ਈ ਗੁਰਦਰਸਨ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗ ਮੁਖ ਸੁਹਾ
 ਵਾਜੀ ਉਸਹ ਜਪੁ ਨਿਥਾ ਲੀ ॥ ਚਿਹਰੇ ਆਦੇਖੇ ਸਾਰਿ ਗਪਾ ਲੀ ॥
 ਪੀਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਗਾਂ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜ ਲਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰਸਜ ਲਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਘਣੀ ਨਮਿਲ ਤੇਤਾ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਇ
 ਕਦਿ ਮਿਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੁ ਪੁਰਗਵੰਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗੋਲ ਨ ਦਿਹਾਵੈ ਨ

ਦਨਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋ
 ਲਿਖੁ ਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਗੁ ਹੋ
 ਮਾਗੁ ਰਸਿ ਤੁਮਿ ਲਾਇਆ ਪਰੁ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ ਪਰਮਾਰਿ ਪਾਇ
 ਆਸੇ ਦਰੀਖ ਲੁਚ ਸਾਨ ਦਿਛੁ ਨ ਜਨਨਾ ਨ ਕਦਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ
 ਜੀਉ॥੪॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿਖੁ ਮਾਈ ਜਨਨਾ ਨ ਕਦਾ
 ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੧॥ ੧॥

(੧) ਗੁਰਗੋਰੀ ਪੁਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
 ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਾਵਨ ਅਛ
 ਰਲੋ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦਿਨੀ ਮਾਰਿ॥ ਏ ਅਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿ ਗੋਓ ਓਇ
 ਅਖਰ ਦਿਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ॥੧॥ ਜਹਾ ਬੋਲਤੁ ਹਮਛੁ ਰਾਮਾ ਵਾਜ

ਹਮ ਬੇਲਤ ਹਮ ਨੁ ਨਗਾਵਾ ਬੇਲਾਮ ਬੇਲਾਮ ਪਿਰੈ ਸੋਈ॥
 ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਅਲਹ ਲਹ ਉਤ ਉਕਿਆਕ
 ਹਉਕ ਹਉਤ ਕੋਉ ਪਕਾਰਾ॥ ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ਗਵਿਰਹਿ ਓਜਾ
 ਕੋਤੀ ਨਿਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਲਹ ਲਹਿਤ ਭੇਦ ਛੈਕ ਛੁਕ ਛੁ
 ਪਾਇ ਓਭੇਦਾ॥ ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਓਪਾਇ ਓਮ ਭੀ ਗਾਮ ਛੇਦਾ॥ ੪॥
 ਤੁਰਕਤਰੀ ਕਤਿ ਜਾਨੀ ਮੈ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਮਨਸਮਝਾਵਨ
 ਕਾਰਨੇ ਕਛੂ ਮਕਪ ਵੀ ਮੈ ਗਿਆਨਾ॥ ੫॥ ਓਮ ਕਾਰ ਮਾਇ ਮੈ ਜਾ
 ਨਾ ਲਿਖਿ ਮਰੁ ਮੈ ਟੈਤਾ ਹਿਨ ਮਾਨਾ॥ ਓਮ ਕਾਰ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ॥
 ਸੋਈ ਲਖਿ ਮੈ ਟਲਾਨ ਹੋਈ॥ ੬॥ ਕਕਾ ਕਿਰਤਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾ
 ਵਾ॥ ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸਿਪਟ ਨਹੀਆ ਵਾ॥ ਅਰੁ ਜੋਤ ਹਾਕੁ ਸਮਰਸੁ

ਪਾਵਾ ॥ ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਖਖਾਇਐਖੇਤ੍ਰਿ
 ਮਨਿਆਵਾ ॥ ਖੇਤ੍ਰੇਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਧਾਵਾ ॥ ਖਸਮਹਿਜਾਇਖਿ
 ਮਾਕਰਿਕਹੈ ॥ ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਥੈਪਦੁਲਹੈ ॥ ੮ ॥ ਗਗਾਗੁਰ
 ਕੇਥਚਨਪਛਾਨਾ ॥ ਟੂਜੀਬਾਤਨਪਰਈਕਾਨਾ ॥ ਰਹੈਬਿਹੀਗਮਕਤ
 ਹਿਨਜਾਈ ॥ ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨਹਹਾਈ ॥ ੯ ॥ ਘਘਘਘ
 ਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ ॥ ਘਟਿਛੂਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ ॥ ਤਾਘਟ
 ਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ ॥ ਸੋਘਟੁਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਪਾਵਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਝੰਝਾਨਿਗਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਦਾਰੋਝੰਝੇਹਾ ॥ ਨਾਹੀਏਖਿਨ
 ਭਾਜੀਐਪਰਮੁਸਿਆਨਪਏਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਚਚਾਰਚਾਤਿਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾ
 ਗੀ ॥ ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ ॥ ਚਿਤ੍ਰਥਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੰ

ਗਾਤਜਿਚਿਤੈਚਿਤੁਗਖਿਚਿਤੇਗਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਰੈਛੁਤਪਤਿਪਾ
 ਸਾ॥ਛਕਿਕਿਨਰਹੁਛਾਤਿਕਿਨਾਮਾਸਾ॥ਐਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨ
 ਸਮਾਦਾ॥ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਦਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤ
 ਨਜੀਵਤਜਗਦੈ॥ਜੋਬਨਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਦੈ॥ਅਸਜਰਿਪਰ
 ਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਯੈ॥੧੪॥ਤ੍ਰ
 ਤ੍ਰਉਰਤ੍ਰਸੁਰਤ੍ਰਨੀਜਾਨਾ॥ਗਹਿਓਤ੍ਰਤ੍ਰਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕ
 ਤਤ੍ਰਖਿਤ੍ਰਖਿਅਉਰਨਸਮਾਦਾ॥ਤ੍ਰਗਰੁਕੀਏਤ੍ਰਗਰਉਹੀਪ
 ਦਾ॥੧੫॥ਦਵਾਨਿਕਦਿਜੁਪਟਿਰਹਿਓਤ੍ਰਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ
 ਜਾਕਾਗਦਿਜਗੁਛੁਛਿਅਉਨੇਰਉਪਾਇਅਉਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟ
 ਥਿਕਟਪਾਟਪਟਮਾਹੀ॥ਥੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥

ਦੇਖਿ ਅਟਲ ਟਲਿਕਤ ਹਿਨ ਜਾਵਾ ॥ ਰਹੈ ਲਪਟਿ ਪਟਿ ਪਰਚਉ
 ਪਾਵਾ ॥ ੧੭ ॥ ਠਠਾਇ ਜੈ ਦੂਰਿ ਠਗੀ ਰਾ ॥ ਨੀਠੀ ਨੀਠੀ ਮਨੁ ਕੀਆ
 ਪੀਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ਸਗਲ ਜਗੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਿਠਗੁ ਠਗਿ
 ਆ ਠਉਰ ਮਨੁ ਮਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਡਡਾ ਡਰਉ ਪਯੋ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥ ਤਾ
 ਡੇਰ ਮਾਪਿ ਡਰੁ ਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ਤਛਿ ਰਿਤੁ ਕੁਲਾਗੈ ॥
 ਨਿਤੁ ਰੁਪੁ ਆ ਡਰੁ ਉਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥ ੧੯ ॥ ਛਛਾ ਛਿਗ ਛੁਛਾ ਹਿਕ
 ਤਮਾਨਾ ॥ ਛੁਛਤ ਹੀ ਛਹਿ ਗਏ ਪਰਨਾ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਸੁਮੇਰਿ ਛੁਛ ਜਬ
 ਆਵਾ ॥ ਜਿਹ ਗਛੁ ਗਵਿਓ ਸੁਗਛੁ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ ੨੦ ॥ ਲਾ ਲਾ
 ਗਲਿ ਰੁਤ ਉਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨੈ ਨਾਨੁ ਸੀਚੈ ॥ ਪੀਨਿ ਜ
 ਨਮੁਤਾ ਹੀ ਕੋਗਲੈ ॥ ਮਾਰੈ ਏਕ ਹਿਤ ਜਿਜਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਤਤ

ਅਤਰਤਰਿਓ ਨਹਜਾਈ। ਤਨਤ੍ਰਿਭਵ ਲੁਮਾਹਿਰਹਿਓ ਸਮਾ
 ਈ। ਜਉਤ੍ਰਿਭਵ ਲੁਤ ਨਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ। ਤਉਤਤਹਿਤਤੁਮਿ
 ਲਿਆਸੁਖਪਾਵਾ। ੨੨। ਅਥਾਮਥਾਹਥਾਹ ਨਹੀਪਾਵਾ। ਓਹੁ
 ਅਥਾਹਇਹੁਬਿਰੁ ਨਹਗਵਾ। ਬੈਠੈਥਲਿਥਾਕਨਆਰੰਭੈ।
 ਬਿਨੁਹੀਥਾਭਹਿਮੰਦਿਰੁ ਬੈਠੈ। ੨੩। ਦਵਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹ
 ਗਾ। ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਗਥਿਬਿਚਾਰਾ। ਦਸਵੇਦੁਆਰਿਕੁੰਜੀ
 ਜਬਈਜੈ। ਤਉਦਇਆਲਕੇਦਰਸਨੁਕੀਜੈ। ੨੪। ਧਧਾਅ
 ਰਧਹਿਉਰਧਾਨਿਬੇਗਾ। ਅਰਧਾਹਿਉਰਧਹਮੰਤ੍ਰ ਬਸੇਗਾ। ਅਰ
 ਧਹਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ। ਤਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿ
 ਲਿਆਸੁਖਪਾਵਾ। ੨੫। ਨਿਨਾਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ। ਨਿ

੧੭ ਰਖਤਿ ਨੈ ਨਰੈ ਗਤਿ ਦਾਵੀ ॥ ਨਿਰਖੁ ਨਿਰਖ ਤਜ ਬਜਾਇ ਪਾਵਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਪਾਮ ਪਰਪਾ ਰੁਨੀ
 ਬਲੇ ਨਿਰਖਾ ਹੇ ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਪਾਮ ਪਰਪਾ ਰੁਨੀ
 ਪਾਵਾ ॥ ਪਰਮ ਜੋ ਤੇ ਸਿਉ ਪਰਚ ਉਲਾਵਾ ॥ ਪਾਂਚ ਉਇੰਦੀ ਨਿਗ੍ਰ
 ਕਰਈ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਨਿਰਦਰਈ ॥ ੨੮ ॥ ਫਫਾ ਬਿਨੁ ਫੁਲ ਹਿਫਲੁ
 ਹੋਈ ॥ ਤਾਫਲ ਫੇਕ ਲੇਖੇ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਨ ਪਰਈ ਫੇਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਤਾਫਲ ਫੇਕ ਸਭੈ ਤ ਨ ਫਾਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਬਥਾ ਬਿੰਦ ਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵ ॥ ੩੦ ॥
 ਬਿੰਦ ਹ ਬਿੰਦ ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ ॥ ਬਿੰਦ ਉਹੋਇ ਬਿੰਦ ਗੀ ਗਏ ॥ ਬਿੰਦ
 ਕਹੋਇ ਬਿੰਦ ਸੁਧਿ ਲਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਬਥਾ ਬੇਦ ਹਿ ਬੇਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਅ
 ਬਥ ਉਭਾਂ ਨ ਭਰੋ ਸਉ ਆਵਾ ॥ ਜੋ ਬਾਹਰਿ ਸੋਭੀ ਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
 ਭਾਇਆ ਭੇਦੁ ਭੁਤ ਪਾਤਿ ਪਾਹਿ ਚਾਨਿਆ ॥ ੩੨ ॥ ਮਮਾ ਮੁਲਗ ਹਿ ਮ

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਗਮੀ ਹੋਇ ਸੁਮਨ ਕਉ ਨਾਨੈ ॥ ਮਤ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤ
 ਬਿਲਮਾਵੈ ॥ ਮਗਨ ਕਉ ਆਤੋ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਅਮਾਮ ਨ ਸਿ
 ਉਕਾ ਜੁ ਹੈ ਮਨ ਸਾਧੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਹੀ ਮਨ ਸਿਉ ਕਰੈ ਕਬੀਰਾਮ
 ਨਾਮਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇਜ ਉਭੈ ਨ ਮਨਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਯਯਾਜ ਉਜਾਨ ਹਿਤ ਉਦੁਗਾਤਿ
 ਹਨਿਕਰਿ ਬਸਿਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥ ਰਹਿ ਰੂਤ ਉਤਾਜੈ ਨ ਹੀ ਸੂਰ ਉਥ
 ਰਉ ਨਾਉ ॥ ੩੪ ॥ ਗਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸਕ ਰਿਜਾਨਿ ॥ ਮਾਹੋਇ ਨਿਰਸ
 ਰਸੁ ਸੁਪਾਹਿ ਚਾਨਿ ॥ ਮਾਹਿਰ ਰਸਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਮਾਵਾ ॥ ਉਹ ਰਸੁ
 ਪੀਆਇ ਹਰਸੁ ਨ ਹੀ ਕ੍ਰਾਵਾ ॥ ੩੫ ॥ ਲਲਾ ਮੇਜੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾ

ਹੈ॥ ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ॥ ਅਕੁਜਊਤਹਾਪੇਮਲਿਵ
 ਲਾਵੈ॥ ਤਉਮਲਹਲਹੈਲਹਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਵਾਵਾਬਾਰ
 ਬਾਰੰਬਿਸਨਸਮਾਗਿ॥ ਬਿਸਨਸਮਾਗਿਨਾਅਵੈਹਰਿ॥ ਬਲਿਬਲਿ
 ਜੇਬਿਸਨਤਨਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਵਿਸਨਮਿਲੇਸਭਹੀਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੩੭॥
 ਵਾਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੇਇਹੁਹੋਇ॥ ਇਹੁਮਰੁਓਹੁਜਥਮਿ
 ਲੈਤਥਮਿਲੈਤਥਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ ੩੮॥ ਸਾਸਾਸੋਨੀਕਾਕ
 ਰਿਸੋਧਹੁ॥ ਘਟਪਰਚਾਕੀਥਾਤਨਿਰੋਧਹੁ॥ ਘਟਪਰਚੈਜਊਊਪ
 ਜੈਭਾਊ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਅਤਹਤ੍ਰਿਭਵਦੁਗਾਉ॥ ੩੯॥ ਖਖਾਖੇਜਿ
 ਪਰੈਜਊਕੋਈ॥ ਜੋਖੇਜੋਸਥਹਰਿਨਹੋਈ॥ ਥੋਜਥੂਇਜਊਕਰੈ
 ਥੀਚਾਰਾ॥ ਤਉਭਵਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ॥ ੪੦॥ ਸਸਾਸੋਸਹ

98A

ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਸੇਈ ਸਹੀ ਸਿਏਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰ
ਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਤੀ ਆਥ ਹੁਕੁਤ ਕਹਾਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਹਾਹ
ਹੋਤ ਹੋਇ ਨੀਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬ ਹਿਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਪੈਤ ਉਸ
ਹੀ ਲੈਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ
ਉਕਰਤ ਛਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਕਾਰਹਿ ਬਿਅਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥ ਲ
ਖਿਮੀ ਬਰਸਿ ਉਜ ਉਲਿ ਉਲਾਏ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪
੩ ॥ ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹੀ ॥ ਹੋ
ਤਾ ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨ ਰਹੈ ॥ ਜਹ ਕਹਾ ਬਿਛੁਰਾਤ ਰਬਿਗੁਲ
ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋ ਰੇਆਨਿ ॥ ਸਕਿਆਨ ਅਖਰੁ ਏ
ਰੁਪ ਛਾਨਿ ॥ ਸਤਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰ ਕਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁਮਨ

ਭੈਰੋਯੋ ਪਾਤਿਤਲੋਗ ਹਕਉ ਬਿਉਹਾਗਾ ਗਿਆਨ ਦੇਤ ਕਉਤਤੁ ਬੀਚ
ਗਾਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ। ਕਹਿਕ ਬੀਰਜਾ ਨੈ ਗਾਜੇਈ॥੪੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧੫
ਰੁ ੧॥ ਮੋਤੀ ਤਮਦਰਉ ਸਗਹਿਰਤ ਨੀਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ। ਕਸਤੂ
ਰਿਕੁੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿਆ ਵੈਚਾਉ। ਅਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਤੇਗਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜ
ਉ। ਐਸਾ ਪੁਨਰੁ ਰਾਗੁ ਪਾਛੇ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾ ਹੀ ਥਾਉ॥੧॥ ਰਾਗਉ
ਧਰਤੀ ਤਹੀ ਰੇਲਾਲ ਜਨ੍ਹਤੀ ਪਲਾਪਿਲਾ ਲਜਨ੍ਹਾਉ। ਮੋਹ ਲੀਖੁ
ਖਿਅਲੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਗਿਪ ਸਾਉ। ਅਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲ ਵੀ ਸਰੈ ਤੇਗਾ ਚਿਤਿ

ਆਵੈ ਨਾਉ॥੨॥ ਸਿਧੂ ਜੋ ਵਾਸਿ ਪਿਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ॥ ਗੁਪ
 ਤ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਗਾਥੈ ਭਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ
 ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ ਜੋ ਵਾਸੇ ਲਿਲਾਸ ਕਰਤ ਖਤਿ ਗ
 ਖਾ ਪਾਉ॥ ਗੁਕਮੁਹਾਸ ਲੁਕ ਗੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾਸ ਭਵਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ
 ਭੂਲਾ ਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹ
 ਲਾ ੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਨੁ ਪੀਅਨੁ ਮਾਪਿ ਆਉ॥
 ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦਇਗੁ ਫੈਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਨ ਬਾਉ॥ ਕੀਤੇ ਗੀ ਕੀਮ
 ਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇ ਵਰੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ
 ਥਾਇ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖ ਲੁਆਖ ਲਾਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਕੁਆਇ॥੧
 ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਾਕਟੀ ਆਵਾਰਵਾਂ ਪੀਸਾ ਲਿਪੀਸਾ ਪਾਇ॥ ਅਗੀਸੇ

ਤੀਜਾ ਕੀ ਆਰੁ ਸਮਸੇਤੀ ਗਲਿ ਜਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਉਕੇ ਵਰੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵ ਸੇ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥
 ਨਦਰਿ ਕਿਸੇ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ
 ਪਵੈ ॥ ਉਕੇ ਵਰੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਗਦ ਲਖ ਮਲਾ ਪਤ੍ਰਿ
 ਪਤ੍ਰਿਕੀ ਚੈ ਭਾਉ ॥ ਅਸੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖ ਲਿਖਉ ਲੁਚਲਾ
 ਉ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ॥ ਉਕੇ ਵਰੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰੁ ੧ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮਨਿ ਮੇਸੁ
 ਲਿਖੈ ਸਾਲੇ ਲੇ ॥ ਖਟਤੁ ਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਨਾ ਮਾਰਨਾ ਵਕੀ
 ਏ ॥ ਛਤੀ ਹਮ ਮਿਤ ਭਾਉ ਏ ਕੁਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬੋ
 ਰੁਖਾਨਾ ਪੁਸੀ ਪੁਆਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀਨੀ ॥ ਮੇਮਨਿ ਮਾਰਿ ਚ

ਲਹਿਦਿਕਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਾਪੈ ਨਲੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਈ ਸਤੁ
 ਦਾਨੁ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਮਾਹੀ ਕਦਾ ਕਰ ਲੀ ਪਹਿਰ ਲੁ ਪੈ ਰਧਿਆਨੁ॥
 ਕਮਰ ਥੀ ਦੁਸੰਤੋਖ ਕਾਧ ਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਤੇਗ ਨਾਨੁ॥ ੨॥ ਥਾਥਾ ਹੋਰੁ ਪੈ ਨਲੁ
 ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁ ਪੈ ਪੈਤ ਨੁ ਪੀੜੀ ਐਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਦਿ
 ਕਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤ ਬੁਝ ਲੁ ਤੇਰੀ ਵ
 ਠਾ॥ ਤਰਕ ਸਤੀਰਕ ਮਾਲੁ ਸਾਂਗ ਤੇਗ ਥੀ ਦਗੁ ਲਧਾਤੁ॥ ਵਾਜਾ
 ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਗ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਥਾਥਾ ਹੋ
 ਰੁ ਚੜ੍ਹ ਲਾਖੁ ਸੀਖੁ ਆਰੁ॥ ਜਿਤੁ ਚੜ੍ਹਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀ ਐਮਨ ਮ
 ਹਿ ਚਲਹਿ ਦਿਕਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਗਦਿਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨ
 ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਰਾਵ ਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖ ਲੁ ਬਹ

ਤੁਅਪਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਥਾਥਾ ਹੋਰੁ ਸਉ ਲਾਖੁ ਸੀਖੁ ਆਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀਵੀਐ ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
 ਹਲਾ ੧ ॥ ਧਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਦੋਹਰਾ ਲਿਖੁ ਠੀਕੁ ਜੈਭਾਇ ॥ ਕਲਰ
 ਕੇਰੀ ਕੀਯਾ ਜਿਉ ਅਹਿ ਨਿਸਿਕਿਰਿ ਛਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
 ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿ
 ਆਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਦਰਿ ਪਾਰਿ ਛੋਈ ਨਾਲਹੈ ਦਰਗਹੁ ਤੁਖੁ ਆਗੁ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨੁ ਨ ਭੁਲੀ ਸਚਾ ਦਰੁ ਕਿਰਸਾਲੁ ॥ ਪਹਿ
 ਲਾਪਰਤੀ ਸਾਧਿਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾਲੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿਉ ਪਜੈ ਨ
 ਮੁਏ ਕੁਕਰਿ ਮਿਥੈ ਨੀਸਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਨਿ ਨ ਜਾਲੀ

ਕਿਆਤਿ ਸੁਚਰਮ ਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁ
 ਖਿਅੰ ਪਗੁ ਥਾਗੁ ॥ ਆਵ ਲੁਜਾਨੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ॥
 ਇਖੁਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਚਿਦ ਨੁ ਮੇਲਿ ਮਨਾਇਆ ਕੂੰ ਗੁਮਾਂਗ ਸੰਧੁ
 ਗਾਚੇ ਅਚੇਦਨੁ ਬਹੁ ਪਾਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੁਰੁ ॥ ਜੇ ਪਨ ਕੀਤਿ
 ਨਭਾਵਈ ਤਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂਕੂ ॥ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੁ ਬਾਢਿ
 ਹਰਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਗਾ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀ ॥ ਮੈਕਿ
 ਉਸੈ ਗੁਰ ਭਾਮਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੰਨੁ ਸੁਹਾਗੁ ਲੀਜਿ ਨ ਸਹ ਨਾਲਿ
 ਪਿਆਰੁ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ੨ ॥ ਗੋਇ
 ਲਿਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆਤਿ ਸੁਰੰਭੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਹਲ
 ਤਿਪੁ ਨੀਚਲ ਨਾ ਤੁੰ ਸੀਮਲੁ ਪਰ ਥਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ

ਮਨਾਸਤਿਗੁਰਜੇਦਿਪਿਆਰਿ॥ਕਿਅਥੋਵਹੀਬਾਤਗੁਆਨੁ॥੧
 ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਲਿਖਗਾਹੁਦੇਉਠਿਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥
 ਕਿਅਤੁਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਛੁਲਾਕੀਥਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀ
 ਮੇਰੀਕਿਅਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੇਪ੍ਰਭਲੇਹਿ॥ਸਰਪਰਉਠੀ
 ਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੇਹਿ॥੩॥ਲਖਚਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਾਤਿ
 ਆਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਜੋਦਿਨੁ
 ਨੇਤ੍ਰਾਆਇਓਇ॥੪॥੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੫॥ਤਿਚਰੁਦਸ
 ਹਿਸੁਹੇਲਹੀਜਿਚਰੁਸਾਬੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਬੀਉਠੀਚਲਿ
 ਆਤਾਪਨਖਾਕੂਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਿਥੈਗਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖ
 ਲੈਕਾਚਾਉ॥ਪਿਨੁਸੁਤੇਗਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਦਸਿਆ

ਕੰਤੁ ਪਾਰਿਜੀਤੀ ਉਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ਜਾਊ ਠੀ ਚਲ ਸੀਕੀ ਤ੍ਰੈ ਤਾ
 ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪੇਈ ਅਰੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁ ਰੇ ਸੁਖ
 ਵਸਾ ਗੁਰਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਭਨਾ ਸਾਹੁ ਰੇ ਦੇਵ ਲਾਸ ਭਿਮੁ ਕਲਾਵਲੁ ਹਾਗਾ ਨਾਨਕ ਪੀਨੁ ਸੁਗ
 ਗਲੀ ਜਿਨ ਸਹਨਾ ਲਿਖਿਆ ਗੁ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਾਣੁ ਚਉਪ
 ਦੇਖੁ ਰੁ ੧ ਮਹਲ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੇਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚ

ਲੈਜੀਉ॥੧॥ਮੇਹਰਿਗਰਿਖਰਚੁਲਇਆਬੀਨਿਪਲੈ॥ਮੇਰਾਸਥਾ
 ਈਸਦਾਨਾਲਿਚਲੈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਗਰਿਨਾਮੁਦਿਕਾਇਆਗਰਿਨਿਹ
 ਚਲੁਗਰਿਪਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੨॥ਗਰਿਗਰਿਸਜਲੁਮੇਰਾਪੀਤਮੁਗ
 ਇਆਕੋਈਆਲਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰੇਪਾਲਜੀਵਾਇਆ॥ਹਉਰ
 ਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਪੀਤਮਾਮੈਨੀਰੁਵਹੇਵਹਿਚਲੈਜੀਉ॥੩॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਮਿਤੁਮੇਰਾਬਾਲਸਖਾਈ॥ਹਉਗਰਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰ
 ਆਈ॥ਗਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਗੁਰਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਗਰਿਪਨੁ
 ਪਲੈਜੀਉ॥੪॥੧॥ਆਤਮਹਲਾ੪॥ਮਪੁਸੁਦਨਮੇਰੇਮਨ
 ਤਨਪਾਨਾ॥ਹਉਗਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਜਾਨਾਕੋਈਸਜਲੁ
 ਸੀਤੁਮਿਲੈਵਰਭਾਗੀਮੇਹਰਿਪੁਰੁਪਿਆਰਾਦਸੇਜੀਉ॥੧॥ਹਉ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਲੈਐ
 ਰੀਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਭੁ
 ਵਸੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਐਸਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬ
 ਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਐਸਾ ਆਤਪਿਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ
 ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਬਿਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ਐਸੇ ਮਨ ਤਨਿ ਦੇਦ ਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲੁ ਪੁਜ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥
 ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਵੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ ਪਵੀਐ ਹਰਿ ਗੁਲੁ ਗੁ
 ਲੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਸੰਗ
 ਤਿ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉ ਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆ

ਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁਕਰੇਗਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਗਾਮੇਰਾਮਿਤੁ ੧੦੪
 ਸਖਾਸੇਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਮੈਦਸੇਹਰਿਨਗਰੀਮੈਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੀਬੇਦਨਹਰਿ
 ਗੁਰਪੁਰਾਜਲੈ॥ਹਉਹਰਿਨਸਕਾਥਿਨੁਨਾਮਦਖਾਲੇ॥ਮੇਅਉਖਪੁਰੀ
 ਰਦੀਜੈਗੁਰਪੁਰੈਮੇਹਰਿਹਰਿਨਮਿਉਧਰੀਮੈਜੀਉ॥੩॥ਹਮਚਰਿਕ
 ਦੀਨਸਤਿਗੁਰਸਗਲਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੁੰਦਮੁਖਿਪਾਈ॥ਹਰਿਜ
 ਲਾਨਿਧਿਹਮਜਲਕੇਮੀਨੇਜਨਨਾਨਕਜਲਥਿਨੁਮਰੀਮੈਜੀਉ॥
 ੪॥੩॥ਮਾਣੁਮਹਲਾ੫॥ ਪੰਨੁਸੁਦੇਲਾਜਿਤੁਮੇਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲਿਅਗਾਸਫਲੁਦਰਸਨੁਨੇਰਪੇਖਤਤਰਿਅਗਾਪੰਨੁਮੁਰਤਚਸੇਪ
 ਲਘਵੀਅਪੀਨਿਸੁਓਇਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁਤੋਮਾ॥ਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲਤਕੁਮੁਸਗਲਾਖੋਇਅਗਾਨਾ

ਮੁਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਲਾਇਆ ਆਇ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ॥੨॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਲੀ॥
 ਗੁਰਕਹਿ ਆਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇ ਗਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪੀਆ ਗਰਿ ਪੈ ਨ ਲੁਨਾ ਮੁਭੇ ਜਨੁ ਥੀਆ ਨਾਮਿ
 ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜਤਾ ਮੇਨਾ ਉਨ ਨ ਕਰੀ ਨੇਭੋ ਗਾ ਜੀਉ॥੪॥ ੧॥ ੪॥
 ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ
 ਇਆ ਗੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾ ਜੀਇ ਪੁਸੀ ਸਾਰੇ॥ ਲਬੁ ਲੋਗੁ ਮੁਖੁ ਕੁਰੁ ਕੁ
 ਮਾਦਹਿ ਬਹੁ ਤੁਝਿ ਠਾਵਹਿ ਭਾਰੇ॥ ਤੁੰ ਕਾਇਆ ਮੇਰੁ ਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿ
 ਉਧਰਿ ਉਪਰਿ ਛਾਗੇ॥੧॥ ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀ
 ਤਾਰਹੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੇ ਬਹੁ ਜਿਨ ਆਵੇ ਵਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹਿਤੁ

10) ਪੁਆਖਸੇਰੀਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਦਿਸਿਖਹਮਾਗੀ ॥ ਨਿੰਦਾਚਿੰਟਾਕਰਹਿਪ ॥ ੧੦੫
 ॥ ਗਈ ਤੂੰ ਠੀਲਾਇਤਥਾਗੀ ॥ ਵੇਲਪਗਈਜੋਹਹਿਜੀਅਵੇਕਰਹਿ
 ਚੋਰੀਬੁਰਿਆਗੀ ॥ ਹਿਸੁਚਲਿਆਤੂੰਪਿਛੈਰਹੀਏਹਿਛੁਟਤਿਹੋਈ
 ਅਹਿਨਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰਕਾਇਆਰਹੀਅਹਿਸੁਪਨੰਤਰਿਤੁਪੁਕਿਆ
 ਕਰਿਮਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾਕਿਛੁਲੀਆਤਮਾਨਿਕੁਲਾਰ
 ਇਆ ॥ ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਛੋਈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥
 ੩ ॥ ਹਉਖਰੀਦੁਹੇਲੀਹੋਈਥਾਥਾਨਾਨਕਮੇਰੀਥਾਤਨਪੁਛੈਕੋਈ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀਤੁਰਕੀਸੁਇਨਾਹੁਪਾਕਪਕੂਕੇਰੇਭਾਗਾ ॥ ਕਿਸਹੀਨਾਲਿ
 ਨਚਲੇਨਾਨਕਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਪਏਗਵਾਗਾ ॥ ਜੁਜਾਮੇਵਾਮੈਸਭਕਿਛੁਰ
 ਖਿਆਇਕੁਮੀਮਿਤਨਾਮੁਤਮਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਦੇਵੇਨੀਵਦਿਵਾਲਉਸਾਰਿ

ਭਜਮੰਦਰ ਕੀ ਛੇਰੀ॥ ਸਚੇ ਸਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੀ ਅੰਧੁ ਜਾਲੇ
 ਸਭ ਮੇਰੀ॥ ਸੋਇ ਨ ਲੀਕਾ ਸੋਇ ਨ ਮਾੜੀ ਸੀ ਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ॥ ੫ ॥
 ਸੁਣਿ ਸੁਗਖਿ ਮਨ ਮਜਾ ਲਾ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਲਾ॥ ੧॥ ਰੰਗ
 ਉ॥ ਸਾਹੁ ਮਾਹਾ ਕੁਰੁ ਭਾਗਮ ਤਿਸੈ ਕੇ ਵਲ ਜਾਗੇ॥ ਜੀਉ ਪਿੰ
 ਰਸ ਭੁਗਾ ਸਿਤਿ ਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿਆ ਪੇਜੀ ਵਾਲੇ॥ ੬॥ ੨॥ ਗਉੜੀ
 ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਵਰ ਪੰਚ ਮਏ ਕਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖੁ ਉ
 ਪਰ ਬਰੁ ਮਨਾ॥ ਮਾਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਮਾਗੈ ਕਰੀ ਪੁ
 ਕਾਰ ਜਨਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਗ ਅਨਾਉ ਚਰੁ ਮਨਾ॥ ਮਾਗੈ ਜਮੁ ਦਲੁ ਬਿ
 ਖ ਮੁਖ ਲਾ॥ ੧॥ ਗਗਾਉ॥ ਉਸਾਰਿ ਮਨੈ ਲੀਗੇ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰ
 ਬੈਠੀ ਸਾਧਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਲਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮ ਲਾਅ ਵਰਿ ਲੂਟੇ

ਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ ਛਾਹਿਮੰਡੇਲੀਲੂਟਿਮਾਏਹੁਗਾਸਾਪਨਪਕ
 ਹੀਏਕਜਨਾ॥ਜਮਡੰਡਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪਵਿਅਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰਚ
 ਜਨਾ॥੩॥ ਕਾਮਾਦਿਲੋਭੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਤੁਲੁਭੈਨਿਸੁਖਾਧਾਤਾ॥
 ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਾਰਹਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਥਾਧਾਤਾ॥੪॥
 ੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੧॥ " ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਪਟਭੀਤਰਿ
 ਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਂਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾਤਾ॥ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਕੀਜਹਿਗ
 ਵਲਾਇਹੁਮਨੁਕੀਜੈਡੰਡਾਤਾ॥੧॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥
 ਏਕੁਸਬਦੁਦੁਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੂਲਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਮੁੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਰੀ
 ਗਾਤਾ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਲੁਤਾਰਲੁਹਾਰਸੁਮਾਮੀਏਕੁਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾ

ਤਾ॥੨॥ ਕਰਿ ਪਟੈ ਬੁਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿ ਸਿ ਸਾ ਮੁਲ ਨ ਜਾਵ ਸਿ
 ਤਾ॥੨॥ ਏਕ ਸੁਚਰਨੀ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਥਿ ਲੇ ਰਿਕੀ ਪਾਵ ਸਿ
 ਤਾ॥੩॥ ਜਪ ਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚ ਸਿ ਮਨਾ ਕਾ ਹੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਗੀਕ
 ਪਟੁ ਪਨਾ॥੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਕਾਇ ਅਕ ਮਲੀ ਹਿ ਸੁਇਆ ਲਾਮੇ
 ਗੀ ਮੇ ਗੀ ਕਰ ਤਬਿ ਹਾਨੀ ਤਾਪੁ ਕੁ ਵਤ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾ ਝੈ ਫਿ
 ਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾ ਲੀ ਤਾ॥੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਅਭਿਖਪਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੋ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀ ਜੈ ਰੇ॥
 ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਪਾਪ ਕਰ ਮਕੇ ਕਾਟ ਨਹਾਰਾ ਲੀ ਜੈ ਰੇ॥੧॥ ਅਨਏ
 ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਗਾਈ ਰੇ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਨਾ ਸੀ ਸਾਹਿ ਸਾਵਹਿ ਅਲਖੁ
 ਨਲਖ ਲਾਜਾਈ ਰੇ॥੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਸਕਰਖੰਤੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ

ਅੰਤਿ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡਿਤ ਚਾਈਰੇ ॥ ਗਤਿ ਅਨੇਗੀ ਸੁ ਤੁਸਿ ਨਾਹੀ ਲਗੁ
 ਦੁਕਸਿ ਮੁਸਾਭਾਈਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈਰੇ ॥ ਜੋਤਿ ਨਕੀ ਆਸੈ ਈਰੇ ॥ ਮਾਕਿਰ ਤੁਨ
 ਮੇਰਿਆ ਜਾਈਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਭਰਭਰੇ ਨਹਿ ਵਹਿਓ ਦੇਜੇ ਗਤੇ ਰੰਗੁ ਲ
 ਈਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕਹਿ ਵੈਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੁਨਾਕਿ ਛੁਪਾਈਰੇ ॥
 ੪ ॥ ੪ ॥ ਗਉ ਠੀਛੇ ਤੀਮ ਹਲਾ ॥ ਕਤਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤਕੇ ਰਾਕਿ
 ਦੁਖਾ ਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਥਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤ ਰਿਨਿ ਪਜੇ ਕਾਹੇ
 ਕੀਉ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਯੇਹੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉ ਦੁਜਾ ਲੈ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ
 ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਲ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਥਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ
 ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਭੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥ ੨ ॥ ੧੮

ਪਟਲ ਬਿਜਮੰਦ ਰਭੀ ਨੈ ਕਰਿ ਚੰਗੀ ਘਰਿਆਵੈ॥ ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ
 ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾਛੁ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਤਟ ਤੀਰ ਥਹ ਮਨ ਵਖੰਤੁ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟ
 ਲੁਥਾ ਜਾਗਾ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕ ਸ਼ੀਤਲ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਦਲੁ ਜਾ
 ਗਾ॥ ੪॥ ਜੇ ਤਾਸੁ ਸੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇ ਤੇ ਅਭਿਗਨੁ ਹਮਾਰੇ॥
 ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰਉ ਪਾਵਹੁ ਬੁਝੈ ਪਥਰ ਤਾਰੇ॥ ੫॥
 ਜੀਅ ਨ੍ਰਾਮ ਗਨਿ ਥਰਾ ਥਰ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ॥ ਪ੍ਰਲਯ
 ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਾਛੈ ਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ੬॥ ੫॥ ਗਉ
 ਕੀ ਥੈਰਾ ਗਲੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਰੇ ਲਿਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿ
 ਸੁਗਵਾਇਆ ਪਾਇ॥ ਹੀਰੋ ਜੈ ਸਾਜਨ ਮੁਹੈ ਕਉ ਰੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ॥
 ੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆਰਾ ਮਕਾਮੁ ਕੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿਰੇ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੁਪਾਨੁ ਪਰਲੀਪਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ॥
 ਅਨਤ ਉਚਾਹਨ ਜੋਗ ਏਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ॥ ੨॥ ਅਪ
 ਲਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭ ਕੇ ਭਾਗੁ ਹੋਇ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ
 ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੈ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨਾ ਜਿ ਨਿਕੀ
 ਆਸੇ ਈਸਾ ਰਕਰੇਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾ
 ਈ ਦੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਲ ਮਹਲ ੧॥ ਹਰ
 ਲੀਹੋ ਵਾਖਨ ਬਸਾ ਕੇ ਦਮੁਲ ਚੁਲਿਖਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਈ
 ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੇ ਬਨ ਜਾਗਨ
 ਗਮ ਕੀ॥ ਤੇਗ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਦਾ ਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਕਿ
 ਲਹੇ ਵਾਅੰ ਬਿਬਸਾਸ ਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ

ਇਮੇਗਸ ਪੁਮਿਲੈ ਦਰਸਾਨਿ ਰੂਪ ਅਪਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਅਛੁਲੀ ਹੋਵਾ
 ਜਲਿ ਬਸਾਜੀ ਅਜੀਤ ਸਭਿ ਸਾਗਿ ॥ ਭਿਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਗਸ ਵੈ ॥ ੩ ॥
 ਮੈ ਹਉ ਮਿਲ ਉਠੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਨਾਗ ਨਿਹੋਵਾ ਪਰਵ
 ਸਾਸ ਬਦੁ ਵੈ ਮੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗ ਲੀਜਿ
 ਨ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ਗਗੁਗ ਉਝੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀਅਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੈ ਗਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜੁਲੈ ॥
 ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਭਾਇ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕ੍ਰਮੁ ਭਉ
 ਜਾਇ ॥ ਭੈਰਾਵੈ ਸਚਰੰਗ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ

ਐਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਗੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
 ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾ ਦਾਗੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸ
 ਗਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੈ ਸਭ ਮਾਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨਿ ਨਿਗ
 ਲ ਦਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚ ਦਸਿ ਮੈ ਸਚੀ ਸਭ ਕਾਗਾ ਉਤਮ
 ਕਰਲੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵ ਲਗਾਗੁ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਮਾ
 ਰੇ ਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
 ਗੁਰ ਬੁਝੈ ਸੀਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਗੁ ॥ ਗੁਰ
 ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਰਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਮਾਇ ॥

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੇ
 ਰਿ ਸਨਾਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਾਂਗਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
 ਗੁਰਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵ
 ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਬਾਤੁ ਗੁਰੂ ਸਰਬੁ ਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬ
 ਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਦਰ
 ਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਕਿਸੁ ਨੋ ਕਹੀ ਮੈ ਦਾਤਾ
 ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਚੇ ਗੁਰੁ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
 ਵਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗਉਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੋਆਚ
 ਦੁਨਾ ਮੰਕਿ ਚਣਾਵਉ ॥ ਪਾਟ ਪਟੈ ਬਰਪਹਿਰਿ ਹਛਾਵਉ ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਪਹਿਰਓ ਕਿ
 ਆਓ ਦਿਖਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ
 ੧ ॥ ਰਗਉ ਕਾਂਠੀ ਕੁੰਢ ਲਗਾ ਲਿਮੇਤੀ ਅਨ ਕੀਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ
 ਨਿਗਲੀ ਫੁਲਗੁ ਲਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥
 ੨ ॥ ਨੈਨ ਸਲੇ ਨੀਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੇਤ੍ਰ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ
 ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦਰਖ ਮਹਾ ਲਾਸੇ
 ਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਮਾਹਿ ਨਿਸਫੁਲਿ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
 ਕਾ ਮੁੰਦੇ ਹੁਖਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਹੋਵਰੇ ਹੋਵਰੇ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕ
 ਰੇ ਬਖਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਤੂਠੇ ਦੇਵਾਜੇ ॥ ੫ ॥ ਸਿ
 ਪੁਕਹਾਵਉ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛ

३५॥ ६॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

ਜਲਾਨਿਖੁਰਤ ਨਾਹੀ॥੩॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰਭਜੁ ਸਾਹਿਗੋਪਾਨੀ॥
 ਗਮਉਢਿਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਣਾਨੀ॥੪॥ ੧॥ ਗਉਵੀਕ
 ਬੀਰਜੀ॥ ਮਾਪਉਜਲਕੀਪਿਆਸ ਨਜਾਇ॥ ਜਲਮਹਿ
 ਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥੧॥ ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨੂ॥
 ਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨੂ॥੧॥ ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੁਅਟਾ
 ਤੇਗੁ॥ ਜਮਸੰਸਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੇਰਾ॥੨॥ ਤੂੰਤਰਵਰਹਉਪੰਖੀਆਹਿ॥ ਅੰ
 ਦਭਾਗੀਤੋਰੇਦਰਸਨੁਨਾਹਿ॥੩॥ ਤੂੰਸਤਿਗੁਰਹਉਨਉਨਤੁਚੇਲਾ॥
 ਕਹਿਕ ਬੀਰਗਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਗਉਵੀਕ ਬੀਰਜੀ॥
 ਜਮਤੇਉਲਟਿਭਏਹੈਰਾ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸਰਾ॥ ਬੈ
 ਰੀਉਲਟਿਭਏਹੈਮੀਤਾ॥ ਸਾਕਤਉਲਟਿਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ॥੧॥ ਅ

111A ਬਮੇਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜ ਬ ਗੋਬਿੰ
 ਦੁ ਜਾਨਿ ਮਾਨ ਗਉ ॥ ਤਨ ਮਾਹਿ ਜੋ ਤੀਕੇ ਟਿਉ ਪਾਧਿ ॥ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਿ ਜਸ ਮਾਧਿ ॥ ਮਾਪੁ ਪਛਾਨੈ ਮਾਪੇ ਮਾਪਾ ਰਿਗੁਨ
 ਬਿਮਾਪੇ ਤੀ ਨਿਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਮਨੁ ਭੁਲਾਇ ਸਨਾਤਨੁ ਧੁਆਤ ਬ
 ਜਾਨਿ ਮਾਜ ਬਜੀਵਤ ਮੁਆ ਕਹੁ ਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਿ ਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥
 ਮਾਪਨ ਡਰਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਉ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਗਉ ਵੀ ਪੁਰਬੀ ॥
 ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀ ਮੈ ਡਰੀ ਮੈ ਨ ਨਹ ਕਿਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਹੋ
 ਜੈ ਸੋ ਤੀ ਜੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਈ ਮਾਗੁਨ
 ਗਈ ਮੈ ॥ ਜਾਤੇ ਪਾਈ ਮੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿ ਮਾਤ ਪੁਸਿ ਜਮੇ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਭਿ

ਸਨਾਨੁ॥ ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿ ਨਜਾਨੀਐਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵ
 ਨਾ॥੨॥ ਸਪੈਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਰੋਇ॥ ਜਿਉਸ
 ਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਐਬਿਪਨੇਗਚਿਆਜੋਇ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰ
 ਅਬਿਜਾਨਿਆਸੀਤਨਰਿਦੈਮਣਾਰੀ॥ ਸੇਵਕਸੇਸੇਵਾਭਲੇ
 ਜਿਹਘਟਖਸੈਮੁਗਾਗਿ॥੪॥੪॥

ਗਊੜੀਗੁਆਰੇਗੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੋਪਦੇ॥੧੬॥ ਸਤਿਨਾ
 ਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਮੋਚਸੋਚ
 ਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭੰਤੀ॥੧॥ ਗਮ
 ਗੁਸ਼ੀਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ॥ ਐਹਿਨਬਿਸਾਰਹੁਐਜਨੁਤੇ
 ਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ॥

ਚਰਨੁ ਨ ਛਾਡੁ ਸਗੀਰ ਕਲਜਾਈ॥੨॥ ਕਹੁ ਗੁਰਦਿਵਾਸ ਪਰਸਿ
ਤੇਰੀ ਜਾਂਝੋ ਬੇਗਮਿਲ ਪੁਜਨ ਕਰਿ ਨ ਭਿਲੈ ਬਾ॥੩॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥੫੮॥
੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਸ ਨ ਕੈਤ
ਈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ॥ ਜੇ ਗੀਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਾਹਿਰ ਹੁਤੇ ਕ
ਰਿਕਰਿ ਭਗਵੇਭੇਖ ਭਏ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਨੁ ਸਾਹਿਬਾ ਗੀਰ
ਰਤੇ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨਿਤਾ ਕਹਲੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁ
ਰੇਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਪਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਪੈਰੈ ਛੇਤਿ
ਦਿਲਾਇ॥ ਤਿਏ ਸਗਏ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾ ਬਰਸਾ ਲਿਕ ਸਾਦਿ ਕਛੇ
ਗੀਦੁ ਨੀਆ ਧਾਇ ਪਏ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਕ ਸਤ ਜੀ

ਅਧੇਕਾਪਤ੍ਰਫੇਰੇਰਮਤ੍ਰਲੀਏ। ਦੁਖੀਏਦਰਦਦਦਰਿਤੇਰੈ
 ਨਾਮਿਰਤੇਦਰਦੇਸਭਏ॥੩॥ ਖਲਤ੍ਰੀਖਪਗੀਲਕਤ੍ਰੀਚਮਤ੍ਰੀ
 ਸਿਖਾਸੁਤਪੋਤੀਕੀਨੀ। ਤੁਸਾਰਿਭੁਹਉਸਾਂਗੀਤੇਗਪ੍ਰਲਦੈ
 ਵੈਨਾਨਕੁਜਾਤਿਕੈਸੀ॥੪॥੧॥

ਗਗੁਆਸਾਪ੍ਰਪਮਹਲਾ ੫॥੧॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾ
 ਦਿ। ਕ੍ਰਮਮਾਰਿਜੇਈਸਗਲਜਗਤਪੀਧਾਮੰਧਪ੍ਰਕੋਊਜਾ
 ਗੋਹਰਿਜਨੁ॥੧॥ ਮਹਾਂਮੋਹਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿਮਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨਾ
 ਕੋਊਤਿਆਗੈਦਿਰਲਾ॥੨॥ ਚਰਨਕਮਲਆਨੁਪਹਰਿ
 ਸਿਤਮੰਤਾਕੋਊਲਾਗੈਸਾਧੁ॥੩॥ ਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਜਾਗੇ
 ਗਿਆਨਰੀਗਿ। ਵਡਭਾਗੋਕ੍ਰਿਪਾ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੦੫॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 ॥ जन्म जन्म मनुष्यैर्भूतं दुर्लभं विना सिद्धिं न भवति ॥
 ॥ १ ॥ एतन्मनुष्यैर्भूतं मनुष्यैर्भूतं मनुष्यैर्भूतं मनुष्यैर्भूतं ॥
 गणेशाय नमः ॥ १ ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 ॥ २ ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥
 गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥

ਹੁਗੀਓ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾ
 ਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਓਖਲਗੈਨਕੋਇ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹ
 ਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਸਦਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ
 ਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਣਪ੍ਰਣਮਾਧਰੁ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਭਏਸਗਲਾਨਿਪਾਂਨਾ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰਿਦੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਾ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਸਦਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ ਪਭਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਸਭਮਿਟੀਹੈਚਿੰਤਾ॥੨॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਇਹੁਭਵਜਲੁ
 ਤਰੈ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਰਹੈ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਸਗਲ
 ਉਪਾਰੈ॥ ਪਭਕੀਪ੍ਰੀਤਚਲੈਸੀਗਾਰੈ॥੩॥ ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈ
 ਨਬੂਲੈ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾਪਸੀਗਿਪੂਲੈ॥ ਕਹੁਨਾ

ਨਕਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਨੁ। ਸਿਤਥਿ ਟਪੁ ਭਤੇ ਗਤਾਨੁ॥੪॥੩॥
 ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਾਨਾ ॥੪॥ ਮਾਈ ਮੋਰ ਪੀਤ ਮੁਗਾ ਮੁਬਤ
 ਵਹੁਰੀ ਮਾਈ। ਹਉਗਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਗਹਿਨ ਸ
 ਕਉ ਜੈ ਸੇ ਕਰਹ ਲੁ ਬੇਲਿ ਗੀਤਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਹਮਰਾ
 ਮਨੁ ਬੈਗ ਗਾਬਿਰ ਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੀਤਿ ਕੈਤਾਈ॥
 ਜੈ ਸੇ ਅਲਿਕ ਮਲਾ ਬਿਨੁ ਗਹਿਨ ਸ ਕੈਤੈ ਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
 ਰਹੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਸਰਲਿ ਜਗਦੀਸੁ ਰਖਿ ਆਰੇ
 ਮੋਹਿ ਸਰਪਾ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ
 ਅਨਦੁਰੈ ਤਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ॥੨॥੧॥
 ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਾਨਾ ਪਧਰੁ

॥३॥ १३॥ १४॥ सतिगुरुपूसादि॥ सतिगुरुबचनतुमा
 गे॥ निरगुलनिसतारो॥ १॥ रगहु॥ मगबिधादीदुस
 टाअपवादी॥ तेपुनीउसीगारो॥ १॥ जन्मभदतेनरकि
 पदतेतनकेकुलुपारो॥ २॥ केदिनकेदिनमानैसेपुग
 टुगरिदुआरो॥ ३॥ कदनुपुपमादेउकदनवडाही॥
 नानकधिनुधिनुदरो॥ ४॥ १॥ आसाभगला॥ ५॥ बाव
 रसेरिगे॥ १॥ रगहु॥ मेरुटेबिषैरसमातेमिषि
 भागहनगरो॥ १॥ मिषनमनिरसपुपनमनदुल
 समनिमुषिसतिक्गे॥ २॥ मीमिउतामुपदार्गुसिगे
 तिलुमगमुनलगे॥ ३॥ करिकिरपगधेसतसीगेनान

११४

जाँ

ਕਸਰਲਿਆਜੇ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਤਿਖਦੇ ਚਹਾ
 ਧੇਮਪਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮਾਨਿਕਗਜਮੇਤੀਅਨਲ
 ਲਨਨਹਨਹਨੀ॥੧॥ਗਜਨਭਾਗਨਪੁਕਮਨਸਾਦਨ॥
 ਕਿਛੁਕਿਛੁਨਚਾਹੀ॥੨॥ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੀਤਨਬੀਦਨ॥
 ਸੁਖੇਸੁਖਪਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਪਤਿਹਰੀ॥ਮਿਲੇਧੇਮਪਿਰੀ॥
 ੩॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓਲੇਇ
 ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਹਿਉਤਹਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਤੁੰ
 ਟੁੰਗੀਮੋਹਿਨਾ॥੧॥ਕਾਰਨਕਰਨਾਪਾਰਨਧਰਨਏਕੈਏਕੈਸੋਹਿਨ
 ॥੨॥ਸੀਤਨਪਰਸਨਬਲਿਗਕੀਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸੁਖਿ
 ਸੋਹਿਨਾ॥੩॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰਚਰਨ

ਸੁਹਾਵੇ। ਹਰਿ ਸਿਤਨ ਪਾਵੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇ
 ਵਕ ਮਾਇਆ ਗੁਨ ਗਸਿ ਗਸਿ ਗਾਵੇ। ੧॥ ਏਕ ਹਿਮਾਸਾ ਦਰਸ
 ਪਿਆਸਾ ਮਾਨ ਨ ਭਾਵੇ। ੨॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੀਤਵਿ
 ਚਾਗੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ। ੩॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਹਰਿ ਬਿਸਰ ਤਸੇ ਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਸਰਬ
 ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੇਜ ਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੁਆ॥ ੧॥ ਰਾਜੁ ਕਰਹੈ ਹਉ ਕਰ
 ਮਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿ ਓਨ ਲੀਕ੍ਰਮ ਸੁਆਮੀ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਖ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇਜ ਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਖੀਆ॥ ੩॥ ੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੧੪॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰ

ਦਿ॥ ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨ ਵੇਲਾ ॥ ਆਪੁ ਨੇਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤ ਰਚੈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀ ਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਮਿਲੁ ਗਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਪੀਰ ਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਰੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਰਿਦਹ ਸ
 ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਵਰਤਨੇ ਮਸੀਜ ਮਕਰਿ ਬਕੇ ਨਾਨਕ ਸ
 ਪਸਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਵਸੈ॥ ੨॥ ੨॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰਤੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਪੈਰ ਮੋਹ ਭਗਮ ਹੀਤੈ
 ਰਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਲੋਭੁ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ

ਛੋਰੈ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਸੀਗਿ ਨਾਮਰੀਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ॥ ਅਨ
 ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵਉ॥ ਕ੍ਰਮ ਭੀਤ ਜੀਤੀ॥ ਦਾਵਉ॥ ਨਿਪ ਨਾਮੁ ਨ
 ਨਕਸੇਰੈ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਪੁਰੁ ੧॥ ॥ ਆਸਾਵਰੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਜਾਂ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਪਿਆਰੀ ਜਾਂ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਹਿ ਆਸੁ ਚਿਤ ਪਰ ਜਾਂ॥ ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰੁ ਫੇਰਿ ਜਾਂ॥ ਐਸੇ ਲਾਲ ਨੁ
 ਪਾਇ ਚਰੀ ਸਖੀ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰੀਤ ਜਮੋਹ ਸਰਿ ਜਾਂ॥ ਪਗੁ ਨਹੀ
 ਚਲੈ ਹਰਿ ਜਾਂ॥ ਗਾਹਿ ਭੀ ਮੁਨ ਨਹੀ ਜਾਂ॥ ਅਨ ਨਉ ਪਾਵ ਕਰਿ
 ਜਾਂ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਗਨਿ ਪੈਰੀ ਸਖੀ॥ ੧॥ ਬਿਗ ਬਿਗ ਚਿਤ ਬਿਗ
 ਜਾਂ॥ ਬਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮ ਸਰ ਜਾਂ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਜਾਂ॥ ਬਾਹਰਿ

ਅਨੇਕ ਧਰਿੰਗਾਂ ਰਾਜ ਨੇ ਗੁਕਰਿੰਗਾਂ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗਾਂ
 ਲੋਗੀਰੀ ਸਖੀ॥ ੨॥ ੧॥ ਅਸਾਂ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਲਿਹ
 ਰਿਜ ਸੁਗਾਈਐ ਜਾਂ ਪਰਮ ਪਦੁਪਾਈਐ ਜਾਂ ਉਮਾਰ ਸਜੋ ਬਿ
 ਧੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਜਾਂ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ਨ
 ਨੂੰ ਬਡ ਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤ ਪਗਧੇ ਈਐ
 ਹਾਂ ਦੁਰਮਾਤਿ ਖੇਈਐ ਜਾਂ ਦਾਸ ਹਰੇ ਨੂੰ ਹੋਇ ਜਾਂ ਬਿਅਪੈ
 ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਜਾਂ ਭਗਤਾ ਸਗਨਿ ਪਰੁ ਜਾਂ ਜਨ ਮਿਨ ਕਦੇ ਮਹੁੰ
 ਅਸ ਬਿਰੁਸੇ ਭਏ ਜਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿ ਨ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥
 ੧॥ ਸਾਜ ਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਜਾਂ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ
 ਹਿਕੋਇ ਜਾਂ ਅਨਹਿ ਅਗਾਧਿ ਸੋਇ ਜਾਂ ਨਿਮਖ ਨ ਦੀਸੈ ਜਾਂ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਗਾਂਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਂਗੁ ਜਾ ਬਿਗਾਂਗਾਨ
ਕੁਜਧੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਪੁਰੁ ੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੇਇ ਨਾਮ ਨੁਪੇ ਮਰਤੀ ਨਾਰਾਮ

ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਗਾਮਿ ਕਸਵਰੀ ਲਾਇ ਮਾਰੀ ਚਨੁ ਸੋਦਿ ਨਾ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਰੀਗਿ ਚਲੁ ਲਿਖਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ

ਮੁਸਕਿ ਵੇਰੇ ਲਿਖਾ ਸਭੁ ਜਨੁ ਮੁਪਨ ਪੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ

ਬਾਲੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਮਨੀਆ ਲੇਖਾ ਲੀਆ ਰਾਮ ਰਾ

ਜੇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪੀਰੀ ਮਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਗੀਆ ॥ ਜੀਵ

ਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸ

117A
ਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਆਹਮਸੁਰਖਸੁਗਧ
ਸਰਲਾਗਤੀਮਿਲੁਗੋਵਿੰਦੰਗਾਗਮਗਜੇ। ਗੁਰਪੁਰੋਹਰਿ
ਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਸੰਗਾ। ਮੇਗਮਨੁਤਨੁਸਬਦਿ
ਵਿਗਾਸਿਮਾਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ। ਮਿਲਿਸੀਤਜਨਾਹਰਿਪਾ
ਇਆਨਾਨਕਸਤਸੰਗਾ। ੩॥ ਈਨਦਇਆਲਸੁਰਿਬੇਨ
ਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਗਇਆਗਮਗਜੇ। ਹਥੁਆਗਥੁਸਰਲਿ
ਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿਸੁਖਿਪਾਇਆ। ਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹ
ਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਇਆ। ਜਨੁਨਾਨਕਸਰਲਾ
ਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਗਇਆ। ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਛਿਛੁਛੇਦਿਆਹਰਿਸਜਲੁਲਧਾਗਮਗਜੇ।

ਕੰਚਨਕਾਇਆ ਕੋਟਿਗਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥ ਹਰਿ
 ਹਿਰੀਗਾਰਤ ਨੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦਿਧਾ ॥ ਪੁਰਿ ਭਾਗਵਤੇ ਹਰਿ
 ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਗੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮਾ ਦਾਨਿਤਖ ਸ਼੍ਰੀਮੁ
 ਪੰਜੇ ਬਨਿ ਬਾਲੀਗ ਮਗ ਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ॥ ਹਿਗੁਰ ਹਰਿ
 ਮਾਗਰਿ ਚਾਲੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਪਾ ਰੂਹੈ ਹਉ ਮੈ ਬਿ
 ਖੁਜਾਲੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ
 ਬਨਿ ਦਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੋਚੇਰੀ
 ਦਿਛੁੰਨੈ ਗਾਮਗ ਜੋ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਗਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈ
 ਲੁਰਸਿ ਛਿੰਨੈ ॥ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
 ਮਨੁ ਮਨੈ ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਮੋ ॥ ੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੰਤਰ

ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਨੀਦੇ ਪੁਰੀਮੰਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਬੁਰਕੇ ਗਮਗਾਯੋ ॥ ਜਿ
ਨਾ ਗੁਰਬਾਲੀ ਮਨਿਭਾਈਆ ਮੰਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥ ਗੁਰਤ੍ਰ
ਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬੁਕੇ ਪਕਪਕੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋ
ਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਸੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੀ
ਗਿਰਲੀਆ ਮਾਲੁ ਪੁਸੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁ
ਰਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਸੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚ
ਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੂਝੀ
ਸੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ

ਪਿਆਰੇ ਜਗੁ ਸਾਸਹਰੇ। ਭਾਗਮਲੀ ਸੇਹਾਗਲਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਧਾਰੇ। ੨। ਪਿਰਗਤਿ ਅਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਲਇ ਲਮੇਰੇ
 ਪਿਆਰੇ ਚਾੜਿ ਕਬੂਇ ਜਿਥੈ। ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਹਰਿ ਬੁਢਪੀਵੈ। ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ
 ਨਪਵੈ। ਹਰਿ ਸਜਲੁ ਲਪਾਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਲਿ
 ਵੈ। ੩। ਚਰਿਚੇਤੁ ਬਸੰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀ ਮਰੂਏ। ਪਿਰਬ
 ਝੁਇਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਲਿ ਪੂਰਿ ਲੁਤੇ। ਆਨਿਆਸ
 ਉਠੀ ਲੀਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ। ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿ
 ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਆਤਮੁ ਤੇ। ੪। ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾ
 ਲੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਲਾਈਆ। ਗੁਰਦਿਟਰਿ

੧੧੮

ਕਿਵੈ

ਅਹੁਹਉਪੋਲੀਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਿਨਹਰਿਮੇਲਾਈਆਸ
 ਭਾਮਾਸਾਹਰਿਪੁਰੀਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮਨਿਓਇਅਸ੍ਰਾ
 ਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਤੁਠਨ੍ਹਾਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਪਿਆਰੇਹਰਿਬਿਨੁਪੇਮੁਨਖੇਲਸਾ
 ਕਿਉਪਾਈਗੁਰਜਿਤੁਲਗਿਪਿਆਰਾਦੇਖਸਾ॥ਹਰਿਦਾ
 ਤਰੇਮੇਲਿਗੁਰੁਮੁਖਿਗੁਰੁਮੁਖਿਮੇਲਸਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਇਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਸਾ॥੬॥੧॥੩॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ਘਰ
 ੬੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਾਕਉਭਏ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀ॥

ਤਿਨਗਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੀਗਤਾ॥੧॥ਛਿਤਾਜਲਦੁਪ
 ਨਿਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਪਮਾਚਨਹੀਮਨਮੈਸੀਪੀਤਹਰੇ॥
 ਅਬਉਗਵਿਓਮਲਿਕਮਲੇਹਬਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇ
 ਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਹਿਟਰੈ॥ਖਿਨੁਨਾਹਿਟਰੀਮੈਪੀਤਹਰੀਮੈਸੀ
 ਗਾਰੁਗਭਿਰਸਾਮਰਪੀਮੈ॥ਜਹਦੁਖਸੁਖੀਮੈਜਮਪੰਪੁਭ
 ਲੀਮੈਤਹਸਾਧਸੀਗਿਨਡਰਪੀਮੈ॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦ
 ਗੁਲੀਮੈਸਗਲਪਾਛਤਦੁਖਹਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛਿਤਗੋਵਿੰਦ
 ਦਹਰਿਕੇਮਨਹਰਿਸਿਉਨੇਪੁਕਰੇਪੁਮੈਸੀਮਨਪੀਤਹਰੇ॥
 ੧॥ਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਪੀਰੇਮਨਮੈਸਾਨੇਪੁ
 ਕਰੇਪੁ॥ਜੈਸੀਚਾਰਿਕਪਿਆਸਖਿਨੁਖਿਨੁਭੀਦਚਦੈਥਰ

1204
ਸੁਸੁਹਾਵੈ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਏ
ਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈ ਮੇਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਨਿ ਪਰੀ
ਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰਸੁਖ ਸੀਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਦਿਛੈ
ਨੇਪਨ ਦੇਈ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛਿਤ ਅਨਿਤ ਠਾਕੁਰ
ਕੇਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਮੈ ਸਾਨੇ ਹੁਕਰੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਚਕਵੀਸੁ
ਰਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਵੈਆ ਸਾਘੁ ਲੀਕ ਦਿਇਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਮੈ ॥
ਕੋ ਕਿਲਾ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀ
ਮੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ ਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇਹਰਿ ਪਾਹੁ
ਲਿਅਮਾ ॥ ਅਬ ਕਿਅਮਾ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇ
ਓ ਨਾਗੇ ਮਾਢ ਲਾਜਾਵ ਲਿਅਮਾ ॥ ਬਿਰੁਸਾਧੁ ਸਰਨੀ ਪਤੀ

ਮੈਚਰਣੀਅਬਟੁਟਸਿਸੋਹਿਜੁਕਿਤੀਮੈ। ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦ
 ਇਮਾਲਪੁਰਖਕੇਮਨਹਰਿਲਾਇਪਗੀਤਿਕਬਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀ॥
 ॥੩॥ ਨਿਸਿਕੁਰਕਜੈਸੇਨਾਦਸੁਲਿਸਦੁਲੀਭਿਉਤਿਦੈਮਨਾਮੈ
 ਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ। ਜੈਸੀਤਰੁਟਿਭੁਤਾਰਭਿਰਭੀਪਿਗਹਿਸਿਦੈਉ
 ਹੁਮਹੁਲਾਲਦੀਜੈ। ਮਹੁਲਾਲਹਿਦੀਜੈ। ਕੇਗਕਰੀਜੈਹਰਿ
 ਖੁਸੀਆਰੰਗਮਾਲੈ। ਪਿਰੁਮਪਨਾਪਾਇਆਰੰਗਲਾਲੁਖ
 ਲਾਇਆਮਤਿਮਿਲਿਓਮਿਤ੍ਰਾਚਿਹਲੋ। ਗੁਰਬੀਆਸਾਖੀ
 ਤਾਰਿਨੁਮਾਖੀਪਿਰਜੇਹਾਮਵਰੁਨਦੀਸੈ। ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤ
 ਦਇਮਾਲਮੋਹਨਕੇਮਨਹਰਿਚਰਲਗੀਜੈਮੈਸੀ। ਨਪ੍ਰੀ
 ਤਕੀਜੈ॥੪॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਪਾਰੁ ੮॥੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ॥ ਕਮਲਾਕ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਾਕ੍ਰਮਭੀਤਿਹੇਤੀਖ
 ਲੁਮਦਬਿਪਰੀਤਿਹੇਅਵਪਾਅਕਾਰਥਜਾਤਾਗਹਥਰਥ
 ਨਪੋਰਗਹਥਰਥਨਪੋਰਹੇਗ੍ਰਿਹਿਮੁਸਤਮਨਚੋਰਹੇਦਿਨਕ
 ਰੋਅਨਿਦਿਨੁਖਾਤਾ॥ਦਿਨਖਾਤਜਾਤਬਿਹਾਤਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਮਿਲ
 ਹੁਪ੍ਰਭਕਰੁਲਾਪਤੈਜਨਮਮਰਲੁਅਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੀਗ
 ਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇਕੁਲਗੁਪੁਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਤੁਬਿ
 ਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤਾਕਰਜੇਵੈਨਾਨਕੁਸਰਦਿਅਏਓ
 ਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾਤਾ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀ
 ਨਾਜਲਹੀਨਹੇਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿ

ਅਬਿਨੁਹੋਤਾ ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨ ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨ ਹੋਮਿ
 ਗਮਰਪੇਮਨਤਨਪਾਨਹੋਓਥੇਧਿਓਸਹਜਸਰੋਤਾਪਿਆਪੀਤ
 ਲਾਗੀਮਿਲੁਥੈਗਾਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾਪਲ
 ਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਮਨਦਿਨੁਪ੍ਰਮਨਾ
 ਸ੍ਰੀਰੰਗਗਤੇਨਾਮਤੇਭੈਰਵਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੇਤਾਕਰਿਮਇ
 ਆਦਇਆਦਇਆਲਪੁਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕੇਮਗਨਹੋ
 ਤਾ।੨। ਅਲੀਅਲਗੁਜਾਤਾਅਲੀਅਲਗੁਜਾਤਹੋਮਕਰੰਦ
 ਰਸਬਾਸਨਮਾਤਹੋਪੀਤਕਮਲਬੀਧਾਵਤਆਪਾਚਾਤ੍ਰਿਕ
 ਚਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਹੋਪਨਬੁਝੰਚਿਤ੍ਰਿ
 ਮਾਨਿਆਸਹੋਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪਾਤਾਪਾਬਿਨਾਸ

ਨਿਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਪਨਾ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨੁ
 ਆਮੀਕ ਵਨ ਰਸ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਗਹਿ ਭੁਜਾਲੇ ਦਹੁ ਨਾ ਮੁਏ
 ਵਹੁ ਦ੍ਰਿਟਿ ਧਾਰਤਿ ਮਿਟਤ ਪਾਪਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
 ਹਰਿ ਦ੍ਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹ ਸੀਤਾ ਪਾ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤ ਵਉ ਚਿਤ ਨਾ ਥ ਚਿਤ
 ਵਉ ਚਿਤ ਨਾ ਥ ਹੇ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਗਲਿ ਅਨਾਥ ਹੇ ਮਿਲੁ ਚਾਉ
 ਚਾਈ ਲੇਪਾਨਾ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆ ਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆ ਨ ਹੋਮ
 ਗੁਣੁ ਥਧੋਗੋ ਪਾਲ ਗਿਆ ਨ ਹੋ ਜਾ ਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖ ਤਮਾਨ ॥
 ਪੁਰਮਾਨ ਪੁਰਨ ਦੁਖਾ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛੰ ਜੀਤੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਠਿਲਾ ਗੋਇ ਨ ਸਭਾ ਗੋਮਿਲ ਨਾ ਹੋ ਜੇ ਜੇ ਹੀਤੀਆ ॥
 ਪੁਰਾਣਿ ਸਟਿਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਗਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮ ਲਭੁ ਏਹਾਨ ॥

ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾ
ਨਾ ॥੧॥ ਆਸਾ ਸੀਕ ਬੀਰ ਜੀਉ

ਗੁਰਚਰਨ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨ ਵੰਤ ਪੁਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਪਾਇ
ਆਸਾ ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੇਕਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮ
ਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ
ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੀਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇਰ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ
ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਫਾਸ ਬੀਧਨ ਹੀ ਫਾਰੈ
ਅਹੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿ
ਆਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉਨ ਚੁਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ
ਜਾਣੈ ਰਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੁਣਾ ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨ

123 A
ਸੀਤਉਸਦਾਸਹਜਿਲਿਵਲੀਲਾ॥੩॥ਜਿਉਪਤਿਬਿੰ
ਬੁਬਿੰਬਕਉਮਿਲੀਜੈਉਦਕਕੁਭੁਬਿਗਰਨਾਕਹੁਕਬੀਰ
ਮੈਸਾਗੁਲਭੁਭੁਭਾਗਾਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥
ਆਸਾ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੀਨਿਆਸੀਬਹੁਤੀਰਬਕੁ
ਮਨਾ॥ਲੁੰਜਿਤਮੁੰਜਿਤਮੋਨਿਜਟਾਪਰਅੰਤਿਤਉਮਰਨ
॥ਤੋਤੇਸੇਵੀਅਲੇਖਮਨਾ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਹਿਤੁਜਾਕੈ
ਕਹਾਕਰੈਜਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਾਨਿਗਮਜੋਤਿ
ਕਜਾਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਅਕਰਨਾ॥ਤਿਤਮੰਤ੍ਰਸਭਾਮਉ
ਖਧਜਾਨਹਿਅੰਤਿਤਉਮਰਨਾ॥੨॥ਗਾਜੋਭੋਗਅਰੁਛ੨
ਸਿੰਘਾਸਨਬਹੁਸੁੰਦਰਿਰਮਨਾ॥ਪਾਨਕਪੁਰਸੁਖਾਸਕ

ਚੰਦ ਨਾਮੰਤਿਤਉਮਰਨਾ॥੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮਿਤ ਸਭ ਖੋਜੇ
 ਕਹੂ ਨਉ ਬਰਨਾ॥ ਕਹੂ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮ ਹਿਜੀ ਪਉ ਮੋਟਿ ਜ
 ਨਾਮ ਮਰਨਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁ
 ਖ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੁਣੈ ਸਭ ਕੋਈ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾ ਗੀ ਸੁੰਨ
 ਮੰਦ ਹੁੰਦੀ॥੧॥ ਰੇਖ ਉਠੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨਗਾ ਖੋ ਕੋਈ॥ ਤੂੰ ਗ
 ਮਨਾ ਮੁਜ ਪਿਸੇਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਕੀ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ
 ਕੋ ਕਦ ਨੁ ਪੁਰਖ ਕੀਜੇਈ॥ ਘਟ ਛੁਟੇ ਕਉ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕਾ
 ਛਹੁ ਕਾ ਛਹੁੰਦੀ॥੨॥ ਦੇਹੁ ਗੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰਵੈ ਖਟੀਆ
 ਲੇ ਗਏਭਾਈ॥ ਲਟਛਿਟ ਕਾਏ ਤਿਹੀ ਮਾਰੈ ਹੀ ਸੁਇਕੇ
 ਲਾਜਾਈ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁ ਨਹੁ ਰੇ ਸਿਤਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ

124 ॥ ਤਾਈ ॥ ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਸੁ ਹੋਤੈ ਜਮੁ ਨ ਹੀ ਹੋਏਗੁ ਸਾਈ ॥
੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀ ਏਥਹੁ ਤੇਰੇ ਅਬਛੁ
ਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾਗਾ ਤੇ ਤੁਸਾਜੁ ਸਭੁ ਬਾਕਾਗੁ ਅਨਾਮ ਬ
ਸਿ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੇਰਿ ਨਾਚਨੇ ਨਾ ਆਵੈ ॥ ਸੇਰਾ ਮਨੁ
ਦਰੀ ਮਾਨ ਬਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ
ਲੈ ਜਾ ਗੀ ॥ ਤਿਸ ਨਾਗਾ ਗਰਿਛੁ ਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚਲ ਨਾ ਕੁ
ਇ ਮਾਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰ
ਬ ਭੁਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਚੂਕੈ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ
ਕ ਬੀਰ ਮੈ ਪੁਰਾਪਾ ॥ ਇਆ ਭਏ ਗਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥
ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦਾ ॥ ਇਕਤੁਕਾ ॥ ਕੀ ਓ ਸਿੰਗਾਰੁ

ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ॥ ਹਰਿਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀ ਵਨ ਗੁਸਾਈ॥ ੧॥
 ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁ ਗੀਆ॥ ਗਮ ਬਡੇ ਮੇਤਨ
 ਕਲਹੁ ਗੀਆ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਧਨਿ ਪਿਰਏ ਕੈ ਸਿਰਿ ਬਸੇਰ ॥੧॥
 ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਗਾ॥ ਧੀਨਿ ਸੁਹਾਗ ਨਿਜੇ ਪੀਅਰੁ ॥੦॥
 ਦੈ॥ ਕਾਹਿਕ ਥੀਰ ਫਿਰਿ ਜਾਨੈ ਮਨ ਮਾਢੈ॥ ੨॥ ੫॥ ਅਸ ॥੦॥
 ॥ ਕੁਵਲੁ ਭੁਯਾਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ॥ ਲਾਗੁ ਗਏ ਸੁਨੁ ਬਿ
 ਨਤੀ ਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਾਗੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਕਰਵਟੁ ਦੇ
 ਮੇਕ ਉਕਾਰੇ ਕਉ ਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ
 ਨ ਮੇਰਉ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪੀਤਿ ਨ ਤੇਰਉ॥ ੨॥ ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ
 ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਤੁਮ ਹਿਸੁ ਕੀਤਨਾ ਰਿਹਾਸੇਈ॥ ੩॥ ਕ

ਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਪੁਰੇਲੇਈਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਨਹਈ॥

੪॥੬॥ਅਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿਦੀਨਸੀਅਸਾ

ਤੇਨਭਾਵਸੀ॥ਰਾਮਾਭਗਤਹਛੇਤੀਅਲੇਅਚਿਤਮ

ਨੁਗਖਸੀ॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਰੇਸੀਸਾਗੁਸਾਗਰੁਬਿ

ਖੈਕੋਬਨਾ॥ਤੁਹੀਮਾਇਆਦੇਖਕੈਭੂਲਾਰੇਮਨਾ॥ਰਹਾ

ਓ॥ਛੀਪੇਕੈਪਾਰਿਜਨਸੁਦੈਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ॥ਸੀ

ਤਹਕੈਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ॥੨॥੧॥ਅਸਾ॥

ਕਹਾਭਉਓਜਉਤਨੁਭਉਓਛਿਨੁਛਿਨੁ॥ਪੇਮੁਜਾਇਤ

ਉਰਗੇਪੈਤੇਰੋਜਨੁ॥੧॥ਤੁਤ੍ਰਹਿਚਰਨਅਰਥਿੰਦਭਵਨ

ਮਨੁ॥ਪਾਨਕਰਤਪਾਇਓਪਾਇਓਰਾਮਈਆਧਨੁ॥੧॥੪

ਗਾਉ। ਸੀਪਤਿਬਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆਪਨੁ। ਤਮਹਿਮ
 ਗਨਹੋਤਨਤੇਰੋਜਨੁ। ੨। ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋਜਨਾਕ
 ਹਿਰਦਿਦਾਸੁਛੁਦਿਬੋਕਵਨਗੁਨਾ। ੩॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੀਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨੁਲੀਲਾਮ
 ਛਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੇਇਓਲਾਖੀਲਾ। ੧੨ਗਾਉ। ਬੁਨਨਾ
 ਤਨਨਾਤਿਅਭਿਕੈਪ੍ਰੀਤਚਰਨਕਬੀਰਾ। ਨੀਚਕੁਲਾਜੇਲਾ
 ਹਰਾਭਇਓਗੁਨੀਪਗਹੀਰਾ। ੧॥ ਗਵਿਦਾਸੁਛੁਦਿਤਾਛੋਰ
 ਨੀਤਤਿਨਿਤਿਅਗੀਮਾਇਆਪਰਗਟੁਹੋਆਸਾਪਸੰਗ
 ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ। ੨॥ ਸੈਨੁਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਪ
 ਰਿਪਾਰਿਸੁਨਿਮਾਗਹਿਰੇਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾ

ਮਹਿਗਨਿਆ॥੩॥ ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟੇਰ ਉ
ਠ ਬੁਗਤੀ ਲਾਗਾ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਗੁ ਸਾਈਆ ਪੀਨਾ ਵਰ
ਭਾਗਾ॥੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ
ਪਹਿਕਰਏ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ਪਾਰਥੁ ਹੁਮਿ
ਨਿਰਿਦੈ ਮਾਗਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ॥੧॥ ਗੁਰ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬਿਥਾ ਦੁਖ ਕਾਟੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ
ਜੋ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਨੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜ ਸੁਖਾਟੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਅ
ਕੇ ਸਨ ਬਿਧੈ ਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾ ਮਿਨ ਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਦਾ ਸੁਨੀ ਚਕੁਲੁ ਉਚਾਤਿ ਸੁ ਸੀਰੀ ਮਨ ਬੀਛੁ ਤਫਲ ਪਾਇ
ਆ॥੨॥ ਲਾਖ ਕੇਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਨੁ ਤਾਮਹਿ ਤਿਸਨ

ਨਬੁਈ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੇਟਿ ਉਜੀਆ ਰਾਬਸ ਤੁਅਗੋਚਰੁ
 ਸੁਈ॥ ੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰਿ ਮਾਇਆ ਭੈਓ ਜ
 ਨਹਿ ਰਿਗਾਇਆ ਸਾਧਕੇ ਚਰਨ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖ ਨਾਨਕ
 ਇਹੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਦੁਪਦੇ ੫ ਰੁ ੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਤਿਤਧੰ
 ਵਿਰਲੀਏ ਕਰਿਅ ਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਾਮ ਸਕਾਰੋ॥ ਬਰਨੁ ਜਾ
 ਤਿਕੋ ਉਪੁਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛੁ ਹਿਚਰਨ ਰਵਾਰੋ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਮੇਸੋ
 ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ॥ ਸਗਲ ਸਿਸਟੇ ਧਨੀ ਕਹੀ ਜੈ ਜਨਕੇ ਅੰਗੁ
 ਨਿਗਾਰੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ
 ਕੀਰਤਨੁ ਆਪਾਰੋ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਰੇ ਮੁਕਤ

ਭਇਓ ਚੀਮਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਰ ਠਿਮਹਲਾ ੫
 ਵਹਦਿ ਸਫਤ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟਵਾ ਮਨਿ ਚਮਕਿ ਰਗਾਇਓ ॥
 ਸੇਜਾਇ ਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨ ਹਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਿਸਿਧਾਇਓ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਸੀਦੇ ਸਰੋਆਇਓ ॥ ਏਕ ਕੇ ਸਰੋ ਸਿਧ ਕਰਤੁ
 ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ
 ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖ ਦਾਇਓ ॥ ਅੰਦਰਿ
 ਚਰਿਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆਇਓ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ
 ਹਉ ਭੀ ਤਿਭਾਇਓ ॥ ਏਥੈ ਚੋਸੁ ਨ ਤਦੇ ॥ ਸਿਨਿ ਕਟਾਇਓ ॥ ਭਾਂ
 ਭੀ ਗੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੇ ॥ ਬਿਨੁ ਮੇਖੇ ਦੁਗਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਭਇਓ ਕਿਰ
 ਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੇ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗੋਰ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ

ਕਹਉ ਮੈਭੀਤਿ ਗੁਰਖੇਈ ਤਉ ਦਇਆ ਰੁਖੀ ਠਲੇ ਪਾਇਓ।
 ੪॥ ਸਤੁਰ ਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੇ ਮਾਇਓ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੇ ਗੁਰੁ ਮਿ
 ਲਾਇਓ ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ। ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਆਇਓ ਸਗਲਿ ਤੁਹਾਰੀ। ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੇਭਾ ਚੀ
 ਤਾਲਾ ਹਿਰਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੁਣੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹ
 ਰਹਾਰਿ ਪਰਿਓਤ ਉਦਮਾਰੀ। ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੇ ਛੂਟਹ
 ਮਨਿ ਰਗੁ ਨ ਲੇਪੁ ਉਥਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਦਥਾ ਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿ
 ਹਰਦਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੀਤ ਪਾਛੈ
 ਪਰਿਓਗਾ ਖਿਲੇ ਪੁਇ ਹਥਾਰੀ॥ ੨॥ ੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥

ਪਭਤੇਰੇ ਪ੍ਰਗਕੀ ਪੂਰੀ। ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਪੀਤ ਮਮਨ ਮੋਹ
 ਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ। ਰਹਾਉ। ਵਹਦਿ ਸਰ
 ਵਿਗਿਆਨ ਸੁਤੁ ਮਗ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ।
 ਜੋਤੁ ਮਗ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇਜ ਨ ਕਥਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਸੂਰ ॥
 ੧॥ ਸੀਧ ਬੀਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੈ ਬਿ
 ਸੁਗ। ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗਇ ਸੁਜੀ ਅਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜ
 ਨੇ ਕੂਗ। ੨॥ ੨॥ ਤਿਲਿ ਗਕ ਬੀਰ ਜੀ। ਬੇਦ ਕਤੇਬ
 ਇਛਤ ਗਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ। ਟੁਕੁ ਦਮੁਕ
 ਗ ਗੀਜੁ ਉਕਰਹੁ ਜਿਹ ਹਜੂਰ ਖੁਦਾਇ। ੧॥ ਬੀਦੈ ਬੇਜੁ ਦਿ
 ਲਹਰ ਜੇਰ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇ ਸਾਨੀ ਮਾਹਿ। ਇਹ ਜੁਦੁ ਨੀਆ

129
 ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁਪ
 ਵਿਪਾਵਿ ਭੁੰਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਕਾਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਚਖ
 ਲਕੁਖ ਲਕਮਿ ਆਨੇ ਸਿਆ ਮਸੂਗਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਅਸਮਾਨ ਮਿ
 ਨੇਲੀ ਗਦਰੀ ਆਗੁ ਸਲਕਰਦ ਨ ਭੂਦਾ ॥ ਕਰਿਛਕਰੁ ਦਾਇ
 ਮਲਾਇਚ ਸਮੇਜਹਤ ਹਾਮ ਉਜੂਦਾ ॥ ੩ ॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੈ ਪਾਕੈ
 ਸਕਕਰ ਉਜੇਦੁ ਸਰੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਰਮੁ ਕਰੈ
 ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੧
 ਪਾਹੁ ੬ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਜਲ
 ਕੈ ਗਾਇਲ ਕੁਲਾਘੋਟਿ ਮਕਾਲ ਹੀ ਮਸੂ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠ
 ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾਤਿ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਜਲੁ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੇਚ

੧੨੮

ਲਾਇਆ ਨਾਲਿ ਚਲੀਨਿ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ
 ਦਿਸੀਨਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋ ਠੇਸ ਤਪ ਸਾਫੀਆ ਪਾਸ ਹੁਚਿਤ
 ਦੀਆ ਗਾ॥ ਚਠੀਆ ਕੀ ਮਿਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚ ਹੁਸਖ ਲੀਆ
 ਗਾ॥ ੨॥ ਬਗਾਬ ਗੋ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦਸੀਨਿ॥ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ
 ਜੀਆ ਖਾਵ ਦੇ ਬਗੇ ਨ ਕਹੀਅੰਨਿ॥ ੩॥ ਸਿਮਲ ਰੁਖੁ ਸਹੀ
 ਰੁਮੈ ਜਨ ਦੇਖ ਭੁਲੀਨਿ॥ ਸੇਫਲ ਕੀ ਮਿਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਲ
 ਮੈ ਤਨਿ ਹੀਨਿ॥ ੪॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਭੂਗਰਥਾ ਟਬ
 ਹਤੁ॥ ਅਖਲੇ ਹੀ ਨਾਲ ਹਾਹੁ ਚਵਿਲੀ ਘਾ ਕਿਤੁ॥ ੫॥
 ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗੀਆ ਈਆ ਮਦਰਸਿਆ ਲਪਕਿਤੁ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾ ਮੁਸਾ ਲਿਤੁ ਬਪਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ॥ ੬॥ ੧॥

ਸੁਧੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਨੀਚਜਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੁਛਹੁਬਿਦ
 ਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਪਾਠਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿ
 ਕੀਆਮਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੂਖ
 ਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ਗੁਰਾਉ॥ਗਦਿਦਰੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿ
 ਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਅਖਿਵਿਕਗਾਇ॥ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁ
 ਭਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ॥ਨਾਮਦੇਅਪੀਤਿਲ
 ਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀਪਾਕੈਬੁਲਾਇ॥ਖਤੀਥ੍ਰਹਮਲੁਪਿ
 ਠਿਏਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭ
 ਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਾਠਿਤੀਰਥਿਤਿਨਤਿਲਕੁਕ

ਛਾਇ। ਜਨੁ ਨ ਕੁ ਤਿਨ ਕਓ ਅਨਦਿ ਨੁਪਰ ਸੇਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਹਰਿਗਇ॥੪॥੧॥

ਸੁਹੀਮ ਹਲਾਖ
ਘਰੁ ३॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ॥ ਸੇਵਾ ਬ

ਗੀਆਗ ਨੁਬਹੁਤਾ॥ ਅਹੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੇ ਪਹੁਤਾ॥ ੧॥ ਜਿਥਿ
ਅਮਾਨੈ ਤਿਨ ਕੀਰੀਸਾ॥ ਕੁਹੇ ਪੁਰਖ ਕੀਰੀਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ

ਭੇਖਿ ਦਿਖੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ॥ ਕਹਤੇ ਮਹਲੀ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆ
ਵੈ॥ ੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ॥ ਅਨੀਨੀ ਪ੍ਰੀਤ

ਕਹੈ ਸੁਖਿ ਰਤਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਨ ਉਸੁਨੀ ਜੈ॥ ਕੁਚ
ਲੁਕੈ ਠਹੁਰ ਕਾ ਮੀਸੁ ਕਤੁ ਕੀਜੈ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀਰੀ ਦਫਿ ਆਈ॥

ਤੁਮ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ॥੪॥੧॥

ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਲਾਲ ਨੁਗਾਦਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ
 ਗੀ। ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝ ਹਿਮਤੀ ਗੀ॥ ੧॥ ਸੁਹਬ ਸੁਹਬ ਸੁਹ
 ਵੀ॥ ਅਪਨੇ ਪੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਵ ਪਲੇਵ
 ਉਮੀਗਿ ਨੈਨ ਰਤੀ ਗੀ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਰੀ ਗੀ॥ ੨॥ ਜ
 ਪਤ ਪਸੰਜ ਮਏ ਉਜਤੀ ਗੀ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰ
 ਨਪਤੀ ਗੀ॥ ੩॥ ਆਨੁ ਤਾਨੁ ਅਰੰਭੁ ਧਿਹਤੀ ਗੀ॥ ਸਾਨਨ
 ਕ ਸੋਹਾਗ ਵਤੀ ਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ
 ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਈ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਨੀਦੁ
 ਤਾਲਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੀਤੁ ਤਿ

ਸੁਦਇਆਨਪਾਈ॥੨॥ਅਨਿਕਜਨਮਥੀਤੀਅਨਕੁਰ
 ਮਾਈ॥ਪਾਰਿਵਾਸੁਨਦੈਵੈਦੁਰਭਾਈ॥੩॥ਦਿਨੁਗੈਨਿਅ
 ਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ਕਿਸੁਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਿਰਤੁਭਵਾਈ॥
 ੪॥ਸੁਦਿਸਾਜਨਸਿਤਜਨਭਾਈ॥ਚਰਨੁ ਸਰਨੁ ਨਾ
 ਨਕਗਤਿਪਾਈ॥੫॥੩॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧॥ਸੁਚਰੀ॥
 ਜਾਤੈਤਾਮੈਸਭੁਕੇਤੁਸਾਰਿਬੁਧੇਗੀਰਾਸਿਜੀਉ॥
 ਤੁਧਾਮੰਤਰਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੈਅੰਤਰਿਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥
 ਭਾਣੈਤਖਤਿਵਡਾਈਆਭਾਣੈਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾ
 ਲੈਬਲਿਸਿਰਿਸਰਵਹੈਕਮਲੁਫੁਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥
 ਭਾਣੈਭਵਜਲੁਲੀਘੀਮੈਭਾਣੈਮੰਤਿਭਰੀਆਸਿ

ਜੀਉ। ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁ ਲਾਸਿ ਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਤਾਸਿ
 ਜੀਉ। ਭਾਵੈ ਸਹੁ ਭੀ ਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵ ਲਿਜਾ ਲਿਮੁ
 ਈਆਸਿ ਜੀਉ। ਤੂ ਸਹੁ ਮਗਮਾ ਮੰਤਲ ਵਾਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ
 ਫਹਿਪਈਆਸਿ ਜੀਉ। ਕਿਆ ਆਗਓ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ
 ਐਦਰ ਸਨਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ। ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇ
 ਆਸ ਭੁਨਾਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ। ੧੧।

ਗਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪ
 ਦੀਆ ਪਰੁ ੨੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਕੋਈ ਆਲਿ
 ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਗ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿਆ ਗਾਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿਆ ਪੁਵੈ
 ਚਾਈ। ੧। ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ

ਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਹਿਗਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥੧॥ਰਹ
 ਓ॥ਜੇਸੁਖਦੇਹਿਤਤੁਤ੍ਰਹਿਅਗਾਧੀਦੁਖੀਭੀਤੁਤ੍ਰੈਪਿਆਈ॥
 ੨॥ਜੇਭੁਖਦੇਹਿਤਇਤਹੀਗਜਾਦੁਖਦਿਤਸੁਖਮਨਾਈ॥੩॥
 ਤਨੁਮਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਸਭੁਅਗਾਧੀਦਿਚਿਅਗਨੀਆਪੁਜ
 ਲਾਈ॥੪॥ਪਖਾਛੇਰੀਪਾਲੀਛੇਵਾਜੇਦੇਵਹਿਸੋਖਾਈ॥
 ੫॥ਨਾਨਕੁਗਾਗੀਬੁਛਹਿਪਇਆਦੁਆਰੈਹਰਿਮੇਲਿਲੈ
 ਹੁਵਡਿਆਈ॥੬॥ਅਖੀਕਾਛਿਧਰੀਚਰਨਾਤਲਿਸ
 ਭਧਰਤੀਛਿਰਿਮਤਪਾਈ॥੭॥ਜੇਪਾਸਿਬਹਾਲਹਿਤਾਤੁਤ੍ਰ
 ਹਿਅਗਾਧੀਜੇਮਾਰਿਕਛਹਿਭੀਪਿਆਈ॥੮॥ਜੇਲੋਕੁਸ
 ਲਾਹੇਤਾਤੇਰੀਉਪਮਾਜੇਨਿਦੈਤਛੇਡਿਨਜਾਈ॥੯॥ਜੇਤੁਪੁ

ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੇ ਈਕਿ ਹੁਆ ਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਈ।
 ੧੦। ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਭੁਪਾਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ। ੧੧।
 ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਉ ਆਇ ਵਾਨਹ ਰਿਤ ਉਦਰ ਸਨ ਕੈ ਤਾ
 ਈ। ੧੨। ਭੁਖ ਨੂ ਭੁਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰ ਸੈਭੀ ਗੁਰ ਦੇਖ ਲੁਜਾਈ।
 ੧੩। ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਹ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਲੀਘ ਗੁਰ ਪ
 ਹਿ ਜਾਈ। ੧੪। ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੋ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁ
 ਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ। ੧੫। ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਸੋਕੁ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਝ ਮੈ
 ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ। ੧੬। ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇ
 ਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਉਥੁ ਲਾਈ। ੧੭। ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇ
 ਨੀਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲ ਗੁਰ ਸੁ ਭਯਾਈ। ੧੮। ਭੁਆਧੇ

ਗੁਰਚੇ ਲਾਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਵਿਚ ਦੇ ਤੁਝ ਹਿਧਿ ਆਈ॥੧੯॥
 ਜੋਤੁ ਪੁਸੇਵਹਿ ਸੁਤੁ ਹੋਂਦਹਿ ਤੁਸੇ ਵਕੈ ਜਰ ਖਾਈ॥੨੦॥
 ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ॥੨੧॥
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏਂ ਹਰਿ ਨਿਭ ਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ॥
 ੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਆਪੁ ਨਾ ਸੋਇ ਆਮ ਨੁ ਜ
 ਗਾਈ॥੨੩॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਦੈ ਚਾਹੁ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਿ
 ਦਾ ਸੁਕਰਾਈ॥੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਤ੍ਵਿਨੁ ਕੇਤਮੀ ਠਾਲਾ ਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ
 ਤ ਗੁਰਵਡਿ ਆਈ॥੨੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਜੇ ਬਾਇ ਪਾਏ
 ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥੨੬॥ ਪਾਲਾਕ ਕਰੁ ਵਰ ਫਰ ਵਰ
 ਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖ ਲਜਾਈ॥੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨੁ ਸੁਰੈ ਦਿ ਦੇ

ਖਉਗੁਰਮਪੁਨਾਵਿਚਿਅਖੀਗੁਰਪੇਰਧਰਾਈ॥੨੮॥ਅਨੇ
 ਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਹਿਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਈ॥੨
 ੯॥ਗੈਲਿਦਿਨਸੁਗੁਰਚਰਨਅਰਾਧੀਦਇਅਕਰਹੁਸੇ
 ਰੇਸਾਈ॥੩੦॥ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿੰਡਗੁਰੂਜੈਗੁਰਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪ
 ਤਿਅਪਾਈ॥੩੧॥ਨਾਨਕਕਾਪੁਕੁਪੁਰਗਹਿਓਜੈਤਤਕ
 ਤਤਤਗੇਸਾਈ॥੩੨॥੧॥ਸੁਹੀਕਬੀਰਜੀ॥ਬਰਹ
 ਕੀਪੈਬਾਲਾਜੀਉ॥ਨਾਨਾਉਕਿਅਕਰਸੀਪੀਉ॥੧॥ਗੈਲਿ
 ਗਵਾਈਅਤਦਿਨੁਭੀਜਾਇ॥ਭਵਰਗਏਬਗਬੈਠੇਅਇ॥
 ੧੨॥ਗਉ॥ਕਾਚੈਕਰਵੈਰਹੈਨਪਾਨੀ॥ਹਿਸੁਚਲਿਅਕਾ
 ਇਅਕੁਮਲਾਨੀ॥੨॥ਕਮਾਰਕੀਨਿਅਜੈਸੇਕਰਤਸੀ

ਗਾਗਾਕਿਉਰਲੀਆਮਾਨੈਬਾਤੁਭਤਾਗਾ॥੩॥ਕਿਗ
 ਉਤਾਵਤਭੁਜਪਿਰਾਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਥਾਸਿਰ
 ਨੀ॥੪॥੧॥ਜੁਹੀਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਸਤਕੀਸਾਰ
 ਮੁਹਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤੁਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਖਰਲੀਆਮਾ
 ਨੈ॥ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤਰੁਰਾਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈ
 ਅਭਾਖੈ॥੧॥ਸੋਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਜਾਕੈਅੰਤ
 ਰਿਦਰਦੁਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿਦੁਇਪ
 ਖਰੀਨੀ॥ਜਿਨਿਨਾਹਨਿਰੰਤਰਿਭਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ਪੁਰ
 ਸਲਾਤਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਸੀਰੀਨਜਾਖੀਗਵਨੁਇਕੇ
 ਲਾ॥੨॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਵੰਦੁਦਰਿਮਾਇਮਾ॥ਬਹੁਤੁ

ਪਿਆਸਜ ਬਾਬੁਨਪਾਇਆ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਗਨਿ
ਪਭਤੇਰੀ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥

੧੩੫

੧.੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩੫੪
੧॥ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਸੇਇਆਇ
ਗੁਪ੍ਰਿਗੁਕਾਪੜੁ ਮੰਗਚਰਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁਸਗੀਰਕੁਟੰਬਸਰੀ
ਤਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਨਿਖਸਮੁਨਪਾਇਆ ਪਉਟੀਛੁਟਕੀ
ਫਿਰਹਾਥਿਨਅਦੈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥੧॥੨॥
ਜਾਭਾਉਨਦੇਈਲਿਵਲਾਗਾਇਜਿਨਿਹਰਿਕੇਚਰਦਿ
ਵਿਸਾਰੇ ॥ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਜਨਮੇਵਕਤੇਰੋਤਿਨਕੇਤੈਦੁ

ਖਨਿਦਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਦਇਆ ਲੂ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤ
 ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੀਤ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਏ ਐ
 ਸਾਮਾਖਿ ਵਖਾਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਕਹੀ ਐ ਮਨ ਮੁ
 ਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ॥੨॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿ ਸੁਏ ਕਾਲਿ ਵਲਾ ਗੀ
 ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਾਹ ਲਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ
 ਸਚੈ ਮਾਪ ਸਦਾਰੇ॥ ਭਰਮ ਭੁਲਾ ਲੇ ਸਿਮਨ ਮੁਖ ਕਹੀ ਮ
 ਹਿ ਨਾਉ ਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ॥੩॥ ਜਿ ਸਨੇ ਨਦਰ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜ
 ਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਜਨਮਾਇਆ ਮਾਹਿ
 ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿ ਕਾਲ ਹਿ ਮਾ
 ਹਿ ਬਿਦਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਪੁਰਾ

ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਦੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਸੁ ਪਰਪੰ
 ਚਮਾਹਿ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਮਤ ਕੋ ਪਰਹੁ ਗਾਮਾਨਾ ॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸੁ ਨੇਮ ਤਾਮਾ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਇਹੁ ਬਾਲੀ ਜੋਤੀ ਅਪੁਜਾ ਲੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤ ਰਿਹੈ ਗਰਿ ਨਾਮ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰਮ ਨੁਖਾਨੈ
 ਏਕੁ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਥਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਪਰਮੁ ਪੈ
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਮਾਧੋਮ
 ਪਲਾ ਪਰਮੁ ਪੈ ਸੋ ਪਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ
 ਪਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੩॥ ਕਹ
 ਤਨਾ ਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਾਏ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਮਭਿਆਨਾ ॥

੧੨੬

੦॥

੦

ਕਹਤ ਸੁਲਤਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ਤਪਾਇਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੇ ਬਿਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿ
 ਆਗਿਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਪੀਠ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁ
 ਡਿਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨਹੋ ਵਤ ਜੀਠ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕ
 ਤਿ ਹੀਕਾਈ ਸਾਪਾਦਾ ਸੀ ਥੀਠ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਦ ਰਿਸੇ ਭਾਵੈ ਤੇ
 ਜੋ ਪੁਭਾ ਅਪੁਨੈ ਕੀਠ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਚਿਤ ਕੂਮੁ ਸਖੀ
 ਏ ਮ੍ਰਿਗ ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਚੰਦ ਲਿਸੀ ਗਿਨ ਚਾਲਤੀ
 ਸਖੀਏ ਅੰਤ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ਰਸਿ ਭੋਗ ਲਿਖਾ
 ਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੀ ਗਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ
 ਹਰਿ ਸਾਪ ਜਨ ਸਖ ਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥

ਜਾਇ ਬਸਤੁ ਵਡਭਾਗ ਲੀਸਖੀਏ ਸੀਤਾ ਸੀਗਿ ਸਮਾਈਐ॥
 ਤਹ ਦੁਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵਲਾ
 ਈਐ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਨ ਆਵ ਨ ਜਾਨਾ ਨਿਹ ਚਲੁ
 ਸਰ ਲੀਪਾਈਐ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਛੋਰੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਾਰਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਅ
 ਪਿਆਰੇ ਰਤ ਵੇਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਜੇ ਜਸੁ ਹਾਵੀ ਸੀਗਿ ਸਿ
 ਲਿਪੀਤ ਮਾਮਨ ਦਮੰਗਲ ਗੁਨੁ ਗਾਏ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗ
 ਮਰੀ ਗੀ ਗਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛੁ ਪੁਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ
 ਅਚਰਜ ਜਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹ ਨਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਏ॥ ੪॥

੧॥

ਰਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਏਕਰੂਪਸ
 ਗਲੇਪਾਸਾਗਾ॥ ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਓਹਾਗਾ॥੧॥
 ਐਸੇਗਿਆਨੁਬਿਰਲੇਈਪਾਏ॥ ਜਤਜਤਜਾਈਐਤ
 ਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਨਿਰਗੁਨਇ
 ਕਰੰਗਾ॥ ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ ਆਪਹੀਮੰ
 ਦਰੁਆਪਹਿਸੇਵਾ॥ ਆਪਹੀਪੂਜਾਹੀਆਪਹੀਦੇਵਾ॥
 ੩॥ ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀ
 ਮੁਕਤਾ॥੪॥੧॥ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਾ
 ਲਾ॥੫॥੪੮ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਵਨ
 ਸਿਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥ ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਿਸਦ॥

ਹਰਿਜਪਨੇ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਪਭਕੇਨਿਤਧਿਆਵਈ॥
 ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤਪੀਤਮੁਪਾਵਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਯੋਸੀਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹੁਪਭਮੇਰੇ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰਨਕਾਹੂਬੈਰੇ॥ ੨॥ ੧॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
 ਚਉਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਅਤਮੰਡਲਜਗੁ

ਸਾਜਿਆਜਿਉਬਾਲੂਪਰਬਾਰਾ॥ ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗ
 ਈਜਿਉਕਾਗਦਬੂਦਾਗ॥ ੧॥ ਸੁਨਿਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨੈਮਾਹਿਸ
 ਤਿਦੇਖੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਿਧਸਾਧਿੰਗਿਰਹੀਜੇਗੀਤਜਿਗਏਘ
 ਰਬਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸਾਸੁਪ੍ਰਭੈਨਿਕਤੈਸਾਸੀਸਾਰ॥
 ਹ੍ਰਿਸਟਮਾਨਸਭੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਾਹਿਗਵਾਰ॥ ੨॥

ਕਹਾ ਸੁਭਾਈ ਅੰਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਗਾ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ
 ਚਾਲ ਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਗਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰਸੇ
 ਵਿਆਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕ
 ਦਾ ਸੁਹੈ ਰਾਖੁ ਧੈਜ ਮੁਗਾਰਿ ॥੪॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰਭੁ ਪਰੇਪਸੁਆ ਨਹੀ ਭੂਝੈ ॥ ਬਾਦਸ
 ਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਨਾ ਨਹੀ ਸੁਝੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ
 ਆਪਨ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੂਭਾ ਠੰਗੁ ਲਾਕਾ
 ਹੇਠੂ ਲਿਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁਕੀਆ
 ਵਰਤ ਲੁਕੈ ਤਾਈ ॥ ਆਟੀ ਸਿਉ ਆਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾਉ ਠਿਜਾ
 ਈ ॥੨॥ ਜਕੈ ਕੀ ਮੇਸੁ ਮੁਕਰੈ ਤੇ ਬੈਗ ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ

ਭਜ ਜਾਹਿਗੇਕਾਹੇਜਲਹੁਕਰੇਧੀ॥੩॥ ਦਾਸਰੇਨੁਸੇਈਰੋਆਜਿ
 ਸੁਮਸੁਕਕਰਮਾ॥ ਕਪੂਨਾਨਕਬੰਧਨਛੁਟੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥
 ੪॥੨॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
 ਪਰੁ੧੩॥੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਹਨੀਦਨ
 ਆਵੈਹਾਵੈਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਮਭਰਨਕੀਨੇ॥ ਉਡੀਨੀਉ
 ਡੀਨੀਉਡੀਨੀ॥ ਕਬਪਾਰਿਆਵੈਗੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ ਸਗਨਿਸੁਹ
 ਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਪਰਿ॥ ਲਾਲਨੁਸੇਹਿਮਿਲਾਵਹੁ॥ ਕਬਪ
 ਰਿਆਵੈਗੀ॥੧॥ ਸੁਨਹੁਸੇਹੀਮਿਲਨਥਾਤਕਹਉਸਗਰੇ
 ਅਹੀਮਿਟਾਵਹੁਤਉਪਰਹੀਲਾਨੁਪਾਵਹੁ॥ ਤਬਰਸਾਮੰਗਲ
 ਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ ਆਨਦਹੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ ਨਾਨਕਦੁਆਰੈਅ

੧੩੯

੮

ਇਥੇ । ਤਉ ਮੈਲਾਲ ਨੁਪਾਇਓਰੀ । ੨ । ਮੋਹਨਗੁਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ।
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ । ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ । ਅਬ
 ਮੇਸਹਿ ਜਿਸਮਾਨੀ । ਅੰਠੀ ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ । ਮੋਹਨੁ ਲਾਲ
 ਨੁਪਾਇਓਰੀ । ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ । ੧ । ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਪੁਭਜਨ ਮਮਰਨ ਨਿਦਾਹਿ । ਭਰਿ ਪਰਿਓਦੁ ਮਾਹਿ ।
 ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗ । ਅਨਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ । ਕਰਿ ਦ
 ਇਆਲੇ ਹੁਲਾਹਿਲਾਇ । ਨਾਨਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਇ । ੧ ॥
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆ
 ਲਾਜਾ ਚਉ ਸੀਤ ਰਵਾਲਾ । ੧ । ਰਹਾਉ । ਸੀਸਾਰ ਬਿਖਿ
 ਆਕੂਪ । ਤਮ ਮਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਪੁਪਾ । ਗਹਿ ਭੁਜਾਪੁ

ਭਜੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ
 ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧ
 ਦੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਜੋ ਵਤਖੇਹੁ ॥ ਜਾਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆ ਨਾ ॥
 ਚਿਤਗੁਪਤ ਕਰਮ ਹਿਜਾਨ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ
 ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੈਭੰਜਨਾ ਮੁਹਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਤ
 ਭਿਧਾਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤ ਹਿ ਸਮਾਹਿ
 ॥ ਗਾਹਿ ਓਟ ਚਿਤ ਵੀਨਾ ਬਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦੇਹ ਖੁਹਾ ਬਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਨਿਧੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਦਰਸਨ ਪਿਆਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖਰ
 ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝ ਬਿ

ਨਾਨੀ ਹੋਗਾ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੰਦ ਚਕੋਗਾ । ਜਿਉ ਮੀ ਨ ਜਲ ਸਿ
 ਉਹੇਤੁ ਅਲਕ ਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ । ਜਿਉ ਚਕ ਵੀ ਸੁਰ ਜਾਅ
 ਸਾ । ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤਹੁ ਨਿਭ ਰਤ ਪਰਾ
 ਨਾ । ਜਿਉ ਲੋਢੀ ਮੇਧ ਨੁਦਾਨੁ । ਜਿਉ ਦੂਪ ਜਲ ਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ।
 ਜਿਉ ਮਹਾ ਪ੍ਰਧਿ ਆਰਥ ਭੋਗੁ । ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੁਤ ਹਿ ਹੇਤੁ । ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤੁ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗਾ । ਜਿ
 ਉਚੇਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗਾ । ਮੇਗਲ ਹਿ ਕਾਮੇ ਬੰਧੁ । ਜਿਉ ਗ੍ਰਾਸ
 ਤ ਬਿਖਈ ਪੀਧੁ । ਜਿਉ ਜੁਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ । ਹਰਿ ਨਾਨ
 ਕਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾ ਦੈ ਨੇਹੁ । ਚਾਤਿ ਕੁਚਾਹਤ ਮੇ
 ਹੁ । ਜਨ ਜੀਵ ਨਾਸਤ ਸੰਗਿ । ਗੋਬਿੰਦੁ ਭਜਨਾਰੰਗਿ । ਰਸਨ

141
 ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ
 ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੁਪਕਰਤ
 ਉਪਗੁ ॥ ਸੀਸਾ ਰੁਝਿਤ ਰਸਿ ਪਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿ ਬਤਾਹਿ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖੇ ਮੁਗਹਿ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਬੀਰ
 ਜੀ ॥ ਗੁਪਤ ਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈ ॥ ਐਉ ਨਿਖਾਈ ਐ
 ਕੰਦਾ ॥ ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡੀ ॥ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿ
 ਉਛੂਟ ਉਕੈ ਸੇਤਰ ॥ ਉਭਰ ਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਗੀ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ
 ਬੀ ॥ ਤੁਲਾ ਜਨੁ ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ
 ਕੀ ਬਾਸ ਨਾਤ ਜੀ ॥ ਮਨੁ ਜਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀ

੧੦੯

ਮੇਛਿਰਿਛਿਰਿਲਪਟਾਈ॥੨॥ਜਗਜੀਵਨਜੇਬਨੁਗਾਇ
 ਮਾਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ਇਹੁਜੀਅਗਨਿਰਮੇਲਕੋਕ
 ਉਡੀਲਗੀਮੀਕਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੁਸਰ
 ਬਥਿਆਪੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆਲੁਮੇਹਿਸਮ
 ਸਰਿਪਾਪੀ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਗਖਿਲੇਹੁਗ
 ਤੇਬਿਗਰੀ॥ਸੀਲੁਪਗਮੁਜਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਹਉਮ
 ਭਿਆਨਟੇਛਪਗਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਰਜਾਨਿਸੀ
 ਜੀਇਹਕਾਇਮਾਹਮਿਥਿਆਕਾਚੀਗਗਰੀ॥ਜਿਨਹ
 ਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਹਮਕੀਏਤਿਸਹਬਿਸਾਰਿਅਵਰਲ
 ਗਰੀ॥੧॥ਸੀਧਿਕਤੇਹਿਸਾਧਨਹੀਕਹੀਅਉਸਰਨਿਪ

ਰੇਤੁ ਮਕੀ ਪਗਰੀ। ਕਹਿਕ ਬੀਰਇ ਹਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਮਤ ਘਾਲੁ ਹੁਜਾ ਮਕੀਖ ਬਗੀ। ॥ ੨ ॥ ॥ ੨ ॥
 ਬਾਣੀ ਸਪਨੇ ਕੀ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ। ੧੪ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਨਿਪਕੀ ਨਿਆਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇ
 ਖਪਾਰੀ। ਕਾਮਾਰ ਬੀਸੁਆਰ ਬੀਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾਰੀ। ੧ ॥
 ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਸੁ ਨ ਨਾਸੈ। ਸਿੰਘ ਸ
 ਰਨ ਕਤ ਜਾਈ। ਮੈ ਜਉ ਜੀ ਬੁਕੁ ਗਾਸੈ। ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਏਕ ਬੂ
 ਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਚਾਹਿਕੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਪਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿ
 ਲੈ ਫੁਨਿਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ। ॥ ੨ ॥ ਪਾਨ ਬਾਕੇ ਬਿਰੁਨ ਹੀ ਕੈ ਸੇ
 ਬਿਰਮਾਵਉ। ਬੁਝਮੁਏ ਨਉ ਕਾਮਿ ਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚ ਛਵ

ਉ॥੩॥ਮੇਨਾਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੇਗਾ॥ਅ
 ਉਸਰੁਲਜਾਗਥਿਲੇਹੁਸਪਨਾਜਨੁਤੇਗਾ॥੪॥੧॥ਗੀਰੁ
 ਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਗਾਮਨੁਬਹੁ
 ਤਪਤੈਜਿਉਭਿਖਾਵਿਗਿਬਿਨੁਨੀਗਾ॥੧॥ਮੈਰੈਮਨਪੇਮੁਲਗੇ
 ਹਰਿਤੀਗਾ॥ਅਗੀਬੇਦਨਹਰਿਪਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀ
 ਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੇ
 ਭਾਈਸੇਮੇਗਾਬੀਗਾ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਨੁਕਹੁਮੇਰੇ
 ਪਤਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਪੀਗਾ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹ
 ਰਿਅਸਪੁਜਾਦਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਗਾ॥੪॥੧॥
 ਗੁਰੂਗੀਰੁਮਹਲਾ੫ਚਉਪਦੇਖੁ

१४३

ਕੋਇਨ ਉਤਰ ਸਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਮਾਰ
 ਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਗਤਿਆ ਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥੧॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾ
 ਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਰ ਪਕਮ ਲਬਿ ਗਾ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ
 ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ ਤੇ ਸੁੰਗ ਪੁਸਤੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਰ ਤਾਗੁ
 ਰਕਰ ਲੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੈਰੀ ਜੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰੰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥
 ੪ ॥ ਗੰਢ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਹ
 ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨ ਮੇਨਾ ਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੋਕ ਰਹਤੁ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ॥੧॥

ਜਾਕੀਕੋਇਨੰਮੈਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇਕੇਜਾਲੁਜਿ
 ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਾਰਵਾਲੁ॥੧॥ਗੁਰਉਗੁਰਚਰਲੀਜਾਕ
 ਮਨੁਲਾਗੈ॥ਦੁਖਦਰਦਕ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾ
 ਏਮਾਨੁ॥ਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕਾਦਰ
 ਸਨੁਦੇਖਿਨਿਗਲਾ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੂਰਨਪਾਲਾ॥ਗੁਰ
 ਕੇਸੇਵਕਕਉਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸ
 ਜਾਪੈ॥੩॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁ
 ਰਗਹਿਮਾਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗਾ॥ਗੁਰਚ
 ਰਲੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ਗੰਡਮਾਹਲਾ੫॥
 ਰਾਮਰਾਮਸੀਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪਾਨਮ

ਪਾਗਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਗਾਇ। ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ
 ਹਿਓ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ। ਸਭ ਤੇ
 ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੀ
 ਚਿਥੀ ਡਾਗ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਮਾਹਾਰ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀ
 ਸਾਰਿ ਨਹੀ ਆਇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀ। ਮਾ ਬਤਾਇ॥
 ੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ। ਭਿਵ
 ਲਾਇ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ। ਜਨ ਮੰਜਨ ਮਕੇ
 ਕਿਲਾ ਬਿਖਰਾਏ॥ ੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨ ਮਰੈ। ਨੁ ਨਿਵਾਰੈ। ਉ
 ਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ। ਸਭ ਤੇ ਉਚਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਨਿ
 ਸਿਥਾ ਸੁਰਜ ਪਿਨਾਨ ਕਦਾਸ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੋਡ ਮਹਲਾ

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਗਾਇਲੁ ਸਨਾਸਿ ਮਰਤ ਪਾਪਲੁ ॥੧॥
 ਇਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥
 ਨਾਗਾਇਲੁ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰਾਸਾ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਕਰਤੇ ਨ
 ਗਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫੁਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ॥
 ਨਾਗਾਇਲੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਬੋਹਿ ਸੀਸ ॥
 ਗ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਕਰਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਲੁ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ
 ਦੇਤ ਭਾਨੇ ਭਾਇਲੁ ॥੨॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥
 ਨਾਗਾਇਲੁ ਕੀਨੇ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਪੁਗਟ ਕੀਨੇ ਪ
 ਰਤਾਪ ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਸਿਤ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥ ਨਾਗਾਇਲੁ
 ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਨਗਾਇਲੁ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰ ਨਗਾਇਲੁ ਗਾਇਲੁ ॥

ਬਸੁਤੁ ਅਗੇ ਚਰਗੁਰਮਿਲਿ ਜੀ। ਨਾਗਇਲੁ ਓਟ ਨਾ
 ਨਕਦਾ ਸਰਗੀ। ੪॥ ੫॥ ॥ ਧਰੁ ਭੁਭਾ ਗੋਰੁ ॥
 ਨਾਇਹੁ। ਨਸੁ ਨਾਇਪੁਦੇਊ। ਨਾਇਪੁਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਊ।
 ਨਾਇਪੁਜੇਗੀ ਨਾਮਵਪੁਤਾ। ਨਾਇਸੁਮਾਇਕਾ ਪੁਪੁਤਾ॥
 ੧॥ ਇਆਮੰਦਰਮਾਹਿਕੋ ਨਥਸਾਈ। ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨਕਉ
 ਪਾਈ॥ ੧॥ ਅਗੁਰੁ। ਨਾਇਪੁਗਿਹੀ ਨਾਓਦਾ ਸੀ। ਨਾਇ
 ਪੁਰਜਨਭੀਖਾ ਮੰਗਾ ਸੀ। ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁ ਨਰਕਤੂਗਤੀ। ਨਾ
 ਇਪੁਬ੍ਰਹਮਨੁ ਨਾਇਪੁਖਾਤੀ॥ ੨॥ ਨਾਇਪੁਤਪਾਕਹਾਵੈ ਸੇਧੁ॥
 ਨਾਇਪੁਜੀਵੈ ਨਾਮਰਤਾ ਦੇਖੁ। ਇਸੁਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕਉ ਰੋਵੈ। ਜੇ
 ਰੋਵੈ ਸੇਈ ਪਤਿਥਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੁ ਗਰੋਪਾਇਆ॥

ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਦੇ ਉਮਿਟ ਦਾਇਆ। ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਰਾਮ ਕੀ ॥੧੪੬॥
 ਅੰਸੁ। ਜਸ ਕਾ ਗਦ ਪਰਮਿ ਦੈ ਨ ਮੰਸੁ। ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੀਤ।
 ਜੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾ ਬੋਲੀ। ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥
 ੧॥ ਪਾਨੀ ਆਬਿ ਨੁ ਮੀ ਨੁ ਤਲ ਛੈ। ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾ
 ਰੋ ਨਾਮਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੈਸੇ ਗਾਇਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟ ਲਾਗਾ।
 ਨਰੋਖ ਤਾਮਾਖ ਨੁ ਘੁਟ ਲਾਗਾ। ੨॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਨਾਗਾਇ ਨੁ ਪ
 ਇਮਾ। ਗੁਰ ਭੇਟ ਤਮ ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ। ੩॥ ਜੈਸੇ ਬਿ
 ਖੇਰੇ ਤਪਰ ਨਾਰੀ। ਐਸੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਗਾਰੀ। ੪॥ ਜੈਸੇ ਤ
 ਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ। ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੋ ਨਾ
 ਮਾ। ੫॥ ੧ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਸਿਲਾਗਾ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
 ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਕੁ ਮੁਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਗਉ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਮੇਰਾ ਹੀ ਮਰਾਮਨੁ ਸੋਇ
 ਓਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖਿਖੀ ਨ ਕੁਏ ਸਾਂਤਿਆ
 ਈ ॥ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਰਿ ਓਵਡ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਰੀ ਨੁਕਸੁ
 ਭੁਯੈ ਕਰੁਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨਿ ਚਾਗਾ ॥ ਬਿਨਮ
 ਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾ ਪੈਸੁ ਰੂਪ ਰਮ ਰਾਇ ਕਾਲਾਗਾ ॥
 ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੁਣੀ ਜਿਉ ਠੀਗੁ ਮਝੀ ਠ
 ਬੁਲਾਗਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਪ ਰੁਚੀਰ ਬੁਢਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਠੀਗੁ ਨਲ
 ਯੈ ਸਭਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਾਰਿ ਓਠੀ ਗੁਅ ਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਝਾ ॥ ਹਰਿ

147

ਗਿਚਲੁ ਲੈ ਰੰਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਥਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ॥੧੪੭॥

ਚਰਨੀਜਨੁਲਾਗਾ ॥੪॥੧॥ ਆਲੀਗਉਰੂ ॥

ਮਹਲਾ ੫॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾਗਮਦਰਟਹਲਾਤੁਹੀਮਾਗਿ

ਤਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅਸਤ ਕਿ ਲੀ

ਸਿਮਾਤੇਮਿਲੇਸੀਥਾਹੁਤੁੰਉਜਲੁਤਾਰਿਆਹਰਿਸੀਤਪੁਰ

ਧਾਮ ਪਾਗ। ੧। ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧਕੇ ਤਜਿ ਲਭ ਮੋਹਿ

ਬਿਕਾਗਾ ਸਤੁਤਜਗਦੁਜੀਆਸ ਵੀਰਖਾਮਾਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕ

ਗ। ੨।। ਇਕਭਰਮਿਭੂਲੇਸਾਕਤਾਬਿਨੁਗੁਰਮੰਧਮੰਧਾਗ।

ਸੁਰਿਹੰਦ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਅਕੇਨ ਮੇਟ ਨਗਾਗ ॥ ੩ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ

ਸਿਸਾਤੁ

ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਗਾ ਪਨੁ ਪੀਨੁ ਤੇਜ ਨਾਨਕਾ
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲੀ ਗਭੀਰਾ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ਐਸੇ ਸਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਾਪਸਿ ਗਤਿ ਬਚੁ
 ਪੁਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਝਤ ਕਉ ਜੈ ਸੇਬੇ ਵੀ ਮਿਲਤਾ ॥
 ਬੁਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤਾ ॥ ਜਲਤ ਅਗ ਨੀ ਮਿਲਤ
 ਨੀਗ ॥ ਜੈ ਸੇਬਾਰ ਕੁ ਮੁਖ ਰਿਖੀਗ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਸੇਰ ਨੁ ਮਹਿ ਸਖਾਭੁ
 ਤਾ ॥ ਜੈ ਸੇਬੂ ਖੇਭੋ ਜਨੁ ਮਾਤਾ ॥ ਜੈ ਸੇਕਿਰਖ ਰਿਬਰਸ ਮੇਘਾ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਮੇਘਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹੁ ਨੁ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪਤਾਸਾ ॥ ਸੁ
 ਆਪਿ ਜਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਜੈ ਸੇਆਤੂ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥
 ਜੈ ਸੇਦਾਨੇ ਚਕੀ ਦਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁਤੁ ਭਯਾ ਭਯੋ ਰਕੀ ॥ ਹਰਿ

ਅਗਮਾਮਗਮਾਮਗਾਧਿਤੁਹੀ। ਉਚਮੁਰੰ ਬਹੁਮਪਾਗਾ। ਸਿ
 ਮਰਤਨਾਨਕਤਰੇਸਾਗ। ੪੨। ਮਾਲੀਗਭਿਤ੍ਰਾਮਹਲਾ ੫॥
 ਇਹੀਹਮਾਰੈਸਫਲਕਾਜਾ। ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਭਿਲੇਹੁਨਿਵਾ
 ਜਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਚਰਨਸੀਤਹਮਾਥਮੋਗਾਨੈਨਿਦਰਸੁਪੇ
 ਖਭਿਨਿਸਿਭੋਗ। ਹਸਤਹਮਰੇਸੀਤਟਹਲਾ। ਪਾਨਮਨੁਪਨੁ
 ਸੀਤਬਹਲਾ। ੧॥ ਸੀਤਸੀਗਮੇਰੇਮਨਕੀਪੀਤਿ। ਸੀਤਗੁਨ
 ਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਿ। ਸੀਤਮਾਗਿਮਾਮਨਹਿਮੀਨੁ। ਮੇਰਕਮ
 ਲੁਬਿਗਸੈਸੀਤਡੀਠਾ। ੨॥ ਸੀਤਸੀਗਮੇਰਾਹੋਇਨਿਵਾਸੁ। ਸੀ
 ਤਨਕੀਮੋਹਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਾ। ਸੀਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਹਿਸੀਤ। ੧॥
 ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਬਿਖੈਹੀਤਾ। ੩॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਾਨਿ

ਧਾਨਾ ਪਭਦਇਆਲਮੋਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨਾਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰ
ਭਦਇਆਧਾਰਿ। ਚਰਨ ਸਿਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਣਾਗਿ।
੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮੇਰੇਬਾਪੁਮਾਧਉਤੂ
ਪਨੁਕੇਸੋਸਾਂਦਲੀਓਥੀਪੁਲਾਇ॥੧॥ ਰਗਉ। ਕਰਪ
ਰੇਚਕੂਥੈਕੂੰ ਟਤੇਆਏਗਜਹਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾਂਨਉਬਾਗੀਅਲੇ॥੧॥
ਦੁਹਸਾਸਨਕੀਸਭਾਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਬਾਗੀਅਲੇ।
੧॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਲਿਆਤਾਗੀਪਾਵਨਕੇਤਕਤਾਗੀ
ਅਲੇ। ਮੈਸਾਮਾਧਮੁਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉਸਰਨਾਗਤਿਅ
ਈਅਲੇ॥੨॥੧॥ ਸਭੈਪਰਗਮੁਬੋਲੈਗਾਮਾਬੋਲੈ। ਰ
ਮਾਥਿਨਕੋਬੋਲੈਗੇ॥੧॥ ਰਗਉ। ਇਕਲਮਾਟੀਕ੍ਰਿਜਰ

ਜੀਟੀਭਜਨਹੈਬਹੁਨਾਨਾਰੋ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੀਗਮਕੀਟਪਤਿਗ
 ਮਘਾਇਘਟਿਗਮੁਸਮਾਨੈਗੇ॥੧॥ ਏਕਲਾਇੰਤਾਗਧੁਮਨਿਤ
 ਅਉਰਤਜਹੁਸਭੁਆਸਾਗੇ॥ ਪੁਲਵੈਨਾਮਾਭਏਨਿਹਕਾਮਾਕੇ
 ਠਕੁਰੁਕੇਦਾਸਾਗੇ॥੨॥੨॥ ਮਾਹੁਮਮਹਲਾ੫
 ਘਰੁ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਡਰਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਖੜਾਸਿਰਭੂਪਰਿਅਮਹੁਕਰਗਾ॥੫॥
 ਉਦੁਪਾਲੀਬੈਸਿਤਰੁਡਰਪੈਡਰਪੈਇੰਦੁਬਿਚਾਗਾ॥੧॥ ਏਕਾ
 ਨਿਰਭਉਥਾਤਸੁਨੀ॥ ਸੋਸੁਖੀਅਸੋਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜੋਗੁ
 ਗਮਿਓਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਦੇਹਧਾਰਅਰੁਦੇਵਾਡਰ
 ਪਹਿਸਿਧਸਾਸਿਕਡਰਮੁਇਆ॥ ਲਖਚਉਗੰਸੀਹਮਰਿਮ
 ਰਿਜਨਮੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥੨॥ ਰਾਜਸੁਸਾਤੁਕੁ

149
ਤਾਮੁ ਰੁਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਰੁਪਾਇਆ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਕ
ਉਲਾਰੇ ਪੈ ਮਤਿ ਰੇ ਪੈ ਪਰਮ ਗਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਸਮ
ਗੀ ਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਰਕਰ ਲੈ ਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭਗਤ ਨਕਾ ਸੀ ਗੀ ਭਗਤ ਜੋ ਹਰਿ ਦਰ ਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪਉਰ ੨ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਈ ਸਿਤ ਸੀਰੀ ਜਾਗ ॥
ਪ੍ਰਿਅਰੰਗ ਦੇਖੇ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸ
ਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾ
ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਓਹੈ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਦਰ
ਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਸੇ ਦਰਹੁ ਸੁਖ ਨਿਉ
ਪਾਇ ਓਨਾ ਨਕਾ ਪ੍ਰਿਅਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਕੇਦਾ

ਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਿਅਾਰੀ ॥ ਅਗ ੧੪੦
 ਨਮਨੈਮਹਿਦਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਗਤਿਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਪਹੀਕਿਹਾਰੀ ॥
 ਖੁਲੇਕਪਟਪਟਬੁਝਿਤਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ
 ੧॥ ਕਵਨੁਸੁਜਤਨੁਉਪਾਓਕਿਨੇਗਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ
 ॥ ਆਨੁਆਭਿਆਨੁਮੋਹਤਜਿਨਾਨਕਸੀਤਹਸੀਗਿਉਧਾਰੀ
 ॥ ੨॥ ੨॥ ਕੇਦਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁ
 ਅਕਾਰਥਜਾਤਾਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਰੀਗਿਗਚਤਮਿ
 ਬਿਆਪਹਿਰਤਖਾਤਾਰਹਾਉ ॥ ਪਨੁਜੋਬਨੁਸੀਪੈਸੁ
 ਖਭੋਗਵੈਸੀਗਿਨਨਿਥਹਤਆਤਾਮਿਗਤਿਸਨਾਦੇਖਿਰ

ਚਿਥ ਬਾਦਰਦੁ ਮਛਾਇਆਰੀਗਿਰਾਤ ॥੧॥ ਮਾਨਮੋਹਮ
 ਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕੋਪਕੈਖਾਤਾ ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾਨ
 ਕਕਉਪੁਭਜੀਉਹੋਇਸਹਾਤ ॥੨॥ ੩॥ ਕੇਦਾਗਮਹਲ
 ੫॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾਥਾ ਦੀਨਾਨਾਥ
 ਕਰੁਦਾਪਤਿਸੁਆਮੀਮਨਾਥਾਕੇਨਾਥਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ
 ਸਿਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਨਕੈਪਾ
 ਥਾ ॥ ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਉਪਰੁਸਾਗਰਕੇ
 ਖਾਤਾ ॥੧॥ ਸਗਨਿਸਮਰਥਾਮਕਥਾਮਗੋਚਰਹਾਰਿਸਿ
 ਮਰਤਦੁਖਲਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਪੁਰਿਜਨਥਾਛਤਮਿਲੈ
 ਲਿਖਤਪੁਰਿਮਾਥਾ ॥੨॥ ੪॥ ਕੇਦਾਗਮਹ

ਲਾਪ ਘਰੁ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਬਿਸ
 ਰਤਨਾਹਿਮਨਤੋਹਰੀ । ਅਥਾਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬਲਤ
 ਈਆਨਾਥਿਖੈਜਰੀ । ਰਹਾਉ । ਬੁੰਦਕਾਗਾਤਿਆਗਿਚ
 ਵਿਕਸੀਨਰਹਤਨਪ੍ਰੀ । ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਗੁਸਨਾ
 ਟੇਵਏਹਪਰੀ । ੧ ॥ ਮਹਾਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖਨ
 ਸਰੀ । ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਗਸਾਲਨਾਨਕਗਾਠਿਥਾਪਿ
 ਪਰੀ । ੨ ॥ ੫ ॥ ਕੇਦਾਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾਗਮ
 ਗਮਥਖਾਨੁ । ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲ
 ਮਲਗਨਾ । ਰਹਾਉ । ਤਿਆਗਿਚਲਨਾਸਗਲਸੀਪਤਕ
 ਲੁਸਿਓਪਰਿਜਾਨੁ । ਮਿਥਨੁਮੋਹਦੁਰਤਮਾਸਾਧੂਨੁਸਰ

151A ਪਰਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਪਾਰਹੁ ਪਿ
 ਆਨੁ ॥ ਆਨੁ ਨਿਪਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥
 ੨ ॥ ੬ ॥ ਕੇਦਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਿਗੁ
 ਸੇਤਾ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤਾ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈ ਸੇਭਾਰ ਬਾਹ ਕਥੋਤਾ ॥ ਅ
 ਠਪ ਹਰਮ ਹਾਸੁ ਮੁਪਾਇਆ ਜੈ ਸੇਭਿ ਰਖ ਜੀਤੀ ਜੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤ
 ਜਿਹੁ ਪਾਲਿ ਜਿਅਨ ਲਾਗੇ ਸੇਭਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਰੇਤਾ ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ
 ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੇ ਹਰਿ ਰਖ ਭਿਕੀ ਠਪੋਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਕੇਦਾਗ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੀਮਤ ਛੁਏ ॥ ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ
 ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਨ ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਤਮਾਗਰਿ ਚ

ਲਤਪਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ ॥ ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਾਜਤਕਿ
 ਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਭੀਤਰਿ
 ਘਟਿਘਟਿਹਸੁਆਮੀਸੁਝੈ ॥ ਸਗਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬ
 ਹੁਰਿਜਨੁਨਹੀਲੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਕੇਦਾਰ ॥ ਕਾਮਕੋਧ
 ਇਸਨਕੋਲੀਨੇਗੰਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ ॥ ਛੁਟੀਆਖੈਕਛੁਨਸੁ
 ਝੈਬੁਡਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚਲਤਕਤਟੇਛੇਟੇਛੇਟੇਛੇ ॥ ਅ
 ਸਤਿਚਰਮਾਥਿਸਟਕੇਮੁੰਦੇਦੁਰਗੀਧਹੀਕੇਥੇਛੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਤੂਲੇਤੁਮਤੇਕਾਨੁਨਦੁਰੇ ॥ ਅਨਿਕਜਤ
 ਨਕਾਰਿਇਤਨੁਰਾਖਹੁਰਹੈਅਵਸਥਾਪੂਰੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਨਕੀ
 ਆਕਛੁਨਹੋਵੈਕਿਅਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਕੋ ਟੈ ਏ ਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਥਲੂਆ ਕੇ ਪਪਰੂਆ
 ਮਾਹਿ ਬਸ ਤੇ ਛੁਲਵਤ ਵੇਰਾ ਮਾਇਆਨੇ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹਰ
 ਮੁਨ ਚੇਤਿਓ ਬੁਝੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਮਾ
 ਪਨੀ ਨਉ ਬਤ ਚਲੇ ਬਜਾਇ॥ ਇਤਨ ਕੁਖ ਟੀਆ ਗਈਆ
 ਮਟੀਆ ਸੀਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈ
 ਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੀਗਾਇ॥ ਮਰਹਟ ਲਾਗਿ
 ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕਟਿ ਬੁਝਿ ਲਿਹਿ ਸੁਇ ਕੇ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਵੈਸੁ
 ਤਵੈ ਬਿਤਵੈ ਪੁਰਪਾਟਨ ਬਹੁ ਰਿਨ ਦੇਖੈ ਆਇ॥ ਕਹਤੁ ਕ
 ਬੀਰੁ ਰਾਮ ਕੀ ਨਾਸਿ ਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਮਕਾਰ ਬਜਾਇ॥ ੨॥ ੨॥
 ॥ ਬਸਿਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੧ ਦੁਤੁ ਕੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਾਰਿਨਾਮ
 ਸਕਾਗਾ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲ ਚਾਗਾ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ
 ਅਨੰਦਾ॥ ਚਿੰਤਲ ਥੀਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁ
 ਰਿਬਸਿਤਾ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਬੇਅੰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆ
 ਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਨੇਛਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲ ਖੇਲ ਨ ਲਾਗਾ॥ ਹੋਲੀ
 ਕੀਨੀ ਸੀਤ ਸੇਵਾ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਅਨੁਤ
 ਰੁਮ ਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੁਪਾ॥ ਸੁਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਪੂਪਾ॥ ਸਗਲੀ
 ਹੁਤੀ ਹਰਿ ਅਹੋਇ॥ ਸਦ ਬਸਿਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਬਿਰਖੁ
 ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਠ ਜਾਤਾ॥ ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤ ਨ ਭਾਂਤਿ॥ ਤ੍ਰਿਪ
 ਤਿ ਅਪਾਨੇ ਹਰਿ॥ ਗੁਲ ਹਗਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਹਟਵਾਲੀ
 ਪਨਮਾਲਹਾਟਕੀਤੁ॥ਜੁਮਾਰੀਜੁਏਮਾਰਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀ
 ਜੀਵੈਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥
 ਅਪਨੈਰੰਗਸਬੁਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪਭਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁ
 ਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਘਸੋਐਰਨਿਗਤਿਕਾਗ॥ਚੰਦਦੇਖ
 ਬਿਗਸਿਹਿਕਉਲਾਗ॥ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ॥ਤਿ
 ਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬੰਦ॥੨॥ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੈ
 ਜਨੁਮਾਸ॥ਰਲੁਦੇਖਿਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉ
 ਅਤਿਧਨਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਅਧਾਰੁ॥੩॥
 ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਰਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ

॥ ਤਿਸਹਿ ਪਗ ਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸੁਕਰੇਦ
 ਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਸਿਤੁ ਮਹਤਾ ॥ ੫ ॥ ਤਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇਹੇ ॥
 ਜੀਆ ਪਾਲ ਮਹਿ ਗਵਿਰਹੇ ॥ ਈਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨਾ ਮੇਰਿ
 ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨ ਉਤੇਰੀ ਸ
 ਗਾਤ੍ਰਿ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪਨ ਤ
 ਪਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥ ਮਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਗੀਤਿ ॥ ਅਨ ਮਹਾ ਖਥੁ
 ਮਾਸ ਏਕਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀਤਰ ਉਟੇਕ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਪੁ ਥੀਨਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਉ
 ਚਹ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਹਮ ਬੋਰੇ ਤਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਧਿਆਇ
 ਆਸੇਗਨੀ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਪਾਇਆ ਸੇਧਨੀ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ

ਸੁਖੀਸੋ। ਸਿਤਸਰਦਿਨਾਨਕਪਰੇ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ ਸੁਲੁਨਬੁਝੈਆਪਨਸੁਝੈਭਰਮਿਬਿਆਪੀਅ
 ਹਿਮਨੀ॥੧॥ ਪਿਤਾਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ ਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰਹੁਨਿ
 ਰਗੁਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਪਤਿਪਰਲਭਿਪ੍ਰਭਤੇਹੈਦ੍ਰਿਹਬੀਚਾਰੀ
 ਹਰਿਜਨੀ॥੨॥ ਨਾਮਿਪ੍ਰਭੁਕੇਜੋਰੀਗਿਰਤੇਕਲਿਮਹਿਸੁਖੀਏਸੇ
 ਗਨੀ॥੩॥ ਅਵਰੁਭਿਪਾਉਨਕੋਈਸੁਝੈਨਾਨਕਤਰੀਐਗੁਰਬ
 ਚਨੀ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੧॥੫॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਚਾ
 ਰਿਕਾਰਿਮਹਲਿਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿ

ਦੀ ਏਏਕਾਏਕਾ ਫਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਪੁਸੁਦਨ ਮਾਧੋ ਮੇਸੀ ੧੫੫
 ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਰਿਘਰਿਲ ਸਕਰੁ ਪਾਵਭੁ
 ਤੇਗ ਪਗੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਗੀ॥ ਪਰਤੀ ਦੇਗ ਸਿਲੈ ਇਕ ਦੇਰ
 ਭਾਗੁ ਤੇਗ ਭੰਡਾਗੀ॥ ੨॥ ਨਾਸਾ ਬੁਰੁ ਜੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੋ ਨਾ
 ਰਦੁ ਕਰੇਖਾ ਮਾਰੀ॥ ਲਬੁ ਅਧੇਗ ਬੰਦੀ ਖਾਨਾ ਮਓਗ ਲੁਪੇ
 ਰਿਲੁਗਾਰੀ॥ ੩॥ ਪੁੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗ ਰਪਾ ਪਕਰੇ ਕੋ
 ਟਦਾਗੀ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈ ਸੀਨਦ ਰਿਤੁ ਮਾਰੀ॥ ੪॥
 ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਮਲੁ ਪੁਕਰੀ ਮੇਸੇਖਾ ਮਾਈ ਦਾਗੀ॥ ਦੇਵ
 ਲਦੇ ਵਤਿ ਮਾਕਰੁ ਲਾਗਾ ਮੇਸੀ ਕੀਰਤਿ ਗਲੀ॥ ੫॥ ਕੁਜਾ
 ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾਨੀ ਲਹੂ ਪਬਨ ਦਾਗੀ॥ ਅਰਿਘਰਿ

ਮੀਮਾਸਤੁ ਨਾ ਜੀਮਾ ਬੋਲੀ ਅਵਰੁਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇ
 ਤੂੰ ਮੀਰਮਹੀ ਪਤਿਸਾਹਿ ਬੁਕੁ ਦਰਤਿ ਕਉ ਲੁਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰ
 ਟਸਲਾਤੁ ਕਰਹਿਗੇ ਪਰਿਪਰਿਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਤੀ
 ਰਬਿਸਿਮਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਗਮਿ ਲੈ ਦਿਹਾ ਵੀ ॥ ਨਾਨ
 ਕਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਮਾਈ ਮੇਕਾ ਪਤੀ ਸਮਾਲੀ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥

ਥਸੀਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੧ ਦੁਤਕੀਆ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ ॥ ਸੁਲਿਸਾਖੀ ਮਨਿਜਪਿਪਿ
 ਆਗਾ ਅਜਾਨੁ ਉਪਰਿ ਆਕਹਿਏ ਕਥਾਰ ॥ ਬਾਲਮੀਕੇ
 ਜੋ ਮਾਸਾ ਪਸੰਗਾ ॥ ਸੁਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇ
 ਰਿਮਾ ਸੀਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ ਲੇਖਸਤ ਕਲਾ ਵਉਕ

ਗਿਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਨ ਕਾ ਉਪਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋ
 ਤਾ ॥ ਗਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ਪਿਆਇ ਓਹ ਹਰਿ ਕੀ ਓ ਮੇਖਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾ ਮੇਦਾ
 ਲਦੁ ਭੀਜਾ ॥ ਰੋਮ ਨ ਤੁਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਧਿ ਕਉ ਪਾਰਿ ਓ
 ਖਮਿ ਪ੍ਰਗਾਠ ਕੁ ਬਿਜਾ ਉਪਰੀ ਅੰਗੁ ਸਟ ਪਾਗਾ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਪ
 ਰਿ ਓਦਾ ਸਤ ਭਾਇ ॥ ਰੋਮ ਨ ਤੁਭੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਹ
 ਲਾ ਦਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਾ ਆਪਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ॥ ਆ ਅੰਤ ਬਾਗ ॥ ਰੋਮ ਨ ਸੇਵਿ ਤੁਪਗ ਰਿਪਾ
 ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਧੀਨੈ ਸੇਵਿ ॥ ਆ ਬਾਲਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਬੇਲੀ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੋਮ ਨ ਤੁਭੀ ਹਰਿ
 ਦਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿਆਗਿ ਓ ਮਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਈ ਉਪਾਰਿ

156
ਓਸੈ ਨੁਸੇਵਾ ਅਨੁਗੀਗ ਨਰੈ ਕਉ ਜਾਇ ਅਨਤੰਕੀ
ਤਰਸਹਿ ਸਰਦਿ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗਹ ਠਾਕੁਰ
ਕੀਓ ਆਪਿ ਸੇਤੈ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ
ਅਦਗੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਅਨੁ
ਲਾਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰਿ ਪਿਆਇਓ ਏਕ ਰੀਗਿ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵੁ
ਰਿਜੀਓ ਬਸਹਿ ਸੀਗਿ ॥ ਗਵਿਦਾਸ ਪਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੁ
ਪਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮ
ਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਭੂਮੇ ਜੋ ਨਿਆਹਿ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨ ਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਾਖੰਡਖੰ
ਡਾ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਜਾਮੁ ਦੇਤੰਡਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਜ ਹੁਮੇ

ਰੇਸਦਾਮਿਸਿਗਿਸਾਚਸਬਦਕਰਿਸਦਾਪੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਸੀਤੇਖੁਨਆਵਤਕਹੁਕਾਜਾਪੁੰਮਬਾਦੰਗਸਭਿਆਇ
 ਮਾਸਾਜਾਪਾਪਕਰਿਤੋਨਹਸੀਗਾਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਮਾ
 ਵੈਜਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥ਸੋਹਲੋਭਤੂਬੈ
 ਸੀਸਾਰਾਕਾਮਕੋਧਮਾਹੁਵਸਿਕੀਮਾ॥ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹ
 ਰਿਲੀਮਾ॥੩॥ਕਬੀਰੀਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਾਰਾ॥ਦੁਖਸੁ
 ਖਬਾਧੈਸੀਸਾਰਾਮਨਉਪਰਲੁਕਾਜਾਜੁਨਹਿ॥ਪਾਪਬੈ
 ਪਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥੪॥ਈਠਮੀਤਕਉਸਖਾਨਾਹਿ॥
 ਮਾਪਬੀਜਿਮਾਪੇਧੀਖਾਹਿ॥ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਕਾਰਾ॥
 ਸੇਛੋਤਿਚਲਿਆਖਿਨਾਮਹਿਗਵਾਰਾ॥੫॥ਆਇਮਾ

ਮੋਰਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿ ਮਾਗਿ ਕਰਤੋ ਖਿਕੜਿ ਕਰਮਿ ਆ ਕਰਣੈ ਹਰੁ ਆਇ
 ਲਿਪਤੁ ਮਾਪਿ ਆਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪਕੁ ਪੁਨਪਾਪਿ ॥ ੬ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿ
 ਦਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਾਇ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਦੁਜਨੀ
 ਠਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੁਪ ਭਰੇ ਹੁਨਉ ॥ ੭ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰਾ
 ਤੂ ਤੂਝੈ ਚਾਉ ਬਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾੜੇ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਮਾਭੂ ਮਹਲਾ ਪਾਅ
 ਚਰ ਪਾਰਬਹੁ ਮਪਰਮੇ ਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਧਾ ਸੁਦਨ ਦਮੋਦਰ ਸੁ
 ਅਮੀ ॥ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਗੋਂ ਵਰਧਨ ਪਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੁ ਹਰਾਹ ਰਿਠੀ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹਨ ਮਧਵ ਫੁੰਸ ਮੁਰਗੇ ॥ ਰਜਗਦੀ ਸੁਰਹਰੀ ਜੀਉ
 ਅਸੁਰ ਸਿਪਾਹੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਆਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਪਟਪਟ

15611

੧੫੯

ਰਵਾਸੀਏ ਸੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਲੀਧਰ ਈਸਨ ਰਸਿੰਘ ਨਾਗ
 ਇਲਾ ਦਾ ਨਾਮ ਗੇ ਪਿਥਮਿਧਰਾਇਲਾ ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ
 ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਏਰੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੀਗਾ ਮਚੰਦ
 ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਥਨ ਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰ ਪਾਇਦ ਰਸਿੰਘ ਨੁ
 ਪਿਆ ਥਾ ਸਹਸਨੇ ਰੂਪੁ ਰਤਿਏ ਸਹਸਾਇਕ ਦਾਤਾ ਸਭ ਏਰੀਗਾ ॥
 ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਮਨਾ ਥਾਨ ਥੋਗੇ ਪੀਨਾ ਥੁਸ ਗਲਤ ਏਸਾ
 ਥੋਥਾ ਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕ ਭੰਗੁ ਨ ਅੰਗਾ ॥
 ੫ ॥ ਸੁਕੀਦ ਮਨੇ ਹਰਲਖ ਮੀਨਾ ਗਾਇਲਾ ਫੇਪਤੀਲ ਜਾ ਲਿਵ
 ਰਿਓ ਪਾਰਨਾ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੁ ਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ
 ਨਿਹ ਸੀਗਾ ॥ ੬ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੁ ਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾ

ਲਮੁਲਤਿ ਜਿ ਸੁਕਦੇ ਨਹੀਖਉ ॥ ਅਥਿਨਾਸੀਅਥਿਗਤਅ
 ਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਤੁਹੀਹੈਲਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇ
 ਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁਕਛੁਕੁਗੁਆਗਿਅਉਤਰਾਸੀ ॥ ਕਿਸਦਚਲਤ
 ਕਰਹਿਨਿਰਲੇਕੀਤਾਲੇ^ਆਕੁਹਿਜੋਹੋਇਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਾਹਰੀ
 ਨਿਰਦੈਰੁਸਮਾਇਆ ॥ ਪਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ ॥
 ਸਾਵਲਭੁੰਦਰਗੁਪਬਲਾਵਹਿਬੇਲੁਸੁਨਤਸਭਜੋਹੋਗਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨਕਮਲਨੈਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੀਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੋਪਾਰੀਮਹਾਸਾਰਥੀਸਤਸੀਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪੀਤ
 ਪੀਤੀਬਗਤਿਭਵਦਪਲੀ ॥ ਜਗੀਨਨਾਥੁਗੋਪਾਲਮੁਖਿਭ
 ਲੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗਪਰਭਗਵਾਨਬੀਨੁਲਾਮੇਗਲਤਨਾਮਾਵੈ

157(1)

ਸਰਬੰਗਾ) ੧੧)। ਨਿਹਰੰਤ ਕੁਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਕਰੀ ਮੈ)। ਧਨੰ ੧੫੭
ਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈ ਮਹੀਮੈ)। ਅਿਰਤਲੇ ਵਿਪਇਆਲਸ
ਮੀਪਤਮਸਾਥਿਰਥਾਨੁ ਜਿਸੁਹੈ ਮਭਗਾ) ੧੨)। ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ)। ਮਹੰਕਾਰਨਿਦਾਰਲੁਹੈ ਭਵਖੰਡ
ਲੁ)। ਭਗਤੀਤੋਖਿਤਈਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁ ਦੇਨ ਕਿਤੁਹੀ
ਹੈ ਰਿਗਾ) ੧੩)। ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਮਛਲਾਮਭੋਲੋ)। ਜੋਤਿ ਸਰੂ
ਪੀਸਭੁਜਗੁਮਭੋਲੋ)। ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏ
ਆਪਹੁਕੋਇਨੁਪਾਵੈਗਾ) ੧੪)। ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇ
ਕਾਨਾ)। ਆਪੇਗਉਚਰਾਵੈਬਾਨਾ)। ਆਪਿਉਪਾਵਹੁਆ
ਪਿਖਪਾਵਹਿਤੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ) ੧੫)॥

ਏਕੀ ਹੁਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ। ਸਹਸਰ ਨੀਸੇਖਾ ਅੰਤੁ
 ਨਜਾਨੈ। ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜੋਪੇਇ ਨੁਗਾ ਤੀਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾ
 ਹੀ ਪੁਰਕਹਿ ਸੀਗਾ। ੧੬। ਓਟਗ ਹੀਜਗਤ ਪਿਤਸਰ
 ਲਾਇਆ। ਭੈਭਿਇਆ ਨਕਜਾ। ਦੂਤਦੁਤਰਹੈ ਮ
 ਇਆ। ਹੋਪੁਲਿਪਾਲਾਇਛਾਕਰਿਗਾਖਹੁ ਸਾਧਸੀ
 ਤਨਕੈ ਸੀਗੀ ਸੀਗਾ। ੧੭। ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮ
 ਥੇਨਾ। ਇਕੁ ਮਾਗਭਿਦਾਨੁਗਾ ਥਿਦ ਸੀਤਰੇ ਨਾਮ ਸਤਕ
 ਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੇਗਾ
 ੧੮। ਜਿਨਕਉਲਿਪਾਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ। ਤਿਨਸਾਧੂ
 ਚਰਨਲੈ ਰਿਦੈ ਪਗਤੇ। ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨਪ

ਇਆ ਅਨੁਦਸਬਦ ਮਨਿਦਾਜੀ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਰਤਮ
 ਮਕਬੇਤੇਗੇ ਜਿਹਥਾ ਸਾਤਿਨ ਮੁਤੇਰਪਗ ਪੂਰਬਲਾ ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਕੁਗਤ ਪਏ ਸਰਦਾਈ ਦੇ ਹੁਦਰ ਸੁੰਮ ਨਿਰੰਗੁਲਾ
 ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣੀ ॥ ਤੂਆ ਪੋਕਥ
 ਹਿਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਦਾਸ ਨ ਕੋ ਕਰੀਅ
 ਹੁਰਿ ਰਿਭਾ ਦੇ ਦਸਾਰਾਖ ਸਿਰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ॥

॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤ ਪਾਠੁ ॥

੨॥

੧ ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਰਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਉਤਾਅ ॥
 ਗਮਾ ਅਰਪੁ ਕਬਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਭਸ
 ਰਣਚਤੀ ਰਾਖ ਨ ਕਉ ਸਮਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਜਿਉਲਾਨ

ਹੁਤਿਉਗਾਪਹੁਹਰਿਪੁਤਤੇਭਿਆ। ਕੇਤੇਗਨਉਮਸਿਖਮ
 ਵਗਣਮੇਰਿਆ। ਮਸਿਖਮਵਗਣਪਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰ
 ਤਿਸਦਭੁਲੀਐ। ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਣਮਾਇਆਤਉ
 ਪਸਾਈਪੁਲੀਐ। ਲੁਕਕਰਤਾਬਿਕਾਰਬਿਖਰੇਪਭੋ
 ਰਹੁਤੇਨੇਰਿਆ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਦਇਆਪਾਰੁਪੁਕ
 ਛਿਤਵਜਲਫੇਰਿਆ। ੧। ਸਲੋਕੁ। ਨਿਗਤਿਨਪ
 ਵੇਮਸਿਖਗੁਲਉਚਾਪੁਤਕਾਨਉ। ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੀਤੀ
 ਮਾਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਸਾਉ। ੨। ਛੰਤੁ। ਦੁਸਰਨਾਹੀ
 ਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ। ਮਾਠਪਹਰਕਰਜੇਵਿਸੇਪੁਰ
 ਧਿਆਈਐ। ਧਿਆਇਸੇਪੁਰਸਦਾਮਪੁਨਾਮਨ

ਨਿਥਿਵਿ ਆਪਾਈਐ॥ ਤਜਿਮਾਨਸੇ ਹੁ ਦਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ
 ਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਅਗਪਿਮਨੁਤਨੁਪੁਰੁਆ
 ਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ ਬਿਨਦਿਤਿਨਾਨਕੁਪਾਰਿ
 ਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ੧॥ ਛੰਤੁ
 ਸਲੋਕਾਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐ॥ ਸਭਾਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਬਿ॥ ਰਮਨ
 ਮੁਖਨੁਸੀਚੀਐ॥ ਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਖਿ॥ ੩॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਾਬਤਿ
 ਰੂਪੁਕੁਏਕੁਦੁਸਰਨਾਹਿਕੋਇ॥ ਬਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿ
 ਥਲਿਪੂਰਸੋਇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਅਸ
 ਰਬਦਾਤਾਪੁਰੁਪਨਾ॥ ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਹੀਬੋਅੰਤੁ
 ਗੁਣਤੁਕੋਕਿਅਗਾਨੀ॥ ਭੁਜੁਸਗਦਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਰ

ਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋਇ। ਬਿਨਦੀਤਨਾਨਕਦ
 ਇਆਪੁਰਪੁਤਿਸੁਪਗਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ। ੩। ਸਲੋਕੁ।
 ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਦੇਆਸੋਮੈਪਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿ
 ਆਇਸੁਖਸਥਾਇਆ। ੪। ਛੰਤੁ। ਅਬਮਨੁਛੁਟਿਗ
 ਇਆਸਾਪੁਸੈਗਿਮਿਲੇ। ਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਲਇਆਜੇਤੀਜੇਤ
 ਰਲੇ। ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਿਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅ
 ਪਾਨਿਆਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿ
 ਮਾਨਿਆਲੈਮੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਦੁਦੁ
 ਜਲੇ। ਬਿਨਦੀਤਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕ
 ਪਲੇ। ੪। ੨। ਸਾਗੁਮਹਲਾ ੧। ਮੁਲਖਗੀਦੀਲ

ਲਾਗੇ ਲਾਮੇਗ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ਗੁਰਕੀ ਬਚਨੀ ਗਟ ਬਿਕਾ
 ਨਾਜਿ ਤੁਲਾਇਆ ਤਿਤੁਲਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚੁਤੁ
 ਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
 ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਗ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ਲਾ
 ਲੀ ਨਾ ਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਬਗਤਿ ਕਰ ਭਿਤੇ ਹੀਰਾਇਆ ॥੨॥
 ਪੀਆਹਿ ਤਪਾਲੀਆ ਲੀਮੀ ਗਧਾਹਿ ਤਪੀਸ ਲਜਾਉ
 ਪਖਾਫੇਰੀ ਪੈਗਮ ਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾਤੇ ਗਨਾਉ ॥੩॥ ਲੂਣ
 ਗਰਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਦਭਿਅਾਈ ॥ ਅ
 ਦਿਜੁ ਗਾਇਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਦਿਲੁ ਤੁਕਤਿ ਨ
 ਪਾਈ ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯॥
 ਸਾਧੋ ਮਨਕਾ ਮਨੁ ਤਿਆਗਉ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜ
 ਨਿਕੀਤਾ ਤੇ ਮਹਿ ਨਿਸਿਭਾਗਉ॥੧॥ ਰਾਗਉ। ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ
 ਦੋਨੈ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨੈ। ਮਊਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ। ਹਰਖ ਸੋਗੁ
 ਤੇਰੈ ਮਤੀ ਤਾਤਿ ਨਿਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਓਸਤਤ ਨਿ
 ਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ। ਧੋਧੈ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਨਾ। ਜਨਨਾਨਕ ਇਹੁ
 ਖੇਲੁ ਕਨੁ ਜੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮਥਾਈ। ਇਕ ਬਿਨਸੈ
 ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ। ਮਚਰ ਜੁਲਖਿ ਓਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਾਗ
 ਉ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪਾਨੀ। ਹਰਿ ਮੁਗਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥੩॥

161
 ਠਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜਿ ੧੬੧
 ਦੀਐਸੇਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨ
 ਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆਗਹਿਓਗਮਸਰਨਾਈ॥੨॥ਗਉ
 ਨੀਮਹਲਾ ੯॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਾਨਿਨਹੀਆਵੈ ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੇਕਪੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥
 ਗਉ॥ਪੁਤਮੀਤਮਾਇਆਮਾਤਾਜਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁ
 ਬਿਪਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੈਇਹਜਗਦੇਖਿਤਾਸਿਉ
 ਠਿਪਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਸੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਸੁਭੁ
 ਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੇਕਉਭਜਨੁਗਮਕ
 ਪਾਵੈ॥੨॥੩॥ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧੋਇਹਮਨੁ

ਗਰਿਭ ਨਜਾਈ। ਚਿਚਲਤਿ ਸਲਾਸੀਗਿਬਸਤੁਯੋਯਾਤੋਥਿ
 ਰੁਨਰਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ। ਕਠਨਕਰੋਪਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿ
 ਜਿਹਸੁਪਿਸਭਬਿਸਗਾਈ। ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਤਕੋਰਿ
 ਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਈ॥ ੧॥ ਜੋਗੀਜਤਨਕਰ
 ਤਸਭਹਾਰੇਗੁਨੀਰੋਗੁਨਗਾਈ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਇ
 ਆਲਾਤਉਸਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥ ੨॥ ੪॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਮਾ
 ਨਸਜਨਮਾਮੋਲਕੁਪਾਇਓਥਿਰਬਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥ ੧॥
 ਰਗਾਉ। ਪਤਤਿਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਗਨਿਤਾਹਿਤੁ
 ਮਾਮਾਵਉ॥ ਗਜਕੋਰਾਸਮਿਟਿਉਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾ

ਹੇਥਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹਮਾਇਆਫੁ
 ਨਿਭੁਜਨਗਮਭਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰਥ
 ਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੬
 ਕੋਊਆਈਭੂਲਿਭਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮ
 ਗਸੁਨਿਕਰਿਨਿਅਖਨਹਰਿਗੁਨਗਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਲਭ
 ਦੇਹਪਾਇਆਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਗਵੈ॥ਆਇਆਮੋਹ
 ਮਹਾਸੀਕਟਥਨਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਥਾਹਰ
 ਸਦਾਸੀਗਿਪ੍ਰਭਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਵਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤ
 ਰਿਤੁਆਮਾਨਹੁਜਿਹਘਟਿਗਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ੬॥ਸਾਧੋਗਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪ

ਵੇਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇਹਰਿਕੋਨਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਭਮ
 ਮਾਇਆਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ ਹਰਖਸੇ
 ਗਪਰਸੈਜਿਹਨਾਹਨਿਸੋਮੂਰਤਹੈਵੇਵਾ॥੧॥ ਸੁਰਗਨਰਕ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਏਸਬਤਿਉਕੀਚਨਅਰੁਪੈਸਾ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਨਿੰਦਾਏਸਮਜਾਕੈਲੋਭਮਹੁਫੁਲਿਤੈਸਾ॥੨॥ ਦੁਖਸੁਖਏਬਾ
 ਪੇਜਿਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥ ਨਾਨਕਸੁਕਤਿ
 ਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਹਬਿਖਿਕੈਜਪਾਨੀ॥੩॥੧॥ ਗਉਰੁਟ
 ਮਹਲਾ੬॥ ਮਨਰੇਕਹਭਉਓਤੈਬਉਗਾ॥ ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਮਉਧਧੈਨਹੀਜਾਨੈਭਉਓਲੋਭਸੰਗਿਹਉਗਾ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਜੇਤਨੁਤੈਅਪਨੇਕਰਿਆਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦਰਗਿਹਨਾ

ਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਤੋਰੇ ਨਾ ਹਨ। ਇਹੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ। ੧। ਰਤਨ
 ਜਨਮੁ ਅਪਨੇ ਤੈ ਗਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ। ਨਿਅਖਨ
 ਲੀਨ ਤਇਓ ਚਰਨ ਨ ਸਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਭਿਪਾਸਿ ਗਨੀ। ੨।
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀ। ਮਾਗਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੇ। ਅਭਿਰ
 ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਨਿ ਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੇ। ੩।
 ੬। ਗਉੜੀ ਮੁੱਲਾ ੯। ਨਗ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇਰੁ ਰੁਗੇ। ਸੀਲਦ
 ਇਆ ਸਗਲ ਭੈਭੀ ਸਨ ਸਗਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁਗੇ। ੧। ਰਗਉ
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸਗੁ ਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਹੀ ਮੈ ਮੋਪਰੁਗੇ।
 ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਰਸ ਅਲਸ
 ਭਹੁ ਰੁਗੇ। ੧। ਆਨ ਸਦੇ ਹਥ ਪੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਮੁ

ਕਤਿਕਾਕਰੁਗੇ। ਨਾਨਕ ਕਹਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੇਭਵਸਾਗਰਕੈ
ਪਾਰਿਉਤਰੁਗੇ॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਾ

ਸਾਮਹਲਾ੯॥ ਪਬਿਰਸਾਹਉਕਉਨਸਿਓਮਨਕੀ॥ ਲੋਕੁਗਾਸਿ
ਓਟਸਹੂਦਿਸਧਾਵਤਅਸਾਲਾਗਿਓਪਨਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ
ਕੈਹੈਤਿਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵਤਮੇਦਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ ਦੁਆਗਹਿਦੁ
ਅਗਰਿਸੁਅਨਜਿਉਤੋਲਤਨਹਸੁਪਗਮਕੁਜਨਕੀ॥ ੧॥
ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰਬਖਵਤਲਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਜੰਮੁਕਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਾਤਿਬਿਨਾਸੇ
ਤਨਕੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਗੀਧਾਰੀ ਮਹਾ
 ਲਾਏ॥ ਯਹ ਅਨੁਕ੍ਰਿਕ ਨ ਕਾਰਿ ਓਕੈ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿ
 ਓਅਪਨੀ ਸੀਦਗ ਮਾਤਿ ਤੇ ਨਟੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਮਾਦਿ ਮਇਅ
 ਕੈ ਕੁਇ ਓਬਿਦੁ ਹਾਰਿ ਜਸੁ ਨ ਹੋ ਓਚੈ॥ ਕਾਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਗਤ ਕ
 ਉਕੁਤੈ ਕੈ ਅਪਨੇ ਉਦ ਰੁਕੁਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉਂ ਹੋਇ
 ਨ ਸੁਧੈ ਕਾਰਿ ਓਨ ਕਾਨਧਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿ
 ਤ ਜਾਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵ ਗੀਧਾਰੀ ਮਹਾ ਲਾਏ॥ ਸ
 ਭਿ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤਿ ਕੋ ਬਿਦੁ ਹਾਰਿ॥ ਆਤਾਪਿਤਾਭਈ ਸੁਤ ਬੰਧ
 ਪਾਅਰੁ ਛੁਨਿ ਗਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਤਨ ਤੇ ਪਾਨ ਹੋਤ
 ਜਬਾਨਿ ਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਆਧਾਪਰੀ ਕੋ ਉਨਾਰਿ

ਗਾਥਾ ਪਾਉਤੇ ਦੇ ਤਨਿ ਕਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਿਗਾਇ ਸਨਾਜਿਉ ਜਗਰਥਨ
 ਯਹ ਦੇਖੁ ਪੁਰਿ ਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਗਾਥਾ ਮਾਨਿ
 ਤ ਜਾਤੇ ਹੋਤੁ ਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਦਿਵਗੀ ਪਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
 ਜਗਤ ਮੇਝੂ ਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ
 ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਗਾ ਕਿਆ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ
 ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿ ਚੀਤਿ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾ
 ਲਿ ਸੀ ਗੀਨ ਹੋ ਕਉ ਇਹ ਅਢਰ ਜਾ ਰੈਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨਾ ਸੂਰਖ
 ਅਜ ਪੂਨ ਹਸ ਮਝਤ ਸਿਖੈ ਗਾਰਿ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜ
 ਯੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪਭ ਕੇ ਗੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯॥

ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਨਹਿਕੋਊਜਾਨੈ॥ ਜੋਗੀਜਥੀਤਪੀਪਚਿਹਾਰੇ
ਅਰੁਬਹੁਲੇਗਸਿਆਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛਿਨਮਹਿਰਾ

ਉਰਿਕਕਉਕਰਈਗਉਰਿਕਕਰਿਡਾਰੇ॥ ਠੀਤੇਭਰੇਸਖਨਾਵੈ
ਯਹਤਾਕੋਬਿਵਹਾਰੇ॥੧॥ ਅਪਨੀਆਇਆਆਪਿਪਸਾ

ਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਾਰੂਪਧਰੇਬਹੁਰੀਗੀਸਭਤੇਰ
ਹੇਨਿਆਰਾ॥੨॥ ਅਗਤਾਅਪਾਰੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਜਿ

ਹਸਭਜਗੁਬੁਰਮਾਇਓ॥ ਸਗਲਭਰਮਤਜਿਨਾਨਕਪਾ
ਲੀਚਗਨਿਤਾਹਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੩॥੧॥੧੪॥

ਸੋਰਠਮਹਲਾ ੯

੧੬੪

ਭਰੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰੇਮਨਗਾਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਸਵਨਗਾਥਿੰਦਗੁਨੁਸੁਨਅਉਰੁਗਾਉਰਸਨਗੀਤਿ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰੁਮਾਧੋਰੋਹਿਪਤਿਤਪੁ
 ਨੀਤਾ॥ ਕਾਲੁਬਿਆਲੁਜਿਉਪਰਿਓਡੈਲੈਮੁਖੁਪਸਾਰੈ॥
 ਤਾ॥੧॥ ਆਸੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਰਿਗਸਿੰਹੇਸਮਝਿਗੁਰਪਉ
 ਚੀਤਾ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਮੁਖਜਿਲੈਜਾਤੁਅਉਸਰੁਬੀਤਾ॥੨॥
 ੧॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੬॥ ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਰਿਰਹੀ॥
 ਨਾਹਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਿਗਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਦਾਗਮੀਤਪੁਤਰਥਸੀਪਤਿਧਨਪੂਰਨਸਭਮਹੀ॥ ਅਵਰ
 ਸਗਲਾਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਭਜਨੁਗਮਕੇਸਹੀ॥੧॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਤੇਜੁ ਗਾਹਰ ਭਾਨ ਸਦੇ ਹਲ ਹੀ। ਨਾ ੧੬੫
 ਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾਨ ਹੀ। ੨।
 ੨। ਸੋਗ ਨਿਮਹਲਾ ੬। ਮਨ ਰੇ ਕਉ ਨੁਕੁ ਮਤਿ ਤੈਲੀ
 ਨੀ। ਪਰਦਾ ਗਾਨੀ ਦਿਅ ਰਸ ਰਚਿ ਭਗਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀ
 ਨੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿ ਭੈ ਨਾਹ ਨਿਪਨ ਜੇ
 ਰਨ ਕਉ ਪਾਇਆ। ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੁ ਨਹੀ ਦੀ ਨਾ ਬਿਰਥ
 ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ। ੧। ਨਾਹਰਿ ਭਜਿ ਭਨ ਗੁਰ ਜਨੁੰਦਿ ਸੇ
 ਭਨ ਹਉ ਪਜਿ ਭਕਛੁ ਗਿਆਨਾ। ਪਟਹੀਆ ਹਿਨਿ ਰੰਜਨੁ
 ਤੈਰੈ ਤੈਰੈ ਜਤ ਉਦਾਮਾਨਾ। ੨। ਬਹੁ ਤਜਨ ਮਭਗਮਤ
 ਤੈਗਰਿ ਭਮਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ। ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ
 ਖਾਈ

ਹਰਿਭਜਨਾਨਕਥਾਤਥਤਾਈ॥੩॥੩॥ ਸਿਰਠਿਮਹਲਾ
 ੯॥ ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਬਿਰਾਗੇ॥ਜਿਹਸਿਮਰ
 ਤਗਨਕਾਸੀਉਪਾਰੀਤਾਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅਟਲਭਇਥੁਮਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਰੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾ
 ਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਥਿਥਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਥਿ
 ਸਰਾਇਆ॥੧॥ ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜ
 ਗਰਾਹਤੇਛੁਟਾਅਹਮਾਨਾਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਗਮਕਹਤ
 ਥੈਪਨਤਿਹਤੁਟਾ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੇਨਿਮ
 ਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉ
 ਤਰਹਿਪਾਰਾ॥੩॥੪॥ ਸਿਰਠਿਮਹਲਾ੯॥ ਪਾਨੀਕਉ

156
 ਨੂਭਿ ਪਾਉ ਕਰੈ। ਜਾਤੇ ਭਗਤਿ ਗਮਕੀ ਪਾਵੈ ਜਾ ਕੇ ਤਾ ਸੁਹ १੬੬
 ਰੈ। ੧। ਰਹਾਉ। ਕਉ ਨੂਕਰਮ ਬਿਦਿ ਆਕਹੁ ਕੈ ਸੀਧ ਗੁਕਉ
 ਨੂਭਿ ਨਿਕਰੀ। ਕਉ ਨੂਨਾ ਮੁਗੁ ਰਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗ
 ਰ ਕਉ ਤਰੀ। ੧। ਕਲੇ ਮੇਏ ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਨਿ ਪਿਜਾਹਿ ਜ
 ਪੇਗਤਿ ਪਾਵੈ। ਅਉ ਰਧ ਗਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮਿ ਨਾਹ ਨਿਇ ਗਬਿ
 ਥਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ। ੨। ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇ
 ਪੀਜਾ ਕੇ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ। ਸੋਤੁ ਮਹੀ ਮਾਰਿ ਬੁਝੈ
 ਨੈਰਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪ ਨਿਨਿਅਈ। ੩। ਪੁ।
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੬। ਮਈ ਮਾਕਿਹ ਬਿਪਲ ਖਉ ਗੁ ਸਾਈ
 ਮਾਮੋਹ ਮਾਗਿ ਆਨਤਿ ਮਰਮੋ ਮਨ ਰਹਿ ਉਉਰ ਬਾ

ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਜੰਮੂ ਰੁਮ ਹੀ ਰੁਮ ਮਖੋਇ ਓਨ
 ਹਿਅ ਸਾਥਿ ਰਮਾਤਿ ਪਾਈ॥ ਬਿਖਿਆ ਸਕਤਿ ਰਹਿਓ
 ਨਿਸਿ ਬਾਸ ਰਨੁ ਛੂਟੀ ਅਪਮਾਈ॥੧॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਕ
 ਬਹੁ ਨੀਕੀ ਨਾਨਕੀ ਗਤਿ ਪ੍ਰਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਮੇਨਾਹ ਕੋਉ ਗੁਨੁ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ॥੩॥ ੬॥ ਜੋਗਿ
 ਮਹਲਾ॥੬॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿਨਾਹਿ॥ ਨਿਸਬਾਸ
 ਗਵਿਖਿਆਨ ਕਉ ਪਾਵਤਾ ਕੀਹਿ ਬਿਪਿਰੋ ਕਉ ਤਾਹਿ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਰਤ ਕੋ ਮਤੁ ਸੁਨਿਨਿ
 ਮਖਨਹੀ ਮੇ ਬਸਾਵੈ॥ ਪਰਪਨ ਪਰਦਾਰਾ ਸਿਉਰ
 ਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਸਿਗਵੈ॥੧॥ ਮਾਦਿ ਮਾਇਆ

ਕੈਭਇਓਬਾਵਰੇਸੁਤਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾਪ
 ਟਿਹੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨਤਾਕੇਮੰਮੁਨਜਾਨਾ॥
 ੨॥ ਜਬਹੀਸਰਨਸਾਪਕੀਆਇਓਦੁਰਮਾਤਿਸਕਲ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜ
 ਮਕੀਫਾਸੀ॥ ੩॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੬॥ ਰੇਨਗ
 ਹਮਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ ਸਗਲਜਗਤੁਪੈਜੈਸੇਸੁਫ
 ਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਰੂਕੀ
 ਤਿਬਨਾਈਗਚੇਪੀਚੇਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ ਤੈਸੇ
 ਹੀਏਸੁਖਮਾਇਆਕੇਉਗਣਿਓਕਹਾਗਵਾਰਿ॥ ੧
 ॥ ਅਜਹੂੰਸਮਾਇਕਛੁਬਿਗਾਰਿਓਨਾਹਨਕੁਜਲੇਨ॥

ਮੁਮੁਗਾਰੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿ
 ਤਿਯੁ ਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਏਹੁ ਜ
 ਗਾਮੀ ਤੁਨ ਦੇਖਿ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਆਪਨੈ
 ਸੁਖਿ ਲਾਗੇ ਭਉਖੇ ਸੀ ਗੇਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਾਗਾਮੀ ਤਪੁਤ ਸਨ ਬੀਧੀ ਸਗੇ ਪਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥
 ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਪਨ ਦੇਖਿ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ
 ਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੰ ਉਕਹਾਇ ਆਮ ਨ ਬਉ ਰੇ ਕਉ ਇਨ
 ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ॥ ਈਨਾਨਾ ਬਸਗਲ ਕੇਰੀ ਜ
 ਨ ਜਸੁ ਤਾਂ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛਾ ਜਿਉ
 ਰਾਇ ਓਨ ਸੁਪਉ ਬਹੁਤ ਜਤਨੁ ਮੇਕੀ ਨਉ ॥ ਨਾਨਕ

ਲਾਜਾਬਿਰਦਕੀਰਾਖਉਨਾਮੁਤਿਯੋਲੀਨਉ॥੩॥੯
 ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੋਗਾਰਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸਾ॥
 ਕਾਗਏਓਜਉਮੁੰਡਮੁਡਾਇਓਕੁਗਵਉਕੀਨੋਕੇਸੁ
 ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਛਾਡਿਕੈਤੂਠਹਿਲਾਗੇਓਜਨਮੁ
 ਅਕਾਰਬਖੋਇਓ॥ਕਰਿਪਰਪਚਉਦਰਨਿਜਪੋਖਿ
 ਓਪਸੁਕੀਨਿਆਈਸੋਇਓ॥ਰਾਮਭਜਨਕੀਗਾਤਿ
 ਨਹੀਜਾਨੀਆਇਆਹਾਬਿਬਿਕਾਨਾ॥ਉਗਣਿਗਹਿ
 ਓਬਿਖਿਆਨਸੀਗਿਬਉਗਨਾਮਰਤਨਾਬਿਸਰਾਨਾ॥
 ੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤਨਚੋਤਿਓਗੋਬਿੰਦਬਿਰਥਾਅਉ
 ਧਸਿੰਨੀ॥ਕੁਨਾਨਕਹਾਗਿਬਿਰਦਪਛਾਨਉਭੂਲੇ
 ਹਾ

੧੬੮

ਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯॥ ਜੋਨਰੁ
 ਦੁਖਮੈਦੁਖਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਤਮਾਰੁਕੈਨਹੀਜਾ
 ਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨਿਦਿਆਨ
 ਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋਕੁਮੋਹਮਾਰੁਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗ
 ਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨਾਰਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥ਅਸਾਮ
 ਨਸਾਸਗਲਾਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋ
 ਧਾਜਿਹਪਰਮੈਨਾਰਿਨਿਤਿਰਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਾ॥
 ੨॥ਗੁਗਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਪਰਕੀਨੀਤਿਰਿਏਹੁਜੁ
 ਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕਲੀਨਗੁਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉ
 ਹਜਿਉਪਾਨੀਸੀਰਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਜ
 ਗੁਣਾਂ ਪਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੇਯਾ ਨ ਬ
 ਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥ ਬਿਪਤ ਪਹੀ
 ਸਭ ਹੀ ਸੰਗ ਛਾਡ ਕੇ ਉਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪਰ ਕੀਨ
 ਰਿਬ ਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੀ ਗਿਲਾਹੀ ॥ ਜ
 ਬ ਹੀ ਹੀਮਤ ਜੀਏ ਜਕਾਂਏ ਆਪਰੇਤ ਪਰੇਤ ਕਰ ਕਾਹੀ
 ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਬਿਪਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰ ਬਾਨਿ ਉਧੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ
 ਲਾਗਾ ਏਓ ॥ ਅੰਤ ਬਾਰਨਾਨ ਕਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਉਕਾ
 ਮਿਨ ਆਇਓ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬॥
 ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ॥ ਸਰਬਾਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇ
 ਪਾਤੋਹੀਸੀਰੀਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਪਮਾਪਿਜਿਉ
 ਧਾਸੁਬਸਤੁਯੈਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਮਛਾਈ॥ ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬ
 ਸੈਨਿਰੰਤਰਿਘਟਹੀਖੋਜਗੁਰਾਈ॥੧॥ ਬਾਹਰਿਕੂਤਹਿ
 ਏਕੋਜਾਨਹੁਇਹੁਗੁਰਗਿਆਨੁਬਤਾਈ॥ ਜਨਨਲਨਕ
 ਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੈਮਿਟੈਨਬ੍ਰਮਕੀਕਾਈ॥੨॥੧॥ ਧਨਾ
 ਸਰੀਮਹਲਾ ੬॥ ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥
 ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿਆਮਾਇਆਹਾਬਿਬਿ
 ਕਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਾਨਿਤਾਤਾਕੇਰ

170
 ਮਿਲਪਟਨਾ ਜੋਬਨੁਪਨੁਪਤਾਕੇਮਦਮੇਅਹਿ
 ਨਿਮਿਰਹੋਦਿਵਾਨਾ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖ
 ਕੁਜਨਤਾਮਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੇ
 ਕੇਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥੨॥੨॥ਧਨਸਰੀਮ
 ਹਲਾ ੬ ॥ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ॥ਲੇ
 ਕੁਮੋਤਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਜਿਹਘਟਮਾਹਿਪਛਾ
 ਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਗਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਨੁਜਾਕੇਕਚ
 ਨਲੋਤਮਮਾਨੋ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾ
 ਹਿਬਖਾਨੋ॥੧॥ਚੰਚਲਮਨੁਦਹਦਿਸਕਉਪਾਵਤਅ
 ਚਲਜਾਹਿਠਹਗਾਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਬਿਪਿਜੋਨਰੁ

੧੭੦

70A

ਮੁਕਤਿਤਾਰਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੩॥ਧਨੰਗੀਮਹਲਾ੯॥
ਆਬਿਮੇਕਉਨਉਪਾਉਕਰੰਉ॥ਜਿਹਿਬਿਧਿਮਨਕੋ
ਸੰਸਾਰੁਕੈਭਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੰਉ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਜਨਮੁ
ਪਾਇਕਛੁਕਲਉਨਕੀਨੋਤਾਤੇਆਪਿਕਰੰਉ॥ਅਨ
ਥਕਕਰਮਹਰਿਗੁਨਨਹੀਗਾਏਇਹਜੀਅਸੋਚਸ
ਰੰਉ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਆਨਨਉਪਾਜਿ
ਉਪਾਸਿਜਿਉਉਦਰਕਰੰਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬਿਰ
ਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਤਤਰੰਉ॥੨॥੪॥੩੦॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥
ਗੁਲਿਉਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀ

ਓਲਾਣਾ ਚਿਲਾਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਉਸਮ ਸੁਨ ਪਗੀ ਬਿਖੈ ਸਗਚੇ ਓਜ ਸੁਹਾਰਿ ਕੋ ਬਿਸ
 ਰਾਇਓ॥ ਜੀਗਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹ ਨਿਬਨੁਖੈ
 ਜਨਕ ਉਪਾਇਓ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤ
 ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ
 ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥ ਜੈਤ ਸਰੀਰ
 ਹਲਾਹੁ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗੋਬਿਦਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
 ਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਨੋ ਸਗਰੇਇ ਹਜੀ ਸਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਾਂ ਕੋ ਜੰਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ॥ ਜੋ
 ਸੁਆਮੀ ਤੁਮਾਨਿ ਕਟਿ ਪਛਾਨੇ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ॥੧॥

ਪਾਵਨਨਾਮਜਗਤਮੇਹਰਿਕੁ ਕਬਹੂੰ ਨਾਹਿ ਸਕੁ ਰਾਨਾ
 ਨਕਸਰਨਿ ਪਾਰਿਓਜਗਤੀ ਦਨ ਰਾਖੋ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਗਾ॥੨॥
 ॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਸੰਹਲਾ ॥ ਹਰਿਜੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ॥
 ਜੁਮਕੋੜਾ ਸੁਭਇਓ ਉਰਿਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਯੀ ਕਿਰਪਾਨਿ
 ਪਿਤੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਪਤਤਿ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿਕ
 ਰਤਪਾਪ ਅਬਹਾਗਾ॥ ਭੈਮ ਰਬੈ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹ ਨਿਤਿ
 ਹਚੈਤਾ ਤਨੁ ਜਾਗਾ॥੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨ
 ਦਹਾਦਿ ਸਕੈ ਉਠਿ ਪਾਇਆ॥ ਘਟਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿ
 ਰੰਜਨ ਤਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਨਾਹ ਨਿਗੁਨ ਨਾਹਿ
 ਕਛੁ ਜਪਤ ਪਕਉ ਨ ਕਰਮ ਅਬਕੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ

ਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈਦਾਨਪ੍ਰਦੀਜੈ॥੨॥੩॥੩੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥

ਮਨਗਾਮਸਿਮਰਗਾਮਸਿਮਰਾਇਐਤੈਰੈਕਾਜਿਐ॥ਆ

ਇਆਕੋਸੰਗੁਤਿਆਗਿਪ੍ਰਭਜੁਕੀਸਗਨਿਲਾਗਜਗ

ਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਠਸਭਸਾਜੁਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੁਖਨੇਜਿਉਪਨਪਛਾਨਕਾਹੇਪਰਕਰਤਮਾਨਬਾਰੂਕੀ

ਕੀਤਿਜੈਸੇਬਸੁਖਾਕੋਰਾਜੁਐ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਤਬ

ਤਬਿਨਸਿਜੈਐਤੈਰੋਗਾਤਾਛਿਨੁਛਿਨੁਕਾਰਿਗਾਇਓਕਾ

ਲੁਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਐ॥੨॥੧॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥

ਗਾਮੁਕੁਰਾਮੁਕੁਰਾਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਐ॥ਕਹਉਕਹਾਬਾਰ

੧੭੨

ਬਾਰਸਮਝਤਨਹਕਿਉਗਵਾਗਬਿਨਸਤਨਹਲਗੋਬਾ
 ਰਓਰੈਸਮਗਾਤੁਯੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਲਕੁਰਰੰਗਰਿਦੇਰਿ
 ਗੋਬੰਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹਾਤਬਾਰਸੀਗਤੇਗੋਇਏਏਕੋਜਾ
 ਤੁਯੋ॥੧॥ਬਿਖਿਆਬਿਖਜਿਉਬਿਸਾਰਿਪ੍ਰਕੋਜਸੁਹੀ
 ਏਧਾਰਿਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਗੁਬਿਹਾਤੁਯੋ॥
 ੨॥੨॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥ਗੋਸਨਕਉਨਗਤਿਹੁਇਏ
 ਤੇਗੀ॥ਇਹਜਗਥੇਰਾਮਨਾਮਤਾਕਉਨਹਿਸੁਨੈਕਾਨਬਿ
 ਖਿਆਨਸਿਉਆਤਿਭੁਕਾਨਮਾਤਿਨਾਹਨਿਛੇਗੀ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨਸਿਮਰਨੁਨਹਨਿਮਖਰੀਨ
 ਦਾਰਾਸੁਖਭਇਓਦੀਨਪਗਹੁਪਰੀਬੇਗੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜ

ਨੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਫਲੇ ਨੇਜਿ ਉਜਗਪਸਾਰੁ ਸਿਮਰਤਨ
 ਹਰਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥ ਜੈ ਜਾਵੈ
 ਤੀ ਮਹਲਾ ੬॥ ਬੀਤ ਜੈ ਹੋ ਬੀਤ ਜੈ ਪੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜਰੇ
 ਆਨਿ ਸਿਦਿ ਨ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਾਝਿ ਉਨਹਰੇ ਅਜਾਨ
 ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੁੰਚੈ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈ ਹੋ ਕਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿ ਉਦੇਸੁ ਤਉ ਤੇਰੇ ਹੁਇ ਜੈ ਖੇ
 ਹਰਿ ਉਨਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹ ਮੂਰਖਾਨਿ ਲਾਜੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰ
 ਮਕੁ ਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨ ਨਾਨਕ
 ਜਨਾਇ ਹੋ ਬਖਾਨ ਜਗਮੇ ਬਿਰਾਜ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੬॥

ਕਹੰਉ ਕਹਾਅਪੁਨੀਆਪਮਾਈ॥ ਉਗਤਿਓਕਨਕਕਾਮ
 ਨੀਕੇਰਸਨਾਹੀਕੀਗਤਿਪੁਰਗਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ
 ਝੁਠੇਕੰਉਸਾਚੁਜਾਨਿਕੇਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਦੀਨ
 ਬੰਧਸਿਮਾਰਿਓਨਹੀਕਬਪੁਰੋਤੁਜੁਸੰਗਸਹਾਈ॥੧॥ ਮ
 ਗਨਗਹਿਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਾਦਿਨੁਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾ
 ਈ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਾਬਨਹਿਆਨਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸ
 ਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩੮॥ ੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਾਗੁਤਿਲੰਗਕਾਫੀਮਹਲਾ੬॥ ਜਾਂਲੁਹਰੇਮਨਜਾ
 ਗਲਪੁਕਹਾਗਾਫਲਸੋਇਆ॥ ਜੋਤਨੁਉਪਾਜਿਆਸੰ
 ਗਹੀਸੋਭੀਸੰਗੀਨਹੋਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਿਪਿਤਾਮੁਤ

ਬੰਧਨ ਨਹਿ ਤੁਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ਜੀਉ ਛੁਟਿ ਉਜਬ ਦੇਹ
 ਤੇ ਭਾਰਿ ਅਗਾਨਿ ਮੇ ਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਹਾਰੁ
 ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇਲੇ ਸਭ
 ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਨਉ ॥ ੨ ॥ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਹਰਿ
 ਜਸੁ ਰੇ ਮਨ ਗਾਇਲੇ ਜੰਗੀ ਰੈ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਸਰ ਬੀਤਿ
 ਉਜਾ ਤੁਹੈ ਕਾਰਿ ਓਮਾਨਿ ਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ
 ਰਬ ਪਨ ਰਾਜਾ ਸਿਉ ਆਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਕਾਲਠਾ
 ਸਜ ਬਗਲਿ ਪਰੀਸਰ ਭਾਇਓ ਪਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਿ
 ਬੂਟਿ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁ
 ਕਾਚਿ ਓਨ ਹੀਨ ਹਗਰ ਬੁਨਿਵਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਜੀਗਿਬਿ

ਉ

ਪਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਜੇਜੁਨੁਰੇਕਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਹ
 ਤਪੁਕਾਰਿਕੈਗੁਪੁਕਸਰਨਾਈ॥੩॥੨॥ ਤਿਲੀਗਮ
 ਹਲਾ੯॥ ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤਿਲੈਨਿਸਾਦਿਨਮੇਪ੍ਰਾਨੀ
 ਆਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਪਾਬਿਤਤੁਹੈਫੂਟੈਪਟਾਜਿਉਪਾਨੀ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਨਕਾਰਿਨਗਾਵਹੀਮੂਰਖਅਗਿ
 ਆਨਾ॥ ਝੂਠੇਲਾਠਾਚਿਲਾਗਿਕੈਨਹਿਮਰਨੁਪਛਾ
 ਨਾ॥੧॥ ਅਜਪੁਕਛੁਬਿਗਾਰਿਓਨਹੀਜੈਪੁਕਗੁਨਗ
 ਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਕੁਜਨਤੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥
 ੩॥੪॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ॥ ਰਾਗੁਬਿ
 ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯॥ ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾਨ

॥ ਅਜਮਲਗਨਿਕਾਜੀਹਸਿਮਰਤਮੁਕਾਤਿਭਏਜੀ
 ਅਜਨੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਜਕੀਤ੍ਰਸਮਿਟੀਛਿਨਤ੍ਰਿ
 ਮੇਜਬਹੀਰਾਮਬਖਾਨੋਨਰਦਕਹਤਸੁਨਤਪੂਬਾ
 ਰਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥ ੧॥ ਅਚਲਾਅਮਰਨਿ
 ਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਹੈਹੈਰਨੋ॥ ਨਨਕਕਹ
 ਤਭਗਤਰਛਕਹਗਿਨਿਕਟਿਤਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥ ੨॥ ੧
 ॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾਓ॥ ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮ
 ਕੋਨਾਪੀਤਿਹਨਾਰਿਜਨਮੁਅਕਾਰਬਖੋਇਆਜਹ
 ਰਾਖਉਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥਕਰੇਬਰਤ
 ਬਹੁਰਾਖੈਨਹਮਨੁਆਬਸਿਜਾਂਕੋ॥ ਨਿਹਫਲਪਰ

੧੭੫

ਮਤਾਹਿਤੁ ਮਮਾਨੇ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੇਯਾ ਕੋ॥ ੧॥ ਜੈ ਜੋਪ
 ਹਨ ਜਲ ਮੇਰਾ ਖਿਓ ਚੈ ਨਹਤਿ ਹਪਾਨੀ॥ ਤੈਸੇ ਹੀਤੁ
 ਮਤਾਹਿ ਪਛਾਨੇ ਰਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੨॥ ਕਲਿ ਮੇ
 ਖੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤੁ ਗੁਰਾ ਜਹ ਕੇ ਦੁਖ ਤਾਵੈ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਈ ਨਰ ਗੁਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ੩॥
 ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੬॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਦੁ
 ਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸੀਸਾ ਨਹ ਚੁਕੈ ਗੁਗਇ ਤੁਕੈ
 ਦੁਖ ਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬਤ
 ਕੀਏਗਾ ਮਸਗਨਿ ਨਾਹਿ ਆਵੈ॥ ਜੇਗ ਜਗਨਿ ਹਫ
 ਲਾਤਿ ਹਮਾਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਾਨ ਮੇਰ

ਦੋਨੋ ਕੋ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ੪੪ ॥ ੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ
 ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਰੋਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮ
 ਹਨਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਨਾ ਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁਨਿ ਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ
 ਉਘਾ ਬਡ ਭਾਗੀ ਤਿਯ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨ ਉਜੋਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
 ਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪੋ ਇਕੈ ਫੂਨਿ ਬੈਝੈ ਠਾਸਿ
 ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੇਨਾ ਗਾਇਦੁ
 ਸੁਪਿਆਈ ॥ ਜਾਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀ ਸਰਬਾਂ ਛੁਤ ਸੋਗ
 ਤਿਛੈ ਨ ਮੇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਨਿ ਗੁਨੁ ਨਾਹਨਿ ਕਛੁ ਬਿ

ਦਿਆਪਰਮੁਕਉਨੁਗਜਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮ
 ਕਾਦੇਖਅਕੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
 ਹਲਾਓ॥ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ ਜਾਤੈਦੁਰ
 ਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਕੁਗਤਿਮਨੁਕੀਜੈ॥੧॥
 ਹਰਾਉ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਉਗਣਿਗਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕ
 ਛੁਗਿਆਨਾ॥ ਕਉਨਨਾਮੁਜਗਿਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪ
 ਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ ਕੁਏਦਿਆਲਕਿਰਪਾਲਸੀਤਜਨਤ
 ਬਇਹਬਾਤਬਤਾਈ॥ ਸਰਬਪਰਮਮਨੋਤਿਹਕੀਏ
 ਜਿਹਪ੍ਰਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ ਰਾਮਨਾਮਨਗਨਿਸਬਾ
 ਸਰਮੇਨਿਮਧਏਕਉਰਧਾਰੈ॥ ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਨਾਨ

177
 ਕਾਤਿਹਆਪੁਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥੩॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਪਰਾਨੀਨਰਾਇਨਮੁਪਿਲੇਗਾ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਆ
 ਉਪਘਟੈਨਿਸਬਾਸੁਗਬਿਬਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹਾ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਤਰਨਾਪੋਬਿਖਿਆਨਾਸਿਉਖੋਇਓਬਾਲਪਨੁਆ
 ਗਿਆਨਾ॥ਬਿਗਪਿਕੁਇਓਆਜਹੁਨਹਸਮਝੈਕਉ
 ਨਕੁਆਤਿਉਰਝਾਨਾ॥ਅੰਸਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਿਠਾਕੁਰ
 ਸੋਤੈਕਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਮੁਕਤੁਹੋਤੁਨਰਜਾਕੈਸਿ
 ਮਹੈਨਿਮਖਨਤਾਕੋਗਾਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁ
 ਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੀਗਿਨਕਾਹੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤੁ
 ਚੰਤਾਮਨਹੁਇਹੈਅੰਤਸਯਾਈ॥੩॥੩॥੪੭॥

੨੭੭

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੬॥
ਗਰਿਬੋਨਾਮਸਦਾਸੁਖਦਈ॥ ਜਾਕੇਸਿਮਰੀਅਜਾਮ
ਲੁਭਿਧਰਿਓਗਨਕਾਰੂਗਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ
ਲੀਕਉਰਾਜਸਭਾਮੇਰਾਮਨਾਮਸੁਪਿਆਈ॥ ਤਾਕੇਦੁ
ਖਗਰਿਓਕਰੁਲਾਮੇਅਪਨੀਪੈਜਬਛਾਈ॥ ੧॥ ਜਿਹ
ਨਰਿਜਸੁਕਿਰਪਾਨਿਪਿਗਾਇਓਤਾਕਉਭਾਇਓਸਤ
ਈ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਮੇਇਹੀਕੁਰੋਸੈਗਹੀਆਨਿਸਰਨਾਈ
॥੨॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੬॥ ਅਬਮੇਕਰਾਕਰਉਰੀਮਾ
ਈ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਖਿਪਿਆਨਿਸਿਉਖੋਇਓਸਿਮ
ਰਿਓਨਾਹੀਕਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲਠਾਸ

ਜਬ ਗਰਮੇ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਪਿਸਭੁ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮਾਥਿ ਨੁਯਾ ਸਕਿ ਟਮੇਕੋ ਅਬ ਯੋਤ ਸਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਸੀ ਪਾਤਿ
 ਅਪਨੀ ਕਾਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮੈ ਭੁਈ ਪਾਗਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਯਹ ਜੋ ਚਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੇ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥
 ਮਾਏ ਆਕੇ ਮਾਏ ਜਨ ਮੁਸਿ ਗਾਏ ਓਰਾ ਮਭ ਜਾਨਿ ਨਹ
 ਲਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਾਰਿਓ ਸਿਰਿ ਉਪ
 ਰਿਤ ਬਸੋ ਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾਯੋ ਤਾ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ
 ਛੁਟ ਤਨਾਹਿ ਨਿਭਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਏਹਾ ਚੈਤ ਉਪਜੀ ਪਟ
 ਮੇਜ ਬਗੁਰ ਚਰਨ ਨਾਨੁ ਰਾਗਿਓ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਨਾ

ਨਕਤਬਹੁਆਜੋਪ੍ਰਕੁਜਸਮੇਪਾਗਿਓ॥੨॥੩॥੫॥
 ੧੬ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ
 ੬॥੫੨੧॥ਪਾਪੀਤੀਏਮੇਕਾਮਬਸਾਇ॥ਮਨੁਚੰਚ
 ਲਯਾਤੇਗਾਹਿਓਨਜਾਇ॥੧॥ਗਗੁਆਜੋਗੀਜੀਗਮਾਮ
 ਰੁਸੀਨਿਆਸਾਜਤੁਪਿਪਰਿਤਾਹੀਇਤਫਾਸਾ॥੧॥ਜੀ
 ਹਿਜੀਹਿਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮਾਗਾਤੇਕੁਦਸਾਗਰਉਤਰੇਪ
 ਗ॥੨॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰਨਾਇ॥ਦੀਜੈਨਾਮੁਰਹੈ
 ਗੁਨਗਾਇ॥੩॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੬॥ਮਨਕਹਾਬਿਸਾ
 ਰਿਓਰਾਮਨਾਮਾਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਾਸਿਉਪਰੈਕਾਮ॥੧॥
 ਗਗੁਆਇਹੁਜਗੁਪੁਏਕਾਪਹਾਗਾਤੈਸਾਚਾਮਾਨਿਆ

179
 ਕਿਹਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ १ ॥ ਧਨੁ ਦਾਰਸੀ ਪਤਿਗੇਗਾ ਕਛੁ ਸੀਗੇ
 ਨਚਾਲੈ ਸਮਾਇਲੇਗਾ ॥ २ ॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਗਾਇਲੁ
 ਇਸੀਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਜੇ ਕਰੰਗਾ ॥ ३ ॥ २ ॥ ਬਸੰਤ
 ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਕਹਾ ਭੂਲਿ ਓਰੇ ਧੁਠੇਲੇ ਭਲਾਗਾ ਕਛੁ
 ਬਿਗਾਰਿ ਓਨਾ ਹਨਿ ਅਜ ਪੁਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁ
 ਪਨੈ ਬੈਏ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੇਸਾ ਚੀਮਾਨੁ
 ॥ ੧ ॥ ਸੀਗੇ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾ ਮਰਭੁ
 ਤਾਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਰਸੀ ਤਿਕੀ ਹੋਇ ਮਯਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
 ਨਕਹੁ ਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਪਰੁ ੨ ॥ ਜਾਯੋਇ ਜਤਨੁ ਮਿ

੧੭੯

ਥਿਆ ਜਾਨਉ॥ ਜਾਭੀ ਤਰਿ ਜੋਗੁ ਬਸਤੁ ਜੇ ਸਾ ਚੋਤਾ ਹਿ
 ਪਛਾਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜੇ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ
 ਦੇਖਿ ਕਹਾਐ ਭਾਨੋ॥ ਸੀ ਗੀਤਿ ਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੇ ਤਾਹਿ
 ਕਹਾਲ ਪਟਾਨੋ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ
 ਗਤਿ ਉਰਾ ਆਨੋ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਦੇ
 ਕਭਗਵਾਨੋ॥ ੨॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੬॥ ਮਾਈ ਮੇਧਨੁ
 ਪਾਇ ਓਹ ਰਿਨਾਮੁ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਓਕੈ ਬੈਠ
 ਬਿਸਰਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਕੁਗੀ
 ਉਪਜਿ ਓਨਿ ਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਲੋਕੁ ਮੇਰੁ ਦੇ ਪਰਸਿਨ
 ਸਾਕੈ ਗੀਭੁ ਗਤਿ ਭਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰ

ਸਾਚੁ ਕਾਰਤ ਨੁਰਾ ਮੁਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮ ਕਲਾਇ
 ਨਾ ਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਬਖਸੀਸ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ
 ਜੋਤ ਦਇਆ ਲਾਭਿ ਪਾਨਿ ਪਿਸ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕ
 ਰੁਨਾਨ ਕਾਇ ਗਵਿਪਿ ਕੀਸੀ ਪੈ ਕਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ੩
 ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥ ੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਰੰਗ
 ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਗਗਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਂਕੀ ਮਾ
 ਤ ਪਿਤਾ ਮੁਤ ਬਾਨਿ ਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਨੁ ਪਰਨੀਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀਜੇ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ
 ॥ ਤਨੁ ਫੁਟੈ ਕਢੁ ਸੀਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾਤਾ ਹਿਲ ਪਟਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਦੋਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾਸਿ ਉਰੁ ਚ

180A

ਨਬਛਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਫ
ਨ ਰੈਨਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੬॥ ॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿ
ਆਸਿ ਉਲਪਟਾਹੀ॥ ਜਾਜਗਮੇ ਕੋ ਉਰਹੁ ਨ ਪਾਵੈ ਏਕ
ਆਵਹਿ ਏਕ ਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਂਕੋਤ ਨੁਪ ਨੁ ਮੰਪਤਿ ਕੰ
ਕੀ ਕਾਂਸਿ ਉਨੇ ਪੁਲਗਾਹੀ॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈਜਿ
ਉਬਾਦਰ ਕੀਛਾਈ॥ ੧॥ ਤਜਿ ਆਭਿ ਮਾਨੁ ਸਗਨਿ ਸੰਤਨਿ
ਗੁਪੁ ਕਤਿ ਹੋਰਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਗਦੰਤੁ
ਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਫਲੈ ਭੀਨਾਹੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ
ਲਾ ੬॥ ॥ ਕਹਾ ਨਰਾਧਨੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ
ਮਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਗਚਿ ਓਰ ਮਸਗਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥

१॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਹੁ ਸੀਸਾ ਰੁਸ ਗਲ ਹੈ ਸੁਖ ਨ ਦੇਖਿ ਕਹ
ਲੋਭਾ ਵੈ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਮੈ ਰਹ ਨ ਕੋ ਉਪ
ਵੈ॥ १॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਓਇ ਹ ਬਿਪਿ
ਆਪੁ ਬੀਪਾ ਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਉਜਗ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭ
ਜਨਾ ਚੇਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੬॥ ॥ ਮਨ
ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨਹ ਰਿਗੁ ਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਆ ਸਕ
ਤਿ ਹਰਿ ਓਨਿ ਸਬਾ ਸਰ ਕੀਨੋ ਆਪੁ ਨੇਰਾ ਏਓ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿ ਉਨਹਿ ਕਾਨ ਨਿਪਰਦਾ
ਗਲ ਪਟਾਇਓ॥ ਪਰ ਨਿੰਦੀਆ ਕਾ ਗਨਿ ਬਹੁ ਪਾਵਤ
ਸਮਾਝਿਓ ਨਹਿ ਸਮਝਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਕਹ ਓਮੇਅ

੧੮੧

ਪੁਨੀਕਰਨੀਜਿਹਿਬਿਪਿਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਸ
ਕਾਓਗਨਜੇਮੇਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥੫੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੯॥

ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਆਕਾਰਥਕੀ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਜਿਹਿਬਿਪਿਜਲਕਉਮੀਨਾ॥੧॥
ਬਿਖਿਅਨਜਿਉਕਾਏਗਇਓਨਿਮਖਨਹੀਉਦਾਸ
॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਪਰੈਨਜਮਕੀਛਾਸਾ॥੨॥ ਤ
ਰਨਾਪੈਇਉਹੀਗਾਇਓਲਯੋਜਰਾਤਨੁਜੀਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨ
ਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਅਉਪਜਾਤੁਪੈਕੀਤਾ॥੩॥ ਬਿਰਧਭਯੋਸੁ
ਏਨਹੀਕਾਲੁਪਹੁਜਿਓਆਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਦ

ਗੇਵੇਉਨਭਜੈਭਗਵਾਨ॥੧॥ਧਨਦਾਰਸੀਪਤਿਸਗਲ
 ਜਿਨਿਆਪੁਨੀਕਰਿਮਾਨ॥ਇਨਮੇਕਢੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸ
 ਚੀਜਾਨ॥੫॥ਪਾਤਿਤਉਪਾਰਨਭੈਹਰਨਹਰਿਮਾਨਾਬਕੇਨਾਬ
 ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਿਜਾਨਿਲੇਸਦਾਬਸਤੁਮਸਾਬ॥੬॥
 ॥ਤਨੁਪਨੁਜਿਹਤੋਕਉਦੀਓਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨਾਕਹੁ
 ਨਾਨਕਨਰਬਾਦ੍ਰੇਅਬਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨਾ॥੭॥ਤਨੁਪਨੁ
 ਸੰਪੈਸੁਪੁਦੀਓਅਗੁਜਿਹਨੀਕੇਪਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿ
 ਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਹੀਨਰਾਮ॥੮॥ਸਭਸੁਪੁਦਾਤਾਗਮੁ
 ਹੈਦੁਸਰਨਾਹਿਨਿਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹ
 ਸਿਮਰਤਿਗਾਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜੀਹਿਸਿਮਰਤਿਗਾਤਿਪਾਈ

ਮੇਤਿਹਿਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤਾ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਅਉਧ
 ਪਟਤਹੈਨੀਤਾ॥੧੦॥ ਪਾਂਚਤਤਕੋਤਨੁਗਏਓਜਾਨਪੁਚਤੁ
 ਰਸੁਜਾਨਾ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜੇਨਾਨਕਾਣੀਨਤਾਹਿਮੇਮਾਨਾ॥
 ੧॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਮੇਗਰਿਜੁਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਾ॥ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਾਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਗਾ॥੧੨॥
 ਸੁਖੁਦੁਖਾਜਿਹਿਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭਮੋਹਆਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਸੋਮੁਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧੩॥ ਉਸਤਤਿ
 ਨੀਦਿਆਨਾਹੀਜਿਹਿਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਾਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨਾ॥੧੪॥ ਹਰਖਸੋਗਜਾ
 ਕੈਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਮੁਕਾਤਿ

ਤਾਰਿ ਤੈਜਨਾ॥੧੫॥ ਭੈ ਕਾ ਪੁਕ ਉਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹ ਭੈ ਮਾਨਤਾ॥
 ਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾਗਿਆ ਨੀਤਾਰਿ ਬਖਾਨੀ॥੧
 ੬॥ ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਜਗਲੀ ਤਜੀਲੀ ਉਭੇਖ ਬੈਰਾਗ
 ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾਤਿ ਹਿਨਰ ਮਾਥੇ ਕੁਰਾਗਾ॥੧੭॥ ਜਿ
 ਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਰਤੇ ਕੁਇ ਓਇ ਦਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
 ਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾਤਿ ਹਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ॥੧੮॥ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰ
 ਥੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾਰ ਮੁਖ ਛਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਹਇ ਹਮ ਨਸਾਚੀ ਮਾਨਾ॥੧੯॥ ਭੈ ਨਸਨ ਦੁਰਮਾਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ
 ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਇ ਤਿਹਿ
 ਕਾਮਾ॥੨੦॥ ਜਿਹ ਬਾਗੁ ਨ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਜ ਦੁਕ ਗਨ ਸੁਨਹੁ

9C8

ਹਰਿਨਾਮਾ ਕਰੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਪ ਹਰਿਨਜਮਕੈਪਾ
 ਮਾ॥੨੧॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤਾਤਜੈਲੋਭਮੋਹਮਾਹੀਕਾਗਾਕੁ
 ਨਨਕਾਪੁਨਤਰੈਅਉਰਨਲੇਤਉਧਾਗਾ॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾ
 ਆਰੁਪੇਖਨਾਮੈਸੇਜਗਕਉਜਾਨਾ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚਉਨਾਹੀ
 ਨਨਕਬਿਨੁਕੁਗਵਾਨਾ॥੨੩॥ਨਿਜਾਦਿਨਮਾਇਆਕਾਰਨੇ
 ਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤਾਕੋਟਨਮੈਨਨਕਕੋਉਨਗਾਇਨਾਜਿਹਚੀ
 ਤਾ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਉਪਜੈਬਿਨਮੈਨੀਤਾ॥ਜ
 ਗਰਚਨਾਤੈਸੇਰਚੀਕਰੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤਾ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕ
 ਛੁਨਚੇਤਈਮਾਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧਾ॥ਕਰੁਨਾਨਕਾਬਿਨੁਹ
 ਰਿਕੁਜਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧਾ॥੨੬॥ਜਉਸੁਖਕਉਚਾ

ਹੇਸਦਾਸਗਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਦੁਰਲੰ
 ਭਮਾਨੁਖਦੇਹਾ॥ ੨੭॥ ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਸਾਵਹੀਮੁਰਖਲੋਗ
 ਅਜਾਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਤਰਿਭੁਜਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾ
 ਨਾ॥ ੨੮॥ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਆਹਿਨਿਸਿਭੁਜੈਰੂਪਰਾਮਾਤਿਹਜਾਨੁ॥ ਹ
 ਰਿਜਨਹਰਿਅੰਤੁਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨਾ॥ ੨੯॥ ਏਕਭਗ
 ਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਾਨਿ॥ ਜੈਸੇਸੁਕਰਸੁਆਨ
 ਨਾਨਕਮਾਨੈਤਾਹਿਤਨਾ॥ ੩੦॥ ਨਰਚਹਤਕਛੁਅਉਗਅਉ
 ਰੈਤੇਅਉਰੈਭਈ॥ ਚਿਤਵਤਹਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਠਾ
 ਸੀਗਾਲਿਪਰੀ॥ ੩੧॥ ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕਹਿਮਨੇਮੇਧ
 ਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਾਨਿਹਠਲਜਾਤਿਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਗਇ

੧੮੫

ਸਨਾਨੁ॥੩੩॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਫਿਪਿਗਹਿਓਬਿਸਾਰਿਓਗੋ
 ਬਿੰਦਨਾਮਾਕਰੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇ
 ਕਾਮਾ॥੩੩॥ਪ੍ਰਾਨੀਗਭੁਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਕੋਅੰਧਾ॥
 ਕਰੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਨਾਬਿਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧਾ॥੩੪॥
 ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਇ॥ਕਰੁਨਾਨਕ
 ਹਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩੫॥ਜਨਮਜਨਮਕੁਰ
 ਮਤਾਫਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨਜਮਕੋੜਾਸਾ॥ਕਰੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁ
 ਮਨਾਨਿਰਭੈਪਵੈਬਾਸੁ॥੩੬॥ਜਤਨਬਹੁਤੁਮੈਕਾਰਿਹਰਿ
 ਓਮਿਟਿਓਨਮਨਕੋਮਾਨਾ॥ਦੁਰਮਾਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫਿਪਿਓ
 ਰਾਖਿਤੇਹੁਕੁਗਵਾਨਾ॥੩੭॥ਬਾਲਜੁਆਨਾਮਹੁਬਿਗਧਿ

ਫੁਨਿਤੀਨਾ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿਭੁਜ ਨਾ ਬਿਨੁ ਬਿ
 ਰਥਾ ਸਰੁ ਹੀਮਾਨਾ ॥੩੮॥ ਕਰਦੁ ਹੁਤੈ ਸੁਨਾ ਕੀਓ ਪਾਰਿਓ ਲੋਕੁ
 ਕੇ ਠੰਧਾ ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿਗਾਇਓ ਆਬਿਕਿ ਉਰੈ ਵਤਾਅੰ
 ਤਾ ॥੩੯॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਮਿਹਰਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿ ਨਾਮੀ
 ਤਾ ਨਾਨਕ ਖੁਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਤਾ ਹਿਨ ਭੀਤਾ ॥੪੦॥ ਜ
 ਤਨ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੇ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਨਿਰੋਮ ਨਾ ਹਰਿਭਾਵੈ ਸੋਯੋਇ ॥੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋਰੀ ਹੁਜਿ
 ਉਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤਾ ਨਾਨਕਾਇ ਹਬਿ ਪਿਹਰਿਭ
 ਜੋਇ ਕਮਨਿ ਹੁਇ ਕੋ ਚਿਤਾ ॥੪੨॥ ਜਗਤਾ ਭਿਖਾਰੀ ਠਿਹਤੁ ਪੈ
 ਸਭ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰਤਿ ਤਪੁ ਰਨ

ਹੋਵਹਿਕਾਮ॥੪੩॥ ਭੂਠੇ ਮਾਨੁਕ ਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੈ ਜਿ
 ਉਜਾਨਾਇ ਨ ਮੇਕ ਛੁਤੇਰੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਸਾ॥੪੪॥
 ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੇ ਮੀਤਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਗ ਜੀਤਾ॥੪੫॥ ਜਿਹੁ ਪ੍ਰਾ
 ਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਹਰਿ
 ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨ॥੪੬॥ ਸਿਰੁ ਕੀਪਿਓ ਪਗ
 ਡਗ ਮਗੇ ਨੈਨ ਜੋ ਤਿਤੇ ਹੀਨਾ ਕਹਿਨਾਨਕਾਇ ਹਗਤਿ ਭਈ
 ਤਉ ਨਹਾਰਿ ਰਸ ਲੀਨਾ॥੪੭॥ ਨਿਜ ਕਹਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤ ਮੇ
 ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕਾ ਬਿਰੁਹਾਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮ
 ਨ ਮਾਰਿ॥੪੮॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਰੂ ਭੂਠੈ ਜਾਨ ਲੇ ਹੁਰੇ॥

ਮੀਤਾ ਕਹਿਨਾਨ ਕਥਿਰੁ ਨਾਹੈ ਜਿਉ ਬਾਰੁ ਕੀਰੀਤਾ ॥੪੯॥ ਰਾਮ
 ਗਇਓ ਭਾਵਨ ਗਇਓ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁ ਪਰਵਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਥਿਰੁ
 ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੀਸਾਗਾ ॥੫੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀ ਐ ਜੋ
 ਆਨਹੋ ਨੀਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਰਗ ਸੀਸਾ ਕੋ ਨਾਨਕ ਕਥਿਰੁ ਨੀਕੋਇ ॥
 ੫੧॥ ਜੋ ਉਪਾਜਿਓ ਜੋ ਬਿਨਸਿਹੈ ਪਰੈ ਆਜੁ ਕੇ ਕਾਲਾ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿਗੁ ਨ ਗਾਇਲੇ ਛਾਡੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ ਬਲੁ
 ਫੂਟਿਓ ਬੰਧਨ ਪਾਰਿਓ ਹਰਿ ਨ ਕਛੁ ਉਪਾਇ ॥ ਕਹਿਨਾਨ ਕਾ
 ਬਓਇ ਹਰਿ ਗਾਜਿ ਜਿਉ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥ ਮਃ ੧੦ ॥ ਬਲੁ
 ਫੂਟਿਓ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਤੁ
 ਮਹੈ ਹਥ ਮੇਤੁ ਮਹੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥ ਬੰਧਨ ਪਸਪਾਸ ਭੁਤਾ ਜਿਗ

੧੮੭

ਏਦੀਓਨਕਾਹੁਸਾਥਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਬਿਪਾਤਿਮਾਹਿਏਕ
 ਉਟਰਪੁਨਾਥਾ॥ ੫੫॥ ਨਮਗਹਿਓਸਾਪੁਗਹਿਓਗਹਿਓਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਜਗਤਮੈਕਿਨੈਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤ
 ॥੫੬॥ ਸਬਦ੫੬॥ ॥ਸਲੋਕ ੫੬॥ ਮਹਲੇਨਾਵੇਕੇ॥

ਫਕਰਨਾਮਾਮਹਲਾ ੧॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਫਕਰਹੈਕੁਲਕਾਵ
 ਲੀ॥ ਫਕਰਕੀਬਾਤਿਹੈਨਿਗਲੀ॥ ਫਕਰਮਨਚੈਨਹੈਮ
 ਇਮਾ॥ ਕਿਤਿਨਾਮਨਪੇਸੁਹੈਭਾਇਮਾ॥ ਫਕਰਦਿਨੁ
 ਹੋਨਿਹੈਸਾਗਾ॥ ਫਕਰਤੇਫਿਕਰਹੈਭਾਗਾ॥ ਫਕਰਹੈ

ਜਾਤਿ ਇਲਾਹੀ ਫਕਰ ਕੇ ਫਕਰ ਕੋ ਨਾਹੀ ਫਕਰ ਹੁਇ ੧੮੮
 ਨਹੈ ਨਮੁਹੈ ਜਾਗਾ ਫਕਰ ਤੇ ਕੁਫਰ ਕਾਹੈ ਭਾਗਾ ਪਿਆ
 ਲਾਪੇ ਮਕਾਪੀਆ ਨਿਜਾਹ ਕੁਲ ਕਾਲੀਆ ਫਿਲ
 ਹਿਥੀ ਦਾਹੁ ਦਿਲੁ ਜਾਨੀ ਫਕਰ ਕੀ ਬਾਤ ਹੋਮਾਨੀ ਪਿਆ
 ਲਾਰਹ ਮੁਕਾਪੀਆ ਫਕਰ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋ ਬੀਆ ਕੀਜ
 ਮਾਜੇ ਕੁਲ ਪਸਾਰਾ ਲਾਗੈ ਬਹੁ ਫਕਰ ਕਉ ਪਿਆਗਾ
 ਫਕਰ ਹੁਇ ਖੁਰੀ ਗੁਹੈ ਗਤਾ ਅਨਾਹੁ ਸਬਦੁ ਹੋ ਜਾਤਾ ਫ
 ਕਰ ਮਨ ਗੋਰ ਨਾਮਾਨੈ ਸਭ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਲਾਗਾ
 ਹੋਰੀ ਗੁਹ ਕਾਨੀ ਫਕਰ ਕੀ ਬਾਤਿ ਹੋਮਾਨੀ ਫਕਰ ਜਿਸੁ ਮਿਹ
 ਰ ਹੋ ਕਰਤਾ ਵਹੀਆ ਉਕਹਰਿ ਕਾਤਰਤਾ ਤਮਾਸਾ ਫਕਰ

188A

ॐ ਸਤੁ ਦੇਖੋ ॥ ਸਤੁ ਨ ਕਉ ਆਪਿ ਮੇ ਪੈਖੋ ॥ ਫਕਰ ਕੇ ਸਬਰੁ ਸ
ਬੁਧੀ ॥ ਨਹੀ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਜੁ ਗੀ ॥ ਫਕਰ ਕੀ ਰਹਤੁ ਜੈ ਨਿ ਆ
ਗੀ ॥ ਲਗੀ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਖੁਆਰੀ ॥ ਫਕਰ ਦਰਗਾਹ ਕਾ ਭੇਈ ॥
ਕੇਨਾ ਨ ਕਸਾਹੁ ਹੈ ਬੇਈ ॥ ਫਕਰ ਨਾਮਾ ਸੀ ਪੂਰਨੀ ॥ ੧੦ ॥

॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸਗਨਿਗੁਸਗਨਿਗੁਸਗਨਿਗਵਲਾਸੇਤਜਲਬਾਂਧਿਗਘ
 ਬੀਰਾਮਾਏਉ। ਜਾਂਕੇਪਦਮਿਦਲਾਮਸਟਿਜੋਧਾਜੁਰੇਅਤਬ
 ਲੀਉਤਤਿਪਗਧੁਰਿਰਵਗਗਨਛਾਇਓ। ਕੋਟਿਜੋਧਾਜੁਰੇ
 ਨਿਕਿਕੇਨਗਗਿਮੈਧੰਨਿਖਿਨਾਹਸਕੈਉਠਾਇਕੋਉਤ੍ਰੇਤ੍ਰਿਓਧਨ
 ਖਿਤ੍ਰਿਦਿਪਾਸਸੁਖਮਜੈਸੇਜਾਨਤਾਹੈਰਾਜਾਗਮੁਸੇਉ॥੨॥
 ਬਾਲਿਸਾਸੁਰਮਾਜੈਧਿਅਥਲਾਬਲੀਕਉਨੁਸਮਰਬਤਿਸਜ
 ਗਤਮਾਧੀਲਾਗਥਾਨੁਰਘਨਾਬਕੇਹਾਬਕਾਗਿਤ੍ਰਿਪਾਰਿਓਧ
 ਗਨਿਉਠਿਓਨਾਹੀ॥੩॥ ਸੀਗਿਲੇਜਾਨਿਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਿਤਮਾਨਕੀ
 ਕਹਿਉਮਾਨਓਨਾਹੀਬਿਲਿਮਿਕੀਜੈਸੁਰਿਸੁਆਮੀਰੰਗੁਲਾਇ
 ਲੈਲਾਲਿਸਿਉਆਇਓਹੈਕਾਲੁਬਚਾਇਲੀਜੈ॥੪॥=॥

ਆਜੁ ਬਨੇ ਨ ਦਲਾਲ ਕੀ ਏ ਤਿਲਿ ਕਿ ਕੇ ਸਰਿ ਭੁਲਿ ਮੁ
 ਕਟਿ ਕੀ ਲਾਟਿ ਕਿਛੁ ਬਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾ ਵਰੇ ਬਰੁ
 ਅਤੈ ਨ ਰਾਜਤਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਤਿਛਗਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸੋ
 ਗਈ ॥ ੨ ॥ ਲੀਏ ਕਾਰਿ ਜੋ ਰਿਤੁ ਤੇ ਉਪਾਇ ਤਿਤੁ ਤਬੋਈ
 ਏ ਕਿਸਿ ਉਏ ਕਿਸੁੰਦਰ ਕਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹੀਏ ਬਨ ਮਾਲਲੀ
 ਏ ਸਿਗਿ ਗੋਪੀ ਗੋਮਾਲਿ ਗਗਨ ਮਸਗੋ ਪਾਲ ਮਾਈ
 ਕਹਤਿ ਬਿਸਨ ਦਾਸ ਮਾਤਿ ਕੋਲ ਨਵਿਨਾ ਤਿਸੁਖ
 ਮੁਗਲੀ ਕੀ ਪਗਨਿ ਮੇਸੁਰੀ ਝਾਈ ॥ ੪ ॥

190

१८०

190A

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਜੀਸਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦੇਵਦਾਦੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਬਾਸੁੰਦਰਦਾਸਜੀਕਾ ॥ ਸਦੈਸ
 ਲਿਖਤੰਪ੍ਰਥਮਾਹਿਗੁਰਦੇਵਕੋਅੰਗਾ ॥ ਈਦੁਵਛੰਦੁ
 ਮੋਜੁਕਰੀਗੁਰਦੇਵਦਇਆਕਾਰਿਸਬਦਸੁਨਾਇ
 ਕਯਜੇਹਰਿਨਰੋ ॥ ਜਿਜੰਗਦਿਕੋਪ੍ਰਗਟੈਨਸਜਾਤਸੁ
 ਦੂਰਕੀਯੈਕੁਮਭਾਂਤਿਅੰਧੇਰੋ ॥ ਕਾਇਕਬਾਇਕਮਾਨ
 ਸਹੂਕਾਰਿਹੋਗੁਰਦੇਵਹਿਬੰਦਨਮੇਰੋ ॥ ਸੁੰਦਰਦਾਸਾ
 ਕਹੈਕਾਰਿਜੇਰਜੁਦਾਦੁਦਇਆਲਕੋਹੁਨਿਤਚੇਰੋ ॥ ੧
 ਪੂਰਨਬਹਮਾਬਿਚਾਰਨਿਰੰਤਰਿਕਾਮਨਕ੍ਰੋਧਨਲੋਭ

ਨਮੁਹੈ ਸੁਰਤਚਾਰਸਨਾ ਅਰੁ ਘਾਣੁ ਸੁਦੇਖਿ ਕਛੂਕ
 ਹੁਨੈ ਨਮੁਹੈ ਸਗਿਅਨੁ ਸਰੂਪ ਅਰੁ ਪਾਨਿ ਰੂਪੁ ਏਜ
 ਸਗਿਗਾਉਨਿ ਮੋਹਨ ਮੋਹੈ ਸੁਰਚਾਰਸ ਕਹੈ ਕਰਿ
 ਜੋਰਜੁ ਦਾਦੁ ਦਇਆਲ ਹੀ ਸੋਰਨ ਮੋਹੈ ॥ ਧੀਰਜੁ
 ਵੰਤ ਅਰਿਗਾਜਿ ਤੇਇੰਦ੍ਰੀਨਿ ਰਮਲਾਗਿ ਆਨਗਾਜ
 ਵਿਦੁਆਦੁ ਸੀਲ ਸਿਤੈ ਖਾਛੁ ਆਜਿ ਨਕੋ ਘਟਲਾਗ
 ਗਾਜੁ ਸੁਆਨ ਹਰਨਾਦੁ ਭੁਖਨ ਪਛੁਨਿ ਰੰਤਰਲ
 ਛੁਸੁ ਅੰਗਨੀ ਕਛੂ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਏਸ ਥਲ ਛੁਨ
 ਹੀ ਜੀਨਿ ਮਾਂਹਿ ਸੁਸੁਰ ਕੈ ਚਿਹੀ ਗੁਰਦਾਦੁ ॥ ਕੁੰਜ
 ਲਮੇ ਬਹਿਜਾਤ ਹੁ ਤੇਨਿ ਨਿਕਾਢਿ ਲਾਇ ਅਪਨੇ ਕਰਿ

ਆਦੁ ਅੰਗ ਸੀ ਦੇਹ ਅੰਗ ਇਹੀ ਏਸ ਬਕਾ ਨਨਿ ਦੇ
 ਰਿਸੁ ਨਾਇਕੈ ਨਾਦੁ ਪੂਰਨ ਬਹੁ ਮਪਕਾਸਕੀ ਏਸ ਪੁਸਿ
 ਛਾਟੇ ਗਏ ਏਹ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਅੰਗ ਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਕਰੀ
 ਹਮ ਉਪਰਸੁ ਦਰਕੈ ਉਰਹੈ ਗੁਰਦਾਦੁ ॥ ਕੋਉ ਕਰੋ ਰਖ
 ਕੋਉ ਰਖਾ ਪਤ ਕੋਉ ਕਰਤ ਰਿਗ ਬਰ ਆਦੁ ਕੋਉ ਕਰਕੋ
 ਥਰਕੋ ਉਕਰ ਰਖਕੋ ਉਕਰੀ ਰਕੋ ਰਾਖਤ ਨਾਦੁ ਕੋਉ
 ਕਹੈ ਹਰਦਾਸ ਹਮਾਰੁ ਜੁਯੋ ਕਰਿ ਠਾਂਤ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾ
 ਦੁ ਅੰਗ ਤੇ ਸੰਤਸ ਬਾਸਿ ਰਿਉ ਪਰਸੁ ਦਰਕੈ ਉਰਹੈ ਗੁ
 ਰਦਾਦੁ ॥ ੫ ॥ ਕੋਉ ਬਿਕੁਤਿ ਏਸ ਦਾਨ ਖਧਾਰਿ ਕੋਉ
 ਹਰਖ ਹਮਾਰੇ ਹੀ ਆਦੁ ਕੋਉ ਕਰਾਨ ਫਗਾਇ ਫਗੇ

ਕੋ

192A

ਪਨਿਉਰਾਸੀਗਬਜਾਵਤਨਾਦਾਕੋਉਕਕੋਸਲ
 ਚਾਇਕਰੇਬਤਕੋਉਕਜੰਗਮਕੋਸਿਦਬਾਦਾਇਸ
 ਬਭੁਲਪੁਰੇਜਿਤੀਤਿਤਸੁਦਰਕੋਉਰਹੋਗੁਰਦਾ
 ਦਾਵਜੋਗੀਕਹੈਗੁਰੁਜਨਕਹੈਗੁਰਬਧਕਹੈਗੁਰ
 ਜੰਗਮਮਾਨੈਭਗਤਕਹੈਗੁਰਸਿਨਿਆਸੀਕਹੈਬ
 ਨਬਾਸੀਕਹੈਗੁਰਮੰਰਬਖਾਨੈਸੇਖਕਹੈਗੁਰਸਫ
 ਕਹੈਗੁਰਮਾਹੀਤੈਉਦਰਹੋਤਹੋਗਾਨੈਵਹੁਕਹੈਗੁਰ
 ਏਹੁਕਹੈਗੁਰਹੈਗੁਰਸੋਈਸਬੈਕੁਮਰਾਨੈ੧ਸੋਗੁ
 ਰਦੇਦਲੀਪੇਨਾਛਪੇਕਛੂਸਤਰਜੋਤਮਤਾਪਨਿਦਾ
 ਗੀਯੈਦੁਦੇਹਮਿਖਾਕਾਰਿਜਾਨਤਸੀਤਲਤਾਸ

193
 ਮਤਾ ਉਰਧਾਰੀ। ਬਜਾਪਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰ ਆਖੀ
 ਰੁਤ ਦੈ ਤਉ ਪਾਂਧ ਸਬੈ ਜਿਨਿ ਟਾਰੀ। ਸਬ ਦਸੁ ਨਾ
 ਏ ਸਦੈ ਹਮਿ ਟਾਵਤ ਸੁੰਦਰ ਵਾਂਗੁ ਰਹੀ ਬਾਲਿਹਾਰੀ।
 ਹੋ ਗੁਰ ਕੋ ਉਗਧਿ ਆਨਹ ਮਾਰੈ। ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ
 ਤਾ ਏ ਦੀਯੋ ਜਿਨ ਏਕ ਅਖੰਡੁ ਤਬ ਯਾਪਕ ਸਾਰੈ।
 ਰਾਗੁਰ ਦਖਰੁ ਅਬ ਕੋ ਨ ਸੋ ਜੋਈ। ਹੋ ਮੂਲ ਸੋਈ ਸ
 ਬ ਰਾਗੈ। ਸਿਸੈ ਸੋਕੁ ਮਿਟਯੋ ਮਨ ਕੋ ਸੁਬਤ ਤ ਬਿਚਾਰ
 ਰਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਧਾਰੈ। ਸੁੰਦਰ ਸਧਕੀ ਏ ਮਲਧੋ ਏ ਸੁ
 ਹੋ ਗੁਰ ਕੋ ਉਗਧਿ ਆਨਹ ਮਾਰੈ। ਯਜਨ ਕਪਗ ਦਰ
 ਜੀ ਗਾਹਿ ਬਜਤ ਤਕਾਸੁ ਦਰ ਬਚੁ ਏਕ ਸਿਆਨੈ। ਰਿ

ਚਨਕੋ ਜੁਸਨਾਰਕ ਸੈਪੁਨਿਲੋਹਕੋਘਾਟਲੁਹਾਰਹੀ
 ਜੁਨੀਘਾਹਨਕੋਕਸਿਲੇਤਸਿਲਾਵਟਪਾਤ੍ਰਕੁਮਾਰ
 ਕੋਹਾਥਾਨੀਪਾਨੋਤੈਸਹਿਸਿਖਕਸੈਗੁਰਦੇਵਜੁਸਿ
 ਵਦਾਸਤੁਬੈਮਨਮਾਨੋ॥੧॥ਮੁਨਹਰਵੇਦਾਅੰਸੇ
 ਗੁਰਦੇਵਕੋਹਮਾਰੇਜੁਪਨਾਮਹੈ॥ਸਤ੍ਰਹੀਨਮਿਤ੍ਰਕੋ
 ਉਛਾਕੋਸਬੁਹੈਸਮਾਨਦੇਹਕੋਮਪਛਾਡੇਆਤਮਾਹੀ
 ਰਾਮਹੈ॥ਅੰਗੁਭਿਉਪਾਧਿਜਾਂਕੋਕਬਹੂਨਦੇਖੀਅਤਸੁ
 ਖਕੋਸਮਦੁਮੰਗਤਆਟੈਜਾਮਹੈ॥ਗਿਧਿਅਗੁਸਿਧਿ
 ਜਕੋਹਾਥਜੋਰਿਆਗੋਖਰੀਉਦਰਕਹਤਤਾਕੋਸਬਹੀ
 ਗੁਲਾਮਹੈ॥ਆਧਿਕਪ੍ਰਸੰਸੇਹਮਕੋਸੈਕਰਿਕਾਹਿਸਕੋ

190
ਮੇਸੇਗੁਰਦੇਵਕੋਜੁਪਨਾਮਹੈ॥੧੧॥ਹਰਿਆਨਕੋਪਕਾ
ਸਜਕੋਅੰਧਕਾਰਕੁਯੋਨਾਸਦੇਹਅਭਿਆਸਜਾਨਿਤ
ਜਿਯੋਜਾਨਸਾਰਧੀ॥ਸੋਈਸੁਖਸਾਗਰਉਜਾਗਰਬੈ
ਰਾਗਰਜਜੋਜਕੋਬੈਨਸੁਨਤਾਬਿਛਾਤਾਹੈ॥ਬਿਕਾਰਧੀ॥
ਅਗਾਅਗਾਂਧੀਅਤਕੋਉਨਹਿਜਾਨੈਗਾਤਿਆਤਾਮਾ
ਕੋਅਨੁਭਵਮਾਧਿਕਾਮਪਾਰਧੀ॥ਮੇਸੇਗੁਰਦੇਵਬਿਦ
ਨੀਕਾਤੋਹੁੰਨਕਾਮਾਹਿਸੁੰਦਗਬਿਰਾਜਮਾਂਨਸੋਕੁਤਉਦ
ਰਧੀ॥੧੨॥ਸੋਈਗੁਰਦੇਵਜਾਕੋਦੂਸਰੀਨਬਾਂਤਹੈ॥ਕਹੂ
ਸੋਨਰੋਖਤੋਖਕਾਹੂਸੋਨਗਾਗਦੋਖਕਾਹੂਸੋਨਬੈਰੁਭਾਵ
ਕਹੂੰਕੀਨਘਾਤਹੈ॥ਕਾਹੂਸੋਨਬਕਬਦਕਾਹੂਸੋਨਹੀ

ਥਿਖਾਦਗਾਹਸੇਨਸ੍ਰਿਗਨਤੋਰੋਓਪਛਪਾਤਹੈ। ਕਾਹੂ
 ਸਿਨਦੁਸਰਬੈਨਕਹੂੰਸੈਨਲੈਨਦੈਬ੍ਰਹਮਕੋਬਿਚਾਰਕ
 ਛੁਅੰਰਨਸੁਚਾਤੋ। ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਸੇਈਸਨਿਕੋਮਾ
 ਈਸਸੇਈਗੁਰਦੇਲਾਕੋਦੁਸਰੀਨਬਾਤਹੈ॥ ੧੩॥ ਸੁ
 ਦਾਸਿਖਪਲੈਸੇਸਤਿਗੁਰਜਾਨੀਏ। ਲੋਹਕੋਜੋ
 ਪਾਗਸਪਖਾਨਹੁਪਲਾਟਿਲੇਤੁਰੀਚਨਛੁਦਤਹੈ। ਇਜ
 ਗੋਮੇਪੁਬਾਨੀਏ। ਦੁਮਕੋਜੋਚੰਦਨਹੁਪਲਾਟੇਲਾਗ
 ਇਬਾਸਆਪਕੇਸਮੇਨਤਾਕੇਸੀਤਲਤਾਆਨੀਏ॥
 ਕੀਟਕੋਜੋਭਿੰਗਹੁਪਲਾਟਿਕੋਕਰਤਭਿੰਗਸਉਓਰਿ
 ਜਾਇਤਾਕੋਅਚੰਦਨਆਨੀਏ। ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਯੋਸ

195
 ਗਰੈਪੁਸਿਧਿ ਬਾਤ ਸਦਾ ਸਿਖ ਪੁਲਾਟੇ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰਨਾ
 ਨੀਏ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਗਬਿਨੁ ਗਯਾਨ ਨਾਂ ਹਿ ਗੁਰਗਬਿਨੁ ਧੀ
 ਆਨ ਨਾਂ ਹਿ ਗੁਰਗਬਿਨੁ ਆਤਮਾ ਬਿਚਾਰ ਨ ਲਹਤੁ ਹੈ
 ॥ ਗੁਰਗਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਂ ਹਿ ਗੁਰਗਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਂ ਹਿ ਗੁਰਗਬਿ
 ਨ ਸੀਲ ਹੁ ਸੇ ਤੇਖ ਨਾ ਗਹਤੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਗਬਿਨੁ ਪਿਆਸ
 ਨਾਂ ਹਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾਂ ਹਿ ਭੂਮਹੁ ਕੋ ਨਾਸ ਨਾਂ ਹਿ ਸਿਸੇ
 ਈ ਗਹਤੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਗਬਿਨੁ ਬਾਟ ਨਾਂ ਹਿ ਕੋ ਰਾਖਿ ਨੁ ਪਾਟ ਨਾ
 ਹਿ ਸਿਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਲੋਕ ਬੇਦ ਯੋਗ ਹਤੁ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਪਦਮ
 ਨ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ਅਖਿਰ ਨ ਬਾਦਿ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹੀ ਪਦੋ ਕੈ ਸੇ
 ਅਵਤੁ ਹੈ ਫਾਰਸੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੋ ਮਿਲੇ ਬਿਨੁ ਪਰਖਨ

ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਗਾਥ ਨ ਗਾਲੀ ਏਟਿ ਰੋਸੈ ਸੈ ਨ ਹੀਟ ਚ ਸੀ
 ਕੈਦ ਉਨ ਮਿਲ ਜੋ ਓਟਿ ਕੋ ਬਤਾਇ ਦੇਤ ਭੇਦਾ ਬਿਨੁ ਪ
 ਏਵਾ ਕੋ ਭੋਖ ਪੈਛੈ ਛਾਗ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਮੁਖ ਰੰਚ
 ਹੁਨ ਦਖ ਜਾਇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਗਿ ਮਾਨ ਜਮ ਭਯੋਰ
 ਮਾਹਿ ਮਾਗੁ ਸੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਪਿ ਉਤਮ
 ਦਸਾ ਕੋ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੁਢ ਦਖਾ ਬਿਸਰਾਈ
 ਏ। ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਹੁਕਮ ਧਿਕ ਬਾਢੈ ਗੁ
 ਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਮਨਾ ਮਗੁ ਨ ਗਾਈ ਏ। ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਸਬ ਜੋ ਰਾਖੀ ਸੁਗਾਤਿ ਜਾਨੈ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਨ ਮੇਸਾ ਮਾਪਿ ਲਾਈ ਏ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਗੁਰ ਦਦ

195
 ਜੋ ਸ਼ਿਖਾਲ ਹੋ ਗਿਤਿ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤਾ ਗਿਆਨ ਪੁ
 ਨ ਪਾਏ ਮੋ १ १ ਜਸਾ ਮੇ ਨ ਕੋ ਉਹਿ ਤ ਕਾਰੀ ਗੁਰ
 ਦੇ ਵਸੋ ॥ ਬੁਝਤੁ ਭੁੰ ਸਾਗਰ ਮੇ ਆਇ ਕੈ ਬਧੈ ਵਧੀਰ
 ਪਾਰ ਉਲੰ ਪਾਇ ਦੇ ਤ ਨਾ ਦੁਕੈ ਜੋ ਪੈ ਵਸੋ ॥ ਪਰ ਉ
 ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਸਬੁ ਜੀਵਨਿ ਕੇ ਸਰੈ ਕਾ ਜਕ ਬਹੁ ਨ ਆਵੈ ਜਾ
 ਕੇ ਗੁਨ ਨ ਕੋਛੈ ਵਸੋ ॥ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਗੁਣਿ ਬੁਝ ਮਸ
 ਬੁਝਰ ਕਰੈ ਸੁੰਦਰਾ ਦਿਖਾਇ ਦੇ ਤ ਅਲਖ ਅਭੈ ਵਸੋ ॥
 ਮੇਰ ਉਸਨੇ ਹੀ ਗਮ ਨੀ ਕੋ ਕਾਰਿ ਦੇ ਪੈ ਸੋਧਿ ਜਗਮਗ
 ਉਹਿ ਤ ਕਾਰੀ ਗੁਰ ਦੇ ਵਸੋ ॥ ੧੮ ਗੁਰ ਤਾਤ ਗੁਰ ਮਾ
 ਤ ਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧੁ ਨਿਜ ਗਾਤ ਗੁਰ ਦੇ ਵਨ ਪਾਸਿ ਪਸਕਲ

ਸਦਾ ਰਖੇ ਹੈ। ਗੁਰਦੀ ਏਦਿ ਬਨੈ ਗੁਰਦੀ ਏਦਿ ਬੈਠ
 ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਨ ਦੇ ਸਬਦ ਹੁੰਦਾ ਕੁਜੈ ਹੈ। ਗੁਰਦੀ
 ਏਹਾ ਬਪਾਵ ਗੁਰਦੀ ਏਸੀ ਸਗੁ ਵਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤ੍ਰ
 ਮਾਹਿ ਪਾਣੁ ਆਇਤਾ ਕੁਜੈ ਹੈ। ਸੰਦਰ ਕਹਤ ਗੁਰਦੇਵ
 ਜੁ ਕੀ ਪਾਲਹੈ ਇਨ੍ਹੇ ਰਿਘਾਟ ਘਰੁ ਰਿਸੇ ਨਿਸਤਾ
 ਕੁਜੈ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕੋਊ ਦੇਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪਨੁ ਕੋਊ ਦੁਲ ਬਲ ਘਨ
 ਕੋਊ ਦੇਤ ਰਾਜ ਸਾਜ ਦੇਵ ਰਿਖ ਮਨੁ ਜੈ ਹੈ। ਕੋਊ ਦੇ
 ਤ ਜਸ ਮਾਨ ਕੋਊ ਦੇਤ ਰਸ ਮਾਨ ਕੋਊ ਦੇਤ ਬਿਰਿਆ
 ਰੀ ਮਾਨੁ ਜਗਤ ਮੇਰੁ ਨੁ ਜੈ ਹੈ। ਕੋਊ ਦੇਤ ਰਿਧਿ ਸਿ
 ਧਿ ਕੋਊ ਦੇਤ ਨਾਨਕਿ ਧਿ ਕੋਊ ਦੇਤ ਅੰਗੁਰੁ ਛੁਤਾਂਤ ਸੀਸੁ

ਭੰਨ ਜੋ ਹੈ। ਸਿੰਦਰ ਕਹਤ ਤੇ ਕਦੀ ਯੋਜਿ ਨਿਗਾਮ ਨਾ ਅਗੁ
 ਰ ਸੋਭਿ ਦਾਰ ਕੋ ਉਦੇਖ ਜਹੈ ਨ ਸੁਨ ਜਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਅ
 ਨੰਤ ਗੁਨ ਕਾਏ ਕਹੇ ਜਾਤ ਹੈ। ਭੂਮਹੁ ਕੀਰਨ ਕੀਤੋ ਸਿਖੁ
 ਕੋ ਉਕਹਤ ਹੋਭਾਰ ਪੁਆਰਾ ਗਾਦੁ ਅਤਿ ਨਤੋ ਜਪਾਤ ਹੈ।
 ਅਖ ਨਕੀ ਸਿਖੁ ਜਾ ਸੋਭਿ ਰਿਖਨ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰ ਬੂਝਨ
 ਕੀ ਸਿਖੁ ਆਤੋ ਭਿਆਇ ਕੀ ਬਿਲਾਤ ਹੈ। ਤਾਰਨ ਕੀ ਸਿ
 ਖੁ ਜਾ ਸੋਭਿ ਕਹੀ ਹੈ ਪੁਰਾਨ ਮਾਹਿਰ ਖਾਨਿ ਕੀ ਸਿਖੁ ਜਾਪੁ
 ਨਿਸਿ ਤਨਿ ਕਹਾਤ ਹੈ। ਸਿੰਦਰ ਜੰਗਾ ਲੈ ਜੰਤ ਸਬਹੀ
 ਕੋ ਆਵੈ ਅੰਤ ਗੁਰ ਕੇ ਅਨੰਤ ਗੁਨ ਕਾਏ ਕਹੇ ਜਾਤ ਹੈ।
 ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਤੋ ਮਹਿਮਾ ਅਧਿਕ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋ ਗੋਬਿ

ਦਕੇਰੀਏਜੀਦਜਤਹੈਰਸਾਤਲਕੋਗੁਰਕੇਓਪਦੇ
 ਸੇਸੁਤਛੁਟੇਜਮਛੁਪਤੋਂਗੋਬਿਦਕੋਰੀਏਜੀਦਬ
 ਸਿਪਰੈਕਮਾਨਿਕੋਗੁਰਕੇਨਿਵਾਜੇਸੋਫਿਰਤਹੈਸੁ
 ਛੁਦਤੋਂਗੋਬਿਦਕੋਰੀਏਜੀਦਬੂਰਤੋਂਕਮਚੁਰ
 ਮਿਸੁਦਰਕਹਤਗੁਰਕਾਛੁਦਖਦਿਦਤੋਂਅੰਮੈਰਓਕਾ
 ਹਲੋਕਛੁਮੁਖਤੋਂਕਹੈਬਨਾਇਗੁਰਕੀਤੋਂਮਾਹਿਮਾ
 ਮਾਧਿਕੋਰੋਂਗੋਬਿਦਤੋਂ੨੨ਅੰਮੈਸੋਕੀਨਬੇਟਕੁਰਦੇ
 ਦਮਾਗੋਗਾਖੀਏਅੰਤਮਾਪਾਰਸਕਲਪਤਰ
 ਕਾਮਧੇਨੁਅੰਮੈਰਓਅਨੇਕਾਨਿਧਿਦਾਰਦਾਰਨਾਖੀਏ
 ਜੇਈਕਛੁਦੇਖੀਏਸੁਸੁਕਲਾਬਿਨਾਸਦੇਤਬੁਧਿਮਾਥਿ

ਚਾਰਕਾਰਿਬਹੁਮਾਭਿਲਾਖੀਏਤਤੈਅਥਮਨਬਚਕ
 ਰਮਕਰਿਕਮਜਰਿਸੁਦਰਕਹਤਸੀਸਮੇਲਿਦੀਨਕੁਖੀ
 ਏਯਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਤੀਨੋਲੋਕਸਬਸੇਯੋਹਮਐਸੀਕੋਨ
 ਭੇਟਗੁਰਦੇਵਅਗੈਗਖੀਏ੨੩ਅਹਾਦੇਵਬ੍ਰਹਮ
 ਦੇਵਾਰਿਖਕੁਕਪਿਲਦੇਵਬ੍ਰਹਮਦੇਵਸੁਕਹੁਜੇਦੇ
 ਵਨਾਮਦੇਵਜੁਗਾਮਾਨੀਦਸੁਖਾਨੀਦਕਹੀਏਅਨੀ
 ਤਾਨੀਦਸੁਰਸੁਰਾਨੀਦਹੁਕੈਆਨੀਦਮਛੇਵਜੁਗੈਦ
 ਸਕਬੀਰਦਾਸਸੰਭੁਦਾਸਪੀਪਦਾਸਪੰਨਾਦਾਸਹੁ
 ਕੈਦਾਸਕੁਵਹੀਕੀਟੇਵਜੁਗਸੁਦਰਸਕਲਸੀਤਪ੍ਰਗ
 ਟਜਗਤਮਾਹਿਤੈਸੇਗੁਰਦਾਦੂਦਾਸਲਾਗੈਹਰਿਸੇ

ਵਜ੍ਹਾ ੨੪ ਗੁਰਦੇਵ ਸਰਬ ਪਰਮ ਸਿਕਾ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ
 ਗੁਰਦੇਵ ਸਬ ਹੀ ਤੇ ਅਧਿਕ ਗਹਿਸਟ ਪੈ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾ
 ਤਾ ਰੇਨ ਰਦ ਸੁਕਾ ਦਿ ਮੁਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ਗੰਗਾ ਅਨਘ ਨਧ
 ਗੁਟ ਬਾਸਿਸਟ ਪੈ ਗੁਰਦੇਵ ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਮਾਇ
 ਦੇਖਿ ਜਤ ਗੁਰਦੇਵ ਬਰਬਰਿਯਾਨ ਰੁਬਰ ਸਟ ਪੈ
 ਸ੍ਰੀ ਰੁਕਮਤ ਕਛੂ ਮਹਿ ਮਾ ਕ੍ਰਮਿ ਜਾਇਐ ਸੇ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਦਾ ਨਾਮੇ ਗੰਗਾ ਸਿਰਿਸਟ ਪੈ ੨੫ ਜੀ ਗੰਗੇ ਨੀ
 ਗਾਮ ਸਿਨੇ ਜਾਸੀ ਬਨ ਬਾਸੀ ਬੰਧ ਐ ਰੁਕੋ ਉਰੁਖ ਪਛ
 ਸਬ ਰੁਮ ਰਾਨੁ ਜੈ ਤਾ ਪਸਰਿ ਖੀਸਰ ਮੁਨੇ ਸੁਰਕ
 ਬੀ ਸੁਰ ਉਸ ਬਨ ਕੋ ਮਤ ਦੇਖਿ ਤਤ ਪਹਿਚਾਨੁ ਜੈ

ਬੇਦਸਾਰਤੰਤਰਸਰਸੁਮਤਪੁਰਨਸਾਰਹੀਥਨਿਕੋਸਾ
 ਰਸੋਈਹਿਰਦੇਮਾਹਿਅਨੁਯੋਗੀਸੁਦਰਕਪਤਕਛੁ
 ਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇਐਸੋਗੁਰਦੇਵਦਾਦੁਮੇਰੋਮਾਸੀ
 ਮਾਨੁਜੀਹੋ੨੬ਸ੍ਰੀਤੋਹੋਜੁਕਾਮਕੋਧਲਕੁਮਹੋਦੁਰਿਕੀ
 ਏਅੰਗਸਥਗੁਨਾਨੋਕੋਸਦਯਿਨਭਾਨੁਜੀਹੋਐਪਜੋ
 ਨਕੋਓਤਾਪਸੀਤਲਾਤੁਕਾਵਜਾਕੋਸਥਾਹਿਮੇਸਮਤਾਸਤਿ
 ਖਓਰੋਮਾਨੁਜੀਹੋਕਾਹੁਸੇਨਗਗਦਖਦੇਤਸਥਹੀਕੋ
 ਪੱਖਜੀਵਤਹੀਪਾਏਮੋਖਏਕਬਹੁਮਜਾਨੁਜੀਹੋਸੁਦ
 ਰਕਪਤਕਛੁਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇਐਸੋਗੁਰਦੇਵਦਾਦੁਮੇ
 ਰੋਮਾਨੀਮਾਨੁਜੀਹੋ੨੭ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਕੋਅੰਗਸੀ

ਪੁਰਹੇ ੧ ਸਦੈ ਯਾ ੨ ੩ ਉਪਦੇਸਦਿ ਤਾਦੁ ਵਿਕੀਅੰਗ
 ਹੀ ਸਾਲੇ ਛੇਦਾ ਗਾਂ ਮਹਰਿ ਗਾਂ ਮਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਦਾ
 ਬਿਸਹੀ ਚਤੁਰਤੰ ਜਾਨ ਪਰਬੀਨ ਅਤਪਰੇ ਸੁਨੀ ਪੈ
 ਜਰੈ ਮੋਹੁ ਦੁਆ ਪ੍ਰਾਇ ਉਤ ਮਜਨ ਮਲਾਇ ਲੇਚ ਪਲ
 ਮਨਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਜੀਤਿ ਜੁਦਾ ਆਪਹੀ ਆਪ
 ਅਗਿਆਨ ਨਲ ਨੀਬੀਧੁ ਜੀਬਿਨਾ ਪਕੁਥਿ ਮੁਖ ਕੇ ਬਾਰ
 ਮੁਦਾ ਦਾਸ ਸੁਰਗ ਕਹੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤੇ ਲਹੈ ਗਾਂ ਮਹਰਿ
 ਗਾਂ ਮਹਰਿ ਬੋਲ ਸੁਦਾ ੧ ਚਤੁਰਕਤੁ ਬੋਲ ਤਤਾ ਨਠ
 ਸਸੈ ਤਾਨ ਕੋ ਆਪੁ ਨੀਕੈ ਦਗਰਿ ਕਾਦ ਨੀ ਮੇ ਪਕੁਥਾ
 ਇਗੋਤਾ ਹੋ ਗੁਨ ਗਗਾ ਰਗੀ ਗੁਨ ਹੀ ਕਰਤੁ ਹੈ ਖਾਇ

ਗੋਤਾ ਜੈਗੁਨਹਗਾਰਭੀਗੁਨਹੀਕਰਤੁਪੈਖਾਇਗਾ
 ਮਰਤਬਾਫੈਰੈਰੇਤਾਗਜੇਨਤੁਏਖਾਹਸੰਮਜਬਪੇਦਾ
 ਵੀਆਤੁਓਸੈਕਉਫਰਮਸਹੁਤਾਦਾਸਉਦਰਹਪੈ
 ਸਕਮਤਬਹੀਰਹੈਹਕਤੁਹਕਤੁਬਲਤਤਾ੨ਭੀਤੁਹੀ
 ਭੀਤੁਹੀਬਲਿਤੁਹੀਆਬਕਾਬੁਦਮਜੁਦਪੈਦਾਕਉ
 ਨੈਨਮੁਖਿਨਾਸਿਕਾਕਾਰਿਸਿਲਤੀਅਖਿਅਲਮੈਸਾਕਰੈ
 ਵਹੀਲੀਏਫੈਰੈਜਾਰਿਕੈਦੀਖਕਪਾਕਰੈਸੁਤੀਭੂ
 ਲਉਸਖਸਖਕੁਕਾਮਤੈਕਪਾਕੀਆਬੋਗੀਦੈਜਾਦਕ
 ਰਿਮਾਰਿਨਿਪੁਤੀਦਾਸਉਦਰਹਪੈਸਰਬਸੁਖਤੈਲ
 ਪੈਭੀਤੁਹੀਭੀਤੁਹੀਬਲਿਤੁਹੀਕਾਏਕਤੈਕਤੁਬਲ

ਮੈਨਾ ਅਵਲੁ ਉਸਤੁ ਦਰੇਕ ਦਾ ਕੀਖਾ ਕਹੋ ਹਿਰਸ
 ਬੁਗ ਜਾਰ ਸਬ ਛਾਡਿ ਫੈਨਾ ਯਾਰ ਦਿਲੁ ਰਾਗ ਦਿਲੁ ਮ
 ਹਿਤੁ ਯਾਰ ਕਰਿ ਹੈ ਤੁਝੀ ਪਾਸ ਤੁਰੇ ਧਨੈ ਨਾ ਮਜਾਨ ਕਾ
 ਜਾਨ ਹੈ ਜਿਹੈ ਸੁਖ ਨ ਕਾਸ ਬੁਨ ਕਵਡੁ ਸਮਝਿ ਮੈਨਾ
 ਦਾਸ ਸੁੰਦਰ ਕਹੈ ਸਕਲ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹੋਵੇ ਕਤੁ ਬਾਲਿ ਮੇ
 ਨਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ਮਨ ਹਰ ਛੇਰਾ ਕਾਂਢ ਕੇ ਗਏ ਤੋ ਕਾਹਾ ਕਾਂਢ
 ਮੈ ਸੇਹੈ ਤੁਝ ਨੈਨ ਕੇ ਗਏ ਕਾਹਾ ਨੈਨ ਮੈ ਪਾਇ ਹੈ ਨਾ ਸ
 ਕਾ ਗਏ ਤੋ ਕਾਹਾ ਨਾ ਸ ਕਾ ਸੁਗੰਧ ਲੇਤੁ ਮੁਖ ਕੇ ਗਏ ਤੋ ਕ
 ਹਾ ਮੁਖ ਮੈ ਸੇਗਾਇ ਹੈ ॥ ਗਾਬ ਕੇ ਗਏ ਤੋ ਕਾਹਾ ਮੁਖ ਮੈ
 ਸੇਕਾ ਮਹਿਤ ਪਾਵ ਕੇ ਗਏ ਤੋ ਮੈ ਸੇ ਪਾਵ ਕਤ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ॥

ਹੀਤੋ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖਿ ਸ੍ਰੀਰਕ ਰਹਤ ਤੋ ਹਿਰੇ ਹਰੇ ਗੁਣੇ ਤੇ ਮੇ
 ਸੀ ਦੇਹ ਨਹੀ ਆਇਹੀ ਪਾਥਾ ਬਾਥਾ ਰਕ ਰਜ ਤੋ ਹੀ ਸਾ
 ਵਧਾਨ ਕੁਜ ਨਹੀ ਕੰਮ ਮਤ ਕੀ ਪੈਟ ਸਿਰਿ ਕਾ ਹੇਰੀ ਪਰ
 ਤੁਹੀ ਮੇਰੀ ਧਨ ਮੇਰੀ ਧਾਮ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਮੇਰੀ ਬਾਮ ਮੇਰੇ
 ਪਸੁ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਭੁਲੈ ਧੀ ਦੁਰਤ ਹੀ ਤੁਤੋ ਭਯੋ ਬਾਦ
 ਰੋ ਬਿਕਾਇ ਗਾਈ ਬੁਧਿ ਤੇਰੀ ਮੇਸੋ ਮੇਸੋ ਪਰੁ ਪਗੁ ਹੁਤਾ
 ਮੇਤੂ ਪਰਤੁਹੀ ਸ੍ਰੀਰਕ ਰਹਤ ਤੋ ਹੀ ਨੈਕੁ ਹੁਨ ਮਾਏ ਲਾ
 ਮਕਾ ਮਕਾ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਅਕਾ ਜਕੁ ਕਰਤੁਹੀ ੬ ਤੇਰੇ ਤੋ
 ਕਪੋ ਚਪਕੁ ਜਗਾਂਠ ਅਭਿਪੁਰਗਾਈ ਬ੍ਰਹਮ ਆਇ
 ਛੇਰੇ ਕੁਜ ਹੀ ਛੁਟ ਤਨ ਜਬਹੂ ਭੇਲੈ ਮਤਿ ਜੋਇ ਕ

ਰਿਚੀਥਗਲਪੇਟਗਥੇਕੁਕਰਕੀਪੁਛਜੇਪੀਰੇਇਨ
 ਹੀਤਬਹੁਸਾਸੁਦੇਤਸੀਖਬਹੁਕੀਰੀਗੁਗਨਤਜਾ
 ਏਕਤਕਹਤਦਿਨਬੀਤਗਜੇਸਬਹੁਮਿਦਰਅ
 ਰੀਆਨਅਸੇਛਤੁਜੇਨਹੀਅਉਮਾਨਾਨੇਕਸਤਪੁ
 ਫਲਗਚੇਤਜੇਨਹੀਕਬਹੁਭਾਬਾਲੁਮਾਹੀਤਲ
 ਨਹੀਨੇਕਸਤਕਾਗੁਬੀਧੀਪਾਬਰਨਭੀਜੇਬਹੁਬਰ
 ਖਤਪਨਹੀਪੁਨਕੇਮਥੇਤੇਕਹੁਪੀਦਨਹੀਪਾ
 ਈਅਤਕੁਕਸਕੇਕੁਟੇਨਹੀਨੇਕਸਤਕਨਹੀਸੁਨਿ
 ਕੁੰਮੁਠੀਭਿਰੇਤੇਹੀਸੁਨਪੁਰਤਕਛੁਭਿਸਰਕੇਬਾਹੀਕ
 ਹੰਭਿਪਜਤਅੰਨਹੀਉਪਦੇਸਅੰਧਕਵਦਨਾਬਿ

ਪੈਲਾ ਗੋਤਾਹਿ ਸ੍ਰਿਦਰ ਅਸਾਪ ਰੋਗ ਭਯੋ ਜਾਂਕੇ ਮਨ
 ਹੋ ੨ ਬੈਰੀ ਘਗਮਾਹਿ ਤੇਰੇ ਜਾਨ ਤਸਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਤ
 ਬਿਤ ਤੋਰੇ ਕੋ ਸਿਖੋ ਸਿਖਾਹਿ ਗੋ ਅੰਰ ਉਕਟ ਬਲੇ ਗ
 ਲੁਟੈ ਚਹੁਟੇ ਹੀ ਤੇ ਮੀਠੀ ਮੀਠੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਤੂੰ ਸੇਲ ਪ
 ਟੇ ਹੋ ਗੋ ਸੰਕਟ ਪੁਚੈ ਗੋ ਜੁ ਬਕੁ ਉਨਾਹਿ ਤੇਰੇ ਤਬ ਅੰ
 ਤਿ ਹੀ ਕੁਠਿ ਨ ਬਕੀ ਬੇਰ ਬੁਠਿ ਜਾਹਿ ਗੋ ਸ੍ਰਿਦਰ ਕਹੁਤਾ
 ਤੋਂ ਤੁਠੈ ਈ ਪਰਪਚਿਤ ਅਹੁਤ ਪੁਨੈ ਕੀਨਾ ਈ ਸਬ ਦੇਖ
 ਤਿਓ ਬਿਲਾਹਿ ਗੋ ਮਾਥਾ ਰੁਕੇ ਮਦਰ ਮਾਹੀ ਬੈਠਿ ਰਹੁ ਜ
 ਬਿਰਹੇ ਇਰਖਤ ਹੋ ਜੀਵਨ ਕੀ ਅਸਾ ਕੇ ਉਦੈ ਨ ਕੀ
 ਪਲ ਪਲ ਛੀਜਤੁ ਪਾਟਤੁ ਜਾਤੁ ਪਗੀ ਪਗੀ ਬਿਨਸ

ਤੁਥਾ ਕੁਹਾ ਪੰਥਰ ਨ ਛਿਨ ਕੀ ॥ ਕਰਤ ਓਪਾਇ ਏਥੇ
 ਲੈਨ ਦੇ ਨਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਸਾਇਤ ਉਤਿ ਫਿਰੇ ਤਾ ਕੀ ਰਹੀ
 ਮਿਨ ਕੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਪਤ ਮੇਰੀ ਕਾਰਿ ਭੂਲ ਅਸਥਰ
 ਚਲ ਚਪਲਾ ਮਾਇ ॥ ਅਥੁਈ ਕਿੰਨ ਕਿੰਨ ਕੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਦ
 ਨ ਲੈ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਨਾਦ ਕੀ ॥ ਲੈ ਰਾਗੇ ਪਾਸਿ ਨ ਵਲੈ ਜਾ
 ਏ ਕਾਰਿ ਰੂਪ ਬਸ ਕਰ ਜਹੀ ॥ ਨ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਬ
 ਪੁਤ ਸੁਖਾਇ ਫਲ ਗਸਨ ਲੈ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਸੁਦ ਅਨਹ ਕ
 ਚਿ ॥ ਚਗੁ ਲੈ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਨਾਗੀ ਸੋ ਸਪਰਸ ਕਰੇ ਸੁੰਦਰ
 ਕੋ ॥ ਸਾਧੁ ਗਤ ਤੇਰ ਕਰ ਜਹੀ ॥ ਕਾਮ ਠਗ ਕੋ ਪਠ ਗਲ
 ਭਠ ਗਾਮ ਠਗ ਠਗ ਨ ਕੀਨ ਗਾਗੀ ॥ ਮੇਰੀ ਦੁਆਇ ਪ

203
ਰਜੀਹੈ ੧੧੫੫ ਐਥਹੈ ਮਨੁਖੁ ਦੇਹ ਅੰਸੁ ਰਬਨ ਜੀਹੈ
ਆਇਐ ਸੇ ਦੇਹ ਬਾਰਬਾਰ ਕੁਹੰ ਕਹਾ ਧਾਈਯੋ। ਬੁਲਤ
ਹੈ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਅਬ ਕੈਸੇ ਜਾਨੈ ਨੈ ਪਹਰਤ ਨਾ ਅਮੋਲਾ ਯਹ ਕਾ
ਹੈ ਕੋ ਠਗਾਈਏ। ਸਮਾਇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਠਗਾਠਿ ਕੋ ਸੀ
ਗਿਤਿ ਆਗਿ ਰੁਗਾ ਬਾਜੀ ਦੇਖਿ ਕਹੂ ਮਨੁ ਨ ਡੁਲਾਈਏ।
ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਤਹਿ ਅਬ ਸਾਦਧਾਨ ਕੁਨੈ ਜੀਹੈ ਹਿਰਿ ਕੋ
ਭਜਨ ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਮੇਸਮਾਈਐ। ੧੫੫ ਪਰੀਪਰੀਪ
ਟਤ ਛੁੰਨਤ ਜਾਤ ਛੁੰਨ ਛੁੰਨ ਭੀਜਤ ਹੀਗਰ ਜਾਤ ਮਾਟੀ
ਕੋ ਸਿਭ ਲਹੈ। ਮੁਕਾਤਿ ਕੇਦਾਰੈ ਆਇ ਸਾਦਧਾਨ ਕੁਨੈ ਜੀਹੈ
ਹਿ ਬਾਰਬਾਰ ਚਢਤ ਨਾ ਤੁੰ ਆਖੈ ਸਿਭੇ ਲਹੈ। ਕਾਰੇ ਲੇਸੁ

ਕੁਤਹ ਰਿਭਜਨਾ ਮੁਖੰ ਭਨਗੁ ਜਾਹੀ ਮੇਅੰਤਰ ਪਰੈ ਯਾ
 ਮੇਬਥਾ ਮੇਲਹੈ ॥ ਅਨੁਖ ਜਨ ਮਯੁ ਹਜੀ ਤਭਾਵੈ
 ਹਾਰਿ ਅਬਸਿਦਰਥ ਹਤ ਯਾ ਮੇਜੁ ਵਾਰੈ ਸਿਖੇ ਲਹੈ ॥
 ੧੩ ॥ ਦੇਖੁ ਤਹਿ ਦੇਖੁ ਤਬ ਛਾਪੈ ਦਰਿਆ ਮੇਰੈ ॥ ਜੋਬ
 ਨ ਕੋਰ ਅੰਗ ਜਾ ਮੇਰੈ ਸਬ ਕੁਯੋ ਸਾਜਾ ਆਪੁ ਨੀਦੁ ਹਾ
 ਈ ਫੇਰਿ ਦਮਾ ਮੇਬ ਜਾ ਮੇਰੈ ॥ ਫੁਲਹੀ ਹਾਥੁ ਮਾਰ ਲੀ
 ਏਨੈ ਨ ਕੁਰੀ ਢਲਾਹੀ ॥ ਸੇਤ ਬਾਰੁ ਏਨਾ ਕੋ ਤਬੁ ਸੋ
 ਤਾਨ ਮੇਰੈ ॥ ਦਸਨ ਗਏ ਸੁਮਾਨੈ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰ ਕੀਏ
 ਜੋ ਗਰੀਪੁ ਗੀ ਸੁਮੇਰੈ ਬਿਛੁਨਾ ਬਿਛੁਨਾ ਮੇਰੈ ॥ ਸਿਸਿ
 ਕਰ ਕੰਪਤੁ ਸੁਸੁੰਦਰਾ ਨਿਕਾਰੁ ਮੇਰਿ ਪੁਰੇਖੁ ਤਹਿ ਦੇਖ

204
 ਤਭਫਾ ਪੈਦੋਰਾ ਆਪੀ ॥੧੪॥ ਇੰਦੁ ਦਫ਼ਰਾ ਘੀਚ
 ਤੁਚਾ ਕਾਟਿ ਪੈਲਾ ਕੀ ਕਚ ਭੂਪਲਾ ਆਜਹਰਤ ਥਾਮੀ
 ਸੰਤਰੁ ਆਖੁ ਖੋਭਿ ਖਰੇਨ ਖਰੇਨ ਗਏ ਸੁਖ ਰੋਖ ਗਾਕ
 ਮੀ ਭੀਪਤ ਦੇਹ ਸਨੇਹ ਸੁਦੀਪਤਿ ਸਿਪਤਿ ਜੀਪਤਿ ਪੈ
 ਨੀ ਸਜਾ ਮੀ ਸੁਦਰਾ ਅੰਤ ਹੁਭ ਭਿਨਤ ਜਨ ਭੁਜ ਭੋ
 ਗਵੰਤ ਸੁਲੇਨ ਹਰਾ ਮੀ ॥੧੫॥ ਦੇਹ ਘੀਪ ਗਾਕ ਮਿ
 ਮਭੰਨ ਹਿਐ ਲੁਠੀ ਆਪੁ ਨਿਹਾ ਬੁਲਈ ਜੁ ਆਖੈ ਹੁ
 ਨਾ ਕਪਰੈ ਮੁਖ ਤੇ ਜਲ ਸੀ ਸਹ ਲੋਕਾਟਿ ਘੀਚਨਈ ਜੁ
 ਈ ਸਰਬੁ ਕੁਥ ਹੁਨ ਸੀ ਭਾਰਤ ਦੁਖ ਪਰੇਤ ਥਾ ਆਹਿ ਦਈ ਜੁ
 ਸੁਦਰਤੋ ਪੂਥਿ ਖੇ ਸੁਖ ਬੰਢਤ ਪਰੇ ਗਏ ਪੋਥ ਗੋਨ ਗੋ

ਈਜਾ ੧੬ ਪਾਇਆ ਮੋਲਿ ਕਰੇ ਗਇ ਹੈ ਨਰਕ ਜੋ ਨਰਕ
 ਦਰ ਦੇ ਕਰੇ ਗਇ ਲਾਮ ਦਗਾ ਮਾਮ ਪੁੰਜ ਪੁੰਡ ਲੁਭੁ ਮੁ
 ਹੁ ਲੁਟਤ ਹੈ ਦਸ ਗੁਰੇ ਸਦੇ ਦਗਾ ਤੁ ਅਬ ਬੀਛਤ ਹੈ
 ਸੁਚ ਲੋਕਾ ਪਿਕਾਲ ਹੁ ਪਾਇ ਪਰੇ ਸੁਪੁਰੇ ਦਗਾ ਛਾ ਰਿਕ
 ਬਾਪਿ ਸੁਬਾਪਿ ਰਿਕ ਦੇ ਪਾਰਿ ਮਾਤਾ ਮਰਾ ਮਰ ਜੈ ਕੀ ਨਸੁ
 ਦਗਾ ੧੭ ਪਾਇ ਈਜਾ ਨੇ ਕੇ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਹੈ ਸਠ ਯਾਹਿਤ
 ਤੈ ਬਹੁ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਜਮ ਜਲ ਸੇ ਸੁਖ ਮਾਸ ਹੀ ਲੀ
 ਲਰ ਸਦੇ ਦੁਖ ਪਾ ਜਲ ਬਾਹਰਿ ਮਾਵੈ ਜਮ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿ
 ਨਛਾਤੁ ਤੇ ਗਸਨਾਂ ਬਾਪਿ ਬੀਰ ਪਰ ਜੀ ਬਿਲ ਲਾਵੈ ਸੁੰਦ
 ਰ ਕਾ ਪਾਹਿ ਲੇਨ ਸਿਭ ਰਤ ਜਗੁ ਰਖਾਇ ਸੁਕਾਨਾ ਬਿਧਾ

ਵੈ॥੧੮॥ ਕੀਨਕੁਸੁਮਾਧਿਕੁਣੀਪਾਰਿਅੰਤਰਤੁਅਪਨੈ
 ਪੁਤ੍ਰਸੰਮਨਚਰੈ। ਬੁਲਿਗਯੋਈਖਿਆਸੁਖਮੇਸਠ
 ਲਾਲਾਚਿਲਾਗਿਰੀਓਅਤਿਬੋਰੈ। ਜੁਯੋਕੈਉਕੰਚਨ
 ਛਾਗਮਿਲਾਵਤਲੈਕਾਰਿਪਾਥਰਸੈਨਗਢੈਰੈ। ਸ੍ਰੇਦਰਅੰ
 ਨਰਦੇਹਅਮਲਿਕਤੀਰਲਗੀਨਦਕਾਕਤਬੋਰੈ॥੧੯॥
 ਦੇਖਤਕੇਨਰਸੋਭਤਹੈਸੈਸੈਆਹੰਅਨੁਪਮਕੇਰੇਕੋਖੰ
 ਭਾ। ਭੀਤਰਤੋਕਛੁਸਾਰਨਹੀਪੁਨਿਉਪੋਰਛੀਲਕਾਮੰ
 ਬਰਦੰਭਾ। ਬੋਲਤਹੈਪਰਿਨਾਹਿਕਛੁਸੁਧਿਜਜੋਬਬਯੰ
 ਰਿਤੋਬਸਤਕੰਭਾ। ਰੂਸਿਰਹੈਕਾਪੁੰਜਿਉਛੰਨਮਾਹਿ
 ਤੁਯਾਹੀਤੇਸ੍ਰੇਦਰਹੋਤਅਚੰਭਾ॥੨੦॥ ਦੇਖਤਕੇਨਰਦੀ

ਰੀਲਪਾਵਤ ਤੇਰੇ ਭ੍ਰਿਤੁ ਪਰ ਅੰਗੀ ਫੁਰੈ ॥ ਅਗਰਿ ਲ
 ਗੈ ਸਬਹੀ ਜਾਰਿ ਜਾਇ ਸੁਤੰਦਾ ਮਰੀ ਕਰਿ ਜੋਧੈ ॥ ਸਾਕੁ ਮ
 ਕੋਰਿ ਨਾਹਿ ਨ ਸੁਝਤ ਸੁੰਦਰ ਏਕਹੀ ਬਾਰਨਿ ਚੁਰੈ ॥
 ਤੁਖਰਚੈ ਨਹੀ ਆਪੁ ਨ ਖਾਇ ਸੁਤੰਗੀ ਚਾਤੁ ਗੰਤਹੀ
 ਲੈ ਬੈਰੈ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਹਰ ਫੁੰਦਾ ਕਰੁਤ ਪ੍ਰਧੰ ਚਾਇ ਨ ਪੰ
 ਚਨ ਕੇ ਬਾਸਿ ਰਜੈ ਪਰਦਾ ਗਾਰਤੁ ਰੈ ਨ ਆਨਤ ਬੁਰਾ
 ਈਕੈ ॥ ਪਰਧਨ ਹਰੈ ਪਰਜੀ ਵਕੀ ਕਰੁਤ ਪਾਤਮ ਦੁਜੰ
 ਮਾਸ ਖਾਤੁ ਲਵਲੇਸੁ ਰੁਚਲਾਈ ਕੀ ॥ ਹੀਐ ਗੀ ਹੀਐ
 ਬਤ ਬਾਮੁ ਪਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤੁਝ ਬਾਸਿ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਲੇਖਾ
 ਲੇਤ ਗਈ ਗਈ ਕੀ ॥ ਈਹਾ ਤਕੀ ਈਥੈ ਲਾਸਲਾਮ

ਕੀਨਤੋਹਿਤਾਸਭਿਹਾਤੋਨਪ੍ਰੈਹੈਕਛੁਗਜੁਪੋਪਾਬਾਈਕੋ॥੨
 ੬॥ਦੁਨੀਆਕੂਦਰਤਾਹੈਅੰਗਤਿਕੋਲੋਰਤਾਹੈਅੰਜੁਦਕੋਸੇ
 ਰਤਾਹੈਬਟਹੀਸਗਾਇਕਾ॥ਮੁਰਗੀਕੋਮੇਸਤਾਹੈਬਕਰੀਕੋਰੇ
 ਸਤਾਹੈਗਰੀਬਕੋਖੋਸਤਾਹੈਬੇਮਿਹਰਿਗਾਇਕਾ॥ਜੁਲਮਕੋ
 ਕਰਤਾਹੈਧਾਨੀਸੋਨਰੂਰਤਾਹੈਦੋਜਗਕੋਕੁਰਤਾਹੈਖਜਾਨਾਬ
 ਲਾਇਕਾ॥ਹੋਇਗਾਹਿਸਾਬਤੁਬਆਵੈਗਾਨਜੁਵਾਬਕਛੁ
 ਸੁੰਦਰਕਰਤਗੁਨਹਿਗਾਰੁਹੈਖੁਦਾਇਕਾ॥੨॥ਕਰਕਰਆਪੋ
 ਜਬਖਰਖਰਕਾਟੇਨਾਰਕੁਰਕੁਰਬਾਜਜੀਛੋਲਘਰਿਘ
 ਰਿਜਾਨਜੀਹੈ॥ਦਰਦਰਦੋਰਜੀਜਾਇਨਰਨਰਆਗੈਦੀਨਬਰ
 ਬਰਬਕਤਨਨੈਕਅਲੁਸਾਨਜੀਹੈ॥ਸਸਸਰਸੋਧੈਧਨਤ

ਰਤਰਤਰੈ ਪਾਤਰ ਰਤਰ ਕਾਟ ਕਾ ਮਧਿਕ ਮੋਦ ਮਾਨੀ ਜੇ।
 ਫਰਫਰ ਫੁਲੀ ਫਿਰੈ ਰੁਰ ਰੁਪੇ ਨ ਮੁਛੁ ਹਰ ਹਰ ਸਤ ਨਾਮੁ
 ਦਰਸ ਕਾਨੀ ਜੇ। ੨੮। ਜਨਮ ਸਿਰੈ ਨ ਜਾਇ ਭੁਜਨ ਬਿ
 ਮੁਖ ਸਠ ਕਾ ਹੇ ਭੁਦਨ ਕੂਪ ਬਿਨ ਮੀਚ ਮਰੈ। ਗਾਰਿਤ ਅ
 ਬਿਦਿ ਮਾਜਾ ਸੁਕਨ ਲਿਨੀ ਜੇ ਮੁਛੁ ਕਰ ਮਾ ਬਿਕਰ ਮ
 ਕਰਤ ਨਹਿ ਰਿਹੈ। ਮਾਪਹੀ ਤੇ ਜਾਤਾ ਮੰਧਾ ਨਰ ਕਨ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਖ ਪੁਨ ਸੀ ਕਮਨ ਮਾਂਹਿ ਅਥ ਕਰੈ। ਦੁਖ
 ਕੈ ਸਮੁਹ ਮਵਲੈ ਕਿ ਕੈ ਨਤਾ ਸਹੈ ਇਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਨਰ ਨਗ
 ਪਾਸਿ ਪਰਿਹੈ। ੨੯। ਜਗ ਸਗ ਪਗਤ ਜਿ ਸਜਿ ਭੁਜਿ ਰੰ
 ਮਨਾਂ ਕਾ ਮਕੈ ਨਤਨ ਮਨ ਪੇਰਿ ਪੇਰਿ ਮਾਰੀਏ। ਭੁਨਖੁ

ਠਹਠਤਾਗਜਾਗਿਭਾਗਿਸੁਨਿਪੁਨਿਗੁਨਗਿਆਨੁਅੰ
 ਨਆਨਵਾਰਵਾਰਡਾਗਿਏ।ਗਹਿਤਾਰਿਜਾਹਿਸੇਸਈ
 ਸਸੀਸਸੁਰਨਗਅੰਰਬਾਤਹੇਤਤਾਤਫੇਰਿਫੇਰਿਜਾਗਿਏ
 ॥ਸੁੰਦਰਦਰਦਖੇਇਧੋਇਧੋਇਬਾਰਬਾਰਸਾਰਸੀਗਅੰ
 ਗਹਿਰਿਹੇਰਿਧਾਗਿਏ॥੩੦॥ ਰੁਮਲਛੰਦ॥
 ਹਠਜੋਗਧਰੋਤਨਜਾਤਭਿਯਾਹਰਿਨਾਮਬਿਨਮੁਖਧੂਰਪ
 ਰੈਸਠਸੋਗਹਰੋਛਨਗਾਤਕੀਅਚਰਿਚਾਮਦਿਨਭੁਖ
 ਪੁਰਿਜਗੈ।ਭੁਠਭੋਗਧਰੋਗਨਖਾਤਧਿਯਾਅਰਿਕਾਅਕਿ
 ਨਾਸਿਖਭੂਗਮਰੈ।ਸਠਰੋਗਕਰੋਪਨਪਾਤਹੀਯਧਰ
 ਗੰਮਤਿਨਾਦੁਖਦੁਰਿਕਰੈ॥੩੧॥ਗੁਰਗਿਆਨਗਾਏਅ

ਤਿਹੋਇ ਸੁਖੀ ਅਨਮੋਹਤ ਜੈ ਸਬ ਕਾ ਜਸ ਰੋ ਧੁਰਧਾਨਰ
 ਪੈ ਪਤਿ ਬੋਇ ਸੁਖੀ ਰਨ ਲੋਹ ਬਜੈ ਤਬ ਲਾਜ ਪਰੋ ਸੁਰਤ
 ਨਵਹੋ ਹਤਿ ਦੇਇ ਰਖੀ ਤਨ ਛੁਹ ਜੈ ਅਥਾ ਅਜਮਰੋ ਧੁ
 ਰਥਾਨ ਲਹੈ ਅਤਿ ਪੈਇ ਦੁਖੀ ਜਨ ਵਹਰ ਜੈ ਜਬ ਰਾਜ ਕਰੋ ॥
 ੩੨॥ ਧਾਯੋ ਹੈ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਸਰ ਬਨੁ ਹੋ ਆਇ ਮੇਸ਼ ਦੇ
 ਹਵਾਰ ਵਾਰ ਕਰੋ ਕਹਾ ਪਾਈਏ ਭੂਲਤ ਹੈ ਬਾਵਰੇ ਤੁਅਬ
 ਕੈ ਸਯਾਨੁ ਹੋ ਹਿਰਤ ਨਾਮੋ ਲਯਹੁ ਕਾਹੇ ਕੋ ਠਗਾਈਏ ॥
 ਸਮਝ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਠਗਨ ਕੋ ਸੀਗੁ ਤਿਆਗਿ ਠਗ ਬਾ
 ਜੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾਨੁ ਨ ਭੁਲਾਈਏ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਤੋਹਿ ਅਬ
 ਸਾਵਧਾਨ ਕਿਉ ਨਹੋ ਹਿਰ ਕਿਉ ਕੁਜਨ ਕਰਿ ਹਰਿ ਮੇਸਾ

20
ਈਏ॥੩੩॥ ਉਪਦੇਸਾਭਿਤਾਵਲੀਕੋਅੰਗਸਪੁਰਲਾ॥

੬੦॥ ਕਾਲਚਿਤਾਵਲੀਕੋਅੰਗ॥ ਇੰਦਵਛੰਦ॥

ਅੰਦਰਮਾਲੁਬਿਲਾਇਤਹੈਗਜਊਟਦਮਾਂਮੇਦਿਨਾਇਕਦੇ
ਹੈ॥ ਤਾਤਹੁਮਾਂਤਰੀਯਾਸੁਤਬੰਧਵਦੇਖਿਧੋਪਾਖਰੋਤਬਿ
ਛੋਯੈ॥ ਭੂਪਰਪੰਚਸੇਰਾਚਿਹੀਸਠਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਜਿਉ
ਕਪਮੇਰੈ॥ ਮੇਰੀਹੀਮੇਰੀਹੀਕਰੈਨਿਤਸੁੰਦਰਮਾਖਿਲਗੈ
ਕਹਿਕੋਨਕੋਕੋਹੈ॥੧॥ ਏਮੇਰੇਦੇਸਬਿਲਾਇਤਹੈਗਜ
ਯੇਮੇਰੇਅੰਦਰਏਮੇਰੇਥਾਤ੍ਰੀ॥ ਏਮੇਰੇਮਾਤਪਿਤਾਪੁਨਿਬੰਧ
ਵਏਮੇਰੇਪੁਤਸੁਏਮੇਰੇਨਾਤੀ॥ ਏਮੇਰੀਕਾਮਨਿਕੇਲਕਰੈ
ਨਿਤਏਮੇਰੇਸੇਵਕਰੈਦਿਨਰਾਤੀ॥ ਸੁੰਦਰਵੈਸੈਹੀਛਾਰਿ

ਗੋਸਠ ਤੇਲੁਜ ਰਯੋਰ ਬੁਝੀ ਜਥ ਬਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਭੁਲ ਕਰੈ
 ਨਰਮੇਰੀ ਜੀਮੇਰੀ ॥ ਤੈਦਿ ਨਚਾਰ ਬਿਰਾਮਲੀ ਜੋਸਠ ਤੇਰੇ ਕ
 ਹੈ ਕਛੁ ਹੈ ਗਈ ਤੇਰੀ ॥ ਜੈਸੈ ਗੀਥਾ ਪੁਦਦਾ ਗਏ ਛਾਰ ਸੁਤੈ ਮੈ
 ਜੀ ਤੂੰ ਤਜਿਐ ਪਲਛੇਰੀ ॥ ਆਰੈ ਕਾਲ ਚਪੇਟਾ ਮਚਾਨੁ
 ਇੰਘੜੀ ਮਾਂਹਿ ਰਖ ਕੀਛੇਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਲੈ ਨਚ ਲੈ ਕਛੁ
 ਸੰਗ ਸੁਭੁ ਲਿਕਰੈ ਨਰਮੇਰੀ ਜੀਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੈਯਹ ਦੇਹੁ ਜਰ
 ਇਕਿ ਛਾਰ ਕਿਯਾ ਕਿਰੀਯਾ ਕਿਰੀਯਾ ਮਾਕਰੀ ਮਾਰੈ ॥
 ਕੈਯਹ ਦੇਹੁ ਜਿਮੀ ਮਾਰਿ ਖੋਟੀਯਾ ਕਿਦੀਯਾ ਕਿਦੀਯਾ
 ਕਿਦੀਯਾ ॥ ਕੈਯਹ ਦੇਹੁ ਰਹੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਜੀਯਾ ਕਿਜੀ
 ਯਾ ਜੀਯਾ ਕਿਸੀਯਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਾਲਾ ਮਚਾਨ ਕਾਮਾ

ਇਲੀਆ ਕਿਲੀਆ ਕਿਲੀਆ ਕਿਲੀਆ ਹੈ ॥ ੪॥ ਸੀਤਸ
 ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਤਾਵਤ ਕੇ ਸਸਥੈ ਸਿਰਿ ਸੇਤ ਭਏ ਹੈ ॥ ਤੁਮਤਾ
 ਅਜ ਪੂਨ ਹਿਛਾਡਿ ਤਮੰਤ ਹੁਆਇ ਸਿਏ ਸਦਾ ਯੋ ਹੈ ॥ ਮਾਜ
 ਕਿ ਕਾਲ ਚਲੈ ਉਠਿ ਮੁਰਖ ਤੇਰੇ ਹੀ ਦੇਖ ਤਕੇ ਤੇ ਗਏ ਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਕਿਯੋ ਨਹਿ ਰਾਮ ਸਭਾ ਗਤਿ ਯਾ ਜਗੇ ਮੇਕ ਰਿਕੋਲ ਰਹੈ ॥ ੫॥
 ਦੇਹ ਸਨੇਹ ਨਛਾਡੁ ਤਹੈ ਨਰ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਭ ਹੋ ਬਿਰਏ ਗਾਛੀ ਜਤ
 ਜਾਇ ਪਏ ਦਿਨ ਹੀ ਦਿਨ ਦੀਸਤ ਹੋ ਪਕੋ ਨਿਤ ਛੇ ਗਾ ਕਾਲ
 ਅਢਾਨ ਕਾਮਾਇ ਗਹੈ ਕਰਿ ਛਾਹਿ ਗਿਗਾਇ ਕਰੈ ਤਨ ਖੇ ਗਾ ਸੁੰ
 ਦਰ ਜਾਨ ਯਹੈ ਨਿਹ ਚੈ ਪਰਿਏ ਕਲਿ ਰੰਜਨ ਸੋ ਕਰਿ ਨੇ ਗਾ ॥ ੬॥

॥

॥

॥

॥

॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਉਕੇ॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਉਪਰ ਗਾਉ ਆਇ ਜੁ ਗਾਈ
 ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਕੇ ਸੁਖ ਬਿਸਾਖੁ॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕ
 ਉਸ ਭੁਕੇ ਹਸਨੇ ਗਾਉ ਬਲਿ ਗਾਈ ਇਸ ਜਾਤਿ ਜਿਹ ਜਾਪਿ
 ਓ ਸਿਰ ਜਨ ਗਾਉ॥ ੨॥ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਗਾਉ ਕਰਿ ^{ਕਥੇ} ਕਰਿ
 ਗਾਉ ਲਾਵਹਿ ਜੀਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੋ ਨਾ ਉਕੇ ਗਾਮ ਨਾ ਮਰ
 ਸੁਖੀਉ॥ ੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਉਪਰ ਲਾ
 ਲਜਾਉ॥ ਈਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨੀ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮਨ ਨਾਹੀ ਨਾਉ॥

੪॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾਏ ਕੁਆਪੁ ਜੋ ਜੀਵਤਿ ਮਿਰਤੁ ਕਰੋਇ ।
 ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨਰ ਵੇਜ ਤਪੇ ਖਓ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ੫॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜਾਇ ਨ ਹਉ ਸੁਆਪਾ ਛੈ ਭੁਇਆ ਮਨ ਦੁਆਸੋ ਹਿਮ
 ਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾ ਸੀਰੀ ਭੁਜ ਹਿ ਗੁਬੀਂਦੁ ॥ ੬॥ ਕਬੀ
 ਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜ ਭੁਭਲੇ ਸਭ ਕੋਇ । ਜਿਨਿ ਮੇ
 ਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਾ ਮਾਮੀ ਤਹ ਮਰਾਸੋਇ ॥ ੭॥ ਕਬੀਰ ਆਇ
 ਮੁਝ ਹਿ ਪਹਿਅਨਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸਾ ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰਾਮਾ
 ਪਨੇ ਭੁਨਿਕੀਨੋ ਆਇ ਸੁ ॥ ੮॥ ਕਬੀਰ ਸੇਈ ਮਾਗੀ ਮੇਜਿ
 ਹਮ ਮੇਸੁ ਖੁਹੋਇ । ਭੁਲੇ ਕੁਲੇ ਸਭ ਕੇ ਕਹੈ ਬੁਰਨਾ ਮਨੈ ਕੋ
 ਇ ॥ ੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀ ਆਕਾਰੇ ਓਭੈ ਜੀਤ

ਲੈਫਾਹੈਉਠਿਧਾਵਤੇਸਿਜਾਨਿਆਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥
 ਕਬੀਰਹੈਤੰਨਕਾਬਿਰਵਭਲਾਬੇਤ੍ਰਿਓਛਾਕਪਲਾ
 ਸਾਓਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਜਿ॥੧੧॥
 ਕਬੀਰਬਾਂਸੁਬਗਾਈਬੁਝਿਆਇਉਮਤਰੁਬਹੁਕੋਇ॥
 ਚੰਦਨਕੋਨਿਕਟੇਬਸੇਬਾਂਸੁਸੁਗੰਧੁਠਹੋਇ॥੧੨॥ਕ
 ਬੀਰਈਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਜਾ
 ਧਿ॥ਪਾਇਕੁਹਾੜਾਆਰਿ॥ਮਾਗਫਲੁਅਪਨੈਹਾਖਿ॥
 ੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਉਫਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ॥
 ਇਕਗਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਉਜਰੁਮੇਰੋਭਾਇ॥੧੪॥
 ਕਬੀਰਸੀਤਨਕੀਤੁੰਗੀਆਭਲੀਕੁਟਿਕਸਤੀਗੰਭੀ॥

ਅੰਗਲ ਗਉਤਿਹਧਉਲਹਹਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਉ
 ॥ ੧੫ ॥ ਕਬੀਰਸੀਤਮੁਏਕਿਅਰੇਈਐਜੇਅਪੁਨੇ
 ਗਿਹਿਜਾਇਰਿਵਹੁਸਾਕਤਥਾਪੁਰੇਜੁਗਟੇਹਟਬਿਕਾ
 ਇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੇਸੀਲਸਨਕੀਖਾਂ
 ਨਿਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨ ॥ ੧੭ ॥
 ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਤੁਕੋਲਨਹਾਰੁਸੀਤ
 ਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬੀ
 ਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੋਰਿਦਧਾਗਾਜਿਨਖਿ
 ਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਗਥਿਵੰਨਹਾਰੁ ॥ ੧੯ ॥
 ॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਿਆਵੈਹਾਟ ॥

ਲ

ਏਕ ਕਬੀਰਾਨਾਮੁ ਮੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਥਾ ॥ ੨੦ ॥
 ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਏਂਜਗਕਰਹਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤਾ ॥ ਜੋਚਿਤੁ
 ਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੈਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਬੀਰ
 ਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਰਹੈਮੇਰੇਮਨਮਾਨਿਦੁ ॥ ਮਰਨੇ
 ਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇ
 ਕੈਕਬੀਰਗਾਂਠਿਨਖੋਲਾ ॥ ਨਹੀਪਟਦੁਨਹੀਪਾਰਖੁਨ
 ਹੀਗਾਰਿਕੁਨਹੀਮੇਲੁ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕਰਿਜਾਕੈਠਕੁਰਗਾਮੁ ॥ ਪਰਤਗਜੇਭੂਪਤੀਆਵ
 ਹਿਕਉਨੇਕਾਮੁ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉ
 ਕੀਏਮਾਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ ॥ ਭਾਵੈਲੰਬੇਕੇਸੁਕਰੁਭਾ

ਵੈਘਰਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾ ਜਲ ਕੀ
 ਕੋਠੁ ਗੀਅੰ ਪਦਾਰੇਤਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਉਬਲ ਯਾਹੀ ਤਿਨ ਕ
 ਉਪੇਸਿ ਜੁਨੀ ਕ ਸਿਯਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਕਬੀਰ ਇਹ ਤਨੁ ਜ
 ਇਗਾ ਮਕਹੁ ਤਲੇ ਪੁਬਹੋਰੁ ॥ ਨਾਗੋ ਪਾਦੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿ
 ਨ ਕੇਲਾਖ ਕਰੇਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਬੀਰ ਇਹ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ
 ਕਵਨੈ ਮਾਰ ਗਿਲਾਇ ॥ ਕੈਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਪ ਕੀ ਕੈਹ
 ਰ ਕੇਗੁ ਨ ਗਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ
 ਮੁਆਮਰਿ ਭੀਨ ਜਾਨਿ ਮਾਕੈਇ ॥ ਮੇਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੇ
 ਥਹੁਰਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਖ
 ਭੁਯੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਗ ॥ ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੈ ਭੁਇਗਿ ॥

ਗਰਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਗ॥੩੦॥ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰ
 ਤੁਤੇਰੋਨਾਉਕਬੀਰ॥ਗਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈ॥ਐਜਉਪਾਹਿਏ
 ਤਜਹਿਸਰੀਰ॥੩੧॥ਕਬੀਰਤੁਖੁਨਤੁਖੀ॥ਐਤੁਮਕੋਕਰਿ
 ਉਨ੍ਹੇਹਿ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੋਕਰਿਰਹੇ॥ਜੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥
 ੩੨॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਗਮਕੀ॥ਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਗ
 ਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਜੀਵਾ॥ਹੋਇ॥੩੩॥ਕਬੀਰ
 ਉਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਾਹਿ॥ਏਕਸਹਰਿ
 ਕੈਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧੇਜਾਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੩੪॥ਕਬੀਰਬੇੜਾ
 ਰਜਗਛੂਟੇਛੇਕਹਜਾਗ॥ਹਰੁਏਹਰੁਏਤਿਰਿਗਏਰੂਥੇਜਿ
 ਨਸਿਰਭਾਗ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਡਜਰੋਜਿਉਲਾਕੈਕੀਕੇਸ

ਜਗੇਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰ ਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇ ॥ ਕਬੀ
 ਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਮੇਚਾ ਮਲਪੇ
 ਟੇ ਗਾਡਾ ॥ ਪੈਵਰ ਉਪਰਛੁਤ ਰਤੇ ਫੁਨਿ ਪਰਨੀ ਗਾਡਾ ॥
 ੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਮੇਉ ਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥
 ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਕੁਇ ਲੇਟਣਾ ਉਪਰਛਾ ਮੇਘਾਸੁ ॥ ੪੦ ॥
 ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਮੇਰੰ ਕੁਨਹ ਸੀ ਮੇਰੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਸੁਨ
 ਉਸਾ ਮੁਦਾ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨ ਉਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ੪੧ ॥ ਕਬੀਰ
 ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਮੇਦੇ ਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੀਰਾ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਤਜੀ
 ਜਾਹੁ ਗੋਜਿ ਉਕਾਂ ਚੁਰੀ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ
 ਪੈਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਗਾਮਨਾ ਮਹੈਲੂਟਿ ॥ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾ ਪੁਰੇ

ਪਾਂਤਜਾਹਿਗੋਛੁਟਿ॥੪੧॥ ਕਬੀਰਮੇਸਾਕੇਈਨਜਨ
 ਅਭਿਮਪਨੇਪਰਲਾਵੈਆਗਿ॥ ਪਾਂਚਭੁਲਰਿਕਾਜਾ
 ਰਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ ਕੋਹੈਲੁਰਿਕਾਬੇਚਈ
 ਚੁਲਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ ਸਾਤ੍ਰਾਕੈਰਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੀਗਿ
 ਬਨਜੁਕਰੇਇ॥੪੩॥ ਕੁਬੀਰਇਹਚੇਤਾਦੁਨੀਅਤਸ
 ਹਸਾਰਹਿਜਾਇ॥ ਪਾਛੈਭੁਗਜੁਭਗਵੇਤਿਨਕੋਗੁਕੁਲੇ
 ਖਾਹਿ॥੪੪॥ ਕਬੀਰਮੇਜਾਨਿਉਪਤਿਬੋਕੁਲੇਪਤਿਬੋਲਿ
 ਉਭਲਜੇਗੁਭਗਤਿਨਛਾਡੁਭਗਮਕੀਭਾਵੈਨਿਦਭੁਲੇ
 ਗੁ॥੪੫॥ ਕਬੀਰਲੋਗੁਕਿਨਿਦੈਬਪੁਤਾਜਿਹਾਨਿਨਾਹੀ
 ਗਿਆਨੁ॥ ਰਾਮਕਬੀਰਾਵਰਹੇਅਵਹਤਜੇਸਭਕਾਅ॥

੪੬) ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਲਾ ਗੀ ਆਗਿ॥
 ॥ ਖੰਝਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ੪੭) ॥
 ਕਬੀਰ ਖੰਝਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਟਮਛੁ ਟਮਛੁ ਜੇ
 ਗੀ ਬਪੁੜਾ ਬੋਲਿ ਓਆਸ ਨਿਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ੪੮) ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਥੋਰੈ ਜਲ ਮਾਛੁ ਲੀਝੀ ਦਰਮੇਲਿ ਓਯਾ ਲੂਯਾਇ ਹੋਟੇ ਘ
 ਨੈ ਨ ਛੁਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਦੁਸ ਆਲਿ ॥ ੪੯) ॥ ਕਬੀਰ ਸ
 ਭੰਦੁ ਨ ਛੋਰੀ ਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਰੋਹੋਇ ॥ ਧੋਖਰਿ ਧੋਖਰਿ ਛੰਢ
 ਤੇ ਭਲੈ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥ ੫੦) ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰੋਸਾਇ ਬਹਿਗ
 ਏ ਬਾਂਘੀ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੀਨਗਰੀ ਬੀਆਪੁ ਨੀਕਰ ਤੇਹੋਇ ਸੁ
 ਹੋਇ ॥ ੫੧) ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨ ਉਕੀਝੁ ਕਰਿ ਭੁਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ

ਬੁਰੀਆਇ। ਓਹੁ ਨਿਤ ਸੁਨੇ ਹਰਿਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿ
 ਸਾਹਨ ਜਾਇ॥ ੫੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਨ ਦੂਥ ਲਇ ਹੁਰੀਆ
 ਗਤਾਲੁ॥ ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬਚ ਉਕਾਲੁ॥
 ੫੩॥ ਕਬੀਰ ਹੀ ਗਾਤੀ ਨਾਮੁ ਪਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮ
 ਲ ਨੀਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿਕ
 ਮੇ ਕਬੀਰ॥ ੫੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭੁਇਆ ਜੈ ਸਾ
 ਹੀ ਗਾਨੀਰੁ॥ ਪਾਵੈ ਲਾਗ ਹਰਿ ਛਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ॥
 ੫੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਸੰਗੀ ਚੂਨੰ ਉਜਲ ਭੁਇਆ ਰਾਮ
 ਸੇਨ ਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੇਨ ਉਥ ਰਨ ਗਵਾਇ॥ ੫੬॥ ਕਬੀਰ
 ਹਰਦੀ ਪੀਰਤ ਨੁਹ ਰੈ ਚੂਨ ਬਿਹਨੁ ਰਗਾਇ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ

213
 ਇਹ ਪੀਤ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ਕਬੀਰ
 ਰਮੁ ਕਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਕੁਰਾ ਗਈ ਦਸ ਏਥਾਇ ॥ ਅਨੁਤ ਉਮੈ ਗ
 ਲੁ ਹੋਇ ਗਹਿ ਭਨਿਕ ਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਅਮੈ ਸਾਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਸੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋ
 ਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ੫੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਕਤਿ ਦੁ
 ਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨੁ ਹੋਇ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨੁਮਾਸ
 ਥੁਲੁ ਹੋਇ ਕਿਉ ਕਹਿ ਦਿਖੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਐਹ
 ਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭਾ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸੁਕਤੁ ਹੈ
 ਸਹਜੇ ਗਹਿ ਆਸ ਆਇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਮੁ ਹਿਛਾਨਿ ਨ
 ਛਾਪੀ ਨਾਮੁ ਹਿਛਾਨੁ ਨਹੀ ਗਾਉ ॥ ਅਤਹ ਰਿਪੁ ਛੈ ਕਉ ਨੁਹੈ

ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ੬੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਹਮ ਰੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰ
 ਉਤਹ ਰਿਕੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅਤਹਿ ਪੁਛੈ ਕਉ ਨੁਹੈ ਪਗਹ ਮਾਰੈ
 ਥਾਗ ॥ ੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਹ ਮਕੀ ਆਨ ਕਰਹਿ ਨ ਕਰਿ ਸਕੈ
 ਸਰੀਰੁ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀ ਅਭੁਟਿ ਓ ਕਬੀ
 ਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥ ੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੁ ਬਰਨਾਇ ਕੈ ਜਿਹੁ
 ਖਨਿਕ ਮੈ ਗਾਉ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਹਨੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੇ ਚਾ
 ਊ ॥ ੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਂਟੀ ਕੇਹਾ ਪੁਤਰੈ ਆਨ ਸੁਗਥ ਓ ਨਾਉ
 ਚਾਹਇ ਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁ ਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂਪ ਹਿਠਾਉ ॥ ੬੪ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਖੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥
 ਤੈਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀ ਮੈ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ੬੫ ॥

ਮ:੩॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿ ਦੀ ਕਾਰਿ ਕੈ ਗਾਖਿ ਆਸੋ ਸਹੁ ਨ ਦਰਕ
 ਗੋਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਪਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏ ॥
 ਇਹ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ੬
 ੬॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰਸਾਵਤ ਜਾਤ ਅਹੁਹ ਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ
 ਇ ॥ ਸੇ ਦਰੁ ਕੈ ਸੇ ਛੋਟੀ ਮੈ ਜੋ ਮੈ ਸਾਹੇਇ ॥ ੬੭॥ ਕਬੀ
 ਰ ਤੁਥਾ ਥਾਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਬੁਝਾਕਿ ॥ ਜਬ
 ਦੇਖਿਓ ਬੇਰੁ ਜਗ ਜਸ ਤਬ ਉਤਰ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਾ ॥
 ੬੮॥ ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ
 ਆਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹੁ ਰੈ ਜਹ ਬਿਗਿਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ੬੯॥
 ਕਬੀਰ ਖੈਦੁ ਮੁਆਰੇ ਗੀਮੁ ਆਮੁ ਆਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਏ

ਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੁਆਜਿਹਨਾਹੀਚੋਵਨਹਾਕੁ॥੧੦॥ਕਬੀਰ
 ਰਾਮੁਨਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀਖੋਠੀ॥ਕਾਂਇਆਂਹੀਡੀਕਾਠ
 ਕੀਨਾਓਹੁਚਕ੍ਰੇਬੋਰਿ॥੧੧॥ਕਬੀਰਮੈਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨ
 ਕੋਭਾਵਤਕੀਨੁਆਰਨੇਤੋਕਿਆਡਰਪਨਜਬਹਾਥਿਸਿਧ
 ਉਗਲੀਨ॥੧੨॥ਕਬੀਰਰਸਕੋਗੀਡੋਚੁਸੀਮੈਗੁਨਕ
 ਉਮਗੀਮੈਰੋਇ॥ਅਵਗੁਨੀਆਰੇਮਾਨਸੈਭਲੋਨਕਹਿ
 ਜੈਕੋਇ॥੧੩॥ਕਬੀਰਗਾਗਾਰਿਜਲਭਰੀਆਜੁਕਾਲ
 ਜੈਹੈਛੁਟੈ॥ਗੁਰੁਜੁਨਚੇਤਹਆਪਨਅਧਮਾਝਲੀਜਹਿ
 ਗੋਲੁਟਿ॥੧੪॥ਕਬੀਰਕੁਕਰਗਮਕੋਮੁਤੀਆਮੋਰੋਨ
 ਉਗਲੇਹਆਰੇਜੇਵਰੀਜਹਥੀਚੈਤਹਜਾਇ॥੧੫॥ਕਬੀਰ

ਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਇਆਇਖਲਾਵਹਲੋਇ।ਹਿਰਦੈਗਮੁ
 ਨਚੇਤਈਇਹਜਪਨੀਕਿਆਹੋਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਬਿਨੁ
 ਭੁਖੰਗਮੁਮਨਬਸੇਮੰਭੁਨਮਾਨੈਕੋਇ।ਗਮਾਬਿਓਗੀਨਜੀ
 ਮੈਜੀਮੈਤਬਓਗਹੋਇ॥੧੭॥ਕਬੀਰਪਾਗਸਚੰਦਨੈ
 ਨੈਤਿਨਹੈਏਕਸੁਗੀਧਾ।ਤਿਹਮਿਲਿਤੇਓਓਤਮਭਏਲੋਯਕਾ
 ਠਨਰਗੀਧਾ॥੧੮॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੰਗਾਬੁਰਹੈਓਪੁਨਹੀਸਹ
 ਆਜਾਇ।ਏਕੁਜੁਸਾਪੁਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨਲੀਆਅੰਚਲ
 ਲਾਇ॥੧੯॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਓਹੀਭਲਾਦਾਰੁਮੇਰੈਵਸਿ॥
 ਇਹਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੋਇਖਸਿ॥੨੦॥
 ਕਬੀਰਨਉਬਤਮਾਪਨੀਦਿਨਦਸਲੇਹਬਜਾਇ।ਨ

ਦੀ ਨਵ ਸੀਜੈ ਜਿਉ ਬਹੁ ਰਿਨ ਮਿਲਿ ਹੋਆਇ ॥ ੮੧ ॥ ਕਬੀਰ
 ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਹਿਮ ਸੁਕ ਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨ ਗਾਇ ॥ ਬਸੁ ਮ
 ਕਾਗ ਦੁਜ ਉਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖ ਸੁਨ ਜਾਇ ॥ ੮੨ ॥
 ਕਬੀਰ ਜਾਤ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥
 ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੀਠੀ ਲੁਚੁ ਕਹਿ ਸਰਬ ਜੀ ਜਾਲਾ ॥ ੮
 ੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਪਰਉਲਰ
 ਕੇ ਮਾਰ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾਕੋ
 ਨਹੀ ਇਹ ਤਨ ਦੇਵੈ ਫੁਕਾ ॥ ਮੰਧਾਲੇ ਗੁਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ
 ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਰ ਤੀਸੁ
 ਹੋਈ ਸਮਾਨ ॥ ਲੋਗੁ ਸਥਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ

ਕਾਮਨਿਦਾਨਾ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੀਖੀ ਭਇ ਓਉ ਭਉਰ
 ਦਹ ਦਿਸਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੀਸ ਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੋ ਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥
 ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਬੋਝ ਤੇ ਪਾਇ ਓਐ ਈਠੁ ਉਗਾ ਸੋਈ
 ਫਿਰੇ ਕੇਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਮਉਗੁ ॥ ੮੮ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਮਾਗੀ ਮਰ ਉਕੁ ਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਾਇ ਜੁ ਬੋਗਿ ॥ ਉਹ ਤੂਲੈ
 ਉਹ ਚੀਰੀ ਮੇਜਾ ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋਗਿ ॥ ੮੯ ॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪ
 ਗਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿ ਓਚਾ ਪੈ ਬਾਣਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਗ ਹਿਨਾ ਭ
 ਰੈ ਮਾਗੈ ਮਉ ਪਟ ਪਾਣਾ ॥ ੯੦ ॥ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਪੀ
 ਲਾ ਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਬਸਿ ਪਰ ਉਲੁਹਾਰ ਕੈ ਜ
 ਰੈ ਦੁਜੀ ਬਾਰਾ ॥ ੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕਾ ਮਰਿ ਤੇ ਦਾਇ ਮੁਏ ਦੋਇ

ਮਰਿਤਹਚਾਰਿ। ਚਾਰਿ ਮੰਤਰਛਹਮੁਏਚਾਰਿਪੁਰਖਦੁਇਨਾ
 ਰਿ। ੮੨। ਕਈਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਛੁਛਿਅਕਹੁਨਪਾਇ
 ਅਠੈਗੁ। ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਭੁਲਾਨੇਅਠੈ
 ਗ। ੮੩। ਕਈਰਸੰਗਤਕਰੀਐਸਾਪਕੀਲੀਤਿਕਰੈਨਿਰਥਾ
 ਬਹੁ। ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹ। ੮੪।
 ਕਈਰਜਗਮਰਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਰਿਹਰਿਓਜਾਇ।
 ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਰਿਐ। ੮੫।
 ਕੀਥੀਓਆਸਾਕਰੀਐਗਮਕੀਅਵਰੈਆਸਨਿਰਾਸਾ।
 ਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਆਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸਾ। ੮੬। ਕਈ
 ਰਸਿਖਸਾਖਾਥਹੁਤੇਕੀਏਕੇਸਕੀਉਨਮੀਤੁ। ਚਾਲੇਖੇਹ

220
 ਗਿਅਲਨਕਉਬੀਚੇਅਟਕਿਉਚੀਤੁ॥੮੦॥ਕਬੀਰਕਾ
 ਰਨੁਬਪੁਰੀਕਿਆਕਰੈਜਉਗਮੁਨਕਰੈਸਗਾਇ॥ਜਿਹਜਿ
 ਹਰਾਈਪਗੁਧਰਉਸੋਈਮੁਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰ
 ਅਵਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖੇਪਰਿਹੈਰੇਤੁ॥ਰਾਸਿਬਿਗਨੀ
 ਰਾਖਤੇਖਾਯਾਪਰਕਾਖੇਤੁ॥੮੨॥ਕਬੀਰਸਾਧੁਕੀਸੀਗਤਿ
 ਰਹਉਜਉਕੀਭੁਸੀਖਾਉ॥ਹੋਨਗਰੁਸੋਹੋਇਹੈਸਾਕਤਨਜ
 ਓ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰਸੀਗਤਸਾਧਕੀਦਿਨਦਿਲਦੁਨਾਹੇਤੁ॥
 ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਗੀਪਇਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰਮ
 ਨੁਮੁੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਾਮੁੰਡਾਏਕਾਇ॥ਜੇਕਿਛੁਕੀਆਸੁ
 ਮਨਕੀਆਮੁੰਡਾਮੁੰਡਾਮਜਾਇ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਗਮੁਨ

ਛੇਡੀਐਤਨੁਪਨੁਛਾਇਤਜਾਉ। ਚਰਨਕਮਲਾਚਿਤੁਬੇਧਿ
 ਅਗਮਹਿਨਾਮਸਾਉ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰਜੇਹਮਜੰਤੁਬਜਾ
 ਵਤੇਟੂਟਿਗਈਸਬਤਾਰ। ਜੰਤੁਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੈਚਲੇ
 ਬਜਾਵਨਹਾਰ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰਮਾਇਮੁੰਡਉਤਿਹਗੁਰੁਕੀਜ
 ਤੇਭਗੁਨਜਾਇ। ਅਪਤੁਬੇਦਹੁਬੇਦਮਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾ
 ਇ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਗਥੇਤਲੈਦੁਰਾਇ। ਪਰਗ
 ਯਕੁਏਨਿਦਾਂਨਸਭਜਬਪੁਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ
 ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟਿਬੁਧੀਧਾ
 ਕਰਤਾਰਹਿਗਾਇ। ਮਾਭਾਈਗਹਿਮਾਨਬੰਧੂ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ
 ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਗਤਿਜਗਵਨਜਾਇ। ਸਰਪਨਿਹ

ਇਕੋ ਅਉਤੈ ਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕ
 ਸਿ ਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੋ ਅਹੋਈ ਗਾਥੇ ਨਾਗਿ ॥ ਗਈ ਹੋਇ ਕੋ ਅਉਤ
 ਰੈ ਭਾਗੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਹਿ ॥ ੧੦੯ ॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਪ
 ਨੀ ਹਰਿ ਜਪਾਰਿ ਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਰੀ ਉਪਰ ਖੇਲ ਨਾਗਿ ਰੈਤ ਠ
 ਰਨਾਹਿ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੀਨਿ ਹੋ ਜਾ ਮੁਖ ਕਹੀ
 ਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਧੁ ਗੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗੋ ਗਾਮੁ ॥
 ੧੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿ
 ਪੁ ਕਲ ਦਾਸੁ ਨ ਉਪੁ ਜੈ ਸੈ ਕੁਲ ਛਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਹੋ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਨਾ ਫਹ ਗਾਇ ॥
 ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖਾ ਭਲੀ ਜ ਉਹਰਿ ਸਿ ਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥

੧੧੩)। ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਛਿਰ ਓਮੰਦੁ ਕੀ ਪਚਛਾ
 ਇਥੇ ਏਕਾ ਹੂਕੇ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ। ੧੧੪)। ਆ
 ਗਗਿ ਮੇਤੀ ਥੀ ਥੇ ਮੰਧਾਰਿ ਕਸਿ ਓਮਾਇ। ਜੋ ਤਿ ਬਿਨਾ
 ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲਘੇ ਜਾਇ। ੧੧੫)। ਬੁਝਾ ਬੀ
 ਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾਉ ਪਜਿਓ ਪੁਤ੍ਰ ਕਮਾਲੁ। ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ
 ਡਿਕੈ ਪਰਲੋਆਇਆ ਮਾਲੁ। ੧੧੬)। ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ
 ਕਉ ਮਿਲ ਨੇ ਜਾਈ ਮੇਸਾ ਬਿਨਲੀ ਜੈ ਕੋਇ। ਪਾਛੈ ਪਾ
 ਉਨ ਦੀ ਜੀ ਮੇਆ ਗੋਚੈ ਇਸੁ ਹੋਇ। ੧੧੭)। ਕਬੀਰ ਜ
 ਰਾਬਾ ਪਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਹੀ ਚਿਹਾਤ ਬੀ ਪਚੁ ਕਬੀਰ। ਜੈ
 ਹਰਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਯੋਨ ਸਮਾਨ ਸਰੀਰੁ। ੧੧੮)। ਕ

22
 ਬੀਰਹਿ ਸੁਭਿ ਭਿਓ ਤਨੁ ਗਾਭਿਓ ਸੋ ਤਾਈ ਸੈ ਨਾਹਿ ॥ ਅਜਹੁ
 ਜੀਉ ਨ ਛੋਰੀ ਰੀਕਾ ਈ ਨੈ ਨਾਹ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਬੀਰ ਨੈ ਨਾਨਕ
 ਹਾਰ ਉਤਰ ਕਉ ਸੁਵਨ ਸੁਨ ਉਤੁ ਅਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਛਿਰ
 ਉਤੁ ਅਨਾ ਅਜੀਰ ਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਬੀਰ
 ਸੁਰਗ ਨ ਰਕਤੈ ਮੇਰ ਹਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ਚਰ
 ਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਊ ਜਮ ਹਿਰਹ ਉ ਅਰਿ ਮਰੁ ਆਦਿ ॥
 ੧੨੧ ॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਊ ਜਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ
 ਉਨ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਬੇਕਉ ਸੋਭਾ ਨੀਂਹਿ ਖਾਹੀ ਪਰਵਾ
 ਨਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਅ
 ਈ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਿ ਖਿਗੁ ਨ ਗਾਇ ॥

੧੨੩) ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾ ਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾ
 ਗੈ ਜੈ ਸੇਬ ਚਰਕੁ ਜਮਨ ਆਇਆ ਮਮਤਾ ਗੈ ॥ ੧੨੪) ਕ
 ਬੀਰ ਅੰਬਰ ਪਨਹ ਰੁਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰਤਾਲਾ ॥
 ਚਾਰਿ ਕਜੀ ਉਤਰ ਸਤਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉ ਨੁਹ ਵਾਲਾ ॥ ੧
 ੨੫) ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪ
 ਰਭਾਤਾ ਜਿਨਹ ਬਿਛੁਰੇ ਗਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨਰ
 ਤਿ ॥ ੧੨੬) ਕਬੀਰ ਰੈ ਨਾਇ ਗਬਿ ਛੁਰਿ ਆਰਹੁ ਰੈ
 ਖਮਝੁ ਗਿਏ ਵਲ ਦੇਵਲ ਪਾਹ ਵੀ ਦੇਸਹ ਉਗਵਤੁ ਸੁ
 ਹੁ ॥ ੧੨੭) ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿਆ ਕਰ ਬਿਜਾ ਗੁਰੇ ਇਕੋ ਦੁ
 ਖਾ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਸੇ ਕਿਉ ਸੇਵੈ ਸੁਖਾ ॥ ੧੨੮)

ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿ ਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰੀ।
 ਇਕ ਦਿਨ ਸੇਵਨੁ ਹੋਇ ਗੋਲਾਂ ਬੇਗੋਡ ਪਸਾਰੀ। ੧੨੮। ਕਬੀਰ
 ਸੂਤਾ ਕਿ ਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਸੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ਜਾ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ
 ਬੀਛੁਰਾਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸਿਰ ਲਾਗੁ। ੧੨੯। ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੋਲ
 ਨ ਛੋਡੀ ਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀ ਤੋ ਹੋਇ ਭੇਟ
 ਤਜ ਪੀਐ ਨਾਉ। ੧੩੦। ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸਿਗੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ
 ਦੁਹਰਿ ਜਈ ਐ ਕੁਰਾਗਿ। ਬਾਸ ਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀ ਐ ਤਉ ਕਛੁ
 ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ। ੧੩੧। ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਜਗ ਪਉਰਿ ਓ
 ਆਇ। ਲਾਗੀ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿ ਆ ਕਾਢਿ ਆਜ
 ਇ। ੧੩੨। ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੇਭ ਇਓ ਜੋ ਕੀ ਨ ਕਰਤਾਗ।

ਤਿਸਬਿਨੁਦੁਸਰਕੋਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਪਾਰੁ॥੧੩੪॥ਕਬੀ
 ਰਫਲਲਗੇਫਲਨਿਪਾਕਨਲਗੇਅੰਬਾਜਾਇਪਰਚ
 ਰਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਿਨਖੰਗੀਕੀਬਾ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰ
 ਠਾਕੁਰਪੂਜਹਿਮੇਲਿਲੇਮਨਹਠਤੀਰਬਜਾਹਿ॥ਦੇਖਦੇਖੀ
 ਸੁੰਗਧਰਿਭੂਲੇਭੁਟਕਾਖਹਿ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਪਾਹਨਪਰ
 ਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੁਜੈਸਭਸਿਸਾਗੁ॥ਇਸਭੁਰਵਾਸੇਜੇਰਹੇਬੁਠੇ
 ਕਾਲੀਧਾਰਿ॥੧੩੭॥ਕਬੀਰਕਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰ
 ਮਕਪਾਟਾਪਾਹਨਬੇਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾਣੀਬਾਟਾ॥੧
 ੩੮॥ਕਬੀਰਕਲਿਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾ
 ਲਾਪਾਛੈਕਛੁਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਪਰਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੩੯॥

ਕਬੀਰ ਮੇਸਾਜੀ ਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈ ਸੀਧੀ ਖਾਲਾ ਦੀ ਸੈਚੀ
 ਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨ ਨਾਮ ਤਿਹੀ ਨਾਨਕਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁ
 ਧਿਕ ਉਜਾਸੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੁ ਆਸਿ ਰਜਿ
 ਆਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਦਿ ਗਾਗਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਤੂਰੀ ਭ
 ਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿ
 ਉਤਿ ਉਰਗਾ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਗਗਨ ਗਦਿ ਪਰਿ ਥਕੈ
 ਬਕੈ ਕੀ ਠੈਰਹਿ ਗਇ ਓਗਾ ॥ ਆਇ ਪੰਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚ
 ਹੁੰਮਾਧਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਗਏ ਆ
 ਛਾਗਾ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੇਹੈ ਨਾਉ
 ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬੇਸੰਨਹੁ ਆਤਕਿਆ ਭਇਆ ਆਲਾ ਮੇਲ

ਚਾਰਿ। ਬਾਹਿਰ ਕੰਚਨੁ ਬਾਹਗਾ ਬੀਤਰਿ ਭਗੀਭੰਗਾਗਾ ॥ ੧੪੮ ॥
 ਕਬੀਰੋ ਰੋੜ੍ਹਾ ਜੋਇ ਰਗੁ ਬਾਰਕਾਤ ਜਿਅਨ ਕਾਮ ਬੁਝਿਆਨੁ ॥
 ਮੈਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਜੋਇ ਤਾਰਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧੪੯ ॥ ਕਬੀ
 ਰੋੜ੍ਹਾ ਗੁਆਤ ਕਿਅ ਭੁਇਅ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈਸਾ
 ਗਦਾਸੁ ਜੋਇ ਉਪਰਨੀ ਮਰਿਖੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਕਬੀਰ ਖੇਹੁ
 ਈਤ ਉਕਿਆ ਭੁਇਅ ਜੋ ਉਡਲਾ ਗੋਅੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੈਸਾ
 ਚਾਰੀ ਮੈਜਿ ਉਪਾਨੀਸਰ ਬੰਗਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ
 ਆਤ ਕਿਅ ਭੁਇਅ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਜੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੈਸਾ
 ਚਾਰੀ ਮੈਜੈ ਸਾਹਿਰੀ ਜੋਇ ॥ ੧੫੨ ॥ ਉਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮ
 ਨੀਸਿਖ ਰਿਧਿ ਜਾਫਹ ਗਾਇ ॥ ਤਾਤੇ ਭਲੀ ਮਧੁ ਕਰੀ ਸੀਤ ਸੀਗਰੁ

ਨਗਾਇ॥੧੫੧॥ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਉਜਰੁਕੁਲਾਗਮਭਗਤ
 ਜਿਹਠਾਇ॥ਗਮਨੇਹੀਬਾਹਰਜਮਪੁਕੁਮੇਰੇਕਾਂਇ॥੧੫੨॥ਕ
 ਬੀਰਗੀਗਜੁਮੁਨਕੇਸਤਰੇਸਹਜਸੁਨਕੇਪਾਟਾ॥ਤਹਕਬੀਰੈਮ
 ਟਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਿਜਨਥਾਟਾ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪ
 ਸੀਪੇਟਤੇਜਉਤੇਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਥਾਪੁਰਾਪੁ
 ਜਹਿਨਰਤਨਕਰੜਿ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰਏਕਾਮਚੰਭਾਏਖਿਓ
 ਹੀਰਾਹਟਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਕਉਰੀਬਦਲੈਜਾ
 ਇ॥੧੫੫॥ਕਬੀਰਜਗਗਿਆਨੁਤਹਪਰਮੁਹੈਜਹਾਬੁਠਤਹ
 ਪਾਪੁ॥ਜਹਾਲੇਭੁਤਹਕਾਲੁਹੈਜਹਾਖਿਆਤਹਆਇ॥੧੫
 ੬॥ਕਬੀਰਆਇਆਤਜੀਤਕਿਆਭਇਜਉਆਨੁਤਜਿਅੰ
 ਮਾ

ਨੀਜਾਇਆਨਮੁਨੀਤੁਨਿਵਰਗਲੇਮਾਨੁਸਰੈਕਉਖਾਇ॥
 ੧੫੭॥ ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਮੇਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹ ॥
 ਆਏਕੁ॥ ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਆਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇ
 ਛੇਕੁ॥ ੧੫੮॥ ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੇਜਉਸਿ
 ਖਾਮਹਿਚੁਕਾ॥ ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਬੰਸੁਬਜਾਈਐ
 ਛੁਕਾ॥ ੧੫੯॥ ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਲਸਘਨਘਨਛੜਪਤੀ
 ਕੀਨਾਰਿ॥ ਤਾਸੁਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਾਨਿਹਰਿ॥
 ੧੬੦॥ ਕਬੀਰਨ੍ਰਿਪਨਾਗੀਕਿਉਨਿਦੀਐਕਿਉਹਰਿਚੇਰੀ
 ਕੈਆਨੁ॥ ਓਹੁਮੀਗਸਵਾਰੈਬਿਖੈਕਉਓਹੁਸਿਮਰੈਹਰਿਨ
 ਮੁ॥ ੧੬੧॥ ਕਬੀਰਬੁਨੀਪਾਈਤਿਥਭਈਸਤਿਗੁਰਬਖੀ

ਪੀਰ ਕਬੀਰ ਹੀ ਗਬਲ ਜਿ ਆਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥ ੧੬ ॥
 ੨) ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀ ਗਜਨ ਜਉ ਹਰੀ ਲੇ ਕੇ ਸੀ ਤੈ ਗਾਣਾ ਜਬ
 ਹੀ ਥਾਈ ਅਧਿ ਪਾਰਿ ਖੁਤ ਬਹੀਰ ਨ ਕੀਸਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਮੈ ਮੈ ਸਾ ਸਿਮਰੁ ਨਿਤ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁ
 ਰਬਾ ਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੁ ਰੈ ਬਿਤ ॥ ੧੬੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇ
 ਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੀਤ ਇਕੁ ਗਾਮੁ ਆਮੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਾ
 ਕੇ ਸੀਤ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ੧੬੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਗਿ ਪੀਤਿ ਤ ਗਏ
 ਪਾਛੈ ਪਰੀਬਹੀ ਗਾਇਕਾ ਮਵਘਟਘਈ ਗਾਮ ਕੀ ਚਿਹਚਰ
 ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥ ੧੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੇਖੇ ਮੁਆਚਾਲਤ
 ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸਕਾਲਾ ਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਪਰਹਿ
 ਮਾਸਾਨਿ ॥ ੧੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਰੂਬਹਿ ਗੋਰੇ ਬਾਪੁ ਰੇ ਬਹੁ ਲੇ ਗਾਨ ਕੀ

ਕਾਨਿ। ਪਰੇਸੀਕੇਸੀਜੇਹੁਆਤੁਆਪਨੇਭੀਜਾਨੁ। ੧੬੮। ਕਬੀਰ
 ਰਭਲੀਆਪੁਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਕੇਨਾਨੁ। ਦਾਦਾਕਹੁਕੋਨਹੀਥਾਛਾਏ
 ਸੁਖਰਗਾਨੁ। ੧੬੯। ਕਬੀਰਦਾਵੇਦਾਤੁਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾਵੈ
 ਹੋਨਿਸੀਕਾਜਿਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਹੋਸੋਗਨੈਇਹੁਸੋਰਕਾ। ੧੭੦।
 ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਗਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ। ਤੁਹ
 ਬਰੈਤੈਪਾਇਓਤੁਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ। ੧੭੧। ਕਬੀਰਪਰ
 ਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਗੀਰੁ। ਏਦੁਅਖਰਨਾਖਿਸ
 ਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰ। ੧੭੨। ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿ
 ਸਲਾਗੀਆਗਿ। ਪੰਡਤਪੰਡਤਜਲਿਮੁਏਮੁਹਖਉਬਰੇਭਾਗ।
 ੧੭੩। ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੁਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਬਿਗਾਇ। ਬ
 ਵਨਾਅਖਰਸੋਪਿਕੇਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤਲਾਇ। ੧੭੪।

ਕਬੀਰ ਸੀਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੀਤ ਈਜ ਭਉ ਕੋਟਿ ਕਮਿਲ ਹਿਅੰ ਸੀਤਾ ਮਿ
 ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਭਯੰਗ ਸੰਬੇਛਿ ਓਤ ਸੀਤਲ ਤਾਨਤ ਜੀਤਾ ॥ ੧੭੫ ॥
 ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਭੁਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨ
 ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁਜਨ ਕੇ ਭਉ ਦਕਸਮਾਨਾ ॥ ੧੭੬ ॥
 ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਜਨ ਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆ
 ਪਨ ਮਨੀ ਦਾ ਸੁਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥ ੧੭੭ ॥ ਕਬੀਰ ਭੁਲੀ ਭਈ
 ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆਇ ਸਾਗਈ ਸਰੂ ਭੂਲਿਆ ਓਗ ਗਰਿਪਾਨੀ
 ਭੁਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿ ਓਛ ਲਿਕੂਲਿਆ ॥ ੧੭੮ ॥ ਕਬੀਰ ਧੁ
 ਰਿਸ ਕੇਲਿ ਕੇ ਪੁਰੀਆ ਬੀਪੀ ਦੇਹਾ ॥ ਦਿਵਸ ਰਾਤਿ ਕੋ ਪੇਖਨ
 ਅੰਤਿ ਖੋਹ ਕੀ ਖੋਹਾ ॥ ੧੭੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਕੇ ਓਦੈ ਭਈ
 ਸਭ ਦੇਹਾ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲ ਟ ਭਈ ਸਭ ਖੋਹ ॥

੧੮੦)। ਜਲ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨ ਜੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ। ਕ
 ਰਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਸਤਿ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਆਹਿ। ੧੮੧)। ਕ
 ਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਧਾਇ ॥
 ਹਾਹੁ ਜੁ ਬੁਝਾ ਬੁਝਾ ਨਾ ਪੂਰੀ ਬਲਾਇ। ੧੮੨)। ਕਬੀਰ ਮਰੇ ਬ
 ਹੁ ਪੁਕਾਰਿ ਆਪੀਗੁ ਪੁਕਾਰੈ ਅਭਿਗਾਲਾ ਗੀਚੈ ਮਰੀ ਮਕੀਰ
 ਰਿਓ ਕਬੀਰ ਠਉਗ। ੧੮੩)। ਕਬੀਰ ਚੈਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ
 ਲਾਗ ਤਲੇ ਇਓ ਸਾਸ। ਚੈਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾ ਸੁਗੁਰੁ ਮੈਦ
 ਸੁ। ੧੮੪)। ਕਬੀਰ ਮੁੰਡੀ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ਸਾਂਝੀ
 ਨ ਬਹਰਾਏਇ। ਜਾ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਬੀਰਾਏਹਿ ਦਿਲੀਭੀ ਤਰਿਜੈ
 ਇ। ੧੮੫)। ਸਿਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾ ਬੇਜਾਇ।
 ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਥ ਤਿਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ।

੧੮੬॥ ਕਬੀਰਾਮਲਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾ
 ਇ॥ ਦਿਲਮਹਿਸੀਈਪਰਗਟੈਬੁਝੈਬਲੀਤੀਨਾਇ॥ ੧੮੭॥
 ਕਬੀਰਜੇਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਾਉਹਲਾਲੁ॥ ਦਫਤਰ
 ਲੇਖਾਮੀਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥ ੧੮੮॥ ਕਬੀਰ
 ਖੁਬਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਮੀਤਲੋਨੁ॥ ਹੋਰਰੋਟੀਕਾਰਨੇ
 ਗਲਾਕਟਾਵੈਕਉਨੁ॥ ੧੮੯॥ ਕਬੀਰਗੁਰਲਾਗਾਤਬਜਾ
 ਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹਤਨਤਾਪਾ॥ ਹਰਖਯੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆ
 ਪਹਿਆਪਾ॥ ੧੯੦॥ ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿ
 ਏਕੁਬਿਚਾਰੁ॥ ਸੋਈਗੁਸਭੁਕੈਕਹਿਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰਾ॥ ੧
 ੯੧॥ ਕਬੀਰਰਾਮੇਰਾਮਕਹਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕਾ॥ ਏਕੁਅਨੇ
 ਕਹਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕਾ॥ ੧੯੨॥ ਕਬੀਰ

ਜਾਪਰਸਾਪਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਾਹਿਤੇਪਰਮਾਰਗ
 ਸਾਹਬੇਕੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਗੁਗਾਹੁਮ
 ਥਾਵਗਬਹੁਆਕਾਨ॥੧੯੪॥ਪਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇਆਮਾਹਿ
 ਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੁਰਮੇਬਾਹਿ
 ਆਬਾਨੁਜੁਏਕਾਲਾਗਤਹਿਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇ
 ਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁਦਾਮਾਕਾਸਕੀਪਰਿ
 ਗਈਭੂਮਿਕਾਰਾਥਿਨੁਸੀਗਤਿਇਉਮਾਨਈਗਈਭੁਲਛਾ
 ਗ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁਦਾਮਾਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿ
 ਲਾਇਆਮਨਿਕਸਿਆਨੇਪਰਿਗਏਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯
 ੭॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਬਾਮਾਰੋਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ॥੧
 ਸਾਂਈਮੁਤਿਸਿਓਲਰਿਪਰਿਆਤੁਏਕਿਨਿਛੁਰਮਾਈਗਾਇ॥

੧੮੮। ਕਬੀਰ ਹਜਕਾ ਬੇਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰਾ ਸੰ ०
 ਈ ਮੁਝ ਮਾਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖ ਹੁਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰਾ ॥ ੧੮੯। ਕਬੀ
 ਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਗਹਿ ਜੋ ਰੁਕਰ ਕਹਤੇ ਹਰਿ ਜੁ ਲਾਭੁ ॥ ਦਫਤ
 ਰੁਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੋਇ ਗਿ ਕਉ ਨੁਹਵਾਭੁ ॥ ੨੦੦ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜੋ ਰੁਕੀਆ ਸੇ ਜੁਲਾਮੁ ਹੋਲੇ ਇਜਬਾ ਬੁਖੁ ਦਾਇ ॥ ਦਫਤਰ
 ਲੇਖਾ ਲੀਕ ਸੈ ਮਾਗੁ ਮੁਹੈ ਮੁਖਾਇ ॥ ੨੦੧ ॥ ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨ ०
 ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੁਰੀ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਪਲਾਨਪ
 ਕਰੈ ਕੋਇ ॥ ੨੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਪਰਤੀ ਮਰਾਮਾ ਕਾਸ ਮਹਿ ਦੋਇ
 ਤੁੰਬਰੀ ਮਬਧਾ ॥ ਖਟਦਰਸਨ ਸੇ ਪਰੇ ਮਰੁਚ ਉਰਾ ਸੀ ਹਸਿਧਾ ॥
 ੨੦੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਗਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ ਸੋ ਤੇਗਾ ॥
 ਤੇਗਾ ਤੁਝ ਕੋ ਸਉਪ ਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਗਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਬੀਰ ਤੁੰਤੁ

ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਆਮੁਸ਼ਮਹਿਗਾਨੂੰ ਜਬਾਮਾਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਾਇ
 ਆਜਤਦੇਖਿਉਤਤਤੂੰ ॥ ੨੦੫ ॥ ਕਬੀਰਬਿਕਾਸੁਚਿਤਵਤੇ
 ਸੂਠੇਕਰਤੇਆਸਾਮਨੋਰਖਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਲੇਉਠਿਨਿਰਾਸ ॥
 ੨੦੬ ॥ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਜੁਖੀਆਸੀਸਾਗਿ
 ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਰੋਲਈਜਿਸਗੋਖੇਸਿਰਜਨਹਾਗ ॥ ੨੦੭ ॥
 ਕਬੀਰਪਾਦੀਪੀੜਤੇਸਾਭਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ ॥ ਪਗਪੁਰਬ
 ਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਰੁਹੀਆਇ ॥ ੨੦੮ ॥ ਕਬੀਰਟਾਲੇਟੇਲੇ
 ਦਿਨੁਗਾਇਆਬਿਆਜੁਬਛੈਤਉਜਾਇ ॥ ਨਾਹਰਿਭੁਜਿਓਨ
 ਖਤੁਛਟਿਓਕਾਲੁਪਉਚਉਆਇ ॥ ੨੦੯ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਭਉਕਲਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ ॥ ਕਰਮੀਸਾਤਿਹੁ
 ਰਪਾਂਇਆਜਿਨਹਉਲੀਆਛਡਾਇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਮਹਲਾ ੫

ਕਬੀਰ ਪਰਤੀਸਾਧ ਕੀਤ ਸਕਰ ਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ ਪਰਤੀਭਾਰ
ਨਬਿਆਪਈਉਨ ਕਉਲਾ ਹੁੰਲਾਹਿ॥ ੨੧੧॥ ਮਹਲਾ ੫॥

ਕਬੀਚਰਾ ਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ ਸੀਰੀਕੁਸੀ
ਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੁਛੈਧਰਮਾਗਾਇ॥ ੨੧੨॥ ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੇ

ਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨਮੀਤਾ॥ ਕਹਿਛੀਪਹੁਛਾਇਲੇਰਾਮਨ
ਲਾਵਹੁਚੀਤੁ॥ ੨੧੩॥ ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸ

ਮਾਲਿ॥ ਹਾਥਿਪਾਉਕਰਿਕਾਸੁੰਸਤੁਚੀਤਾਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ॥
੨੧੪॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਬੀਰਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੁ

ਕੋਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਰਿਸਮਾ
ਹਿ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰਚੀਕਾਇਆਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੁਨ

ਆਇਓਹਾਥਾ॥ ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੇਈਨਿਬਹਿਮਾ

ਸਾਥ ॥ ੨੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਤਨੀ ਅਭਿਗ
 ਨੁ ਕਹੈ ॥ ਕਾਰੇ ਕੀ ਕੁਮਲਾਤ ਹਥ ਦੀਪਕ ਕੂਏ ਪਠੈ ॥ ੨੧੭ ॥
 ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪੀਤਿ ਮੁਜਾਨਿ ਮਿਓ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥
 ਤਾ ਮਿਓ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਾਨ ॥ ੨੧੮ ॥ ਕਬੀਰ
 ਕੋਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਤੁਕਾਰਿ ਕਾਰੇ ਮਗੁ ਸਵਾਹਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀ
 ਨਿਹ ਬਘਨੀ ਤਪੁ ਉਨੇ ਚਾਹਿ ॥ ੨੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੇਚਿ ਤਵ
 ਓਨ ਕਹੈ ਕਿ ਮਾਮੈ ਰੇਚਿ ਤਵੇ ਹੋਇ ॥ ਅਪਨਾ ਦਿਉ ਵਾਹਿਗਿ
 ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨੨੦ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਿਤਾ ਚਿ
 ਮਾਪਿ ਕਰਾਇ ਸੀ ਮਚਿਤੁ ਭਿਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਲ
 ਹੀ ਐਨਿ ਸਭ ਨਾਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਓਛਿਰਿ ਮਾਲਾਲ ਚਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰੀਤਾ

ਮਰਿਗਇਆਮਭੁਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕਾਂ
ਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬਤਰਖਹਿਤੁ
ਰਾਮਭਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਠੀਬਾਤੁ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕੇਸੇਕੇਸੇਕੂਕੀ
ਐਨਸੇਈਐਅਸਾਗ॥ਗਤਿਦਿਵਸਕੇਕੂਕਨੇਕਬਹੁਕੇਸੁਨੇ
ਪੁਕਾਗ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰਕਾਂਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭੁਇਆਮ
ਨੁਕੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ॥ਅੰਕਸੁਗਨੁਰਤਨੁਹੈਖੈਵਟੁਬਿਰਲਸੀ
ਤੁ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨੁਪੁਕੇਥਰੀਪਾਰਖਾਮਾਗੈ
ਖੋਲਿਕੋਟੀਆਇਮਿਲੇਗੋਗਾਕੀਲੇਗੋਮਹੋਗੋਮੋਲਿ॥੨
੨੬॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਇਓਕਟਕੁਕਟੀਬੁ॥
ਧੀਧੇਧੀਮਹਿਮਰਿਗਇਓਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬ॥੨੨੭॥

ਕਬੀਰਾਮਾਖੀਕੋਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਹਾਇ।ਅਨੁਜੀਜੁ
 ਲੁਨਛੋਰਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਮਾਇ।੨੨੮।ਕਬੀਰਤਰ
 ਵਰਹੁਪੀਰਾਪੁਏਫਲਹੁਪੀਬੈਰਾਗੁ।ਅਛੁਇਅਸੂਪੀਸਾਪੁਰੈਜਿ
 ਨਿਤਜਿਅਥਾਦੁਬਿਥਾਦੁ।੨੨੯।ਕਬੀਰਮੈਸਾਬੀਜੁਬੋਇ
 ਥਾਹਰਮਾਸਫਲਿਤ।ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲਪੀਖੀਕੇਲ
 ਕਰੀਤ।੨੩੦।ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰਦਯਾਫਲੁਭਿਪਕਾਰੀ
 ਜੀਵੰਤ।ਪੀਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲਿਤ।
 ੨੩੧।ਕਬੀਰਸਾਪੁਸਿਗੁਪਗਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲ
 ਟ।ਅਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟਘਾਟ।੨੩
 ੨।ਕਬੀਰਏਕਪਤੀਆਪੀਪਗੀਆਪੀਹੁੰਤੇਆਧ।

ਭਗਤ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀ ਨਿਸੇ ਲਾਭਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗਾਮ
 ਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨੀ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਹਿ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇ ਮਕੀਏ ਤੇ
 ਸਭੈ ਰਸਾਤਲ ਜਾਂਹਿ ॥ ੨੩੪ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇ ਕਰਿ ਰਹੁ ਲੇਸਾ ਜਾ
 ਪਾਟਿਆਹਿ ॥ ਸਭ ਰਸ ਖੋਲ੍ਹ ਉਪੀਅਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ॥
 ੨੩੫ ॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉ ਸਾਠਿ ਪਰੀਤੁ ਅਨਿਰਖਤ ਰਹੈ
 ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇ ਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥
 ੨੩੬ ॥ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅਮਾਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅਮਾਹਿ ਬਸੈ
 ਕਿਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਪਟਮਾਹਿ ਜੀਉ ਕਿਪੀਉ ॥
 ੨੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਬਾਅਨੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥
 ਅਗਤਿ ਉਗਤਿ ਕੇ ਪਦਿ ਮੁਆਚਾਰ ਉਛੇਦੁ ਹਮਾਹਿ ॥ ੨੩੮ ॥

ਹਰਿਯੋਖੀ ਭੂਰੇ ਤੁਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਗਈ ਚੁ ਨੀਨ ਜਾਇ । ਕਹਿਕ
 ਬੀਰਗੁਰ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀ ਟੀਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ । ੨੩੮ । ਕਬੀ
 ਰ ਜੋ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੀ ਮਕੀਸੀ ਸੁਕਾਇ ਕਰਿ ਗੋਇ । ਖੇਲਤ ਖੇਲ
 ਤਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤਹੋਇ । ੨੪੦ । ਕਬੀਰ ਜੁ ਉਤੁ
 ਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੀ ਮਕੀਸੀ ਪਾਏ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ । ਕਾਬੀ ਮਰਮ ਉਪੋਲਿ
 ਕੈ ਨਾਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ । ੨੪੧ । ਛੁਛੁ ਛੁਛੁ ਲਹਿ ਅੰਧਰ
 ਤਿ ਮਰੁਚੀ ਨੁਤ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ । ਕਹਿਨਾ ਮਾਕਿ ਉਪਾਈ ਮੈ
 ਬਿਨੁ ਭਗਤੁ ਭਗਦੀਤਾ । ੨੪੨ । ਹਰਿ ਸੋਹੀ ਗਛਾ ਤਿ ਕੈ ਕਰ
 ਹਿ ਮਾਨਕੀ ਮਾਸਾ । ਤੇ ਨਰ ਦੋਜ ਕਜਾ ਹਿਰਾਸਤਿ ਭਾਖੈ
 ਦਿਦਾਸਾ । ੨੪੩ । ਕਬੀਰ ਜੁ ਗਿਰੁ ਕਰਹਿ ਤਧਰ ਸੁਕਰੁ

ਨਾਹੀ ਤਕਰੁ ਬੈਗਾਗੁ। ਬੈਗਾਗੀ ਬਿਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡਾ ਅਭਾ
ਗੁ॥ ੨੪ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਬਾਦਿਓਧੋਤ
ਥਾਗੋਪੀਆ ਕਾਲਿਖ ਜਤੇ॥ ਵਾਰੀ ਵਾਰ ਵਾਰੀ ਲਖ
ਵਾਰੀ ਲਖ ਵਾਰੀ ਆਨੀ॥ ਮੋਹਨ ਤੇ ਸਭ ਵਾਰੀ ਆਨੀ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਅਹਿ ਸਖੀਏ ਸੰਸਲ ਤਕੀ ਜੀਏ ਨੀ ਜਿਤ ਮੋਹਨ ਮ
ਥੁਗਾਨਾ ਜਾਵੇ॥ ਸੁੰਦਰ ਗੁਪਤਿ ਗਾਰਦੀ ਆਨੁ ਕੋਈ ਦੁਖ ਵਿਛੋ
ਰੇ ਦਾਨਾ ਪਾਵੇ॥ ਦਿਨ ਬੀਤ ਦਾਧੀ ਪਤ ਕੇ ਦੀ ਆਨੁ ਸੁਖ ਹੋਇ ਜਾ

ਜਾਪੇਨਚਰਾਇਆਵੈ ਅਸਤਗਮਭੂਹਸੁਖਨਸਭੁਦੀਆ
 ਨੀਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਕਲੇਜੇਘਾਉਲਾਵੈ॥੧॥ ਪਹਿਲੇਚਲਿਅ
 ਕਰੂਰਨੁਪੁਛੀਏਨੀਆਖਿਘਨਕੇਰਥਤੂੰਕਿਉਆਯਾਅ
 ਸਾਮਛੀਆਨੀਰਦੀਦਾਰਦੀਆਨੁਕੇਹਾਆਇਅਚੇਤਿਅ
 ਜਾਲਪਾਇਆਦੁਖਦੇਵਤਾਭੀਦੁਖਖਾਵਈਈਗਵਲ
 ਦੁਖਸੀਆਵੇਬੇਗਤਾਯਾਅਸਤਗਮਦੁਖਸੀਦੁਖੀਆ
 ਨੁਜਾਲਤਿਸਭੀਆਪਨੁਦੁਖਲਾਇਆ॥੨॥ ਗਤੀਮਹਰਮ
 ਰੋਕੇਈਪਿੰਗਦਾਨੀਮੋਹਨਆਪਹੀਅਸਾਰੁਕੋਲਰਹੇਦਯਾ
 ਵਾਨਨਕੋਉਠਦਾਨੀਅਕਰੂਰਨੁਜਾਇਰੇਏਵਕਹੇਜੀਵਪੁ
 ਲਾਅਸਾਰੁਕੋਲੈਲਾਆਯਾਸਾਈਆਤਿਸਭੀਬਿਰਹਾਤਾਪ

234
 ਗਯੋ ਅਸੁੰਗਮ ਜੀਵ ਲੁਭੀ ਮਰਨ ਜੋਗ ਜਿਨਾ ਨਿਤ ਬਿਹੰ
 ਦੀ ਆਚ ਦੋਹੇ ॥੩॥ ਜੀਵ ਲੁ ਮਰਨ ਜੋਗ ਕਿਥੋਂ ਕਛੀਏ
 ਨੀ ਮੁਏ ਆਦੁਖ ਨ ਕੋਈ ਦਿਸਦਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਖਾ
 ਥਲ ਉਠਦੀ ਨੀ ਲਗਤਾ ਉਕਲੇ ਜਾ ਰਿਸਦਾਈ ॥ ਖਾਲਖ
 ਮਲ ਨਹੀ ਕਿਝੁ ਭਾਵੁ ਭਾਈ ਇਹੇ ਹੋ ਪਿਆਲਾ ਬਿਸ
 ਦਾਈ ॥ ਅਸਤਗਮ ਜਿਨਾ ਬਿਖਖਾਥੀ ਆਜੀ ਕਿਤਲੇ ਖਛੇ
 ਜੀਵ ਲੁ ਰਿਸਦਾਈ ॥੪॥ ਨੇਹਲੁ ਏਕੇਲ ਜਨ ਭਾਈਏ ਨੀ
 ਇਸਲ ਜਬੀ ਨੇਹਲ ਜਾਈਏ ਜੀ ॥ ਜਿਥੇ ਮਨਗਯਾ ਤਨਧਨ ਰਾਜ
 ਕੈ ਸੇਰੂਈ ਭਾਹਿ ਭੂਝਾਈਏ ਜੀ ॥ ਚਲ ਪਾਤਹੀ ਮਾਰਗ ਰੋਕੀਏ
 ਨੀ ਕਿਸ ਕਿਸ ਨੂ ਬਿਰਹਿ ਭੂਨਾਈਏ ਜੀ ॥ ਅਸਤਗਮ ਮੁਸਾਵ

ਲਨੀ ਜਾਣ ਦੀ ਜੈ ਨਹੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕੇ ਪਾਇਏ ਜੀ ॥ ੫ ॥
 ਜਿਨਾ ਨੇ ਹਲ ਗਤਿ ਨਾ ਸੁਖ ਕੇ ਹਾ ਸੁਖ ਛੂਟ ਨੇ ਹ ਵਿਹੁ ਲੀ
 ਆਨੀ ॥ ਹਸ ਗਲ ਨ ਕਾਈ ਨਿਕ ਕੇ ਨੀ ਨੈ ਲੀ ਨੀ ਰਤੇ ਨ ਮੁਝੁ
 ਲੀ ਆਨੀ ॥ ਕਿਰਮ ਅਗ ਦੇ ਜਿਓ ਸਦਾ ਅਗਿ ਭਾਲ ਨ
 ਵਿਚ ਅਗ ਹੀ ਦੇ ਨਿਤ ਦੁਖੀ ਆਨੀ ॥ ਅਸਤਗਮਤਿ ਨਾ ਸਰ
 ਭੁਲ ਗਯਾ ਪਛੀਰ ਰਖਾ ਤੇ ਨਾ ਲੇ ਪੁਲੀ ਆਨੀ ॥ ੬ ॥ ਉਠ ਕਾ
 ਨੁਸ ਵੇਰ ਸਵਰੁ ਹੋਇ ਆਮ ਕਰੁ ਰੇ ਰਥ ਚਲਾਇ ਦੀਅ
 ਅਕਰੁ ਰਨ ਹੀ ਕੋਈ ਕੂਰ ਪੈ ਜੀ ਜਾ ਕਾ ਸੈਲ ਹੁ ਤੇ ਕੋਠ ਰਹੀ
 ਆ ॥ ਬਿਜਲੇ ਕਾ ਬਿਓਗ ਕੇ ਵਸ ਪਰੇ ਯੋ ਹੀ ਟੋਰ ਕੇ ਰਹਾਇਹਾ
 ਇਦਈ ਯਾ ॥ ਅਸਤਗਮ ਬਿਰਹੇ ਨੇ ਤ ਉਰਾ ਲਾਨ ਹੀ ਸੁਝੁ

ਹਰੀਕਭ ਲੁਭੈ ਲੁਭਈਆ ॥੧॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ਸਭ ਕੇ
 ਈ ਹਾਇ ਹਾਇ ਬਿਧਾਤਾ ਕਿਮਾ ਕੀਆ ॥ ਹਮਨੈ ਨ ਨ ਦੇਖਾ ਮਾਪ ॥
 ਇਲੀਓਤਾ ਤੁਕਾਲ ਜੀਤੈ ਬਿਛੋਰੁ ਦੀਆ ॥ ਦਇਆ ਵਾਨ ਕਰੈ
 ਸਭੀ ਲੋਕੁ ਤੁਝੈ ਪਰਬੁ ਤੁਪਰੀ ਹਮੇ ਅਉਰ ਸੀਆ ॥ ਮਸਤਗਾ
 ਕਹੇ ਕਿਸੈ ਦੋਸਦੀ ਜੈ ਯਹਿ ਤਉ ਖੇਲ ਖੇਲ ਤਰੈਆ ਪਪੀਆ ॥੨॥
 ਮਧੁ ਪੁਰਕੀ ਨਾਗ ਸੁਪਾਰਿ ਸੁਨੀਤਾ ਤੇਆ ਪਹਿ ਚਿਤ ਉਠਾਇਆ
 ਹੈ ॥ ਬਿਜਨਾਗ ਸਕਲ ਕਰੂ ਪਰਾਸੀ ਅਕੂਰ ਬਾਹਾ ਪਾਯਾ ਹੈ ॥
 ਨਹੀ ਕਭ ਨਾਮ ਕਰੂਰ ਕਿਆ ਵਿਚਤਿ ਸਕਾ ਲੇਸਿਆ ਮਕੈ
 ਸਾਥ ਸਿਧਾਇਆ ਹੈ ॥ ਮਸਤਗਾ ਮਥਕੀ ਤੇਆ ਦਿਲੇ ਜੀਜਿਨ
 ਕਾਲ ਕੇ ਨੀਰਬ ਹਾਇ ਮੇਰੈ ॥੩॥ ਕਹੇ ਸਖੀਓ ਅਥਕਿਆ

ਕੀਜੀਐਜੀਜੁਗਜਮਨੀਪੈਜੁਗਭੋਰਭਇਆਹਸਿਖੇ
 ਲਾਤੇਸੁਖਸੇਵਲੁਜੀਸਰਸੁਖਸਰੂਪਕੇਸਾਬਗਇਆ
 ਅਥਹਾਰਸੀਗਾਰਕੀਸੁਧਗਈਰੋਮਰੋਮਸਭੇਆਇਬਿਥ
 ਗਛਯਾਅਸਤਗਮਕਿਆਕਰਨਵੀਚਾਰੀਆਜਿਥੇਅ
 ਇਬਿਥਗਦਾਬਾਪਪਇਆ॥੧੦॥ਅਥਨਿਦਕੇਮੰਦਰਜ
 ਇਕੇਨੀਕਉਨਕੋਜਾਇਨਿਗਰੀਏਜੀ।ਸੁਨਠਉਠਕੋਦੋਰ
 ਈਏਨੀਗੋਇਗੋਇਕੇਦੋਹਕੋਜਾਗੀਏਜੀ।ਹੁਲਦੁਛੀਆਦਾ
 ਸਭੇਵੇਸਕੋਰੋਨੈਲੀਅੰਜਨਨੀਰਕਾਧਾਗੀਏਜੀ।ਅਸਤਰ
 ਮਥਿਧਾਤੇਲੇਖਲਿਖਿਆਨਹੀਟਰੈਕੈਸੇਕਾਰਿਟਾਗੀਏਜੀ॥
 ੧੧॥ਅਥਕਉਲਛਪਾਇਗੋਜੀਰੋਨੀਬੀਸੀਕਉਲੁਬਜਾ

ਇਹੋ ਸਾਇਸਮੋ ਕਉ ਦੁਬਨ ਮੇਂ ਗੋਰ ਸਖਾਇ ਗੋਨੀ ਪਸਿਖ
ਸਿਕੇ ਮਾਰਗ ਰੋਕ ਰਐ ਦੁਪ ਮਾਖ ਦੁਕਉ ਦੁਚੁਰਾਇ ਗੋਨੀ
ਯਹ ਦੁਖਾ ਮਪਾਰਨ ਜਾਹਿ ਕਹੇ ॥ ਅਸਤਗਮਨ ਹੀਤਿ ਸਾਰਿ
ਜਾ ਦੁਏਤੀ ਪਰ ਭੂਲ ਗਈ ਹਮਾ ਆਪਤ ਬੋ ॥ ੧੨ ॥ ਅਥ ਅੰਤ
ਗਯਾ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਕਉਤਿ ਸਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਮਨ ਪਰਚਾਈਏ ਜੀ ॥ ਜੋ
ਜੋ ਖੇਲ ਕਰੀ ਹੈ ਸਾ ਵਰੇ ਨੇ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਸੋ ਖੇਲ ਮਚਾਈਏ ਜੀ
॥ ਸੁਆਮਿ ਸੁਆਮਿ ਤਾਹੀ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਵਾਕੈ ਪਿਨ ਦੀ
ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਗਾਈਐ ਜੀ ॥ ਅਸਤਗਮਨ ਜਗਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ
ਜੀ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਾਈਐ ਜੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਰਿਲ
ਇਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਨੀਤ ਥਥੀ ਭੁਤੇ ਨਿਕਸ ਕਾਰਿ ਦਰ

ਸਦੀਨਾ। ਧੁਰਿ ਆਨਕੀਨਾ ਚਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਜੀਤ ਤਕਾਲ ਹੀ
 ਤਹਿ ਆਟਲ ਕੀਨਾ। ਸੀ ਆਪਿ ਆਨਕੀਨਾ ਤੁਜਿ ਆਨਕੇ
 ਜੀਗਮ ਆਇ ਕੈ ਗਵਨ ਮਾਰਲੀਨਾ। ਅਸਤਗਮ ਏਹੀ ਬਿਧ
 ਮਿਲਨ ਕੀ ਹੈ ਤੁਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹੁ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਸੀਨਾ। ੧੪। ਆਠ
 ਪਹਲ ਗੀਗੁਨ ਗਾਵਨੇ ਸੋ ਰੋਮਰੇ ਮਥਿ ਭਗ ਕਾਦਾ ਹਜਰੇ।
 ਜਾਗ ਜਾਗੇ ਜਬੇ ਤਨਹਾਰ ਪਰੇ ਦਿਚ ਸੁਪਨ ਭੀ ਨੈਨ ਨ ਜਿਉ
 ਸੇ ਪਧਾਰੇ। ਕਹੇ ਕਉਨ ਉਪਾਉ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਜੀਕ ਟੀਸਿਆ ਮ
 ਨਾਗ ਕੇ ਨੈਨ ਕਾਰੇ। ਅਸਤਗਮ ਜੋਗਾਰ ਕੂਸਿਆ ਮਾਮਾ ਆਵੇ
 ਤਬ ਨੈਨ ਕੇ ਨਾਗ ਕੀ ਬਿਸੁ ਝਾਰੇ। ੧੫। ਹਰਿ ਅਬਰਾਜਾਇ ਪ੍ਰ
 ਵੇਸ ਕੀ ਓਤ ਬਕੁ ਬਰੀਸਹ ਜਹੀ ਦਰਸ ਪਾਇਗ। ਚੋਆ ਚੀਦ

ਨਕੀਸਨਮਿਤਕਾਜੋਸੇਤੁਓਕਾਨਗੋਪਾਣਕੋਅੰਗਲਾਇਓ ॥
 ਕੁਥਬੇਗਾਹੀਸਿਆਮਾਨਿਕਾਲਦੀਨੋਜਗਤਿਆਗਜੋਬਨਕ ॥
 ਗੁਪਛਾਇਓ ॥ ਮਸਤਗਾਮਸਿਆਮਾਮਚਾਹੇਜੀਵਸਪ੍ਰੇਮਕੇ ॥
 ਚਾਰਹੀਬੇਦਗਾਇਓ ॥ ੧੬ ॥ ਜਬਕੀਸਕੀਮਾਰਿਪਛਓਜੀ ॥
 ਉਗ੍ਰਸੈਨਕੋਗਜਕਾਛੁਰਦੀਨਾ ॥ ਕਹਾਨਿਦਕੋਤੁਮਕਿਰਪਾਲ ॥
 ਹੋਜੀਸਮੁਪੁਰਕੋਐਹਪੁਤਪਾਲਕੀਨਾ ॥ ਜਬਨੰਦਸੁਨੀਯਗਿਬਾ ॥
 ਰਹੈਤਬਨੈਨਕੈਨੀਰਸਕੁਚੀਰਭੀਨਾ ॥ ਮਸਤਗਾਮਬਿਦਿਅਕੀ ॥
 ਓਤੇਟਦੇਜੀਨਿਦਰਦਤੇਗਹਕਾਪੰਥਲੀਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਸਮਤਏ ॥
 ਕਲਾਨਿਦਕੋਦੇਖਕੈਜੀਕਹਾਕਹਾਏਪੁਤਮੁਹਿਪ੍ਰਾਣੀਪਿਆਰਾਨਿਦ ॥
 ਬਾਤਨਮੁਖਤੇਕਹਿਸਕੈਦਹੈਨੈਨਤੇਨੀਰਜਿਉਮੇਘਧਾਗਾਪੁ ॥

ਨਕਹਿਓਵਹੁ ਪੂਤ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕੋ ਜੀਵਹਿ ਤਉ ਪਿਤਾ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹਿ
 ਜਗਤ ਸਾਗਾ ਅਸਤਗਾ ਮਜਿ ਸੋਧਾਧ ਗਾਗਿ ਗੀਆਇ ਤਾਹਿ ਭੀ ਬਿ
 ਰਹਾ ਬਾਨ ਮਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਲੈ ਗੋਪੀਆ ਬਿਅਕਲ ਹੋਈਆ
 ਜੀ ਕੋ ਸਖੀ ਓਨੀ ਅਬ ਕਿਅ ਕੀਜੈ ॥ ਅਬ ਸਿਅਮ ਤਉ ਕੁ
 ਥ ਜਾਵ ਸਿਕੀਆ ਤਿਸ ਕੂਬਰੀ ਤੇ ਕਿਸ ਬਿਧ ਲੀਜੈ ॥ ਹਮ
 ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਤਉ ਸਿਅਮ ਹੈ ਜੀ ਬਿਨਾ ਦਰਸ ਗੋਪਾਲ ਕੈ ਸੇ
 ਜੀ ਜੈ ॥ ਅਸਤਗਾ ਮਭਲ ਹਰਿ ਦਰਸ ਦੇਵੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਹੀ ਸਿਅ
 ਮ ਕੋ ਬੇਗਾਈ ਜੈ ॥ ੧੯ ॥ ਉਧੈ ਭਗਤ ਕੋ ਸਿਅਮ ਬੁਲਾਇ ਕੇ
 ਜੀ ਕਹਾਤੁ ਮੋਹ ਮਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਜਜ ਨਹੁ ਕੇਹ ਮਾਰਿ
 ਦਾਈ ਹੈ ਬਿਨ ਰਿਲ ਦੀਏ ਹੈ ਭਾਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੀ ਰਿਲ ਨ ਉਤਰੇ ਤਾ

ਹਿਕਾਜੀਅਉਤਾਰਹੋਵਤਹੈਦੂਜਥਾਗੇ। ਅਸਤਗਮਟਹਲਨ
 ਹੀਛੁਟਤੀਹੈਬਨਬਨਫਿਰੇਗੇਗਉਚਾਗੇ। ੨੦। ਤੀਨਮੁਕਤਜੇ
 ਤਾਹੈਕੋਦੀਨੀਥੀਜੋਤਉਸਭਗਈਹੈਥਿਆਜਾਹੀ। ਸਾਜੁਜ
 ਮੁਕਤਜੇਰਹਤੀਹੈਲੇਖੈਪਰੈਜੋਹੈਇਬਿਗਿਆਨਤਾਹੀ। ਤੁਮਹਿ
 ਮਾਨਕਾਰੂਪਹੋਜੀਵਹੁਦੁਖਤਬਿਓਗਕੇਦੁਖਮਾਹੀ। ਅਸਤਗ
 ਮਤਿਨੋਉਪਦੇਸਕੀਜੈਸਰਥਾਮਾਭਮਾਕਛੁਅਉਰਨਾਹੀ। ੨੧।
 ਉਧੋਆਗਿਆਮਾਨਪ੍ਰਸੰਨਹੁਆਦੁਖਕਿਦੁਖਨਿਵਾਰਨੇਕੋ।
 ਰਿਜਾਨੀਰੂਪਦਇਆਕਾਜਗਤਮੈਜੀਜਗਕੁਪਤੇਜੀਵਨਿਕ
 ਕਾਰਨੇਕੋ। ਅਸਤਗਮਸਾਧੂਜਗਤਮਾਏਯਹੀਕਾਮਹੈਦੀਨ
 ਉਥਾਰਨੇਕੋ। ੨੨। ਉਧੋਗਿਜਾਨਹਥੀਆਰਸਭਸਾਥਲੀਏ
 ਜਗਸਿਧਮੇਸਾਧਜਗਤਹੈਜੀਅਸਾਧਕੇਪਾਰਉਤਾ

ਹੋਰ
 ਹੋਰ

ਜੋਗਸਾਖਤੇਆਦਿਸੰਭਾਰਕੇਜੀ। ਤੁਹਾਜਾਇਬ੍ਰਿਹਨਕੇ
 ਸੁਖਦੀਜੈਦੇਤਦੁਐਤਥਿਓਗੁੰਛਾਰਕੇਜੀ। ਰਬਚੋਇਸਵਾ
 ਰਗਵਨਕੀਨਾਉਧੋਗੁਪਹੈਸਤਬੀਚਾਰਕੇਜੀ। ਅਸਤਗਮ
 ਅਨੁਪਖਰਿਜੁਪਹੈਦੈਖੈਜੀਤਾਮਾਦੈਕਉਲੁਹਾਰਕੇਜੀ।
 ੨੩। ਬਿਜਾਇਉਧੋਪ੍ਰਵੇਸਕੀਓਜਸਮਤਨਦਸੇਜਾ
 ਇਮਿਲਪਕੀਨਾ। ਜਸਮਤਕਹੈਉਧੋਦੁਖਤਹੈਜੀਜਲਾਤਿ
 ਆਗਤੇਹੋਤਿਜਿਉਦੁਖਤਮੀਨਾ। ਕਹੋਕਬਹੂੰਸਿਆਮਾਓ
 ਤਾਰਤੇਹੈਕਿਸੂਲਤੇਮੋਹਬਿਸਾਰਦੀਨਾ। ਅਸਤਗਮਹਮੇਨਹੀ
 ਬਿਸਤਾਰੈਰੋਇਰੋਇਕੇਦਿਸੁਹੂੰਕੁਈਛੀਨਾ। ੨੪। ਸੁਨਿਉਧੋ
 ਕਬਹੂੰਜਾਨਤੀਹੋਮੋਹਨਥਨਮੇਗਉਚਗਤਾਹੈ। ਉਕਲਾਇ

ਕੈਥਨਿਕਉਦਉਵਤੀਹੋਤਹਾਬਨਮੇਦਿਸੁਨਾਮਾਵਤਾਹੈ॥
ਫੁਨਜਾਨਤੀਹੋਗੁਰਗਯਾਹੋਗਾਜੀਵਾਮਾਵਨਤੇਪਛੁਤਾ
ਵਤਾਹੈ॥ ਅਸਤਗਾਮਨੀਗ੍ਰਿਹਦ੍ਰਿਸੁਪਰੇਦੁਖਏਕਤੇਲਾਖਹੋ
ਇਜਾਵਤਾਹੈ॥ ੨੫॥ ਤਬਹਾਰਪਰਸੁਧਤਿਆਗਕੇਜੀਫੁ
ਨਿਹੋਇਸੁਰੇਤਗ੍ਰਿਹਕਾਜਕਰੋ॥ ਬੀਸੀਕਾਮਰੀਜਥਹੀਦ੍ਰਿਸੁ
ਖਰੇਤਬਚਾਹਤੀਹੋਜੋਬੇਗਮਰੀਨਹੀਆਪਲੇਹਾਬਜੇ
ਪ੍ਰਾਣਤਜੈਅੇਸੀਦੁਖਕੇਅਉਧਕੇਸੁਆਸਕੁਰੋ॥ ਅਸਤ
ਗਾਮਨਾਹੀਕਛੁਸੁਧਰਹੀਨਹੀਜਾਨਤੀਹੋਜੋਕਿਆਕਰੋ॥
੨੬॥ ਉਧੋਭਗਤਦਿਲਾਸਾਬਹੁਤਕੀਆਮਈਸਿਆਜੀਥੇ
ਗਹੀਆਵਤੇਹੈ॥ ਵਹੀਪੁਤਵਹੀਤੁਮਸਾਤਪਿਤਾਸਭੀਦੁਖ

ਬਿਓਗਮਿਟਾਵਤੇਪੈਨਿਸਦਿਨਤੁਮੇਚਿਤਾਰਤੇਹੈਉਪਕਾ
 ਰਤੁਮਾਰੇਗਾਹੈ। ਮਸਤਰਾਮਹਮਨਹੀਤਉਯਾਇਕੇਜੀਥੇ
 ਗਸਿਮਾਕੋਸਾਬਲੇਆਵਤੇਹੈ। ੨੧। ਭੋਰਉਠਉਧੋਰਸ
 ਪੈਠਕੈਜੀਜਾਇਜਮਨਾਤੀਗਇਸਨਾਨਕੀਆਗੋਪੀ
 ਸੁਧਪਰੀਧੋਆਇਓਹੈਤਹਾਜਾਇਥੈਠੀਬੀਠਘੋਰਲੀ
 ਆਕਹਾਸੁਖਹੈਕਿਉਤਿਸਸਿਮਾਮਕੋਜੀਜਿਨਮੇਸਾ
 ਹਮਕੋਦੁਖਦੀਆਮਸਤਰਾਮਪਿਆਲਾਦੁਖਕਾਹੈਜਿ
 ਨਪ੍ਰੇਮਲਗਾਤਿਨਜੀਉਦੀਆ। ੨੨। ਉਧੋਕਹਾਸਿਮਾਮ
 ਕੋਸੁਖਹੈਜੀਤੁਮਹੀਸੁਧਕੋਮੁਝਕੋਭੇਜਦੀਆਪਾਤੀ
 ਸਿਮਾਮਕੀਤਿਨਕੇਹਾਬਦੀਨੀਕਹਾਆਨੀਏਹਰਿਉਪਦੇ

ਸਕੀਆ ॥ ਇਸਦੇ ਹਕਾਨੇਹਤਿ ਮਾਗਕੇ ਜੀਗਿਆਨੁ
 ਗਸੇਰਾਖੀਏਲਾਇਹੀਆ ॥ ਅਸਤਗਮਾਹਿਸਰਬਪਟੇ
 ਖੀਏਜੀਤਹਧੇਅਧੇਮੀਨਹੀਅਭਿਰਪੀਆ ॥ ੨੮ ॥ ਜਬ
 ਸੁਨੀਯਹਿਬਾਤਤਿਨਜੇਗਕੀਜੀਤਬੀਸੇਪਬਿਓਗਕਾਓ
 ਮਡਾਮਾਗਾ ॥ ਨੈਨਨਦੀਪ੍ਰਵਾਹੇਜੋਹੀਓਚਲੇਗਾਇਗਾਇਕੀ
 ਦਾਮਨੀਸੇਰਪਾਇਆ ॥ ਹੇਇਹੀਬਿਅਕਲਪਰਨਪਰੀਜੇ
 ਸੇਮ੍ਰਗੀਕਲੇਜਵੇਬਾਨਖਾਇਆ ॥ ਅਸਤਗਮਓਧੋਨਿਜ
 ਤਗਤਹੇਜੀਪਰਗੁਮਾਰਨੀਜਾਨਿਓਕਾਲਾਆਇਆ ॥ ੨੯ ॥
 ਸੁਧਪਾਇਕੇਪੁਛਲੁਲਾਗੀਆਜੀਉਧੋਕਬਕਾਸਿਅਮਜੀ
 ਜੇਗਲੀਆ ॥ ਹੇਮੇਜੇਗਕੀਆਗਿਆਤਾਹਿਕਰੀਜੇਆਪਭੀ

240A
ਕਾਊਪ

ਜੋਗਕਾਭੇਖਕੀਆਗਤਿ ਸਰੂਪ ਬਤਾਈਏ ਜੀਜੋ ਉਰੂਪਕੀਆ
ਹੈਆਪਪੀਆਮਸਤਰਮ ਉਧੋਕਿ ਆਰੂਪਕੀਆ ਹੈ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਜਲੀਆਕੀ ਸਮਾਰਦੀਆ ॥੩੧॥ ਤਹਾਮਾਇਕੇ ਭਵਰਪ
ਰਗਟਹੁ ਮਾਗੋਪੀਆਗਸੁਰੀਧਕੋ ਪਾਇਕੇ ਜੀ ॥ ਗੋਪੀਕਹੈ
ਧਖਮਧਪੁਰਜਾਵੇ ਬੈਠੀ ਨਾਗਸੁਰੀਧਲਗਾਇਕੇ ਜੀ ॥ ਅਬ
ਬਿਜਮੇ ਹਾਰਸੀਗਾਰਕੈ ਸੇਜੋਗੀਗਯੋ ਮਸਾਲੁ ਜਗਾਇਕੇ ਜੀ
॥ ਮਸਤਗਾਭਵਰਸੇ ਬਾਤਕਰੇ ਉਧੋਭਗਤਿ ਹੀਕੋ ਸੁਨਾਇਕੇ
ਜੀ ॥੩੨॥ ॥ ਅਬਕ੍ਰਿਸਤ ਉਦੂਤਪਠਾਇਦੀ ਨਾਤਾਤੇਆਪਤੀ
ਦੂਤਪਠਾਈਏ ਜੀ ॥ ਇਸਕੁ ਉਰਹੀਕੋਤਹਾਭੇਜਦੀਜੈਕਾਰਾਕ
ਰੇਸੀਗਮਿਲਾਈਏ ਜੀ ॥ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਓਕਾ ਬਿਸਾਸਨਹੀਨਹੀਸੁ

ਖਤਿ ਨਹੂ ਤੇ ਪਾਈਏ ਜੀ॥ ਅਸਤਗਾਮਨ ਥੀ ਕਛੁ ਸਹਜੇ ਨਾਹੀ
ਕਉ ਚਿਤ ਲਗਾਈਏ ਜੀ॥ ੩੩॥ ਕਾਰ ਕਾਰੇ ਪੈਰਿ ਪਠਾਵ
ਲਾਜੀ ਇਹ ਤਉ ਮਿਸਨਾਹੀ ਹਮ ਜਾਨਤੀ ਹੈ॥ ਅਪਪਖਸ
ਭਪੁਤਿ ਪਾਲਕ ਰੇ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮਹੀ ਨੀਕਾ ਮਾਨੀ ਹੈ॥ ਅਧਪੁਰਨਾਰੀ
ਪਹਿਭੇ ਜੀਏ ਜੀ ਜੇਕਿ ਸੁਕੋ ਮੀਤ ਪਹਿਚਾਣਤੀ ਹੈ॥ ਅਸਤਗਾ
ਮਬਧਕ ਸੋ ਮੀਤ ਹੈ ਜੀ ਬਾਨਖਾਇਕ ਲੋਜਾਛਾਨੀਏ ਜੀ॥ ੩੪॥
ਸੁਨੇ ਕਉ ਰਕੋ ਉਪਕਾਰ ਯਹੀ ਪਪੁਰਕੋ ਬੇਗਹੀ ਜਾਈਏ ਜੀ॥
ਤਿਹ ਨਾਰਕੋ ਜਾਇ ਸੰਦੇਸ ਕੋ ਮਤਿ ਸਿਮਾ ਅਕੋ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਈ
ਐ ਜੀ॥ ਤਕੇ ਵਚਨ ਕੁਰੰਗ ਕਾਨਦੈ ਜੀ ਤਿਹ ਗੀਤ ਕੇ ਜੀ ਵਗ
ਵਾਈਐ ਜੀ॥ ਅਸਤਗਾਮ ਸਵੇਰਹੀ ਸੋਭਕੋ ਨਹੀ ਬਾਨਕ ਲੇ

ਜਵੇਖਾਈਐਜੀ॥੩੫॥ਇਨਸਾਵਰੇਸੋਜਿਨਪ੍ਰੀਤਕਰੀਕ
 ਹੋਕਉਨਕਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆਹੈ॥ਬਲਗਾਇਨੇਤਾਹਿਸਰਬ
 ਸਦੀਨਾਤਿਸੈਬਾਧਪਾਤਾਲਪਠਾਇਆਹੈ॥ਜਸਮਤਨੰਦ
 ਪ੍ਰੀਤਿਅਧਿਕਕਰੀਅੰਤਦੇਵਕੀਨਿਦਕਹਾਇਆਹੈ॥ਅ
 ਸਤਗੁਰਮਕਪਟਕੋਰੂਪਹੈਜੀਕਾਕਾਕਪਟਕੋਲੋਕਮੇਛਾਇ
 ਆਹੈ॥੩੬॥ਗਮਰੂਪਸੀਆਕੋਨੇਹਲਾਗੇਤਾਕੋਸੁਖਯਹੀ
 ਬਨਬਾਸਦੀਓ॥ਦੋਤਹੁਟਹਲਕਰੀਜੇਸਿੰਧਮਥਾਯਾਕੋਕ
 ਪਟਸਕਲਹੀਦੇਵਪੀਓ॥ਹਮਲਾਜਤਜੀਸੁਤਮਾਤਜੇਸੁ
 ਖੁਦੇਹਕੋਸਰਬਤਿਆਗਦੀਓ॥ਅਸਤਗੁਰਮਕੋਹਮਤਕੂਲਿ
 ਰੀਹਮਭੂਲਦੀਓਚਿਤਦੁਖਲੀਓ॥੩੭॥ਉਧੋਦੂਤਨਹੀਸ

ਮਦੁਤਸਾਪੈਤੋਧੁਰਿਮਾਗਮਰਜੋਗਬਤਾਵਤਾਹੈ॥ ਮਰੂਪਰੂ
 ਪਕਾਧਿਮਾਨਕਪੈਜਗਦ੍ਰਿਸ੍ਟਨਹੀਕਛੁਮਦਤਾਹੈ॥ ਯਹਿਤੁ
 ਉਹਾਰਸੀਗਾਰਛਗਇਕੇਜੀਮ੍ਰਿਗਤੁਚਕੇਚੀਰਪਹਿਰਾਵਤਾਹੈ
 ॥ ਮਸਤਗਮਸੁਰੀਧਉਤਾਰਾਇਕੇਜੀਟਹਿਤਉਰੁਸਮਕੋਅੰ
 ਚਰੁਦਤਾਹੈ॥ ੩੮॥ ਅੰਜੇਰੂਪਮਨੁਪਕੋਕਉਨਤਜੇਜਿਸ
 ਹਿਦੇਖਤੇਹੀਸੁਖਪਾਈਏਜੀ॥ ਜਿਦੇਹਕੋਸਿਮਾਮਸੁਰੀਧ
 ਲਾਈਤਿਸਦੇਹਕਿਉਰੁਸਮਲਗਾਈਏਜੀ॥ ਕਰਨਛੁਲ
 ਉਤਾਰਕੇਡਾਰਦੀਜੋਮਥਕਾਠਕੀਮੁੰਦ੍ਰੈਪਾਈਏਜੀ॥ ਮਸਤ
 ਗਮਸੁਖਸੇਜਤਿਮਾਕੇਜੀਮਥਸਥਗਸੇਜਵਿਛਾਈਏਜੀ॥
 ੩੯॥ ਉਧੋਗਿਮਾਨਬਿਗਮਾਨਪ੍ਰਗਟਕੀਓਕਹਾਸਰਬ

242A

ਮੇਆਤੁਮਾਦੇਖੀਮੇਜੀ। ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਬਿਨਾਕਛੁਅਭਿਰਨ
 ਹੀਦੁਮੇਤਦ੍ਰਿਸ਼ਤੇਤਾਹਿਨਦੇਖੀਏਜੀ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨਵਿਵਰਤਹੇ
 ਤਾਹਿਕੇਜੀਪ੍ਰਭੁਸਦਾਮਰੂਪਮਰੇਖੀਮੇਜੀ। ਅਸਤਗਾਮਬਿ
 ਗਿਮਾਨਵੀਚਾਰਦੇਖਹੁਤੁਮਾਮਾਪਹੀਰੂਪਮਲੇਖੀਏਜੀ ॥
 ੪੦॥ ਉਧੋਪੁਰਖਾਮਲੇਖਕੇਛੁਛਲੇਹੋਹਮੇਸਿਆਮਹੀਰੂ
 ਪਦੇਖਾਈਮੇਜੀ। ਪਰਤਛਸਰੂਪਕੇਛੁਰੁਕੇਜੀਕੇਸੇਧਿਆ
 ਨਾਮਰੂਪਸੇਲਾਈਮੇਜੀ। ਗਿਯਾਨਜੋਗਸਮਾਪਮਿਲਾ
 ਪਕਹੋਜੋਊਮੂਰਤਿਸੈਪ੍ਰਚਾਈਮੇਜੀ। ਅਸਤਗਾਮਕਿ
 ਮਾਜੋਗਾਬਿਛਗਾਮਾਗੇਏਕਾਮਾਸੁਰੀਸਾਬਬਹਾਈਮੇ
 ਜੀ। ੪੧॥ ਪਟਪਟਮੇਸਿਆਮਜੇਕਹਤਹੋਤਾਤੇਤੁਸਹੁਮੇ

ਹੋਸਿਆਮਾਪਿਆਸਾਗਾ। ਹਮਸਿਆਮਕੇਕਰਮਜੋਨੈਨਪੋਖੋਕੇ
 ਈਦੇਹਦਿਖਲਾਇਨਹੀਕਰਹੁਬਾਗਾ। ਤਿਨਤਨਕਹੀਅੰਦਸੁਸ
 ਕਾਇਕੇਜੀਮੋਹਿਲੀਓਹੋਮੇਅਰਜਗਤਸਾਗਾ। ਮਸਤ
 ਗਮਤੁਮਲੇਹੁਮੋਹਏਕਹੀਕੋਤਬਜਾਨੀਏਕਹਿਓਤੁਮਸਾਚ
 ਸਾਗਾ। ੪੨। ਨਨੀਅੰਗਲੀਪਰਗਿਰਿਧਾਰਿਓਜੀਅਬਬੇ
 ਗਹੀਤਾਰਿਓਠਾਇਲੀਜੈ। ਹਮੇਹੋਇਪਰਤੀਤਸਚਮਾਨੀਏ
 ਜੀਮਨਹੋਇਜੋਈਓਪਦੇਸਦੀਜੈ। ਜੇਰੀਆਗੋਪੀਆਬੀਤੇ
 ਤੇਆਪਹੋਏਅਬਆਪਗੀਰੁਪਕਛੁਕੀਜੈ। ਮਸਤਗਮ
 ਜੋਮੁਕਸੋਭੁਲਪਵੇਰਿਖਾਜਾਤਨਹੀਬਿਨਨੀਰਪੀਜੈ। ੪੩।
 ਕਹਾਪ੍ਰੇਮਤੋਜਗਦਿਸੇਖਹੈਜੀਜੋਪ੍ਰੇਮਕੋਤਿਆਮਕੇਜੋਗਲੀ

243A

ਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਲਹੈ ਭਗਤਿ ਬੀਚਾਰ ਕਾ ਜੀ ਕਰੋ ਪਾਲ ਬਿਨਾ ਕੈ
ਸੇ ਜਗਤ ਜੀ ਜੈ। ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋ ਕਿਨ ਪਾਇਓ ਹੈ ਕਉ ਵੇਦ
ਪੁਰਾਨ ਕੀ ਸਾਖ ਦੀ ਜੈ। ਮਸਤਗਾ ਮਗਾ ਮਾਨ ਬਤਾਵਤੈ ਹੋ
ਰੂਪ ਤਿਆਗਾ ਮਰੂਪ ਕੋ ਪਿਆਮਾ ਨ ਕੀਜੈ। ੪੪।। ਮਨ ਬੁਧ
ਹੈ ਕਾ ਕੁਲ ਜੋਗ ਕਾ ਜੀ ਸੋ ਤਉ ਮਾਦ ਹੀ ਚੋਰ ਚੁਗਾਇ ਲੀਓ।
ਦੇਹ ਗੋਹ ਕੋ ਖਾਲੀ ਦੇਖ ਕੇ ਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਯਕ ਮੇਆਇ ਨਿਵਸ
ਕੀਓ। ਤੇਰੋ ਜੋਗ ਕਾ ਬੈਠਾਈ ਮੇਜੀ ਮੇਹਨਾ ਮਾਪੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ
ਰਾਜ ਦੀਓ। ਮਸਤਗਾ ਮਨ ਹੀ ਤਨ ਮਾਸ ਰਹਿਓ ਪਾਪੀ ਪ੍ਰਦੂਰ
ਹੋ ਕਰੇ ਰੋਗ ਪੀਓ। ੪੫।। ਹਮ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਜੋਆਪ ਲਾਗੀ ਸਿ
ਹ ਜਾਤਿਆਗਾ ਸਥਰ ਬਿਛਾਯੋ ਹੈ। ਤਹ ਸੈਲਿ ਸਿਰਲਾਗਾ

ਕੇਜੀਸਿਗੀਰਦਨਕੀਨਦਬਜਾਇਓਐ। ਚਰਨਪੁਤ੍ਰਬਿ
ਭੁਤਲਗਾਇਓਨੀਗਰਿਮਿਲਨਕੋਪਿਆਨਲਗਾਇਓ
ਮਸਤਗਾਮਜੋਗਨਹਮਹੋਇਰਹੀਜਿਸਦਿਨਤੇਸਿਆਮਾਸਿਧ
ਇਓਐ॥ ੪੬॥ ਥਿਹਨਕੋਗਲਕੋਦੇਖਬਿਗਲਗੁਆਊਧੋ
ਗਿਆਨਬੀਚਾਰਭੂਲਾਇਕੇਜੀਰੋਮਰੋਮਾਬਿਓਗਪ੍ਰਵੇਸ
ਕੀਆਬੈਠੋਸਰਬਸਰਬੀਸਲੁਟਾਇਕੇਜੀ। ਕਹਾਧੀਨਗੋਪੀਧੀ
ਨਪ੍ਰੇਮਹੈਜੀਵਗਮਾਂਗਹੋਸਿਆਮਪੁਰਿਜਾਇਕੇਜੀ। ਅਸਤਗ
ਮਨਬੀਕਛੁਸਮਸ੍ਰਮੁਸ੍ਰਕੋਸੁਧਪ੍ਰੀਤਮਪੇਮਾਇਕੇਜੀ॥ ੪੭॥
ਊਧੋਸੀਸਨਿਵਾਇਕੇਊਠਿਚਲਿਓਆਇਸਿਆਮਕੋਚਰਨਪੁ
ਸੀਸਰਾਖਾ। ਸਿਆਮਸੀਸਊਠਾਇਕੇਦਿਆਲਗੁਆਮੁ

244A

ਖਕਮਲਤੇਤਬੀਯਯਿਵਚਨਭਾਖਾਗਿਆਨੀਭਗਤਦ
ਇਆਕਾਰੁਪਹੈਜੀਬੈਸਤਹੂੰਦੇਤਹੈਸਗਤਸਾਖਾਮਸਤਗ
ਮਗੋਪੀਅਤਿਦੁਖਤਬੀਜੀਤੁਮਦਯਾਤੇਸਰਬਮੇਥੁਮਲਾ
ਖਾ॥੪੮॥ ਉਧੋਭਗਤਦੇਉਕਰਜੋਰਕਰਿਕਹਿਓਨੀਗੀਗਿਯਾਨ
ਬੀਚਾਰਕੀਰੇਖਰਹੀ॥ਸਮਦਮਤੇਆਇਜੋਜੁਗਤਹੋਤੀਸੋਤਭਿ
ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਕੇਨੀਰਵਹੀ॥ਸੁਭਕੋਭੀਗੋਪੀਕੀਜੀਏਜੀਟੇਰਕ
ਰਤਫਿਰੋਜੋਸਿਆਮਦੀਂਗੀ॥ਮਸਤਗਮਬਿਓਗਜੋਨੈਲਦੇਖਿ
ਓਨੀਜਾਤਹੈਲਾਖਤੇਏਕਕਹੀ॥੪੯॥ ਸੁਰਜੰਗਮਨਕੋਪੁ
ਰਬਜੁਬਆਇਪਹੁਚਿਓਕੁਰਖੇਤ੍ਰੇਮੇਸਿਆਮਜੀਚਰਨਧਰੇ॥
ਸੁਲਗੋਪੀਆਸਕਲਹੀਧਾਇਆਈਜਸਮਤਨੀਦਹੂੰਸਿ

ਅਮਜਿਨ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੇ। ਗੋਪੀ ਦਰਸ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਪਾ
 ਇਓ ਜੀ ਹਰਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਾਰਿ ਦੁ ਮੈ ਤ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾਗੇ। ਅਸਤਗਾਮ ਗੋ
 ਪੀ ਗਿਆਮਾਨ ਰੂਪ ਹੁਣੀਆ ਪਰੂਪ ਹੀ ਦੇਖਿ ਓ ਜਗਤ ਸਾਰੇ।
 ੫੦॥ ਸਿਤਾ ਦਿਆਲ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਾਰੂ ਪ੍ਰਯੋਜੀ ਮੋਹ ਮੂੜ ਕੋ ਭੀ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਦਾਨ ਦੀਜੈ। ਛਾਢੀ ਹੋਤ ਹੋ ਨਿਪਟ ਕੋ ਰਹੀਆ ਸੈ ਤਾਰ
 ਕੇ ਜਗਤ ਮੇ ਸੋਭ ਲੀਜੈ। ਗੋਪੀ ਗੁਆਠਾ ਮਊਤਾ ਹੋ ਸੋਭ
 ਸਿਤਾ ਹੋ ਜੀ ਜਿਹ ਦਯਾ ਤੇ ਬੇਗਰਸ ਅਮੀਪੀ ਜੈ। ਅਸਤਗਾਮ
 ਬਡ ਪਤਤ ਕੋ ਤਾਰੀ ਏ ਜੀ ਕਿਵੈ ਏ ਹਥੀ ਕੋ ਰੂਪ ਮੋਠ ਕੁੀ ਜੈ।

੫੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

244(1)

A

੧੬

ਓ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੇਰਨ

ਬਲ ਨਾਭਾਈਨਿ ਦਲਾਲੀ ਕਸਬਦੁ॥

ਗਗੁ ਸੇਰਨ॥

ਰੇਮ ਨਸਮਤੁ ਮੇਸੀ ਬਾਤ॥

ਨਈ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜਿਉ ਸਬ ਜਗ ਚਰ ਲਿਯੋ ਜਾਤ॥੧॥

ਗਗੁ॥

ਸੁਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਤ ਬਨਤਾ ਬਨ ਓ ਮਾਇ ਸੀ

ਪਾਤਾ॥ ਮਾਇ ਬਸਿ ਓ ਸਿਗੁ ਸਗਾਇ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੋ ਉਠ ਜਾਤ

੧੬ ਤੇ ਰੇਮ ਨਸਰੇ ਵਰ ਬਿਖੋ ਭੂਲੇ ਹੋ ਸਕੇਲ ਕਰਾਤਾ॥ ਪੰਚ

ਬਧ ਕਜਲੁ ਰੋਪਿਯੋ ਪਕੜ ਕੀਨੇ ਜਾਤ॥੨॥ ਅਕਾਸ ਧ

ਰਤੀ ਪੈਨ ਪਾਨੀ ਚਿਦ ਸੂਰਜ ਰਾਤਾ॥ ਕਾਲ ਸਭ ਕੋ ਖਾਇ ਗਾਮ

245
 ਨਲਾਇਥੈਠਾਪਾਤਾ। ੩। ਭੁਜਨਕਰਗੋਬਿੰਦਕਾਸਤਿ
 ਗੁਰਬਤਾਈਥਾਤਾ। ਨਿਦਲਾਲਜੀਕੋਸਮਤੁਰੇਮਨਉਤਰਤ
 ਉਜਲਜਾਤਾ। ੪। ੧॥ ਜੋਰਠਾ। ਰੇਮਨਦੇਖਸਮਤੁ
 ਬਿਚਾਰਗਤਿਗਯਹੀਅਉਸਰਬਾਗ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਰੇਮ
 ਨਪੰਚਤਸਕਰਸਿਗਲਾਗੇਤਿਸੇਸਕੈਨਮਾਗ। ਬਹੁਤੈਨ
 ਇਸਜਗਮਾਵਲਮਸਤੈਤਾਜਨਮਸੁਧਾਗ। ੧॥ ਧਨਧਾ
 ਮਦਾਗਮੋਹਮਮਤਾਪਵਾਅੰਧਗੁਬਾਗ। ਭੁਜਨਕਰਗੋਬਿੰਦ
 ਕਾਤ੍ਰਿਸ੍ਰੰਸ੍ਰੰਸੀਕਾਗ। ੨। ਸੁਆਨਸੁਕਰਜਯੋਫਿਰੈਅਤ
 ਲੋਕੁਤ੍ਰਿਸਨਾਖੁਆਗ। ਅੰਤਮਵਸਥਾਮਾਈਆਕਬਹੁ
 ਨਮਾਨੈਹਾਗ। ੩। ਬਾਹਰਿਖੋਜਤਕਿਉਫਿਰੈਪਾਟਿਮਹਿਬਸੈ

ਮੁਗਗਾ ਨਿਦਲਾਲ ਨਾਮਕੀ ਨਾਉ ਚੜ੍ਹਤੁੰ ਭੁਗੁਪਰਲੇ ਪਾਰ
 ॥੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਰੋਮਨਕੁਰਮਭੂਲਿਅਮਾਇ
 ॥ਜੇਵਰੀਸਾਪੁਰੋਮਨਕਿਸੀਕੋਨਹੀਖਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਜਿਉਅਹੇਤ੍ਰੀਜਾਲਦੀਪਕਨਾਦਘੰਟਬਜਾਇਮਿ
 ਗਦੇਖਉਸਬਸਰੁਇਆਤਬਤਾਂਨਬਾਂਨਲਗਾਇ॥੧॥
 ਦੇਖਪ੍ਰਿਤਿਮਾਸਿੰਘਅਪਨੀਭੁਪਪਤ੍ਰਿਓਧਾਇ। ਭੂਤਕੇਪਕ
 ਵਾਂਨਜੈਸੇਬਹੁਤਮਨਿਲਲਚਾਇ॥੨॥ ਮਿ੍ਗਾਤ੍ਰਿਸ਼ਾਕੀ
 ਲਹਰਿਦੇਖੀਨਾਹਿਕਿਸੇਬਹਾਇ॥ ਜਿਉਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕੇਖਿਅ
 ਲਕੋਸਾਚੁਕਰਿਦਿਖਲਾਇ॥੩॥ ਸਮਤੁਲੈਘਟਮਾਹਿਅ
 ਪਨੇਕਾਹੋਕੋਦੁਖਪਾਇ॥ ਨਿਦਲਾਲਜੀਹੈਦਿਅਲਮੁਗਤਿਹਿ

ਰਦੇਆਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠ॥ ਰੋਮਨਕੁਰ
 ਮਭੁਲਿਯੋਸੋਇ॥ਜਨਮੁਜੂਏਗਾਰਿਓਅਉਸਰੁਜੁਚਲਿਓ
 ਖੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਮਜਾਲਕਾਲਲਪੋਇਆ
 ਤਬਹੀਤਕਛੁਨਹੋਇ॥ਕੰਠਨਿਰੋਪੋਭੁਇਪਵੇਕੁਬਹੀਤਦੀ
 ਨਹੋਇ॥੧॥ਚਲਿਆਜੁਜਾਤਾਏਕਲਾਤੇਰੇਗੁਈਬਿਧ
 ਨਕੋਇ॥ਖਿਨਏਕੁਰਹਨੁਨਪਾਵਈਕਾਛੁਕਾਛੋਹੋਇ॥੨॥
 ਸੁੰਦ੍ਰਪਿਆਗੀਇਸਤ੍ਰੀਨਿਕਟੇਨੁਆਵੈਤੋਇ॥ਭਜਨੁਕ
 ਰੁਨੰਦਲਾਲਕਾਤੇਰੇਹੋਕਾਰਜਦੋਇ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠ॥
 ਸੋਰਠੇਮਨਮਾਪਕੋਪਹਿਚਾਂਨਾ॥ਤੁਹੀਨਿਰਗੁਨਤੁਹੀਸ
 ਰਗੁਨਤੁਹੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮ

ਹੇਸਤੁੰਗੀਤੋਰੇਗੀਰੈਧਿਆਨਾ॥ਆਪਮਲਖਅਲੇਖੁਅੰ०
 ਪੇਤੁੰਗੀਪਰਮਨਿਆਨਾ॥੧॥ਸਭਮੇਤੁੰਗੀਕਿਤੈਮੇਸਰਹੈਮੇਸ०
 ਥ੍ਰਮਗਿਯਾਂਨਾਤਿਬਿਨਾਹੋਰੁਨਾਹਿਕੋਈਤੁੰਗੀਚਤੁਰਸੁਜਾ
 ਨਾ॥੨॥ਸਾਧਗਏਪੁਕਾਰਕੇਸਭਕਹੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਦੁਮੈਤ
 ਮਨਤੇਦੂਰਕਰੁਨੀਦਲਾਲਮੇਯਲਤਾਨਾ॥੩॥੪॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਮਨਰੋਧੋਧੈਗਮਬਿਸਾਗਾ॥ਆਇਆਕੇਭੁਮਭੁ
 ਲਿਯੋਪ੍ਰਾਨੀਲਾਗੋਬਿਖੈਧਿਆਗਾ॥੧॥ਰਗਾਉ॥
 ਪਰਮੈਦੇਵਦਿਵਾਲਾਪੁਜੈਭੁਟਕਮੁਇਆਸੀਸਾਰਾ॥ਅੰਧੀਦੁ
 ਹੀਆਮੰਧੁਕਮਾਵੈਅੰਧੁਆਗੈਸਿਕਦਾਰਾ॥੧॥ਪੁਜੈਪੈਥੁਣੈ
 ਨਹੀਹਰਿਕੋਧੋਧੈਕਾਬਰਤਚਾ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਲਾਗਰਹੋਹੈਭੇਡਚ०

247
ਲਸੀਸਾਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਤਾਸੀਸਾ ਚੁਕੈ ਨਾਤਰੁ ਜਨਮੁ ਖੁਆ
ਗਾ॥ ਨਿਦਲਾਲ ਬਿਨੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਕੈ ਸੋਊ ਤਰਸ ਪਾਗਾ॥ ੩॥ ੬
ਸੋਰਠਾ॥ ਸਾਧੋ ਮੇਸਾ ਬਨਜੁ ਆਗਾ॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਊ ਨਦੇਵਾ
ਪੁਜਊ ਆਤਮਗਾ ਮਾਮਪਾਗਾ॥ ੪॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਰਕ ਨ ਜਾਵੈ
ਸੁਰਗ ਨ ਬਾਛੈ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤੇ ਨਿਆਗਾ॥ ਭੁਏਖਲਾ ਸਬੰਧ ਨ ਤੇ
ਛੁਟੇ ਜਨਮ ਸੁੰਨੈ ਮੋਤਾਗਾ॥ ੫॥ ਬੀਧੋ ਮੋਖ ਕਾਏ ਗੁਰੂ ਚੁਕਾ ਮਿ
ਟਗਾਇਆ ਭੁਰਮੁ ਆਗਾ॥ ਗਮਰਹੈ ਯੋਗਾ ਮਵਰਨਹੀ ਕੋਈ ਅ
ਤਮ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੬॥ ਯਹ ਸੀਸਾਗ ਸੀਸੇ ਮੋਪਵਿਆ ਮਿਲਸ
ਤਿਗੁਰਉ ਤਰੇ ਪਾਗਾ॥ ਨਿਦਲਾਲ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ਨਾਹਿ ਨਿਸ
ਤਾਗਾ॥ ੭॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸਾਧੋ ਮਨਕਾ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਅਨੁ

ਗੀਦੇਵਦਿਵਾਲਾਮਨੁਹੀਮਨੁਹੀਪੁਜਨਿਹਾਰਾ॥੧॥ਰਗਾਉ॥ਮ
 ਨੁਹੀਨਰਕਸੁਰਗਯਹਮਨੁਹੀਪਾਪਪੁੰਨਿਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨੁਹੀਜੇ
 ਗੀਮਨੁਹੀਭੋਗੀਮਨੁਹੀਮੁਕਤਦੁਆਰਾ॥੧॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਾਮੁਧਿ
 ਮਾਨੁਲਗਾਵੇਮਨੋਸਿਰਸਟਕਰਤਾਰਾ॥ਇਸਮਨਕੋਖੋਜੇਰੇ
 ਭਾਈਐਸਾਮਗਮਮਪਾਰਾ॥੨॥ਜੀਵਈਸਯਹਿਮਨੁ
 ਹੀਕਹੀਏਮਨੁਹੀਕੇਉਂਮਊਤਾਰਾ॥ਨਿਦਲਾਲਕੀਭੁਗਤ
 ਬਿਨਾਯਹੋਤਨਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥੮॥ਸੇਰਨੁ॥ਕਰੁਮ
 ਨਮਾਤਮਾਸੋਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਊਧਤੇਰੀਨਿਕਾਇਆਈਗਿਰੇਕਾਈ
 ਭੀਤਿ॥੧॥ਰਗਾਉ॥ਰੇਮਨਕਹਤੇਰੇਪਿਤਾਮਾਤਾਕਹਤੇਰੇਮੀਤ
 ਬਿਰਛਬਿਸੇਰਾਪੰਛੀਆਮਨਮੇਜਗਕੀਰੀਤਾ॥੧॥ਦੇਖਸੁਖ

ਨਾਭਗਮਰੂਲਾਤਗੰਥਛੀਪ੍ਰਤੀਤਾ। ਫੁਲਜਬਕੁਮਲਾਇਆਉ
 ਠਿਚਲੈਕੁੰਊਰਾਮਤੀਤਾ। ੨॥ ਬਹੁਤਜਨਮਤੁੰਫਿਰਲੁਖਾਕਾਗਏ
 ਯੁਗਕਈਬੀਤਾ। ਤਤਕੋਪਯਚਾਨਰੇਮਨਲੇਹਜਮਕੋਜੀਤਾ।
 ੩॥ ਪੁਰਖਾਮਗਾਮਗਾਪਤੇਰੇਰੇਸਦਾਸੁਖੀਤਾ। ਨਿਦਲਾਲ
 ਜੀਕੀਥਾਤਮਾਨੋਜਾਤਜਨਮੁਮਨੀਤਾ। ੪॥ ੯॥ ਸੋਹਣਾ।
 ਮਾਇਆਮੋਹਨੀਸੰਸਾਰਾਸਿੰਧਸਾਧਕਥਾਂਧਰਾਰੇਪਵੇਕੁਮਕੇਜ
 ਗਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੀਧਰਬੁਸੁਰਨਗਮੁਨਜੁਕੇਤੇਪਵੇਮੋਹਦੁਆਗਾ।
 ਬ੍ਰਹਮਾਤਾਂਬਿਸ੍ਨੁਮਹੇਸਮੋਹੇਦਸਾਮਉਡਗ੍ਰਾ। ੧॥ ਚੰਦਸੂਰਜਗ
 ਗਨਤਾਰੇਇਸੀਕਿਆਧਾਗ। ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਾਮਰੁਕਤੇਥਾਂਮਾਇਆ
 ਕਾਬਿਉਹਾਗਾ। ੨॥ ਮਦਰਕੀਕਿਆਥਾਤਕਹੀਏਗਿਨਤੀਨ

ੴ ਸੁਮਾਗਾ ਭਇਆ ਮਨ ਭਉਗੁ ਗ੍ਰਿਪ ਤੇ ਨਿਨਾ ਦੀ ਨੀਜਾਗ ।
 ੩। ਤੇ ਫਿਰ ਹਿਸਾਗ ਮੈ ਮੁਕਤ ਹੁਏ ਮਿਏ ਸਕਲ ਬਿਕਾਗਾ ਨਿਦ
 ਲਾਲ ਜੀ ਕੀ ਬਾਤ ਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਜਨ ਮੁਸੁ ਧਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥ ਗਾਮ
 ਕਲੀ ॥ ਤਨ ਮੇ ਮਨ ਹੀ ਬੰਡ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਯਾਹਿ ਤੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਹੀ ਜੋਗੀ ਮਨ ਹੀ ਭੋਗੀ ਮਨੁ
 ਹੋ ਬੈਦ ਮਨ ਹੋ ਰੋਗੀ ॥ ਯਹ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਹੀਏ ਕੁਈ ਮਨ ਹੀ ਖਰਮ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਕਿਨੇ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਯਹ ਮਰਾ
 ਇਸੇ ਮਾਨ ਹਿਕਾਹਾਇਆ ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤਿ ਯਹ ਮਨੁ ਹੀ ਕਹੀਏ
 ਮਨੁ ਹੀ ਲੇਖ ਲਿਖਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕੋ ਖੋਜਤ ਭੁਏ ਧੈਰਾਨਾ ॥ ਕਿ
 ਨੈਨ ਮਾਰੀ ਮਨ ਕੀਆਨਾ ॥ ਸਗਲ ਸਿੰਧੂ ਮਨ ਹੀ ਸੋਧਾ ਧੀ ਕਹਾ

ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਤਨ ਮਨ ਕਾ ਯਹ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ
 ॥ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਛੇ ਚਲਾ ਆਇਆ ॥ ਨਿਦਲ ਲਥਿ ਨੁਗੁਰ ਨਹੀ
 ਛੁਟੈ ਜੈ ਸੇ ਹਾਰ ਜੁ ਆਰੀ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਗਮ ਕਲੀ ॥ ਨਾਹਮ
 ਕਿਸੀ ਕੇ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ਗਾਗਾ ॥ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਕੋ ਖੋਜ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗ
 ਉ ॥ ਆਭਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬੀ ਪੁਥਿ ਸ ਬੁੰਦ ਚਮਕਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਅ
 ਪਨੇ ਸੁਆਰਥ ਕੇ ਸਭ ਇਨ ਮੈ ਕੋ ਨਹ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਲੂ ਕਾ ਸਾ
 ਮੰਦਰੁ ਜਾਨੈ ਗਿਰਤ ਨਲਾ ਗੇਬਾਰਾ ॥ ਯਹ ਤੇ ਜਾਗਤ ਕਾ ਕੁਮੁਕਾਰੀ
 ਏਇ ਦੁਪਨਖ ਚਮਤ ਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਕਰੰ ਤੇ ਰਾਜਾ ਮਰਹੀ ਮੀਰ
 ਮਲਕਾ ਸਿਕਦਾਰਾ ॥ ਸੇਲਾ ਸਹੰ ਸਮਹੇ ਲੀਹੋ ਤੀਤਿ ਨ ਕੀਰਹੀ
 ਨਛਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਹੀ ਹਮ ਅਰੁ ਤੁਮ ਭੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਯਹ ਸੀਸਾਰਾ ॥

ਨਿਦਲਾਲ ਕਹੈ ਸੁਨ ਸਾਧੋ ਆਪੇ ਰਹੈ ਮੁਗਗਾ॥੪॥੧੨॥ ਰਾਮ
 ਕਲੀ॥ ਨਾਹਮ ਆਵਹਿ ਨਾਹਮ ਜਾਹੀ॥ ਅੰਮੈ ਸਾਖੇ ਲਖੇ ਲਿਖੇ
 ਪਟਿ ਮਾਹੀ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਬ ਖੇਲਿ ਓਤ ਬਖ ਕਿ ਓਖਿ ਲਾ
 ਗੀ॥ ਛੁਲੇਨ ਪਾਸਾ ਚਲੇਨ ਸਾਹੀ॥ ਛੁਟਿਯੋ ਜੁਗ ਜਗ ਬਾਜੀਹ
 ਗੀ॥ ਸਹਜ ਸਾਧ ਲਗੀ ਹੋਤਾਹੀ॥੧॥ ਛੁਟਿਓ ਬਨ ਜੁ ਬਕਿ ਓ ਬਨਾ
 ਰਾ॥ ਬਕਗਯੋ ਬੈਲ ਉਠ ਵਨਹਾਰਾ॥ ਰਿਸਨ ਗੁਨ ਪਵੀ ਬਨ ਮਾਹੀ॥੧॥
 ਕਾਗ ਸਿਆਰ ਕੁਕਰ ਤਿਸ ਖਾਹੀ॥੨॥ ਸੁਰਤਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਓਹੈ ਬਾਨਾ॥
 ਕਲੇਨ ਮਨ ਕੁ ਰਹੀਨ ਮਾਨਾ॥ ਗਿਆਨ ਅਗਨਿ ਦੂਜੇ ਬਨ ਲਾਹੀ॥੪॥
 ਸੁਖ ਛੀਜਿ ਉਇੰਦੀ ਭਾਹੀ॥੩॥ ਅਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਬੁਧ ਖੋਈ॥ ਖਟ ਉਪਾ
 ਤ ਬਹੀਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ॥ ਸਿਨਿਦਲਾਲ ਕਹੈ ਗੁਗ
 ਵਾਨਾ॥੪॥੧੩॥

३३० विवी कवाबे तोला १
 रतो एरंड हरीट १ तो
 तेल हिंग १ तो
 घुर्ण करे १ कफल तो
 घुसक दोमल एहंदा ४ मा
 ल एहंदा चल ४ मा
 ल एहंदा वर ४ मा
 ज ३ पार तो १
 वा विरंग १ तोला
 पिट

250A

ਸੰਤਿ ਤੇਲੀਆ १ ਪਾਗ १ ਸੰਤਿ ਕੁਠਲੇ ਸਾਹੀ
ਮੰਤਿ ਤੇ ਪਪਿਲੀਆ ਸੰਤਿ ਦੋਰਲੇ
ਦੁਰਲੇ

गङ्गा

